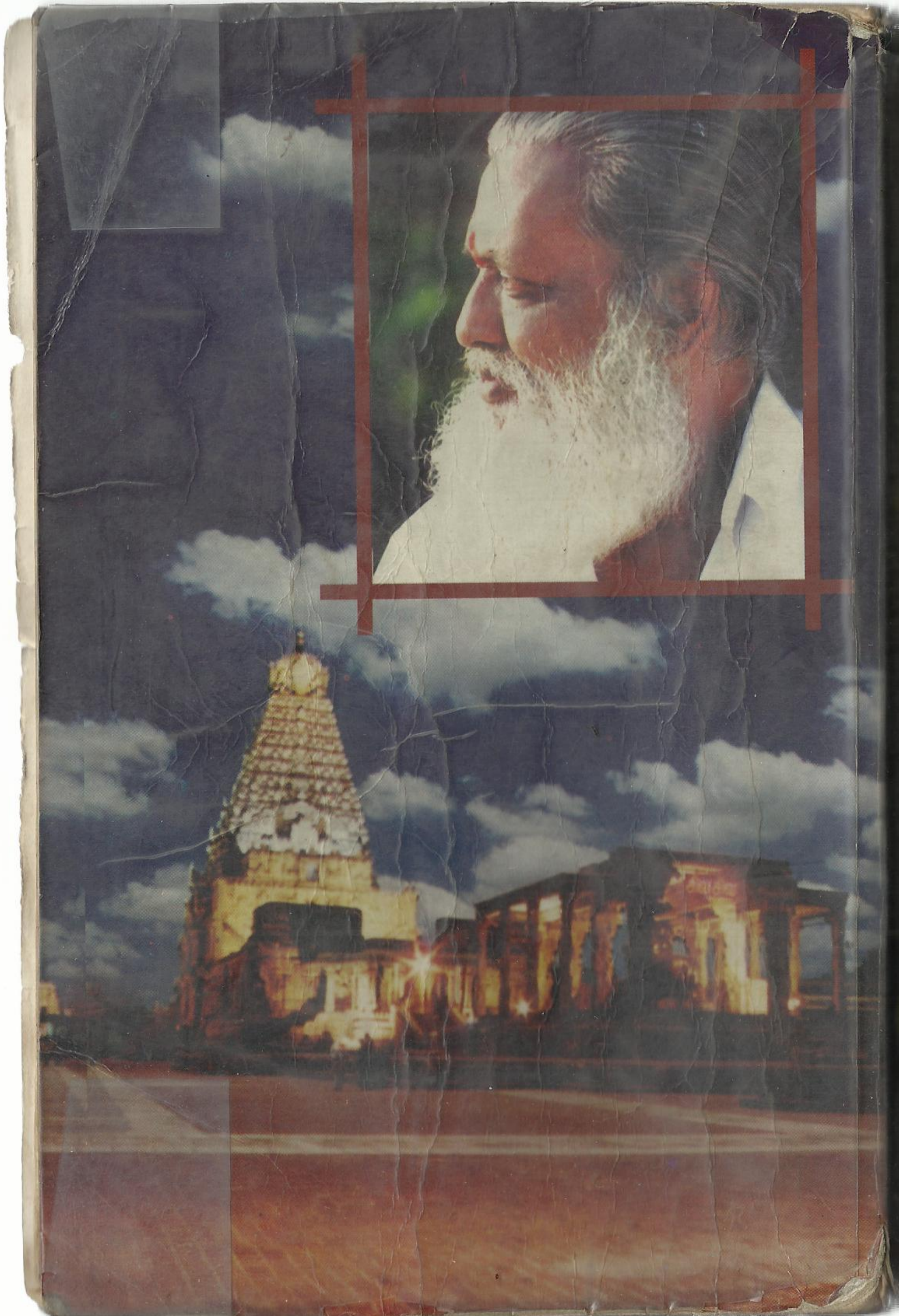

சமர்ப்பணம்

சோழ தேசத்தின் காவல்
தெய்வம் நிசும்ப சூதனிக்கு
இந்நூல் என் காணிக்கையாய்
சமர்ப்பணம்.

உடையார்

1

அரச மரத்தின் உச்சிக்கிளையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த குயில், உடல் சிலிர்த்து முதற்குரல் கொடுத்தது. காவிரியில் உள்ள வாலை மீன்கள் துள்ளி, சிறிது தூரம் எதிர் நீச்சல் போட்டுவிட்டு, பிறகு மல்லாந்து புரண்டு ஆற்றோடு போயின. கரையோரத் தென்னைகளில் குறுகி அமர்ந்திருந்த நாரைகள் இந்தத் துள்ளலைக் கவனித்துக் கொண்டன. நீர்வரத்து அதிகரிப்பதை உணர்ந்து கொண்டன.

குயில் மறுமுறை கூவும்போது அநிருத்தர பிரம்மராயருக்கு விழிப்பு ஏற்பட்டது. மனம் விழித்துக் கொண்டாலும், கண் விழிக்காது அவர் வெறுமே படுத்திருந்தார். புத்தி இன்னும் தெளிவாகட்டும் என்று காத்திருந்தார். வெகு அமைதியாய் விழித்துக்கொண்ட மனதால் உலகை உணரத் துவங்கினார்.

அன்றைக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் ஒவ்வொன்றாய் அவருக்கு ஞாபகம் வந்தன. எழுந்து உட்கார்ந்தார். இரண்டு கைகளையும் 'பரபர'வென்று தேய்த்து முகத்திற்கு எதிரே விரித்தார். தலைக்குப் பின் இருந்த ஒற்றை அகல்விளக்கு வெளிச்சத்தில் உள்ளங்கை ரேகைகள் தெளிவாய்த் தெரிந்தன. ரேகையைப் பார்த்த நேரம் மனதில் சிலவை தோன்றும். எந்தக் காரணமுமின்றி சில விஷயங்கள் தோன்றும்.

அன்று, அப்போது கடும் மழை என்று தோன்றியது. காவிரியில் வெள்ளம் என்கிற எண்ணம் வந்தது. தடுப்புக்கு ஆயிரம் பேர் என்று சிந்தனை ஓடிற்று. 'பனந்துண்டங்கள் பதினாறாயிரம்' என்று ஓலை நறுக்கி எழுதுவதாய் ஓர் எண்ணம் வந்தது.

அவர் கைகளால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டார். வலப்பக்கம் திரும்பி வெள்ளிச் சொம்பில் நிறைந்திருந்த காவிரி ஜலத்தை வேகமாகக் குடித்தார். அவருடைய பெரிய வயிறு

சிறிதாய் சப்தமிட்டது. காற்று அவரை மீறி ஏப்பமாய் வெளியே வந்தது. நீர் குடித்த சில்லிப்பால் வீட்டின் பின்புறம் போக வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது.

அவர் எழுந்து நின்றார். வேட்டியை உதறி மார்புவரை கட்டிக்கொண்டார். மார்புவரை கட்டிய வேட்டி முழங்கால் வரை தொங்கியது. பின்குடுமி அவிழ்ந்து சிகை நடு முதுகை எட்டியது.

பிரம்மராயர் ஆஜானுபாகுவானவர். வெட்டிய வாழை மரம் போன்ற கனத்த கைகளை உடையவர். பெருத்த கால்களை உடையவர். வட்ட முகமும், கூரிய நாசியையும் கொண்டவர். முகவாயில் சின்னக் குழி இருக்கும். அவர் கை விரல்கள் மிக நளினமாய் அசையும். காது மடல்கள் எட்டி அவர் முகம் பார்க்கும். மெல்லிய புருவம், பரந்த நெற்றி, வழவழப்பான உடம்பு.

அவரைப் பார்த்தால் சொகுசான வணிகர் போலத் தோன்றும். ஆனால் பிரம்மராயர் சொகுசானவர் அல்ல. அவரைப்போல் உழைப்பதற்கு அந்த சோழ மண்டலத்தில் ஆளே இல்லை. அவர் உழைப்பதால்தான் சோழ மன்னனும், மக்களும் நிம்மதியாய் உறங்குகிறார்கள்.

காவிரியில் வெள்ளம் பற்றி யாரும் யோசிக்காத நேரத்தில் அவர் யோசிக்கத் துவங்கினார். மீன்களுக்கும், நாரைகளுக்கும் கூட நீர் வரத்தின் அதிகரிப்புப் பற்றிப் புரியவில்லை. ஆனால் அவருக்குப் புரிந்தது.

வக்கிரமடைந்த சனி, புரட்டாசி மாதம், கிருஷ்ண பட்சம், சப்தமி அன்று உத்திர நட்சத்திரத்தை விட்டு இடம் பெயர்கிறார். உத்திரத்துக்குப் பிறகு ஹஸ்தம். ஹஸ்தம் நீரோடு சம்பந்தப்பட்ட நட்சத்திரம்.

ஹஸ்த நட்சத்திரம் அதிவிருஷ்டி, அனாவிருஷ்டி என்ற இரண்டு இடத்துக்குப் பாயும் தன்மை உடையது. இந்த மாதம் வளர்பிறை வடகோடு உயர்ந்திருந்தது. எனவே ஹஸ்தம் அதி விருஷ்டியாகும். இதனால் பருவ மழை அதிகரிக்கும். மேற்கே கடும் மழை பெய்யக் கூடும். மேற்கே மழை பெய்தால் குடகு தேசத்து மலைகளில் விழுந்து, கொங்கு நாட்டிற்குள் நுழைந்து, திரிசிலபுரத்தின் வழியாய் கல்லணையை நிரப்பி தஞ்சைக்குள் புகுந்து விடும்.

தஞ்சையில் மழை வந்தால் வெள்ளம் கட்டுப்படுத்த முடியாது போய்விடும். வெறுமே வேடிக்கை பார்க்கும்படி நேர்ந்து விடும். அப்படி பலமுறை நேர்ந்திருக்கிறது.

இம்முறை வெள்ளச்சேதம் ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டும். அவர் பின்பக்கம் போய் நின்று வானம் பார்த்தார். மெல்லிய மேகங்கள் வேகமாய் நகர்ந்து கொண்டிருந்தன. காற்றில் குளிர் தெரிந்தது. மேகத்தின் விரைவு அவருக்கு மழை வருகையைச் சொல்லியது.

கிழக்கே வெப்பம் அதிகமாகி, சூடு தாங்காமல் காற்று விலகி, பல மைல் பரப்பளவுள்ள பெரிய வளையம் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்த வளையத்திற்குள் மறுபடி காற்று நுழையும்போது சுற்றியுள்ள காற்றுகள் இடம் மாறுகின்றன. இந்த இடமாற்றத்திற்குப் பெயர்தான் புயல். வடகிழக்கே கடலுக்கு மேலே காற்று ஒட்டை விழுந்து தென்மேற்குப் பருவக் காற்று வேகமாய் நகர, இலங்கையைத் தாண்டிச் சென்ற பருவக்காற்று திசை திரும்பி மறுபடியும் சோழக்கரையைக் கடுமையாகத் தாக்கும். புகாரை இடித்து, தஞ்சையில் மோதும்.

மேற்கிலிருந்து வெள்ளம், கிழக்கிலிருந்து காற்று, நடுவே மழை. மறுபடியும் சோழ தேசம் நிமிர இரண்டு வருடங்களாகி விடும். சில சமயம் அரண்மனை மாடங்களையே உருட்டிப் போடுகின்ற இந்தக் காற்று, வேளாளர் வீடுகளையும், பரதவர் குடிசைகளையும் பந்தாடும். இயற்கை சீறினால் ஜனங்கள் அரசரிடம் தான் வந்து நிற்பார்கள்.

ஆனால் சோழ தேசத்து மக்கள் நாகரிகமானவர்கள். கும்பலாய் அரண்மனை நோக்கி வரும் போது அதிகம் பேச மாட்டார்கள்.

மகிழ்ச்சியான விஷயங்களை உரத்துக் கத்தி, தலைகால் புரியாமல் ஆடுகிற சோழ தேசத்து மக்கள், துன்பம் வரும்போது மௌனமாகி விடுவார்கள். உதவி கேட்க கூச்சப்படுவார்கள். என்ன உதவி, எவ்வளவு உதவி என்றால் கடைசி வரை வாய் திறக்கவே மாட்டார்கள். அதட்டினால் பதிலுக்கு அதட்டுவார்கள்.

"ஏற்கெனவே நாங்க வெக்கங்கெட்டு இடுப்புத் துணியோட, கட்டின பொண்டாட்டியோட கையேந்தி

நிக்கோம். வெந்த புண்ணுல எதுக்கு வேலை பாச்சுதீரு... என்ன குடுத்தாலும் சம்மதந்தான்...”

“அளவு சொல்லைய்யா... களஞ்சியத்திலிருந்து நெல்வாரி வர வேண்டாமா...”

‘அதிகாரிக்குத் தெரியாதா என்ன? அளக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லையெனில் என்ன அதிகாரி...’ - முணுமுணுப்பார்கள்.

கூட்டத்தோடு கூட்டமாக ஒற்றர்களை நிற்க வைத்து, வேறு ஊர் விவசாயிகளைப்போல் வேடமணியச் செய்து, என்ன பேசிக் கொள்கிறார்கள் சோழ மக்கள் என்று விசாரித்தால் அதுவும் வேடிக்கையாக இருக்கும்.

‘ராசாங்கத்துல எல்லாம் பெரிய கை. நீ உன் பாட்டுக்கு, பொசுக்குனு எதுனா கேட்டு வைக்காத... எத்தினி கொடுத்தாலும் மூஞ்சியிலே சந்தோஷம் காட்டாதே. இவ்வளவு தானான்னு கிட. வெளிய விலகி வந்து கொண்டாடிக்கலாம். உடனே கொண்டாடினா இதுக்கு மேலே கொடுக்க வேணாம்னு முடிவு பண்ணுவாங்க. கடைசி வரைக்கும் போதும்னு சொல்லக் கூடாது-’

பெரிய கிழவன் ஒருவன் கட்டளையிட்டானாம்.

‘எவ்வளவு கொடுத்தா போதும்...? நமக்குத் தெரிய வேணாமா...?’

இளைஞன் ஒருவன் சந்தேகத்தோடு கேட்டானாம்.

‘இந்த வருஷத்து வேளாண்மை தான் பாழாகி விட்டது. ஆனால் எல்லாரிடமும் விதைநெல் இருக்கிறது. இந்த வருடம் அரசர் வரி இல்லை என்று சொன்னால் போதும். வாழ்க்கை சௌகரியமாகவே இருக்கும். இந்த மழையில் நீர் நிலை நிரம்பி இருப்பதால் மூன்று போகம் செய்ய வாய்ப்பிருக்கிறது. அடுத்த வருடம் நிலவரியையும், புறத்தினை வரியையும் கூடுதலாக விதித்தாலும் கட்டிக் கொள்ளலாம்.’

அவர்கள் பேச்சு ஒவ்வொன்றும் பிரம்மராயருக்கு வந்து விடும். அதே சமயம் பேச்சு ஒட்டுக் கேட்கப்பட்டது என்றும் காட்டிக் கொள்ளக்கூடாது. அரசு கொட்டாரத்தில் கையிருப்பைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, நெல்லை வாரி வாரிக் கொடுத்துவிட வேண்டும். தெற்குப் பக்கம் தஞ்சை மாகாணத்திலிருந்து வடக்கே சிதம்பரம் வரை, மேற்கே ஆதித்த

கரிகாலன் கட்டிய கல்லணை வரை ஒரு பரப்பளவு வைத்துக் கொண்டு தானிய விநியோகம் செய்து விடலாம்.

போனமுறை புயல் வந்தபோது அப்படித்தான் செய்யப் பட்டது.

இந்த முறை புயல் வந்தால் இதை விடவும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும். புயல் வருகிறது என்று தெரிந்துவிட்ட பிறகு, வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க முடியாது. வெள்ளம் வருகிறதா என்று பார்க்க காவிரிக் கரைக்குப் போய்த்தான் ஆக வேண்டும்.

கமலக்கண்ணன் தூங்கி விட்டானா... அவனை எழுப்பி குதிரை தயார் செய்யச் சொல்லலாமா... தென்கரையை மட்டும் பார்த்து வந்தால் போதாது. வட கரையையும் பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு வேளை ஆற்றில் இடுப்பளவு தண்ணீர் இருந்தால் நீந்துகிற குதிரை நல்லது. எந்த குதிரை’ என்று அநிருத்தர பிரம்மராயர் யோசித்தார்.

அவர் மாளிகையின் பின்பக்கமுள்ள ஓட்டு வீட்டிலிருந்து ஒரு குதிரை நடந்து வந்தது. அதற்கு சேணங்கள் அணிவிக்கப் பட்டிருந்தன. சற்றுத் தள்ளி தோளில் வளையமாகச் சுற்றப் பட்ட நீண்ட மணிக்கயிறோடும், உயரமான ஈட்டியோடும், முதுகில் மரத்தாலான மிதவையோடும் கமலக்கண்ணன் வந்து கொண்டிருந்தான். அருகே வந்து அவர் கால் தொட்டு தலையில் வைத்துக் கொண்டான்.

கமலக்கண்ணனின் புத்தி மிகக் கூர்மையானது. அவர் மனதில் நினைப்பதை முகம் பார்த்துச் சொல்லி விடுவான்.

‘ஐயன் கோபமாக இருக்கிறார். அருகே போகாதீர்கள்’ என்று எச்சரிப்பான்.

‘ஐயன் போர் பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். பெண்கள் தங்கள் குறையைச் சொல்ல இதுதான் நேரம். இப்போது எது கேட்டாலும் கிடைக்கும் போ’ என்று துரிதப் படுத்துவான்.

அநிருத்தர பிரம்மராயருக்கு கமலக்கண்ணன் வலது கை. மறவர் குடியில் பிறந்தவன். ஐயனிடம் வேலை செய்வது எளிதல்ல. ஆனால் ஐயன் ஜாதி தாண்டியவர். சைவ, வைஷ்ணவ பேதம் தாண்டியவர். காபாலிகர்களைப்

பார்க்கும்போது சற்று எரிச்சலடைவாரே தவிர, எவர் மீதும் எந்த துவேஷமும் இல்லாதவர்.

"ஐயன்'' -கமலக்கண்ணன் உரக்கக் கூப்பிட்டு தொண்டையைச் செருமிக் கொண்டான்.

"இரவு நீங்கள் படுக்கப்போகும் போது வானத்தைப் பார்க்கவில்லை. திருமந்திர ஓலையாரிடம் கட்டளைகள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தீர்கள். கல்லணை பகுதியில் நீர் அலைமோதி முட்டுகிறது என்று நேற்றிரவு செய்தியும் வந்தது.

திருக்காட்டுப்பள்ளி கிராம அதிகாரிகள் ஒன்றுகூடி பாசன வாய்க்காலில் தண்ணீர் திறந்துவிட, நேற்று காலையே உத்தரவிட்டு விட்டார்கள். மாலையில் பாசன வாய்க்கால் சுழித்துக் கொண்டு ஓடுகிறது. 'பறையறிவிக்காமல் பாசன வாய்க்கலில் நீர் அனுப்பியது தவறு' என்று தஞ்சைப்பக்கம் கிராம மக்கள் கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எல்லாம் கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால், காவிரியில் வெள்ளம் வரும் என்று நானும் முடிவு செய்தேன். இரவே குதிரைக்குச் சேணம் பூட்டி வைத்துவிட்டேன்."

"நான் விழித்தது எப்படித் தெரிந்தது உனக்கு...?

"உங்கள் கொல்லைக்கதவில் பட்டுநூல் கட்டி, நாரத்தை மரம் வழியாக பவழமல்லிச் செடியின் ஊடே நூல் எடுத்து வந்து, என் வீட்டுக் கூரையில் கிளிக்கூண்டில் கட்டி விட்டேன். நீங்கள் கதவு திறந்ததும் கிளிக்கூண்டு ஆடி, கிளிகள் சலசலத்தன. விழித்துக் கொண்டு விட்டேன். நீங்கள் வெளியே வந்தீர்கள். நான் தயாராகி விட்டேன்."

"கமலக்கண்ணா... உன்னைப்போல் ஒற்றன் தமிழ்நாட்டில் யாருமே இல்லை. எனக்கே ஆள் வைத்து வேவு பார்த்தாலும் பார்ப்பாய்..." - அநிருத்தர பிரம்மராயர் சிரித்தபடி சொன்னார்.

"சிலசமயம் அதையும் செய்ய வேண்டித்தான் வரும்." கமலக்கண்ணன் அடக்கமாகச் சொன்னான்.

அநிருத்தர பிரம்மராயர் முகத்தில் ஆச்சரியம் காட்டாமல் அந்தப் பேச்சைக் குறித்துக் கொண்டார்.

அவர் கண்கள் கூர்மையாகி அடங்கியதை கமலக் கண்ணனும் பார்த்தான். ஐயன் அந்த வார்த்தைக்குப் புள்ளி வைத்து விட்டார் என்று புரிந்து கொண்டான். அவனும் சலனம் காட்டாது அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"உன் குதிரை எங்கே கண்ணா" - பிரம்மராயர் பேச்சைத் திசை மாற்றினார்.

"அதைத் தொந்தரவு செய்ய விரும்பவில்லை. நேற்று பகலெல்லாம் அது வேண்டிய மட்டும் வேலை செய்திருக்கிறது. இப்பொழுதும் விரட்டினால் நாளை சுருண்டு விடும்."

"கொட்டடியில் குதிரைகளா இல்லை. வேறு எடுத்துக் கொள்ளேன்..."

"இரவு நேரம் நகரத்தின் வழியே இரண்டு குதிரைகள் போனால் ஜனங்கள் வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு எழுந்திருப் பார்கள். ஒற்றைக் குதிரைச் சத்தமெனில் 'யாரோ வழிப் போக்கன்' என்று விட்டு விடுவார்கள். நீங்கள் சால்வை போர்த்திக் கொண்டு குதிரையேறிப் போங்கள். நான் குறுக்கு வழியே காவிரிப் படித்துறைக்கு வருகிறேன். காவிரியைப் பார்த்ததும் மற்றதை முடிவு செய்வோம்..."

கமலக்கண்ணன் நன்றாய் ஓட்டம் பழகியவன். ஒற்றர்கள் எல்லோருமே கையில் குத்திட்டியுடன் வெகுதூரம் ஓடத் தெரிந் தவர்கள். சில சமயம் குதிரைகளைவிட துரிதமாய் செயல் படுபவர்கள்.

'இப்போதும்கூட நகரைச் சுற்றிப் போவதற்குள் இவன் வயல்வெளிகளினூடே ஓடிப்போய் காவிரியைச் சேர்ந்து விடலாம். அவன் ஓடியே வருவது நல்லது' என்று பிரம்மராயர் தீர்மானம் செய்தார். கொல்லைக் கதவை வெறுமே சார்த்தினார். குதிரையேறினார். கமலக்கண்ணன் கை தட்ட, ஒரு காவலாள் கொல்லைக் கதவின் பக்கம் வந்து நின்று கொண்டான்.

அநிருத்தர பிரம்மராயர் தன் மாளிகையைச் சுற்றிக் கொண்டு வெளியேறினார். தெருவில் மிருதுவாக தன் குதிரையை ஓட்டிக்கொண்டு போனார். தெரு முடிந்ததும் சற்று விரைவாக குதிரையை விரட்டினார். கல்லணைக்குப் போகும் நெடுஞ்சாலையைக் கடந்தார். மாஞ்சோலைக்குள் இறங்கினார். அந்தப் பாதை சரிந்துகொண்டே காவிரிக்கரைக்குப் போயிற்று. குதிரை ஆற்றுக்கு அருகே போய் நின்றது.

ஏரிக்கரையிலிருந்து மூன்று மாட்டு வண்டிகள் ஆற்றில் இறங்குவது தெரிந்தது. மாட்டு வண்டியைச் சுற்றிலும் ஆட்கள் இறங்கி வண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

அநிருத்தர பிரம்மராயர் உற்றுப் பார்த்தார்.

தள்ளுகிறவர்கள் வித்தியாசமாகத் தெரிந்தார்கள்.

"தேவரடியார்கள்..." - பின்னே கமலக்கண்ணன் குரல் கேட்டது. அதில் சற்று மூச்சிரைப்பு இருந்தது.

"அத்தனை பேருமா...?"

"ஆமாம். அத்தனை பேரும்..."

"போன பௌர்ணமிக்குக் குடி பெயரச் சொல்லி ஓலை அனுப்பினோமே... அவர்களா..." பிரம்மராயர் நினைவு வந்தவராய் கேட்டார்.

"இருக்கலாம்..."

இரண்டு உருவங்கள் காவிரியை வேகமாய் நீந்திக் கடந்தன. தரையில் அழுந்தி, கால் வைத்துக் கரையேறின. அங்கு ஆண்கள் இரண்டு பேர் இருப்பதை அறியாது, மேல் துணியை விலக்கி ஒட்டப் பிழிந்து, உதறி, பிழிந்ததை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு, இடுப்பின் ஈரத் துணியை உருவி, அதையும் பிழிந்து உதறி நிதானமாய் மேலே போட்டுக் கொண்டார்கள்.

கரையேறிய இரண்டு பேரும் இளம் பெண்கள். திரட்சியான உடலமைப்பு உள்ளவர்கள். சபையில் ஆடி திமி ரேறியவர்கள். அவர்கள் அசைவுகளில் அலட்சியம் இருந்தது. அவர்கள் தலை அவிழ்ந்து உதறியபோது முகத்தில் நீர்த்துளிகள் பட்டன.

ஆண்கள் இருவரும் தலை திருப்பிக்கொள்ள, பிரம்ம ராயரின் குதிரை முகமசைத்துக் கனைத்தது.

பெண்கள் திடுக்கிட்டுத் திரும்பினார்கள்... அதில் ஒரு பெண் இடுப்பிலிருந்து குறுங்கத்தியை எடுத்து இறுகப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

"யாரது..." - கமலக்கண்ணன் அதட்டினான்.

"நீங்கள் யார்-" - பதிலுக்கு பெண்கள் சீறினார்கள்.

"தஞ்சை புறவெளி நகரக்காவலன் கமலக்கண்ணன்."

"இவர் யார்..?" - கத்தி வைத்திருந்த பெண் கேட்டாள்.

"இவர் ஒரு அதிகாரி. எதிர் கரைக்குப் போகப் போகிறார்..."

"நாங்கள் சிதம்பரத்தில் இருந்து வருகிறோம். என் பெயர் எச்சுமண்டை. இவள் கரிய மாணிக்கம். பழமர்நேரி என்கிற ஊர் எது..."

அந்தப் பெண் கேட்டாள்.

"இதுவே பழமர்நேரி. இங்கு உங்களுக்கு என்ன பணி..."

"எந்தப் பணியும் இல்லை. நாங்கள் குடிபெயர்கிறோம். இடைத் தடங்கலுக்காக எங்களுக்கு பழமர்நேரியில் இடம் ஒதுக்கி ஓலை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது..."

"ஓலை எங்கே..." - கமலக்கண்ணன் கேட்டான்.

"முதல் வண்டியில் வருகிறது" - கரியமாணிக்கம் என்கிற பெண் திரும்பிக் கைகாட்டினாள்.

அவள் கைகாட்டிய நேரம் வண்டி இடப்பக்கம் மல்லாந்தது. வெள்ளத்தால் இழுக்கப்பட்டு தலைகிழாயிற்று. காவிரியின் நடுவிலிருந்து பெண்களின் அலறல்கள் கேட்டன.

கமலக்கண்ணன் ஆற்றில் பாய, அநிருத்தர பிரம்மராயர் குதிரையைக் காவரியில் இறக்கினார். வெள்ளம் குதிரையை வேகமாக இழுத்தது. பிரம்மராயர் கவலையானார்.

2

காவிரி ஜீவநதி இல்லை. இவ்வளவு நீண்ட பரப்பு கொண்ட சமவெளி மிகுந்த சோழ நாட்டில், மூலை முடுக்கு களெல்லாம் இடையறாது பாயும்படியான ஒரு ஜீவநதி இல்லாதது பெரிய துக்கமே.

சித்திரை மாத மத்தியில் காவிரி வறண்டு போகிறது. அடுத்த மூன்று மாதங்களுக்கு வெறும் மணலாய்க் கிடக்கிறது. நடுநடுவே எப்போதேனும் மழை பெய்தால் குட்டை போல சிறிது நீர் தேங்கி நிற்கிறது.

மழை நாட்களில் காவிரியில் குளித்துக் குளித்துப் பழக்கப் பட்டவர்கள், காவிரியில் குளித்தே ஆக வேண்டும் என்ற சங்கல்பம் உடையவர்கள், வெயில் நாட்களில் ஊற்று பறித்து மொண்டு குளிப்பதால் மழை நாட்களில் பெரிய சிக்கலாகி விடுகிறது.

இடுப்பளவு ஜலம்தான் என்று நம்பி காவிரியில் இறங்கி தாண்ட முடிவதில்லை. நடந்து கொண்டே இருக்கும்பொழுதே நாலடி ஆழம் சரக்கென்று உள்ளே போய் விடுகிறது. பெண்களையோ, சிறுவர்களையோ அல்லது மாடு கன்றுகளையோ நடத்திப் போக முடியாமல் தவிப்பு ஏற்படுகிறது.

காவிரியை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற எவரேனும் ஒருவர் ஒரு வழி சொல்லி கயிறு கட்டிவிட, அந்தக் கயிறைப் பிடித்துக்கொண்டுதான் மக்கள் தாண்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது.

அநேகமாய் எல்லா கிராமங்களிலும் எதிர்க்கரைக்கும் இக்கரைக்குமாய் கிராமத்துச் செலவிலேயே கயிறு கட்டியிருப்பார்கள்.

இந்தக் கயிறை நம்பித்தான் இந்தப் பெண்கள் கூட்டம் இறங்கியிருக்கும். ஆனால் கயிறு பிடுங்கிக் கொண்டு போய் மூன்று நான்கு நாழிகைகள் ஆகியிருக்கும். காவிரியின் வேகம் மெல்ல மெல்ல அதிகரித்துக் கொண்டே போவதை பிரம்மராயரின் உடம்பு உணர்ந்தது. ஏறி உட்கார்ந்திருந்த அவரின் குதிரை தவிப்பதிலிருந்து நன்கு தெரிந்தது.

மும்முடிச்சோழ பிரம்மராயர் குதிரை உட்காரும் பகுதியில் தடவிப்பார்த்தார். இருபது முழக்கயிறு சுருட்டி, உட்காரும் இடத்தோடு கோர்க்கப்பட்டிருந்தது.

பிரம்மராயர் ஆட்கள் எல்லோருமே இப்படி குதிரையில் கயிறு வைத்திருப்பார்கள். கால் வைக்கும் சேணத்திற்குள்ளே பெரிய கத்தி வைத்திருப்பார்கள். பிரம்மராயர் சட்டென்று அந்தக் கயிற்றுக் கட்டைக் கையில் எடுத்துப் பிரித்து உதறினார். சாட்டை போலச் சொடுக்கினார். அந்தக் கயிறின் மறுமுனை தொலைதூரம் போய் விழுந்தது.

பிரம்மராயர் கவிழ்ந்த வண்டியை உற்றுப் பார்த்தார். இருட்டில் ஏழு பெண்களும் ஒரு வண்டிக்காரனும் இருப்பது தெரிந்தது.

ஒரு மாடு விடுவித்துக் கொண்டு வேகமாகக் கரையை நோக்கி நீந்தியது. இன்னொரு மாட்டிற்கு அடிபட்டிருக்க வேண்டும். அது எந்தப் பக்கம் போவது என்று தெரியாமல் திகைத்து நாலா பக்கமும் அலைந்து கொண்டிருந்தது.

உருண்டுபோன வண்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு பெண்கள் கத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். வண்டியின் சக்கரத்தைப் பற்றியிருந்தவர்களின் கால்களை வெள்ளம் பிடித்து இழுக்க, அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மிகவும் சிரமப்பட்டு குதிரையை உதைத்து உதைத்து, வண்டி நோக்கி பிரம்மராயர் திரும்பினார்.

"திணறாதே... கரையேற வேண்டும் என்று நினைக்காதே... எப்படியாவது அவர்களை நோக்கி நாம் போய்த்தான் ஆக வேண்டும்..."

குதிரையை விலாவில் மறுபடியும் உதைத்தார். எக்கி எக்கி மாட்டு வண்டி நோக்கி விரட்டினார். குதிரை ஒவ்வொரு அடிக்கும் மிகுந்த சிரமத்தோடு நகர்ந்து, மாட்டு வண்டிக்கு அருகே வந்தது.

மாட்டு வண்டிக்கு அருகே வந்ததும் கயிறை வீசி மாட்டு வண்டி மீது போட்டார். "உடம்பில் கயிறைச் சுற்றிக் கொள்ளுங்கள். குதிரை நம்மைக் கரைக்கு இழுத்துப் போய்விடும்..." என்று சொன்னார்.

மாட்டு வண்டியின் இருபுறமும் இருக்கிற பெண்கள் கயிறைச் சுற்றிக்கொள்ள ஆரம்பித்தார்கள். ஒரு பெண் தன் உடம்பில் கயிறைச் சுற்றிக்கொண்டு, பக்கத்திலிருந்த மற்ற பெண்ணுக்குக் கொடுத்தாள்.

அந்தப் பெண் கயிறை தன் உடம்பில் சுற்றிக்கொண்டு, இன்னொரு பெண்ணுக்குக் கொடுத்தாள். கடைசியில் ஒரு பெண்ணுக்கு கயிறின் நீளம் போதாமல் போய்விட்டது. குதிரையின் சேணத்தை மறுமுனையில கட்டி இறுக்கினார்.

அவர் இறுக்குகிறபொழுது இடது பக்கமாய் வண்டியைச் சுற்றிக்கொண்டு வந்த கமலக்கண்ணன் மெல்ல கால் ஊன்றி குதிரைக்கருகே வந்தான்.

"வண்டியை நிமிர்த்தப் போகிறீர்களா பிரம்மராயரே..." என்று கேட்டான்.

"இல்லை. அது நமது வேலை இல்லை. இவர்களைப் பத்திரமாக கரையேற்ற வேண்டும். ஆறு பெண்கள் கயிறைச் சுற்றிக் கொண்டார்கள். குதிரையை விரட்டி கரைக்கு ஓட்டிக் கொண்டு போய்விடலாம். வெள்ளத்தில் இறங்கப் பயப்படுகிற குதிரை கரைக்குப் போக வேண்டும் என்றால் தரதரவென்று

போய்விடும். ஆனால் ஒரு பிரச்சனை. ஒரு பெண்ணுக்குக் கயிறு போதவில்லை. வெள்ளம் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது. என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை. நீ அந்தப் பெண்ணைப் பத்திர மாகக் கரைக்குக் கொண்டு வந்து விடுகிறாயா..."

பிரம்மராயர் கேட்க, 'சரி' என்று கமலக்கண்ணன் தலையசைத்தான். மறுபடியும் கால் ஊன்றி ஊன்றி நடந்து அந்தப் பெண் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்தான்.

"என்னைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்..." என்று கை நீட்டினான். அவள் பிடித்துக்கொள்ள பயந்தாள். மரக்கட்டை யைப் பிடித்துக்கொண்டு ஊசலாடினாள்.

"ஏன் பயப்படுகிறீர்கள். நான் இந்த ஊர்க்காரன்தான். இந்தப் பக்கத்து நதியின் சுழல்கள் அனைத்தும் எங்களுக்கு அத்துப்படி. கவலை வேண்டாம். நான் உங்களைக் கரை சேர்த்து விடுவேன்..." என்று சொல்லி, கமலக் கண்ணன் மெல்ல அவள் புறங்கையைப் பற்றி இழுத்தான். அவள் பயந்துகொண்டே கை நீட்டினாள். அவன் தோளைப் பற்றிக் கொண்டாள்.

அவள் வண்டியை விட்டதும் பிரம்மராயர் குதிரையைச் செலுத்தினார். அந்தப் பெண்களை கயிற்றைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ளச் சொன்னார். குதிரை வேகமாக கரை நோக்கிப் போயிற்று. அவர்கள் கிட்டத்தட்ட நீரின் ஓட்டமாய் கரை நோக்கிப் பயணமானார்கள்.

கமலக்கண்ணனைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த அந்தப் பெண், அவனை இறுகப் பிடித்துக்கொள்ள வெட்கப்பட்டாள். அதே சமயத்தில் எப்படியாவது கரையேறி விட வேண்டும் என்று அவஸ்தையும்பட்டாள்.

கமலக்கண்ணன் அவளை இழுத்துக்கொண்டு போக முடியாமல் திணறினான். சற்று ஆற்றோடு போனான். குதிரை யின் பாதையிலிருந்து அவன் பாதை லேசாக விலகியது.

இன்னும் நடக்க, சரக்கென்று காலின் கீழ் மண் சறுக்கியது. யாரோ பெரிதாய் குழி பறித்திருக்க வேண்டும். மனிதர்கள் பறித்த குழியை காவிரி வெள்ளம் இன்னும் பெரிதாக்கி விட்டது. விநாடி நேரத்தில் தலைக்குமேல் காவிரி ஓடிற்று. என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் கமலக்கண்ணன் கையை உதறினான். அந்தப் பெண் 'ஐயோ' என்று அலறினாள்.

பிரம்மராயர் திரும்பிப் பார்த்தார். கமலக்கண்ணன் யதேச்சையாக கையை உதற, அந்தப் பெண் நீரில் அடித்துப் புரண்டு கொண்டு போனாள். கால் ஊன்றியபடி இருந்தாலும் அவளால் நிற்க முடியவில்லை.

காவிரி நீர் அவளை நெட்டி நெட்டித் தள்ளிக்கொண்டு போயிற்று. மூன்று நொடி நேரத்தில் அவள் கமலக்கண்ணனிட மிருந்து வெகு தூரத்திலிருந்தாள். குதிரையைக் கரையேற விட்டுவிட்டு, குதிரையிலிருந்து எகிறி, அந்தப் பெண்ணை நோக்கி பிரம்மராயர் தாவினார். வேகமாக நீந்தினார். நீரின் வேகத்தோடே போனார்.

அந்தப் பெண்ணை பிரம்மராயர் நெருங்க, அந்தப் பெண் விலக, அங்கு ஒரு கண்ணாமூச்சி ஆட்டம் நடந்தது. சட்டென்று எகிறி அந்தப் பெண்ணின் தலைமுடியைப் பிடித்தார்.

"உனக்கு நீச்சல் தெரியுமா..." என்று கேட்டார்.

"தெரியாது..." – அந்தப் பெண் பதில் சொல்லிற்று. இருட்டில் முகம் தெரியாமல் குரல் மட்டும் இனிமையாய் காதில் விழுந்தது.

"பிறகு என்ன தைரியத்தில் இருட்டில் நதியில் இறங்கினாய்? காலையில் பொறுத்து வரவேண்டியதுதானே... திரும்பு. என் முதுகைப் பற்றிக்கொள்..." என்று அவள் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு முதுகைக் காட்டினார். அவள் முதுகை மெல்ல பற்றிக் கொண்டாள்.

"இப்படிப் பற்றிக்கொண்டால் உன்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது. என்னையும் நடக்க விடமாட்டாய். இறுகப் பற்றிக் கொள். உன்னை நான் என்னோடு பிணைத்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது வெட்கப்பட்டாயென்றால் வாழ்க்கை முழுவதும் வேதனைப்படும்படி நேரும்.

வெள்ளம் எங்கேனும் முள்புதரில் ஆளைச் சொருகிவிடும். சொருகிய முள்புதரிலிருந்து மனிதனை விடுவிப்பது மிகவும் கடினம். ஓநாய்கள் நீரில் இறங்கி கடிக்கத் துவங்கிவிடும். காவிரிக்கரை முழுக்க நீர் நாய்கள் உண்டு. நீர் நாய்கள் கடித்தால் நிச்சயம் மரணம். எனவே முட்டாள்தனமாக எதுவும் செய்யாமல் என்னை இறுகப் பிடித்துக்கொள்..." என்று முதுகு காட்டினார்.

அவள் எகிறி அவரை இறுகப் பின்னிக் கொண்டாள். பிரம்மராயர் மேல் துண்டால் அவளையும், தன்னையும் இறுக்கி முடிச்சுப் போட்டுக் கொண்டார். மணலில் கால் ஊன்றி, நீரைக் கிழித்து கரை நோக்கி நடந்தார். நெஞ்சு ஆழம் இருந்த நீர் சிறிது நேரத்தில் சட்டென்று இடுப்புக்கு வந்தது. தொடைவரையில் ஜலம் போயிற்று.

பிரம்மராயர் அவளையும் தன்னையும் பிணைத்திருந்த துண்டை உருவினார். அவள் இடக்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு 'வா' என்று கரையேறினார். வண்டியை இழுத்து வரலாமா என்பதற்காகத் திரும்பிப் பார்த்தார். 'நீ கரையேறு' என்று சொன்னார்.

அவள் தொடையளவு ஜலத்தில் நடந்து போனாள். கரைக்கு அருகே போகும் நேரத்தில் சட்டென்று கரை ஆழமாகிவிட்டது போலும். அவள் கழுத்துவரை நீரில் மூழ்கினாள். புரண்டாள். நீர் அங்கு சுழன்றிருந்தது. உள்ளே இழுக்கப்பட்டாள்.

மறுபடியும் வெளியே தள்ளப் பட்டாள். புரண்டு காவிரிக்கரை ஓரமாகவே போய் ஒரு முள் செடியை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டாள். 'உதவி உதவி' என்று பேயாய்க் கத்தினாள்.

பிரம்மராயர் கால் உதறி, தன் கனத்த சரீரத்தை தண்ணீரில் சப்தமெழப் போட்டு, அவள் சென்ற திசை நோக்கி வேகமாக நீந்தினார். நீர் அவரையும் புரட்டியது. இழுத்து ஓரம் தள்ளியது. ஓரத்தில் கரையேற கால் வைத்தார். கால் சறுக்கி அவரை நடுநதிக்கு இழுத்துப் போனது.

'நீ என்ன செய்தாலும் நான் அதற்கு எதிர்ப்பதமாய் செய்வேன்' என்பது போல எந்தவிதமாய்த் தப்பிக்க முயற்சித் தாலும் நதி அதைத் தடுத்தது. இம்மாதிரி செடிகள் நிரம்பிய கரையில் கால் வைத்து வழுக்கி, சறுக்கி அடிபடுவதைவிட படிகள் நிரம்பிய துறைகளில் கால் வைத்து ஏறிவிடலாம்.

பிரம்மராயர் கடினமாக முயன்று முள் செடிக்கு அருகே போனார். மிக கவனமாய் துணிவோடு முள் செடியைப் பிடித்துக் கொண்டார். அந்தப் பெண்ணிடம், 'அதை விட்டு விடுங்கள், விட்டு விடுங்கள்' என்று கத்தினார்.

அந்தப் பெண்ணுக்கு முப்பது வயதிருக்கும். அவள் அந்த முள் செடியை விடுவதற்குப் பயந்தாள்.

"நாம் அதிக நேரம் இங்கு நிற்க முடியாது. உங்கள் உடம்பெல்லாம் முட்கள் கிறி காயப்படுத்தி விடும். முள்புதரில் தான் பாம்புகள் பதுங்கி இருக்கும். தயவுசெய்து கையை உதறி விடுங்கள். நடு ஆற்றிற்குப் போய் விடலாம். என் தோளைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். இங்கு படி எங்கிருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியும். சற்றும் பயப்படாதீர்கள்..." - அவர் கெஞ்ச லாய் சொன்னார்.

அப்பொழுதும் அந்தப் பெண்மணிக்கு விட மனமில்லை. அவர் இழுக்க, இன்னும் வேகமாய் முள் செடியைக் கட்டிக் கொண்டாள் 'ஓ'வென்று அலறினாள்.

'என்ன ஆயிற்று, என்ன ஆயிற்று' – தொலைதூரத்திலிருந்து பல்வேறு குரல்கள் கேட்டன. பழமர்நேரி கிராமம் விழித்துக் கொண்டு தீப்பந்தங்களுடன் வருவது தெரிந்தது.

"தயவு செய்து கையை விடுங்கள்..." என்று பிரம்மராயர் அவள் தோளைப் பிடித்து இழுக்க, அவள் திரும்பி பயத்தோடு பிரம்மராயரை ஆரத்தழுவிக் கொண்டாள்.

பிரம்மராயர் அவள் இடுப்பை அணைத்தபடி காலுதைத்து நதியின் நடுப்பக்கம் நகர்ந்தார். அந்தப் பெண்மணி யின் முழு உடம்பும் அவர் உடம்போடு இறுகப் பின்னிக் கொண்டது.

அவர் தன் கால்களை அசைப்பதுகூட கடினமாக இருந்தது. அசைக்கிறபோது அவளுடைய மெத்தென்ற உடம்பு மேலே பட்டது. அவர் இடதும் வலதும் கவனித்துக்கொண்டே ஒருக்களித்து நீந்தி, அவளை அணைத்தபடி மறுபடியும் கரை நோக்கி நகர்ந்தார். இந்த முறை காலடியில் பாறைகள் தென்பட்டன. இன்னும் நகர்ந்துபோக, செதுக்கப்பட்ட படித்தளம் தெரிந்தது.

நின்று கொண்டார்கள். அங்கேயும் நீர் இழுத்தது. பாசி வழுக்கியது. மிக நிதானமாய் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்தபடி நடந்தார்கள். அடுத்தபடியில் கால் வைத்தார்கள். கால் வைக்கும் போது மிக கவனமாய் இரண்டு பேரும் ஒரேவிதத்தில் ஊன்றி னார்கள். அடுத்த படியில் கால் வைத்தார்கள். இம்முறையும் மிக

கவனமாய் ஊன்றி நடந்தார்கள். இப்பொழுது முழங்காளலவு ஜலத்தில்தான் இருந்தார்கள்.

"நீங்கள் கரையேறுங்கள்..." - பிரம்மராயர் அவளை மெல்ல நகர்ந்தினார். அவள் கரையேறினாள். பிரம்மராயரால் அடுத்த அடி அழுத்தி வைக்க முடியவில்லை. அந்தப் படியில் பாசி அதிகமிருந்தது.

'அந்தப் பெண்மணி எப்படி மேலே நடந்து போனாள்' என்ற ஆச்சரியம் எழுந்தது. பாசியில் கால் வைக்க, ஊன்றுகின்ற கால் வேகமாக வழுக்கியது. என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் பிரம்மராயர் நிற்க, அவள் கீழிறங்கினாள். புடவையை விலக்கினாள். ஒரு முனையை பிரம்மராயரிடம் கொடுத்தாள்.

"இறுகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். அந்தப் படியில் அடர்த்தியாய் பாசி இருக்கிறது. ஒரு விரற்கடை அளவுக்குச் சேர்ந்து தேங்கி நிற்கிறது. இது உபயோகப்படுத்தப்படாத படித்துறை என்று நினைக்கிறேன். என் புடவையை இறுக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு மேலே வந்து விடுங்கள்."

அவள் புடவையின் நுனியைத் தர, அவர் வாங்கிக் கொண்டு படியில் கால் வைத்தார். அவள் முழு பலத்தோடு தோளில் புடவையைப் போட்டுக் கொண்டு அவரை இழுக்க முயற்சித்தாள்.

அவர் மூன்றாவது படியையும், இரண்டாவது படியையும், முதல் படியையும் தாண்டி மண்ணில் கால் வைக்கும் போது, மரணத்திலிருந்து மீண்டு விட்டது போல ஒரு அயர்ச்சி உடனே படர்ந்தது. உட்கார்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றியது.

சற்றுநேரம் மரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு சாய்ந்து கிடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. அவர் இடுப்பில் கை வைத்து மற்றவர்கள் கரையேறி விட்டார்களா என்று பார்த்தார். இருட்டில் எதுவும் தெரியவில்லை. தீப்பந்தங்களின் வெளிச்சம் செடிகளூடே தெரிந்தது.

"வாருங்கள் நாம் போவோம்..." - அவர் பாதை தேடி கரையோரம் போனார். எல்லா ஆற்றங்கரையோரமும் ஒரு ஒற்றையடிப்பாதை போகும். அந்த ஒற்றையடிப்பாதை எளிதில் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டது. அவர் நடக்கத் துவங்கினார். அவள் தொடர்ந்து வந்தாள்.

"உங்கள் பெயரென்ன தாயே?"

"இராஜராஜீ..."

"சிதம்பரத்திலிருந்து வருகிறீர்களா?"

"இல்லை. என் ஊர் திருவக்கரை..."

"என்ன... திருவக்கரையா? அவ்வளவு தொலைவிலிருந்தா வருகிறீர்கள்."

"ஆமாம்..."

"உங்களையும் குடிபெயரச்சொல்லி ஓலை வந்ததா..."

"இல்லை. நான் குடிபெயர்வதற்காக வரவில்லை."

"பிறகு?"

"வரைபடங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்..."

"எதற்கு?"

"கோவில் மண்டப வரைபடங்கள் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அவைகளைக் கொண்டு போய் தஞ்சையில் தர வேண்டும் என்று கட்டளை இருந்தது..."

"இப்போது வரைபடங்கள் எங்கே..."

"அதோ... குப்புறக் கிடக்கும் அந்த மாட்டு வண்டியில் வரைபடங்கள் இருக்கின்றன..."

பிரம்மராயர் திகைத்தார். அந்த மாட்டு வண்டி, அங்குள்ள எல்லா உயிர்களையும்விட மிக முக்கியமான உயிராக அவருக்கு அந்த நேரம் தென்பட்டது.

3

பிரம்மராயர் கலவரத்துடன் புரண்டு கிடக்கும் மாட்டு வண்டியைப் பார்த்தார். மாட்டு வண்டி இன்னும் ஒரு நாழிகையில் நீருக்கடியில் போகும் என்று வெள்ளத்தின் வேகத்தைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

பயணம் செய்தவர்களைக் கரையேற்றுவதற்கே எல்லோரும் முக்கியமாக முயன்று கொண்டிருப்பதால் மாட்டு வண்டியைப் பற்றின அக்கறை எவருக்கும் வரவில்லை. ஒருவேளை - நீரோடு அடித்துக்கொண்டு போனாலும்

போகட்டும். வேறு எங்கேனும் கரை ஒதுங்கும்போது எடுத்துக் கொள்ளலாம்' என்று சகலரும் சிந்தித்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் மாட்டு வண்டிக்குள் இப்படி கோயிலுக்கான வரைபடங்கள் இருக்கிறது என்று முன்னே தெரிந்திருந்தால், பிரம்மராயரும் கமலக்கண்ணனும் மனிதர்களை விட்டுவிட்டு மாட்டு வண்டியைக் கரை ஏற்றுவதற்கே அதிகம் முயற்சித்திருப்பார்கள். ஆனால் நிச்சயம் இரண்டு பேராவது இறந்து போயிருப்பார்கள்.

இதை நல்லவேளை என்று சொல்வதா? கெட்டவேளை என்று சொல்வதா?

மனிதர்கள் இருந்ததால் மாட்டு வண்டியைப் பற்றி அக்கறை அற்றுப் போயிற்று. மீட்க முடியுமா என்று இப்போது தெரியாமல் இருக்கிறது. மாட்டு வண்டியைப் பற்றி அக்கறைப் பட்டிருந்தால் மனிதர்களை நிச்சயமாக இழந்திருப்போம்.

இந்த மனிதர்கள் கோயிலுக்கென்று தஞ்சைக்கு வந்தவர்கள். மன்னரின் ஆணைப்படி குடிபெயர்ந்தவர்கள். பரம்பரை பரம்பரையாய் வசித்து வந்த தங்களுடைய சொந்த இருப்பிடத்தை விட்டுவிட்டு, இது வரை பார்த்தேயிராத ஒரு ஊருக்கு மன்னனின் ஆணை என்று பயணப்பட்டவர்கள். சொந்த ஊரிலிருந்து கிளம்பும்போது, விம்மி விம்மி அழுது எல்லோரையும் வணங்கி, இனி திரும்புவது சந்தேகம்தான் என்பதுபோல இங்கு வந்திருப்பவர்கள். அவர்களை இன்னமும் மரியாதையாக வரவேற்றிருக்க வேண்டும்.

ஆனால் காவிரித்தாய் கவிழ்த்து விட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறாள். மனிதர்களைக் கவிழ்த்தது மட்டுமல்லாமல் கோவில் கட்டுவதற்கு வேண்டிய அடிப்படையான உதவிகளையும் பிடுங்கிக்கொண்டு முரட்டுத்தனமாய் நிற்கிறாள்.

காவிரியின் நீர்வேகம் குறைந்தால் மாட்டு வண்டியை இழுப்பது எளிது. இல்லையெனில் மாட்டு வண்டி உடையக் கூடும். பெட்டி திறக்கக்கூடும். பெட்டி திறந்தால், உள்ளுக்குள்ளே இருக்கின்ற மெல்லிய மாட்டுத் தோல்களில் எழுதப்பட்ட வரைபடங்கள், மூலைக்கொன்றாய் சிதறக்கூடும். மறுபடியும் வரைபடங்கள் எழுதுவதென்பது சாதாரண விஷயமல்ல.

'வரைபடங்கள் தஞ்சை நோக்கி வந்தன. வழியில் காவிரி ஆற்றில் அடித்துச் செல்லப்பட்டன' என்று மன்னர்

கேள்விப்பட்டால் அதை அச்சான்யமாக நினைப்பார். கோவில் கட்டுவது அவசியமா என்ற கேள்வி பலர் மனதில் எழுந்துவிடும்.

வரைபடங்கள் கிடைத்து விட்டால் மாட்டு வண்டி கவிழ்ந்ததை மறைத்து விடலாம். பெண்களை இதைப்பற்றி அதிகம் பேச வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடலாம். வரைபடங்கள் நன்கு வந்து சேர்ந்தன என்று மன்னருக்குச் செய்தி தெரிவிக்கலாம்.

பெண்கள் மட்டும் கரையேறி, வரைபடங்கள் ஆற்றோடு போய் விட்டன என்றால், மன்னர் என்ன செய்வார் என்று சொல்ல இயலாது.

'யார் அது – துணையின்றி பெண்களிடம் வரைபடங்கள் கொடுத்தனுப்பியது' என்று சீற ஆரம்பித்தாரென்றால் பல்வேறு அதிகாரிகளுக்கு மண்டகப்படி நிச்சயம் கிடைக்கும்.

சோழ மாமன்னர் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் கோபமான குணம் உடையவரல்லர். தவறுகளை கேலியாகக் கண்டிக்கக் கூடியவர்.

தான் கோபித்துக் கொண்டால் மக்கள் மனதில் அது வலுவாகப் பதிந்துவிடும். அது மற்றவர்களுக்கு முன்பாய் மிகப்பெரிய இழிவாய் அவர்களுக்குப் போய் விடும். நல்ல வேலைக்காரர்கள் இதனால் மனமுடைந்து போய் விடுவார்கள்.

பிற்பாடு பாராட்டினாலும், 'அன்று கோபித்துக் கொண்டீர்களே' என்று வருத்தப்படுவார்கள் என்பதால், எவரையும் கோபிக்காமல் தவறுகளை மெல்லியதாய்ச் சுட்டிக் காட்டி, 'வேறு விதமாய் செய்வதற்கு இயலுமா' என்று அன்பாகச் சொல்லி, 'உங்களால் முடியும்' என்று உற்சாகப் படுத்தி நகர்ந்து விடுவார்.

ஆனால் உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத்தேவர் கோபித்துக் கொண்ட நேரங்களையும் பிரம்மராயர் பார்த்திருக்கிறார்.

உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத்தேவரின் தமையனார் ஆதித்த கரிகாலன் கொலை செய்யப்பட்டு, பத்தொன்பது வருடங்களுக்குப் பிறகு இன்னார்தான் கொலை செய்தார் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, கண்டு பிடிக்கப்பட்டவர்கள் விதவிதமாய் விசாரிக்கப்பட்டு, குற்றம் ருசுப்படுத்தப்பட்டு, அதன் காரணங்கள் தெளிவான பிறகு, அது குறித்து வருந்தி சற்றுநேரம் அமைதியாக இருந்த உடையார் திடீரென்று உதறி எழுந்து,

"கொலையாளிகளின் சொத்து மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் உறவினர்கள் சொத்து முழுவதும் உடனடியாகக் கைக்கொள்ளப்பட வேண்டும். கொலையாளியின் தாய், தந்தை, சிற்றப்பன், சிற்றன்னை, பெரியப்பன், பெரியன்னை, அத்தை, மாமன் அத்தனை வகையினரும், இவர்கள் மகன்களுக்குப் பெண் கொடுத்தவர்களும், இவர்கள் பேரன், பேத்திகளுக்குப் பெண் கொடுத்தவர்களும், பிள்ளை கொடுத்தவர்களும், இவர்கள் வீட்டில் சம்பந்தம் செய்த அத்தனை பேரும், அத்தனை தூரத்து உறவினர்களுடைய சொத்துக்களும் இந்தக் கணம்முதல் பறிமுதல் செய்யப்பட்டு, அவர்கள் அத்தனை பேரும் சோழ தேசத்திலிருந்து இன்று பொழுது சாய்வதற்குள் வெளியேற்றப் பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றேன்.

எதிர்த்து எவரேனும் பேசினால் அவர்கள் தலை துண்டிக்கப்படலாம். பெண்கள் முரட்டுத்தனம் செய்தால் நாக்கு அறுக்கலாம். மீறி ஆயுதம் தாங்கினால் மூக்கும், முலையும் அறுத்துத் துரத்தலாம்..."என்று சீறலாய்க் கட்டளையிட, உடனே கொலையாளிகளின் உறவினர்கள் வேகமாகத் திரட்டப்பட்டு, நடுச்சபையில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டார்கள். உடையார் இராஜராஜத்தேவர் முன்பு இன்னார், இன்னின்ன உறவினர்கள் என்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்கள்.

தங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று அந்த உறவினர்கள் கதறினார்கள். 'எந்த பாவமும் செய்யாத எங்களைத் தண்டிக்கிறீர்களே, என்று பெண்கள் புலம்பினர். 'பொறுமையற்ற அரசனாய் இருக்கிறீர்களே... விசாரிக்காமல் தீர்ப்பு சொல்கிறீர்களே...' என்று அந்தக் கூட்டத்தில் முதியவர்கள் உரக்கக் கத்திய போது, கண்கள் சிவக்க, உடையார் ஸ்ரீஇராஜராஜத்தேவர் ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து, வாளை உருவி அந்தப் பெரியவர் முகத்திற்கெதிரே நீட்டிப் பேசியது இன்னும் நினைவில் இருக்கிறது.

"நீங்கள்தான் என்று தெரியும். உங்கள் ஊரிலிருந்துதான் கிளம்பினார்கள் என்று தெரியும். உங்கள் கிராமத்தில்தான் ரகசியக்கூட்டங்கள் போடப்பட்டன என்று தெரியும். உங்கள் கிராமத்திலிருந்து சோழ தேசத்திற்கு எதிராக ஆட்கள் கிளம்புகிறார்கள் என்று தெரியும். உங்கள் கூட்டத்தின் திமிர் தெரியும். அகம்பாவம் தெரியும். ஆத்திரம் தெரியும். சூழ்ச்சி தெரியும். உங்களைப் பல வருடங்களுக்கு முன்பே அடித்து

நொறுக்கியிருக்க வேண்டும் கிராமம் முழுவதும் அழித்து, ஒரு வீடுகூட இல்லாமல் தரைமட்டமாக்கியிருக்க வேண்டும். நான் பத்தொன்பது வருடங்கள் பொறுமை காத்தேன்.

மெல்ல மெல்ல உங்களைப் பேச வைப்பதற்காகவே, நீங்களாகவே உளறி உங்கள் தவறை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் காத்திருந்தேன்.

ஐந்து வருடங்கள்தான் உங்கள் கூட்டத்தால் இறுக்கமாக இருக்க முடிந்தது. பின் 'நாங்கள்தான் கொன்றோம்' என்று தம்பட்டமடிக்க ஆரம்பித்து விட்டீர்கள். எப்படி, எதற்காக, ஏன் என்றெல்லாம் நான் தீர விசாரித்து விட்டேன்.

இங்குள்ள ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும்கூட இந்தக் கொலையில் பங்கிருக்கிறது என்பதை நான் அறிந்தேன். உங்கள் வீரத்தை, உங்கள் குழந்தைகளுக்கு நீங்கள் பெருமைபட கூற ஆரம்பித்து விட்டீர்கள். உங்கள் குழந்தைகள் அதை மற்றவர் களுக்குச் சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.

நீங்கள் தேக்கி வைத்திருந்த ரகசியம் உங்களாலேயே உடைபடும் வரை நான் காத்திருந்தேன். ஒன்றிரண்டு பேரைத் தண்டித்தால், மீண்டும் உங்களிலிருந்து ஆட்கள் கிளம்புவார்கள். உங்கள் கூட்டம் முழுவதையும் தண்டிக்க விரும்பியே நான் இத்தனை காலம் காத்திருந்தேன். இது எனக்கொரு நல்ல வாய்ப்பு.

தயவுசெய்து வாள் உருவி உங்களை வெட்டிப் போடுவதற்கு முன்பு, உங்கள் பெண்களை அவமானப்படுத்து வதற்கு முன்பு இந்த இடத்தை விட்டு விரைவாகப் போய்விடுங்கள். எவ்வளவு விரைவாகப் போகிறீர்களோ, அவ்வளவு நல்லது. என்னால் மக்களை வெகுநேரம் கட்டுப் படுத்தி வைத்திருக்க முடியாது..." என்று கூறினார்.

மக்கள் அப்பொழுதே ஆத்திரமானார்கள். உரக்கக் கத்தத் துவங்கினார்கள். உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத்தேவர் மக்களைக் கட்டவிழ்த்து விடலாமா என்று யோசித்து, பிரம்மராயரை நோக்கி உற்றுப் பார்த்தார்.

பிரம்மராயர் வேண்டாம் என்று தலையசைத்ததும், தனது தனிப்பட்ட காவல்படையை அவர்களைச் சுற்றி நிற்க வைத்து அப்பொழுதே- அங்கிருந்தபடியே ஒரு பொருளும் எடுத்துக்

கொள்ளப்படாமல் அவர்களை வெளியேற்றினார். மௌனமாய் அந்தக் கூட்டம் வெளியேறியது.

கிராமம் முழுவதையும் மக்கள் தீக்கிரையாக்கினார்கள். மக்களின் கோபத்தை, ஆவேசத்தைக் கண்டபோது மன்னர் கோபத்தோடு சிரித்தது இன்றும் ஞாபகமிருக்கிறது. முதன் முறையாய் வாழ்க்கையில் ஒரு மனிதன், சிரிப்பதில் கோபத்தைக் காட்டியதை பிரம்மராயர் கவனித்தார். ஆனால் அன்று இரவே சோழ மன்னர் ஸ்ரீ இராஜராஜத்தேவர் சகஜமாகிவிட்டார்.

அன்றுதான் காஞ்சி மாநகருக்கு ஓலை அனுப்பி, பல்வேறுவிதமான கோவில் படங்களை ஓவியமாக வரைந்து அனுப்பச் சொல்லியிருந்தார். அந்தப் படங்கள் தான் தேவரடியார் மூலம் இங்கு மாட்டு வண்டியில் வந்திருக்கிறது. வந்த வண்டி கவிழ்ந்து நீரில் ஒருக்களித்துக் கிடக்கிறது. பெட்டியின் கதி என்னவாயிற்றோ – தெரியவில்லை.

பிரம்மராயர், பழமர்நேரி படித்துறைக்குப் போனார். தீப்பந்தங்கள் அதற்குள் அரச மரத்தடியில் நட்டு வைக்கப் பட்டிருந்தன.

பெண்களை 'யார், என்னது' என்று அந்தணர்களும், வேளாளர்களும் விசாரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கமலக்கண்ணனைப் பார்த்துவிட்டு, 'வாருங்கள், வாருங்கள்' என்று கைகூப்பினார்கள்.

கமலக்கண்ணன், பின்னால் நடந்து வந்த பிரம்மராயரைச் சுட்டிக் காட்டவே, எல்லோரும் தீப்பந்தத்தைப் பிடுங்கி பிரம்மராயரின் முகத்தைக் காண வெளிச்சம் காட்டினார்கள்.

பிரம்மராயர் ஒற்றையடிப் பாதையிலிருந்து மேடு ஏறி கரைக்கு வந்ததும், கால் தொட்டு நமஸ்காரித்தார்கள். இடுப்பில் மேல் துணியை இறுகக் கட்டிக் கொண்டார்கள். 'வருக, வருக' என்று சொன்னார்கள்.

"ஒரு வார்த்தை எங்களிடம் சொல்லியிருக்கக்கூடாதா? ஓட்டு மொத்தமாய்த் திரண்டு வந்து எல்லோரையும் காப்பாற்றியிருப்போமே... நீங்கள் எதற்காக ஆற்றில் இறங்குகிறீர்கள்..." என்று கேட்டார்கள்.

பிரம்மராயர் கையமர்த்தினார்.

"வந்தவர்கள் அனைவரையும் காப்பாற்றி விட்டோம். கரையின் எதிர்ப்பக்கம் மூன்று வண்டிகள் இருக்கின்றன. அந்த

வண்டிகளில் ஒன்றில் ஒரு மரப்பெட்டி இருக்கிறது. அந்த மரப்பெட்டி வண்டிக்குக் கீழே கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மரப்பெட்டி மிக முக்கியம். அது உடையார் ஸ்ரீஇராஜராஜத் தேவரின் சொத்து. எப்பாடு பட்டாவது நீங்கள் அதைக் காப்பாற்றியாக வேண்டும். நீச்சல் தெரிந்தவர்கள் அருகே வாருங்கள். மற்றவர்கள் சற்று விலகிக் கொள்ளுங்கள்..." என்று கட்டளையிட்டார்.

தீப்பந்தங்கள் மறுபடியும் மண்ணில் நடப்பட்டன. நீச்சல் தெரிந்த வீரர்கள் ஆறேழு பேர் வந்து நிற்க, ஐந்து வேளாளர்களையும், நல்ல திடகாத்திரமாயிருந்த ஒரு அந்தண இளைஞனையும் அவர் தேர்ந்தெடுத்தார்.

மிதவைப் பானைகளையும், மூங்கில் கட்டைகளையும் கொண்டு வரச் சொன்னார். மற்ற கூட்டத்தினர் ஊரை எழுப்பி சாமான்கள் கொண்டு வர ஓடினார்கள். தீப்பந்தங்கள் முன்னும் பின்னும் இருட்டில் அலைந்தன.

"இன்னமும் அதிக தீப்பந்தங்கள் வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். கரை முழுவதும் வெளிச்சம் இருப்பது நல்லது. ஊரை எழுப்புங்கள். அவசியமானால் அடுத்த ஊருக்கும் தகவல் தெரிவியுங்கள்."

இரண்டு பேர் அடுத்த ஊருக்கு ஓடினார்கள்.

குளிரில் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த தேவரடியார் பெண்களை பழமர்நேரி கிராமத்து அந்தணப்பெண்கள் கைப் பிடித்து வரவேற்றார்கள். போர்வை போர்த்தி கிராமத்திற்குள் கூட்டிக்கொண்டு போனார்கள். 'மாற்றுடைக்கு ஏற்பாடு செய்கிறோம்... வாருங்கள்' என்று அன்போடு அழைத்துக் கொண்டார்கள்.

வந்த தேவரடியார் பெண்களில் மிக இளமையாக இருந்த ஒரு பதினாறு வயதுப் பெண்ணை, அவள் நடக்க முடியாமல் திணறுவது கண்டு, ஒரு அந்தணப் பெண்மணி சட்டென்று தூக்கித்தோளில் போட்டுக் கொண்டாள். குலுங்கிக் குலுங்கி அக்ரஹாரம் நோக்கி விரைவாக நடந்தாள். தீப்பந்தங்கள் பிடித்துக் கொண்டு இரண்டு வாலிபர்கள் அந்தக் கூட்டத்தோடு ஓடினார்கள்.

"ஐயன், ஆற்றில் நட்டு வைக்கப்படும் கம்பை வெள்ளம் பறித்துக் கொண்டு போய்விடும் என்பதற்காகவும், ஆழமாக

கம்பை ஊன்றுவதற்காகவும், கம்பு அசையாமல் நிற்பதற்காகவும் அங்கு கற்குவியல் போடப்பட்டிருந்திருக்கிறது. அந்தக் கற்குவியலின் மீது மாட்டு வண்டி ஏறி கவிழ்ந்து விட்டிருக்கிறது. வண்டி புரண்டு போகாமல் அங்கேயே நிற்பதற்குக் காரணமும் கற்குவியல்தான். இதுவே மணலில் மாட்டு வண்டி கவிழ்ந்திருந்தால் மண் பறிக்கப்பட்டு நகர்ந்து போயிருக்கும். வண்டி பலமுறை உருட்டப்பட்டிருக்கும்.

நீங்கள் சொல்வதைப் பார்க்கும்போது, பெட்டியின் கனத்தால் மாட்டு வண்டி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கற்குவியலால் புரளாமல் அப்படியே இருக்கிறது. எனவே மாட்டு வண்டியிலிருந்து பெட்டியை மட்டும் தனியே விடுவித்துக் கொண்டு வருவதே நல்லது என்று தோன்றுகிறது..." - ஒரு வேளாளப் பெரியவர் கூர்ந்து கவனித்துப் பேசினார்.

"இல்லை வேளாளரே... அப்படிச் செய்வதற்கு இயலாது."

பிரம்மராயரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிராமண இளைஞன் சட்டென்று பேசினான். எல்லோரும் அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

"நீங்கள் பெட்டியை மாட்டு வண்டியிலிருந்து விடுவித்தால், மாட்டு வண்டியை நகர்த்துகிறபோது பெட்டி உடையக்கூடும். கிட்டத்தட்ட நான்கு நாழிகைகளாக தண்ணீரில் மூழ்கியிருக்கும் இந்த மரப்பெட்டி என்ன வலுவில் இருக்கும் என்பதை உங்களால் சொல்ல முடியாது.

அதுவும் தவிர, உள்ளே இருப்பது தோலால் செய்யப்பட்ட வரைபடங்கள். தோலும் தண்ணீரில் ஊறி கனமாகியிருக்கும். எனவே மாட்டு வண்டி, பெட்டி இரண்டுக்கும் மூங்கில் கழிகள் அண்டக் கொடுத்து தோளில் தூக்கிக் கரையேறுவதே நல்லது..."

"என்ன விளையாடுகிறாய் தம்பி? இத்தனை கனத்தை தோளில் வைத்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால், எவ்வளவு பேர் வேண்டுமென்று நினைக்கிறாய்...? நூறு பேர் இல்லாமல் இத்தனை பெரிய மாட்டு வண்டியைக் கரையேற்ற முடியுமா? மாட்டு வண்டியைவிட உள்ளே இருக்கிற பெட்டி முக்கியமென்றால் பெட்டியைத் தனியே பிரித்து விடலாம். மாட்டு வண்டியை உருட்டி ஆற்றோடு அனுப்பி விடலாம். என்ன செய்வதென்பதைப் பெரியவர்கள் தீர்மானிக்க

வேண்டும்." - வேறொரு வேளாள இளைஞன் முன் வந்து பதில் சொன்னான்.

எல்லோரும் கவலையோடு மாட்டு வண்டியைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். கோல் நட்டுக் காத்துக் கொண்டிருந்த படகோட்டி உரக்கக் கத்தினான்.

"வெள்ளம் அதிகமாகிப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. ஒரு நாழிகைக்கு ஒரு முழம் ஏறுகிறது..." என்று கூச்சலிட்டான்.

அவன் பழமர்நேரி படகோட்டி. அவனுக்கு ஆற்றின் எல்லாப் பகுதியும் அத்துப்படி. வெள்ளத்தின் நெளிவு சுளிவுகள் அத்தனையும் தலைமுறை தலைமுறையாய் அறிந்தவன். அவன் பேச்சு எல்லோருக்கும் கலவரத்தைக் கொடுத்தது.

"மாட்டுவண்டி எனக்கு முக்கியமில்லை. பெட்டி முக்கியம். மாட்டு வண்டிக்குள் இவர்களுடைய உடைமைகள் ஏதேனும் இருக்கலாம். அதைப் பற்றியும் அவர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பெண்கள் எங்கே?"

பிரம்மராயர் கேட்டார். 'அவர்கள் அக்ரஹாரத்துக்கு அழைத்துப் போகப்பட்டு விட்டார்கள்' என்று பதில் வந்தது.

"இல்லை. நான் போகவில்லை..." பிரம்மராயரால் காப்பாற்றப்பட்ட இராஜராஜீ மரத்தடியிலிருந்து வெளியே வந்தாள்.

மேலே யாரோ ஒருவர் கொடுத்திருந்த மெல்லிய வேட்டியை போர்த்தியிருந்தாள். தலையிலிருந்து நீர் சொட்டிக் கொண்டிருந்தது. நெற்றியில் குங்குமம் கலைந்திருந்து. முகத்திலிருந்து இன்னும் பயம் விலகாமல் இருந்தது. வேட்டியின் மீது பொட்டுப் பொட்டாய் ரத்தக் கறைகள் தெரிந்தன.

"ஏனம்மா... இன்னும் ரத்தம் வருகிறதா..." - பிரம்மராயர் கவலையோடு கேட்டார்.

"இல்லை ஐயா... ரத்தம் நின்று விட்டது. ஆனால் வலி அதிகமாக இருக்கிறது..."

"கடவுளே... இதோ... வைத்தியரை ஏற்பாடு செய்கிறேன். பெட்டியைத் தவிர, வரைபடங்கள் தவிர மாட்டு வண்டியில் இன்னும் வேறென்ன இருக்கிறது?"

"மாட்டு வண்டியின் மேற்கூரையில் மூன்று ஓலைக் குழல்கள் சொருகப்பட்டுள்ளன. மூன்று குழல்களில் ஒன்று

என்னுடையது. மற்ற இரண்டு குழல்கள் மற்ற இரண்டு தேவரடியார்களுடையது...”

“என்ன இருக்கிறது அந்தக் குழலில்?”

“ஒரு குழலில் எங்களைப் பற்றிய அறிமுக ஓலை இருக்கிறது. இன்னொரு குழலில் அரசர் உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத்தேவருக்கு ஒரு ரகசியச் செய்தி இருக்கிறது...”

“மூன்றாம் குழலில் என்ன இருக்கிறது?”

‘மயிலை வணிகர்களின் சங்கத்தலைவர் உங்களுக்குக் கொடுத்த ஒரு ஓலை இருக்கிறது...”

பிரம்மராயர் திகைத்துப் போனார். ‘கடவுளே, இவ்வளவு பெரிய பொக்கிஷத்தையா ஆற்றில் விட்டெறிந்துவிட்டுக் கரை யேறி இருக்கிறீர்கள்?’ என்று மனதில் நினைத்துக்கொண்டார்.

“இதைத் தவிரவும் ஒரு ஓலை என் இடுப்பில் தனிக் குழலில் ரகசியமாக வைத்திருக்கிறேன். அந்த ஓலையை இளவரசர் இராஜேந்திரர் உங்களைப் பார்த்து எவரும் அறியாத வண்ணம் கொடுக்கச் சொன்னார்...”

தாழ்ந்த குரலில் அவருக்கு மட்டும் கேட்கும் வண்ணம் இராஜராஜீ பேசினாள்.

ஓலை இருப்பதை எவரும் அறியா வண்ணம் அவருக்குச் சுட்டிக்காட்டினாள். பிரம்மராயர் முகத்தைச் சாதாரணமாக்கிக் கொண்டார்.

“நல்லது... வேறு சில முக்கியப் பொருள்களும் மாட்டு வண்டியில் இருப்பதால் பெட்டி அடிபடாமல் மாட்டு வண்டியோடு கரையேற வேண்டும். எத்தனை வீரர்கள் தேவைப்பட்டாலும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

அருகே இருக்கிற எல்லா கிராமத்திற்கும் போய் ஆட்களை அழைத்து வாருங்கள். கயிறுகளோடும். நீண்ட மூங்கில்களோடும் வாருங்கள். எது தேவையென்று உங்கள் மனத்திற்குப் படுகிறதோ... அத்தனையும் எடுத்துக் கொண்டு வாருங்கள். நல்ல கொக்கிகள், இரும்புக் கம்பிகள் நமக்குத் தேவைப்படும். மூங்கில் இணைப்பதற்கு சிறு சிறு கயிறுகளும் அவசியமாகும். எல்லாம் திரட்டிக் கொண்டு வாருங்கள்.

எவரும் எந்தக் கிராமத்திலும் தூங்கக்கூடாது என்று உத்தரவிடுங்கள். கிராமத்திலுள்ள அதிகாரியை எழுப்பி

பறையை அடிக்கச் சொல்லுங்கள். சங்கு முழக்கச் சொல்லுங்கள். அவசர எக்காளம் ஊதச்சொல்லுங்கள். இன்னும் தீப்பந்தங்கள் தேவை. அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யுங்கள்...” பிரம்மராயர் உரத்த குரலில் கட்டளையிட்டார்.

ஆட்கள் நாலாப்பக்கமும் பறந்தார்கள். தீப்பந்தங்கள் இன்னும் அதிகமாயின. கிராமம் ஜெகஜோதியாகியது. எக்காளம் முழங்கப்பட்டது. அவசரம் என்று சொல்லும் சிறுபறை அறிவிக்கப்பட்டது. மற்ற ஊர்களிலிருந்து தீப்பந்தங்கள் எடுத்து வரப்படுவது தெரிந்தது. திருக்காட்டுப்பள்ளிக்கு ஒருவர் குதிரையில் ஏறி படையோடு வருவதாகச் சொல்லிப் போனார்.

“ஐயா, முதலில் மாட்டு வண்டியைப் பெட்டியோடு பத்திரப்படுத்துவது முக்கியம்...” - மறுபடியும் படகோட்டி உரக்கச் சொன்னான்.

“ஆட்கள் வந்து சேருவதற்குள் மாட்டு வண்டி நிச்சயம் மூழ்கிவிடும். மாட்டு வண்டி மூழ்கிவிட்டால், வெள்ள வேகத்தில் ஒருவேளை புரளக்கூடும். எனவே, மாட்டு வண்டி வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்படாமல் இருப்பதற்கு, பனைகளால் வெள்ளத் தடுப்பு ஏற்படுத்தலாம்.

பனந்துண்டங்கள் எல்லா கிராமங்களிலும் இருக்கின்றன. பனந்துண்டங்கள் வரவேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். பனந் துண்டங்களின் அடிப்பகுதியைக் கூராக்கி ஆற்றில் இறக்கி, சுத்தியால் அடித்து தடுப்புச் சுவர் ஏற்படுத்தலாம்...” என்று படகோட்டி உரக்கச் சொன்னான். அவனை நோக்கி ஆசீர்வதிப்பதுபோல் பிரம்மராயர் கையுயர்த்தினார்.

“நல்லது... அந்த இளைஞன் தெளிவாகப் பேசுகிறான். பனந்துண்டங்களைக் கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள். மாட்டு வண்டியிலிருந்து ஒரு கோல் தூரத்தில் பனந்துண்டங்களை அடித்து இறக்குங்கள். மாட்டு வண்டி புரளாமல் காப்பாற் றுங்கள்...” என்று கட்டளையிட்டார்.

அந்தண இளைஞன் சட்டென்று திரும்பினான்.

“ஐயா... ஒரு குதிரை வீரனை கல்லணைப் பக்கம் அனுப்பி அங்குள்ள மதகுகளை மூடச்செய்தால் வெள்ளம் வருவது குறைந்து போகும் அல்லா...? வெள்ளத்தை இங்கு தடுப்பதற்கு முன்பு கல்லணையிலேயே தடுத்து விடலாம் அல்லவா...”

"அதுவும் நல்ல யோசனைதான்... யாரங்கே... ஒரு ஓலை கொண்டு வா..."

ஓலையும், எழுத்தாணியும் கொண்டு வரப்பட்டன. வெகு வேகமாக ஓரே வரியில் பிரம்மராயர் உத்தரவு எழுதினார் கையொப்பமிட்டார். கிராமத்துத் தலையாரியிடம் கொடுத்து குதிரையேறி கல்லணைக்கு ஓடச் சொன்னார்.

ஊர்களிலிருந்து மக்கள் வரவும், கல்லணையிலிருந்து நீர் வரத்து நிற்கவும் இன்னும் நான்கு நாழிகையாவது ஆகிவிடும் என்று தோன்றியது. அதற்குள்ளாக வண்டி புரளாமல் இருக்க வேண்டும். பெட்டி உடையாமல் இருக்க வேண்டும். எப்படியாவது வண்டியைக் காப்பாற்றி விடவேண்டும்.

அந்த அந்தண இளைஞனை பிரம்மராயர் தோள் தொட்டுத் திருப்பினார்.

"நீ இடுப்பில் கயிற்றைக் கட்டிக்கொண்டு நீரில் இறங்கு... மூன்று, நான்கு கயிறுகளால் பெட்டியையும், மாட்டு வண்டியையும் இறுகப் பிணைத்து விடு. வண்டி நம் கைவசம் இருக்கட்டும். வெள்ளம் அதிகரித்து வண்டியை நழுவவிட்டோ மானால் எங்கு போய் கண்டு பிடிப்பது...?" என்று கவலையோடு பேசினார்.

அந்த இளைஞன் கயிறை இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு நீரில் இறங்கினான். எதிர்நீச்சல் போட்டு வண்டியை நோக்கி நீந்தினான். வண்டியின் சக்கரத்தைப் பற்றி கொண்டான். வண்டி மீது ஏறி நின்றான். மற்றவர்கள் கவலையோடு அவனைப் பார்த்தார்கள்.

இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டிருப்பது மெல்லிய கயிறு என்பதால் அதை மடமடவென்று இழுத்தான். மெல்லிய கயிறின் முனையில் தடுத்த கயிறைக் கட்டி அனுப்பினார்கள். தடுத்த கயிறு அவனை நோக்கிப் போயிற்று.

அவன் அந்த கயிற்றால் மாட்டு வண்டியின் சக்கரத்தை இறுகக் கட்டினான். இன்னொரு ஆளை வரும்படி சைகை செய்தான்.

காலை உந்தி மாட்டு வண்டியிலிருந்து நீரில் குதித்தான். அவன் குதித்தபோது அவனின் உந்துதல் வேகத்தால் மாட்டு வண்டி இப்போது மல்லாக்கச் சாய்ந்தது. இரண்டு சக்கரங்களும் மேலே இருந்தன. மாட்டு வண்டியின் கூரைப் பகுதி நீரின்

அடிப்பக்கம் போயிற்று. மாட்டு வண்டி வெள்ளத்தில் ஆடத் துவங்கியது. கரையிலுள்ளோர்கள் 'ஐயோ' என்று ஓரே குரலாய்க் கத்தினார்கள். பிரம்மராயர் கவலையானார்.

கரையோரச் சாலையில் குதிரைப்படை ஒன்று வருகின்ற சப்தம் கேட்டது. மூன்று தீப்பந்தங்கள் வந்தன. 'திருக்காட்டுப் பள்ளிபடைகள் வந்துவிட்டன' என்று யாரோ உரக்கச் சொன்னார்கள்.

திடீரென்று எக்காளம் ஊதப்பட்டது. எக்காளச் சப்தம் கேட்டதும் எல்லோரும் சுறுசுறுப்பானார்கள். அது உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத்தேவர் வருகிறார் என்கிற எக்காளம்.

4

உலர்ந்த வைக்கோல் போரில் திடீரென்று நெருப்பு பிடித்ததுபோல் அந்த இடம் பரபரப்பாகியது. பழமர்நேரி மக்கள் விரைந்து, நாலா பக்கமும் நகர்ந்து வளையமாகி, மன்னர் உடையார் ஸ்ரீஇரர்ஜராஜத்தேவர் வருவதையே வியப்போடு பார்த்தார்கள்.

மன்னரின் கவசப்படையைச் சேர்ந்த ஒருவன், நிலைமையை சகஜமாக்கக் கருதி, 'மன்னர் உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத்தேவர்' என்று உரக்கக் குரல் கொடுக்க, 'வாழ்க வாழ்க' என்று கிராமவாசிகள் சேர்ந்து குரலெழுப்பினார்கள்.

கிராம அதிகாரி ஒருவன் சட்டென்று முன் வந்து.

"திருமகள்போல பெருநிலச் செல்வியும் தனக்கே உரிமை பூண்டமை எனக்கென காந்தளூர் சாலை கலமறுத் தருளி..."

என்று உடையாரின் மெய் கீர்த்தி பாட, சட்டென்று இடது கையை உயர்த்தி, அந்தக் கிராம அதிகாரியைப் பார்த்து, மெய்கீர்த்தி வேண்டாம்' என்பது போல் இராஜராஜன் சைகை செய்தார்.

மெய்கீர்த்தி நிறுத்தப்பட்டது. மெய்க்கீர்த்தி சொன்னவனை எல்லோரும் சற்று கேலியாகப் பார்தார்கள். இது என்ன அரச சபையா... இல்லை வேறு ஏதேனும் சபை மண்டபமா... ஆற்றங்கரைதானே... இரவு நேரத்தில் இங்கெல்லாமா மெய்கீர்த்தி பாடுவது' என்பது போல் மக்கள் மெய்கீர்த்தி

கூறியவனை வியப்பாகப் பார்த்துக் கேலி செய்தார்கள். முணுமுணுத்தார்கள்.

மீண்டும் அங்கு ஏற்பட்ட நிலைமையைத் தளர்வு செய்யக் கருதி, கவசப்படையைச் சேர்ந்தவன் 'உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத்தேவர்' என்று உரக்கக் கத்த, 'வாழ்க, வாழ்க' என்ற கோஷம் உரக்க எழுந்தது, எல்லாரிடமும் எல்லா சிந்தனைகளும் கலைந்து, மறுபடியும் மன்னர், மீது ஒருமுகப்பட்டன.

மன்னர் குதிரையிலிருந்து இறங்க முயற்சித்தபோது, ஒருவன் சட்டென்று கீழே குனிந்து தோள் கொடுக்க முன் வந்தான். மன்னர் அவனை 'நகர்ந்து போ' என்று சைகை செய்து, குதிரையைச் சற்று அப்பால் நகர்ந்த, அவன் எழுந்து கொண்டான்.

இடக்காலை சேணத்தில் ஊன்றி, வலக்காலை வீசிப் போட்டு மன்னர் கீழிறங்கினார். இறங்கி, இடுப்பை இடதும் வலதும் அசைத்து தளர்வாக்கிக் கொண்டார். குதிரையைத் தட்டி அப்புறப்படுத்தினார். மக்களை நோக்கி நடந்தார்.

மக்கள் கூட்டம் சலசலத்தது. காற்றில் ஆடும் நெற்கதிரைப் போல நெளிந்தது.

அவர்களை அருகே வரும்படி முன்னர் சைகை செய்ய, அவர்கள் வேகமாய் மன்னரை நோக்கி நகர்ந்தார்கள். மன்னர் அந்தக் கூட்டத்தில் 'தனக்கு யாரையெல்லாம் தெரியும்' என்பதுபோல் உற்றுப் பார்த்தார்.

மன்னர் மேலிருந்து சந்தன வாசனை வீசிக் கொண்டிருந்தது. மத்திம வயதைத் தாண்டிய மன்னர், மேல்முதுகுவரை முடி வளர்த்தார். தலையைச் சுற்றி தலைப்பாகை கட்டி இறுக்கியிருந்தார். கழுத்தில் கம்பியாய் ஒரு வடமும், வடத்தினடியில் ஒரு உருத்திராட்சமும் கோர்த்திருந்தார்.

அதைத்தவிர நீண்ட சங்கிலியும், சங்கிலியில் பொற் பதக்கமும் நெஞ்சைத் தழுவிக் கொண்டிருந்தன. பொற் பதக்கத்தில் பாயும் புலியின் உருவம் செதுக்கப்பட்டிருந்தது. காதில் உருளைக் குண்டலங்கள் போட்டிருந்தார். புஜங்களில் பொன்னாலான கேயூரங்கள் அணிந்திருந்தார்.

மணிக்கட்டில் வெள்ளிப் பட்டயத்தை இறுக்கிக் கட்டியிருந்தார். இடுப்பில் தார் பாய்ச்சி வேட்டி கட்டி, அதன்

மீது சிகப்புத் துண்டு போட்டு இறுக்கி, தோளில் ரத்தினச் சால்வை போர்த்தியிருந்தார்.

மெல்லிய மீசையும், கூரான மூக்கும், அழகிய கண்களும் செழுமையான கன்னங்களும், உறுதியான முகவாயும் மன்னரைப் பேரழகனாகக் காட்டின.

மன்னர் அங்கு தெரிந்த முகங்களைப் பார்த்து 'நலமா' என்று விசாரித்தார். மன்னருக்கு அவர்களின் பெயர் தெரியாது. ஆனால் அடையாளம் தெரியும். கிராம அதிகாரிகளை எளிதில் இனங்கண்டு கொள்வார். 'இந்த கிராமம்தானே...' என்று சரியாக கிராமத்தின் பெயரும் சொல்வார்.

மன்னர் அம்மாதிரி மூன்று நான்கு அதிகாரிகளை விசாரித்தார். ஒரு வாலிபனைச் சுட்டிக்காட்டி, 'உன்னை நினைவிருக்கிறது' என்றார். மன்னர் இனங்கண்டு கொண்டவர்கள் முகத்தில் பெருமிதம் வழிந்தது. மற்றவர்கள் தாபத்துடன் மன்னரைப் பார்த்தார்கள். கூட்டம் மீண்டும் சலசலத்தது.

பிரம்மராயர் கவலையோடு திரும்பி காவிரியைப் பார்த்தார். அந்தப் படகோட்டி முழங்காலளவு ஜலத்தில் நின்று கொண்டிருந்தான். நீரை அளவெடுப்பதுபோல் கைக்கோலை காவிரியில் ஊன்றியிருந்தான். பிரம்மராயர் பார்த்ததும் தண்ணீர் மேலேறுகிறது என்று சைகை செய்தான். பிரம்மராயர் அவனைப் பார்த்துத் தலையாட்டினார். திரும்பி கவலையோடு மன்னரைப் பார்த்தார்.

'இந்த வேளையில் எந்த முன்னறிவிப்புமின்றி மன்னர் இங்கு வந்திருக்கிறார் என்றால் என்ன அர்த்தம்? இந்த வண்டிகள் இங்கு வரப்போவது மன்னருக்குத் தெரியுமா?

வண்டிகளில் வருபவர்களை எதிர்கொள்வதற்காக மன்னர் இங்கு வந்திருக்கிறாரா... அல்லது வண்டியில் வருகின்ற பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவலில் வந்திருக்கிறாரா... அப்படி அந்த வண்டியில் என்ன வருகிறது? அந்த வரைபடங்கள் உள்ள பெட்டி முக்கியமா... இல்லை ஓலைச் சுருளா? அந்த ஓலைச்சுருளில் என்ன இருக்கிறது... யாருடைய செய்தி... எவருக்கு அந்தச் செய்தி...'

பிரம்மராயர் கவலையானார். தான் அறியாமல் இந்த சோழ தேசத்தில் ஒரு கல்லும் உருளக்கூடாது என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற வேளையில், மன்னரே எந்தவித முன்னறி

விப்புமின்றி கிராமம் கிராமமாக நகர்கிறார் என்பது மிக மிக கவலைக்குரிய விஷயம்.

சோழ தேசத்தின் அரசாட்சி தளர்வாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம். கட்டுக்கோப்பு குறைந்து வருகிறது என்று பொருள்.

பிரம்மராயர் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் இறங்கினார். மன்னரை மக்களிடமிருந்து நகர்த்தி, திரும்பி காவிரியைப் பார்க்க வைக்கவேண்டும் என்று திட்டமிட்டார். தொண்டையைக் கனைத்தார்.

“யாரது... பிரம்மராயரா...” – மன்னர் சட்டென்று கனைப்பு வந்த திசையை நோக்கித் திரும்பி உற்றுப் பார்த்துக் கேட்டார்.

தீப்பந்தங்கள் சட்டென்று பிரம்மராயரைச் சூழ்ந்து கொண்டன. பிரம்மராயர் மன்னருக்கு வணக்கம் சொன்னார். மன்னர் ஆவலாக பிரம்மராயரை நோக்கி வந்தார்.

“என்ன சொட்டச் சொட்ட நனைந்திருக்கிறீர்கள்... ஆற்றில் இறங்கினீர்களா?'' – மன்னர் அருகே வந்து, பிரம்மராயரின் கரங்களைப் பிடித்தவாறு சற்றுக் கவலையாகக் கேட்டார்.

“ஆமாம். வண்டி ஒன்று ஆற்றில் கவிழ்ந்து விட்டது. கூச்சல் கேட்டதும் இறங்கி, வண்டியிலிருந்தவர்களைக் காப்பாற்றி விட்டோம். வண்டி அங்கேயே கவிழ்ந்து கிடக்கிறது. எதிர்க் கரையில் மூன்று வண்டிகளும் ஆட்களும் இருக்கிறார்கள்.”

“இதைச் சொல்லத்தான் நான் உங்கள் வீட்டிற்கு வந்தேன். எனக்கு அப்பொழுதுதான் தகவல் வந்தது.

‘காஞ்சி மாநகரிலிருந்து தஞ்சைக்காக தேவரடியார் களிடம் கோவில் பற்றிய வரைப்படங்களும் வருகின்றன. இதைத் தவிர வேறொரு முக்கியச் செய்தியும் நம்மை நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கிறது’ என்று ஒரு குதிரை வீரன் சொன்னான். வழியில் வெள்ளத்தில் சிக்கி குதிரை ஓடி விட்டதாம். இவன் நீந்திக் கரையேறி, கால்நடையாக தஞ்சை வந்திருக்கிறான்.

இதைத் தெரிவிக்க உங்கள் வீட்டிற்கு ஆள் அனுப்பிய போது, நீங்கள் அப்போதுதான் அவசரமாகக் கிளம்பியிருக் கிறீர்கள் என்று தகவல் வந்தது. உடனே என்ன என்ற பதற்றத்தில் நானும் கிளம்பி விட்டேன். வெண்ணாற்றங்கவையைத் தாண்டி நீங்கள் திருக்காட்டுப்பள்ளிப் பக்கம் போனதாகச் சொன்

னார்கள். எனவே, இந்தப் பக்கம் திரும்பி விட்டேன். மாட்டு வண்டி எங்கே?”

காவிரியை மன்னர் கூர்ந்து பார்த்தார். வாட்டமாய் தீப்பந்தங்கள் உயர்த்தப்பட்டன. மிக மெல்லியதான வெளிச்சத்தில், மாட்டு வண்டியின் மேல் பகுதி சிறிதளவே தெரிந்தது.

"வரைபடங்கள்...” மன்னர் பதற்றத்தோடு கேட்டார்.

"பெட்டியில் வைக்கப்பட்டு, வண்டியோடு பிணைக்கப் பட்டிருக்கிறது...”

"வெள்ளம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறதே...”

''ஆமாம். அங்கு கல் போட்டு கம்பு நட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். கல் மீது ஏறி வண்டி புரண்டு விட்டது. ஏழு பெண்கள். ஏழு பெண்களையும் அக்ரஹாரத்துக்கு அழைத்துப் போய் விட்டார்கள். வண்டியை எப்படியாவது மீட்டாக வேண்டும். இல்லையெனில் பெட்டி பிளந்து, வரைபடங்கள் மூலைக்கொன்றாய் பறந்துவிடும்...”

"கயிறு போட்டு வண்டியை இழுக்க முடியாதா...”

''இழுத்தால் வண்டி உடைந்து விடலாம். தூக்கிக் கொண்டு வர வேண்டும். தலைக்கு மேல் வெள்ளம் போய்க் கொண்டிருக்கிறபோது, வண்டியை எப்படித் தூக்கிக் கொண்டு வருவது என்று புரியவில்லை...”

மன்னர் சரசரவென்று ஆற்றில் இறங்கினார். முழங்கால் நீரில் நின்று, தீப்பந்தத்தை வாங்கி, இடதும் வலதும் அசைத்துப் பார்த்தார். வண்டி எவ்வளவு தொலைவில் இருக்கிறது என்பதைத் துல்லியமாகப் புரிந்து கொண்டார்.

"பிரம்மராயரே... ஏற்றம் கட்டுங்கள்...” என்று உத்தர விட்டார்.

“மன்னரே...” என்று பிரம்மராயர் கைகூப்பினார்.

"இங்கிருந்து பத்தடி தொலைவில் பனந்துண்டம் நட்டு, அதன் மீது ஏற்றத்தைக் கட்டி, அந்த ஏற்றத்தின் நுனியில் கயிறு கட்டி, வண்டியோடு பிணைத்து, இந்தப் பக்கம் அழுத்தி, வண்டியைத் தண்ணீரிலிருந்து மேலே தூக்கி, அப்படியே திருப்பி கரையில் ஏற்றி விடலாம். ஏற்றம் கட்டினால் தான் முடியும்...” மன்னர் வேகமாகவும் உறுதியாகவும் சொன்னார்.

"பனந்துண்டங்களுக்கு ஆள் போயிருக்கிறது. பனந்துண்டங்களைத் தடுப்பாகப் போடலாம் என்று திட்டமிட்டோம்..."

"இல்லை. தடுப்பெல்லாம் தாங்காது. வெள்ளம் வருகின்ற வேகத்தில் தடுப்பு எப்படிப் போடுவது? இப்போது ஆற்றில் பனந்துண்டங்களை இறக்க முடியாது. இந்த இடத்தில் எப்பாடுபட்டேனும் மூன்று, நான்கு துண்டுகளை இறக்கி அதற்கு மேல் ஏற்றம் கட்ட வேண்டும். இரண்டு ஆள் உயர பனந்துண்டங்களை உடனே கொண்டு வரச் சொல்லுங்கள்..."

கிராம மக்கள் நாலாபுறமும் ஓடினார்கள். 'இங்கு இருக்கிறது, அங்கே இருக்கிறது, அவரிடம் இருக்கிறது, இவரிடம் இருக்கிறது' என்று கத்தினார்கள்.

'எவர் வீட்டிலிருந்தும் பனந்துண்டங்கள் எடுத்து வரவேண்டாம். கரையோரம் பனைமரம் இருந்தால் உடனே வெட்டி வீழ்த்துங்கள். நுனியைச் சீவுங்கள். புரட்டி பூமியில் நடுங்கள்..." என்று உரக்கக் கட்டளையிடுவதுபோல மன்னர் பேசினார்.

ஆட்கள் பிசாசாய்ப் பறந்தார்கள். கோடாலிக்கும், அரிவாளுக்கும் ஓடினார்கள். சில நொடிகளில், பனை மரத்தை பட்பட்டென்று அரிவாளால், கோடாலியால் வெட்டும் சத்தம் அந்தப் பிரதேசம் முழுவதும் கேட்டது. ஒரே நேரத்தில் நாலைந்து பேர்கள் சுற்றி நின்று வெட்டுகிறார்கள் என்று தெரிந்தது. பனைமரம் படபடவென்று சாய்ந்தது. தொடர்ந்து இலைகள் கழிப்பதை உணர முடிந்தது.

"வண்டியில் வந்தவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள்?" – மன்னர் மீண்டும் வினவினார்.

"ஏழு பெண்கள், ஏழு பேரும் தேவரடியார்கள். ஒரு பெண் மிகவும் சிறியவள். மயங்கி விழுந்து விட்டாள். அக்ரஹாரத்து அந்தணப் பெண்மணிகள் அவர்களை அழைத்துப் போயிருக்கிறார்கள். ஒரு பெண் இங்கே இருக்கிறாள். பெயர் இராஜராஜீ..."

மன்னர் தீப்பந்தத்துக்குச் சைகை செய்தார். தீப்பந்தம் அருகே வந்தது. எங்கே என்று அந்தப் பெண்ணைத் தேடினார். மரத்தின் பின்னிலிருந்து அந்தப் பெண் தன்னை முற்றிலும் வேட்டியால் போர்த்தியபடி வெளிவந்து, மன்னரை நிலம்பட வணங்கினாள். எழுந்து நின்றாள்.

"அட, இராஜராஜீ..." என்று மன்னர் வியப்போடு குரல் கொடுக்க, அவள் ஆமென்று தலையசைத்தாள்.

"மாமன்னர் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் வாழ்க..., வாழ்க. சோழதேசம் வாழ்க வாழ்க..." என்று உரக்கச் சொல்லி மறுபடியும் முதுகுவளைத்து குனிந்து வணங்கினாள்.

"ஏதேனும் முக்கியச் செய்தி உண்டா இராஜராஜீ..."

"ஆமாம் மன்னா... வண்டிக்குள் மூன்று ஓலைக்குழல்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று பிரம்மராயருக்கு... ஒன்று உங்களுக்கு... ஒன்று எங்கள் அறிமுகக் கடிதம்..."

"இதைத் தவிரவும் வேறு ஏதேனும் செய்தி உண்டா இராஜராஜீ..." மன்னர் பிரியமாகக் கேட்டார்.

"இல்லை மன்னா... நாங்கள் அனைவரும் தஞ்சைக்குக் குடிபெயர்ந்திருக்கிறோம். எங்களுக்கு ஓலை வந்ததுபோல இன்னும் பல பேருக்கு ஓலை வந்திருக்கிறது. அவர்களும் பயணத்துக்குச் சித்தமாக இருக்கிறார்கள்..."

"நல்லது... அதிகம் காயம்பட்டு விட்டாயா... பயந்து விட்டாயா?" – மன்னர் ஆறுதலாக அவளுக்கு அருகே போய்ப் பார்த்தார். அவள் முகத்தை உற்றுக் கவனித்தார்.

தன் மேல் வேட்டியை மெல்ல விலக்கி, தோளில் பட்டிருந்த முள் காயங்களை இராஜராஜீ காட்டினாள்.

"ஏன் இன்னும் வைத்தியர் வரவில்லை..."

"சொல்லி அனுப்பியாயிற்று மன்னா..." – என்று மன்னரின் கேள்விக்குப் பிரம்மராயர் பதில் சொன்னார்.

"மன்னிக்க வேண்டும் இராஜராஜீ. உங்களையெல்லாம் நான் சரியானபடி வரவேற்கவே இல்லை. இப்படி வெள்ளம் வருமென்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. நீங்கள் பழமர்நேரி பக்கம் எதற்காக வந்தீர்கள்..."

"திசை தப்பிவிட்டோம். திருவையாறு அருகே ஆறு தாண்ட வேண்டியவர்கள், இங்கு தாண்டிக் கொள்ளலாம்... அங்கு தாண்டிக் கொள்ளலாம் என்று இருட்டில் திசை மாறிப் போய் விட்டோம்..."

"அப்படியா... பகலில் பயணம் செய்திருக்கலாமே..." என்று மன்னர் சொல்லிவிட்டு, மீண்டும் காவிரி ஆற்றைப் பார்த்தார்.

பெரிய பனை மரம் ஒன்று, இருபது பேர் தோளில் சவாரி செய்தபடி மன்னரை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. மன்னர் விலகி வழி விட்டார். தீப்பந்தத்தை கரை மீது காட்டச் சொன்னார்.

வந்தவர்கள் களிமண் கரையில் இறங்கினார்கள். ஆற்றுக்கு நகர்ந்தார்கள்... மார்பளவு ஆழத்துக்குப் போய், கூரான முனையை தரையில் நட்டு, கயிறுபோட்டு அழுத்தினார்கள். வேறு சில மரங்களை அண்டக்கொடுத்தார்கள். உறுதியாய் நிற்க வைத்தார்கள். நீண்ட மூங்கிலை மேலே வைத்தார்கள். வளைய மடித்துப் பிணைத்தார்கள். இரண்டு பக்கமும் கயிறு கட்டி, கயிற்றின் நுனியில் கொக்கி கட்டி, இரண்டு கயிறுகளையும் மாட்டு வண்டியோடு பிணைத்தார்கள். மூங்கில் நுனியில் தொங்கும் கயிறும் மாட்டும் வண்டியோடு பிணைக்கப்பட்டது.

மூங்கிலின் அடிப்பாகத்தை அழுத்த, கயிறு விறைப் பாகியது. இன்னும் அழுத்த, மாட்டு வண்டி மெல்ல நீர் விட்டு மேலெழும்பியது. வண்டி நீர் விட்டு மேலெழும்பியதும், நடு ஆற்றில் நின்ற வேளாளர்கள், மாட்டு வண்டியின் கீழே அவசர அவசரமாக மூங்கில் கொடுத்துத் தூக்கினார்கள்.

ஏற்றத்தை மேலே இழுப்பதற்கு வாட்டமாய், மாட்டு வண்டியை இன்னும் அசைத்து மேலேற்றினார்கள். மீண்டும் மூங்கிலின் அடிப்பாகம் அழுத்தப்பட, மாட்டு வண்டி நீரை விட்டு வெளியே வந்தது. மேலே வந்து மெல்ல ஊசலாடியது.

ஊசலாடிய மாட்டு வண்டியைக் கை கொடுத்து தூக்கினார்கள். வளையத்தில் மாட்டப்பட்ட மூங்கில் மெல்ல திரும்பி கரை நோக்கி வர, ஆட்கள் இடப்பக்கம் நகர, மூங்கில் நுனி வலப்பக்கம் நகர்ந்து மாட்டு வண்டியை முழங்கால் ஆழ நீரருகே இறங்கியது.

இறக்கப்பட்ட மாட்டு வண்டியை நாற்பது ஐம்பது பேராய் அப்படியே வாங்கிக் கொண்டார்கள். தலைக்கு மேல் தூக்கினார்கள். அழுத்தி மெல்ல நகர்ந்து, கரையின் மீது கொண்டு போய் மாட்டு வண்டியை இறக்கினார்கள். மாட்டு வண்டியின் மேல் பகுதி நசுங்கியிருந்தது. சக்கரம் பழுதடைந் திருந்தது, ஏர்க்கால் திரும்பியிருந்தது. அடிப்பக்கப் பெட்டி மட்டும் அப்படியே அசையாமல் இருந்தது.

மன்னர் மாட்டு வண்டியின் அருகே போய்ப் பார்க்க, மற்றவர்கள் விலகிக் கொண்டார்கள். பெட்டியை மன்னர்

திறக்கச் சொல்ல, இரண்டு பேர் உள்ளே போய் கயிற்றை அறுத்து, பெட்டியை வெளியில் கொண்டு வந்தார்கள். பெட்டியை நெட்டுக்குத்தலாய் நிற்க வைக்க, உள்ளிருந்து நீர் பிரவாகம் வந்து தரையை நனைத்தது.

"இராஜராஜீ, குழல்கள் எங்கே?" என்று மன்னர் கேட்க, இராஜராஜீ மாட்டு வண்டியின் அருகில் தீப்பந்தத்தை வைத்துப் பார்த்தாள்.

துணியால் மூடப்பட்டிருந்த மேற்கூரைக்குள் கைவிட்டு மூன்று ஓலைக் குழல்களை 'வெளியே' இழுத்தாள். தீப்பந்த வெளிச்சத்தில் அடையாளம் பார்த்து, 'இது அறிமுகக்கடிதம்; இது உங்களுக்கு'; 'இது பிரம்மராயருக்கு' என்றும் பிரித்துக் காட்டினாள்.

"பிரம்மராயருக்கான ஓலையை அவரிடமே கொடுத்து விடு.." என்று மன்னர் அதைத் தொடக்கூட செய்யாமல், மற்ற இரண்டு ஓலைகளை மட்டும் வாங்கிக் கொண்டு, தனியே நடந்து போனார்.

5

இராஜராஜீயின் கையிலிருந்த ஓலைக்குழலை, கமலக்கண்ணன் வாங்கி பிரம்மராயரிடம் கொடுத்தான். பிரம்மராயர் அதை இடுப்பில் சொருகிக் கொண்டார்.

மன்னர் தனியே போய் ஓலை படித்தது அவருக்குக் தொல்லையாக இருந்தது. தன்னை மீறி, தன்னுடைய பார்வைக்கு வராமல் இந்தச் சோழ தேசத்தில் என்னமோர் நடக்கிறது என்பது பிரம்மராயருக்கு வருத்தத்தைத் தரும் விஷயமாக இருந்தது.

மன்னர் சட்டென்று திரும்பினார். பிரம்மராயரைப் பார்த்தார். 'இங்கு வாருங்கள்' என்று குரல் கொடுத்தார். பிரம்மராயர் அருகே வர, அந்த இரண்டு ஓலைகளையும் பிரம்மராயரிடம் நீட்டினார்.

"என் மகன், இளவரசன் இராஜேந்திரன் ஓலை அனுப்பி யிருக்கிறான். திருவொற்றியூர் எல்லையில் ஆறாயிரம் ஆட்களை வளைத்து வைத்திருக்கிறான். அவர்கள் அனைவரும் கங்கபாடி நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களாம். வலுவான வீரர்களாம்.

இன்னும் இரண்டு தினங்களில் அவர்கள் அத்தனை பேரும் தஞ்சையை நோக்கி நடக்கத் துவங்கி விடுவார்கள் ஆனால் ஆறாயிரம் பேரும் மிகவும் முரட்டுத்தனமாக இருப்பதாகவும், அவர்களை தஞ்சை வரை கொண்டு வந்து சேர்ப்பது மிகக் கடினம் என்றும், அதற்குப் பிறகு தஞ்சையின் நிலைமை என்ன... எப்படி இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது என்றும் எழுதியிருக்கிறான்.

கடிதத்தை முடிக்கும் முன் கடைசியில் ஒரு கேள்வி கேட்டிருக்கிறான். 'இது அவசியமா' என்று வினவியிருக்கிறான். அவன் கேள்வி எனக்குக் கவலையைக் கொடுக்கிறது..." மன்னர் கவலையானார்.

கிட்டத்தட்ட நூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விஜயாலய சோழனால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட இந்தப் புதிய சோழ பரம்பரையின் உன்னதமான காலம் மன்னர் உடையார் ஸ்ரீஇராஜராஜத்தேவர் காலம்தான்.

சோழ தேசத்தை வலுவானதாகவும், பெருமை மிக்கதாகவும் அவர் மாற்றிக்காட்டி, அந்தத் திறமையை போர்களில் திருப்பி, எல்லைகளைப் பலப்படுத்தி, விஸ்தீரப் படுத்தி 'இதுதான் சோழ தேசம்' என்று தெளிவாக வரையறுத்து, மற்ற தேசங்களுக்குச் சுய உரிமை கொடுத்து, சோழ தேசத்தின் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறார்.

தெற்கே ஈழமும், மேற்கே சேர தேசமும், வடக்கே கங்கபாடியும், நுலம்பாடியும் கைப்பற்றப்பட்டுவிட்டது. கிழக்குப் பக்கம் உள்ள கடல் பகுதியில் கடற்கொள்ளையர்கள் அடக்கப் பட்டு, வணிகர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் நல்ல வசதிகளும் செய்து தரப்பட்டு விட்டன.

சோழ தேசத்தில் மழை தவறாது பெய்து நல்ல விளைச்சல் பெருகிக்கொண்டிருக்க, வரி வசூலிப்பதில் தெளிவிருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நிலம் மொத்தமும் அளக்கப்பட்டு, இவை விளைநிலங்கள்; இவை வெறும் நிலங்கள் என்று பிரிக்கப் பட்டு, விளைநிலங்களுக்கு மட்டுமே வரி வசூல் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

அங்கங்கே கிராம சபைகளை நிறுவி, சட்டதிட்டங்களை அவர்களுக்குத் தெளிவாகச் சொல்லி, மக்கள் நலமாக வாழ பல ஏற்பாடுகளை மன்னர் செய்திருக்கிறார்.

கிராம சபையாரின் தீர்ப்பு சரியில்லை என்று தோன்றினால், கிராம மக்கள் மேல் முறையீடு செய்யவும் முடியுமென்று வசதிகள் செய்திருக்கிறார்.

எவர் மனமும் தன்னால் நோகக்கூடாது என்று சிந்தித்துச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். மக்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக மட்டுமல்லாமல், சோழ தேசத்தின் பெருமை காலகாலமாக நின்று நிலைத்திருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்து, இதுவரை எவருமே செய்திராத ஒரு சாதனையைத் தான் செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டிருக்கிறார்.

நான்கு பனை உயரமுள்ள ஒரு கற்றளியை, பாறைக் கற்களினால் ஆன கோவிலை நிறுவ வேண்டும் என்று ஆசையாக இருக்கிறார். எந்தச் சிற்பியைப் பார்த்தாலும் அதைப் பற்றித்தான் பேசுகிறார். எந்த வணிகரைப் பார்த்தாலும் அதைப்பற்றித் தான் கேள்வி கேட்கிறார்.

'இப்படி ஒரு கோவில் எழுப்பினால் அதில் உம்முடைய பங்கு என்ன' என்று மன்னர் வணிகரைப் பார்த்துக் கேட்க, 'எது வேண்டுமானாலும் தருகிறேன்' என்று வணிகர்கள் மன்னரிடம் சொன்னார்கள். மன்னர் அவர்கள் கைகளைக் கோர்த்துக் கொள்வார். சிற்பிகளை முதுகில் தட்டிப் பாராட்டுவார்.

பாணர்களையும், படகோட்டிகளையும், போர்க் கருவிகள் செய்யும் கம்மாளர்களையும் சுற்றி உட்கார வைத்து, தானும் உட்கார்ந்து கொண்டு, தன்னுடைய கனவு என்ன என்பதை விவரிப்பார்.

அவர்கள் முரட்டுக் கூச்சலோடு மன்னரை வாழ்த்து வார்கள். 'என்ன செய்ய வேண்டும் சொல்லுங்கள்' என்று குரல் கொடுப்பார்கள். 'உங்களின் வலுவான தோள்கள் வேண்டும்' என்று மன்னர் பதில் சொல்வார். 'புரியவில்லையே' என்று அவர்கள் சொல்ல, 'பெருங்கற்களை நீங்கள் தூக்கி வர வேண்டியிருக்கும். எனக்காக அல்ல. தென்னாடுடைய சிவனுக்காக' என்று சொல்வார். ஜனங்கள் மகிழ்ச்சியில் மறுபடியும் ஆரவாரிப்பார்கள்.

"ஆனால் மன்னரே, நான்கு பனை உயரமுள்ள கோவிலை மனிதர்களால் கட்ட முடியுமா...? அதுவும் கற்கோவில் என்று சொல்கிறீர்களே... செங்கல் மீது செங்கல் வைத்து அடுக்குவ

தென்றால் செய்து விடலாம். கருங்கல்லை நான்கு பனை உயரம் எப்படித் தூக்கிப் போவது..."

"நீங்கள்தான் யோசனை சொல்ல வேண்டும். என்ன செய்தால் நான்கு பனை உயரத்துக்கு ஒரு கோல் உயரமும், ஒரு கோல் அகலமும், ஒரு கோல் கனமும் உள்ள கல் மேலேறும்?" - கேள்வி கேட்பார்.

"ஒரு கோல் கனமுள்ள கல்லா..." மக்கள் வியப்பார்கள். சிலர் கை விரித்து மனக்குள் அளப்பார்கள்.

சிலர் பதினாறு தப்படிகள் நடந்து மண்ணில் கோடு போடுவார்கள். பதினாறு காலடிகள் கொண்டது ஒரு கோல். மண்ணில் வரைந்ததை நீள, அகலம் கணக்கிட்டு, இத்தனை கனத்தை எப்படித் தூக்குவது என்று பிரமித்துப் போய் நிற்பார்கள்.

"தூக்கத்தான் வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு கோவில் கட்டத்தான் வேண்டும்..." என்று மன்னர் உரக்கச் சொல்வார். 'சரி' என்று மக்கள் தலையாட்டுவார்கள். எப்படி முடியும் என்று புரியாமல் விழிப்பார்கள்.

இப்படி ஒரு கோவில் கட்ட முடியுமா என்ற கேள்வி எல்லார் மனதிலும் இருந்தது. ஆனால் இளவரசர் இராஜேந்திரன் மட்டும் இந்தக் கேள்வியை வேறுவிதமாகக் கேட்கிறார்.

இது அவசியம்தானா?

இது மிகப்பெரிய கேள்வி. மன்னர் மட்டும்தான் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். ஆனால், தகப்பன் இந்தக் கோவில் கட்ட வேண்டும் என்று பிடிவாதமாக இருக்க, மகன் இது அவசியம்தானா என்று கேட்பது அரசியல் வட்டாரத்தில் நல்ல விஷயமில்லை.

''பிரம்மராயரே...'' என்று மன்னர் அடிக்குரலில் அழைத்தார். பிரம்மராயர், "மன்னா..." என்று அவரை நோக்கிக் குனிந்தார்.

"உங்களுக்கு என்ன ஓலை வந்தது என்று நீங்கள் பார்க்கவே இல்லையா?" மன்னரின் கேள்வியில் லேசாய் ஒரு கேலி இருந்தது.

'எனக்கு வந்த ஓலையை நான் உங்களுக்குப் படிக்கக் கொடுத்துவிட்டேன். உங்களுக்கு வந்த ஓலை என்ன என்று

எனக்குச் சொல்லவில்லையே' என்பதுபோல் அந்தப் பேச்சு இருந்தது.

தன்னுடைய ஓலையை பிரம்மராயர் இப்போது மன்னருக்குக் காட்டியே ஆக வேண்டும். அதைவிட முக்கியம், யாருக்கும் தெரியாமல் இராஜராஜீ இடுப்பில் மறைத்து வைத்திருக்கிற இன்னொரு ஓலையின் விஷயம் என்னவென்று மன்னர் போவதற்குள் படித்துவிட வேண்டும்.

"நீங்களே படியுங்கள் மன்னா..." பிரம்மராயர் ஓலையை மன்னரிடம் நீட்டினார்.

"இல்லை. உங்களுக்கு வந்த ஓலையை நான் படிப்பது நாகரீகமல்ல. மன்னனாக இருந்தாலும் அதை நான் செய்தல் கூடாது. என்னவென்று நீங்கள் படித்துவிட்டு எனக்குச் சொல்லுங்கள்..." - மன்னர் சொல்ல, பிரம்மராயர் ஓலையை விரித்துப் படித்தார்.

ஒரே ஒரு வரி அந்த ஓலையில் எழுதப்பட்டிருந்தது. எழுத்துக்கள் மங்கலாகத் தெரிந்தன. தீப்பந்தத்திற்கு அடியே இருக்கும் கறுப்பு எண்ணெயை விரலால் தொட்டு, சரக்கென்று ஓலை மீது தடவிய போது எழுத்துக்கள் பளிச்சென்று தெரிந்தன.

'எனக்கு இதில் விருப்பமில்லை - இராஜேந்திரன்' என்று கையெழுதிடப்பட்டிருந்தது. படித்துவிட்டு பிரம்மராயர் ஓலையை மன்னரிடம் கொடுத்தார். மன்னர் வாங்கி வெளிச்சத்தில் அதைப் பார்த்தார்.

மக்கள் மாட்டு வண்டியைச் செப்பனிடுவதில் மும்முரமாக இருந்தார்கள்.

மன்னர் முகம் மாறிப் போயிற்று. படித்த ஓலையை பிரம்மராயரிடம் நீட்டினார். அமைதியாகத் தரை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

சட்டென்று தலையை உதறி, "என்ன... மாட்டு வண்டியைச் சரி பண்ண முடியுமா, முடியாதா..." என்று உரக்கக் கேட்டார். மக்களை நோக்கி நடந்தார்.

'மன்னரின் கவலை இப்போது மனதுக்குள் போய்விட்டது. முகம் கவலையை மறைத்துக்கொண்டு மக்களோடு சகஜமாகப் பேசத் துவங்கிவிட்டது' என்பதை பிரம்மராயர் புரிந்து கொண்டார்.

எதற்காக இளவரசர் இராஜேந்திரர், கோவில் கட்டுவதைப் பற்றி இத்தனை எதிர்ப்பு காட்ட வேண்டும் என்று மருகினார்.

மெல்ல மரத்தடிக்குப் போய் இராஜராஜீ எங்கே என்று தேடினார். இராஜராஜீ அவர் வருவதைப் பார்த்து அருகே வந்தாள். இடுப்பிலிருந்து மிகச் சிறிய குழலை எடுத்து அவரிடம் நீட்டினாள். அவர் அதை வாங்கிக் கொண்டார்.

மயிலை திருவல்லிக்கேணி வணிகர் எழுதியிருந்த ஓலை அது.

"திருவொற்றியூரில் ஆறாயிரம் கங்க வீரர்களை சவுக்கு நுனியில் இளவரசர் இராஜேந்திரர் வைத்திருக்கிறார். அவர்களைப் பாதி உணவு கொடுத்து அடித்து மிரட்டி ஒரு கட்டில் வைத்திருக்கிறார். அவர்களைத் தஞ்சைக்குக் கொண்டு போக எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார். அவர்கள் தஞ்சைக்கு வந்தால் வெகு நிச்சயமாய் கலவரம் வரும். தஞ்சையில் கலவரம் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களில் பலர் திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். 'எப்பொழுது தஞ்சைக்குப் போகலாம்' என்று கூச்சலிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆறாயிரம் வீரர்கள் தஞ்சைக்குள் நுழைந்தால் என்ன ஆகும் என்று சிந்திக்க வேண்டும்..." என்று அவர் எழுதியிருந்தார்.

பிரம்மராயர் கவலையானார். ஓலையை வேட்டி மடிப்பில் சொருகிக் கொண்டார். குழலை ஆற்றில் வீசினார்.

"இராஜராஜீ... இந்த ஓலை கொடுத்ததை எவருக்கும் சொல்லாதே... மறந்துவிடு..." என்று அவளுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

இவை அனைத்தையும் தொலைவிலிருந்து கவசப்படை வீரன் ஒருவன் இருட்டில் நின்றபடி பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் பெயர் கடுவன்காரி. சோழ இளவரசர் இராஜேந்திரரின் ஒற்றர் படையில் முக்கியமான ஆள்.

உடையார் ஸ்ரீ இராஜ ராஜத்தேவரின் ஒரே மகனான இராஜேந்திரர் சோழ எல்லைகளைப் பலப்படுத்தும் எண்ணத்தோடு காஞ்சியில் குடியிருந்தார்.

திருவெல்லளுருக்கு அருகே உள்ள திருவாலங்காடு அவருக்குப் பிடித்த இடமாக இருந்தது. சுந்தரர் சிறிது காலம்

வசித்து வந்த திருவொற்றியூர் அவருக்கு மயக்கமான இடமாக இருந்தது.

ஆலால சுந்தரர் எங்கே நின்றிருப்பார்? எங்கே நின்று இறைவனாரைப் பார்த்திருப்பார்? இறைவன் இருப்பதாகச் சொன்ன மகிழ மரம் எங்கே என்று அவர் அங்கே தேடுவார்.

ஆலால சுந்தரரைப் பற்றி புலவர்களோடும், சிவனருட் செல்வர்களோடும் விவாதத்தில் இறங்குவார். படைத் தலைவர்களும் அதில் கலந்து கொள்வார்கள்.

"திருமணம் செய்து கொள்ளாதே" என்று இறைவன் தடுத்து இழுத்தான். திருமணக் கோலத்தில் இருந்தவரை அழைத்து வந்திருக்கிறான். ஆனால் பறவையார் என்கிற தேவரடியாரையும், சங்கிலியார் என்கிற வணிகப் பெண்ணை ஏன் இறைவன் முன்வந்து சேர்த்து வைத்திருக்கிறான். இதற்கு என்ன பொருள்?

சங்கிலியார் என்கிற பெண் வேண்டுமென்று சுந்தரர் இறைவனைக் கேட்க, இறைவன் மானுட உருவெடுத்துத் தூது போயிருக்கிறான். அப்படி என்ன சுந்தரர் உயர்வு? இறைவன் கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் கொண்டாடும் அளவுக்கு சுந்தரரின் உயர்வென்ன?

தயவுசெய்து சபை சிந்திக்க வேண்டும். எனக்கு மிகச் சரியான பதிலை அடுத்தமுறை கூறும்போது சொல்ல வேண்டும்."

இளவரசர் இராஜேந்திரருடைய அந்தக் கூட்டத்தில் படைத்தளபதிகள் இருப்பார்கள். ஆனால் இலக்கிய சபையில் படைத் தளபதிகள் வாய் திறந்து பேசமாட்டார்கள்.

ஈட்டியை அல்லது உடைவாளை நெஞ்சில் போட்டு கைகட்டிய வண்ணம் சபையின் பேச்சுக்களை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இலக்கிய சபை கலைந்ததும், புலவர்களும் சிவனருட் செல்வர்களும் வெகுதூரம் போனதும், இளவரசர் இராஜேந்திரரோடு படைவீரர்கள் விவாதம் ஆரம்பிப்பார்கள்.

இளவரசர் இராஜேந்திரருக்கு நெருக்கமாய் உடம்பெல்லாம் நரைத்த எழுபது வயது கிழ தளபதியும், இருபது வயது மெய்க்காப்பாளனும் இருப்பார்கள்.

அவரோடு ஒரே பந்தியில் உட்கார்ந்து உண்பார்கள். காட்டு வழிகளில் அவரை நடுவே படுக்க வைத்து, இவர்கள் சுற்றிப் படுத்து உறங்குவார்கள். அவர் குளிக்கும் போது குளித்து, அவர் கோவிலுக்குப் போகும்போது கோவிலுக்குப் போய், அவர் ஆடும்போது ஆடி மிக நெருக்கமாய் இருந்தார்கள்.

இளைய மெய்க்காப்பாளன் தொடையில் தலைவைத்து இராஜேந்திரர் இளைப்பாற, எழுபது வயது கிழ தளபதி கால் பிடித்து விடுவார். குளிக்கும்போது முப்பது வயது வாலிபன் முதுகு தேய்த்து விடுவார். ஐம்பது வயது குண்டோதரன் ஒருவன் உணவைப் பக்குவம் செய்து கொடுப்பான்.

இளவரசர் இராஜேந்திரரால் ஓய்வாய் இருக்க முடியாது. காஞ்சிபுரத்திலிருந்து திருவாலங்காடு. திருவாலங்காட்டிலிருந்து திருமழிசை, பிறகு திருநின்றவூர், பிறகு திருமுல்லைவாயில், பிறகு திருவலிதாயம், பிறகு திருவொற்றியூர், அதற்குப் பிறகு திருமயிலை, திருவல்லிக்கேணி, பின்பு கடற்கரை ஓரமாய் பயணப்பட்டு திருவிடந்தை, திருஇடைச்சுரம், திருக்கடல் மல்லை, பிறகு மீண்டும் காஞ்சி மாநகரம் என்று பயணப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார்.

அலுக்காது பயணப்படுபவர்களால் மட்டுமே இராஜேந்திரருடன் இருக்க முடியும், மனைவி, குடும்பம், குழந்தை, வீடு, வயல் எல்லாம் மறந்துவிட்டு எந்நேரமும் போர் நினைப்பாக இருக்கிற மறவர்களால்தான் இளவரசர் இராஜேந்திரரோடு தாக்குப்பிடிக்க முடியும்.

எப்போழுதும் கேள்விகளோடே சுற்றும் அந்த இளைஞர், தகப்பனை விட்டு விலகியிருக்கவே விரும்பினார். அந்த இளைஞர் தன் படை வீரர்களை மகிழ்விப்பதைப் பெரிதும் விரும்பினார்.

"என் படை வெறும் குடிகாரக் கும்பல் அல்ல... கொள்ளைக்கூட்டமல்ல... அவர்கள் சிவனருட்செல்வர்கள். வாழ்வின் அனைத்தையும் புரிந்து திருநீறு பூசுபவர்கள். அதே சமயம் வாழ்வை அனுபவிப்பதில் எந்தக் குறையும் வைக்காதவர்கள்..." என்பார்.

சோழ தேசத்தில் படைகள் நடந்துதான் போகும். இராஜேந்திர சோழரின் படைகள் மட்டும் எப்போதும் ஓடிக் கொண்டிருப்பவை. நிற்காமல் மூன்று காதம், நான்கு காதம் 'ஓம்'

என்று மூச்சிரைத்துக் கொண்டே அவர்களால் ஓடமுடியும். ஒரு நாழிகை வேல் கம்பு ஊன்றி நின்றால் போதும். களைப்பு பறந்துவிடும்.

களைப்பு, மனம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். தலைவனாக இருப்பவன், தன் கீழே உள்ள படைவீரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் கவனிக்க, களைப்பும், கவலையும் அந்தப் படையை அண்டுவதே இல்லை.

படைவீரர்கள் களைப்பைப் போக்கத்தான் இலக்கிய உபந்நியாசம், கோவில் வழிபாடு, ஹோமம், வேத கோஷம் – சில சமயம் மிதமிஞ்சிய மதுபானம் அருந்துதலும், பிசாசுக் கூத்தும் நடைபெறும்.

இராஜேந்திரர் தன் மடியில் தலை வைத்து உறங்க மாட்டாரா என்று படைவீரர்கள் ஏங்குவார்கள். தன் தோளில் கால் வைத்துக் குதிரையேற மாட்டாரா என்று அலைவார்கள். அவரோடு விவாதத்தில் இறங்க விரும்புவார்கள்.

அவரிடம் பல ஆயிரக்கணக்கான சோழ வீரர்கள் அடிமைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். கடுவன்காரி, இளவரசர் இராஜேந்திரரின் அன்படிமை.

'சோழதேசம் மகோன்னதமான இராஜராஜரை பெற்றுவிட்டது. அந்த மகோன்னதமான அரசருக்கு, மிக மிக மகோன்னதமான ஒரு இளவரசர் பிறந்திருக்கிறார். பரத கண்டத்திலேயே இப்படி ஒரு அரசர் வாழ்ந்ததில்லை என்ற பெயரை இளவரசர் இராஜேந்திரர் தட்டி போகப் போகிறார். சரித்திரத்தில் அழியாப் புகழை பெறப் போகிறார்' என்று கடுவன்காரி திடமாய் நம்பினான்.

கடுவன்காரி திருவொற்றியூர்காரன். பரதவர் இனத்தைச் சேர்ந்தவன். 'தஞ்சையைத் தெரிந்து கொண்டுவா' என்று அனுப்பியிருக்கிறார். வெகு நைச்சியமாக சில அதிகாரிகளின் உதவியுடன் கடுவன்காரியை இராஜராஜசோழரின் கவசப் படையில் சேர்த்துவிட்டார்.

கடுவன்காரியின் முக்கிய வேலை மாமன்னர் இராஜராஜரை வேவு பார்ப்பது. அவரைச் சுற்றி நடப்பவை [illegible] பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒருமுறை இராஜேந்திரருக்கு ஆட்கள் மூலம் தகவல் அனுப்புவது. எல்லையில் குடியிருந்தாலும் இராஜேந்திரரின் கண்கள் குடந்தையிலும் தஞ்சையிலும்

பதிந்திருந்தன. தஞ்சையில் இராஜேந்திரரின் கண்ணாய் கடுவன்காரி இருந்தான்.

'அவருக்கு ஏதும் செய்தி இருக்கிறதா இராஜராஜரிடம்' என்று தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்பட்டான். இளவரசரிடமிருந்து வந்திருந்த பெண் என்பதால் அவளையே கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருந்தான். அவளிடம் தனியே எப்படிப் பேசுவது என்று யோசித்தான்.

'நாம் இன்று பழமர்நேரில் தங்குகிறோம்' என்று மன்னர் முணுமுணுக்க, கவசப் படையினர் இதை உரக்க முழங்கினார்கள். மன்னர் பழமர்நேரி சிவன்கோயில் நோக்கி நடக்கத் துவங்கினார்.

கடுவன்காரி ஊர் எல்லையிலேயே நின்றுவிட, பழமர்நேரி படகோட்டி கடுவன்காரியை அணுகினான். "அடுத்த கரைக்குப் போகப் போகிறேன். வருகிறீரா..." கடுவன்காரியை அழைத்தான். அவர்கள் இருவரும் இருளில் நடந்தார்கள். படகில் ஏறினார்கள்.

"ஆறு வேறு, கடல் வேறு... எனவே கவனமாய் உட்கார்ந்துகொள்ளுங்கள்."

படகோட்டி எச்சரிக்க, கடுவன்காரி உறுதியாய் உட்கார்ந்து கொண்டான்.

அவர்கள் போகும் விஷயம் கமலக்கண்ணால் பிரம்மராயருக்குச் சொல்லப்பட்டது.

6

இராஜராஜீ நெஞ்சுப் பக்கத்துத் துணியை விலக்கி உட்கார்ந்திருக்க, பழமர்நேரி அக்ரஹாரத்து அந்தணப் பெண்மணி, அவள் உடம்பில் பட்ட முன் காயங்களுக்கு மருந்துக் களிம்பு தடவினாள். மெல்ல தோளை அசைத்துத் திரும்பச் சொன்னாள். 'முதுகுப் பக்கம் காயம் இருக்கிறதா' என்று தேடினாள். தோளிலும், விலாவிலும் இருந்த இரண்டு காயங்களைக் கவனித்துப் பார்த்து மருந்து அப்பினாள். 'வேறு எங்கேனும் இருக்கிறதா' என்று இடுப்புப் பக்கம் பார்த்தாள். 'இல்லை' என்று இராஜாராஜீ தலையசைத்தாள்.

"வெட்கப்படாமல் சொல். இங்கு ஆண்கள் யாரும் இல்லை. தேவையில்லாமல் வெட்கப்பட்டு மறைத்து வைக்கதே... இந்த கருவேலஞ்செடிகளின் முட்கள் விஷமானவை. உடனடியாக மருந்து போடுவது நல்லது..." என்று அந்தணப் பெண்மணி சொன்னாள்.

"இருந்தால் சொல்லமாட்டேனா... கிட்டத்தட்ட பாதி பாதிப்பு தீர்ந்துவிட்டது போலிருக்கிறதே..." இராஜராஜீ.

"நன்றாக இருக்கிறது கதை. காயத்திற்குக் களிம்புகூடத் தராமல் போய் விடுவோமா? தஞ்சாவூர் பற்றி நீங்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். அரசர் சம்பந்தமான ஜனங்களுக்கும், அரசாங்க சம்பந்தமான விஷயங்களுக்கும் தஞ்சாவூர் மக்கள் உடனடியாக உதவி செய்வார்கள்.

அதுவும் நீங்களெல்லாம் சொந்த ஊர் விட்டு வெகுதூரம் பயணம் செய்து எங்கள் ஊருக்கு எங்களுக்காக வந்திருக்கிறீர்கள். இதை நாங்கள் மறப்போமா? உங்களைப் புறக்கணிப்போமா? சிறிது நேரம் படுத்துத் தூங்குங்கள். நான் விடிந்த பிறகு எழுப்புகிறேன். காலையில் எழுந்து வெந்நீரில் குளித்து, நாளை முழுவதும் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டு, பிறகு பயணப் படலாம்."

அந்த அந்தணப் பெண்மணி சொல்லிவிட்டு எழுந்து நடந்தாள்.

அவள் வீட்டின் முற்றம் பெரிதாக இருந்தது. முற்றத்தைச் சுற்றி நான்கு பக்கமும் அகலமான நடைகள் இருந்தன. நடைகளின் இருபக்கமும் பெரிய அறைகள் இருந்தன. அறைகளில் கிழக்கு – மேற்காக மேடை கட்டியிருந்தார்கள். கட்டிலுக்குப் பதிலாய் அந்த மேடைகளில் படுத்துத் தூங்கினார்கள்.

வீட்டினுடைய உத்திரங்களெல்லாம் பலமான தேக்கினால் கட்டப்பட்டிருந்தன. மேலே வளைவான ஓடுகளும் போடப்பட்டிருந்தன. இதனால் கடும் வெயில் காலத்திலும் வெப்பம் உள்ளுக்குள் வராமல் தடுக்கப்பட்டு விடும்.

வீட்டைச் சுற்றிலும் மரங்கள் இருப்பதால், உச்சி வெயில் நேரம் தவிர மற்ற நேரங்கள் நிச்சயம் குளுமையாக இருக்கும். செங்கல் சுவர்கள் மீது கெட்டியான காரை பூசப்பட்டு, காரை மீது சுண்ணம் அடிக்கப்பட்டிருந்தது. தரையில் அகலமான செங்கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருந்தன.

பல பேர் நடந்து வாசற்படி மரம் வழவழப்பாக இருந்தது. இடுப்பு உயரத்திற்கு வெள்ளைச் சுவரில் நீலம், பச்சை, சிவப்பு வர்ணங்களில் வர்ணக் கோலங்கள் போடப்பட்டிருந்தன படங்கள் வரையப்பட்டிருந்தன.

அந்த வீட்டில் யாரோ கைதேர்ந்த ஓவியர் இருந்திருக்க வேண்டும். கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திரக் காட்சி ஒன்றும் சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் சங்கிலியாரோடு மரத்தடியில் பேசுவது போன்ற ஓவியம் ஒன்றும், நாகத்தின் மீது கூத்தாடும் குழந்தை கிருஷ்ணனும், ராமர் பட்டாபிஷேகமும், காமதேனுவும் வரையப்பட்டிருந்தன.

பூஜையறை வாசலில் வாழை மரம்போல் ஓவியம் வரையப்பட்டிருந்தது. மேலே மாவிலைத் தோரணம் சித்திரமாக எழுதப்பட்டிருந்தது. கந்தர்வர்கள், பூதகணங்கள், தேவ மாதர்கள், எக்காளம் ஊதுபவர்கள் என்று பலரும் வீடு சுற்றி பறந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒரு பக்கத்தில் இந்திரனும் வாயுவும் இருக்க, மறுபக்கத்தில் அக்னியும், எமனும் வாசற்படியின் மேலே வரையப் பட்டிருந்தார்கள். வருணனும், ஈசான்யனும் நெருக்கமாய் நின்றிருந்தார்கள்.

அந்த வீட்டில் இதுபோன்று பல்வேறு விஷயங்கள் நுணுக்கமாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. வீட்டின் எதிரெதிர் மூலைகளில் பெரிய குத்து விளக்குகள் வைக்கப்பட்டு இருந்தன அவைகள் ஏற்றப்பட்டு இருந்தன. அதனால் வீடு முழுவதும் வெளிச்சம் பரவியிருந்தது.

தூண்களில் தலைக்கு மேலே அகல் விளக்குகள் வைக்கும் மாடம் இருந்தது. அங்கும் அகல் விளக்குகள் ஏற்றப் பட்டிருந்ததால், கூரைப்பக்கமும் வெளிச்சமாக இருந்தது உள்பக்க ஓடுகளுக்கு சுண்ணம் அடித்திருந்ததால், அந்த வெண்மையில் வெளிச்சம் பட்டு, தரை முழுவதும் பரவியிருந்தது.

இருட்டிலிருந்து அந்த வீட்டுக்குள் நுழையும்போது வீடு ஜக ஜோதியாய் இருப்பது போல் தோற்றமளித்தது. வீட்டின் உத்திரக் கட்டைகளில் காய்ந்த நெற்கதிர்கள் கற்றையாய்த் தொங்கின.

நடுமுற்றத்தில் – வெயில்படும் இடத்தில், மார்புயர மாடம் [illegible] அதில் அடர்த்தியாய் துளசி வளர்த்திருந்தார்கள். [illegible] விளக்கு வைத்திருந்தார்கள். அந்த மாடத்திலும் [illegible] வளர்த்திருந்தார்கள். நீர் ஓடும் வருண மூலையில் முல்லைக்கொடி வளர்த்திருந்தார்கள்.

வெளியிலிருந்து உள்ளே நுழையும்போது, அந்த முற்றத்தில் பெரிய பித்தளைப் பாத்திரம் வைத்து சொம்பு வைத்திருந் தார்கள். வந்தவர்கள் முற்றத்தில் இறங்கி கால் கழுவிக் கொண்டு, அப்படியே நடந்து எதிர்ப்பக்கம் படியேறலாம்.

படியேறினால் அங்கு கயிற்றுக் கொடிகள் தொங்கின. அதில் துணிகள் உலர்த்தப்பட்டிருந்தன.

வீட்டில் எல்லா விஷயமும் உபயோகமாகவும், வசதி [illegible] நிறுவப்பட்டிருந்தன. தூண்களுக்கு மெருகேற்றி ஒரு பளபளப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

உள்ளே நுழைந்ததும் வலப்பக்க இடத்தில் மனை போட்டு, அந்த மனையின் மீது ஓலைச் சுவடிகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. பெரியதாய் சூரிய, சந்திரர் படம் எழுதி, அதற்கு மேல் 'ஓம்' [illegible] சமஸ்கிருத எழுத்து எழுதப்பட்டிருந்தது. அநேகமாய் அது [illegible]யாக இருக்கும்.

இடது பக்க நடையில் பெண்கள் அமர்வதற்கான இடம் [illegible] இருக்கிறது. அங்கே பாதித் தூரத்துக்குத் திரைச்சீலை இழுத்துப் போடும் வண்ணம் ஒரு அமைப்பு செய்திருந்தார்கள். வேண்டாதபோது திரைச்சீலையை நெருக்கி, தூணோடு கட்டி விட்டார்கள். தேவரடியார்கள் வந்து தங்கியிருப்பதால், இப்போது திரைச்சீலை போடப்பட்டிருக்கிறது. திரைச் சீலைக்குப் பின், தலைக்கு மனைப்பலகை வைத்து பெண்கள் [illegible] கொண்டு இருந்தார்கள்.

அதற்கு நேரெதிர் மூலையில் மணல் போட்டு, உயரமான பானைகள் வைக்கப்பட்டு, அவைகள் மூடி வைக்கப் பட்டிருந்தன. நீண்ட கைப்பிடியுள்ள நீர் மொள்ளும் பாத்திரம் ஒன்றும் மேலேயே வைக்கப்பட்டிருந்தது.

நிறைய மந்தாரை இலைகளும், வாழையிலைச் சருகுகளும் அங்கு கட்டுக்கட்டாய் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

இன்னொரு மூலையில் சிறிய விறகுச் சுள்ளிகளும், ஈரமில்லாத நன்கு உலர்ந்த வரட்டிகளும் கூடையிலிடப்பட்டு, மேலே மூங்கில் தட்டுகளால் மூடப்பட்டிருந்தன.

வாசற்படிக்கு நேரெதிரே இன்னொரு படி. அந்தப் படியின் வழியாக சமையலறைக்கும், சமையலறை வழியாக கொல்லைப் புறத்துக்கும் போய்விட முடியும். இங்கிருந்து பார்த்தால் கொல்லைப்புறத்தின் விளக்கொளி தெரிகிறது. கொல்லைப் புறத்தில் வேட்டிகளும், புடவைகளும், மேல் துண்டுகளும் உலர்த்தப்பட்டிருந்ததையும் இங்கிருந்தே பார்க்க முடிந்தது.

வீட்டு வாசலுக்கு அகலமான மரக்கதவும் நிலைப்படியில் கஜலக்ஷ்மி உருவமும், இரண்டு பக்கமும் கந்தர்வர்கள், அன்னப்பட்சி, குத்து விளக்கு என்று மங்கலச் சின்னங்களும் செதுக்கப்பட்டிருந்தன.

கதவு குமிழ்களில் தந்த உருளைகள் பொருத்தப் பட்டிருந்தன. கதவுக்கப்பால் இரண்டு பக்கமும், மூன்று மூன்று தூண்களோடு கூடிய அகலமான திண்ணைகள். திண்ணைத் தூண்களின் மேல்பக்கம் பித்தளையால் பட்டை போடப் பட்டிருந்தது. திண்ணையில் வழிப்போக்கர்கள் சிலர் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

“என்ன… ஏதோ காணாததைக் காண்பதுபோல் எங்கள் வீட்டைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்க்கிறாயே…” அந்தணப் பெண்மணி கேட்டாள்.

“இல்லை… காஞ்சி மாநகரும் ஒரு நாகரிகமான இடம்தான். ஆனால் இவ்வளவு நறுவிசாக வீடு வைத்துக் கொள்வதை நான் பார்த்ததேயில்லை. வீடு முழுவதும் வெள்ளையடித்து, இடுப்பு உயரத்துக்குப் படங்கள் எழுத வேண்டுமென்று எப்படித் தோன்றியது என்று வியந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

தூண்களுக்குப் பித்தளைப் பட்டைகள் போடுவதை இப்போதுதான் பார்க்கிறேன். எங்கள் பக்கமும் குருவிகளுக்காக கதிர் கட்டுவது உண்டு. ஆனால் நீங்கள் நாலாபக்கமும் கதிர் கட்டியிருக்கிறீர்கள். நாலாபக்கமும் குருவிகள் வந்து கொத்த வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறீர்கள் போல இருக்கிறது. இதுவும் அழகாகத்தான் இருக்கிறது.

முற்றத்தில் முல்லைக்கொடி, துளசிமாடம், பின்னால் கொல்லைப்புறம், மேலே வெள்ளை ஓடு - எல்லாமும் அற்புதமாக இருக்கின்றன. தஞ்சாவூர், நாகரிகத்தின் உச்சாணி இடத்திலிருப்பது நன்கு தெரிகிறது.” - இராஜராஜீ குரலில் வியப்பு குறையாமல் பேசினாள்.

“இது சாதாரண வீடு. வருமானம் அதிகமில்லாத வீடு. என் புருஷனுக்குச் சம்பாதிப்பதில் விருப்பமில்லை. ஊர் ஊராகப் பிரபலப்படுவதிலும் ஆசையில்லை. கோவில் பூஜைகளிலும் கலந்து கொள்ளமாட்டார். வெறுமே திண்ணையில் உட்கார்ந்து, ஊர் மக்கள் நலனுக்காக நாள் தவறாது வேதம் சொல்வதும், ஜபம் செய்வதும்தான் அவரது வேலை. அதற்காகத்தான் இவருக்கு மான்யம் தரப்படுகிறது.

என் மாமனார் வேதம்கூட சொல்வதில்லை. இடைவிடாது காயத்ரி மந்திர ஜபம் மட்டும் செய்துகொண்டு இருக்கிறார். அதற்காக அரசாங்கத்திடமிருந்து மான்யம் வாங்குகிறார். எவரோடும், எதுவும் பேசமாட்டார். ‘உணவு போடு’ என்றுகூட சொல்லமாட்டார். நாமாகக் கவனித்துத்தான் போட வேண்டும்.

சாப்பிடுகிற, தூங்குகிற நேரம் தவிர, மற்ற நேரமெல்லாம் காயத்ரி மந்திரம் ஜெபித்துக் கொண்டு இருப்பார். ஊரில் யாருக்காவது உடம்பு சரியில்லை என்றாலோ, வேறு ஏதேனும் பிரச்சினை என்றாலோ - அந்த வீட்டு வாசலில் போய் அமர்ந்து சிறிது நேரம் ஜபம் செய்துவிட்டு வருவார். சில சமயம் பிரச்சினைகள் தீர்ந்து போகும்.

அதனால் என் மாமனாருக்கும், புருஷனுக்கும் இந்த ஊரில் மிக மரியாதை உண்டு. பெரிய வசதிகள் இல்லை எனினும் சாப்பாட்டிற்குக் குறைவே இல்லை.”

அந்த அந்தணப் பெண்மணி நிறைவோடு பேசினாள். “உன் பெயரென்ன?” - இராஜராஜீயை நோக்கிக் கேட்டாள். இராஜராஜீ தன் பெயர் சொன்னாள்.

“என் பெயர் குமுதினி. நான் பிறந்த ஊர், காவிரிக் கரைக்கு எதிரே இருக்கிற மருவூர் - இங்கிருந்து இரண்டு காத தூரம். பழமர்நேரியை விட மருவூர் இன்னும் செழிப்பான கிராமம்.

பழமர்நேரியைப்போல எங்கள் ஊரும் பிரம்மதேயம், அதாவது அந்தணர்களுக்காகத் தானமாகக் கொடுக்கப்பட்ட கிராமம். மக்கள் வரி அதிகம் செலுத்த வேண்டியதில்லை. அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வரியைக் கோவிலுக்குச் செலுத்தி, கோயிலை நன்கு பராமரித்து வந்தால் போதும்.

எங்கள் மருவூரில் மிக அழகான மஹாமாயா கோயில் உண்டு. ஆமாம், காஞ்சியில் உன் வீடு பெரிய மாளிகையா?"

"ஒரு காலத்தில் மாளிகையாக இருந்தது. இப்போது அப்படி இல்லை. என் பாட்டியார் காலத்தில் சம்பாதித்த சொத்து அந்த மாளிகை. ஆனால் இப்போது, அதை நிர்வகிக்கக் கூட முடியவில்லை. அம்மா அதிகமாக நடனமாடுவது இல்லை. இளம் வயதிலேயே வணிகர் ஒருவரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். அப்பாவுக்கு, அம்மா நடனமாடுவதில் விருப்பமில்லை. எனவே, அம்மா எனக்கு நடனம் கற்றுக் கொடுத்தாள். எனக்குக் காஞ்சிபுரத்தில் 'தலைக்கோலி' பட்டம் கொடுத்திருக்கிறார்கள்."

"அடடே... தலைக்கோலி... அப்படியானால் நாட்டியத்தில் மிகச் சிறந்தவள் என்று அர்த்தமல்லவா?"

"ஆமாம். பத்து பேருக்குப் பயிற்சி கொடுக்கும் அளவுக்குத் திறமையுள்ளவள் என்றுதான் பொருள். காஞ்சிபுரத்தில் பள்ளி நடத்திக் கொண்டிருந்தேன். அந்த நாட்டியப் பள்ளியை என் இளைய சகோதரியிடம் கொடுத்துவிட்டு, இளவரசர் இராஜேந்திரரின் கட்டளைப்படி தஞ்சாவூருக்கு வந்திருக்கிறேன்."

"ஆமாம்... பலநூறு தேவரடியார்களை தஞ்சைக்கு வரச்சொல்லி மன்னர் உத்தரவிட்டிருக்கிறாராம். நானும் கேள்விப்பட்டேன். மிகப் பெரிய கோவில் கட்டப் போகிறாராம். கோவில் கட்டுவதற்கு, தேவரடியார்களின் உதவி நிச்சயம் தேவையாம். உழைப்பவர்களுக்காக, மாலை வேளைகளில் நடனமாடுவதற்காகக் கூப்பிட்டிருக்கிறார்களா?"

"அதுவும் ஒரு வேலைதான். அதனால் காலை ஓய்வெடுக்கலாம் என்பதில்லை. காலையில் விதம் விதமான உடைகள் உடுத்திக் கொண்டு, சிற்பிகள் சொல்வதுபோல படம் வரைவதற்கு அசையாது நிற்க வேண்டும். நாங்கள் உடுத்திக் கொண்டிருப்பதை சிற்பிகள் அப்படியே படமாக வரைந்து, அதை ஆதாரமாக வைத்து சிலைகள் செய்வார்கள். சிலைகள் செய்கிற போதும் அவர்கள் அருகே போய், அவர்கள் சொல்படி நின்று சிலை செய்ய உதவி செய்ய வேண்டும். இவைகளை நான் காஞ்சிபுரத்திலும் செய்திருக்கிறேன்."

"இதற்கும் மானியம் உண்டா..." குமுதினி கேட்டாள்.

"ஆமாம். அது தவிர சிற்பிகள் விருப்பப்பட்டு காசுகள் தருவார்கள். காஞ்சியிலும் வாழ்க்கை கஷ்டமில்லை. எல்லாருக்குமே நல்ல வருமானம். செழிப்பான விவசாயம். ஆனால் அவ்வப்போது போர் வரும்போதுதான் வாழ்க்கையைப் பற்றி பயமாக இருக்கிறது."

இராஜராஜீ அடிக்குரலில் பேசினாள்.

"நன்றாகச் சொன்னாய் ராஜீ. போர் பற்றிய பேச்சு எடுத்தால் மனதே இருண்டு போகிறது. அடிக்கடி போர் நடக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் என்னுடைய மாமனார் அதிகம் பேசாது, காயத்ரி ஜபம் செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார். ஆனாலும் இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாகப் போர் வரத்தான் செய்கிறது."

"இப்படி இருந்தால் பரவாயில்லையே... முன்புபோல பல லட்சம் வீரர்கள் ஊர் விட்டுப் போவதும், எங்கேயோ தொலைவு நாடுகளில் போர் செய்து விட்டு குற்றுயிராய்த் திரும்புவதும் இல்லையேல் அங்கேயே செத்துப் போவதும், இங்குள்ள பெண்டு – பிள்ளைகள் அநாதையாவதும்... அப்பப்பா... எத்தனை வேதனைகள்... எத்தனை துன்பங்கள் – இத்தச் சோழநாடு எற்றுக் கொண்டிருக்கிறது..." இராஜராஜீ கவலையாகப் பேசினாள்.

"இனி அதிகம் யுத்தம் வர வாய்ப்பில்லை என்று என் புருஷன் சொன்னார். மன்னர் உடையார் ஸ்ரீ ஸ்ரீஇராஜராஜத் தேவருக்கு யுத்தத்தின் மீது பிடிப்பு குறைந்துவிட்டது. எல்லைகள் பலப்படுத்தப்பட்டு விட்டன. இராஜேந்திர சோழர் படைவீட்டில் குடியிருக்க – வடக்கே, மேற்கே எவரும் வந்து நம் தேசத்தைத் தாக்கப் போவதில்லை.

பாண்டிய வளநாட்டில் நம் மந்திரிகள் அரசாட்சி செய்து கொண்டிருக்க, அங்கிருந்தும் தாக்குதல்கள் வராது. சேர தேசத்தவர்கள் அடங்கி வெகு நாட்களாகி விட்டது. அவர்கள் ஓய்ந்து விட்டார்கள். எனவே சேர தேசமும் பிரச்சினை இல்லை.

கடற்பகுதியில் மட்டும் அவ்வப்போது கொள்ளைகள் நடக்கிறதாம். அதற்காக இராஜேந்திரர் கடற்படை தயாரித்துக் கொண்டு இருக்கிறாராம். இது மட்டும்தான் இப்போதைக்கு

யுத்தம் பற்றிய செய்தி...” அந்த அந்தணப் பெண்மணி மடமடவென்று ஊர் விஷயங்களைப் பேசினாள்.

இராஜராஜீ வியந்தாள்.

“பரவாயில்லையே... சோழ தேசத்தில் என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று மிகத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறீர்களே...”

“நானாகக் கேட்டுப் புரிந்து கொண்டேனா... காதுகளில் விழுந்த செய்தி. எங்களவர் கொஞ்சம் அரசியல் ஈடுபாடு உடையவர் என்பதால், இந்த வீட்டிற்கு வந்து பலபேர் பல தகவல்கள் சொல்வார்கள். எல்லாத் தகவல்களையும் நான் ஒரு ஓரமாய் நின்று கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். இதைத் தவிர எனக்கு ஞாபக சக்தி சற்று அதிகம். எந்த வருடம், என்ன நடந்தது... யார், என்ன செய்தார்கள் என்கிற விவரங்களை நான் மனதில் பதிய வைத்து விடுவதால், என் கணவரே என்னிடம் விஷயங்களைக் கேட்டு ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வார்.”

“ஆஹா... நீங்கள் பாராட்டப்பட வேண்டிய பெண்மணி. உங்களைப் பார்த்தபோதே நினைத்தேன். நீங்கள் மிகுந்த கெட்டிக்காரி என்று, அதேபோலவே இருக்கிறீர்கள்.”

“நானும் உன்னைப் பார்த்ததும் அப்படித்தான் நினைத்தேன்...” அந்த அந்தணப் பெண்மணி இராஜராஜீயைக் கூர்ந்து கவனித்துப் பேசினாள்.

“நீ சாதாரண தேவரடியார் இல்லை. நிறைய விஷயம் தெரிந்தவள். மொழிப்பயிற்சி உள்ளவள். ஒரு வீட்டிற்குள் நுழையும்போதே நாலாபக்கமும் சுற்றிப் பார்த்து, எந்தப் பக்கம் வழி இருக்கிறது...? எந்தப் பக்கம் வழி இல்லை என்று தெரிந்து கொண்டு தான் அமைதியாகிறாய். எனவே நீயும் லேசுப்பட்டவள் இல்லை என்பது புரிந்துவிட்டது.”

அவள் பேச்சுக்கு இராஜராஜீ வாய்விட்டுச் சிரித்தாள்.

“சரி, கோவில் எங்கே கட்டப் போகிறார்கள்?”

“தஞ்சையில்.”

“தஞ்சை இங்கிருந்து எவ்வளவு தூரம்?”

“இங்கிருந்து அரை காதம் திருக்காட்டுப்பள்ளி. திருக்காட்டுப்பள்ளியிலிருந்து ஒரு காதம் திருவையாறு.

திருவையாறிலிருந்து ஒன்றரை காதம் தஞ்சாவூர். மொத்தத்தில் மூன்று காத தூரத்தில் தஞ்சாவூர் இருக்கிறது.”

“வழி நன்றாக இருக்குமா?”

“என்ன இப்படிக் கேட்டு விட்டாய். நீ தஞ்சாவூர் எல்லை [illegible] தொட்டாகிவிட்டது என்பது உனக்குப் புரியவில்லையா?

வழி நெடுக ஆங்காங்கே செழிப்பான கிராமங்கள். [illegible] குடியிருப்புகள், வியாபார ஸ்தலங்கள், [illegible]ரங்கள், கோயிலைச் சுற்றியுள்ள சில குடியிருப்பு[illegible]கள் என்று ஏதாவது வந்து கொண்டே இருக்கும்.

திருவையாறு கிட்டத்தட்ட ஒரு நகரம் போல... பெரிய கோவில். கோவிலைச் சுற்றி ராஜவீதி. ராஜ வீதியிலிருந்து கிளை கிளையாய்ப் பிரியும் பல தெருக்கள்.

ஒவ்வொரு வகுப்பினருக்கும் தனித்தனியே தெருக்கள் அமைத்து, வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருவையாறில் கிடைக்காத பொருளே இல்லை. போகும்போது ஐயாறப்பனைத் தரிசித்து விட்டுப் போ.”

“பிறகு என்ன ஊர் வரும்?”

“திருவையாறு தாண்டியவுடன் ‘கருந்தட்டைக் குடி’ என்ற ஊர் வரும். பிறகு தஞ்சையின் எல்லை ஆரம்பித்துவிடும். அகழியைத் தாண்டி கோட்டை. கோட்டையைத் தாண்டி உள்ளே போனால் மிகப் பெரிய மாளிகை தெரியும். மாளிகையைச் சுற்றி நகரம் இருக்கிறது. குதிரைகளும், யானைகளுமாய் ஊர் கலகலப்பாக இருக்கும்.”

“கோவிலுக்கான வேலைகள் துவங்கி விட்டார்களா?”

“இல்லை. அதற்கு நாள் பார்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். போன பௌர்ணமிகூட அரண்மனையில் பூஜைபோட்டு விட்டு, முதன் மந்திரி பிரம்மராயரைப் பார்த்து, என் புருஷன் மூன்று, நான்கு தேதிகள் சொல்லிவிட்டு வந்தார். ஏதேனும் ஒரு தேதியில் அஸ்திவாரம் தோண்டலாம். என்று குறித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்.”

“கோயில் கட்டாமல் போக ஏதும் வாய்ப்பிருக்கிறதா...” - இராஜராஜீ கேட்டாள். குமுதினி, இராஜராஜீயின் கேள்விக்குத் [illegible]த்தாள்.

"கோயில் நிச்சயம் கட்டப்படும் இராஜராஜீ..." வெளியே ஆண் குரல் கேட்டது. மும்முடிச் சோழ பிரம்மராயர் உள்ளே நுழைந்தார்.

7

சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சேனாதிபதியும், சுந்தரசோழர், உத்தம சோழர், இராஜராஜர் என்று மூன்று சோழப் பேரரசர்களுக்குத் துணையாக நின்று 'மும்முடிச் சோழ பிரம்மராயர்' என்று பெயர் பெற்றவரும், மிகுந்த கெட்டிக் காரரும், அனுபவஸ்தரும், அமைதியானவரும், சோழ தேசத் திற்காக தன் வாழ்க்கையையே அர்ப்பணித்தவரும், எந்நேரமும் மக்கள் நலனிலேயே நாட்டமாக இருப்பவரும், எவரிடமும் பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்து கொள்பவரும், அளந்து நிதானமாகப் பேசுகிறவருமான கிருஷ்ணன்ராமன் என்ற பெயர்கொண்ட பிரம்மராயர், வாசற்படியில் நின்று நடுக்கூடத்தில் கைகட்டிப் பேசுகின்ற தேவரடியார் தளிச்சேரிப் பெண் இராஜராஜீயை உற்றுப் பார்த்தார்.

பெண்களில் பலவிதமுண்டு. ஆணொருவன் சற்றுத் தொலைவில் நின்று பார்க்கிறான் என்று தெரிந்ததுமே எங்கேனும் பதுங்கிக் கொள்கிற பெண்கள் சோழ தேசத்தில் உண்டு.

அப்படிப் பதுங்கிக் கொள்ளாது ஆண்கள் வரவைத் தெரிந்துகொண்டு சற்று முன்னேறி, 'வருக வருக' என்று அழைத்து உள்ளே வந்ததும், விலகி நின்று பேசுகிற பெண்களும் உண்டு. அச்சமின்றி எதிரே வந்து கைகூப்பி - வணக்கம் சொல்லி, உள்ளே அழைத்துப்போய் ஆசனம் கொடுத்து, எதிரே சற்றுத் தொலைவில் நின்றபடி முகம் பார்த்துப் போகிற பெண் களும் உண்டு.

ஆண்களைப் பற்றி எந்த அச்சமும் இல்லாமல் உறுத்துப் பார்த்து, பார்க்கும்போதே அவர்களை எடைபோட்டு, அவர்கள் பதிலுக்கு உறுத்துப் பார்க்கும்போதும் அந்தப் பார்வையை மதிக்காது அலட்சியம் செய்து, அவர்கள் பேச்சுக்குப் பதில் பேச்சு கொடுத்து திக்கு முக்காட வைக்கும் பெண்களும் உண்டு.

இராஜராஜீ நான்காவது வகை என்று பார்த்தவுடனேயே பிரம்மராயர் புரிந்துகொண்டு விட்டார்.

சபையேறி நடனமாடுகிற தேவரடியார் பெண்களுக்கு, ஆண்களைப் பற்றிய அச்சம் அதிகம் இல்லையெனினும், அந்தக் கூட்டத்திலும் வெட்கப்பட்டுப் பதுங்குகிற பெண்கள் இருக்கிறார்கள்.

மெல்லிய குரலில் பேசும் பெண்கள் அவர்களிடத்திலும் உண்டு. ஆனால் இவளைப் போல கைகட்டி வாசல் பக்கம் திரும்பி குரல் கொடுத்தும் அதிர்ச்சியடையாது, 'நீ வருவாய் எனத் தெரியும்' என்பதுபோலவே நிற்கின்ற பெண்கள் தேவரடியார் கூட்டத்தில் குறைவுதான்.

அரசியல் விஷயங்களை நன்கு தெரிந்த பெண்கள்தான், அரசியல்வாதிகளோடு ஒட்டிப் பழகிய பெண்கள்தான் இத்தனை தைரியத்தோடு இருப்பார்கள். இராஜராஜீ நிற்றலும், அவள் பார்வையும் அசைவும் அவளுக்குச் சோழ அரசியல் தெரிந்தபடி என்பதும், ஆண்களுடைய கோப தாபங்கள் அவளை மிரட்சியடையச் செய்யாத விஷயம் என்பதும் எளிதில் புரிந்தது.

எந்த விஷயத்தையும், எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இராஜராஜீயால் சமாளிக்க முடியும்; மீண்டு வெளியே வர முடியும்; என்பது அவள் உதட்டு அழுத்தத்தில் தெளிவாயிற்று.

"வணக்கம் பிரம்மராயரே..." – அவள் சற்றுத் திரும்பி, வாசற்படி நோக்கிக் கைகூப்பினாள். சுற்றும் முற்றும் பார்த்து உள்ளிருந்து உயரமான ஒரு ஆசனத்தை எடுத்து நடுக்கூடத்தில் போட்டாள். "அமருங்கள்..." என்று தன் வீடுபோல் கைகாட்டினாள்.

நடுக்கூடத்திற்கு வந்த பிரம்மராயர், திரும்பி அந்த அந்தணப் பெண்மணியைப் பார்க்க, அந்தணப் பெண்மணி சற்று விலகி, 'வாருங்கள்' என்று மெல்லிய குரலில் அழைத்தாள்.

"என்ன குமுதினி? இராஜராஜீ என்ன சொல்கிறாள்?"

விலகி நின்ற குமுதினியைப் பார்த்து பிரம்மராயர் கேட்டார்.

அகலமான, உயரமான அந்த ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டார். ஒரு காலை மடித்து, ஒரு காலைத் தொங்கவிட்டு

பிரம்மராயர் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்ததைப் பார்த்தால், சில விஷயங்கள் பேசிவிட்டுத்தான் போவார் என்பதுபோல் இராஜராஜீக்குத் தோன்றியது.

"இராஜராஜீ அதிகம் பேசவில்லை. ஆனால் இந்த வீட்டை உன்னிப்பாகப் பார்க்கிறாள். எது எது எங்கெங்கே இருக்கிறது யார் யார் இருக்கிறார்கள் என்று வேகமாக நோட்டமிடுகிறாள்..."

"அது பெண்களின் இயல்புதானே... ஒரு வீட்டிற்குள் நுழைந்தவுடன், அந்த வீடு எப்படி இருக்கிறது... பொருட்கள் எப்படி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் புரிந்துகொண்டு அந்த வீட்டிலுள்ளவர்களை எடை போடலாம் என்று முயற்சிப்பார்கள். எடைபோட்டு, எந்த அளவு பழகலாம் என்றும் அவர்கள் தீர்மானம் செய்வார்கள்..."

சற்று சிரிப்போடு பிரம்மராயர் சொன்னார்.

"இருக்கலாம். என்னை என்ன விதமாக எடைபோட்டிருக்கிறார்கள் என்றுதான் தெரியவில்லை..." குமுதினியும் குறும்புச் சிரிப்போடு இராஜராஜீயைப் பார்த்துப் பேசினாள்.

சுற்றி... வளைத்துப் பேசுகின்ற இந்தப் பேச்சு, இராஜராஜீக்குச் சிரிப்பைக் கொடுத்தது, அவள் வாய் விட்டுச் சிரித்தாள்.

"காஞ்சிபுரத்திலிருந்து ஆறுநாள் பயணம் செய்து பழமர்நேரிக்கு நான் வந்தது குமுதினியை எடை போடவா? எனக்கு வேறு பல வேலைகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

தஞ்சைக்குப் போய் கோயில் கட்டுகிற இடத்தில் காலையும், மாலையும் நடனமாடச் சொல்லி, இறைவன் புகழைப் பாடச் சொல்லி உத்தரவிடிருக்கிறார்கள். நீங்கள், நான் ஏதோ வேவு பார்க்க வந்தவள் போல் பேசுகிறீர்களே..." இராஜராஜீ சிரித்தபடி பேசிவிட்டு, சட்டென்று சிரிப்பை நிறுத்திக் கொண்டாள்.

குமுதினியும், பிரம்மராயரும் லேசாய்த் துணுக்குற்று இராஜராஜீயை உற்றுப் பார்த்தார்கள்.

"இராஜராஜீ... உன்னை வேவுக்காரி என்றும், நீ ஏதோ அந்நிய தேசத்துப் பெண் போலவும் நான் நினைக்கவில்லை. சோழ தேசத்திற்காக நீ - உன் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் தருவாய் என்று எனக்குத் தெரியும்.

இந்த மண் மீதும், நம் மன்னர் மீதும் - நீயும் உன் குழுவும் [illegible] பிரியத்தோடு இருக்கிறீர்கள் என்பதை அறிந்தே [illegible].

[illegible] திருவையாறு தாண்டி வரவேண்டிய நீங்கள் [illegible] பக்கம் வந்தது சற்றுக் கவலையாகிவிட்டது. [illegible] பெரிய வியப்பு - உங்கள் வருகை தெரிந்து, மன்னர் [illegible] வந்திருக்கிறார். உங்களை எதிர்கொண்டிருக்கிறார். [illegible] நீங்கள் திருவையாறு இல்லாமல் பழமர்நேரி [illegible] ஆறு தாண்டுவீர்கள் என்று அவருக்கும் சொல்லப் [illegible].

இராஜராஜீ... நான் இந்த தஞ்சை நகரத்தின் காவலன். [illegible] சேனாதிபதி. நான் அறியாமல் எதுவும் இங்கு [illegible] முடியாது. எனக்குத் தெரியாமல் இங்கு எதுவும் [illegible].

[illegible], நானும் சோழதேசத்தின் மீது அக்கறையுள்ளவர்கள் [illegible], எதிரெதிராக வேலை செய்கிறோமோ என்ற ஒரு [illegible] எனக்குள் இருக்கிறது. ஏன் பழமர்நேரியில் ஆறு [illegible]? அவ்வளவு தொலைவு எதற்காக வண்டி [illegible] கொண்டு வந்தீர்கள்? அரசருக்கு வேறென்ன செய்திகள் [illegible] இருக்கின்றன...?" இராஜராஜீயைப் பார்த்து [illegible] கேட்டார்.

அங்கு மௌனம் நிலவியது. குமுதினி தொண்டையைக் [illegible]. "நான் வேண்டுமானால் பின் கட்டுக்குப் போய் [illegible]..." என்று மெல்லிய குரலில் கேட்க, 'இந்தக் [illegible] நீ பதில் சொல்' என்பது போல் இராஜராஜீயை [illegible] பார்த்தார்.

"அவசியமில்லை, குமுதினி பிரம்மராயரின் உளவுப் [illegible] சேர்ந்தவள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். [illegible] உளவுப் படையில் அந்தணப் பெண்களுக்குக் [illegible] பங்கு உண்டு என்பது புதிதல்ல.

சிறு குழந்தைகளையும், அப்பாவியாகத் தோற்றமளிக்கும் [illegible]களையும், போர் வீரர்களையும், வியாபாரிகளையும், [illegible]களையும், கொல்லர்களையும் தனித்தனியே பயிற்றுவித்து, [illegible]களுக்கு உளவாளிக்கான அடையாளம் கொடுத்துச் சோழ

தேசம் முழுவதும் அவர்களை பிரம்மராயர் பரப்பி வைத்தி
கிறார் என்பதும் மற்ற உளவாளிகளுக்குத் தெரியும்.

எதற்கு இவ்விதம் ஒருவரையொருவர் உளவு பார்
வேண்டுமென்று அலுப்பு வந்தாலும் சோழ தேசத்
நன்மைக்காகத்தான் நீங்கள் இதைச் செய்கிறீர்கள் என்ப
அரசியல் தெரிந்த எல்லோரும் புரிந்து வைத்திருக்கிறோம்.

நீங்கள் இங்கு வருவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும்.
வேளை - நீங்களும், நானும் பேசுவதை இங்கு வேறு எவரே
கேட்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறதோ என்று பயத்தில் இ
வீட்டினுடைய எல்லாப் பக்கங்களையும் நான் உற்
பார்த்தேன்.

இரண்டு பக்கமும், வாசல் வைத்து, நான்கு பக்கமு
ஜன்னல் வைத்து இந்த வீடு, ஒற்றர்களுக்கான பாதுகா
இல்லாமல் இருக்கிறது.

ஆயினும் இங்கே உங்களின் ஒற்றர் ஒருவரைக்
வைத்திருக்கிறீர்கள். குமுதினி, குமுதினியின் கணவர், குமு
யின் அப்பா - எல்லோருமே உங்களுடைய ஒற்றர் படை
சேர்ந்தவர்கள் என்பதும் இராஜேந்திர சோழருக்குத் தெரி
இராஜேந்திர சோழர் இவர்களைப் பற்றிய விவரங்க
எனக்குக் கொடுத்தே அனுப்பியிருக்கிறார்.

'உன்னை இங்குதான் தங்க வைப்பார்கள். அந்த
பெண்ணை விட்டுத்தான் பேச வைப்பார்கள்' என்று
சொன்னார். அவ்விதமே இங்கு நிகழ்ந்திருக்கிறது.

பெயருக்கு மூன்று தேவரடியார்களை இங்கு கொண
வந்துவிட்டு, மற்றவர்களையெல்லாம் வேறு இடத்தில் உட்
வைத்துவிட்டு, என் வருகைக்காக குமுதினி காத்துக் கொ
டிருக்கிறாள். வந்தவுடன் உள்ளே இழுத்துக் கொண்டு பே
விட்டாள். எனவே, இங்கு நான் சோதிக்கப்பட்ட பிறகுதா
தஞ்சை மாநகருக்குள் அனுமதிக்கப்படுவேன் என்பதும் நா
அறிந்த ஒன்றுதான்."

– இராஜராஜீ நிதானமாகப் பேசிக்கொண்டு போனா
குமுதினியும் பிரம்மராயரும் அசையாது கேட்
கொண்டிருந்தார்கள்.

"உங்களுக்குச் சொல்ல மூன்று செய்திகள் இருக்கின்ற
இந்தக் கோயில் கட்டும் விஷயங்கள் இளவரசர் இராஜேந்தி
ருக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை.

எல்லைகள் பாதுகாப்பற்று இருக்கின்றன. ஈழத்திலிருந்தும், சேர தேசத்திலிருந்தும், ஏன் - பாண்டிய தேசத்திலிருந்தும்கூட நம்மைத் தாக்குவதற்குப் படைகள் வரக்கூடும் என்று இராஜராஜர் சந்தேகிக்கிறார்.

எல்லைகள் பலமில்லாத இந்த நேரத்தில், எதற்காக பெரிய கோவில் கட்ட வேண்டும் என்று யோசிக்கிறார். செங்கல் கட்டடங்களைக் கருங்கல் கட்டடங்களாக மாற்றுவது பற்றி அவருக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை.

ஆனால் வரைபடத்தில் கண்டது போல நான்கு பனை உயரமுள்ள ஒரு தனி விமானத்தை எழுப்புவதென்றால் எவ்வளவு வருடங்கள் பிடிக்குமென்று கேட்கிறார். எத்தனை ஆட்கள் வேண்டும்? எங்கிருந்து கல் எடுத்து வரப்படும் என்பதெல்லாம் யோசித்து, 'இது தேவைதானா' என்று கேள்வி கேட்கிறார்.

இதைத்தவிர இன்னொரு செய்தியும் உண்டு. செம்பியன் மாதேவியின் உடல்நிலை கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது. நாங்கள் வந்தபோது திருவக்கரையில் மூன்று நாட்கள் தங்கினோம். செம்பியன் மாதேவி அங்குதான் காளிகோயில் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்.

அவர்கள் உடம்பு இளைத்திருக்கிறது. எழுந்து நின்றால் தலை சுற்றுகிறது. கண்கள் வீங்கியிருக்கின்றன. சற்று நேரம் உட்கார்ந்திருந்தாலும் கூட காலில் நீர் கோர்த்து விடுகிறது. கால் நாழிகைக்கு ஒரு முறை எழுந்து சற்று நடந்துவிட்டு உட்காருகிறார். காளி கோயில் கட்டுமானப்பணி முடியும் தறுவாயில் இருக்கிறது."

"செம்பியன் மாதேவியின் மன நிலை எப்படி இருக்கிறது?"

"புலம்புகிறார். அதிகம் தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்கிறார். அப்படிப் பேசுவதை யாரேனும் கேலி செய்து விடுவார்கள் என்று சிறிய ஆசனத்தை காளி சிலைக்கு எதிரே போட்டுக் கொண்டு, காளியிடம் பேசுவதுபோல உரக்கப் பேசுகிறார். மனநிலை லேசாகப் பாதித்திருப்பதை உணர முடிகிறது. பார்வையில் கூர்மை மழுங்கி வருகிறது. சோழிகள் உருட்டி பிரசன்னம் பார்த்த போது, இன்னும் மூன்று மாதங்களுக்குமேல் செம்பியன்மாதேவி உயிர்வாழ மாட்டா என்று சோழிகள் சொல்லின."

"நல்லது... சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களையெல்லாம் சோழிகள்தான் உருண்டு உருண்டு தீர்மானிக்கின்றன. என்றைக்கு இந்தப் பைத்தியக்காரத் தனங்களையெல்லாம் விடப் போகிறீர்களோ தெரியவில்லை." பிரம்மராயர் அலுத்துக் கொண்டார்.

"நீங்கள் நினைப்பது தவறு பிரம்மராயரே... அங்கே ஜோசியம் சொன்னது ஒரு இளம்பிள்ளை. பன்னிரண்டு வயது பாலகன். ஆனால் தமிழ்ப்பாட்டு அவனுக்கு அருவியாக ஓடுகிறது. செம்பியன் மாதேவியோடு இந்த மூன்று மாதமும் அந்தப் பையன்தான் இருந்திருக்கிறான். செம்பியன் மாதேவியின் சொல்படிதான் பிரசன்னமும் பார்க்கப்பட்டது."

"மூன்று மாதங்கள்தான் உயிரோடு இருப்பீர்கள்' என்று அவரிடம் சொல்லப்பட்டதா?"

"ஆமாம். அவர்தான் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டார். 'மிகுந்த சந்தோஷம்' என்று வான் நோக்கிக் கைகூப்பினார். மரணத்திற்குத் தயாராகிவிட்டார் என்று அவர் முகம் எனக்குத் தெளிவாகக் காட்டியது. எனவே, சோழ தேசத்தில் எந்த நல்ல விஷயமும் ஆரம்பிக்கும் முன்னால், செம்பியன் மாதேவி அவர்களை மனதில் வைத்துக் கொள்வது நல்லது என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது..."

"நல்லது... செம்பியன் மாதேவியைப் பற்றிய செய்தியை இராஜேந்திரருக்குத் தெரிவித்துவிட்டாயா...?"

"அடுத்த இரண்டு நாட்களில் செய்தி அவருக்குப் போய்விட்டது..."

"செம்பியன் மாதேவி பற்றி இராஜேந்திரர் என்ன நினைக்கிறார்?"

"அவருக்கு செம்பியன் மாதேவி செய்கின்ற செலவுகள் பிடிக்கவில்லை. பண்டாரத்தில் கை வைத்து பொன்னை அள்ளிக்கொண்டு போவதில் விருப்பமே இல்லை. சிற்பிகளுக்குத் தேவைக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுத்து அவர்களை ஊதாரியாக்குகிறார்கள் என்று கோபப்படுகிறார். எனக்குப் புரியவில்லை.

'ஒரு காலாட்படை வீரருக்கு ஒரு நாளைக்கு ஒரு செப்புக் காசு சம்பளம். ஆனால் ஒரு சிற்பி அன்று வேலை செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும் இரண்டு அல்லது இரண்டரை செப்புக்

காசுகள் சம்பாதித்து விடுகிறார். ஒரு சிலை வடிக்க அவருக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற காசு மிக மிக அதிகம்' என்று இராஜேந்திரர் கோபமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

சிற்பிகளுக்கு இப்படிக் காசு அதிகம் கொடுத்துவிட்டால் படை வீரர்கள் நொந்து போகிறார்கள். 'வேலையும் கத்தியையும் விட்டு சுத்தியலும், உளியும் எடுத்துக் கொண்டு பாறையில் கொத்திப் போடலாமே' என்று சொல்கிறார்கள்.

குறிப்பாய் – திருவக்கரைச் சிற்பிகளுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. பூமியிலிருந்து கல் தோண்டி யானையை வைத்து இழுத்துக் கொண்டு வருகிறவர்களுக்கு, சிலை [illegible]களைவிட அதிகமாக காசு கிடைக்கிறது.

பெரிய பாறையாக எடுத்துக் கொண்டு வந்துவிட்டால், அதைப் பார்த்து வியந்துபோய், 'என்ன தருகிறோம்' என்று தெரியாமல் செம்பியன் மாதேவி அள்ளிக் கொடுத்து விடுகிறார். ஆனால் வணிகர்களை விட, விவசாயிகளைவிட, படை வீரர்களை விட, நெசவாளர்கள் – கருமார்களைவிட சிற்பிகள் தனி வசதியோடு இருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கென்று தனி வீடுகள் கட்டி, கும்பலாக வாழ அனுமதிக்கிறார்கள். இது நல்லதல்ல... மக்களிடையே இது பிளவை உண்டாக்கும்' என்று இராஜேந்திரர் கவலைப் படுகிறார்..."

பிரம்மராயர் தலையசைத்தார். "புரிகிறது... இராஜேந்திரரின் கவலை நியாயமானது..."

"ஆனால் கிட்டத்தட்ட பதினோரு அடி உயரமுள்ள அந்தக் சிலையை நீங்கள் பார்த்தால் திகைத்துப் போவீர்கள். திருவக்கரை காளி சிலை அவ்வளவு அழகு? அரை பத்மாசன நிலை, ஒரு காலைத் தொங்கவிட்டு, இன்னொரு காலை மடித்து, அதே நேரத்தில் 'வெட்டி விடுவேன்' என்று எழுந்திருக்கிற ஒரு கோபத்தோடு, பல கைகளோடு லேசான கண்டிப்பு நிறைந்த பார்வையோடு. விதவிதமான ஆயுதங்களோடு மிகப் பளபளப்பாய் கற்பூர ஜோதி – கண்களில், கன்னத்தில், உதட்டில் தெறிக்கும்படி வடிவழகோடு செய்யப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் எத்தனை கொடுத்தாலும் ஈடாகாது என்றுதான் தோன்றுகிறது" – குமுதினி உரத்த குரலில் பரவசமாகப் பேசினாள்.

"நானும் கேள்விப்பட்டேன் - வக்ர காளி மிக அழகாக வந்திருக்கிறதென்று... இப்போது அங்கு என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது?" பிரம்மராயர் இராஜராஜீயைக் கேட்டார்.

"காளி சிலையை நெல்லில் குவித்து வைத்திருக்கிறார்கள். சிலை பெரிதாக இருப்பதால், அவர் பனை உயரத்திற்கு நெல் குவிக்க வேண்டியதாகிவிட்டது. சுற்று பற்றுள்ள எல்லா வேளாளர்களிடமிருந்தும் நெல் வாங்கி சிலை மீது போடப் பட்டிருக்கிறது.

எனவே, திருவக்கரை பக்கம் நெல் கிடைப்பது சற்று கடின மாக இருக்கிறது. காஞ்சிபுரத்திலிருந்தும், செய்யாரிலிருந்தும் நெல் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பாதிரிப் புலியூரிலிருந்தும், திருவதிகையிலிருந்தும் நெல் வண்டிகள் வரத் துவங்கி விட்டன.

ஆனால் செம்பியன் மாதேவி, ஒற்றைக்கு இரட்டை விலை கொடுத்து அந்த நெல் வண்டிகளை வரச் சொல்லியிருக்கிறார். ஊரில் எல்லாப் பண்டங்களின் விலைகளும் உயர்ந்திருக் கின்றன. மக்கள் முணுமுணுக்கத் துவங்கி விட்டார்கள். அதிகம் பாதிக்கப்படுவது விவசாயிகள்தான் என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள்..." இராஜராஜீ சொன்னாள்.

"இதைவிட முக்கியமான செய்தி ஏதும் உண்டா?"

"உண்டு..."

"என்ன அது? - பிரம்மராயர் கவலையோடு கேட்டார்.

"மாமன்னரின் மூத்த சகோதரர் ஆதித்த கரிகாலன் அவர்கள் கொலை செய்யப்பட்டதை, இராஜேந்திர சோழர் நாட்டிய நாடகமாகத் தயார் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார். போன பௌர்ணமி அன்று அது அரங்கேறியது.

நாடகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த இராஜேந்திரர், திடீரென்று எழுந்து கதறி அழுதார். நாட்டிய நாடகத்தை நிறுத்தச் சொல்லிவிட்டு, சபையிலிருந்து வெளியேறி விட்டார்.

குதிரையேறி, ஆறு வீரர்கள் பின் தொடர, வீரநாராயண புரம் ஏரிக்குப் போனதாகவும், அங்கு போய் எந்த இடத்தில் ஆதித்த கரிகாலனுடைய உடம்பு மிதந்ததோ, அந்த இடத்தைப் பார்த்துக் கைகட்டி வெகு நேரம் நின்றதாகவும், தனக்குத்தானே பேசிக் கொண்டதாகவும் எனக்குத் தகவல் தரப்பட்டது.

[illegible] மோசமான, இழிவான ஒரு கொலை [illegible] இதைச் சமனப்படுத்தாமல், வெறுமே கோயில் [illegible] கொண்டிருப்பதில் என்ன புண்ணியம்' என்று [illegible] புலம்பியதாகவும், 'எந்த இடத்தில் ஆதித்த [illegible] உடம்பு மிதந்ததோ - அந்த இடத்தில் [illegible] ஒரு ஜலஸ்தம்பம் எழுப்புவேன்' என்று வாள் [illegible] செய்ததாகவும் எனக்குத் தகவல்கள் வந்தன.

[illegible]விரைவில் வடக்கு நோக்கி அவர் பயணப்படப் [illegible] கங்கையிலிருந்து குடம் குடமாய் நீர் கொண்டு வந்து, [illegible]புரம் ஏரி முழுவதும் சாய்ந்து, ஆதித்த [illegible] மனக்கேதம் தீர்ப்பதற்குப் பிரார்த்தனை [illegible] போகிறார். 'சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் கறுப்பு நாள்' [illegible] ஆதித்த கரிகாலனின் இறந்த நாளை அனுஷ்டிக்க [illegible] என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்.

[illegible] வருடம் - அன்றைய தினம் ஏதேனும் [illegible] நடத்தி, எல்லைபுறத்தில் இருக்கின்ற நாடுகளைப் [illegible] வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கிறார். வீரத்தை [illegible] கொள்வது அல்லாது வேறு எது செய்தாலும் சோழ [illegible] நிலைத்து நிற்காது என்று பேசியிருக்கிறார்.

சோழ சாம்ராஜ்யத்திற்கு எதிராக ஒரு சிறு அசைவு [illegible]லும், அந்த அசைவை ஏற்படுத்துபவர்கள் மிகக் [illegible] தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று எச்சரித்திருக்கிறார். [illegible] சோழரின் கோபம் அங்குள்ள சேனாதிபதி [illegible] கவலையைக் கொடுத்திருக்கிறது. இதை உங்களுக்கும், [illegible] தெரிவிக்க எனக்குக் கட்டளையிருக்கிறது."

"உனக்குக் கட்டளையிட்டது யார்?" பிரம்மராயர் சற்று [illegible] கேட்டார்.

"இளவரசர் இராஜேந்திர சோழரின் அனுக்கியார் பரவை [illegible] இதை உங்களிடம் சொல்லச் சொன்னார்..."

இராஜராஜீ சொல்ல, பிரம்மராயர் கண் மூடி முகம் [illegible].

"என்ன... எதற்காக முகம் சுருக்குகிறீர்கள்..." இராஜராஜீ [illegible] அவரைப் பார்த்தபடி கேட்டாள்.

"சோழ தேச அரசியல் இப்போது படைவீரர்கள் [illegible] - அல்லது சேனாதிபதிகளின் கையிலோ இல்லை.

முற்றிலுமாக தேவரடியார்கள் கைகளுக்குப் போய்விட் என்று தோன்றுகிறது...” பிரம்மராயர் அலுப்போடு சொன்

“இந்த வார்த்தையை நீங்கள் சொல்வீர்கள் என எனக்கும் தெரியும், எனக்குச் செய்தி சொல்லியனுப்பிய பர நாச்சியாருக்கும் தெரியும்... இதைச் சொன்னவுடன், உங்கள ஒரு பெயரைச் சொல்லச் சொல்லியும் எனக்கு - உத் விருக்கிறது.”

“என்ன பெயரைச் சொல்லப் போகிறாய்?”

“மாமன்னர் இராஜராஜசோழரின் உற்ற துணைவிய ‘தில்லையழகி’ என்று அவரால் பாராட்டப்பட் இராஜராஜசோழரின் நான்காவது துணைவியார், பழு நக்கன் பஞ்சவன்மாதேவியின் பெயரை உங்கள் காதுகளி நன்றாகப் புத்தியில் உரைக்கும்படி உரக்கச் சொல்ல உத் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது...”

இராஜராஜீ சொல்ல, பிரம்மராயர் திடுக்கிட் மன்னரின் துணைவியான பஞ்சவன்மாதேவியும் தேவரடிய குலத்தைச் சேர்ந்தவர். இன்றைக்கு நடக்கும் அரசியலில் அ பங்கு மிக முக்கியமானது.

மன்னர் கோயில் கட்டத் தீர்மானித்ததும், அவருக் பக்க பலமாக பஞ்சவன்மாதேவியார் முழு வேகத்தில் செய படுகிறார். பழமர்நேரியிலிருந்து அரைகாத தூரத்திலிருக் திருக்காட்டுப்பள்ளியில் தனி மாளிகையில் தற்காலிகமா குடியிருந்து, தினமும் மன்னரோடு கோவில் பற்றி விவாதித் கொண்டிருக்கிறார்.

உலகத்தில் உள்ள தேவரடியார்களைக் கேலி செய்ய போது, அந்த தேவரடியார்களில் ஒருவரான பஞ்சவன் தேவியை நினைத்துக் கொண்டால் கேலி செய்ய மனம் வரா அவர் செய்த தியாகத்தைப் புரிந்து கொண்டால் இகழ்ச்சியா பேசத் தோன்றாது.

பிரம்மராயர் கைகூப்பினார்.

“மன்னித்து விடு... இராஜராஜீ, எனக்கு வயதாகிவிட் அதனால் அடிக்கடி அலுப்பு ஏற்படுகிறது. அந்த அலு தாங்காமல்தான் நான் அடிக்கடி சற்று அவசரப்பட் போகிறேன்...”

வடப்பக்கத்திலிருந்து வீசும் பனிக்காற்றைத் தடுத்து [illegible] இமயம்போல, . தமிழகத்தில் அந்நியர் தலையீடு [illegible] உயர்ந்து நின்று காப்பாற்றி வரும் பிரம்மராயர் [illegible]ப்பட்டுப் பேசியது இராஜராஜீக்கு வேதனையாக இருந்தது.

குழலி அதைவிட வேதனைப்பட்டாள். கவலையோடு பிரம்மராயரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

வாசலில் ‘மன்னர் வருகிறார்’ என்கிற சிறு பறை முழக்கம் கேட்டது. மூவரும் பரபரப்பானார்கள்.

8

பழமர்நேரியின் சிவன்கோவில் கதவுகள் ‘தடேர், தடேர்’ என்று திறந்து கொண்டன. கோவிலைச் சார்ந்த சிவப் பிராமணர், எண்ணெய்ச் சட்டியும் துணித் திரியுமாய் உள்ளுக்குள் ஓடினார்.

மெல்ல எரிந்து கொண்டிருந்த விளக்குகளைத் தூண்டினார். எண்ணெய் வார்த்தார். தீப்பந்தங்கள் மீது எண்ணெய் ஊற்றினார். பற்ற வைத்தார்.

கோவிலின் நடுப்பகுதியிலுள்ள எல்லா விளக்குகளையும் ஏற்றி, இரண்டு தீப்பந்தங்களையும் சாய்வாய்ச் சொருக, கோவில் பிரகாசமாகியது.

‘மன்னர் வருகிறார்’ என்று அறிவிக்கும் சிறுபறை உள்ளே முழங்கியது. உள்ளே நுழைந்த மெய்க்காப்பாளன் ஒருவன், தோளில் மணியை அடிக்கத் துவங்கினான்.

பழமர்நேரி கிராமம் மொத்தமும் விழித்துக் கொண்டு [illegible]. கோயிலை நோக்கி வேகமாக வரத் துவங்கியது.

மன்னர், கோயில் படியைத் தொட்டு கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டார். கவனமாய்த் தாண்டினார்.

உள்ளுக்குள் நுழைந்ததும் இரண்டு கைகளையும் கூப்பி, ‘சிவாய நமஹ’ என்று உரக்கச் சொன்னார். அவர் குரலை உள் வாங்கி, அங்கிருந்த பல பேரும் ‘சிவாய நமஹ’ என்று எதிரொலித்தார்கள்.

கர்ப்பகிரகத்தில் பஞ்சமுக விளக்கு ஏற்றிக் காட்டப் பட்டது. சாமி தரிசனம் முடிந்து, நெற்றி நிறைய விபூதி இட்டுக் கொண்டு வந்த மன்னரைப் பார்த்ததும், 'திருமகள்போல பெருநிலச் செல்வியும்' என்று மெய்க்கீர்த்தியை ஊர் ஜனங்கள் உரக்கச் சொன்னார்கள்.

மன்னர் அந்த மெய்க்கீர்த்தியைக் கைகூப்பி ஏற்றுக் கொண்டார். 'எங்கே அமரலாம்?' என்று புன்னகையோடு கேட்டார். மன்னரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த மக்கள், அவர் புன்னகைக்கு மயங்கி, நாலாபக்கமும் போய், 'இங்கே, அங்கே' என்று இடம் காட்டினார்கள்.

மன்னர் இடம் பார்த்து அமர்ந்ததும், 'உலகமெல்லாம் சாந்தி நிலவ வேண்டும்' என்ற பொருள் பொதிந்த ஸ்லோகத்தை ஒரு சிவப் பிராமணர் சொல்ல, எல்லோரும் கைகூப்பிக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

மன்னர் அமர்ந்ததும், ஓசையெழ எல்லாரும் உட்கார்ந்தார்கள்.

"இந்த அகால நேரத்தில் உங்களையெல்லாம் தூக்கத்தி லிருந்து எழுப்பி இங்கே வரவழைத்ததற்காக முதலில் மன்னிப்பு கோருகிறேன்..." என்று மன்னர் சொல்ல, பல்வேறு வித ஒலிக் குறிப்புகளால் மக்கள் அதை மறுத்தார்கள்.

யாரோ ஒரு வயசாளி, 'நல்லா இருக்கு போங்க' என்று மன்னரைச் சற்று அன்போடு கடிந்து கொண்டார்.

மன்னர் அந்த அன்பான பேச்சுக்குச் சிரித்தார். மக்கள் மறுபடியும் அந்தச் சிரிப்புக்கு மயங்கி, அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"திருவையாறு நோக்கித்தான் போய்க் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் தேவரடியார்கள் வந்த மாட்டு வண்டிகள் - ஆற்றில் இறங்கச் சரியான இடம் கிடைக்காமல், இடம் மாறிப் போய்க் கொண்டே இருப்பதாய் எனக்குத் தகவல் வந்தது. எனவே உங்கள் ஊர்ப் பக்கம் விரைந்து வந்தேன். சிரமம் பாராமல் மிகச் சரியான நேரத்தில் ஒன்றுகூடி, ஏற்றம் அமைத்து, நம் விருந்தினராக வந்திருக்கின்ற தளிச்சேரிப் பெண்டுகளைக் காப்பாற்றி விட்டீர்கள், இதற்காக என் மனமார்ந்த நன்றி."

மன்னர் கைகூப்ப, மறுபடியும் - 'அட என்ன... இதுக் கெல்லாம் போய்' என்பதாய் ஜனங்கள் ஓசைகள் எழுப்பினார்கள்.

[illegible] முந்திக்கொண்டு, தகவல்களைத் தெரிந்து [illegible] பிரம்மராயர் உங்கள் ஊருக்கு வந்து, உரிய நேரத்தில் [illegible]டிக்கை எடுத்து அவர்களைக் காப்பாற்றி விட்டார். [illegible] என் வருகை வெறுமே வேடிக்கை பார்ப்பதற்கு [illegible]ப்பால் ஆகிவிட்டது.

பிரம்மராயர் போன்றவர்கள் இருக்கும்வரையில் எனக்குக் [illegible] ஏதுமில்லை. அவருக்கு மனமார உதவி செய்ய [illegible] போன்ற அன்பான சோழ மக்கள் இருக்கும்போது, [illegible] எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை. மகேஸ்வரன் கிருபை [illegible] என் எல்லா வேலைகளும் எளிதாகிக் கொண் [illegible]றன."

மன்னர் சற்று இடைவெளி விட்டு, தீப்பந்த [illegible]த்தினூடே உட்கார்ந்திருக்கும் மக்களின் முகங்களை [illegible] பார்த்தார்.

எல்லோரும் வெகு ஆவலாக, 'மன்னர் என்ன சொல்லப் [illegible]? எதற்கு இங்கே வந்திருக்கிறார்?' என்பது போன்ற [illegible]ளோடு உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்.

இறையருளால் தஞ்சாவூரில் சற்றுப் பெரிய கற்றளி ஒன்று [illegible]வதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டு இருக்கிறேன். [illegible]டைய நெடுநாள் கனவு இது. தஞ்சாவூர் வெறும் [illegible]யாக இல்லாமல், கோட்டைக்குள் இருக்கிற ஊராக [illegible]மல், சோழர்கள் அரசாண்ட இடம் என்றில்லாமல், [illegible] நின்ற இடம் என்றில்லாமல், இறைவன் வாழ்ந்த [illegible] என்பதாய் சந்திராதித்தர் உள்ளவரை பேசப்பட [illegible] என்பது என்று அவா.

நாம் வாழும் காலத்தில், நாம் எவ்வளவு சீரும் சிறப்புமாக [illegible]த்தோம் என்று நம்முடைய சந்ததிகளுக்குத் தெரிய வேண்டு [illegible] ஒரு ஆசை. நம்மை இறைவன் எவ்வளவு அழகாகப் [illegible]த்தார். எத்தனை கருணையோடு நம்மீது அக்கறை [illegible]னார் என்பதை நம் சந்ததிகள் தெளிவாய்த் தெரிந்து [illegible] வேண்டுமென்பது என் விருப்பம்.

நம்முடைய கலை, வீரம், பண்பாடு அனைத்தையும் இறைவன் காலடியில் வைத்து, இறைவனுக்காகவே நாம் [illegible]த்ததை, பிற்பாடு பலநூறு வருடங்களானாலும் வாழுகின்ற

மக்கள், நம்முடைய நாகரீகத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண் மென்று ஒரு எண்ணம்.

'காலத்தால் அழியாதது எதுவும் இல்லை' என்று அடிக் பல பெரியவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கிறேன். 'இ எல்லாமும் தற்காலிகம்தான்' என்று சித்தர்கள் சிரிப்பதை பார்த்திருக்கிறேன்.

'எத்தனை புத்திசாலிகள் இருக்கிறோம்; எத்தனை திறமையானவர்கள் இருக்கிறோம். நம்முடைய வாழ்க் தற்காலிகமாக இருக்கலாம்; நமது உடல் தற்காலிகமா இருக்கலாம்; ஆனால் நம் புத்தி, புத்தியிலிருந்து கிளம்பிய ச தற்காலிகமா? அது ஒரு தடம் விட்டுப் போகக்கூடாதா என் நான் யோசிப்பதுண்டு.

'வெறும் மண்ணோடு மண்ணாகப் போவதற்கா ந பிறந்திருக்கிறோம்? அப்படியானால் பிறக்க வேண்டி அவசியமே இல்லையே...' என்ற ஒரு நினைப்பு ஒரு துக் அடிக்கடி எழுவதுண்டு. ஏதேனும் செய்ய வேண்டும் என் இலக்கில்லாத ஒரு ஆசை என்னை எப்போதும் சுற்றி தொந்தரவு செய்துகொண்டு இருக்கும்.

நேற்று கிழக்குவாசல் நிகம்ப சூதனியின் கோவிலுக் போய், வெகுநேரம் நின்று காளியைப் பார்த்துக் கொண் இருந்தேன். எனக்கு நிகம்ப சூதனியின் நினைவே வரவில்லை இடையறாது விஜயாலய சோழரின் நினைப்புதான் வந் விஜயாலய சோழரை நாம் எப்படி நினைவில் கொள்கிறோ எதனால் நினைவு கொள்கிறோம்?

தஞ்சாவூரை பாண்டியர்களிடமிருந்து கைப்பற் பல்லவர்களுக்காகப் போரிட்டு, பல்லவர்கள் அன்பே கொடுத்த தஞ்சையில் அரண்மனை கட்டி, அகழி ஏற்படுத் கோட்டையை வளைத்துக் கட்டி எட்டு எல்லைகளிலும் எட் காளிகளை நிறுவி, ஒரு மகத்தான பணியைத் தன் வாழ்நா முழுவதும் செலவழித்துச் செய்திருப்பதால்தான் இன்றுவ விஜயாலயரை நாம் நினைத்துக் கொள்கிறோம்.

பராந்தகரையும், அரிஞ்சயரையும், என் தகப்பனா மாமன்னர் சுந்தர சோழரையும் அவ்விதமே - கோவில்க மூலமாகவே நினைத்துக் கொள்கிறோம்.

கோவில்கள் என்பது வெறும் கட்டடங்கள் அல்ல. நம் ...த்தின் வெளிப்பாடு. நமது அன்பின் சின்னம். ... மீது நாம் கொண்ட பக்தியின் காணிக்கை.

சிறிய நகரமாக இருந்த தஞ்சாவூர், வளர்ந்து பெரிய ... விட்டது. தஞ்சாவூர் மட்டுமே சோழ தேசமாக ... மாறி விரிவடைந்து, விஜயாலயருக்குப் பின் வந்த ... சோழரால், பராந்தகரால், அரிஞ்சயரால், கண்டராதித்த ... என் தகப்பனார் சுந்தர சோழரால் பிரம்மாண்டமாக ...ரிக்கப்பட்டு, கோதாவரிக் கரையிலிருந்து குமரி முனை ... பரந்து விரிந்து பலமாய்த் திகழ்கிறது. இதற்குக் காரணம் ... வீரர்களின் மாண்பு."

இதை மன்னர் சொல்லி முடித்ததும், மன்னரைச் சுற்றி ... வீரர்கள் வேகமாக எழுந்தார்கள். இடுப்பிலிருந்து ... உருவினார்கள். கேடயத்தில் அந்த வாளால் பளீர் ...ன்று அடித்தார்கள். ஒரேவிதமான தாளக்கட்டில் அப்படி ... எழுப்பி, 'சோழம், சோழம், சோழம்' என்று கத்தினார்கள்.

எப்பொழுதெல்லாம் படை வீரர்கள் பாராட்டப்படு கிறார்களோ, அப்பொழுதெல்லாம் படை வீரர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு எழுந்து, பதிலுக்கு நன்றி சொல்லும் ... 'உங்களுக்காக எப்பொழுதும் உயிரைச் சிந்தத் தயார்' ... விதமாய்; 'எந்த நேரமும் எதிரியோடு போரிடுவதற்குத் ...' என்கிற முறையில் வாள் உருவி, கேடயத்தில் அடித்து ... எழுப்பி, 'சோழம், சோழம்' என்று கூவுவார்கள்.

சோழ மண்ணின் மீது அவர்கள் வைத்திருக்கும் அன்பை ...த்தும் வெளிப்படுத்துவார்கள். இப்படி அவர்கள் ...எழுப்புவது, மற்ற வகையினரையும் புளகாங்கிதப்படுத்தும். ...டும்.

துள்ளி எழுந்து பாராட்டுக்கு நன்றி சொல்கின்ற இந்தப் ...யினை மக்கள் வட்டம் ரசித்துப் பார்க்கும். நன்றியும் ...மாய் மக்கள் பார்க்கும் பார்வையை, சோழவீரர்கள் ...த்து இறுமாந்து போவார்கள். 'உங்கள் மீது தூசு படாமல் ...தைவிட வேறு என்ன வேலை' என்பதுபோல் நடந்து ...வார்கள்.

மன்னர் போதுமென்று கையுயர்த்த, சட்டென்று வீரர்கள் ...களை உறையிலிட்டு உட்கார்ந்தார்கள். சற்றுநேரம் அங்கு ...தி படர்ந்தது.

“எனவே, என் முன்னோர்கள் சோழ தேசத்தை வி செய்து, அவர்கள் நினைவாக, அவர்களின் ஆட்சி நினைவாக, அவர்களின் வளமான வாழ்க்கையின் நினை அவர்களின் போரின் நினைவாக, வீரத்தின் நினை எழுப்பப்பட்ட கோவில்களைப் போல் நானும் ஒரு கோ எழுப்ப விருப்பம் கொண்டிருக்கிறேன். காவிரிக் கரையோ பல கோவில்களை கற்றளியாய் மாற்றக் கட்ட யிட்டிருக்கிறேன்.

என் பாட்டியார் கண்டராதித்தன் தேவியார் செம்பி மாதேவியார் அவர்கள், இந்தத் தள்ளாத வயதி சிவத்தொண்டு புரிவதாக உறுதி பூண்டு, எங்கெல்லாம் செ களால் கட்டப்பட்ட கோவில்கள் இருக்கிறதோ, அவ யெல்லாம் கற்றளியாக, கருங்கல்லால் கட்டப்பட்ட கோயி - பெரும் காசு செலவு செய்து மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறா

‘வேண்டாம். தள்ளாத வயதில் அரண்மனை ஒய்வெடுங்கள்’ என்று சொன்னாலும் மறுத்துவிட்டு, கடை மூச்சு வரை சிவத்தொண்டு செய்வதாய் உறுதி பூண்டிருக்கிற அவர்கள் காட்டிய வழியில் நானும் சிலவைகளைச் செ வேண்டியிருக்கிறது.

இந்தச் சோழதேசம் இப்போதும் வெறும் தஞ்சாவூ இல்லை. காவிரியை வடக்கு எல்லையாக வைத்து, செம் கலந்த தஞ்சை பூமியைத் தெற்கு எல்லையாக வைத்தி ஆதித்த சோழர் காலத்துத் தஞ்சாவூராக இல்லை. குறு நாடும், நடுநாடும், நுளம்பபாடியும், சுங்கபாடியும் நம அந்நியமாக இல்லை.

நம்மோடு கலந்து, நம் வீரத்திற்கு அடிபணிந்து, நம் ஏற்றுக் கொண்டு அவைகளும் சோழதேசமாக மாறிவிட்ட முன்னைக் காட்டிலும் இப்போது செழிப்பாக இருக்கின்ற இந்தச் சோழ தேச விஸ்தரிப்பைக் கொண்டாடும் வகையி இந்தச் சோழ தேசத்தின் நீளம், அகலம் மிகப் பெரியதா போயிருப்பதுபோல நாமும் ஒரு பெரிய கோவில் கட வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

இந்தக் கோவில் தஞ்சை தளிக்குலத்தார் கோவிலுக்கரு கட்டப்படும். இதற்கான வரைபடங்களை காஞ்சியிலுள் ஓவியர்களும், சிற்பிகளும் சேர்ந்து கலந்து பேசி - வரை எனக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த வரைபடம் வைக்

சின்ன பெட்டிதான் கருவறையில் ஈஸ்வரன் காலடியில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சோழ மக்களே... என் மீது நீங்கள் கொண்டுள்ள அன்பு நிறைந்தும் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். நான் போருக்குப் போனால் வீட்டை உதாசினப்படுத்தி விட்டு, கையில் கிடைத்த ஆயுதத்தோடு என் பின்னால் தொடர்ந்து ஓடி வருகிறீர்கள்.

நான் நள்ளிரவில் நகர்வலம் வந்தாலும் தூக்கத்தை உதறி, என் எதிரே வந்து கைகட்டி நின்று கொள்கிறீர்கள். நான் நெல் கேட்டாலும் கொடுக்கிறீர்கள். பொன் கேட்டாலும் கொடுக்கிறீர்கள். ஏன்...? உங்கள் உயிரைக் கேட்டாலும் கொடுக்கிறீர்கள். இப்படிப்பட்ட உங்களுக்கு நான் ஏதேனும் செய்ய வேண்டாமா?

நாகரீகம்மிக்க, அன்புமிக்க, அறிவுமிக்க, திறன்மிக்க சோழ மக்களுக்கு நான் தலைவனாக இருக்கிறேன். என் மக்களின் குணங்களை வெளிப்படுத்தும் வகையில் உங்களுக்கு ஒரு கட்டடம் எழுப்ப வேண்டுமென்று நான் விரும்பினேன்.

இந்தக் கோவில் மிகப் பெரியதாக இருக்கும். இது என் பெருமையைச் சொல்வதற்கு மட்டும் உண்டாக்கப்படும் கோவிலல்ல. உங்கள் நாகரீகத்தை உலகுக்கு எடுத்துரைக்கும் கோவிலாக இது திகழப் போகிறது. இப்படி ஒரு கட்டடம், இந்த உலகத்தில் கட்ட முடியாது என்பது போன்ற ஒரு உயரத்தில், அகலத்தில், கலை நுணுக்கத்தில் இந்தக் கோயில் விளங்கப் போகிறது.

சோழ மக்களே... இது என் இருபதாண்டு... கனவு. என்னுடைய கனவு மட்டுமல்ல; என் அன்புத் தமக்கையார் குந்தவைப் பிராட்டியாரின் வழிகாட்டலும் இதில் அடங்கி இருக்கிறது. இப்படி ஒரு கோவில் கட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை அவர்களிடம் பரிமாறியதுமே அன்று இரவே அவர்கள் காஞ்சியை நோக்கிப் பயணப்பட்டு விட்டார்கள்.

போவதற்குமுன் திரைச்சீலையில், தான் தன் மனதில் எந்தவித வடிவத்தில் இந்தக் கோவில் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புவதாய் வரைந்து காட்டினார்கள். திருக்கடல் மல்லையில் பல்லவர்களால் கட்டப்பட்ட குடைவரைக் கோயிலின் சாயலை ஒட்டி அவர்களின் வரைபடம் அமைந்திருந்தது.

ஆனாலும், கிட்டதட்ட கடல்மல்லை கோவிலின் உயரம் போலவே ஒரு பனை உயரத்தில்தான் என் அக்காள் குந்தவைப் பிராட்டியார் வரைந்த கோயில் இருந்தது. என் எண்ணம் அதை விடச் சற்று மேலானது. கிட்டத்தட்ட நான்கு அல்லது ஐந்து பனை உயரத்தில் ஒரு கோயில் கட்ட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன்...”

கூட்டம் ‘ஆஹா’வென்று திகைத்துக் குரல் எழுப்பியது மன்னர் திகைப்புகள் அடங்கட்டும் என்று காத்திருந்தார்.

“வாஸ்து சாஸ்திரப்படி - ஐந்து பனை உயரத்திற்கு ஒரு கோயில் எழுப்ப வேண்டுமென்றால், மூன்று பனை ஆழத்திற்கு பூமியை நோண்ட வேண்டும். ஐந்து பனை உயரத்துக்குக் கற்களை அடுக்கிக் கோயில் எழுப்பிவிடலாம். ஆனால் மூன்று பனை ஆழத்திற்குப் பூமியை நோண்ட முடியுமா? எங்கு நோண்டினாலும் நீர் ஊறுமே...? விஷவாயு கிளம்புமே...! எப்படிச் செய்யப்போகிறீர்கள்?” வட்டத்தின் வடக்கு மூலையிலிருந்து, சற்று இருட்டான இடத்திலிருந்து ஒரு குரல் எழுந்தது. அந்தக் குரலின் தொனியிலிருந்து கேட்டவர் ஒரு அந்தணர் என்பது புரிந்தது.

“இந்தக் கணக்கு இந்தக் கோயிலுக்குச் சரி வராது. இதைத் தீர விசாரித்து விட்டேன். அரைபனை ஆழத்துக்கு அஸ்திவாரம் போட்டால் போதும். ஐந்து பனை உயரத்துக்கு விமானம் எழுப்பலாம் என்று ஸ்தபதிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.”

“விமானமா? கோபுரமா?” இப்போது கேள்வி இடப்புற மிருந்து வந்தது.

“விமானம்...” மன்னர் பணிவோடே பதில் சொன்னார்.

“மேற்கொண்டு பேசுங்கள் ஐயா... கேட்கக் காத்திருக் கிறோம்...” கூட்டத்தின் நடுவிலிருந்து ஒருவர் குரல் கொடுத்தார்.

மன்னர் மீண்டும் கை உயர்த்த, கேள்விகள் நிறுத்தப் பட்டன. மக்கள் அமைதியாகக் காத்திருந்தார்கள்.

“இப்படிப்பட்ட கோயில் கட்ட பாறைகள் வேண்டும். ஆட்கள் வேண்டும். ஸ்தபதிகள் வேண்டும். எல்லாவற்றையும் கண்காணிக்க போர் வீரர்கள் வேண்டும். நம்மிடையே செல்வம் இருக்கிறது. இருப்பினும் விளைச்சல் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும்.

இந்தக் கோயில் கட்ட என் எண்ணப்படி ஏழு வருடங் [illegible] அந்த ஏழு வருடங்களும் விவசாயம் செவ்வனே [illegible] வேலை செய்கிறவர்களுக்கு நம்மால் சோறு [illegible] முடியும்.

மனிதர்களால் மட்டுமே இந்தக் கோயிலைக் கட்டிவிட [illegible] மாடுகளும், குதிரைகளும், யானைகளும் மிகப் பெரிய [illegible] இந்தக் கோயிலுக்கு அளிக்கப் போகின்றன. எனவே, [illegible] வெகுசிரத்தையாகப் பராமரிக்கவும், நம்முடைய விளை [illegible] செழிப்பாக இருக்க வேண்டும்.

இந்தக் காரியத்தை நான் என்னை மட்டுமே நம்பி [illegible]. உங்களை நம்பி, நம் வண்டல் பூமியை நம்பி, [illegible] நம்பி ஆரம்பித்திருக்கிறேன். காவிரித்தாய் [illegible] போனால் சகலமும் ஆட்டம் காணும். பயிர் [illegible] பூச்சி விழுந்தால் வேலை தாமதமாகும். நீங்கள் [illegible] சுருக்கினால் என்னால் ஒரு கல்கூட எடுத்து வைக்க [illegible]. இவையெல்லாம் நடக்காதிருக்க இறைவன் [illegible] காட்ட வேண்டும்.”

மன்னரின் இனிமையான, அவையடக்கமான பேச்சு அந்த [illegible] மனதைக் கரைத்தது.

நான் இறை பணியாய் மட்டும் கோயில் செய்ய வேண்டு [illegible] ஆசைப்படவில்லை. நான் கோயில் கட்டுவதற்கு [illegible] காரணமும் இருக்கிறது.

நம்முடைய எல்லைகளைப் பலப்படுத்துவதற்காக, [illegible] அப்பாலும் உள்ள தேசங்களை வெற்றிகொள்ள [illegible]யிருந்தது. அவர்களின் திமிரை அடக்குவதற்காகப் [illegible], அவர்களின் செல்வங்களை எடுத்து, வீடுகளைப் [illegible], சற்று கடுமையாகத் தண்டித்து அவர்களின் [illegible]வத்தைக் குறைக்க வேண்டியிருந்தது.

இந்த முயற்சியில் பல ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களைக் [illegible] செய்து, நாம் சோழ தேசத்தின் எல்லையில் வைத்திருக் [illegible]. அவர்களை விடுதலை செய்தால், இன்னும் ஓரிரு [illegible]களில் மறுபடியும் படை திரட்டி, எல்லையிலே [illegible] தொந்தரவு கொடுப்பார்கள்.

அவர்களை ஊருக்கு அனுப்பாமல், ‘என்னால் கைது [illegible]பட்டவன் நீ’ என்று இடித்துக் காட்டி, வெறுமே

மெல்லிய சங்கிலியால் பிணைத்துச் சோறு போட்டு வைத்தி[illegible]கிறோம்.

கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் அந்நிய தேசத்துப் போ[illegible] வீரர்கள் நம்மிடம் கைதிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை[illegible] பார்க்கும் போதெல்லாம், 'வெறுமே உண்டு உறங்கி [illegible] வெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே... இவர்களை வைத்[illegible] எதுவுமே செய்ய முடியாதா...' என்று நான் கவலைப்பட்டி[illegible] கிறேன்.

அவர்களைப் பார்க்கும் போதுதான் கோவில் கட்டு[illegible] எண்ணம் எனக்குப் பலமாக எழுந்தது. அப்படிக் கட்டு[illegible] கோயிலை மிகப் பெரிதாகக் கட்ட வேண்டும் என்[illegible] எண்ணத்தை அவர்கள்தான் எனக்குத் தோற்றுவித்தார்க[illegible] எனவே, அந்த அந்நிய சேதத்தைச் சார்ந்த, நம்மால் [illegible] பிடிக்கப்பட்ட வீரர்களுக்கு வேலை தருவதற்காகவும் இ[illegible] மகத்தான பணியை நான் துவக்கியிருக்கிறேன்."

மன்னர் சற்று நேரம் அமைதியாக இருக்க, கூட்ட[illegible] மொத்தமும் மன்னரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

பிரம்மராயரும், குமுதினியும், இராஜராஜீயும் கோவி[illegible] வாசல் வழியே நுழைந்து, வெளிச்சம் அதிகம் படாத இட[illegible] வரிசையாக நின்று கொண்டிருந்தார்கள். மன்னர் அவர்களை[illegible] கவனித்துவிட்டு பார்வையை வேறு பக்கம் திருப்பி[illegible] கொண்டார்.

"இன்னும் சில தினங்களில், கோவிலின் எல்லைக[illegible] பெண் யானை ஓட்டி நிர்ணயிக்கப் போகிறோம். அ[illegible] விழாவுக்குப் பழமர்நேரி மக்கள் யாவரும் வந்திருந்து சிறப்பி[illegible] வேண்டும்.

கோவிலைப் பற்றிய விவரங்களெல்லாம் இப்போதை[illegible] என்னால் சொல்ல முடியாது. வரை படங்கள் வந்திருக்கின்[illegible] அவற்றைப் பார்த்து, சிற்பிகளோடு பேசிவிட்டு, பிறகுதா[illegible] இதைப்பற்றிய எல்லா விவரமும் சொல்லமுடியும். ஆனா[illegible] மகத்தான பணி ஒன்றை இறைவன் கட்டளையாய் நா[illegible] ஆரம்பித்திருக்கிறேன். நீங்கள் பெரிய மனது வைத்து எனக்[illegible] துணை நிற்க வேண்டும்."

மன்னர் கை கூப்பினார். எல்லா மக்களும் துள்[illegible] எழுந்தார்கள்.

[illegible] போலப் பெருநிலச் செல்வியுந்
[illegible] உரிமை பூண்டமை மனக்கொள'

[illegible]யும் மெய்க்கீர்த்தி சொன்னார்கள். 'சோழ மன்னர் [illegible] வாழ்க' என்று உரக்கக் கூவினார்கள்.

[illegible]க்குப் போயிருந்த குதிரை வீரன், வியர்வை [illegible] குதிரை விட்டிறங்கி – கோயிலுக்குள் நுழைந்தான். [illegible] அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள்.

"[illegible] மூடப்பட்டு விட்டது. தண்ணீர் வரத்து [illegible]டது. இன்னும் சிறிது நேரத்தில் தண்ணீர் முற்றிலும் [illegible] முழங்கால் சேறுதான் இருக்கும்..." என்று தகவல் [illegible]த்தான்.

எல்லோரும் ஆறு பார்க்க ஆவல் கொண்டார்கள். [illegible] அடுத்த பக்கம் இருக்கின்ற மாட்டு வண்டிகளைக் [illegible] வேண்டுமே' என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.

மன்னர் திரும்பி பிரம்மராயரைப் பார்த்தார். 'அவர்களும் [illegible]' என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னார். பிரம்மராயர் கை [illegible] தலை குனிந்து வணங்கிவிட்டு காவிரிப் பக்கம் போனார்.

பிரம்மராயர் போனதும், மன்னர் இராஜராஜீயை உற்றுப் [illegible]த்தார். 'வா' என்று தலையசைத்துக் கூப்பிட்டார். கோவில் [illegible] வெளியேறி, குதிரையில் ஏறிக் கொண்டார். [illegible]டுப் பள்ளியை நோக்கி குதிரையை நடத்தினார்.

மன்னர் போனதும் இராஜராஜீக்குச் சற்று நேரம் கழித்து [illegible] குதிரை தரப்பட்டது. இராஜராஜீ அந்தக் குதிரையில் தாவி [illegible]கொண்டு, பழமர்நேரியின் வேறு வாயில் வழியாக [illegible]ரைப் பின் தொடர்ந்தாள்.

குமுதினி கூட்டத்தில் தன் கணவனைத் தேடினாள். ஒரு [illegible] குமுதினிக்கு அருகே வந்து, தான் தொடர்ந்து [illegible]ருப்பதாய்ச் சொல்லுமாறு குமுதினியின் கணவன் [illegible]த்திருப்பதாய்ச் சொன்னான்.

'தன் கணவர் யாரைத் தொடர்ந்து எங்கே போயிருப்பார்?' [illegible] குமுதினிக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்து விட்டது.

9

மூன்று உள்ளங்கை அகலமுள்ள, ஒரு உள்ளங்
உயரமுள்ள செங்கற்கள் வைத்துக் கட்டப்பட்ட மூன்றடு
மாளிகை அது. மாளிகையின் நடுவே பிரம்மஸ்தானத்தில் திற
முற்றம் அமைத்து, முற்றத்துக்கு நடுவே பீடம் எழுப்பி, அந்
பீடத்தின் மேல் ஆவுடையாருடன் கூடிய சிவலிங்கம் அமைத்
சிவலிங்கத்துக்கு எதிரே சற்றுத் திரும்பிய வண்ணம் இருக்கின்
நந்தியும் வைத்து, மாளிகையையே கோயிலாகச் செய்திரு
அழகான இடம் அது.

முற்றத்தைச் சுற்றி தளம் எழுப்பி, தளத்திற்கு அருகி
இருக்கின்ற சுவரில் சுண்ணம் அடித்து, சித்திரங்கள் எழுதி, தள
முழுவதும் காரை பூசி மெழுகி, அதன் மீது கருங்கல் போட்டு
பதித்து மிக நேர்த்தியாகக் கட்டிய மாளிகை அது.

பரம்பரை பரம்பரையாக அரசுக்குச் சொந்தமா
இடமது. அரசர்கள் திருவையாறுக்கு வந்து, மேற்கே திருப்
கல்லணையை பார்க்கப் போக வேண்டுமென்றால் இங்கே வந்
ஒரு நாள் தங்கி, கல்லணைப் பயணத்தை மேற்கொள்வார்க
கல்லணையைப் பார்த்துவிட்டு, இரவோடு இரவாக
திரும்பவும் இந்த இடத்துக்கு வந்து விடுவார்கள்.

கல்லணையிலிருந்து திருகாட்டுப்பள்ளி வரை உள்
கிராமங்களில் வரி வசூலிக்கவும். நீதி வழங்கவும், அரசாங்
காரியங்களைக் கவனிக்கவும் இந்த மாளிகை வசதியா
இருந்தது.

மாளிகை கீழ்தட்டில் அதிகாரிகளும், சேவகர்களு
சமையல் ஆட்களும், வேலையாட்களும் தங்க, மேலே முத
தளத்தில், பெரிய பெரிய அறைகளில் கட்டில்கள் போட்
ஆசனங்கள் அமைத்து – அங்கே மன்னரும், மந்திரிகளும் தங்
ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஒரு சில வேலையாட்களைத் தவி
வேறு எவரும் நிரந்தரமாக அங்கு தங்குவது இல்லை. அவ்
சமயம் அடிக்கடி வந்து போகும் விருந்தினர்களுக்காக அந்
மாளிகை மிகச் சீராகப் பராமரிக்கப்பட்டு வந்தது.

அந்த மாளிகையின் முதல் தளத்தில், முன்பக்க
உப்பரிகை போன்று நீண்டிருந்த இடத்தில், பெரிய போர்வை
யால் உடம்பு முழுவதும் மூடிக்கொண்டு பஞ்சவன்மாதே

சாய்ந்து அமர்ந்திருந்தார். அவருக்கு அருகே தரையில் பஞ்சு மெத்தை விரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் மீது திண்டுகள் கிடந்தன.

ஒரு திண்டை, தனது இடது தொடைக்கு அருகே வைத்துக் கொண்டு, போர்வையை முகம் வரை போர்த்தியபடி, கண்கள் மட்டும் தெரிய அவர் வாசலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவருக்கு அருகே திருவாரூரைச் சேர்ந்த தேவரடியார் பரவை நங்கையும், திருவையாறு கோவிலைச் சேர்ந்த தேவரடியார் சீருடையாளும் அமர்ந்திருந்தார்கள். இராஜராஜ தேவரின் மனைவியான பஞ்சவன்மாதேவியை அவர்கள் அன்றுதான் முதன் முதலில் சந்தித்திருந்தார்கள்.

அன்று காலைதான் பஞ்சவன்மாதேவியாருக்கு ஆரத்தி எடுத்து, திலகமிட்டு, வீட்டுக்குள் நுழைந்ததும் சூடான பானகம் கொடுத்து உபசரித்திருந்தார்கள். தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு பஞ்சவன்மாதேவியோடு மரியாதையுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பஞ்சவன்மாதேவியார், உடையார் ஸ்ரீஇராஜராஜத் தேவருக்கு மனைவியாக இருப்பினும், சிறு வயதில் அவர் தேவரடியாராக இருந்தவர்தான். கோவிலில் மிக அழகாக நடனமாடியவர்தான். இறைவனிடமே தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்து, இறையடியாராக வாழ்ந்தவர்தான்.

பழுவூரில் உள்ள மகாதேவருக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்து, இரவும் பகலும் அங்கு இறைவனுக்குச் சேவை செய்து, அங்கு இருக்கும்போது உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத் தேவரால் பார்க்கப்பட்டு, அரசரின் கவனத்தை ஈர்த்து, அவர் நெருங்கி வந்து விசாரிக்க தன்னைப் பற்றி விவரங்கள் சொல்லி நட்பு கொண்டு, அவருக்குத் துணையாய் பல ஊர்களுக்குப் பயணப்பட்டு, பின் இராஜராஜரை காந்தர்வ விவாகம் செய்து கொண்டார்.

அரச குலத்தில் என்றுமில்லாதபடி; அந்தக் காந்தர்வ விவாகத்தை விளக்கி – ஒரு ஓலையில் எழுதி, 'பஞ்சவன்மாதேவி எனது துணைவியார்' என்று வெகு தெளிவாக உடையார் ஸ்ரீஇராஜராஜத்தேவர் ஊருக்கு அறிவித்தார். சோழ மண்டலம் முழுவதும் ஸ்ரீமுகங்கள் அனுப்பி, தனக்கு இப்படி ஒரு மனைவி இருக்கிறாள் என்று அந்த திருமணத்தை உறுதி செய்தார்.

கையில் வளை பூட்டி, தலைக்குப் பூ வைத்து, நெற்றியில் திலகமிட்டு இறைவன் சந்நிதி முன் வலக்கை கோர்த்து, இவள் என் பிரிய மனைவி என்று அறிமுகப்படுத்தினார். பஞ்சவன்மா தேவியைக் கௌரவப்படுத்தினார்.

அது மட்டுமல்லாது, சோழ அரண்மனைக்குப் போய் அப்போது அரசராக இருந்த உத்தம சோழனிடமும், பாட்டியார் கண்டராதித்தன் மாதேவியார் செம்பியன் மாதேவியிடமும் தம் மனைவியான பஞ்சவன்மாதேவியை அறிமுகப்படுத்தினார். முதல் மனைவி தந்தி சக்தி விடங்கி என்கிற உலகமாதேவியிடம் ஒரு மாதம் தங்க வைத்து, அவர்களுக்கும் பழக்கப்படுத்தினார்.

உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத் தேவரின் திருமகன் ஸ்ரீஇராஜேந்திரத்தேவர், வெகு சீக்கிரம் பஞ்சவன்மாதேவியோடு ஒட்டிக் கொண்டு விட்டார். பத்து வயது மகனும், இருபது வயது சிற்றன்னையும் தஞ்சை முழுவதும் நகர்வலம் வந்தார்கள். எங்கு போனாலும் ஒன்றாகப் போனார்கள். நிறைய சுவாரஸ்யமாகப் பேசினார்கள். பரஸ்பரம் ஒருவரைப் பற்றி ஒருவர் அறிந்து தெரிந்து கொண்டார்கள். பஞ்சவன்மாதேவியின் வருகையைக் கண்டு பயந்திருந்த உலகமகா தேவியைக் கூட பஞ்சவன்மாதேவி சமாதானம் செய்து விட்டார்கள்.

"உங்களுக்கு நான் போட்டியே அல்ல, எனது வேலை அரசருக்குச் சேவை செய்வது. சோழ மண்டலத்துக்குச் சேவை செய்வது, அரசரைக் கவனித்துக் கொள்வதன் மூலம் நான் சோழ தேசத்தின் வளமைக்குச் சிறிதளவாவது உதவுகிறேன் என்று எண்ணுகிறேன். இதற்குத்தான் நான் பிறந்திருக்கிறேன். இதுதான் என் வேலை. மற்றபடி உங்கள் வாழ்க்கையில் தலை யிடுவதில் எனக்கு விருப்பமில்லை..." என்று பஞ்சவன்மாதேவி தெள்ளத்தெளிவாக உலகமகாதேவியிடம் சொல்ல, உலகமா தேவியும் அதைப் புரிந்து கொண்டு பஞ்சவன்மாதேவியைப் போற்றிப் புகழ்ந்தார்கள்.

சோழ அரண்மனைக்குள் நுழைந்த மூன்றாம் நாள் பஞ்சவன்மாதேவி வேலையாட்களை அழைத்து வருடாந்திர சம்பளம் பற்றி விசாரித்தாராம்.

"என்ன இது... கண்டராதித்தர் காலத்துச் சம்பளத்தை இன்னும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? நடுவே உங்களுக்குச் சம்பளம் உயர்த்தப்படவே இல்லையா? எப்படி உங்களால் குடித்தனம் நடத்த முடியும்?" என்று கவலைப்பட்டாராம்.

[illegible] அர்த்த ராத்திரியில் போய் அரசரைச் சந்தித்து, [illegible] 'நிச்சயம் சம்பளம் உயர்த்தப்பட வேண்டும்' [illegible]

[illegible] பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று அரசர் சொல்ல, [illegible] இப்பொழுதே உத்தரவிடுங்கள்' என்று சீறினாராம். [illegible] பாதியளவு உயர்த்தி, ஒன்றரை பங்குச் சம்பளம் [illegible] அரசர் ஓலை எழுதிக் கொடுக்க, மறுநாளி [illegible] எல்லோருக்கும் கூடுதலாய் வருமானம் வர [illegible]

[illegible] உள்ளவர்களால் இதை நம்பவே [illegible] ஆச்சரியத்தில் திகைத்துப் போனார்கள். [illegible] மனுஷியா அல்லது தேவதையா' என்று [illegible] எங்களுக்கு வருமானம் போதாது. உயர்த்தித் தர [illegible] என்று உங்களுக்கு எப்படித் தோன்றியது. எதனால் [illegible] ஏற்பட்டது...' என்று சுற்றிக் கொண்டு கேள்வி [illegible]

[illegible] பழுவூரைச் சேர்ந்த தேவரடியார். அங்குள்ள [illegible] களை, 'தஞ்சைக்குப் போகிறாயா' என்று கேட்டால் [illegible] போவதற்கு விருப்பம் தெரிவிப்பதில்லை. கீழப்பழுவூ [illegible] மேலப் பழுவூரிலும் வசிக்கின்ற வேளாளர்கள் [illegible] பழுவூர்தான் வசிப்பதற்கு மேலான இடம் [illegible] கொள்வார்கள். இந்தப் பேச்சு எனக்கு ஆச்சரிய [illegible] இது ஞாபகம் வந்துதான் உங்கள் வருமானம் [illegible] என்று சோதித்துப் பார்த்தேன்..." என்று பஞ்சவன் [illegible] அவர்களுக்குப் பதில் சொன்னாள்.

"இராஜராஜத்தேவரின் மாதேவியார் பஞ்சவன் [illegible] வாழ்க வாழ்க..." என்று எல்லா வேலையாட்களும் [illegible] குரல் கொடுத்தார்கள். பஞ்சவன்மாதேவி வேலை [illegible] மும் நெருக்கமானார்.

"இவர்கள் நமது பரம்பரை வேலையாட்கள், வம்ச [illegible] அரண்மனையில் வேலை செய்கிறவர்கள். நம்மிடம் [illegible] செய்வதைப் பெருமையாக நினைக்கிறவர்கள். [illegible] சம்பளம் எதற்கு? அதில் உயர்வு எதற்கு?" என்று [illegible] மாதேவியார், பஞ்சவன் மாதேவியின் அந்தச் [illegible] குறைப்பட்டுக் கொண்டாராம்.

“பாலும், நெய்யும், தயிரும், கறி சோறும், கோரைப்பா படுக்கையும் வேறு எங்கே இவர்களுக்குக் கிடைக்கும்?” என் கோபமாய் பேசினாராம்.

அதற்கு நான்கு நாட்கள் கழித்து பஞ்சவன்மாதே செம்பியன் மாதேவியைச் சந்தித்து வணங்கி, உணவுக்க உழைப்பது மிருகங்கள் மட்டுமே. மனிதர்களை மிருகங்கள வெறும் உணவுக்காக உழைக்கச் சொல்லி வற்புறுத்தக் கூட அவர்களை சந்தோஷப்படுத்த, அவர்கள் மனம் நிறைவ நாம் நிச்சயம் சன்மானம் கொடுத்தே ஆக வேண்டும்.” என் சொல்ல, சிறிது வாதத்திற்குப் பிறகு செம்பியன் மாதேவி புரிந்து கொண்டார்கள்.

மன்னர் எங்கு, போனாலும் இலை நிறைய உ போட்டு விட்டால் போதுமா...? எதற்காக வரி செலுத்துகிறோ எப்பொழுது நாம் மக்களிடம் அரசாங்கத்திற்காக வ வசூலிக்கிறோமோ, அப்பொழுது நாம் வேலையாட்களுக் சம்பளமும் அதிகம் தரவேண்டும்...” என்று பஞ்சவன்மாதே எடுத்துரைக்க, செம்பியன் மாதேவி திகைத்துப் போனார்க

“அடியே... நீ பெரிய கள்ளியடி. உள்ளே நுழைந்ததும் நா செய்ய மறந்ததை நீ வெகு எளிதாகச் செய்துவிட்ட அத்தனை பேர் நன்மதிப்பையும் ஒரே நாளில் பெற்றுவிட்டா என்று பட்டத்தரசி உலகமகாதேவியார் மனம்விட்டு பஞ்சவ மாதேவியைப் பாராட்டினார்.

பட்டத்தரசியார் உலக மகாதேவியார் பல்லக்கிலே அல்லது யானையிலோ தான் சவாரி செய்வது வழக் இராஜேந்திரரும் தாயோடு பல்லக்கிலோ, யானையிலோ பவ வருவார். பஞ்சவன்மாதேவி அவரை இழுத்து குதிரையே செய்து அவருக்கு அருகே தானும் குதிரை ஓட்டிக் கொ நகர்வலம் வந்தபோது, தஞ்சை மாநகரம் கைகொட் ஆர்ப்பரித்தது. ‘சோழ இளவல் வாழ்க’ என்று உரக்கக் கூவி

‘இது அழகு, இது வீரம். இது காணக்கிடைக்காத சிற என்று புலவர்களும், பெரியோர்களும் பாராட்டினார்க இராஜேந்திரரை வாழ்த்தினார்கள்.

‘இளவரசர் இராஜேந்திரருக்கு உடனே புரிந்து போயிற் நான் அம்மாவின் மடியிலேயே அமர்ந்திருந்தால் எ

...டைக்காது என்பதை மறைமுகமாக பஞ்சவன் ...உணர்த்தியதைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டார்.

...நாள் குதிரையேறிப் புறப்பட்ட போது துணைக்கு பஞ்சவன் மாதேவியையும் ‘வரவேண்டாம்’ என்று ...டார். “நகர்வலம் நானே போய்க் கொள்கிறேன். ...எதற்கு? வீட்டில் இருங்கள்” என்று சொன்னார்.

பஞ்சவன்மாதேவிக்குள் வியப்பா? திகைப்பா?

10

பஞ்சவன்மாதேவிக்கு வியப்பு தாங்கவில்லை. ஓடி வந்து ...திரர் நெற்றியில் முத்தமிட்டார்.

“இதைத்தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன் இராஜேந்திரா. ...வார்த்தைகள் உன்னிடமிருந்து வரவேண்டும் என்று நான் ...ஏங்கிக் கிடந்தேன். எனக்கு மிகுந்த சந்தோஷம். ...மட்டுமல்ல; பழையாறைக்கும் போய் அங்குள்ளோரை ...பார்த்து விட்டு வா...” என்று வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

...வீரர்கள் துணையோடு பழையாறைக்குப் போய் ...வந்து, மீண்டும் தஞ்சைக்கு வந்த இராஜேந்திரரைப் ...ஊர் முழுவதும் பாராட்டிப் பேசிக் கொண்டிருந்தது. ...பஞ்சவன்மாதேவியையும் மனமார வாழ்த்தியது.

ஒருமுறை அந்தப்புரத்தில் நூறு பெண்களுக்கு நடுவே ...பியன் மாதேவியார், பஞ்சவன்மாதேவியை அழைத்து, ...காட்டி என் பேரன் இராஜராஜனை மயக்கினாய்?” ...உரத்துக் கேட்க, எல்லாப் பெண்களும் திடுக்கிட்டு ...சவன்மாதேவியைப் பார்க்க, பஞ்சவன்மாதேவி எழுந்து ...பியன் மாதேவியைப் பணிந்து, “உடம்பு காட்டி உடையார் இராஜராஜத் தேவரை மயக்கினேன்.” என்று சொன்னார்.

எல்லாப் பெண்களும் சலசலத்துப் பேச, செம்பியன் ...தேவியார், மெல்லியதாய்ச் சிரித்து, ‘அதுதானே பார்த்தேன்’ ...எகத்தாளமாய்க் கேட்டார்.

“எப்படிக் காட்டினேன் என்று நீங்கள் பார்க்க ...டாமா?” என்று செம்பியன் மாதேவியை பஞ்சவன்

மாதேவி கேட்க, செம்பியன் மாதேவி திகைத்துப் போனா
"என்ன சொல்கிறாய்?" என்று சீறினாராம்.

"உடையார் ஸ்ரீ இராஜராஜத் தேவருக்கு எப்படி உ
காட்டினேன் என்பதை நீங்கள் அறிய வேண்டாமா?" என்
மறுபடியும் தெள்ளத் தெளிவாய் பஞ்சவன்மாதேவி கே
கூட்டம் திகைத்துப் போயிற்றாம்.

பஞ்சவன்மாதேவி இடுப்புச் சேலையை இறுக்கிக் க
காலில் சலங்கைகள் மாட்டி, நடுக்கூடத்திற்கு வந்து, மறுபடி
செம்பியன் மாதேவியை நமஸ்கரித்தாராம்.

'தத்தித்தோம் தத்தித்தோம் ததிகினத்தோம்' என்று
சொல்லி பஞ்சவன்மாதேவி ஆட ஆரம்பித்தாராம். விநா
பெருமானை வணங்கி, சுந்தரர் கதையைச் சொல்கிறேன்' என்
பாட ஆரம்பித்தாராம்.

சங்கிலி நாச்சியாரின் சத்தியத்தை மீறி சுந்த
திருவொற்றியூர் எல்லையைத் தாண்டி திருமுல்லை வாயிலு
வர, அவருடைய கண் பமுதடைந்து விடுகிறது. பார்வை போ
விடுகிறது.

'சங்கிலியின் சத்தியத்திற்காக என்னுடைய கண்க
பறித்துக் கொள்கிறாயே... நீயே திரு. நீயே மெய்ப்பொருள். நீ
செல்வம். உன்னுடைய தாள்களையே எப்போதும் இறு
பற்றிக் கொண்டு இருக்கிறேனே - என்னை இப்படிச் சோதி
நியாயமா...' என்று சுந்தரர் இறைவனோடு லேசாகச் சண்
யிடுவதை அவருடைய பதிகம்பாடி பஞ்சவன்மாதே
நடனமாடிக் காண்பித்தார்.

'சங்கிலியின் சத்தியத்தை மீறியதற்காக நீ என் கண்க
கொண்டது நியாயம்தான். ஆனாலும் என்னால் நட
முடியவில்லையே அப்பா' என்று வருத்தப்படுவதை இன்
அழகாக அபிநயித்துக் காட்டினார்.

'மற்றுநான் பெற்றது ஆர்பெற வல்லார் வள்ளலே.
கள்ளமே பேசி குற்றமே செய்யினும் குணமெனக்
கொள்ளும் கொள்கையால் மிகைப்பலச் செய்தேன்'

என்று பஞ்சவன்மாதேவி பாடி, அதற்கு விளக்கம் சொ
மறுபடியும் நடனமாடத் துவங்கினார்.

'உன்னால் நான் பெற்ற நன்மைகளை வேறு யா
பெறக்கூடியவர்? அருள் செல்வத்தை அளவில்லாது அளிக்

உன் அடியவர், வஞ்சனையுள்ள பேச்சுக்களைப்
செயல்களையே செய்யினும், நீ உன் கருணை
அவற்றைக் குணமாகவே கொள்கிறாய். நீ என்
மன்னித்துக் குணமாகக் கொள்வதால் நான்
மேன்மேலும் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.
நீ என்னை மன்னிப்பாயாக' என்று இறைஞ்சுவதை
கொண்டே ஒப்பித்துக் காண்பித்தார்.

பெண்களுக்கு மேல் இருந்த அந்த அந்தப்புரக்
விம்மி விம்மி அழுதது.

செய்யாதவர் யார்? எப்போதும் நேர்மையாய்
வாழ முடியும்...? நாம் எல்லோரும் தவறுகள்
தான். ஆனால் அந்தத் தவறுகள் செய்யினும்,
மன்னித்து இறைவன் நமக்கு மேன்மையை இடையறாது
கொண்டிருக்கிறான்' என்று ஜொலிக்கின்ற விஷயங்
பஞ்சவன்மாதேவி சொல்ல, அங்குள்ள எல்லோரும்
கண்ணில் நீர்வழிய பஞ்சவன்மாதேவியை வணங்கி

அம்மா, இந்தப் பாட்டைத்தான் பாடி, ஆடிக்
அரசர் இந்தப் பாட்டிற்குத்தான் மயங்கினார்.
த்துக்குத்தான் கிறங்கிப் போனார். என்னோடு பேச
பேசிப்பேசி ஒருவரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டு
செய்து கொண்டோம். அம்மா, நான் தீர்க்க
இருக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்துங்கள்..." என்று
மாதேவி வணங்கி நிற்க, செம்பியன் மாதேவியார்
முடியாமல் விம்மி விம்மி அழுததாகவும், வாரி
கொண்டதாகவும் அந்தப்புரச் செய்திகள் தஞ்சை
சொல்லப்பட்டன.

இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு செம்பியன் மாதேவி, பஞ்சவன்
தினமும் அழைத்து 'சுந்தரரைப் பற்றிச் சொல்,
பற்றிச் சொல்' என்று பஞ்சவன்மாதேவியோடு
நகர்வது தெரியாமல் பேசத் துவங்கி விட்டார்கள். அவர்
அருகிலேயே இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார்கள்.

"நீ உலக மகாதேவிக்குப் பணிவிடை செய்ய வேண்டும்.
திரனோடு நகர்வலம் வர வேண்டும். செம்பியன்
வந்தாரைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். இங்குள்ள
களுக்குச் சம்பளம் போக்குவரத்துகளைக் கவனிக்க

வேண்டும். எனக்கு நீ என்ன செய்வதாக இருக்கிறாய்?" என்று இராஜராஜர் ஒருமுறை சீற, "இவர்களெல்லாம் உங்களை தொந்தரவு செய்யாமல் இருக்கும்படி வைத்துக் கொள்கிறேன். இந்தப் பணி போதாதா..." என்று பஞ்சவன்மாதேவி சொல்ல இராஜராஜர் வாய்விட்டுச் சிரித்தாகவும் செய்தி பரவியது.

மதர்த்த உடம்பும், கூரிய புத்தியும், ரசனைத் திறனும் கொண்ட பெண்ணாய் – இராஜராஜரின் உடைமையாய் சோழதேசத்துக்குள் நுழைந்த பஞ்சவன்மாதேவிக்கு இப்போது முப்பத்தி மூன்று அகவை ஆகிவிட்டது.

முன்புபோல் இப்போது துள்ளி நடனமாடுவதில்லை. ஆனாலும் பாடுவதுண்டு. நிறைய கதைகள் சொல்வதுண்டு. அரசருக்குத் துணையாய் எல்லா வேலைகளையும் இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு செய்வதுண்டு. அரசர் எங்கு போகிறாரோ அங்கெல்லாம் குதிரையேறி தானும் உடன் போவதுண்டு. உடையார் ஸ்ரீஇராஜராஜத்தேவரைச் சந்திக்க சிற்றரசர்கள் வர, அந்தச் சிற்றரசர்களோடு வருகின்ற பெண்டிர்களை, வரவேற்று கௌரவிக்கின்ற வேலையும் பஞ்சவன்மாதேவியுடையதே.

அழகும், அறிவும், செயல் திறனும், நல்ல குணமும் பெற்ற பஞ்சவன்மாதேவி, எப்போதும் போல இந்த முறையும் அரசருக்கு அருகே இருந்து திருக்காட்டுப்பள்ளி மனையில் தங்கி அரசருடைய வரவுக்காகக் காத்திருந்தார்.

இரவு உணவு முடிந்து படுக்கையில் வந்து படுத்த அரசர் திடீரென்று வாசலில் ஏதோ சத்தம் கேட்க, எழுந்து போய் விசாரித்து, உடனே உடைமாற்றிக் கொண்டு 'பழமர்நேரியை நோக்கிப் போகிறேன்' என்று மட்டும் சொல்லி குதிரையேறி போனது பஞ்சவன்மாதேவிக்கு லேசாய் ஒரு கவலையைக் கொடுத்தது.

மாளிகை காக்கும் வீரனை வேகமாகப் பின்னே அனுப்பி அரசரைப் பின் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த – செய்தி கொண்டு வந்த வீரனை மடக்கி அழைத்து வரச் செய்தார். 'என்ன விஷயம்' என்று கேட்டார். 'இளவரசர் இராஜேந்திரர் அனுப்பிய தூதுவர்கள் சில ஓலைகளோடு பழமர்நேரிக்கு அருகே ஒரு இடத்தில் ஆறு தாண்டுகிறார்கள்' என்ற செய்தி தெரிந்து கொண்டார்.

'இராஜேந்திரனிடமிருந்து ஓலை வருகிறதா' – பஞ்சவன் மாதேவி கவலையானார். படுக்கை போட்டு உட்கார்ந்து

அரசர் எப்போது வருவார் என்று அரசர் போன திசையில் எதிர்பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டார்.

பஞ்சவன்மாதேவியின் குணம். தன்னைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல், தன் சுகம் பற்றி நெல் முனையளவும் அரசருடைய போக்கையும், செயல்களையும், உற்றுக் கவனித்துக் கொண்டு இருப்பதுதான் மாதேவியின் தலையாய கடமை. அங்கங்கே அரசருக்கு உதவி செய்வதுதான் அவருடைய பணி.

பணியை வெகு திறமையாக பஞ்சவன்மாதேவி கொண்டிருப்பதை திருவாரூர் தேவரடியார் சித்திர திருவையாறு தேவரடியாரான சீருடையாளும் கொண்டிருந்தார்கள்.

தனியே உப்பரிகையில் அரசருக்காகக் தான் போய் தூங்குவதா என்று அவருக்கு அருகே கார்ந்து கொண்டார்கள்.

மாளிகையில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட தங்கியிருந்து வரவேற்ற போதிலும், இந்த பெண்கள் தனக்கு அருகிலேயே இருந்து, காவல் தன்னையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது மாதேவிக்குப் பிடித்திருந்தது. இரண்டு பெண்களும் கெட்டிக்காரர்கள் என்பது தெளிவாகப் புரிந்தது.

தேசத்தில் பெண்கள் பயமின்றியும் கெட்டிக்காரத்தன இருந்தால்தான் அந்த தேசம் சுபிட்சமடையும் என்பது சுற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட பாடம். எனவே இந்தப் மேலும் உற்சாகப்படுத்த பஞ்சவன்மாதேவி அதே சமயம் அவர்களாகவே பேச முன் என்று காத்திருந்தார்.

சித்திரவல்லி மெல்ல தொண்டையைக் கனைத்து மாதேவியை நோக்கிப் பேசத் துவங்கினாள். 'அம்மா' பிரியத்துடன் விளித்தாள். பஞ்சன்மாதேவி திரும்பிச் சித்திரவல்லியும் சிரித்தாள்.

"அம்மா, எங்களுக்கும் சுந்தரர் பற்றிச் சொல்லுங்களேன். மாதேவியை நீங்கள் சுந்தரர் கதை சொல்லி தஞ்சை முழுவதற்கும் தெரியும். சுந்தரர் கதை நீங்கள்

சொல்வதுபோல வேறு யாராலும் சொல்ல இயலாது. எனவே, உங்கள் அருகே இருக்கின்ற இந்த நேரத்தை சுந்தரர் கதை கேட்கும் நேரமாக நாங்கள் மாற்றிக்கொள்ள விரும்புகிறோம். உங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லையென்றால், உங்கள் மனம் வேறு பிரச்சினைகளில் ஈடுபடவில்லையென்றால், தயவுசெய்து எங்களுக்காக சுந்தரர் பெருமானார் கதையைச் சொல்கிறீர்களா?"

"சரி; உங்களுக்குச் சுந்தரர் பற்றிச் சொல்கிறேன். பதிலுக்கு நீங்கள் எனக்கு என்ன செய்வீர்கள்?" பஞ்சன்மாதேவி இரண்டு பேரையும் கூர்மையாகப் பார்த்துக் கேட்டார்.

"நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் செய்கிறோம் அம்மா" இரண்டு பேரும் ஒரே குரலில் கூவினார்கள்.

"எது வேண்டுமானாலும் செய்வீர்களா?"

"ஆமாம் அம்மா... உங்களுக்காக உயிரைக் கொடுக்கக்கூட நான் சித்தமாக இருக்கிறேன்..." சித்திரவல்லி வேகமாகப் பேசினாள்.

"அடிப் போடி... உன் உயிர் எனக்கெதற்கு? அதை வைத்துக் கொண்டு நான் என்ன செய்வது?"

"உடம்பால் ஏதேனும் செய்ய வேண்டுமா அம்மா!" எதிரே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த சீருடையாள் புரிந்து கொண்டு கேட்டாள்.

"ஆமாம் சீருடையாள், நடனமாட வேண்டும். இடையறாது மக்களுக்கு நடுவே போய் நடனமாட வேண்டும். வெறும் துள்ளல் நடனமாக இல்லாமல், உடல் இச்சையைப் பற்றிப் பேசுகின்ற பாடல்களாக இல்லாமல், நாட்டிய நாடகமாக ஆடுவதை நாம் கைக்கொள்ள வேண்டும்.

சித்திரவல்லி என்றால் ஒரு நாடகம். சீருடையாள் என்று சொன்னால் ஒரு நாடகம் என்று மக்களிடையே பிரபல்யமாக வேண்டும். நான் சொல்கிற இந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கதையை நீங்கள் நடனமாக, நாட்டிய நாடகமாக மாற்றி எங்கெல்லாம் மக்கள் குழுமியிருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் மறுபடி மறுபடி ஆடி அவருடைய வாழ்க்கையை, அவர் இறைவன் மீது பாடிய பாடல்களைப் பிராபல்யப்படுத்த வேண்டும். செய்வீர்களா?"

"நிச்சயம் செய்கிறோம் அம்மா..."

அவர்கள் தரை மீது மெல்ல அடித்துச் சத்தியம் செய்தார்கள்.

அந்த இடத்தில் ஒரு மௌனம் நிலவியது.

11

"அம்மா..."

சீருடையாள் பஞ்சவன் மாதேவியை அழைத்தாள். பஞ்சவன்மாதேவி 'என்ன' என்பது போல் திரும்பிப் பார்த்தாள்.

"பல நாயன்மார்கள் பிரபல்யமாக இருக்க, சுந்தரர் மட்டும் ஏன் உங்களுக்கு அவ்வளவு முக்கியமாகப் போயிற்று?"

சீருடையாள் கேள்வி கேட்டாள்.

பஞ்சவன்மாதேவிக்கு இந்தக் கேள்வி பிடித்திருந்தது. புத்திசாலிகள்தான் சரியான கேள்வி கேட்பார்கள். சரியான கேள்வி கேட்பவர்கள்தான் சரியாக தங்களைப் புரிந்து கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். கேள்வி கேட்கத் தெரியாதவர்களுக்குப் பதிலையும் புரிந்து கொள்ளத் தெரியாது. பதிலைப் புரிந்து கொள்ளத் தெரியாது போனால், கேள்வி பிறக்க எழாது. எனவே கேள்வி கேட்கிறவர்களை பஞ்சவன்மாதேவி அதிகம் விரும்பினார்.

"நல்ல கேள்வி கேட்டாய் சீருடையாள்... சொல்கிறேன் கேள்.

சுந்தரர் ஒரு கெட்டிக்கார அந்தணர். வாழ்க்கையை நன்கு அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமுடையவர். பலர் மெச்சப் படிக்க வேண்டும். நல்ல உத்தியோகத்தில் அமர வேண்டும். நிறைய பொற்காசுகள் சம்பாதிக்க வேண்டும். அழகனாக விளங்க வேண்டும். 'அடடா... எவ்வளவு அழகு' என்று பெண்கள் போற்ற வேண்டும். அப்படிப் போற்றிய பெண்களை இவர் ஓரக் கண்ணால் கவனித்து சந்தோஷப்பட வேண்டும். சபைக்கு நடுவே, அது வயதானவர்களின் சபையாக இருந்தாலும் இளையவர்கள் நிறைந்த சபையாக இருந்தாலும், தான் முன்னின்று பேச வேண்டும். தன் குரலே அங்கு எடுபட வேண்டும் என்ற சாதாரண உத்வேகங்கள் கொண்டவர்.

சுந்தரமூர்த்திக்கு அழகு இருந்தது. அறிவு இரு[illegible] முன்னேறுகின்ற ஆசை இருந்தது. ஆனால் அதில் [illegible] நினைப்பு கலக்கவில்லை. நாலா பக்கங்களும், நாலா விஷ[illegible] களிலும் மனம் பரவிற்றே தவிர எந்த விஷயங்களை[illegible] இறைநோக்கி எடுத்துப் போகின்ற சிந்தனை ஏற்படவில்[illegible] தானே முக்கியம் என்கின்ற சிறிய கருத்து கொண்டு அ[illegible] வளர்ந்து வந்தார்.

அந்தக் கருத்தை அழித்து, அந்த அறிவை, அந்த அழ[illegible] அந்த முன்னேறுகின்ற வேகத்தை இறைவன் தன் பக்கம் [illegible] திருப்பினார். அழகும், அறிவும் திமிரும் கொண்ட எ[illegible] மக்களும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் குணத்தைத்தான் கொ[illegible] டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குணத்துக்கு நடுவே இறைஉண[illegible] கலந்துவிட்டால் அந்த அறிவுக்கும், அழகுக்கும் அர்[illegible] ஏற்படுகிறது. இல்லையெனில், அவை நாசம் விளைவிப்ப[illegible] யாக மாறி, மற்றவர்களுக்கும் சேதம் விளைவித்து, தாங்க[illegible] மோசமாக அழிந்து போகிறார்கள்.

நான் இல்லாத இடத்தில் உன் அறிவும், அழகும், தி[illegible] எதற்கும் பயன்படாது' என்பதை இறைவன் சுந்தரமூர்[illegible] நாயனார் சரித்திரத்தின் மூலம் நமக்குச் சொல்கிறார்.

உதாரணமாய், சித்திரவல்லி எவ்வளவு உயரம்? எத்த[illegible] அமைப்பான உடம்பு. இவள் துள்ளித் துள்ளி ஆட, எத்த[illegible] ஆண்கள் விழி மூடாமல் பார்த்து கொண்டிருப்பா[illegible] இத்தனை ஆண்கள் பார்க்கும்படியான ஆட்டம் தெரிந்த அ[illegible] பெண்மணி, ஆடுகிறபோது வெறுமே காம இச்சை தூண்டு[illegible] பாடல்களுக்கு மட்டும் ஆடுவதால் என்ன புண்ணியம்... இ[illegible] ஆட்டத்தை இவள் எத்தனை நாள் ஆடுவாள்... ஐந்து வரு[illegible] அல்லது பத்து வருடம்... பிறகு இவளை ஏறிட்டுப் பார்ப்ப[illegible] எவரும் இல்லை.

இதே ஆட்டத்தை, இறைவன் பக்கம் திசை திரு[illegible] இறைவன் பெயரைச் சொல்லி, இறைவன் மகிமையைச் சொ[illegible] ஆடினால் இவளை சகலரும் ஞாபகம் வைத்துக் கொ[illegible] டிருப்பார்கள். இருபது வருடம் கழித்துப் பார்த்தாலும் [illegible] கூப்பி வணங்குவார்கள். 'நீங்கள் அன்று இறைவன் பெ[illegible] சொல்லிப் பாடி ஆடினீர்களே... அன்று நான் மனம் மாறினே[illegible] அதற்காக உங்களுக்கு நன்றி' என்று நன்றி சொல்வார்கள்.

[illegible] கலையும், உன் அழகும், உன் அறிவும், உன் [illegible] நல்ல விஷயங்களுக்குப் பயன்படுவதுதான் முக்கியமே [illegible] ஆட்டத்திற்கு அல்ல. வெறும் மனித இச்சை [illegible]ப்பதற்காக அல்ல. மனிதர்கள் இங்கு உண்மையாக [illegible] கொள்ள வேண்டுமோ – அதை நீ கற்றுக் [illegible] மற்றவருக்கும் கற்றுக் கொடுப்பதே உன்னுடைய [illegible] அறிவிற்கும் நீ செய்கிற மரியாதை..."

[illegible]ஞ்சவன்மாதேவி உரத்துப் பேச, இரண்டு பெண்களும் [illegible] போனார்கள்.

[illegible]ழ்க்கை முழுவதும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சாதாரண [illegible]வே இருந்தார். தனக்கு என்ன வேண்டுமோ, [illegible] தயங்காமல் இறைவனிடம் கேட்டார். எதற்குக் [illegible]ரனில், இறைவனைப் புகழந்து பாடுவதற்கு எது [illegible], எது தனக்குத் தேவையோ – அதைக் கேட்டார்.

[illegible] நேரத்தில் அவரைப் பிரித்து வெளியே கூட்டி [illegible] இறைவன், திருவாரூரில் பரவையார் என்கிற [illegible]யாரோடு சேர்த்து வைத்தான். பரவையார் [illegible] தான். ஆனால் அரசரையோ, செல்வந்தரான [illegible]யையோ அவள் விரும்பவில்லை. இறைமயமான ஒரு [illegible] அவள் காத்திருந்தாள். அப்படிக் காத்திருந்த [illegible]ருக்கு சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் கிடைத்தார்.

[illegible] வலியப் போய் அவளை நேசிப்பதாகச் [illegible] சுந்தரர்.

[illegible]யாருக்கு அவரை உடனே பிடித்து விட்டது. [illegible] ஞானமும், இறைத் தன்மையும் கொண்ட ஒரு [illegible] சந்தித்து விட்டோம் என்ற மகிழ்ச்சியில், உடனே [illegible] பாதங்களில் விழுந்து தன்னை அவரிடம் அர்ப்பணித்துக் [illegible]. அவருடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து, அவருடைய இறைத் [illegible] மேம்பட மிகவும் உதவினாள். அவர்கள் இருவருடைய [illegible]யும் இறைவாழ்க்கையாகப் போயிற்று..."

"அம்மா..." சித்திரவல்லி வாஞ்சையுடன் கூப்பிட்டாள். [illegible]வன்மாதேவி அந்த விளிப்புக்கு நெகிழ்ந்து போய்த் [illegible] பார்த்தார்.

"[illegible] சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரையும், பரவையாரையும் [illegible] பேசுகிறீர்களா... அல்லது உங்களையும் இராஜராஜ [illegible]ரையும் நினைத்துப் பேசுகிறீர்களா?"

பஞ்சவன்மாதேவி இந்தக் கேள்விக்கு திகைத்து போனாள். கை நீட்டி, சித்திரவல்லியின் கழுத்தை இறு[illegible] வளைத்து, அணைத்துக் கொண்டார்.

“நீ சொல்வது சரி. சுந்தரமூர்த்தி நாயனா[illegible] பரவையாரும் போலத் தான் நானும், ராஜராஜசோழ[illegible] இருக்கிறோம். ராஜராஜசோழர் வெறும் அரசரல்ல. இறைப்ப[illegible] செய்யவே அவர் இங்கு வந்திருக்கிறார். இந்த தேசத்[illegible] மேன்மையை உயர்த்துவதற்காக வந்திருக்கிறார். [illegible] நாகரீகத்தை எல்லாத் திசைகளிலும் பரப்புவதற்[illegible] வந்திருக்கிறார். மக்களின் நலனுக்காக வந்திருக்கிறார். அவரு[illegible] என்னாலான உதவிகளைச் செய்யத்தான் நான் பிறந்திருப்ப[illegible] நினைக்கிறேன். என் ஆட்டமும், பாட்டமும், அறிவும், அழ[illegible] அதற்காகத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் புரி[illegible] வைத்திருக்கிறேன். உங்களுக்கும் எனக்குக் கிடைத்தது போ[illegible] இறைப்பணி செய்கின்ற புருஷர்கள் கிடைக்கட்டும்...”

“அம்மா... தொலைவில் குதிரை சத்தம் கேட்கிறது[illegible]” சித்திரவல்லி துள்ளி எழுந்து நின்றாள். அந்தச் சத்த[illegible] சீருடையாளும் கவனித்துக் கேட்டாள்.

“ஆமாம் அம்மா. இரண்டு குதிரைகள் வரும் சத்தங்[illegible] கேட்கின்றன...”

“இரண்டு குதிரைகளின் சத்தங்களா... எனக்குக் கேட்க[illegible] இல்லையே...” பஞ்சவன்மாதேவி காதைக் கூர்மையாக்கி[illegible] கொண்டு கவனித்தார்.

“தெள்ளத் தெளிவாகக் கேட்கிறது அம்மா. பழமர்நேரி[illegible] பக்கமிருந்துதான் சத்தம் வருகிறது...”

பஞ்சவன்மாதேவிக்குச் சட்டென்று வருத்தம் பற்றி[illegible] கொண்டது.

‘சற்று வயதானாலும் புலன்கள் மழுங்கத் துவங்[illegible] விடுமோ... முப்பத்து மூன்று அகவைதான் ஆகிறது. ஆனாலு[illegible] உடம்பில் லேசாக ஒரு தொய்வு தெரிகிறது. விண்ணென்[illegible] திமிறிக் கிடந்த உடம்பு இப்போது இல்லை. நாண் இழுத்து[illegible] கட்டிய வில்போல ஒரு வேகத்தோடு கூடிய செயல்கள் செ[illegible] முடியவில்லை. எல்லாவற்றிலும் ஒரு நிதானம். மென்மை வந்[illegible] விட்டது. எதுவும் லேசான சந்தேகத்திற்குப் பிறகே தெ[illegible]

[illegible] இது புலன்களின் அழிவா அல்லது மனதின் [illegible] யோசித்தார்.

[illegible] முடிவுக்கும் வராமல் அவர்கள் சொன்னதை மட்டும் [illegible] கொண்டு ஆவலுடன் எழுந்து நின்றார். குதிரைகள் [illegible] வருகிறதா என்று கூர்மையுடன் கேட்டார்.

இல்லை. அவருக்கு குதிரைகளின் சத்தம் கேட்கவே [illegible] மறுபடியும் ஒரு மெல்லிய சோர்வு பஞ்சவன்மாதேவி [illegible] பற்றிக் கொண்டது. அவர் உப்பரிகையைத் தாண்டி, [illegible] நடந்து, அறைகள் கடந்து, மாடிப்படியில் கீழிறங்கி, [illegible] அகலமான நடைகளில் நடந்து வாசலுக்கு வந்து [illegible] குளிர் அதிகமானது போல் ஒரு எண்ணம் வந்தது. [illegible] சற்று இறுக்கிப் போர்த்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று [illegible]

[illegible] மெல்ல உன்னுடைய புலன்கள் அழிந்து [illegible] என்று உனக்குப் புரிகிறதா? உன்னுடைய [illegible] குறைந்து கொண்டே வருகிறது என்றும் இதற்கு [illegible] எப்பொழுது உனக்குக் காது கேட்கவில்லையோ, [illegible] சற்று நாளில் உனக்குக் கண் பார்வையும் மங்கத் [illegible]விடுமல்லவா... கண்கள் தெரியாத போது நடையும் [illegible]ல்லவா. நடை தளர்ந்தால் மூச்சு வேகம் மாறுமல்லவா... [illegible] வேகம் மாறினால் ஈளையும், இளைப்பும் ஏற்படுமல்லவா. [illegible]யும், இளைப்பும் ஏற்பட்டால் உடம்பில் பித்தம் [illegible]ல்லவா. உடம்பில் பித்தம் ஏற்பட்டால் சட்டென்று [illegible]றுவோமல்லவா. பிறகு உடம்பில் சுருக்கங்கள் [illegible]மல்லவா. உணவு செரிமானமும், ரத்த ஓட்டமும் [illegible] போகுமல்லவா. இப்படி வயதான பிறகு என்ன [illegible] போகிறாய்? நீ பெண்ணாய்ப் பிறந்ததற்கு என்ன [illegible] சொல்லப் போகிறாய்?’

[illegible] அவரைக் கேள்வி கேட்கத் துவங்கியது. அவர் [illegible] பதிலுமில்லாமல், இருட்டை நோக்கி வெறுத்துப் [illegible]த்தார்.

“அந்த பஞ்சவன்மாதேவியை ஊர் முழுவதும் [illegible]டுவது எனக்குப் புரிகிறது. அவள் தேவரடியார், [illegible] நல்ல பேச்சுக்காரி, அரசனைச் சரியாக இனங்கண்டு [illegible] தன் கைக்குள்ளே போட்டுக் கொண்டவள். அவளால்

பல பேர், பல உதவிகள் பெற முடியும் என்று நினை
அவளைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறார்கள். எல்லாம் புரி
ஆனால் நீயும் கொண்டாடுகிறாயே. அதுதான் எனக்
புரியவில்லை...” என்று செம்பியன் மாதேவியார் ஒரு முறை
மகாதேவியிடம் கேட்க,

“வந்த இரவே அருண்மொழியிடம் சொல்லி, இங்கு
வேலைக்காரர்களுக்கு வருமானத்தை உயர்த்திக் கொடு
அவளால் முடிகிறதென்றால், வேறு என்னதான் செ
முடியாது?

என்ன செய்ய வேண்டும், .எப்படிச் செய்ய வேண்
எப்போது செய்ய வேண்டும் என்று தெள்ளத் தெளிவா
தெரிந்தவளைக் கொண்டாடுவதில் தவறொன்றும் இ
யாதே...” என்று உலக மகாதேவி கேலியாகப் பதில் சொன்ன

“உனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆனால் நீ முதல் தர
மண்டுகம் என்பது எனக்குத் தெள்ளத் தெளிவாகத் தெரி
விட்டது. உனக்கு சோழ வாரிசாக இராஜேந்திரன் பிறந்
கிறான். நாளை பஞ்சவன்மாதேவிக்கு குழந்தை பிறந்
அவனும் மன்னரின் வாரிசாகப் பட்டத்துக்குப் போட்டி
வரமாட்டான் என்பது என்ன நிச்சயம்? மறைமுகமாவோ
நேர்முகமாவோ மீண்டும் ஒரு வாரிசுச் சண்டை சோ
தேசத்தில் நடக்காது என்று எவர் சொல்ல முடியும்? ஆதி
கரிகாலனா, உத்தம சோழனா - யார் சோழ தேசத்தை ஆ
செய்வது என்ற கேள்வி ஒருமுறை எழுந்து விடவில்லை
உத்தம சோழனா, இராஜராஜனா என்று மறுபடி
இன்னொரு முறை கேள்வி எழவில்லையா.

ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் சோழதேசம் இ
கேள்வியைச் சந்தித்துத்தான் ஆக வேண்டுமா? இன்னொ
ஆதித்த கரிகாலன் கொலையும், இன்னொரு உத்தம சோழ
மறைவும் இந்த தேசம் சந்திக்கத்தான் வேண்டுமா?” என்
செம்பியன் மாதேவி உரத்துப் புலம்ப, பட்டமகிஷி உ
மகாதேவி முகத்தைப் பொத்திக்கொண்டு ஓடிப்போ
அறைக்குள் உட்கார்ந்தவள்தான். எழுப்பிச் சோறு போ
மூன்று நாட்கள் ஆயிற்று.

“பஞ்சவன்மாதேவி... தயவு செய்து யாருக்
வேண்டுமானாலும் பட்டம் கொடு. ஆனால் என் மகனை
கொன்று விடாதே...” என்று பட்டமகிஷி பஞ்சவன்மாதே
யிடம் வந்து அழ, பஞ்சவன்மாதேவி திகைத்துப் போனார்.

12

உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவர் கோபமாகி, ‘யாரால்
...து’ என்று பல் கடித்துக் கிளம்ப, பஞ்சவன்மாதேவி
மெல்ல சமனப்படுத்தினார்.

இந்தக் கேள்வி நியாயமானது. இதற்கு நான்தான் பதில்
...ாக வேண்டும். இத்தனை கேள்விக்குப் பிறகும்
...தேவியார் என்னிடம் பிரியமாகத்தான் இருக்கிறார்கள்.
...தயோடுதான் பேசுகிறார்கள். இன்னொருவர் அவர்
...த்த் கலைத்த பிறகும் என்னை வெளியே போ என்று
...மல், தனக்கும், தன் மகனுக்கும் எந்தக் கேடும்
...க்காது இருக்குமாறு வேண்டிக்கொள்கிறார்கள்.
...கின்றால் அவர்கள் என்னை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்
...தானே அர்த்தம். என்னை ஏற்றுக் கொண்ட
...ணிக்கு நான் எப்படித் தீங்கு செய்வேன்?

...ர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்ட வேண்டும். எப்படி
...க ஊட்டுவது என்பது எனக்குத் தெரியும். நாளை
...ல் நான் பழுவூர் கிளம்புகிறேன். உங்களை விட்டு ஒரு
...து மாதம் பிரிந்திருக்கப் போகிறேன். தயவு செய்து தாங்கள்
...க அனுமதியளிக்க வேண்டும்...” என்று பஞ்சவன்மாதேவி,
...யார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவரைக் கைகூப்பிக் கேட்டுக்
...ண்டார்.

“பழுவூர் போய் என்ன செய்யப் போகிறாய்?” ராஜராஜர்
...டார்.

“எனக்குச் சில வேலைகள் இருக்கின்றன...”

“என்ன வேலை?”

“இப்போதைக்குச் சொல்வதற்கில்லை. பழுவூர் சிவனை
...ஸ்வரரைக் கைகூப்பி, மன்றாடி சில உத்தரவுகளைக்
...டு வர வேண்டும். சில நோன்புகள் இருக்க வேண்டும்.
... அருகிலிருந்தால் என்னால் எந்த விரதமும் இருக்க
...து. எனவே, உங்களை விட்டு ஒரு மூன்று மாத காலம்
...திருக்க எனக்கு உத்தரவிட வேண்டும்...” என்று
...வன்மாதேவி கேட்க, அரசர் நெகிழ்ந்து போனார். அருகே
... அணைத்துக் கொண்டார்.

"போய் வா... அற்புதமான பெண்ணாகிய உன்னை இந்த அரசியல் சிக்கலில் சிக்க வைத்ததற்கு நான் வெ படுகின்றேன்.

என்ன செய்வது?

இராஜராஜனைச் சுற்றி இப்படித் தான் வாழ்க்கை இருக்கிறது. இராஜராஜனைச் சுற்றி இப்படித்தான் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். என்னுடைய சிக்கலில் நீயும் சிக்கிக்கொண்ட என்பது எனக்குப் புரிகிறது. ஆனாலும் வேறு வழியில்லை இதிலிருந்து விடுபட உனக்கு என்ன உதவி வேண்டுமானாலும் கேள். செய்யத் தயாராக இருக்கிறேன். எனக்கு நீ வேண்டும் உன் அன்பு வேண்டும். உன் சிநேகம் வேண்டும். உன் பிரியம் வேண்டும். நீ இல்லாமல் என்னால் இருக்க இயலாது. எனவே என்னை விட்டுப் பிரியும் எண்ணத்தைத் தவிர்த்துவிடு. அப்ப ஏதேனும் எண்ணம் உள்ளுக்குள் இருந்தால், அந்த எண்ணத்தை முற்றிலுமாய்த் துடைத்துவிட்டு சரியாக மூன்று மாத இடைவெளி எடுத்துக் கொண்டு பழுவூர் போய்வா... அவ்வ போது ஓலை எழுது..." என்று இராஜராஜர் பஞ்சவன் மாதேவிக்கு விடை கொடுத்தனுப்பினார்.

பழுவூர் திகைத்தது. 'என்ன, ஏன் வந்து வீட்டீர்கள் எதனால் திரும்பி விட்டீர்கள்' என்று விசாரித்தது.

'உங்களைப் பார்ப்பதற்கு நாங்கள் வரலாமென்று நினைத்திருந்தோம். நீங்கள் வந்து வீட்டீர்களே... ஏதேனும் பிரச்சினையா..." என்று அங்குள்ள தேவரடியார்கள் ஆதுரமாய் விசாரித்தார்கள்.

"எதுவும் இல்லை. அரசருக்கு வேறு சில வேலைகள் இருப்பதால் என்னை ஓய்வெடுக்கச் சொல்லி இங்கு அனுப்பினார்..." என்று மழுப்பலாய் பஞ்சவன்மாதேவி பதில் சொன்னார்.

பழுவூர் அரண்மனை வைத்தியருக்கு ஆள் அனுப்பினார். அவர் வந்ததும், அவரைத் தனியே அழைத்துப்போய் ரகசியமாய் தன் வேண்டுகோள் சொன்னார்.

"என்னம்மா நீங்கள்? பைத்தியமாக இருக்கிறீர்கள். யாரும் செய்யத் துணியாத விஷயத்தை எதற்கு நீங்கள் செய்ய வேண்டும்? பெண்களுக்கு இருக்கின்ற அற்புதமான ஒரு விஷயத்தை இப்படிப் பலியிடுவதற்கு நான் ஒருக்காலும்

...டேன். வைத்தியனுடைய வேலை இதுவல்ல. ...யாராக இருந்தாலும் ஒரு வைத்தியன் இப்படிச் செய்து ...து. எனவே, அந்த எண்ணத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு... ...அரசரை நோக்கிப் பயணப்படுங்கள்..." என்று ...சற்று கோபமாக சொன்னார்.

இல்லை. நீங்கள் எனக்கு இந்த உதவி செய்துதான் ...வேண்டும்."

அம்மா, நான் இன்று உதவி செய்து விடலாம். ஆனால் ... இந்த உதவியைச் செய்துவிட்டு, நாளைக்கு எந்த ...அரசரிடம் போய் நிற்பேன்? அரசர், 'ஏன் இப்படிச் ...' என்று கேள்வி கேட்டால் என்னால் பதில் சொல்ல ...? ஒரு வைத்தியன் இப்படிச் செய்யலாமா என்று ... கேட்டால், அவர்களுக்கு என்னால் பதிலளிக்க ...? உங்கள் பெயரைச் சொன்னாலும் அது என் ...த்தான் ஆகுமே ஒழிய, நீங்களே விரும்பிச் செய்ததாக ..." என்று வைத்தியர் மீண்டும் வேகமாக மறுத்தார்.

பஞ்சவன்மாதேவி இடுப்பிலிருந்து ஒரு ஓலையை எடுத்து ...ரிடம் நீட்டினார்.

"உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவரின் மனைவியான ...வன்மாதேவி நான் விருப்பத்துடன் எழுதிக்கொள்ளும் ... பழுவூர் அரண்மனை வைத்தியர் மெய்ஞான சிவன் ... என் விருப்பப்படியே எனக்கு மருந்துகள் கொடுத்து, ... கருப்பையை மலடாக்கினார். இதை அரசியல் ...த்திற்காகவும், என் குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாகவும், ...யார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவரின் சிறப்புகள் சிறிதும் ...இருப்பதற்காகவும் செய்து கொள்கிறேன். நான் இதை ... முழு மனதோடும், தெளிந்த எண்ணத்தோடும், சுயமான ...த்தோடும் செய்வதால் இது குறித்து மேலும் எந்த ...க்கும் அரண்மனை வைத்தியர் மெய்ஞான சிவன் ...டுத்தப்பட வேண்டியதில்லை என்றும், அவர் மீது எந்தக் ... இல்லையென்றும், அவருக்கு எதிர்ப்பதமாய் எந்தத் ... இது குறித்து வழங்கப்படக்கூடாது என்றும் நான் ...யாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதை மீறி அவருக்கு எதிராய் ஏதேனும் தீர்ப்பு எவர் ...வது சொல்லப்பட்டால், அது ராஜதுரோகக் குற்றமாகக்

கருதப்படும். இது உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவரின் மாதேவியார் அரசியார் பஞ்சவன்மாதேவியின் ஆணை."

ஓலை வைத்தியரால் வாசிக்கப்பட்டது. மலடாக்கும் மருந்துகள் அரசியாருக்கு அவரால் தரப்பட்டது.

அரண்மனை வைத்தியர் மெய்ஞான சிவன் கொடுத்த மருத்துகள் பஞ்சவன்மாதேவியின் உடலை வருத்தி எடுத்தன. கை, கால்கள் வீங்கின. இரத்தப் போக்கு அதிகமாக இருந்தது. வயிறு முறுக்கி வலித்தது. ஆனாலும் பஞ்சவன்மாதேவி பொறுத்துக் கொண்டார். எட்டு வாரங்கள் பொறுத்து எழுந்து நடமாடினார். அடுத்த இரண்டு வாரங்கள் நந்தவனத்தில் உலாவினார். இன்னும் இரண்டு வாரங்கள் குதிரையேறி யானையேறி, பல்லக்கில் போய் அருகிலிருக்கும் ஊர்களுக்கு பயணப்பட்டார்.

சரியாக பன்னிரண்டாவது வாரம் சிறு தேர் ஏறி உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவர் எங்கிருக்கிறார் என்று பார்த்து அங்கு போய் அவரை விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

"என்ன திடீரென்று ஓடி விட்டாய்?" - உலகமாதேவியார் விசாரிக்க, அவரைக் கட்டித் தழுவி அவரது கன்னங்களில் பஞ்சவன்மாதேவி முத்தமிட்டார்.

"உங்களைப் பார்க்கத்தான் மறுபடி ஓடி வந்து விட்டேனே..." என்று சிரித்தார்.

"இல்லை. உன் முகத்தில் ஏதோ மாற்றம் தெரிகிறது. உடம்பிலும் லேசான தொய்வு இருக்கிறது. உனக்கு நிஜமாகவே உடம்பு சரியில்லையா - அல்லது நான் பேசியதற்கு வருத்தப்பட்டு அழுதழுது உடம்பைக் கெடுத்துக் கொண்டாயா?"

"அட சிவனே, அழுகிற பெண்ணா நான்? எனக்கு என்றாவது அழுகை வருமா?" என்று சிரித்தபடி சொன்ன பஞ்சவன்மாதேவி, உலக மகாதேவியின் கைகளைக் கோர்த்துக் கொண்டார்.

"பிறகு ஏன் மூன்று மாதம் தள்ளிப் போயிருந்தாய்?"

"உங்களிடம் மட்டும் சொல்கிறேன். இதை நீங்கள் வேறு யாரிடமும் சொல்லமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்யுங்கள்..."

"சொல்..."

"நீங்கள் சத்தியம் செய்தால்தான் சொல்வேன்."

"[illegible] பிறகு சத்தியம் செய்கிறேன்..."

"இல்லை, நீங்கள் சத்தியம் செய்தாலொழிய உங்களிடம் [illegible] இயலாது..."

"[illegible] சத்தியம்... நீ சொல்லப் போகும் விஷயத்தை வேறு [illegible] சொல்ல மாட்டேன்..."

"[illegible] நான் உங்கள் மன ஆறுதலுக்காகத்தான் [illegible] 'பஞ்சவன்மாதேவி உள்ளே வந்து விட்டாள். [illegible] குழந்தை பிறந்தால் அது இராஜேந்திரனுக்கு [illegible] இயங்கும். மறுபடியும் சோழ தேசம் ஒரு பங்காளிச் [illegible] சந்திக்க நேரும்' என்று செம்பியன் மாதேவி [illegible]

அதை கேட்டு நீங்களும் பயந்தீர்கள். இராஜேந்திரனை [illegible] செய்யாதே என்று என்னிடம் கேட்டீர்கள். அந்த நேரம் [illegible] போனதுபோல உணர்ந்தேன்.

[illegible] பழுவூருக்குப் போய் அங்குள்ள அரண்மனை [illegible] சந்தித்து மருந்துகள் சாப்பிட்டு என்னை [illegible] கொண்டேன். இனி எனக்குக் குழந்தையே [illegible] ஒரு நாளும், ஒரு பொழுதும் பஞ்சவன்மாதேவி இனி [illegible] மாட்டாள்..."

[illegible] பஞ்சவன்மாதேவி சொல்ல, உலகமகாதேவி [illegible] அலறினார். நெஞ்சில் அடித்துக் கொண்டார். [illegible] பொங்கி கதறினார்.

"அடி சண்டாளி, அடி மகாபாவி... என்னை இவ்வளவு [illegible] துரோகியாவா நினைத்திருக்கிறாய். என்னை இவ்வளவு [illegible] வளாகவா நினைத்திருக்கிறாய். நான் ராஜ்ய [illegible] க்குப் பயந்தேனே தவிர, உன்னைக் குழந்தை பெற்றுக் [illegible] வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கு நான் யார்? எனக்கு [illegible] அதிகாரம் இருக்கிறது? கடவுளே இப்படியும் ஒருத்தி [illegible]..."

"உங்களுக்காகச் செய்தேன் அக்கா. நீங்கள் என் மீது எந்த [illegible], எந்தக் காரணத்துக்காகவும் சந்தேகப்படக்கூடாது [illegible] செய்தேன். நீங்கள் எப்படி இராஜேந்திரனை [illegible] களோ, அதேபோல் நானும் இராஜேந்திரனை [illegible]. அவனை என் மகனாகப் பார்க்கிறேன். அவனை

வளர்ப்பதற்கு எனக்கு எல்லா உரிமைகளும் இருக்கிறதென்று நினைக்கிறேன்.

அக்கா... இனி எக்காலத்திலும் எனக்குக் குழந்தை பிறக்காது. எனவே தயவுசெய்து நீங்கள் எனக்கு ஒரே ஒரு வரம் தர வேண்டும். இராஜேந்திரன் என்னை அம்மா என்று அழைப்பதற்கு நீங்கள் உங்கள் திருவாயால் உத்தரவிட வேண்டும்..."

இதைச் சொல்கிறபோது பஞ்சவன்மாதேவிக்குக் கண்களில் மெல்ல நீர் கோர்த்தது.

பஞ்சவன்மாதேவி ஒரு கணம் சிலையாய் நிற்க, உலகமாதேவி தடேரென்று பஞ்சவன்மாதேவியின் காலில் விழுந்தாள். கால்களைக் கெட்டியாக, இறுகப் பிடித்துக் கொண்டாள். கதறிக் கதறி அழத் துவங்கினாள்.

பஞ்சவன்மாதேவி அவளுக்கு அருகே உட்கார்ந்து அவளை வாரி நெஞ்சில் அணைத்துக் கொண்டு சமாதானப் படுத்த, அங்கு அந்த இரண்டு பெண்மணிகளும் மனம் கனிந்து கரைந்து ஒன்றானார்கள்.

ஒரு தேசத்தின் எதிர்காலத்தைத் தூக்கி நிறுத்துவதற்குச் சபதம் செய்தார்கள். ஒரு நாகரிகத்தை மேன்மேலும் வளர்ப்பதற்கு உறுதி பூண்டார்கள். 'ஒற்றுமையாக இருப்போம்' என்று சூளுரை செய்தார்கள்.

'உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவரே தெய்வம். அவர் வழியைப் பின்பற்றி நாங்கள் நடப்போம்' என்று ஆணை யிட்டார்கள். சங்கும் சக்கரமும் தாங்கி, திருமால் போல் நின்கின்ற அந்த அரசருக்குப் பக்கத்தில் ஸ்ரீதேவியும், பூதேவியுமாக நின்று சோழ மக்களை வாழ்வித்தார்கள்.

அன்று முதல் உலகமாதேவி, பஞ்சவன்மாதேவி உணவு உண்டாரா என்று தெரியாமல் உண்ணுவதில்லை. தனக்கு வந்த பரிசுப் பொருட்களை பஞ்சவன்மாதேவிக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்காமல் தான் மட்டும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை.

"என்னை மயக்கினாய். எப்படி என்று எனக்குத் தெரியும். என் மனைவியையும் மயக்கினாயே... இந்தச் சாமர்த்தியத்தை எங்கு பெற்றாய்?" என்று ராஜராஜர் வியந்து பலமுறை பஞ்சவன்மாதேவியை மனதாரப் பாராட்டியிருக்கிறார்.

திருப்புகலூர் கோவிலுக்கு நிவந்தம் கொடுக்கும் 'அரசியார்' என்கிற அடை மொழியோடு அவள் பொறிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்.

பஞ்சவன்மாதேவிக்குத் தனித்த மரியாதையும், ...ன்று பாதுகாப்புக்காக ஒரு தனித்த படையும் ...ருக்கிறார்.

...மையில் பஞ்சவன்மாதேவி வெறும் அரசி ... அரசியல் தெரிந்த அனுபவசாலி. அரசருக்கு ...ளாம் எதிரிகளோ, அவர்களெல்லாம் பஞ்சவன்மா... எதிரிகளாக இருந்தார்கள். எனவே, பஞ்சவன்மா... அரசர் கண்ணெனக் காத்து வந்தார். அவரைக் ...லோசிக்காமல் எந்த விஷயமும் அவர் செய்வதில்லை. ...டும் சொல்லிக்கொள்ளாமல், பழமர்நேரிக்கு அவரை ...ட்டு ஏன் போனார் என்ற மெல்லிய கேள்வி ...ன்மாதேவி மனதுக்குள் இருந்தது. கடைசி நேரத்தில் ...வா' என்றழைப்பாரோ என்று அவர் ஏங்கிக் கிடக்க, ... 'நான் வருகிறேன்' என்று சொல்லிப் புறப்பட்டு ...ர்.

இப்போது அவர் வருகை பஞ்சவன்மாதேவிக்கு முக்கிய ...இருந்தது. அவர் வந்ததும், 'என்ன நடந்தது' என்று ...கொள்ள ஆவலாக இருந்தார். சித்திரவல்லியையும், ...ளையும் கைதட்டி அழைத்தார்.

அவர்கள் அருகே வந்ததும் "மன்னரோடு எவரேனும் ... வந்தவருக்குத் தெரியாதபடி அவரைக் கண்காணிக் ...விஷயத்தை நீங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அவருக்குப் பணிவிடை செய்வதுபோல், சாதாரண பெண்களைப் போல இருந்து, அவர் என்ன செய்கிறார், ... பேசுகிறார் என்று தெரிந்து என்னிடம் சொல்ல ...டும்..." என்று உத்தரவிட்டார்.

அவர் சொல்லி முடித்ததும் தோட்டக் கதவுகள் திறந்து ...டன. மன்னர் குதிரையைச் செலுத்திக் கொண்டு ...ள் வந்து கீழே இறங்கி, பஞ்சவன்மாதேவியை நோக்கி ...ந்து வந்தார்.

அவரின் பின்னால் இன்னொரு குதிரை நுழைந்தது. அந்த ...யிலிருந்து இராஜராஜீ கீழிறங்கினாள். அவள் குதித்த ...தைப் பார்த்து பஞ்சவன்மாதேவி வியந்தார்.

'அட, இந்தப் பெண்ணா... இவள் பரவையின் [illegible] உறவினளாயிற்றே... இராஜேந்திரன் பரவையோடு நெருக்[illegible] இருக்கும்போது, இவளையும் அந்த இடத்தில் பார்த்திருக்[illegible] இவள் எதற்குத் தஞ்சைக்கு வந்திருக்கிறாள்' என்று மனதுக்[illegible] கேள்வி கேட்டு கொண்டாள்.

இராஜராஜீ உள்ளே நுழைந்தாள். தீப்பந்த வெளிச்சத்[illegible] பஞ்சவன்மாதேவி நிற்பதை பார்த்தாள். 'அரசி வணக்கம்' எ[illegible] மண்டியிட்டு, நிலம்படத் தொழுது எழுந்து நி[illegible] கைகூப்பினாள்.

உள்ளே நுழைந்த இராஜராஜீக்கு பின்னாலேயே [illegible] அந்தணனும் நுழைவதை அங்கிருந்த எவரும் பார்க்[illegible] இல்லை.

13

மன்னர் இராஜராஜர் குதிரையிலிருந்து கீழே இற[illegible] பேசிக் கொண்டிருந்த பஞ்சவன்மாதேவியை அந்த இருட்டி[illegible] அடையாளம் கண்டு, 'குட்டி' என்று செல்லமாக விளித்தா[illegible]

பின்னால் இரண்டு பெண்கள் இருந்ததால், ம[illegible] தன்னை அப்படிக் கூப்பிட்டது பஞ்சவன்மாதேவி[illegible] திடுக்கென்று தூக்கி வாரிப்போட்டது.

'என்ன இது... மன்னர் கண்டபடிக்குப் பேசுகிறாரே' எ[illegible] கவலையோடும், ஆச்சரியத்தோடும் அவரைப் பார்த்[illegible] பஞ்சவன்மாதேவி.

இராஜராஜர் வாயிலிருந்து அன்பினால் தப்பி வந்த அ[illegible] வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டோமே என்று வருத்தப்பட[illegible] சாதாரணமாக நடந்துபோய் போர்வையோடு பஞ்சவ[illegible] தேவியை அணைத்துக் கொண்டார்.

மன்னர் சந்தோஷமாக இருக்கிறார் என்பதை அ[illegible] தொடல் பஞ்சவன்மாதேவிக்குக் காட்டியது.

படியேறி மேல் தளத்திற்குப் போனதும், தன்[illegible] அறைக்குத் தனியே அழைத்துப் போய், கட்டிலில் வை[illegible] இறுக்கிக் கொள்வார் என்பது தெள்ளத் தெளிவாகப் புரிந்[illegible]

[illegible] தேவி. பழமர்நேரி போனது உத்தமமான [illegible] விட்டது. வரைபடங்கள் கொண்டு வந்த [illegible] காவிரி வெள்ளத்தில் குடை சாய்ந்து உடைந்து [illegible] வரைபடங்கள் அடங்கிய பெட்டியையும் மீட்டு, [illegible] ஆட் [illegible]ளையும் காப்பாற்றி விட்டோம்.

[illegible] பக்கமும் சில மணி நேரங்களுக்குத் தண்ணீர் [illegible] என்பதைப் பறையடித்துத் தெரிவித்து விடுங்கள். [illegible] தண்ணீர் முன்போலவே வேகமாக வரும் என்றும் [illegible] தெரிவியுங்கள். திடீரென்று தண்ணீர் வராமல் [illegible] பயந்துவிடப் போகிறார்கள்...'' என்று [illegible] அக்கறையோடு சொன்னார்.

பஞ்சவன்மாதேவி கைகாட்ட, அங்கிருந்த காவலாள் [illegible] கிராம அதிகாரிகளுக்குச் சொல்ல மாளிகையை [illegible] வெளியேறினான்.

[illegible] இவள் இராஜராஜீ. இவள் தான் வரைபடங்கள் [illegible] வந்த பெண். அந்த வெள்ளத்தை மாட்டு வண்டி [illegible] தாண்டியிருக்கலாம். ஏதோ கல் புரட்டி சக்கரம் [illegible] வண்டி குடை சாய்ந்து விட்டது.

[illegible] சேனாதிபதி பிரம்மராயர் அனைவரையும் [illegible] கரை சேர்த்துவிட்டார். வண்டியையும் அப்படியே [illegible] வரை படங்களையும் மீட்டுவிட்டோம்.

இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வரை படங்கள் வந்துவிடும். [illegible] உலர வைத்து, நாளை காலை ஒவ்வொன்றாய்ப் [illegible] வேண்டும்...'' மன்னர் மிருதுவாக அழுத்தமான [illegible] பேசினார்.

இராஜராஜீக்குத் தங்குவதற்கு இடம் கொடு. அவளுக்கு [illegible] கைவசம் இல்லையென்று நினைக்கிறேன். மாற்றுடை [illegible] ஏற்பாடு செய். ஏதேனும் முக்கியமான பொருள்களை [illegible] மாட்டு வண்டியில் இழந்திருந்தால் அதையும் [illegible]தற்கு முயற்சி செய்.

இராஜராஜீ நம்முடைய விருந்தினள். அவள் குழு[illegible]ரையும் அருகே உள்ள மாளிகையில் தங்க வை. [illegible] உணவு விஷயங்களையும் கவனித்துக் கொள். இங்கு [illegible] பிறகு, சில நாட்களில் அவர்கள் தஞ்சாவூர் பயணப்பட [illegible] தஞ்சாவூரில் மற்ற ஏற்பாடுகளை, அவர்களுக்கான

வீடுகளை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். வேறு ஏதேனும் செ
உண்டா?" - அவர் உள்ளே நகர்ந்து படியேறினார்.

படியேறியவர் திரும்பி இராஜராஜீயைப் பார்த்தார்.

"இராஜராஜீ... நன்றாக ஓய்வெடுத்துக் கொள். நா
முழுவதும் கூட என்னை நீ சந்திக்க வேண்டிய அவசியமில்
நாளை மறுநாள் - நீயும், உன் குழுவினரும் என்னை நேரடி
சந்திக்கலாம். அப்பொழுது நிறைய பேசுவோம்.
ஓய்வெடுத்துக் கொள் இராஜராஜீ..." கூர்மையான பா
யுடன், இதமான பேச்சுடன், புன்னகையுடன் அரசர் சொ
அவர் காலில் விழுந்து பணிந்து இராஜராஜீ பின்னடை

"தேவி... எனக்கு அலுப்பாக இருக்கிறது. நான் போ
படுத்துக் கொள்கிறேன். உலக மகாதேவியிடம் இருந்து ஏதே
செய்தி வந்ததா..."

"எதுமில்லை அரசே... நாளை காலை வரும் எ
எதிர்பார்க்கிறேன். நான் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் உ
அறைக்கு வருகிறேன்..."

"அவசியமில்லை தேவி. படுத்தவுடன் நான் தூங்கி
போகிறேன். நாளை காலையில் எனக்கு வேலைகள் அ
இருக்கின்றன..."

"இல்லை... இப்போதே வந்து விட்டு..." -பஞ்சவன்மா
படியேற, அரசர் திரும்பி அவரைத் தடுத்து நிறுத்தினார்.

"இராஜராஜீயைக் கவனித்து விட்டு வா. அ
மட்டுமில்லை... அவளோடு பதினாறு, பதினேழு பெண்
வந்திருக்கிறார்கள். மூன்று ஆண்கள் வந்திருக்கிறார்
அவர்கள் அனைவரையும் தஞ்சை வரை சௌகரிய
அனுப்பி வைப்பது நமது பொறுப்பு. வழியிலேயே இர
மூன்று சிரமங்களை அனுபவித்து விட்டார்கள். அதற்கும் ந
காரணம். எனவே, இராஜராஜீ முக்கியம். என்னைப் பி
கவனித்துக் கொள்ளலாம்..." அவளைத் தடுத்துவிட்டு, படியே
திரும்பி மறைந்து போனார்.

பஞ்சவன்மாதேவி, இராஜராஜீயைப் பார்த்து மெல்
புன்னகை செய்தார்.

"என்ன ராஜீ... எப்படி இருக்கிறாய். வீட்டில் அனைவ
நலமா. தாயார் எப்படி இருக்கிறார்கள். காஞ்சிபுரம்
நிரம்பியிருக்கிறதா. உளவுப் படைகள் செம்மையாய் நடக்கிற

...பராமரிப்புகளைக் கவனமாய்ப் பார்க்கிறார்களா. நீ
...கோயிலைக் கண்காணிக்கிறாய். ஏகாம்பரேஸ்வரர்
...வருடத்திற்கு மூன்று முறை நீண்ட குச்சியினால்
...களைத் துரத்தி, ஒட்டடை அடித்து, மண்டபம்
...மேற்கூரையில் சுண்ணம் பூச வேண்டும் என்று
...செய்திருக்கிறார்களா...?"

...குறைவற நடந்து கொண்டிருக்கிறது
... இம்மாதிரி வேலைகள் செய்யப்படும்
...மக்கள் உங்கள் பெயரைத்தான் சொல்கிறார்கள்.
...கோயில் மேற்கூரையில் சுண்ணம் அடிக்கும்
...ஜனங்கள் தாங்களாகவே முன் வந்து தரையில் விழந்த
...ஈரத்துணியால் துடைத்து வேலையாட்களுக்கு
...தார்கள்."

...என்னென்ன நடக்கிறது?"

...நிர்வாகமும் மக்களும் சேர்ந்து காமாட்சி
...ஆலயத்தில் தூர் எடுத்தார்கள்."

..."

...சதய விழாவின்போது நூற்றியோரு வேதம் படித்த
...வரிசையாக வரச் சொல்லி, அவர்களுக்கு
...செய்தார்கள். அன்று முழுவதும் பல பேர், பல
..., பல கோயில்களில் இலவசமாக உணவு
...ர்கள். ஜனங்கள் உண்டு மாளவில்லை போங்கள்.
...கோலாகலமாக சதயத் திருவிழா நடந்தது...."
...ஆவலாகச் சொன்னாள்.

...களே... நீங்கள் படுக்கப் போங்கள்..." இராஜராஜீ
...பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்த பஞ்சவன்மாதேவி
...வல்லியையும் சீருடையாளையும் திரும்பிப் பார்த்து
...துரத்தினார். அவர்கள் இருவரும் குனிந்து
...டு விடை பெற்றார்கள்.

...அவர்கள் போனதும், சட்டென்று பஞ்சவன்மாதேவி
...யின் அருகே வந்தார். "ஏதேனும் முக்கிய செய்தி
... ராஜீ...?" என்று உற்றுப் பார்த்துக் கேட்டார்.

...மிக முக்கியமான செய்தி உண்டு அரசியாரே..."

...நாம் மிக கவனமாகப் பேச வேண்டும். வா... மாளிகையை
...வெளியேறி விடலாம்" - மாளிகைக்குள் யாரேனும்

ஒட்டுக் கேட்கக்கூடும் என்ற எண்ணத்தோடு, மாளிகை விட்டு, தலையில் துணியைப் போர்த்தியபடி பஞ்சவன்மா இராஜராஜீயோடு தோட்டத்துப் பக்கம் நகர்ந்தார்.

பெரிய மல்லிகைப் பந்தலுக்குக் கீழே உள்ள மேடை அமர்ந்து கொண்டார். அருகே தரையில் அமரப் இராஜராஜீயைத் தடுத்து, அவளையும் மேடையில் அ சொன்னார்.

"என்ன... விரைவாகச் சொல்..." பஞ்சவன்மா கேட்டார்.

மல்லிகை பந்தலின் மறுப்பக்கம் மெல்ல ஊர்ந்து குமுதினியின் கணவனான ஆதிகேசவர், குத்திட்டு அ கொண்டார். காதுகளை பெண்கள் இருந்த பக்கம் திரு கொண்டார். இராஜராஜீ மூச்சுவிடுகிற சத்தம்கூட அவரு தெளிவாகக் கேட்டது.

"சேர தேசத்திற்கும் பாண்டிய தேசத்திற்கும் நடுவே ஒரு காட்டில் மன்னர் இராஜராஜருக்கு எதிராக அ ஹோமம் செய்யப்படுகிறது. மிக உக்கிரமான தெய்வ பைசாசங்கள் அங்கு கிளறிவிடப்பட்டு, அவை தஞ்சை தே அனுப்பப்படுகின்றன.

கடந்த ஐந்து மாதங்கள் நாள் தவறாது செய்யப்பட்டு இந்த ஹோமம், இன்னும், ஒரு மாதத்தில் முடிவுக்கு இருக்கிறது. அந்த ஹோமம் அல்லது யாகம் முடி பெற்றுவிட்டால் இராஜராஜருடைய உடல்நலம் சீர்கெ கூடும். அவர் எடுத்த பணியெல்லாம் தடுமாறக் கூடும் எ சொல்கிறார்கள்.

இந்தத் தகவல் பாண்டிய தேசத்திலிருந்து ஒற்ற மூலமாக இராஜேந்திரருக்கு வந்தது. இதற்கு என்ன செ என்று இராஜேந்திரருக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் எ நடக்கிறது என்று கண்காணிக்க ஆட்களை அனுப்பி இருக்கி வியாபாரிகள்போல் வேடமிட்டு பதினைந்து பேர்கள் பி அந்த எல்லையை நோக்கிப் போயிருக்கிறார்கள்.

இந்த விஷயத்தை உங்களிடம் சொல்லி, உங்கள் மூ கருவூர்த்தேவருக்குச் சொல்லவேண்டும் என்று இராஜே பிரியப்படுகிறார். இந்த விஷயத்தை இராஜராஜருக்கு தெரிவிக்க வேண்டாம் என்றும், முக்கியமாய் மும்முடிச் சோழ

நிச்சயம் தெரிவிக்க வேண்டாம் என்றும் ...கிறார்."

ஏதேனும் காரணம் சொன்னாரா?"

இராஜராஜர் இதை நம்பமாட்டார். மும்மடிச் சோழப் ..., இராஜராஜருக்குத் தெரிவிக்காமல் எதையும் ...டார். உடனே படையெடுத்துப் போகலாம் என்று ... ஆரம்பிக்கக் கூடும். மன்னருக்குத் தெரிந்து, அவர் ...

அப்படி ஒரு படை பாண்டிய தேசத்தைத் தாண்டிப் போவதற்குள் அவர்கள் இடம் மாற முற்படுவார்கள். ... யாரேனும் ஒருவர் தப்பித்தால்கூட இந்த அபிசார தொடர்ந்து நடைபெறும். எனவே இதை எப்படிச் ... என்று கருவூர்த்தேவருக்கு மட்டுமே தெரியும். அவருக்கு இந்தக் தகவலை உங்கள் மூலம் ...மாறு இராஜேந்திரர் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்."

இப்படி பைசாசங்களை அனுப்ப முடியுமா... ...ர் இதை நம்புகிறாரா..." என்று பஞ்சவன்மாதேவி

அதற்கு இராஜராஜீ சொல்லிய பதில் அவரைத் ... வைத்தது.

அந்தத் திகைப்பு, பின்னால் ஒட்டுக் கேட்டுக் ...ருந்த அந்தணர் மீதும் தாக்கியது. அந்தணர் ... நழுவி, தரையில் உட்கார்ந்தார்.

அந்தச் சப்தம் இரா்ஜராஜீக்குத் தெளிவாகக் கேட்டது.

14

ஒற்றராக இருப்பது எளிதல்ல. மிகுந்த புலனடக்கம் ...வர்கள், உடம்பைத் தன் இஷ்டம்போல் வளைக்கக் ...வர்கள், அசைக்க முடியாத வைராக்கியம் உடையவர்கள் ஒற்றராக இருக்க முடியும். அடிப்படையாக சகிப்புத் ... உடையவர்களைத்தான் ஒற்றர் படையில் தேர்ந் ...ார்கள்.

குமுதினியின் கணவர் ஆதிசேகவன், மும்முடிச் சோழ ...வரின் ஒற்றர் படையில் பயிற்சியாளராக இருப்பவர்.

பிரம்மராயர், தன்னிடம் அனுப்பிய ஆட்களைப் [illegible] விதமாகச் சோதித்து, சிலரைத் தேர்ந்தெடுத்து, கடும் [illegible] கொடுத்து, பயிற்சிகள் முடிந்தவுடன் நல்ல வரும[illegible] அவர்களை ஒற்றர் படையில் நியமிப்பார்.

ஒரு இளைஞன் ஒற்றர்படையில் சேர்ந்து [illegible] னென்றால், ஆறு பேர் கொண்ட அவன் குடும்பம் மிக [illegible] மாக வாழும். அதைத் தவிர, அரண்மனையின் எந்தப் [illegible] அவன் போக முடியும். அரசரை எப்பொழுது [illegible] மானாலும் அவன் சந்திக்க முடியும். அரசாங்கத்தில் [illegible] நடக்கிறது என்பதை உடனுக்குடன் தெரிந்து கொள்ள [illegible]

அரசருக்கென்று தனியே ஒரு ஒற்றர்படை இருந்தது [illegible] ஒற்றர்படையை பிரம்மராயரின் ஒற்றர் படை வேவு பார்த்[illegible]

ஒரு அரசாங்கத்தில் இதுவெல்லாம் சகஜம். [illegible] எது குறித்தும் நம்பாத இயல்புதான் ஒரு அதிகாரிக்குத் [illegible] இதைத் தெளிவாக வளர்த்துக் கொண்டு [illegible] சொல்லாமல், உள்ளுக்குள்ளேயே சந்தேகக் கண்[illegible] பார்க்கின்ற அதிகாரி தான் சிறப்பாகச் செயல்பட முடி[illegible]

வெளியே நம்புவதுபோல் நடித்து, பின்னே [illegible] பார்ப்பது என்பது வழக்கமாக, பரம்பரையாக [illegible] காலகட்டத்து அரசியலிலும் நடக்கும் செயல்.

இரண்டு, மூன்று முறை பிரம்மராயரின் ஒற்[illegible] அரசரின் மெய்க்காப்பாளர்களால் கையும் களவு[illegible] பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் அதில் பிரம்மராயர் தலையிட்டு, நான்[illegible] அனுப்பினேன் என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னால், [illegible] பேச்சில்லாமல் அவனை விடுவித்து விடுவார்கள்.

அரசர்கூட இது குறித்துக் கேள்வி கேட்ப[illegible] எப்போதேனும் விளையாட்டாக அரசர் பிரம்மராயரைக் [illegible] செய்வதுண்டு.

“எல்லாம் ஆயத்தமாக இருக்கிறதா. நான் பயண[illegible] கிளம்பலாமா...” என்று பிரம்மராயரை இராஜராஜர் கே[illegible]

“புறப்படலாம் மன்னா...” என்று பிரம்ம[illegible] சொன்னதும், “உங்கள் ஒற்றர்படை முன்னே போ[illegible] அல்லது பின்னே வருகிறதா...” என்று கேள்வி கேட்பார்.

[illegible] உங்களோடு வருகிறது அரசே...” என்று கண் [illegible] பிரம்மராயர் பதில் சொல்வார்.

[illegible] – என் சேனாதிபதிகளை ஒற்றர்கள் என்று [illegible] சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர். நாளை என் [illegible]யும் ஒற்றர் என்று சொல்வீர். உம்மோடு பேசிக் [illegible] ஆபத்தான விஷயம்...” என்று அரசர் அவரை [illegible]படுவார்.

[illegible] கேலியாக இருந்தாலும், ஒற்றர்படை என்று ஒன்று [illegible] வேண்டும் என்று எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப் [illegible] அப்படி ஒற்றன் என்று யாரையாவது கண்டு [illegible] அந்தக் கோபம் சாதாரணமாகப் போகாது.

[illegible] வேவு பார்க்கிறாய்’ என்று பல ஒற்றர்கள் [illegible] அடி வாங்கியதுண்டு. ஒற்றர்களுடைய வீடு சுற்றி [illegible] தாக்கப்பட்டதுண்டு. ஒற்றர்கள் மீது வேறு குற்றம் [illegible] திருட வந்தான். மனைவியின் கையைப் பிடித்து [illegible] மகளைக் கெடுக்க வந்தான்’ என்று புகார்கள் [illegible]

[illegible] ஒற்றர்களைப் பற்றி பொது நீதிமன்றத்தில் [illegible] தொடுக்க இயலாது. அரசு உயரதிகாரிகளோ, [illegible] அதை விசாரிக்க இயலும்.

[illegible] அத்து மீறியதும் ஓரொரு சமயம் நடந்திருக்கிறது. [illegible] அமைதியாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் [illegible] தன்னைக் கேலி செய்தவனைப் போருக்கு அழைத்து [illegible] புரியச் சொல்லி, பல ஆயிரக்கணக்கான மக்களின் [illegible] கேலி செய்தவனை அவமானப்படுத்தி, தான் மிகுந்த [illegible] என்று ஊருக்குப் பறைசாற்றி, எல்லாம் முடிந்து [illegible] சமயம் எதிர்பாராதவிதமாய் கேலி செய்த அந்த [illegible] தாக்கப்பட்டு இறந்துபோன ஒற்றன் உண்டு.

[illegible] சம்பவத்திற்குப் பிறகு மன்னர், ஒற்றர்கள் மீது [illegible] கட்டுப்பாடுகளை விதித்தார். “எந்தக் காரணம் [illegible] ஒற்றர்கள் ஜனங்களுக்கு நடுவே தாங்கள் இன்னார் [illegible] காட்டிக் கொள்வதும், தங்கள் பெருமைகளை [illegible]வதும், தனிப்போருக்கு அழைப்பதும் அல்லது [illegible] முன்னிலைப்படுத்திக் கொள்வதும் கூடாது. அவ்விதம் [illegible] என்று தெரிந்தால், அவர்களைத் தனியே

அழைத்துப் போய், மறைமுகமாய் உயிர்கூடப் [illegible]
படலாம்...” என்று ஒற்றர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டி எச்சரி[illegible]

அரசருடைய ஒற்றர் படையைச் சேர்ந்த[illegible]
அநேகமாய் பழையாறையைச் சேர்ந்தவர்களும், குட[illegible]
சேர்ந்தவர்களும், திருவையாறைச் சேர்ந்தவர்களுமா[illegible]
இருந்தார்கள். காவிரி எங்கு வளமாய்ப் பாய்ந்து, பல [illegible]
பரப்பி பூமியைச் செழிப்பாக்குகின்றதோ, அந்த பூமி[illegible]
சார்ந்தவர்களாகத்தான் இருந்தார்கள்.

வசதி இல்லாதவர்கள் ஒற்றர்களாக இருக்க மு[illegible]
வசதியோடு வாழ்பவர்கள்தான் ஒற்றர்களாக இருக்க மு[illegible]
அப்படி வசதியோடு, சுகமாக வாழ்ந்தவர்களைக் கடு[illegible]
பயிற்சியின் மூலம் அமைதியாக இருப்பதற்குக் கற்றுக் கொ[illegible]
விட்டால், மிகச் சிறந்த ஒற்றர்களாக அவர்கள் இருப்பா[illegible]

ஆதிகேசவன் அந்த இருட்டில் எழுந்திருக்க[illegible]
புதர்களூடே இன்னும் குறுக்கிக் கொண்டு, உட்கார்ந்த[illegible]
குதிகால் உயர்த்தி வேகமாக நகர்ந்து, அந்தப் பெண்[illegible]
எதிர்ப்பக்கம் போனார். சுருண்டு உட்கார்ந்து கொ[illegible]
மூச்சுகூட வேகமாய் விடாமல், மெல்லிய இழையா[illegible]
அவரால் முடிந்தது.

சத்தம் கேட்டு ராஜராஜீ \ திகைக்க, பஞ்சவன்மா[illegible]
முல்லைப் பந்தலிருந்து கழியை உருவி, அவர் உட்கார்ந்[illegible]
மல்லிகைப் புதரில் ஓங்கி அடித்தார். ஆதிகேசவன் அ[illegible]
இருந்திருந்தால் அந்த அடி மிக பலமாய் அவ[illegible]
தாக்கியிருக்கும். பக்கத்தில் சில இடங்களில் மூங்கில் கழி[illegible]
குத்தித் துழாவினார்.

“ஏதுமில்லை அரசியாரே... ஈர மண்ணில் கல் [illegible]
அந்தச் சப்தம் எழுந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அ[illegible]
நாம் திகைத்ததற்கு எதிரொலியாக அந்தச் ச[illegible]
எழுந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இங்கு எனக்குத் தெ[illegible]
மனிதர்கள் யாருமில்லை...” என்று இராஜராஜீ சொன்னா[illegible]

பஞ்சவன்மாதேவி சிறிது நேரம் புதரை உற்றுப் பா[illegible]
விட்டு பலகையில் உட்கார்ந்து கொண்டார். இராஜராஜீ[illegible]
உட்காரச் சொன்னார்.

“மறுபடி சொல்... அரசருக்கு எதிராக அபிசார ஹோ[illegible]
செய்வது யார்...? யார் இந்தத் தகவலை இராஜேந்திர[illegible]
தெரிவித்தார்கள்...”

[illegible] சேர தேசத்திற்குப் போகும் வழியில்
[illegible] என்று ஒரு இடம் இருக்கிறது. அந்தக் கொல்லி
[illegible] பள்ளத்தாக்கில் ஒரு நீர்ச்சுனைக்கு அருகே, பெரிய
[illegible] பதினைந்து, பதினாறு பேர் தங்கியிருக்
[illegible] அவர்கள் எல்லோரும் கையில் காப்பு கட்டிக்
[illegible] சோழ தேசத்தை அழித்து விடுவதாய் சபதம்
[illegible]கிறார்கள்.

[illegible] தேசத்தைப் போர் செய்து அழிக்க முடியாது என்று
[illegible] வேறுவிதமாய் அழிக்க முற்படுகிறார்கள்.
[illegible] ஒழித்து விட்டால் சோழ தேசம் ஒழிந்தது
[illegible] எண்ணம். எனவே பெரிய அளவில் அபிசார
[illegible] செய்கிறார்கள்.

[illegible]க்கில் மந்திரஜபம் ஜபித்து, பூத பிசாசங்களை
[illegible] அவற்றை அரசர் மீது ஏவி விடுவது அவர்
[illegible] திட்டம். இதைக் கண்டுபிடித்துச் சொன்னது
[illegible] கண்டராதித்தர். இந்தத் தகவலையும் உங்களுக்கு
[illegible] சொல்லச் சொன்னார்.”

[illegible] கண்டராதித்தர் நேரே வந்தாரா... அல்லது
[illegible]...”

[illegible] கண்டராதித்தர் ஒரு பௌத்த துறவிபோல்
[illegible] அரண்மனைக்கு வந்து, இளவரசரைத் தனியாகப்
[illegible] வேண்டும் என்று சொல்லி, இளவரசரும் அவரும்
[illegible]க்கொள்ள, தான் யார் என்பதை வெளிப்படுத்தி
[illegible] தான் பார்த்தவைகளை இளவரசருக்குச்
[illegible]றார்...”

[illegible] பௌத்த துறவிபோல் அவர் வேடமணிந்திருக்
[illegible] பஞ்சவன்மாதேவி ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார்.

[illegible] கண்டராதித்தரை இந்த அபிசார ஹோமம்
[illegible] கடத்திக் கொண்டு போய் விட்டார்களாம்.
[illegible] அவர் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தபோது, சுற்றி
[illegible] சேர தேசத்திற்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்
[illegible]

[illegible]ராஜருக்கு எதிராக நீங்கள் ஹோமம் செய்ய
[illegible] நீங்கள்தான் அதற்குக் கர்த்தாவாக இருக்க
[illegible] நீங்கள்தான் கையில் தர்ப்பை பிடித்து ஹோமத்தை

ஆரம்பிக்க வேண்டும். நீங்கள்தான் வரமிளகாயைக் [illegible] மாமிசங்கள் போட்டு, மதுக்குடம் சாய்த்து யாகம் [illegible] வேண்டும்' என்று வேண்டிக் கொண்டார்களாம். மறு[illegible] அடித்துத் துன்புறுத்தினார்களாம்.

'எங்களாலேயே செய்ய முடியும். இந்த இ[illegible] உட்கார்ந்தபடி இராஜராஜசோழனை அழித்துவிட [illegible] ஆனால் இராஜராஜசோழனுக்கு ரத்த சம்பந்தம் [illegible] கையில் தர்ப்பை பிடித்து ஹோமத்தை ஆரம்பித்து [illegible] வெகு நிச்சயமாய் இதன் பலன் விரைவாக இருக்கும் [illegible] தவறாது வரமிளகாயை இதில் கொட்டி, நீ ஜபம் செ[illegible] இராஜராஜ சோழனுடைய பற்கள் வெகு விரைவில் [illegible] விடும். முகம் மாறும். வயிறு நோகும். நெஞ்சை அ[illegible] என்றெல்லாம் சொன்னார்களாம்.

அடி, உதைக்குப் பயந்து செய்வதாக ஒப்புக்கொ[illegible] அவர்கள் இருப்பிடம் எது என்று கண்டுபிடிப்ப[illegible] அவர்களோடு இருப்பது போல் நடித்து, அவர்கள் சொ[illegible] கொடுத்த மந்திரத்தைச் சொல்லாமல் கையில் [illegible] பிடித்தபடி வெறும் 'நமச்சிவாய மந்திரம்' சொல்லி[illegible] மதுராந்தக கண்டராதித்த தேவர் அவர்களுடைய பூ[illegible] இருந்து தப்பித்து ஓடிவந்து, ஒரு பௌத்த மடால[illegible] அடைக்கலம் கேட்டிருக்கிறார். பௌத்தர்கள். முழு[illegible] தெரிந்து கொண்டு அவருக்கு அடைக்கலம் கொடு[illegible] கிறார்கள்.

அம்மா... அவர் அடைக்கலமான பௌத்த மடாலய[illegible] தெரியுமா..." என்று இராஜராஜீ கேள்வியோடு நி[illegible] பஞ்சவன்மாதேவி தன் முகத்தில் அதிர்ச்சியைக் கா[illegible] 'எது... சீக்கிரம் சொல்' என்பதுபோல் இருந்தது.

15

"உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவரின் இரண்[illegible] மகளான மாதேவடிகள் வசிக்கின்ற பௌத்த மடாலயம் [illegible] போய் தான் அவர்களிடம்தான் மதுராந்தக கண்டரா[illegible] அடைக்கலம் கேட்டிருக்கிறார்..." என்றாள் ராஜராஜீ.

[illegible]மாதேவி கண் மூடிக் கொண்டார். 'என் சிவனே, [illegible] என்று உள்ளுக்குள் கதறினார்.

[illegible] ஆனந்தமயமாய் ஒரு மனிதர், உலகத்திலேயே [illegible] ஒரு கற்றளி எழுப்ப வேண்டும் என்று தீர்மானித்துச் [illegible] இருக்க, சிவனுக்கு மிகப் பெரிய கோவில் [illegible] வேண்டும் என்று ஆவலோடு அலைந்து [illegible], அவருக்கு எதிராய் அவரைச் சுற்றி [illegible] நடக்கிறது..." என்று வருத்தப்பட்டார்.

[illegible] ஒரு வேதனை இன்னொரு வேதனையிடம் [illegible]. இந்த வேதனை அந்த வேதனையிடம் [illegible] கேட்டு, இரண்டு வேதனைகளும் ஒன்றாக [illegible] அங்கு என்ன நடந்ததோ, இனி என்ன நடக்கப் [illegible] தெரியவில்லையே..." என்று வேதனைப்பட்டார்.

[illegible] முதல் மகள் குந்தவை. இரண்டாவது மகள் [illegible] மூன்றாவது குழந்தை மகன் இராஜேந்திரன்.

[illegible] பதினாறு வயதில் சிவனை மறுத்து, சிவன் [illegible] மறந்து, சபைக்கு வந்த பௌத்தர்களோடு [illegible] 'இனி அரசவைக்குத் திரும்பமாட்டேன். அரசருக்கு [illegible]மாட்டேன். இனி நான் துறவி' என்று தெளிவாக [illegible] போய் விட்டாள்.

[illegible] நன்கு நடனமாடக்கூடியவள். அருமையாய் [illegible] அற்புதமாய்ச் சித்திரம் வரைபவள். மிகுந்த [illegible] கேட்பதில் மிகுந்த சாமர்த்தியசாலி. [illegible] கற்றவள். வில் வித்தை தெரிந்தவள். இப்படி [illegible]களையும் கற்று அவள், அனைத்தையும் நொடி [illegible], 'நான் துறவி' என்று போனது அரசருக்குப் [illegible] இருந்தது. அதிலிருந்து அரசர் மீள இரண்டு [illegible].

[illegible] தன் இரண்டாவது மகள், பெயர் மாற்றிக் [illegible] மாதேவடிகள் என்று தன்னை அழைத்துக் கொண்டு [illegible] மதத்தைத் தழுவியதை உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவர் [illegible] எவராலும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

[illegible] சீறியெழ, அரசர் மட்டும் கைஉயர்த்தி, [illegible] ஆட்சியில், யாருக்கு எந்த மதம் பிடிக்கிறதோ, [illegible] அவர்கள் பின்பற்றலாம். இந்த ஊரில்

உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் சரி, என் உறவினர்[illegible] இருந்தாலும் சரி, எனக்கு நெருங்கிய சொந்தமாக இருந்[illegible] சரி, அவர்களுக்கு மதம் மாற பூரண உரிமை உண்டு.

எனவே, என் மகள், அவளுக்கு விருப்பமான மதத்[illegible] தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம். அவள் மறுபடியும் மன[illegible] இந்த வீட்டிற்கு வந்தாலும் இருகை விரித்து அவளை வர[illegible] நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

மக்கள் தேசத்திற்கு எதிராகத் திரும்பினால் மட்டுமே [illegible] பகைவனாக மாறுவேன். இந்த தேசத்திற்கு எந்த இன[illegible] செய்யாதவகையில் மதம் மாறினாலும் சரி, இனம் [illegible] திருமணம் செய்து கொண்டாலும் சரி எனக்கு ஆட்சேப[illegible]யில்லை...” என்று அரச சபையில் உரக்க அறிவித்தார்.

மதம் மாறிய மாதேவடிகளுக்கு சீர் செனத்தி செ[illegible] போல் நிரம்பப் பொருள்கள் கொடுத்து, பசுக்களும், ஆ[illegible] துணிமணிகளும், பொற்கழஞ்சுகளும் அனுப்பி கௌரவித்[illegible]

ஆனால் இதைவிடக் கொடுமையான விஷயம் அ[illegible] முன் நடந்தது. சைவ சமயத்தையே உயிராகக் கருதி, திருவ[illegible] என்கிற கிராமத்திலே தங்கி, அங்குள்ள மிகப்பெரிய [illegible] கோயிலைப் பராமரித்து வந்த மதுராந்தக கண்டரா[illegible] திடீரென்று காணாமல் போனது அவருக்குப் பேரதிர்ச்[illegible] இருந்தது.

‘மேல்பாடிவரை போய் வருகிறேன். நா[illegible] அரிஞ்சயருக்குத் திதி வருகிறது’ என்று புறப்பட்டுப் [illegible] மதுராந்தக கண்டாரதித்தரைப் பிறகு காணவே இல்லை.

அவரைச் சிலர் கடத்திக் கொண்டு போனார்கள் எ[illegible] சேதி வந்த போது, சோழ தேசம் முழுவதும் வலை [illegible] தேடியும் கிடைக்கவில்லை. சேரதேசம், பாண்டியதேசம் [illegible] எல்லா இடங்களிலும் தேடியும் அவர் காணக் கிடைக்கவி[illegible]

அவரை, ‘பாண்டிய நாட்டின் ஆபத்துதவிகள்’ என[illegible] ஒரு தனிப்படை, சோழ தேசத்தைப் பழி வாங்குவ[illegible] சபதமேற்று அழைத்துப் போய் இருக்கிறதாய் தகவல்கள் வ[illegible] அவர்கள் இடம் மாறிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள் எ[illegible] சொல்லப்பட்டது.

தேடுதல் ஓயும் வரைக்கும் அவர்கள் நிரந்தரமாய்த் த[illegible] போவதில்லை என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. பாரத தேசத்[illegible]

[illegible] நிகரையை அடைந்து அங்கிருந்து வடக்கே போய், [illegible] நிரந்தரப் பகையான சத்தியாசிரயனிடம் [illegible] சரணடைந்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது.

[illegible] உரிமையுள்ள சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் ராஜராஜர் [illegible]கிறார் என்றும், அவர் வாரிசுகளே மறுபடி மறுபடி [illegible] முற்படுகின்றன என்றும், அதை உடைத்தெறிந்து [illegible] ஆட்சியைத் தான் நிலைநிறுத்தி சபதம் [illegible], அதற்காகப் படை திரட்ட வடமேற்கே [illegible] கண்டராதித்தர் போயிருக்கிறார் என்றும் [illegible] முழுவதும் செய்தி பரப்பப்பட்டது.

[illegible] இந்தச் செய்தியைப் பரப்பினார்கள் என்று [illegible] மதுராந்தக கண்டராதித்தரே இப்படிப் பரப்பச் [illegible]தாகவும் சிலர் சொன்னார்கள். இந்தச் செய்தி [illegible], சேர தேசத்திலும் அதிகம் பேசப்பட்டது. [illegible] கிசுகிசுப்பாகப் பரிமாறிக் கொள்ளப்பட்டது.

[illegible] தேசத்திற்கு எப்போதும் ஒரு ஆபத்து இருந்து [illegible] இருக்கும். அப்படி இருந்தால்தான் சோழ தேசம் [illegible] இருக்கும்’ என்று குடிமக்களால் சிரிப்பாகச் [illegible]டது. அந்தச் சிரிப்பினூடே கவலையும் இருந்தது.

[illegible], இரண்டு மூன்று வருடங்களாக மதுராந்தக [illegible]த்தரிடமிருந்து எந்தச் செய்தியும் வரவில்லை. அவர் [illegible]கிறார் என்றும் தெரியவில்லை. உடையார் ஸ்ரீ [illegible]த்தவர் இதைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலைப்படவில்லை.

[illegible] என்ற ஒன்று வருமல்லவா. அப்போது பார்த்துக் [illegible] படை திரட்டி சோழ தேசத்தை நோக்கி [illegible] சில நாட்கள் ஆகுமல்லவா. படை திரட்டுகிறார்கள் [illegible] தெரிந்தால் போதும் – நான் திரட்டுகிற இடம் நோக்கி [illegible]களைத் திரட்டிக் கொண்டு போவேன்.

[illegible] நேர் மோதுகிறபோது, அவர்கள் யார் யார் என்று [illegible] போகும். யார் பக்கம் இறைவன் இருக்கிறான் என்பது [illegible]

[illegible], சபதம் செய்து விட்டுக் காணாமல் போன [illegible] பற்றி எனக்கு எந்த அக்கறையும் இல்லை. அவன் [illegible] போய்ச் சேர்ந்தாலும் அது பற்றிக் கவலையில்லை.

சதித் திட்டங்கள் ரகசியமாகத் தீட்டலாம். [illegible] நேரடியாத்தானே நடத்த வேண்டும். நம்முடைய [illegible] போரின்போது நாம் காட்டுவோம். அதுவரை [illegible] வேலையை அமைதியாகச் செய்து கொண்டிருக்கலாம். [illegible] தெருவில் அரசியல் பேசுவது என்பது எனக்கு பிடித்த[illegible] விஷயம் அல்ல.

சோழ தேசத்திற்கு நாம் செய்ய வேண்டிய [illegible] அதிகம் இருக்கின்றன. சோழ தேசத்தின் விளை நில[illegible] அளவெடுக்க வேண்டும். எல்லா கிராமங்களையும் [illegible] திரட்டி, அதற்குப் பொதுவான சபை அமைக்க வேண்டும்.

அந்த சபைக்கு ஆட்களை நல்லமுறையில் தேர்வு [illegible] குடவோலை முறை வகுக்க வேண்டும். மூன்று வருடத்திற்[illegible] முறை குடவோலை முறை நடத்த வேண்டும்.

எல்லாக் குடியினருக்கும் எல்லா வித வசதி[illegible] கிடைத்து, மக்களைச் சந்தோஷமாக வாழ வைப்ப[illegible] உயரதிகாரிகளின் கடமையாக, படித்தவர்களின் கடமை[illegible] செல்வந்தர்களின் கடமையாக இருக்க வேண்டும்.

நமது மக்களை நாமே இழிவு படுத்துவதும், [illegible] சொல்லிப் புண்படுத்துவதும் சற்றும் தகாது. திறமையுள்[illegible] எந்த இனத்தில் இருப்பினும் அவர் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்[illegible] கொண்டாடப்பட வேண்டும். அதுதான் அடுத்த தலைமு[illegible] இளைஞர்களுக்கு நல்ல பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டு [illegible] கொடுக்கும்.

இல்லையெனில், நாம் ஒரு சொல்லால் இழிவுப்படு[illegible] னோம் என்றால் நம் பிள்ளைகள் மூன்று சொற்க[illegible] இழிவுபடுத்தத் துவங்குவார்கள்...'' என்று மதுராந்[illegible] கண்டராதித்த தேவர் விஷயத்தை உடையார் [illegible] ராஜராஜத்தேவர் சாதாரணமாக்கி விட்டார்.

அவர் இனவேறுபாடு கூடாது என்று பேசியது[illegible] மக்களுக்கு முக்கியமாகப் போய்விட்டது. விளைநில[illegible] அளக்கிற விஷயத்திற்கு ஜனங்கள் திசை திரும்பி விட்டார்[illegible]

மூன்று போக நிலம் எது, இரண்டு போக நிலம் எது, [illegible] போக நிலம் எது என்று சர்ச்சையில் இறங்கிவிட்டார்கள்.

ஒரு போக நிலம் அதிகமிருப்பது தெரிந்த[illegible] கால்வாய்கள் வெட்டும் பணியும் கூடவே தொடர்ந்து நட[illegible]

[illegible] மதுராந்தக கண்டராதித்த தேவர் காணாமல் [illegible] நினைவில்லாமல் போய் விட்டது.

[illegible] அந்தப் பெயர் உச்சரிக்கப்பட்டதும் [illegible] திகைத்தார். அவர் எதிரியா அல்லது உறவா [illegible] விழித்தார்.

[illegible] சோழ தேசத்திற்கு வந்தால், தான் சொல்பவை [illegible]களோ, மாட்டார்களோ என்று பயந்து, எங்கோ [illegible] மடத்தில், மாதேவடிகளின் பாதுகாப்பில் [illegible] அலங்காரங்களையெல்லாம் அழித்துவிட்டு, [illegible] உருமாறி மதுராந்தக கண்டராதித்த தேவர் [illegible] உட்கார்ந்து விட்டார். முதலில் வேடமாக பௌத்த [illegible]களை அணிந்தாலும், பிறகு மெல்ல மெல்ல மாறி, [illegible]களின் போதனையால் அவரும் பௌத்தராகி [illegible] என்று சொல்கிறார்கள்.

[illegible] பௌத்தரானாலும், 'உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத் [illegible] இந்த யுகத்தின் மனிதர். சோழ தேசத்தின் நல்முத்து. [illegible] அவருக்குத் தீங்கு இழைக்கப்படுவதை நான் சகிக்க [illegible]' என்று தெளிவாகச் சொல்லி ஓலை எழுதி [illegible].

[illegible] ஓலை மும்முடிச் சோழர் பல்லவராயனிடம் [illegible] பல்லவராயன் அதை இராஜேந்திரருக்குச் சொல்லி, [illegible] உடனடியாக அந்தத் தகவலை உங்களிடம் [illegible] சொன்னார். தன்னைத் தேட வேண்டாம் என்றும், [illegible] தேடினால் அது எதிரிகளுக்கு உதவியாகப் [illegible] என்றும் மதுராந்தக கண்டராதித்த தேவர் [illegible].

[illegible] ஓலையை வைத்துக் கொண்டு இந்த அபிசார [illegible] விஷயத்தை நம்புவதா, வேண்டாமா என்று [illegible]ருக்குத் தெரியவில்லை. எனவேதான் இந்தச் செய்தி [illegible] வந்தது.

[illegible] இதை உடனடியாக கருவூர்த் தேவரிடம் சொல்ல [illegible] என்பது அவருடைய விருப்பம். இதனால் எந்தத் [illegible] தெரிந்து விடக்கூடாது என்பது அவருடைய எண்ணம். [illegible] தங்களுக்குச் சொல்லுமாறு எனக்குச் சொல்லப்பட்ட

தகவல்கள். அனைத்தையும் தெரிவித்து விட்டேன்...'' இராஜ[illegible] கையெடுத்துக் கும்பிட்டாள்.

''உள்ளே போகலாம் வா...'' சொல்லி[illegible] பஞ்சவன்மாதேவி எழுந்து உள்ளே போனார்.

ராஜராஜீக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தங்குவதற்கு [illegible] ஒதுக்கிக் கொடுத்தார். அனைவருக்கும் மாற்றுடைகள் [illegible] சொன்னார்.

மெல்ல மேல் தளத்திற்குப் படியேறினார். மரத்தா[illegible] படிகளைக் கடந்து மேல் தளம் நடந்து போய், வளைந்த [illegible] ஈசான்ய மூலையில் இருக்கும் பெரிய அறையின் கதவை [illegible] மூடினார்.

அந்த அறை இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. [illegible] கனமான மரத்தடுப்பு போடப்பட்டிருந்தது. அந்த மரத்[illegible] தெற்கு பார்த்த சாளரங்களைக் கொண்டிருந்தது.

16

அந்த மரத்தடுப்பைத் தாண்டி அவர் உள்ளே [illegible] பெரிய கட்டிலில் பஞ்சணைகள் இருக்க, உடை[illegible] ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் தலைக்குத் திண்டு வைத்து கால் [illegible] படுத்திருந்தார்.

அவர் மார்பின் மீது ஒரு மெல்லிய துணி[illegible] போர்த்தப்பட்டிருந்தது. கழுத்தில், அரசனாகும் போது அணி[illegible] மாணிக்கப் பதக்கம் இருந்தது. கேயுரங்களையும், கங்க[illegible] களையும் கழற்றி வைத்திருந்தார். காது குண்டலங்க[illegible] வைரங்கள் மின்னின. அவர் மூச்சு சீராக ஏறி இறங்[illegible] கொண்டிருந்தது.

பஞ்சவன்மாதேவி மெல்ல அவருக்கு அருகே [illegible] அமர்ந்து கொண்டார். அவரையே உற்றுப் பார்த்தார்.

அரசு என்பது எவ்வளவு கொடுமையான விஷயம். [illegible] மன்னனுக்கு என்னவெல்லாம் பிரச்சினைகள் வருகின்[illegible] அவனை அந்தப் பதவியிலிருந்து விலக்க எத்தனை [illegible] எத்தனைவிதமாய் முயற்சி செய்கிறார்கள்.

[illegible] அத்தனையையும் மீறி இந்த மனிதர் மெல்ல [illegible] கொண்டிருக்கிறார். தான் என்ன செய்ய [illegible] என்று ஆசைப்பட்டாரோ, அந்த ஆசையிலிருந்து [illegible] பிசகாமல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

[illegible] ஆசைகளெல்லாம் மிகப் பெரிய ஆசைகளாக [illegible] பிரம்மாண்டமாக இருக்கின்றன. நான்கு பனை [illegible] கோயில் கட்டவேண்டும் என்று இவர் சொல்லி [illegible] வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. திரும்பத் திரும்ப எவரைச் [illegible], எங்கு சந்தித்தாலும் இந்தக் கோவில் பற்றிய [illegible] இவர் மனது திரும்பி விட்டது. கோயில் தவிர வேறு [illegible] இவருக்கு எண்ணமே இல்லை என்பதுபோல் [illegible]

[illegible], இத்தகைய ஒரு மனிதரை, சோழதேசத்தின் [illegible] உச்சாணிக் கிளைக்குக் கொண்டு போனவரை [illegible] அழித்து விடலாம் என்று நினைக்கிறார்கள். [illegible] வரமுடியாதபோது, வாள் உருவி நேருக்குநேர் [illegible]யாதபோது, அவரின் முதுக்குப் பின்னால் மந்திர [illegible] செய்து அழித்து விடலாம் என்று கங்கணம் கட்டிக் [illegible] அலைகிறார்கள்.

பஞ்சவன்மாதேவி அவருக்கு அருகே படுத்துக் கொண்டு, [illegible] உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவரின் நெஞ்சை [illegible]த்தார்.

ராஜராஜருக்கு விழிப்பு ஏற்பட்டது. அவர் பஞ்சவன்மா[illegible] அருகே நகர்ந்து படுத்தார். கைகளை வீசி அவர் மீது [illegible] இறுக்கிக் கொண்டார்.

[illegible]ப்பக்கம் இருந்த கச்சையின் சுருக்கை பளிச்சென்று [illegible] அவிழ்த்தார். தோள்பக்கம் சேர்த்து இறுகப் பிடித்துக் [illegible]டார்.

[illegible], இறுகி, அவர் கழுத்தில் முகம் புதைத்து [illegible] தூங்கிப் போனார். அவர் ஆழ்ந்து தூங்கும் வரை [illegible]மாதேவி மெல்ல அவர் முதுகை வருடிக் [illegible]ருந்தார். இடது கையால் தலையைத் தடவிக் [illegible]ருந்தார். அந்த சுகம் அவரை இன்னும் ஆழ்ந்த [illegible]க்கு கொண்டு போயிற்று.

தன்னுடைய சுகத்தை விடுத்து, தனக்கு வேண்டி[illegible] களை மறந்து புருஷன் நன்கு தூங்க வேண்டும் என்று [illegible] செய்கிற மனைவிகள் அற்புதமானவர்கள், தபஸ்விகள். அ[illegible] புகழைத்தான் உலகம் இன்னமும் சொல்லிக் கொண்டிருக்[illegible]

ஆதிகேசவன் நடந்து மாளிகையைவிட்டு வெளி[illegible] போனார். அந்த ஊர் எல்லையில் உள்ள கொட்டா[illegible] உறங்கிக் கொண்டிருந்த காவல் வீரனை எழுப்பி[illegible] 'என்னைக் கொண்டுபோய் பழமர் நேரியில் விடு' [illegible] கட்டளையிட்டார்.

அவன் எழுந்து முகம் துடைத்துக் கொண்டு, குதி[illegible] சிறுதேரில் பூட்டினான்.

இரண்டு பேர் நின்று பயணம் செய்கிற சிறுதே[illegible] உட்கார்ந்தால் குதிரைக்கு எடைகூடி கஷ்டமாக [illegible] மென்பதால், கால் பரப்பி, அருகே இருக்கிற மூங்கில் [illegible] நின்றுகொண்டே வருவார்கள்.

ஒருவர் தாராளமாக ஓட்டிக் கொண்டு வரலாம். [illegible] எளிதாகப் பயணம் செய்யலாம். சில சமயம் இம்மாதிரி [illegible] மூன்று, நான்கு பேர்கூட ஏறுவதுண்டு. நல்ல குதிரை [illegible] இரண்டுபேர் ஏற, அந்தக் குதிரை வெகுவிரைவில் குறிப்[illegible] இடத்தை அடைந்து விடும்.

அவர் பழமர்நேரியை கால் நாழிகையில் அடை[illegible] குதிரைக்காரனுக்கு காசு, கொடுத்தார். வீடு நோக்கி நட[illegible]

வீட்டை அடைந்து கதவு தட்டினார். குமுதினி [illegible] திறக்க, உள்ளே போய் முற்றத்தில் இறங்கி, கைகால் அ[illegible] முதுகு முழுவதும் ஜலம் அடித்துத் தெளித்துக் கொண்டு, [illegible] வேட்டியை உருவிப்போட்டு, தலைக்குத் தண்ணீர் தெளி[illegible] மறுவிநாடியே உடை மாற்றி, பல்தேய்த்து, உலர்ந்த துண்[illegible] முகம், தலை எல்லாம் துடைத்து, சிகையைப் பிரித்து வி[illegible] கொண்டு, மறுபடியும் திருமண் எழுதி, இடுப்பு வேட்டி[illegible] சரசரவென்று மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு, மேல் துணி[illegible] இடுப்பில் இறுக்கிக்கொண்டு, வீட்டின் அடுப்புத் தள[illegible] நடுப்புறத்தில் படுத்திருக்கும் பிரம்மராயருக்கு அருகே [illegible] நின்றார். பிரம்மராயர் எழுந்து உட்கார்ந்ததும், அவ[illegible] சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்.

"[illegible]கேசவன்... உட்கார்..." பிரம்மராயர் கை காட்ட, [illegible] பிரம்மராயருக்கு அருகே உட்கார்ந்தார்.

"[illegible] இராஜராஜீ எதற்கு வந்திருக்கிறாள்?" [illegible] கேட்டார்.

"[illegible] முக்கியமான தகவல் கொண்டு வந்திருக்கிறாள்..." [illegible] பதிலுரைத்தார்.

"[illegible] அதை என்னிடம் சொல்லவில்லையே... [illegible] சொன்னாள்... மன்னரிடம் வழியில் பேசினாளா?"

"[illegible] ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை. மன்னரை [illegible] அனுப்பி விட்டு, கீழே தூங்கப் போவதுபோல [illegible] செய்து, பஞ்சவன்மாதேவியைத் தனியே சந்தித்துப் [illegible] பஞ்சவன்மாதேவியிடம் அவள் சொன்ன விஷயங் [illegible] கேட்டு விட்டு உங்களிடம் வந்து சொல்கிறேன்..."

"[illegible] என்ன விஷயம்?"

"[illegible] கண்டராதித்த தேவர் ஓலை அனுப்பி [illegible]"

"[illegible]!"

[illegible]போய் பிரம்மராயர் திரும்பினார். ஆச்சரியத் [illegible] கேட்டார்.

"[illegible] போன மதுராந்தக கண்டராதித்தரா?"

"ஆமாம்."

"[illegible]சோழனுடைய மகனாரா?"

"ஆமாம்."

"[illegible] என்ன ஓலை?"

"உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவருக்கு எதிராக கொல்லி [illegible] பாண்டிய தேசத்து ஆபத்துதவி வீரர்களால் அபிசார [illegible] செய்யப்படுகிறது. அந்த ஹோமம் – பூத, [illegible] ஏவி, இராஜராஜத்தேவர் மீது வந்த விழச் [illegible]

[illegible] உடல்நலம் இதனால் பாதிக்கப்படும். அவர் பற்கள் [illegible] தொடங்கும் என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது.

இந்த ஹோமம் முடிவதற்கு இன்னும் சிறிது நாட்களே [illegible]. இதைப் பற்றிய விவரங்களை கருவூர்த்தேவரிடம்

சொல்லி, கருவூர்த்தேவர் என்ன சொல்கிறாரோ அத[illegible] செய்ய வேண்டும் என்று இராஜேந்திரர் கேட்டுக்கொண்[illegible] தாக இராஜராஜீ பஞ்சவன்மாதேவியிடம் சொன்னாள்."

"இராஜேந்திரர் யார் யாரிடம் இதைச் சொல்லச் [illegible] இருக்கிறார்?"

"இளவரசர் இராஜேந்திரர் இதை பஞ்சவன்மாதே[illegible] மட்டும் சொல்லச் சொல்லி இருக்கிறார். குறிப்பாய், உ[illegible] ஸ்ரீராஜராஜத் தேவரிடமும் உங்களிடமும் சொல்லக் [illegible] என்று சொல்லியிருக்கிறாராம்."

"ஏன்... காரணம் ஏதேனும் உண்டா?"

"உண்டு. உங்களிடம் சொன்னால் நீங்கள் மறுவி[illegible] இதை உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவரிடம் தெரி[illegible] விடுவீர்களாம். உடையார் ராஜராஜத்தேவர் இதை [illegible] சிரித்துவிட்டுப் புறந்தள்ளி விடுவாராம்.

ஏதேனும் செய்ய முற்பட்டால், செய்யக்கூடாது [illegible] சொல்லிவிடுவாராம்.

எனவே, இந்தமாதிரி விஷயங்களை அவ[illegible] எடுத்துக்கொண்டு போவதில் நியாயமில்லை. எனவே, [illegible] பிரச்சினையைத் தீர்க்கக்கூடிய ஒரே ஒரு மனிதர் கருவூர்[illegible] என்பதால் அவரிடம் சொல்லி இதை எப்படிச் சமா[illegible] என்பதைத் தெரிவிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறா[illegible]

கருவூர்த்தேவர் என்ன கட்டளையிடுகிறாரோ, அ[illegible] விதமாகச் செய்ய இராஜேந்திரர் சித்தமாக இருக்கிறார்."

"ஹோமம் எத்தனை நாட்களாக நடைபெறுகிறது?"

"கிட்டதட்ட ஐந்து மாதங்களாக நடைபெறு[illegible] ஆறாவது மாதம் இந்த ஹோமம் பூர்த்தியாகிவிடும் [illegible] சொல்கிறார்கள்."

"அபிசாரத்தில் பலவிதமான ஹோமங்கள் இருக்[illegible] இவர்கள் எந்தவிதமான ஹோமம் செய்கிறார்கள்... ஏதே[illegible] தகவல் உண்டா?"

"அது பற்றியும் இராஜராஜீ பஞ்சவன்மாதேவி[illegible] பேசினாள். வரமிளகாயையும், மாமிசங்களையும், மது[illegible] களையும் நடுநிசியில் ஹோமகுண்டத்தில் சொரிந்து அ[illegible] வேதத்தை உரத்துச் சொல்லி ஆடுகிறார்களாம்..."

[illegible]... உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் போல [illegible] வைத்திருக்கிறார்களாமா?"

[illegible] அப்படி ஒரு தகவலை இராஜராஜீ சொல்ல [illegible]

[illegible] இதற்கு பஞ்சவன்மாதேவி என்ன சொன்னார்?"

[illegible] பதிலும் சொல்லவில்லை. இதைக் கேட்டதும் [illegible] சரிந்து விட்டேன். என்னைத் தேடுவதற்காக [illegible] உருவி, நாலுபக்கமும் வீசி எறிந்தார். என்மீது [illegible] நான் உட்கார்ந்தபடி எதிர்திசைக்குப் போய் [illegible] அவர் தனக்குப் பின்பக்கம் ஆள் இருப்பர் என்று [illegible] இடம் மாற்றி உள்ளே போய் விட்டார்..."

[illegible] அமைதியாக இருந்து விஷயங்கள் கேட்டு [illegible] ஒரு ஒற்றன், தான் அறியும் செய்தியைப் பற்றி [illegible] கூடாது. அதிர்ச்சியை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளல் [illegible] உனக்கு நல்ல பழக்கங்கள், பயிற்சிகள் இருந்தும் [illegible] நேரத்தில் சரிவர செய்ய முடியாமல் போகிறது.

[illegible] இம்மாதிரி விஷயங்களில் உன்னை நீ [illegible] கொள்ள வேண்டும். வெறும் அந்தணனாகவே நீ [illegible] முக்கியமான நேரத்தில் உன்னை வெளிக் [illegible] கொண்டிருக்கிறாய். அதனால் செய்தியின் தொடர்ச்சி [illegible] அறுந்து விட்டது பார்..." மென்மையாக [illegible] பிரம்மராயர் கடிந்துகொண்டார்.

[illegible] பதில் பேசாதிருந்தார். ஆதிகேசவனுக்கு நேர் [illegible] சகலமும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

[illegible] நான் உணவு வகைகளை எடுத்துக் [illegible] பஞ்சவன்மாதேவியைப்போய் பார்த்து வரட்டுமா..." [illegible]

[illegible] உடனே செய்தால் அவருக்குச் சந்தேகம் [illegible] வேறு ஏதேனும் சரியான காரணம் கண்டு [illegible] அந்த ஓலை மதுராந்தகருடைய ஓலைதான் என்பது [illegible] எப்படித் தெரியும்? ஓலை கொடுக்கப் [illegible] பிரம்மராயர் ஆதிகேசவன் பக்கம் திரும்பிக் [illegible]

"இல்லை. ஓலை கொடுக்கப்படவில்லை. ஓலை பிரதியும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஓலையிலுள்ள விஷ மட்டுமே சொல்லப்பட்டன..." ஆதிகேசவன் சொன்னார்.

"எந்த இடத்தில் அபிசார ஹோமம் நடக்கிறது சொன்னாய்?"

"கொல்லிமலையில்..."

"சரி; இது சாதாரணமாக நினைக்கக்கூடிய இல்லை. உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் என்ன கொண்டிருக்கிறார்?"

"அவர் மாளிகைக்குப் போனவுடனேயே தளத்திற்குப்போய் அறைக்குள் நுழைந்துவிட்டார். இதை கண்ணால் பார்த்தேன். அலுப்பாக இருக்கிறது பஞ்சவன்மாதேவியிடம் சொன்னார்."

"நடுநிசி வரைக்கும் உழைத்திருக்கும் மன்ன அலுப்பாகத்தான் இருக்கும். மற்றபடி மன்னரிடம் ஏதேனும் மாற்றமுண்டா?"

"எதுவுமில்லை மன்னர் கம்பீரமாக, தெளி இருக்கிறார்."

'நல்லது... இராஜராஜீ என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறா

"இராஜராஜீயும் உறங்கப் போய் விட்டாள்."

"பஞ்சவன்மாதேவி உறங்கிவிட்டாரா?"

"அவர் அரண்மனையின் மேல் தளத்திற்குப்போய், இருக்கின்ற அறைக்குள் நுழைவதையும் பார்த்து விட்டு வந்தேன்."

"நல்லது... சகலரும் ஓய்வெடுக்கட்டும். நாம் வோம்..."

பிரம்மராயர் அவசரமாக எங்கோ கிளம்புவ ஆயத்தமானார். ஆதிகேசவன் குழப்பமானார்.

17

"எங்கு போக வேண்டும்?" - ஆதிகேசவன் அதிர்ச்சி கேட்டார்.

போய் கிராம அதிகாரியிடம் பேசி உனக்கு ஒரு கொள். நாம் இருவரும் குடந்தை நோக்கிப்

நாளையோ, நாளை மறுநாளோ பஞ்சவன்மா பேசி, இந்தச் செய்தியைப் பற்றி மேற்கொண்டு தகவல் இருந்தால் விசாரித்து, உடனடியாக ஒரு ஆள் ந்தைக்கு அனுப்பவேண்டும். குடந்தையையும், பகுதிகளிலும் நாம் பயணம் செய்வோம்..."

காரணம் என்று தெரிந்து கொள்ளலாமா?" - கேட்டார்.

தேவர் குடந்தைக்கு அருகேயுள்ள கிராமத்தில் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருவேளை - ரில் அவர் மாளிகையிலேயே தங்கியிருக் இருப்பின் அவரை நேரே பார்த்துவிட்டுப் வரவேண்டும்".

காரியம் அத்தனை முக்கியம் என்று நினைக்

தான். அரசருக்கு ஆபத்தெனில் நாம் பரபரக்க நம்முடைய கடமை."

அரசருக்கு ஆபத்து தரும் என்று நினைக்கிறீர்களா?" பணிவாகக் கேட்டார்.

தெரியவில்லை ஆதிகேசவா... யார் செய்கிறார்கள், உக்கிரமாகச் செய்கிறார்கள் என்று புரியவில்லை. விஷயம் ஆறுதலாக இருக்கிறது.

ஆபத்துதவி படைவீரர்களிடமிருந்து மதுராந்தக தேவர் தப்பித்து, தகவல் அனுப்பியிருக்கிறார் சந்தோஷமான விஷயமாக இருக்கிறது.

சதிச்செயலில் அவர் இல்லை என்பதே நிம்மதியாக இருக்கிறது. ரத்த பந்தம் உள்ள உறவுகள் ஹோமம்' செய்தால் அது வேகமாகப் பலிக்கும். எதிரிகள் செய்தால் சற்று தாமதமாகும்..."

நடக்குமென்றா நினைக்கிறீர்கள். எனக்கு நம்பிக்கை

"உனக்குப் புரியவில்லை ஆதிகேசவா. தெரிந்தவர்கள் இம்மாதிரி விஷயங்களை வெகுநேர்த்தியாக செய்து முடித்து விடுவார்கள்." – பிரம்மராயர் சொன்னார்.

"நம் மன்னர் சிறந்த சிவபக்தராயிற்றே?"

"அவருடைய பக்தியை மீறியும் அவரை இந்த விஷயம் தாக்கக்கூடும். காபந்து செய்ய கருவூர்த்தேவர் போன்றவர்கள் தான் முடியும்."

"யார், எங்கே செய்கிறார்கள் என்று தெரிந்து யெடுத்து அழித்துவிட்டால்...?"

"அது இன்னொரு வித்தை. அதற்குமுன் இதை கருவூர் தேவரிடம் போய்க் கேட்டுக்கொண்டு வந்து விடுவோம்."

"நீங்கள் ஒன்றரை நாழிகைதான் உறங்கியிருக்கிறீர்கள். அதற்குள் மறுபடியும் கண் விழித்து விட்டீர்கள். உடல்நலத்தை நீங்கள் பாதுகாக்க வேண்டாமா?" பிரம்மராயரைப் பார்த்து குமுதினி பிரியமாகக் கேட்டாள்.

"எப்போது அரசாங்க அதிகாரியாகப் பதவி ஏற்றேனோ அப்போதே நல்ல உணவும், நல்ல உறக்கமும் என்னை விட்டு நகர்ந்துவிட்டன.

மன்னர் என்பவர் உறங்காமல் தன்னுடைய கடமைகளை ஓடியாடிச் செய்கிறபோது, ஒரு அதிகாரி எப்படி உறங்க முடியும்? மன்னரைக் காப்பாற்ற வேண்டியது என்னுடைய வேலை. சோழ மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியது என் பொறுப்பு.

இதை நான் சரிவரச் செய்துதான் ஆக வேண்டும். உறக்கமும், உணவும் எப்போதேனும் கிடைக்கும். அப்பொழுது அனுபவித்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

நான் சொன்ன விஷயத்தை மட்டும் ஞாபகம் வைத்துக் கொண்டு, பஞ்சவன்மாதேவி இதைப் பற்றி என்ன முடிவு எடுக்கிறார்; எங்கு ஆள் அனுப்புகிறார் என்பதைச் சரியாகத் தெரிந்து எனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும்.

நான் கருவூர்த்தேவரிடம் போய் உட்கார்ந்திருக்கப் போகிறேன். அவராகப் பேச்சை ஆரம்பித்தால் விஷயத்தைச் சொல்லப் போகிறேன். இதற்கு நடுவே, பஞ்சவன்மாதேவி யிடமிருந்து யாராவது வந்தால், அவரை மடக்கி, என்னவென்று விசாரிக்கப் போகிறேன்." – பிரம்மராயர் சொன்னார்.

"...இன்னொரு கேள்வி..."

"...ஆதிகேசவா..."

"...உண்மைதானா என்று தெரிந்துகொள்வதற்கு நாம் ...யும் கொல்லிமலைக்கு அனுப்பினாலென்ன?"

"...நடக்கும்." பிரம்மராயர் சொன்னார்.

"...கொல்லிமலைக்குப் போகட்டுமா?"

"...கொல்லிமலை பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்று ... ஆதிகேசவா. அது மிகக்கடினமான மலை. ... தஞ்சாவூர் வயல்வெளியில் பிறந்து வளர்ந்த ...கொல்லிமலையில் ஏறி இறங்குவதென்பது கடினமானது. ...வதில் பயிற்சி பெற்ற மலைவாழ் மக்களை ...தான் நகர்ந்து போக முடியும். வெறுமே அவர்கள் ... இடங்கள் மட்டுமல்லாமல், அவர்கள் எப்படித் ... போவார்கள், எங்கே தப்பித்துப் போவார்கள், ...ாகும் வழிகளெல்லாம் என்னென்ன என்பதையும் தெரிந்து கொண்டாக வேண்டும். எனவே கொல்லி ... நீ போக வேண்டாம். என்னோடு குடந்தைக்கு ...

... ஒற்றர்படையில் காரிகுளிப்பாகை என்பவன் ... அவன் குள்ளன். மலைவாசி. விரைவாக குதிரை ... வல்லவன். நல்ல வேஷதாரி. அவன் ஒரு ...போல் நகரங்களில் நடமாடி நிறைய தகவல்கள் ... வந்திருக்கிறான். அவனைத் திருவையாறில் நிறுத்தி ...றேன்.

...போது அவனுக்கு இந்த விஷயங்களை ...ச் சொல்லி, கொல்லிமலைக்கு மூன்று ஆட்களோடு ... அங்கிருந்து அந்த ஆட்களிடம் தகவல்கள் அனுப்பிக் ... இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துவிட்டு, பின்பு ...தையை நோக்கிப் பயணம் தொடர வேண்டும்.

... அரசாங்க அதிகாரி எவரையேனும் முன்னே அனுப்பி, ...பாகையைத் தயாராக இருக்கச் சொல். குமுதினி, ... என்ன இருக்கிறது?" என்று அடிக்குரலில் ...ப் பார்த்துக் கேட்டார்.

பிரம்மராயர் கேட்டவுடனேயே குமுதினி சமையலறை ... ஓடினாள். அப்பங்கள் கொண்டு வந்தாள். கஞ்சியில்

மோர்விட்டுக் கலக்கினாள். கலயங்களை அவர் [illegible]
கொண்டு வந்து வைத்தாள்.

இரண்டு அப்பம் தின்றுவிட்டு, ஒரு குவளை [illegible]
அரிசிக்கஞ்சியை குடித்ததும் சிறிய ஏப்பம் பிரம்மரா[illegible]
மிருந்து வெளியே வந்தது.

“நல்ல உணவு குமுதினி. இது நாளை கா[illegible]
தாங்கும். நான் எங்கு போயிருக்கிறேன் என்று [illegible]
கேட்டால், குடந்தையை நோக்கிப் போயிருக்கிறேன் [illegible]
சொல்.

‘என்ன வேலை’ என்று கேட்பார். குடந்தைக்கு [illegible]
நிலம் மடக்குகிற வேலை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிரு[illegible]
அந்த நிலம் மடக்குகிற வேலையை மேற்பார்வை [illegible]
போயிருக்கிறார்’ என்று அரசரிடம் தெரிவித்துவிடு.

நான் குடந்தையில் அந்த வேலையையும் [illegible]
போகிறேன். எனவே, நீ அரசரிடம் பொய் சொல்வது [illegible]
ஆகாது. அதனால் தயக்கமின்றி தைரியமாக அரசரிடம் [illegible]
வேறு ஏதாவது வேண்டுமா குமுதினி... கைச்செலவுக்கு [illegible]
இருக்கிறதா?”

“ஆஹா... நீங்கள் வருடாவருடம் கொடுத்துக் [illegible]
டிருக்கிற பொற்கழஞ்சுகளும், இருநூறு கலம் [illegible]
எங்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்கிறது. மிஞ்சியவ[illegible]
நாங்கள் ஊர்மக்களுக்குத் தானமாகவும் தருகிறோம். [illegible]
நிலங்களிலும் நல்ல விளைச்சல் இருக்கிறது. செல்வத்[illegible]
குறைவேயில்லை. கருவூர்த்தேவரிடம் பேச நேரின், ஒரு [illegible]
உதவி செய்ய வேண்டும்.” – குமுதினி தாழ்மையுடன் கே[illegible]

“என்ன அது?” – பிரம்மராயர் வினவினார்.

“எனக்குப் பிள்ளைப்பேறு இல்லை. சோழ [illegible]
காகவும், உடையார் ஸ்ரீராஜராஜதேவருக்காகவும் [illegible]
வாழ்க்கையை தத்தம் செய்து கொடுத்திருக்கிறேன். [illegible]
ஒற்றர் படையில் ஒரு முக்கியமான ஆளாக இருக்கிறேன்.

ஆனாலும், இது தாண்டி நான் ஒரு பெண். ஒருவ[illegible]
மனைவி. நான் தாயாக விரும்புவது தவறில்லை [illegible]
நினைக்கிறேன். தயவுசெய்து, தாயாகும் பாக்கியத்தை [illegible]
பெறவேண்டும் என்று கருவூர்த்தேவரை ஆசிர்வாதம் [illegible]
சொல்லுங்கள்.

[illegible] குமுதினி என்றால் அவருக்குத் தெரியும்.
[illegible] என் அகத்திலே அவர் உணவு உண்டிருக்கிறார்.

[illegible] காவிரிக்கரையில் ஒருநாள் முழுவதும்
[illegible]றேன். நல்ல தாவரங்களை அவர் எனக்கு
[illegible]டியிருக்கிறார். எனவே, அவர் என்னை ஞாபகம்
[illegible]. தயவுசெய்து குமுதினி பிள்ளைவரம்
[illegible] தெரிவியுங்கள். இந்த உதவி போதும்...” என்று
[illegible]

[illegible] சொல்கிறேன்...” என்று சொல்லிவிட்டு
[illegible]ளம்ப, குமுதினி பிரம்மராயர் கையில் ஒரு
[illegible] கொடுத்தாள்.

[illegible] நீர் குடித்துவிட்டு, அவள் தலையை
[illegible] விக்கொடுத்துவிட்டு, வாசலுக்கு வந்தார்.

[illegible] வாசலுக்கு வரவும், குதிரைகள் அவர் வீட்டுப்பக்கம்
[illegible] இருந்தன. படியிலிருந்தே குதிரைமீது தாவி
[illegible]

[illegible] குதிரையை முன்னே செலுத்தியவுடன்
[illegible] குதிரையில் தாவி ஏறிக்கொண்டார்.

[illegible] மனைவியைப் பார்த்தார். ‘வருகிறேன்’ என்று
[illegible]. மனைவி சரியென்று தலையசைத்தாள்.
[illegible] குதிரை, பிரம்மராயர் குதிரையைப் பின்
[illegible]

[illegible] தண்ணீர் போக்குவரத்து குறைந்திருந்தது.
[illegible] மாட்டுவண்டிகள் மெல்ல ஆற்றில் இறங்கி,
[illegible] கரையை நோக்கி நகர ஆரம்பித்திருந்தன. தீப்பந்த
[illegible] அவைகள் நகர்வது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

“[illegible]திருக்க வேண்டுமா?” – ஆதிகேசவன் கேட்டதற்கு,
[illegible]” என்று சொல்லி விட்டு, குதிரையை திருவையாறு
[illegible] பிரம்மாரயர் விரட்டினார். ஆதிகேசவன் பின்
[illegible]

[illegible] போவதை, தேவரடியார் பெண்களோடு
[illegible] வந்த வீரன் உற்றுப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

18

சேறு நிறைந்த வயல்கள்தான் சோழதேசத்தின் [illegible] குறிப்பாய் - குடந்தையிலும், அதைச் சுற்றியுள்ள [illegible] களிலும் வண்டல் மண்வயல்களில் காவிரி நீர் நின்று [illegible] கதிராய் நெல்லை விளைவித்து மக்களை வாழ [illegible] கொண்டிருந்தது.

சித்திரை, வைகாசி, ஆனி மூன்று மாதத்திலும் [illegible] வெயில் பூமியைத் தாக்க, பூமி வறண்டு லேசாய் விரிசல் [illegible] மழைக்காகக் காத்திருக்கும். ஆடி மாதக் காற்றில் மண் [illegible] இலைகள் உதிரும். உரமாகும். கால்நடைகள் [illegible] மிஞ்சியிருக்கின்ற புல்லைக் கடித்து இழுத்து, [illegible] மேற்பரப்பை லேசாக்கும். ஆடி மாதம் வெயில் [illegible] அவ்வப்போது லேசாய் மழை பெய்யும். புற்கள் முளைக்[illegible]

ஆவணி மாதம் தொலைதூரம் மேகம் கறுத்து, [illegible] மூன்று முறை நல்ல மழை பெய்து பூமியைக் குளிர்வி[illegible] புரட்டாசி, ஐப்பசி, கார்த்திகை மூன்று மாதங்களிலும் [illegible] அடித்துப் பெய்யும்.

மனிதர்களோ, மிருகங்களோ, பறவைகளோ [illegible] தலைகாட்ட முடியாத அளவுக்கு மூர்க்கமாய் பூமியைத் [illegible] விரிசலின் உள்ளே நீர் பாய்ந்து, பத்து முழம் அளவுக்[illegible] தரைக்குள் இறங்கி உள்ளே தேங்கி நிற்கும்.

அந்த நேரத்தில் என்ன விதைத்தாலும் முளைவிடு[illegible] தவறிச் சிந்திய தானியம்கூட முளைவிட்டுப் பயிராகும். [illegible] இடங்களிலும், எல்லா வகைச் செடிகளும் முளைத்து [illegible] தேசம் பச்சைப் பசேலென்று இருக்கும்.

மழை வருவதற்கு முன்பே காவிரியில் வெள்ளம் [illegible] விடுவதும் உண்டு. தொலைதூரத்தில் குடகுமலையில் [illegible] பெய்ய, அந்தப் பலத்த மழை காரணமாக, காவிரி பொங்[illegible] பிரவாகமாக வந்து, வெயில் சுளீரென்று காய்ந்து [illegible] டிருக்கிற நேரத்திலேயும் அடர்த்தியாய், அகலமாய்ச் [illegible] கொண்டு ஓடுவதைத் தஞ்சை மக்கள் பலமுறை பார்த்[illegible] கிறார்கள்.

கிழக்கே இருட்டுகிறதா, மேற்கே இருட்டுகிறதா [illegible] அவர்கள் கவலையோடு பார்ப்பார்கள். மூன்றாம் [illegible]

[illegible] வடகோடு உயர்ந்திருக்கிறதா, தாழ்ந்திருக்கிறதா [illegible] பேசிக்கொள்வார்கள். வடகோடு உயர்ந் [illegible] தேசத்தில் மழை வந்துவிடும். ஆடி மாதம் கரை [illegible]

[illegible] தொலைவே மழை வந்து, தமிழ் மண்ணை [illegible] காவிரி பொங்கிப் பிரவாகமாக ஓடி [illegible]

[illegible] வீட்டுச் சீதனத்தை அள்ளி எடுத்துக்கொண்டு, [illegible] திருச்சிரபுரம் நோக்கி ஓடி வந்து, 'இதோ [illegible] எத்தனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். எல்லாம் [illegible]' என்று நல்ல சொத்து சுகத்தோடு வந்த [illegible] காவிரி செயல்படுவாள்.

[illegible] மக்களும் அதே அன்போடு காவிரிக்கு [illegible] செய்வார்கள். 'வந்துவிட்டாளா, வந்துவிட்டாளா' [illegible] கேட்டுக் கொள்வார்கள்.

[illegible] வெள்ளம் வருவது அற்புதமான காட்சி. [illegible] மணல் தடவி, கணுக்காலளவு நீர் விரையும். [illegible] காலால் எட்டி உதைத்துக்கொண்டு சிறு [illegible] ஊருக்குக் கொண்டு வருவார்கள்.

[illegible]' என்று மண் வெட்டியால் வழி செய்து, [illegible] தன் ஊருக்கு இழுத்து வருவார்கள். அந்த ஊருக்கு [illegible] வந்து மண் ஈரமானதும், அடுத்த ஊர் மக்கள் [illegible] மறுபடியும் காவிரியை இழுத்துக்கொண்டு தங்கள் [illegible] போவார்கள். கடை மடை வரை காவிரிக்கு [illegible] களாலும் சிறுவர்களாலும் உற்சாகமான வரவேற்பு [illegible]

[illegible] நாட்களில் காவிரியில் முழங்கால் ஜலம் [illegible] யாரும் இறங்கிக் குளிக்க மாட்டார்கள். கலங்கலாய், [illegible] ஓடுகின்ற ஜலத்தில் கால் வைக்கலாகாது என்பது [illegible] சட்டம். அது ஆரோக்கியமல்ல என்று [illegible] தெரியும். சில சமயம் கரையோரத்து விஷ [illegible] அடித்துக்கொண்டு வரப்படலாம் என்பதால் [illegible] கரையோரம் உட்கார்ந்து வெறுமனே வேடிக்கை [illegible] இருப்பார்கள்.

பழுப்பு குறைந்து, நீர் தெளிந்து, வேகம் அதிகரித்த [illegible] நீரில் இறங்க ஆரம்பிப்பார்கள். இதற்குள், கிராமங்களில் [illegible] இடங்களில் மடைவெட்டி காவிரியைத் திசைதிருப்பி, [illegible] தூக்கி, உள்ளே வரவழைத்து, காய்ந்துபோன வயல்வெளி[illegible] ஈரமாக்குவார்கள்.

காவிரி ஜலம் உள்ளே நுழைந்ததும், ஒரு சுமங்கலி[illegible] வரவேற்பதுபோல மஞ்சளும், குங்குமமும், முளைப்பாரி [illegible] போட்டு அவளை வயலுக்குள் வரவேற்பார்கள். 'அம்மா வா' என்று விழுந்து கும்பிடுகிற பெண்கள்கூட [illegible] ஏனெனில் காவிரி நித்திய சுமங்கலி.

ஆடி மாதக் காவிரி, இரண்டு கரைகளையும் தொட்டு கொண்டு கனகம்பீரமாய் விரைந்து போவாள். அப்போது ஜனங்கள் இறங்கிக் குளிக்கத் துவங்குவார்கள்.

காவிரியில் முங்கிக் குளித்துவிட்டு வேட்டிகளை[illegible] தலைப்பாகைகளையும், இடுப்புத் துண்டையும் கல் [illegible] உலரவைப்பார்கள்.

ஆடிமாதக் காற்று என்றால் அதில் கல்லையும் [illegible] போடுகிறவேகம் இருக்கும். குறிப்பாய், காவிரிக் கரையில் குளித்து விட்டு, இடுப்புக் கோவணத்தோடு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும்போது, காற்றினுடைய சிலுசிலுப்பு உடம்பை கடுமையாகத் தாக்கும். மனமும், உடம்பும் குளுமையாக இருக்கிற நேரம் அது.

துணி உலரும் வரையில் சிலுசிலுப்பான காற்றில் காத்திருந்துவிட்டு, முக்கால்வாசி உலர்ந்ததும் இடுப்பில் [illegible] கொண்டு, மெல்ல கோவில் நோக்கி நடப்பார்கள் ரசனை [illegible] இல்லாதவனுக்குள்ளும் பாட்டு பொங்கும் நேரமது.

காவிரிக்குளியல், காற்றின் ஊதல், இடுப்பு வேட்டி[illegible] மெல்லிய ஈரம் - எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு மிகக் குளுமையான மனோநிலையை மனிதர்களுக்கு ஏற்படுத்தும். தஞ்சை [illegible] கலைஞர்களாக இருக்க காவிரி நதி காரணம்.

உழவர்கள் கலப்பையை மண்ணில் இறக்கி, காவிரி [illegible] ஓடிய வயலை உழத் துவங்குவார்கள். கிறிக்கிறி மண்ணை [illegible] புரட்டி இன்னும் சேறாக்குவார்கள். வயலெல்லாம், [illegible] பெல்லாம் மனிதர்கள் போகின்ற பாதையெல்லாம் ஈரம் இருக்கும்.

[illegible] புரட்டிவிட்டு ஒரு வாரம் காத்திருந்தால், [illegible] உயரம் முளைத்துவிடும். மறுபடியும் இறங்கிப் [illegible] மொத்தப் புல்லும் மண்ணுக்கடியில் போய் [illegible]

[illegible] நல்ல நாள் பார்த்து விதைக்கத் துவங்குவார்கள். [illegible] ஆரம்பித்துவிட்டால் சோழ தேசத்தில் விவசாயத்தைத் [illegible] எந்தப் பேச்சும் இருக்காது.

[illegible] நாற்றங்கால் வளர்ந்து முழங்கை உயரம் வர, [illegible] பறித்துக் குடும்பம் குடும்பமாய் வயலில் இறங்கி [illegible]. புரட்டாசி ஐப்பசியில் மழை வர, நீர் [illegible] பரவ, நெற்கதிர்கள் நீரை உறிஞ்சிக் குடித்து [illegible] வளரும்.

[illegible] மழை குறைந்து குளிர் ஆரம்பமாகும். [illegible] பால் பிடிக்கும். மார்கழியில் தழை சரியும். தை [illegible] அடக்கி, பூமியை வரள விடுவார்கள். நெற்கதிர்கள் [illegible] அறுக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். போரடிப் [illegible] தூக்கி உமி பிரிப்பார்கள். நெல்லைக் கூடை [illegible] கொண்டு வந்து உலர்த்துவார்கள்.

[illegible] விளைந்தது, விளைச்சல் எப்படி?' என்று [illegible] அந்த வருடம் முழுவதும் அடுத்த ஆடி மாதம் [illegible] எந்தக் குறையும் இல்லை என்று சந்தோஷமாய் [illegible]வார்கள்.

[illegible] மட்டுமல்ல; நெல்லோடு கரும்பும், காய்கறிகளும், [illegible] வாழையும், ஏகப்பட்ட பூச்செடிகளும் அந்த [illegible] வளர்ந்து கிளைத்துச் செழித்து ஓங்கும். சோழதேசம் [illegible] இல்லாத ஒரு அற்புதமான இடம்.

[illegible] பல கிளை நதிகள், பல கிராமங்களூடே [illegible] காலம் காலமாய் நகர்ந்து, அந்த தேசம் [illegible] சேறாக்கி, செழிப்பாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

[illegible] பக்கமும் காவிரியின் ஒரு கிளை நதி ஓடிக் [illegible]. குடந்தையிலிருந்து ஐந்து காத [illegible] உடையாளூர், சோழ மன்னர் குடும்பங்களில் [illegible] ஊர். மேல்ப்பழையாறை, கீழ்ப்பழையாறை என்று [illegible] வசிக்கின்ற இடம் தாண்டி இருக்கும்

உடையாளூர், வேளாளர்கள் அதிகம் குடியிருக்கும் [illegible] திகழ்ந்து வந்தது.

கீழ்ப்பழையாறையிலும், மேல்பழையாறையிலும் [illegible] காவல்கள் அதிகம் இருக்கும்.

தெருவில் விரைந்து போனால் சோழ மன்[illegible] மெய்க்காவல் படையாட்கள் தடுத்து நிறுத்துவார்கள் [illegible] விரைவாகப் போகிறாய்' என்று கேட்பார்கள்.

நான்கு பேர் கூட்டம் கூடிச் சிரித்தால், வந்து [illegible] நின்று கொள்வார்கள். 'ஏதேனும் முக்கிய விஷயமா [illegible] மெல்லப்பேசுவார்கள். 'ஏதுமில்லையென்றால் [illegible] போங்கள்' என்று உத்தரவிடுவார்கள். லேசாக மறு[illegible] முரட்டுத்தனமாக நடந்து கொள்வார்கள்.

'பழையாறை என்பது அரண்மனையைச் சார்ந்த [illegible] இந்த இடத்தில் ஒவ்வொரு வைக்கோல் புல்லின் அசை[illegible] நாங்கள் கவனித்தாக வேண்டும். எங்கள் சொல்படிதான் [illegible] வரும் மனிதர்கள் நடந்தாக வேண்டும். எதிர்த்துப் பேசி[illegible] முரட்டுத்தனம் காட்டினால் பதிலுக்கு நாங்கள் [illegible] கடுமையாக நடந்து கொள்வோம். அரசரே வந்து தடுத்தா[illegible] எங்கள் செயலை நிறுத்த முடியாது' என்று எச்சரிப்பார்கள்.

எந்தக் காரணமுமின்றி அரண்மனை நோக்கி நடக்[illegible] களை மெய்க்காவல்படை சூழ்ந்து கொண்டு, வெறுமே 'இர[illegible] நாழிகை இங்கு நில்' என்று சொல்வதுண்டு.

அந்த இரண்டு நாழிகை பதட்டமில்லாமல் அமை[illegible] உட்கார்ந்தால், தீர விசாரித்துப் பின் அரண்மனை[illegible] அனுப்புவார்கள். லேசான பதட்டம் காண்பித்தா[illegible] சந்தேகப்படுவார்கள். அவர்களுக்கு சோழ மன்னரும், மன்னரின் குடும்பமும்தான் மிக முக்கியமான விஷயம். ம[illegible] ஏதும் லட்சியமில்லை.

ஒருமுறை குடந்தையைச் சேர்ந்த அந்தணர்கள் நா[illegible] பேர் கும்பலாக வந்து, 'அரசரைப் பார்த்துப் பேச வேண்[illegible] என்று எதற்கோ ஆவேசமாகச் சொல்லி, 'வாருங்கள்... அர[illegible] போவோம்' என்று சோழ மன்னரின் மெய்க்காவல் [illegible] அவர்களைச் சுற்றி வளைத்துக் கூட்டிக்கொண்டு [illegible] காராகிரகத்தில் அடைத்துவிட்டார்கள். கம்பிகளுக்குப் பின்[illegible] உட்காரவைத்து விட்டார்கள்.

[illegible] நேரே ஓடிவந்து விடுவித்த பிறகுதான் [illegible] வந்தது. 'சிறைச்சாலையைப் பார்த்ததே [illegible] பாவி... [illegible]ார்க்க வைத்துவிட்டானே' என்று பல [illegible] அழுதார்கள்.

[illegible]ளூர் அவ்விதமான இடமில்லை. [illegible]ங்கு அதிகம் வந்து மிரட்டுவதில்லை. [illegible] கருவூர்த் தேவர், உடையாளூரின் மையமான [illegible] இருப்பதால், அவரைத் தேடி சாதுக்களும், [illegible] வெளியூர் மக்களும் அடிக்கடி வந்து [illegible] அவர்களை உடையாளூர் மக்கள் மரியாதையாக [illegible] உபசரித்து, பிறகு கருவூர்த் தேவரிடம் அனுப்பு[illegible]

[illegible] செழிப்பாக இருந்ததால், அமைதியாக இருந்ததால், [illegible] மக்களின் போக்குவரத்து அதிகமாக இருந்ததால் ஊர் [illegible] இருந்தது.

[illegible] பாரிகள் பழையாறையை நெருங்கும் முன், [illegible] தங்கி இளைப்பாறிவிட்டுப் போவார்கள். [illegible] தங்குவதற்கென்றே பெரிய சத்திரங்கள் ஊரின் [illegible] கட்டப்பட்டிருந்தன. அவைகளில் இரண்டு [illegible] காவிரிக்கரையின் ஓரத்தில் நிறுவப்பட்டிருந்தன.

[illegible] ளூர் கோவில் மிகச் சிறியது. ஆனால் கொள்ளை [illegible] பிரகாரங்கள் கொண்ட கோவில் என்றாலும், [illegible] சுபிட்சமும் அந்தக் கோவிலில் எவரும் உணர [illegible]

[illegible] மக்களுக்கு விவசாய வேலைகள் அதிகம் என்பதால், [illegible] வருபவர்களை வரவேற்பதற்கும், அவர்களைக் [illegible] தனியே ஆட்கள் நியமித்திருந்தார்கள். [illegible] வருடமும் ஊர்மக்களே இந்தப் பொறுப்பை [illegible] சுழற்சி முறையில் இதை நடத்துவார்கள். [illegible] மூன்று வருடங்களுக்கு ஒருமுறை மாறுவார்கள். [illegible] வோலை முறையால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் [illegible] ஒருவர் உபசரிப்பாளராய் பதவிக்கு வருவார்.

[illegible]க்குக்கூடப் பயப்படாத மெய்க்காவல்படை [illegible]க்குப் பயப்படும். மெய்க்காவல்படை, சற்று

அத்துமீறும் இயல்புடையது. வேண்டுமென்றே ஒரு மெய்க்
வீரன், கருவூர்த்தேவரின் வீட்டு வாசலில் குதிரையைக்
அதை அவிழ்க்கும்படி கருவூர்த்தேவரின் வேலைக்காரி முத்
பொன் நங்கை அதட்ட, 'இங்குதான் கட்டுவேன்.
செய்வாய்' என்று அவன் உரத்த குரலில் பேச, கருவூர்த்
மௌனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

யாரும் பதிலுக்குப் பேசவில்லையென்பதால்,
மெய்க்காவல் வீரன் தன் குதிரையை அவிழ்த்துக்
அதன் மேல் தாவி உட்கார்ந்தான்.

கருவூர்த் தேவர் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்.
என்பதுபோல அந்த மெய்க்காவல் வீரன் அவரைப் பார்த்

"ஏறி விட்டாயல்லவா... இனி இறங்க முடியாது..."
சொன்னார்.

"என்ன சொல்கிறீர்?" என்று ஏக வசனத்தில் அந்த
கேட்க,

"உன்னால் இறங்க முடியாது. முத்தான பொன்
யிடம் மன்னிப்புக் கேட்கும்வரை இந்தக் குதிரை உன்
கீழே இறக்காது..." என்று கூர்மையாகச் சொன்னார்.

திடீரென்று குதிரை ஓடத் துவங்கியது. காடு, மேடு,
சேறு, வயல்கள் எல்லாம் தாண்டி பல காதங்கள் அவ
சுமந்து ஓடியது. அந்த வீரனின் இடுப்பும், வாயும், வயிறும்
நோக ஓடியது.

அவன் கதறிக் கதறிப் பல்வேறு விதங்களில் குதிரை
நிறுத்த முயற்சித்துத் தோல்வி அடைந்தான்.

19

அந்த மெய்க்காவல் வீரன் பல்வேறு விதங்களில் அந்
குதிரையை நிறுத்த முயற்சி செய்து தோல்வி அடை
மறுபடியும் குதிரையை உடையாளூர் நோக்கி திருப்பி வந்

காலையில் சூரியன் உதயமாகி மூன்று நாழிகைக்
குதிரையேறியவன், இருட்டி, இரண்டு நாழிகை பொழு
கருவூர்த்தேவர் வீட்டு வாசலுக்கு முன் வந்து நின்று -

தூக்கி, 'மன்னிக்க வேண்டும். மன்னிக்க வேண்டும்'
கத்தினான்.

முத்தான பொன் நங்கையை நோக்கிக் கைகூப்பினான்.
கழற்றி தரையில் எறிந்தான். தலைப்பாகையை
தரையில் போட்டான். மேல் சட்டையைக் கழற்றி
வீசினான். இடுப்பு வேட்டியை உருவி வலப்புறம்

வெறும் கோவணத்தோடு குதிரையில் உட்கார்ந்து
குதிரை எகிறிக் கொண்டே இருந்தது.

போதும்' என்று ஒரு வார்த்தை கருவூர்த்தேவர் சொல்ல,
அமைதியாகியது.

மெய்க்காவல் வீரன் உடம்பு நடுங்கக் கீழே இறங்கி,
விழுந்து, மெல்லத் தவழ்ந்து வந்து கருவூர்த்தேவரின்
விழுந்து, "என் கர்வத்தை மன்னிக்க வேண்டும்.
மேலும் தண்டனை இருப்பினும் நீங்கள் தரலாம்.
கொள்ளச் சித்தமாக இருக்கிறேன்..." என்று

மெய்க்காவல் செய்தது போதும். உன் ஊருக்குப் போய்
செய்..." என்று அவனை கருவூர்த்தேவர் திருப்பி

லிருந்து பழையாறை மெய்க்காவல் வீரர்கள் எவரும்
வாலாட்டுவதில்லை. கருவூர்த்தேவரின் புகழ்,
முழுவதும் பரவியது.

கருவூர்த்தேவர் சிறந்த வைத்தியர். சித்த புருஷர். ஞானி.
இராஜராஜர் விரும்பி ஏற்றுக்கொண்ட குரு.
முக்கிய முடிவுகளை, சேனாதிபதி கிருஷ்ணன்
என்கிற மும்முடிச் சோழப் பிரம்மராயர் அவருக்குத்
தொடர்ந்து நடந்துவார்.

அறியாது சோழ தேசத்தில், ஏன் - பரத
ஏன் - இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதும் எதுவும்
அவருடைய முழுபலம் தெரிந்தவர்கள் வெகு

பட்டரின் அப்பா - சேனாதிபதியான
ராமன் என்கிற பிரம்மராயர், உடையாளூருக்கு
அனுப்புகிறபோது, "மறந்து போயும்

அவருக்கு எதிரே மரியாதைக் குறைவாக ஒரு வார்த்தை சொல்லி விடாதே... மரியாதைக் குறைவாக ஒரு எண்ணம் தோன்ற விடாதே... உன் எண்ணம் தோன்றுகிற போதே முன் அந்த எண்ணத்தை அவரால் அறிய முடியும்.

கருவூர்த்தேவர் எல்லாம் கடந்தவர். எங்கும் அவர் இறைவனின் அம்சம். சோழ தேசத்தின் உயர்வுக்கு முக்கியக் காரணம் கருவூர்த்தேவர். இதை இராஜராஜர் அறிவார். அரண்மனையில் உள்ள பல பெண்டிர் முக்கியமானவர்களும் அறிவார்கள். எனக்கும் தெளிவாகத் தெரியும்.

தயவு செய்து நீயும் புரிந்து கொள். அவரை சிறிதளவும் பிசகாக நடந்து கொள்ளாதே. இது என் மீறி நடந்ததாகத் தெரிந்தால், அவர் உன்னைத் தண்டிக்கிறாரோ இல்லையோ - நான் உன்னைக் கடுமையாகத் தண்டிப்பேன் என்று எச்சரித்து அனுப்பினார்.

தன் அன்புத் தந்தையும், சேனாதிபதியுமான பிரம்மராயர் இத்தனை கடுமையாகப் பேசி அருண்மொழி பார்த்தது இல்லை.

அவன் அப்பாவை நமஸ்காரம் செய்து, "தந்தையே உங்கள் உத்தரவுப்படி கருவூர்த்தேவரை நெஞ்சுக்குள் வைத்து போற்றி நடந்து கொள்வேன். சிறிதளவும் அவரை எதிர்க்கும் ஒரு மனோபாவத்தை வளர்த்துக் கொள்ளமாட்டேன்.

அதேநேரம் எனக்கு இருக்கிற கேள்விகளை, பிரபஞ்சம் பற்றிய சந்தேகங்களை, வாழ்க்கை பற்றிய அலசல்களை அவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆவல் இருக்கிறது. இதற்கு உங்கள் அனுமதி வேண்டும்..." என்று கைகூப்பினான்.

"இதை என்னிடம் கேட்பதைவிட, அங்கு போய் நின்று அவரிடம் கேள். அவர் கற்றுத்தருகிறேன் என்றால் பிடித்துக் கொண்டு தொடர்ந்து பேசு... இல்லையெனில் வெறுமே அவருக்கு ஒரு வேலைக்காரனாக இரு..." என்று பதில் சொன்னார்.

அருண்மொழி சம்மதித்தான். சோழ தேசத்தின் வழிகாட்டியாக இருக்கின்ற கருவூர்த்தேவரோடு ஓரிரு மாதம் இருப்பதற்காக - அவரை நோக்கி வந்து, அவரை நமஸ்கரித்து அவர் அனுமதி பெற்று, அவர் வீட்டிற்கு எதிரேயுள்ள

வீட்டில் தங்கியிருந்து, அவரைத் தினசரி தரிசித்து வந்தான்.

கருவூர்த்தேவர், அருண்மொழியை அருகே உட்கார வைத்து, அவன் தகப்பனாரான சேனாதிபதி கிருஷ்ணன் ராமன் நலங்கள் பற்றி விசாரித்தார். அவன் படிப்பு பற்றி தெரிந்து கொண்டார் 'இரு' என்று கட்டளையிட்டார்.

கருவூர்த்தேவர், அருண்மொழியை சேனாதிபதியின் மகன் என்று கொண்டாடவும் இல்லை; புறக்கணிக்கவும் இல்லை. அவனிடம் பேச வேண்டுமோ, என்ன அவனிடம் கேட்க வேண்டுமோ, அதை மட்டும் தெளிவாய்ப் பேசி வந்தார்.

என்பவருக்கு அருகில் உட்கார்ந்திருப்பதுபோல விஷயம் உலகத்தில் வேறு எதுவுமில்லை. தெரிந்து, எந்தக் கேள்விக்கும் பதில் கொடுத்து, எது தெளிவாகப் பேசி, உள்ளுக்குள் இருக்கும் மெல்ல அகற்றி, சீடன் அறியாமலேயே அவனை கொண்டு போகிற மகானுக்கு குரு என்று தானே

குருவின் சந்திதானம் எத்தனை வாழ்க்கையைப் பற்றி எவ்வளவு பெரிய நம்பிக்கை பேச்சுக்கள் கொடுக்கின்றன' - அருண்மொழிப் ஆச்சரியத்தோடு தன் எதிரே அமர்ந்திருக்கின்ற பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

கருவூர்த்தேவருக்கு இடப்பக்கம் அவன் அமர்ந்திருக்க, உள்ளவர்களையே அவர் பார்த்துக் கொண்

வெள்ளைத் தாடி, அதைவிடவும் வெண்மையாய்ப் சுருக்கங்கள் விழுந்த முகம், மெத்து மெத்தென்ற நீண்ட விரல்கள், பொன்னிறத்தோடு கூடிய ரோமங்கள், எலும்புகள் துருத்திக் கொண்டிருக்கும் மையான கண்கள், அசைந்து, படம் போன்ற மார்பு, ஒட்டிய வயிறு நல்ல உயரம்.

அவ்வப்போது சிரிக்கும் பொழுது, மனம் - அவரையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கும். அந்தச் சிரிப்பில்தான் எல்லோர் மனமும் மயங்கி,

அவர் காலின் கீழ் வழித்துப்போட்ட உணவாய்
கிடந்தது.

அவர் யாரையும் வேற்றாளாகவே பார்க்க
எவரையும் பிரித்தே எண்ணவில்லை. யார் வ
எழுந்திருக்கவில்லை. எது நடந்தாலும் பதட்டப்பட
இப்படித்தான் நடக்கும் என்று தெரிந்தது போலவே
அமர்ந்திருந்தார்.

"ஐயா... உங்களுடைய ஊரான கருவூர்
நீங்கள் எப்போது பிறந்தீர்கள்..."

எதிரே அமர்ந்திருந்த ஒரு படித்த இளைஞன்
கொண்டு கேள்வி கேட்டான்.

"என்னுடைய தாயின் கருப்பைதான் நான் பிறந்த
என் தாய் எந்த ஊரில் இருந்தாள் என்று
தெரியவில்லை. அது பற்றி நான் அக்கறையும் பட

என் தாயினுடைய ஊருக்கு வந்து சேர்ந்த
அந்த ஊர் பற்றி நான் தெரிந்து கொண்டு விட்டே
ஊரில் நான் வளர்ந்த ஒவ்வொரு நொடியும் எனக்கு
இருக்கிறது. நான் வெறும் ஆத்மாவாக அங்கு இருந்
ஆத்மா என் மனதை மலர வைத்ததும், மனம் மலர
ஒன்றானதும், புத்தி பலமாக - உடம்பிலுள்ள அவயங்கள்
ததும், அவைகளுக்குப் புத்தி கட்டளையிட்டதும்
தெள்ளத் தெளிவாய் நினைவில் இருக்கிறது.

எல்லா மனிதர்களுக்கும் கருவில் வாழ்ந்த
நினைவில் இராது. அதனால்தான் அவர்கள் மனிதர்கள்.
வாழ்ந்த காலம் எவனுக்கு நினைவில் இருக்கிறதோ
தேவன். நான் சாதாரண மனிதன் அல்ல. நான் மனிதர்க
மேலே என்பதால்தான் என்னைத் தேவன் என்று
கிறார்கள். நான் கரு என்ற ஊரிலே பிறந்த - மனித
தேவன் இனத்தைச் சார்ந்தவன். நான் சொல்வது
அல்ல. என் நிலையை..."

"ஐயா... இதைத்தான் 'கருவிலே உதித்த திரு' என்று
வார்களா..."

"சொல். சொன்னால் கேட்க நன்றாகத்தான் இருக்

நீங்கள் பிறந்த ஊரை எனக்குத் தெரிவிக்க
நீங்கள் வாலிபனாக இருந்தபோது யார்
என்பதைச் சொல்லலாம் அல்லவா..."

தாராளமாய்ச் சொல்லலாம். நான் வாலிபனாக
ராமர் அரசாண்டார்..."

"

பிரபு அயோத்தியைத் தலைநகராகக்
கண்டம் முழுவதும் அரசாண்டிருந்தார்..."

வயதா உங்களுக்கு?"

இருஷ்ணருடைய காலத்தில்கூட நான் இருந்திருக்
அவர் யாதவ மன்னராக அங்கு ஆட்சி செய்து
நடத்தியபோது நானும் அங்கு போயிருக்கிறேன்."

வாயடைத்து நின்றது.

நான் சொன்ன பதில் உனக்குத் திருப்திகரமாக
கைகட்டிக் கேள்வி கேட்டவனை உற்றுப்
கேட்டார்.

தெரியவில்லை ஐயா... நீங்கள் பேசுவது
இருக்கிறது."

தேவையில்லாத விஷயத்திற்குக் கேள்வி
அதனால் பதில் அதிசயமாய்ப் போய்
தேவைப்பட்டிருந்தால் பதிலை ஆராய்கின்ற
மனதிற்கு வந்திருக்கும். எனவே, நீ என்னைப் பற்றி
விட்டு விட்டு, உன்னைப் பற்றி - நீ யார் என்று
தெரிந்துக்கொள்..."

யார் என்று எப்படி விசாரிப்பது..." - இடது பக்கம்
அருண்மொழிப்பட்டன் சட்டென்று கேள்வி

உற்றுப் பார்ப்பதின் மூலம்..."

உற்றுப் பார்ப்பது எவ்விதம் நடக்கும்..."

தியானத்தின் மூலம் நடைபெற வேண்டிய விஷயம்."

செய்வதற்கு என்ன முறை?"

செய்வதற்கு மந்திரஜபம் அல்லது இறைவன்
திரும்பச் சொல்லப்பட வேண்டும்."

"எந்த இறைவன் நாமத்தை நான் திரும்பத் சொல்லலாம்..." - வேறொருவன் கேட்டான்.

"எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். அதோ முற்றத்தில் இருக்கின்ற காக்கை, 'கா, கா' என்று அடிக் குமுறுகிறதே... அதே விதமாகக் கூடச் சொல்லலாம்.

'மரா, மரா' என்று ஒரு மரத்தின் பெயரைச் சொ கொண்டிருந்தவன் ராமருடைய காவியத்தை எழுத ஞானத்தைப் பெறவில்லையா... அதேபோல, நீயும் காக்கைபோல அடிக்குரலில் குமுறக் கற்றுக்கொள். தியானம் கைகூடும். தியானம் கைகூடினால் ச நடக்கும்..."

"இடையறாது மந்திரஜபம் செய்வதற்கு என்ன யுக் கையாள வேண்டும்?"

"வைராக்கியம் வேண்டும். தந்திரங்கள் பலிக்காது. ஆக வேண்டும் என்ற வெறி ஒரு மனிதனுக்கு ஏற்பட

"அந்த வெறி ஒருவனுக்கு எப்போது ஏற்படும்?"

"எவன் தோற்றுப் போய் சிதறுண்டு கிடக்கிறானோ, வாழ்க்கையில் அடிவாங்கி அழுகிறானோ - அவனுக் வேகமான வைராக்கியம் பிறக்கும்.

மனதில் அதிருப்தி ஏற்படும் வரை, உலக வாழ்க் நசுங்கி வேதனைப்படும்வரை கடவுள் பற்றிய சிந் எவருக்கும் வராது.

வெற்றிகள் உங்களுக்கு மயக்கத்தைக் கொடுத்து, லிருந்து அப்பால் அழைத்துப் போய்விடும். 'நான் செ என்னால் முடியும்' என்கிற அகங்காரத்தைக் கொ அகங்காரம் வளர வளர, உங்களைச் சுற்றியுள்ள மனிதர் கூட நீங்கள் அறிய முடியாமல் போய் விடுகிறீர்கள்."

"இதுதான் 'தோல்வியே வெற்றிக்கு அடிப்படை' காரணமா?"

"அப்படியும் வைத்துக் கொள்ளலாம்."

கருவூர்த்தேவர், மாணவர்களோடு அந்த மாளி கூடத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே முற்றத்தை ஒ உற்றுப் பார்த்தார். மெல்லப் பின் பக்கம் எட்டிப் பார்த்

தங்கை... மழை வரும்போல் இருக்கிறது. மாடியில் பார்த்தியிருக்கிறார்கள். அதை வாரிக்கொண்டு என்று உத்தரவிட்டார்.

எப்படி சட்டென்று மழை வரும் என்று

வெயில் காய்கிறது. ஆனால் வெளிச்சம் குறைந்து காற்றின் திசை மாறிவிட்டது. இவற்றை வைத்துத்தான் என்று சொல்கிறேன்."

இந்த மழை வருவதைத் தெரிந்து கொள்ளும் எனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தலாகாதா..."

த்தில் ஒரே ஒரு தந்திரம் தான் உண்டு தம்பி..." - கேட்டவனை நோக்கி அவர் பதில் சொல்லத்

20

ஒருமுகப்படுத்தி உள்ளுக்குள் ஆழ வது என்கிற ஒரு தந்திரம்தான் உண்டு. எவன் மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி, தனக்குள் அமிழ்ந்து போகிறானோ - அவனுக்குச் சகல கலைகளும்

தெரியுமா... தானற்றுப் போகிற மனதிற்கு எது பற்றிய இருக்காது. அது வெள்ளையாக இருக்கும். மான விஷயத்தில் சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையும், எதிரே மனிதரின் மனமும், நடை, உடை, பாவனையும் விஷயங்களைச் சொல்லும்.

தவிர - சூட்சுமமாக பல்வேறு விஷயங்கள் பூரிக்கும். அப்படி பூரிக்கின்ற விஷயத்தை மிகச் மாக எடுத்துக்கொண்டு, மிகச் சாதாரணமாக அந்த வெளியிடுவார்கள். உலகத்தில் பல்லாயிரக் தந்திரங்கள் இல்லை. உன்னுள் நீ அமர்வதே மிகப் தந்திரம்.

அப்படி உள்ளுக்குள் அமர்ந்தவனுக்கு என்ன விதை முளைக்கப் போகிறது என்று தெரியும். பூமி எப்போது

நடுங்கும் என்று தெரியும். யாருக்கு, எந்த இடத்தில் [illegible] விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியும். இவற்றை [illegible] தெரிந்தாலும் அதைப் பற்றி அவன் எந்த அபி[illegible] கொள்வதில்லை.

எதைப் பற்றியாவது அபிப்ராயம் கொள்ளும்போது அபிப்ராயம் கண்ணைத் தூசு போல் மறைத்[illegible] அபிப்ராயத்தின் மீது அபிப்ராயம் விழுந்து உண்[illegible] பார்க்க மனது மறந்து போகிறது. தனக்குள் [illegible] அபிப்ராயங்கள் கொள்வதில்லை. அவன் சுத்தமாக [illegible] எந்தக் கரையுமின்றி வெளிச்சமாக இருக்கிறான். வெளி[illegible] அவனுக்குச் சகல விஷயத்தையும் காட்டிக் கொடுக்கிறது[illegible]

அருண்மொழி உட்பட எதிரே உள்ள இளை[illegible] அனைவரும் பேச்சற்று அவரையே பார்த்துக்கொண்[illegible]தார்கள். அவர் மேல் தளத்தில் நெல்மணிகளைப் பெருக்[illegible] சப்தத்தையே உற்றுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார்.

"முத்து நங்கையும் மழை வராது என்று நினைக்கிறாள் [illegible] தேவையற்ற வேலை என்று பெருக்குகிறாள். ஆனால் [illegible] நிச்சயம் மழை வரும். இப்போது குளிக்கப்போகலாமா [illegible]" என்று அவர் நிதானமாய் கையூன்றி எழுந்திருந்தார்.

அவருக்குக் கைத்தாங்கலாக இரண்டு, மூன்று பேர் தூக்கி நிமிர்த்தி விட்டார்கள். கீழே கிடந்த சால்வையை [illegible] அவர் மீது போர்த்தினார்கள். அவர் கமண்டலத்தை[illegible] தண்டத்தையும் எடுத்துக்கொண்டார்கள். நீண்ட சுழி[illegible] கையில் பிடித்து, அதை மெல்ல ஊன்றியபடி அவர் வா[illegible] பக்கம் போனார்.

வாசலிலும் அவரைப் பார்ப்பதற்குப் பத்து பதினை[illegible] ஆட்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர் சற்று நேரம் தலை[illegible] பார்த்துச் சிந்தித்துவிட்டு, மெல்ல வாசல் நோக்கிப் போனார்.

அருண்மொழி தன்னுடைய உடைவாளை எடு[illegible] இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு, மேல் துணியால் உடம்[illegible] உடைவாளையும் போர்த்திக் கொண்டு அவரைப் தொடர்ந்தான்.

இன்று காலையில் கரைபுரண்டு ஓடும் ஆற்றில் [illegible] நீந்திக் குளித்தாயிற்று. களிமண்ணால் முகம் முழுவதும் பூசிக்கொண்டு உலர வைத்து, பிறகு மறுபடியும் சுத்த[illegible] கழுவிக் கொண்டாயிற்று. இருப்பினும், வெயில் உச்சிக்கு[illegible]

குளிக்கப் போகலாமா என்று குருநாதர் எழுந்[illegible] மறுபடியும் குளிக்க வேண்டுமா... அல்லது கரையில் [illegible] தண்ணீர் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தால் [illegible] அருண்மொழி யோசிக்கத் துவங்கினான். அவர்கள் மாளிகையை விட்டு வெளியே வந்தார்கள்.

[illegible] உடையாளூரில் இருக்கிற கருவூர்த்தேவர் மாளிகை. [illegible] அளவில் கட்டடம்தான் இருக்கிறதே தவிர, [illegible] எந்த சொகுசான பொருள்களும் வருவதற்கு [illegible]தேவர் அனுமதிக்கவில்லை. கூடம் முழுவதும் தர்ப்பைப் [illegible] பரப்பப்பட்டிருக்கும்.

[illegible] விசும் ஒரு மூலையில், அவர் தலைக்கு [illegible] வைத்து, காலுக்குச் சிறிய அரிசி மூட்டை [illegible] படுத்துக் கொண்டிருப்பார். அல்லது – அரிசி [illegible] இட்டு காலில் அண்டக்கொடுத்து உட்கார்ந்து [illegible]கொண்டிருப்பார்.

[illegible] நகர்ந்தவுடன் அந்த அரிசி மூட்டையிலிருந்த [illegible] கொட்டி சமையல் செய்து விடுவார்கள். வேறு புதிய [illegible] பையில் நிரப்பி, அவர் காலின் கீழ் வைத்து [illegible] வாசலில் ஒரு தீப்பந்தமும், சமையலறையில் ஒரு [illegible] தவிர, வேறு விளக்குகள் அந்த வீட்டில் [illegible] மாட்டாது.

[illegible]உள்ள உடையாளூர் மக்கள், அவரைக் கண்டதும் [illegible] எழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். கருவூர்த்தேவர் படி [illegible] தன் மாளிகையின் வெளிப்புறம் போய் நின்று [illegible]

[illegible] வேண்டும்' என்பதுபோல் எல்லோரையும் உற்றுப் [illegible]

[illegible]களிலிருந்தவர்களில் சிலர் தங்கள் உடல்நலனைப் [illegible]பினார்கள். 'ஓயாது இருமல்' என்று ஒரு கிழவன் கூற, [illegible] முதுகைத் தடவிக் கொடுத்தார்.

[illegible] விட்டதல்லவா... இனி இதை நிறுத்த முடியாது. [illegible] வாழப் பழகிக் கொள். தொண்டை வலிக்கும் [illegible] சுடுநீர் குடி..."

[illegible] தடவிக்கொண்டே கருவூர்த்தேவர் பேச, [illegible] அந்தக் கிழவன் வேகமாக இருமினான். சிறிது

அசைந்தாலும் அவனுக்கு இருமல் ஆரம்பித்து [illegible] இருமலுக்கு நடுவே பரிதாபமாகப் பேசினான்.

“எனக்கு நூற்று மூன்று வயதாகி விட்டது. [illegible] முடியவில்லை. இறப்பதற்குத் தெரியவில்லை. [illegible] பாவம் என்று சொல்கிறார்கள். எனக்குச் சுமூகமான [illegible] குருதேவர் தரவேண்டும்.” என்று கைகூப்பினான்.

“நீ இடங்கை வீரனல்லவா... ஒரு வீரனுக்குச் [illegible] மரணம் எப்போது வரும்... போரில்தானே... [illegible] களிலும் ஜெயித்து வாகைசூடி, சோழதேசத்தை உச்ச [illegible] கொண்டு வந்து விட்டாய். உனக்கு மரணமா பரிசாகத் [illegible] கவலைப்படாதே... உன்னுடைய இருமல் விரைவில் [illegible] நான் உதவி செய்கிறேன். இன்று இரவு மருந்து [illegible] நாளை காலையில் புகட்டி விடுகிறேன். இப்போது [illegible] வாசலில் படுத்துக் கொண்டு தூங்கு...” என்று [illegible] தடவினார். அந்தக் கிழவன் கால் தொட்டுக் கும்பிட்டு [illegible] போனான்.

இரண்டு பெண்கள் வந்து குசு குசுப்பாய் அவரி[illegible] பேசினார்கள். அவர்களுடைய மாதாந்திர வில[illegible] பேசுவது அவர்கள் முக பாவத்தில் இருந்து [illegible] கருவூர்த்தேவர் எந்தச் சலனமும் இன்றி அதைக் [illegible] கொண்டிருந்தார்.

கருவூர்த்தேவரோடு பேசிய இரண்டு பெண்களி[illegible] பெண்ணிற்குத்தான் மோசமான வயிற்று வலியும், [illegible] போக்கும் இருந்தது போல இருக்கிறது. அவளைச் [illegible] இன்னொருவள் பேச, பாதிக்கப்பட்டவள் தலை [illegible] மெல்ல விசும்பிக் கொண்டிருந்தாள்.

அவளுக்கு இருபது வயதிருக்கும். விவசாயக் குடு[illegible] சேர்ந்தவள் போலத் தெரிந்தாள். திருமணமாகி, குழந்தை [illegible] உடம்பாகவும் பார்ப்பதற்குத் தெரிந்தது.

கருவூர்த்தேவர் மெல்ல முணுமுணுக்க, அவள் [illegible] சேலையை நீக்கிவிட்டு, பருத்த தன் முலைகளை [illegible] தேவருக்குக் காட்டினாள்.

கருவூர்த்தேவர் தன் விரலால் அவள் இரு[illegible] தொட்டு உன்னிப்பாகக் கவனித்தார். புறங்கையால் [illegible] காற்று எப்படி வருகிறது என்று பார்த்தார். அவளைத் [illegible]

[illegible] மேல் புடவை நீக்கப்பட்டு, இடுப்புப் புடவை [illegible] உடுத்திக் கொண்ட நிலையில் அந்தப் பெண் [illegible] நின்றிருந்தாள். தொலைவில் உள்ள ஆண்கள் [illegible] கைகட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

[illegible] மறுபடியும் அந்தப் பெண்ணைத் தன் [illegible] உள்ளங்கை விரித்து மறுபடியும் அந்தப் [illegible] ஏதோ சொல்ல, அந்தப் பெண் இடுப்புப் [illegible] தளர்த்திக் கொண்டாள். அடிவயிறு மட்டும் [illegible] நிலையில் அவள் நிற்க, தன் உள்ளங்கையை அவள் [illegible] வைத்து கருவூர்த்தேவர் கண்கள் மூடிக் கொண்டார்.

[illegible] கைகளின் வழியே ஏதோ ஒரு வித்தை அந்த [illegible] நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது போல் [illegible] பார்த்த ஆண்களுக்குத் தெரிந்தது.

[illegible] பெண் கிட்டத்தட்ட நிர்வாணமாய் நிற்பது, [illegible] எந்தக் கிளர்வையும் கொடுத்து விடவில்லை. [illegible] பெண்ணும் வெட்கப்படவில்லை. அந்தப் [illegible] இந்த ஆண்களுக்கும் நடுவே தெய்வம் போன்ற [illegible] இருப்பதால், எவருமே எந்தச் சலனமும் [illegible] அமைதியாய் நடப்பதை வேடிக்கை பார்த்துக் [illegible]ந்தார்கள்.

[illegible] கையை மௌனமாக அவள் வயிற்றில் வைத்த [illegible] எடுத்து வேகமாக நடந்து போய் - மணலை [illegible] மணலால் தேய்த்துத் துடைத்துக்கொண்டு [illegible] இறங்கி, நீரை அள்ளி எடுத்து முழங்கை வரை [illegible] அந்தப் பெண்ணைக் கூப்பிட்டு, [illegible] வீட்டுக்குப் போ’ என்று சொல்ல, அந்தப் பெண் [illegible] முழங்காலளவு ஜலத்தில், மெல்ல புதர்கள் இருக்கும் [illegible] துவங்கினாள். அவள் பின்னே காவலுக்கு வந்த [illegible] தொடர்ந்து போனாள்.

[illegible] போனதும், கருவூர்த்தேவரைப் பின் தொடர்ந்து [illegible] அவரை நெருங்கி வந்து நின்றார்கள்.

[illegible]க்கலாமா...” மறுபடியும் கருவூர்த்தேவர் கேட்க, [illegible] சகலரும் தங்கள் ஆடைகளைக் கழற்றிவிட்டு, [illegible] கோவணத்துடன் ஆற்றில் இறங்கினார்கள்.

அருண்மொழிப் பட்டனுக்கு மட்டும், '[illegible] குளித்தாகி விட்டதே. மறுபடியும் குளிக்க வேண்டுமா' கேள்வி திரும்பவும் எழ, சற்று தயங்கி நின்றான்.

"வா... நீயும் குளி..." - அருண்மொழிப் பட்டனை அருகே அழைத்தார்.

அருண்மொழிப் பட்டன் வேட்டியையும், மேல் துணியும் கழற்றி வைத்துவிட்டு, அதன் மீது உடையவாளை வைத்து இறுகக் கட்டிய லங்கோடு மீது சிறிய இடுப்புத் துண்டைக் கட்டி ஆற்றில் இறங்கினான்.

அந்தப் பெண்கள் பக்கம் கருவூர்த் தேவர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

மற்றவர்கள் குளிக்கத் துவங்க, அருண்மொழி கருவூர்த் தேவருக்கு அருகே போய் நின்று, "அந்தப் மணிக்கு என்ன ஆயிற்று..." என்று பரிவோடு விசாரித்தான்.

"எந்தக் காரணமுமின்றி கருக்கலைப்பு ஏற்பட்டிருக்கு. எல்லா வகையிலும் விசாரித்துப் பார்த்து விட்டேன். கலைப்பிற்கான காரணம் எதுவும் இல்லை. கனிவான இதமான வேலை, அமைதியான சூழ்நிலை, ஆரோக்கியமான உடம்பு - இருப்பினும் கருகலைந்திருக்கிறது என்றால், வேறு ஏதோ நடமாட்டம் இருக்குமென்று தோன்றுகிறது."

"என்ன சொல்கிறீர்கள். புரியவில்லை..."

"தீயசக்திகள் கிராமத்தில் நடமாடினால் மாதர்களுக்கு கருக்கலைப்பு ஏற்படும். நாய்களுக்குத் தூக்கம் கெடும். கோவில் சிலைகள் பின்னமாகும். விளக்குகள் அல்லது யாகத்தீ அணையும். நாய்களுக்குக் கடும் ஜுரம் ஏற்படும்."

"உடையாளூரில் தீய சக்திகள் உண்டா?" அருண்மொழிப் பட்டன் கேட்டான்.

"இதுவரை இல்லை. ஆனால் யாரோ ஏவி விட்டிருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது. இன்றிரவு கண்டுபிடித்து விடலாம்" - கருவூர்த்தேவர் திரும்பிச் சிரித்தார். அவர் கைகளைக் கோர்த்துக் கொண்டார். ஆற்றில் இறங்கி அவர் கைகளைப் பிடித்து முழுக்குப் போட்டார்.

21

கருவூர்த்தேவர் கைப்பிடித்துக் கொண்டிருந்த அருண்மொழிப் பட்டன் யதேச்சையாய்த் திரும்பிப் பார்த்தபோது, [illegible] மேலங்கி காற்றில் உருண்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தது. வேட்டி விரிந்து பரந்து, எம்பி எம்பிப் பறந்து [illegible]. உடைவாள், யாரோ இழுத்துப் போனதுபோல [illegible] இடந்தது.

[illegible] வாளைப் புரட்டிப் போடுகிற அளவுக்குக் [illegible] இல்லையே..."

அருண்மொழிப்பட்டன் யோசித்தான். சடேரென்று [illegible] ஒரு பயம் தாக்கியது.

[illegible] தலை உதறி கருவூர்த்தேவர் மேலே எழுந்தார். "[illegible] வாளைக் கொண்டு வா..." என்று உரக்கக் கட்டளை [illegible]

அருண்மொழிப்பட்டன் வேகமாய் கரை நோக்கி [illegible]

கருவூர்த்தேவரைச் சுற்றியுள்ள ஆட்கள் அனைவரும் நல்ல [illegible]வர்களாக இருந்தார்கள். அந்தப் பெண்ணை முழங்கால் ஜலத்தில் நிற்க வைத்து, அவளுடைய மேல் [illegible] அகற்றி, அவளுடைய மார்பகத்தில் பல இடங்கள் [illegible] இதயப் துடிப்பு பார்த்து, முதுகைத் திருப்பி நீவி [illegible] இடங்களில் நாடியின் அசைவைக் கவனித்து - [illegible] வயிற்றைத் தொட்டு, கவலையோடு 'போய் வா' [illegible] அனுப்பிய கருவூர்த்தேவர், அருண்மொழி [illegible] பற்றிக் குளித்தபோது அங்குள்ள இளைஞர்கள் [illegible] சிறிதுகூட அசையாமல் இருந்ததை அருண்மொழி [illegible]த்தான்.

[illegible] வயது வாளிப்பான பெண் இடுப்பில் சிறு [illegible] நின்றிருப்பினும், அங்குள்ள இளைஞர்களுக்கோ, [illegible]க்கோ எந்தச் சலனமும் ஏற்படவில்லை. ஞானியின் [illegible] இருப்பவர்களுக்குக்கூட காமம் ஏற்படுவதில்லை [illegible] அருண்மொழி உணர்ந்தான். தானும் சாதாரண [illegible] அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தது அவனுக்கு நினைவுக்கு

ஆனால், ஆற்றில் இறங்கிய பிறகு அந்தப் பெண்
பற்றி அந்த இளைஞர்களோ, முதியவர்களோ எந்தக் கேள்வியும்
கேட்கவில்லை. அது தங்கள் வேலையல்ல என்று
இருக்க, அருண்மொழி மட்டும் ஆவல் தாங்காமல்
கேட்க, அவர் அதற்குப் பதில் சொன்னார்.

அவர் பதில் சொன்ன நேரம் யதேச்சையாக
பக்கம் பார்க்க, அவன் வாள் காற்றில் புரண்டு ஓடுவது
– கைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிற கருவூர்த்தேவரைப்
துணி என் வாளைப் புரட்டிக் கொண்டு ஓடுகிறது' என்று
'போ... போய் உன் வாளைப் பிடி' என்று கருவூர்த்தேவர்
கத்தினார்.

எல்லா இளைஞர்களும் திடுக்கிட்டு எழுந்து
கரையைப் பார்த்தார்கள். அந்த வாளின் நகர்வு அசாதாரண
மாய் இருந்தது. ஒரு துணி புரட்டி அத்தனை கனமான
உடைவாள் நகரவே நகராது. அந்த நகர்வு, அதை யாரோ
கட்டி இழுத்துப் போவதுபோல் தெரிந்தது.

அருண்மொழிப்பட்டன் நீரில் தாவிக் குதித்து ஓடி
ஈரத்தோடு கரை ஏறினான்.

ஓடிப்போய் வாளின் மீது கை வைத்தான். வாளை
யாரோ பிடித்துக கொண்டிருப்பதுபோல் தோன்றியது.
தொட்டதும் அவன் உள்ளுக்குள்ளிருந்து ஒரு இறைச்சல்
எழும்பியது.

"ஹரி' என்று வாளைத் தொட்டவுடன் அவன் கத்தினான்.
அந்தக் கத்தலுக்கு பிறகு, யாரோ அந்த வாளைக் கை
விட்டு ஓடியதுபோலத் தோன்றியது.

"இது பிரமையா, நிஜமா' – திரும்பி கருவூர்த்தேவரைப்
பார்த்தான்.

கருவூர்த்தேவர் அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.
அருண்மொழி, துணிகளை உதறி மடித்து வைத்தான்.
வாளைத் துணி மீது வைத்தான்.

கருவூர்த்தேவர் அங்கிருந்தபடியே அந்த வாளை நோக்கி
ஜலம் வீசினார். ஒரு பொட்டு ஜலம் வாளின் மீதும், இன்னும்
சில துளிகள் அருண்மொழிப்பட்டன் மீதும் விழுந்தன.

கருவூர்த்தேவர் கிழக்கு பார்த்துத் திரும்பிக் கொண்டார்.
அருண் மொழிப்பட்டன் அவருக்கு அருகே போனான்.

...பதற்காகக் கை நீட்டினான். அவர் இப்போது கை
...வில்லை.

...மாக கிழக்கையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.
...முடி அவிழ்ந்து தொங்கிக் கொண்டிருந்தது. முங்கிக்
... சடையிலிருந்து நீர் ஒழுகிக் கொண்டிருந்தது.
...வெளேரென்ற தாடியும் மீசையும் நனைந்து
...நெஞ்சோடும் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தன.

...முழுவதும் சிவந்து காணப்பட்டது. கண்ணில்
...இருந்தது. உதடு துடித்தது. வயிறு குழைந்தது.
...களைத் தொங்கவிட்டு, யாரையோ எதிர்பார்ப்பது
...கருவூர்த்தேவர் அசையாது நின்றார்.

...அவரைத் தொட முயற்சிக்கலாமா என்று
...யோசித்தபோது, கருவூர்த்தேவரோடு எப்போதும்
...ஒரு வேளாள இளைஞன், 'வேண்டாம்... தொடாதே'
...சைகை செய்தான். அருண்மொழி அவனுக்குப்
...கருவூர்த்தேவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

...புதருக்கப்பால் வீறிட்ட ஒரு பெண்ணின்
...அங்கே கைகலப்புபோல ஏதோ சில அசைவுகள்

...இளம்பெண், புதர் மறைவிலிருந்து கரையேறி
...வந்தாள்.

...கருவூர்த்தேவர் வயிறு தொட்டு ஆசிர்வதித்த அந்தப்
...வேகமாய், மிகுந்த பயத்தோடு, அதிக ஆத்திரத்
...கருவூர்த்தேவரை நோக்கிப் பாய்ந்து வந்தாள். அவள்
...ஒரு அங்குலம் கூடத் துணியில்லை.

...மாய் ஓடி வருகிற அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து
...களும், அருண்மொழியும் திகைத்துப் போனார்கள்.

...கருவூர்த்தேவர் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

...நீரில் இறங்கினாள். முழங்கால் நீரில் நின்று
...தேவரைப் பார்த்துக் கோரமாய்ப் பற்களைக்
... விழிகள் தெறித்து விடுவதைப் போல அவரை
...பார்த்தாள். உறுமினாள். வாயிலிருந்து எச்சில் நுரை
...வழிந்தது. உடம்பு நடுங்கியது. நரம்புகள் புடைத்தன.
...முறுக்கித் தவித்தது. வயிறு குழைந்து குழைந்து

முறுக்கியது. அவள் கை விரல்கள் கிழித்து விடுவதாய் அவரை நோக்கி நீண்டன.

கருவூர்த்தேவர் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவள் மெதுவாய், நிதானமாய் தாக்க வருபவள் போல் நீரில் நடந்து நடந்து, அவரை நெருங்கி, இன்னும் ஒரு [illegible] அவரைத் தொட முடியும் என்ற நேரத்தில், கருவூர்த்தேவர் பலத்த ஹுங்காரமிட, சட்டென்று பின்னால் சாய்ந்தாள். [illegible] மட்டும் தெரியும்படி ஆற்றில் விழுந்தாள்.

கருவூர்த்தேவர் அவளைப் பார்த்துச் சுட்டு விரல் [illegible] குத்தி விடுவதுபோல் சுட்டிக்காட்ட, அவள் தவித்தாள்.

ஆற்று ஜலத்தை எடுத்து சொட்டேரென்று முகத்தில் அடிக்க, அவள் கதறினாள். உடம்பு முறுக்கினாள்.

'போ' என்று கத்த, அவள் பல முறை ஆற்றில் [illegible] புரண்டாள். 'போ' என்று மறுபடியும் கத்த, அவள் தளர்ந்து உருண்டாள். மெல்ல ஆற்றில் மிதந்தாள்.

புதரிலிருந்து இன்னொரு பெண் முகமெல்லாம் [illegible] கிறல்களோடு தள்ளாடி ஓடிவர, பின்னால் இருக்கும் வேளாள இளைஞனைச் சொடுக்குப் போட்டு கருவூர்த்தேவர் அழைத்து மிதக்கின்ற அந்தப் பெண்ணைத் தூக்கி அமர வைக்கச் சொன்னார்.

அவன் தாவி ஓடிப்போய், அந்தப் பெண்ணின் இடுப்பில் கை கொடுத்துத் தூக்கி நீரில் உட்கார வைத்தான்.

கழுத்து வரை நீரில் அவள் உட்கார்ந்திருந்தாள். அவள் உடம்பு நீரில் மறைந்திருந்தது.

"அருண்மொழி... கரையேறு..." - கருவூர்த்தேவர் கட்டளையிட்டார்.

அருண்மொழி கரையேறினான்.

கருவூர்த்தேவர் அவளுக்கு அருகே போய், தன் கால் உயர்த்தி அவள் தலையை மிதித்தார். நீருக்குள் அழுத்தினார். எட்டி உதைத்தார். அவளைப் பிடித்துக் கொண்டிருந்த வேளாள இளைஞன் பின்னுக்குப் போக, அவள் மறுபடியும் புரண்டு விழுந்தாள். மீண்டும் மிதந்தாள்.

[illegible] என்று அவர் சொல்ல, மறுபடியும் அந்த வேளாள [illegible] அவளைத் தூக்கித் தண்ணீருக்குள் உட்கார [illegible]

[illegible] கிறலாய் உள்ள, துணைக்கு வந்த பெண் [illegible] அவளிடம் துணியை எடுத்து வரச் சொல்ல, அவள் [illegible] வந்து கீழே உட்கார்ந்திருந்தவள் உடம்பில் [illegible] சுற்றி, அந்த இளைஞனைத் தூக்கச் சொல்லி [illegible] கரையில் போட்டார்கள்.

[illegible] வந்த பெண்ணும், வேறு சிலரும் அவளை [illegible] கொண்டு கிராமத்திற்குப் போனார்கள்.

[illegible] தேவரும், அருண்மொழியும் மட்டும் ஆற்றில் [illegible]

[illegible] மொழி... என் கையைப் பிடித்துக்கொள்..." [illegible] கைநீட்ட, தன்னுடைய வலக்கையால் [illegible] இடக்கையை அருண்மொழிப்பட்டன் கோர்த்துக் [illegible]

[illegible] தேவர் பலமுறை காவிரியில் வேகமாய் முங்கி [illegible] ஒரு நீத்தார் கடனுக்கு முங்குவதைப் போல [illegible] வேகம் இருந்தது. எழுந்து தலை சிலுப்பி நின்றார். [illegible] மொழியைப் பார்த்தார்.

[illegible] மொழி அவரிடம் பேசப் பயந்தான். ஆனால் [illegible] என்று கேட்கின்ற ஆவல் அவன் தொண்டைக் [illegible]

[illegible] ஆவலை கருவூர்த்தேவர் தெரிந்து கொண்டார். [illegible] பைசாசம் அனுப்புகிறார்கள். உடையாளூரிலுள்ள [illegible] தாக்க வெகு தூரத்திலிருந்து பிசாசுகளை [illegible] சோழ தேசத்தை வேறு எவ்விதமாகவும் [illegible] வீழ்த்த முடியவில்லை. எனவே தந்திரமும், [illegible] செய்கிறார்கள். இந்த கருவூர்த்தேவர் இருக்கும்வரை [illegible] இங்கே நுழைய முடியாது. நுழைய விட [illegible] ஓங்கி காவிரியை கருவூர்த்தேவர் உள்ளங் [illegible] அடித்தார். கரையேறினார்.

[illegible] மொழிப்பட்டன் கலவரமும், வியப்புமாய் [illegible] பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"நீ முங்கிக் குளி... நான் உனக்காகக் காத்திருக்கிறேன்..."

கருவூர்த்தேவர் கரையிலிருந்த அருண்மொழியின் உடை வாளை எடுத்துத் தன் நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டார்.

கிழக்குப் பார்த்தபடி அருண்மொழி முங்கிக் குளித்துக் கரையேறினான்.

"ராஜராஜா... என் செல்வமே... தமிழ் மண்ணின் தனிப்பெரும் குணக்குன்றே.... உனக்குத் துணை இருக்கிறேனடா. நீ கோயில் கட்டு; மாபெரும் மணைக் கோயில் கட்டு. உனக்குத் துணையாய் இந்த [illegible] இருப்பான்..." - உரத்துப் பேசினார்.

கருவூர்த்தேவர் என்ன சொல்கிறார் [illegible] அருண்மொழிக்கு விளங்கவில்லை.

அவர் பேசியது எதுவும் அவனுக்குத் தெளிவாகக் கேட்கவில்லை. ஆனால் எங்கோ இருக்கிற இராஜராஜ [illegible] தெரிந்தது.

22

ஆற்றில் மாட்டுவண்டி கவிழ்ந்ததும், [illegible] கொண்டிருந்த தேவரடியார் இளம்பெண்கள் பயந்து [illegible] அலறி என்னவெல்லாம் செய்தார்கள் என்று இராஜ[illegible] நடித்துக் காட்ட, பஞ்சவன்மாதேவியும், இராஜராஜசோ[illegible] அந்தக் கட்டிடத்திற்குள்ளிருந்த சில அதிகாரிகளும், பெண்களும் வாய்விட்டுச் சிரித்து அவள் நா[illegible] அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நல்ல உணவுக்குப் பின் வெற்றிலையைக் கிளி [illegible] பஞ்சவன்மாதேவி மன்னரிடம் கொடுக்க, [illegible] வெற்றிலையை வாயில் வைத்து பஞ்சவன்மாதேவி[illegible] பார்த்துக் கண்சிமிட்டி, "உனக்கு இன்னொரு தோழி [illegible] விட்டாளென்று நினைக்கிறேன். இனி இந்த இராஜரா[illegible] விடமாட்டாய். உன்னுடனேயே தங்க வைத்துக் கொ[illegible] இல்லையா?" என்று கேட்டார்.

[illegible]மாதேவி என்ன பதில் சொல்வது என்று [illegible] முன், "அப்படிச் செய்ய வேண்டாம். இவளை [illegible] அனுப்பு. இவளுக்கு அங்கே நிறைய வேலைகள் [illegible] மற்ற ஊர்களிலிருந்து வரும் தேவரடியார்களுக்கு [illegible] வசதிகள் செய்து கொடுத்து, அவர்களை ஒரு [illegible] ஒழுங்காகச் செயல்பட வைக்கின்ற ஒரு பொறுப்பை [illegible] கொடுக்கப் போகிறேன். ஊரிலுள்ள [illegible]களையெல்லாம் அரண்மனையிலேயே தக்க [illegible] கொண்டால் தேசத்தினுடைய செயல்பாடுகள் [illegible]

[illegible] பெண்ணை எனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. [illegible] புத்திசாலித்தனத்தை நம் அரசாங்கம் பயன் [illegible] கொள்ள வேண்டும்." என்று அவளுக்கு மட்டும் [illegible] இராஜராஜர் பேசினார்.

[illegible] வெற்றிலையை வாயில் அதக்கிக் கொண்டு, சாறு [illegible] ஏதோ சொல்ல முற்படுகிறபோது, பளிச்சென்று [illegible] மூக்குக்கு எகிறியது. மூக்குக்குக் காரமான [illegible] வேகத்தில் வாயிலிருந்த அத்தனை வெற்றிலைச் [illegible] பளிச்சென்று வெளியில் விழுந்தன.

[illegible] எழுந்து நின்று லேசாய்த் தள்ளாடினார். [illegible]தேவி தாவிப் பிடித்துக்கொள்ள, உறுதியாக [illegible]

[illegible]ராஜருக்கு வயிறு இரைச்சலிட்டது இப்பொழுது [illegible] இரைப்பைக்குப் போயிற்று. ஏதோ சங்கடம் செய்தது. [illegible] கண்களிலிருந்து நீர் பொங்கியது. காதுகளில் [illegible] இரைச்சல் கேட்டது. சட்டென்று உடம்புக்குள் மிகப் [illegible] நடப்பதை உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் [illegible]

[illegible]க்குள் போன சாறு, இரைப்பையில் தங்கியிருந்த [illegible] எகிற வைத்தது. மன்னர் வேகமாகப் பின்பக்கம் [illegible]க்கை பக்கம் இறங்கினார். தூணைப் பிடித்துக் [illegible]க்கை ஓரமிருந்த செடிகளுக்கு அருகே நின்றார்.

[illegible] உண்ட உணவை வாயிலெடுக்கப் போகிறார் [illegible] பெண்களுக்கு தெரிந்து விட்டது. நீர் [illegible] ஒருவரும், முகம் துடைக்கும் துணிக்கு ஒருவரும்,

உட்காருகின்ற ஆசனத்துக்கு ஒருவரும், வைத்தி ஒருவருமாய் ஓடினார்கள்.

பெண்கள் ஓடுவதைப் பார்த்து வாசலி மெய்க்காவல் படையினர் பரபரப்பானார்கள். உள்ளே வந்து மன்னரைச் சுற்றிக் கொண்டார்கள்.

இரைப்பைக்கும், தொண்டைக் குழிக்கும் நடுவே சிக்கிக் கொண்டு மன்னரின் மூச்சு விடுதலைத் திணற கொண்டிருந்தது.

மன்னர் தவித்து பெருங்குரலில் செரும, " விடுங்கள். வெளியே எடுத்து விடுங்கள்..." என்று ப மாதேவி கூவினார். மன்னரைச் சற்றுக் குனியவைத்து படபட வென்று அடித்தார்.

மெய்க்காவல் படையினர் என்ன செய்வ தெரியாமல், அதைத் தடுத்து நிறுத்த முயற்சி செய்த மன்னரே கைதூக்கி மெய்க்காவல் படையை நிறுத்தி

இராஜராஜரின் முதுகில் பஞ்சவன்மாதேவி வே படபடவென்று தட்டியதால், இரைப்பையில் மீதமிருந்த எழும்பி, உணவைத் தள்ளிக் கொண்டு தொண்டை வ காரத்தைக் கக்கியது.

மன்னர் முகம் சுளித்தார். தவித்தார். முழு ப தொண்டைக்குள் ஏறிய உணவைச் செருமி வெளியே து மீதமிருக்கின்ற உணவு வகைகளும் பின்னால் வெ வெளியேற்றப்பட்டன.

மன்னருடைய காதுகளை பஞ்சவன்மாதேவி அழு பிடித்துக் கொள்ள, மற்ற பெண்கள் முதுகு நீவ, நீர் சொ ஒரு பெண் தயாராகி இருக்க, கால் நாழிகையில் ஆசுவாசமடைந்து, அந்த மாளிகையின் கூடத் திரும்பினார். கட்டிலில் சாய்ந்து கொண்டார்.

மெய்க்காவல் படையினர், மன்னர் வாயில் உணவைக் குச்சியால் கிளறி ஆராயத் துவங்கினார்கள். ச செய்த பெண்ணையும், ஆணையும் நெருங்கத் துவங்கினா

'அரசியாரைத் தவிர வேறு எந்தப் பெண்களும் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை' என்று கூ போட்டார்கள். எல்லோரையும் கூடத்துக்கு அப்பா அறைகளில் நிற்க வைத்தார்கள்.

னால் எதையும் தடுக்க முடியவில்லை. எதையும் பேச மௌனமாக தனக்குள்ளே என்ன நடந்தது த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"ப்படி ஆயிற்று. உடலில் ஏதேனும் தவறா... உங்கள் ஏதேனும் சிரமமா..." பஞ்சவன்மாதேவி கிட்டத்தட்ட அழுதுகொண்ட நிலையில் ஆதாரத்துடன் கேட்க, "இல்லை" என்று தலையசைத்தார்.

ஏதோ ஒரு கட்டளை வந்து விட்டது. உள்ளுக்குள் தோன்றியது. வரும் மூன்று நாட்களும் வெறும் அருந்தி உபவாசம் இருக்கச் சொல்லி உத்தரவு

"உபவாசம்... வேலைகள் அதிகமிருக்கும்போது உபவாசமும் இருந்தால் என்ன செய்யமுடியும்?" மாதேவி கவலையோடு கேட்டார்.

"உடல் நிலையைச் சீர்செய்ய இந்த உபவாசம் யாரோ அடுத்த மூன்று நாட்களுக்கு உணவு என்று சொல்கிறார்கள். வயிற்றிலிருந்த உணவையும் எறிந்து விட்டார்கள்."

"அது?" பஞ்சவன்மாதேவி சற்று கோபத்தோடு

யோசித்தார். 'யார் அது' என்று அவருக்கும் கண் மூடிக் கொண்டார். மீண்டும் கண்திறந்து, விட்டம் பார்த்தார். மறுபடியும் கண்கள் ண்டார், கருவூர்த்தேவர் உருவம் கண்முன் 'அப்பனே, சொன்னதைச் செய்' என்று குரல்

கருவூர்த்தேவர் இராஜராஜரை 'அப்பன்' என்றுதான் கருவூர்த்தேவரை இராஜராஜர் 'அய்யா' என்று அவர் இராஜராஜரை 'அப்பன்' என்று கூப்பிடுவது இருந்தது. அதே குரலில் ஒரு உத்தரவு: இராஜ க்குள் தோன்றியது.

"கேட்க வேண்டாம். அடுத்த மூன்று நாளும் அருந்தி, எங்கேனும் சென்று அமர்ந்து உபவாசம் இரு. இருக்கும் இடத்திலிருந்து நகர்ந்து விடு..." என்று

"சரி..." என்று இராஜராஜ சோழர் வாய்விட்டு [illegible] தேவருக்குப் பதிலளித்தார். "இன்னும் சிறிது நேரத்தில் தஞ்சையை நோக்கிக் கிளம்புகின்றோம்..." என்று [illegible] யிட்டார்.

மெய்க்காவல் படையினர் பரபரப்பா[illegible] பஞ்சவன்மாதேவி வியப்போடு இராஜராஜரைப் [illegible] கொண்டிருந்தார்.

"சேனாபதி பிரம்மராயர் எங்கே?" -மன்னர் எழுந்து [illegible] முகம் துடைத்துக் கொண்டு கேட்டார்.

'அவர் குடந்தை நோக்கி உதவியாளரோடு [illegible] கிறார்' என்று பதில் வந்தது.

"ஆஹா... எனக்கு முன்பே அவருக்குச் செய்தி [illegible] விட்டதா. அவருக்கும் தோன்றி விட்டதா... பிரம்மராயர்தான்..." என்று மனம்விட்டுப் பாராட்டி[illegible] பிரம்மராயர் கருவூர்த்தேவரை நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை வெகு எளிதாகப் புரிந்து கொண்டார்.

"நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்று [illegible] புரியவில்லை. என்ன செய்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. தயவுசெய்து எனக்கு விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டுச் [illegible] கூடாதா. எல்லாவற்றையும் ஏன் மறைமுகமாகவே [illegible] கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஏன் கூட இருப்பவர்களைத் [illegible] விடுகிறீர்கள்..." பஞ்சவன்மாதேவி சற்று உரக்க கோபத்துடன் கேட்க, மன்னர் அவரைப் பார்த்துச் சிரித்தார்.

"எல்லாவற்றையும் எல்லா நேரத்திலும் செய்து கொண்டிருக்க முடியாது தேவி, சில சமயம் [illegible] சந்தேகங்கள் எழும்போதுகூட மௌனமாக இருந்தால் நல்லது. நீயும், நானும் அந்தரங்கமாக இருக்கும் போது [illegible] நல்லது. உனக்குச் சொல்லாமல், உனக்குத் தெரியாமல் எதுவும் செய்வதில்லை. இப்போது சொல்லவில்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் இருக்குமல்லவா... ஏன் புரிந்து [illegible] மறுக்கிறாய்... உனக்கு அவசரம். திடீர் திடீரென்று சந்[illegible] வேறு ஏற்படுகிறது. இந்த அவசரப் போக்கைத் தயவு [illegible] குறைத்துக் கொள். என் பொருட்டு எதற்காகவும் [illegible] மடையாதே. மற்ற விஷயங்களில் திறமையாகவும் [illegible] மாகவும் இருக்கின்ற நீ, எனக்கு ஏதேனும் குறை

[illegible] எனக்கு ஏதேனும் பிரச்சினை என்று தெரிந்தால் [illegible] த்துக்கு ஆளாகிறாய். இது உனக்கும் உதவாது. [illegible] தவாது.. தயவு செய்து புரிந்து கொள்..."

[illegible] ராஜரின் இந்தப் பேச்சு ஒரு கட்டளை போல் [illegible] மையாக இருக்க பஞ்சவன்மாதேவி திகைத்து [illegible] பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். வெட்கமானார். [illegible] 'சரி' என்று தலையசைத்தார். அவர் கண்களில் [illegible]

[illegible] பஞ்சவன்மாதேவியை உடனடியாகச் [illegible] செய்யும் மன்னர், எதுவும் சொல்லாமல் நகர்ந்து [illegible] க்குப் போய் அங்குள்ள வரைபடங்களை எடுத்து [illegible] ஆட்களை ஏவினார். வரைபடங்கள் பெட்டியில் [illegible] பட்டவுடன் மன்னர் சட்டென்று திரும்பினார். [illegible] பெண் இராஜராஜீ..." என்று உரக்கக் கேட்டார்.

[illegible] காவலர்கள் பரபரத்தார்கள். இராஜராஜீ [illegible] கொண்டுவந்து நிறுத்தப்பட்டாள்.

"[illegible] ச் சார்ந்த மற்ற பெண்களுடன் எவ்வளவு [illegible] தஞ்சை வந்து சேரமுடியுமோ – அவ்வளவு விரைவில் [illegible] சேர்ந்து விடு. பழமர்நேரியிலிருந்து இரண்டு [illegible] உங்களுக்குக் கூடவே வந்து, வழியில் சகல [illegible] செய்வார்கள். இன்னும் இரண்டு ஆறுகள் [illegible] யிருப்பதால், இந்த வரை படங்களை நான் [illegible] றேன். கவனமாக தஞ்சை வந்து சேர்..." என்று [illegible], இராஜராஜர் அறையை விட்டு வெளியே [illegible] வாசலுக்குப் போனார். மெய்க்காவல் படையினர் [illegible] கொண்டு வணக்கம் சொன்னார்கள்.

[illegible] தோட்டத்தில் இறங்க, பழமர்நேரி அதிகாரிகள் [illegible] ர்கள். மடமடவென்று பலருக்கும் பல [illegible] இராஜராஜர் பிறப்பித்தார்.

"[illegible] எத்தனை வெற்றிலை சாப்பிட்டார்?" – [illegible] மெய்க்காவல்படையினர் கேட்க, "[illegible] வெற்றிலை சாப்பிடுகிற போது எகிறிவிட்டது. இது [illegible], இது இரண்டாம் வெற்றிலை..." -ஒரு சேடிப் [illegible].

[illegible] மெல்லப்பட்ட வெற்றிலையின் சக்கையைக் [illegible] டினார்கள். கறுப்பு நிறத்தில் – ஒரு சிறு

வேர்க்கடலை வடிவத்தில் – பல்லால் அரைக்கப்பட்ட [illegible] பொருள் இருந்தது. ஒரு மெய்க்காவல் வீரன் வாழை [illegible] கொண்டுவந்து அந்தப் பொருளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டான். அந்த இடத்தைத் தண்ணீர் ஊற்றிக் [illegible] சொன்னான்.

மெய்க்காவல் படையினர் மன்னர் வாயில் [illegible] சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 'என்ன [illegible] தெரியாமல் ஓயமாட்டோம்' என்பதுபோல் [illegible] இருந்தார்கள்.

"அடுத்த மூன்றுநாள் உபவாசம் என்று [illegible] சொல்கிறார். அப்படியானால் அவரைப் பார்க்க [illegible] அனுமதியில்லை என்று சொல்லிவிடு. அரசர் [illegible] லொழிய எவரையும் உள்ளே அனுமதிப்பதில்லை. பஞ்சவன்மாதேவி மட்டும் இதற்கு விலக்கு..." உத்தரவிட்டார்கள்.

"மன்னர் குதிரை ஏற வேண்டாம். தேரில் [illegible] கொள்ளட்டும். தேரை ஆயத்தப்படுத்து..." என்று [illegible] கட்டளை பிறப்பித்தார்கள்.

பழமர்நேரி அதிகாரிகளிடம் பேசிவிட்டுத் [illegible] போது, மன்னருக்கு அருகே தேர் வந்து நின்றது. 'ஏன்' [illegible] போல் மெய்க்காவல் படையை அவர் பார்க்க. 'அப்படி [illegible]' என்று மெய்க்காவல் படையினர் சைகை செய்தார்கள். [illegible] மறுப்பேதும் பேசாமல் தேரிலேறி அமர்ந்தார்.

23

திரும்பி பஞ்சவன்மாதேவியைப் பார்த்தார் [illegible] ஸ்ரீராஜராஜந்தேவர். பஞ்சவன்மாதேவியும் அருகே [illegible] அமர்ந்து கொண்டார். தேர் நகர்ந்தது.

மாளிகையை மெய்க்காவல் படையினர் விரைவாக [illegible] செய்தார்கள். வெளியிலிருந்த அந்தத் தேவரடியார் [illegible] வயலுக்குப் போனார்கள். பழமர்நேரி அதிகாரிகள் [illegible] பெண்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வர குதிரையில் விரைந்[illegible]

அந்த மாளிகையின் சமையல் ஆளும், காவல்கா[illegible] கொல்லைப்புறத்தில் கைகட்டி நின்றிருந்தார்கள். மெய்க்[illegible]

[illegible] மூன்று ஆட்கள் மாளிகையைச் சுற்றிவர, அதில் [illegible]பால் தெரிந்த ஒருவன் மற்ற இருவரையும் [illegible] இந்த சமையல்காரனையும், வேலைக்காரனையும் [illegible] வாருங்கள். இவர்களைப் பற்றித் தெரிந்து [illegible]." என்று சொல்லிவிட்டு உள்ளே நகர்ந்தான்.

[illegible] நின்று விசாரிப்பதா... அல்லது [illegible] போவதா... மன்னர் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கிறார். [illegible] வாசலுக்குப் போவது நல்லது' என்று யோசித்த மெய்க் [illegible]னர், "இருவரும் வாசலுக்கு வாருங்கள்..." என்று [illegible]விட்டு வாசலுக்கு விரைந்தார்கள்.

[illegible]க்காரன் முன்னே நகர்ந்தான். சமையற்காரனுக்கு [illegible] இருந்த வேலைக்காரன், இடுப்பிலிருந்து சிறிய [illegible] எடுத்து, அதிலிருந்த வஸ்துவைப் புதர் மறைவில் [illegible]. கருப்பாய் வேர்க்கடலை அளவுக்கு நான்கு [illegible] அதிலிருந்தன. அந்த உருண்டைகள் செடிகளின் [illegible] விழுந்தன. அந்த வேலைக்காரன் செடிகளை [illegible]ப் பார்த்தான். இன்னும் இரண்டு நாளில் இந்தச் [illegible] முற்றிலும் கருகிவிடுமென்று அவனுக்கு நன்கு தெரியும்.

[illegible]ல் தேர் நகர, மன்னரின் மெய்க்கீர்த்தி சொல்லப் [illegible] முன்னும் பின்னும் மெய்க்காவல் வீரர்கள் புடைசூழ, [illegible] வேறு தேர்களில் ஏறிக்கொள்ள, சற்று விரைவாக [illegible] தஞ்சையை நோக்கிப் பயணப்பட்டது.

[illegible]க்காவல் படைத்தலைவனை அருகே அழைத்து, [illegible] அவன் தோளில் கை வைத்தார்.

[illegible]சேனாபதி பிரம்மராயருக்கு நான் தஞ்சைக்கு [illegible]டதாகச் செய்தி தெரிவித்து விடுங்கள். விரைவாய், [illegible]வாய் அவரை நோக்கி ஆள் அனுப்பி வையுங்கள்."

"அப்படியே செய்கிறேன் அரசே..." மெய்க்காவல் படைத் [illegible] தலை வணங்கினான். குதிரையை நகர்த்திக் [illegible]ன், யாருக்கோ கட்டளையிட்டான்.

[illegible] குதிரை வீரன் நகர்ந்து குடந்தையை நோக்கித் [illegible] பறப்பதை மன்னரும், பஞ்சவன்மாதேவியும் [illegible]தார்கள்.

"[illegible]ம்மராயர் எதற்கு இப்போது குடந்தை போயிருக் [illegible]" பஞ்சவன்மாதேவி மன்னரைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

‘கருவூர்த்தேவரைச் சந்திக்க...” மன்னர் ஒற்றை [illegible] பதில் சொன்னார்.

“நம்மிடம் சொல்லவே இல்லையே...”

“அவசியமில்லை. அவசரம் எனும்போது சிலசமயம் [illegible] என் உத்தரவை எதிர்பார்க்காது தன்னிச்சையாய் [illegible] படலாம்....”

“கருவூர்த்தேவரை அப்படி அவசரமாய்ப் பார்க்க [illegible] என்ன நேர்ந்தது?” – பஞ்சவன்மாதேவி கேள்வி கேட்டார்.

இராஜராஜர் அதற்கு பதில் சொல்லவில்லை.

மறுமுறையும் பஞ்சவன்மாதேவி அதே கேள்வி [illegible] கேட்டபோதும் அரசர் பதில் பேசவில்லை. கேள்விக்கு [illegible] சொல்லாத கணவர்களைப் பெண்களுக்குப் பிடிக்க [illegible] பஞ்சவன்மாதேவி முகம் திருப்பிக் கொண்டார். தான் எத் [illegible] கெட்டிக்காரர் என்று நினைத்துக் கொண்டாலும் [illegible] அரசியல் விஷயங்களிலும் முழுமையான ஆளுமை [illegible] வரவில்லை என்று வருத்தப்பட்டார். எப்படி வரவழை [illegible] கொள்வது என்று யோசிக்கத் துவங்கினார். ‘சட் [illegible] பிரம்மராயர் நகர்ந்ததுதான் இந்தக் குழப்பங்களுக்கெல் [illegible] காரணமோ’ என்று சிந்தித்தார்.

‘மன்னரிடம் கூடச் சொல்லாமல் பிரம்மரா [illegible] குடந்தையை நோக்கிப் போக வேண்டிய அவசியமென் [illegible] இந்தப் பிரம்மராயரைச் சோழ தேசத்தில் எவ [illegible] கட்டுப்படுத்த இயலாதா... யாருமே அவரை அறிய முடி [illegible] மன்னர்கூட பிரம்மராயர் விஷயத்தில் ஏன் மெத்தன [illegible] இருக்கிறார் என்று புரியவில்லை. பிரம்மராயர் ஏ [illegible] செய்கிறார் என்று பார்க்க யாரையாவது நியமிக்க வேண்டு [illegible] பஞ்சவன்மாதேவி முடிவு செய்தார்.

பயணம் தொடர்ந்து நடந்தது.

“ஒன்று புரிந்து கொள் அருண்மொழி. இந்த உலகத் [illegible] உடம்பெடுத்தவர்கள் மட்டுமில்லை. உடம்பில்லாத [illegible] உருவங்களும் நம்மோடு நமக்கருகே வாழ்ந்து கொண்டிருக் கின்றன. நம்முடைய செயல்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக் கின்றன. அதற்கேற்ற வண்ணம் அவைகளுடைய செ [illegible] அமைகின்றன. நம்முள் நல்லவர்கள், கெட்டவர்கள் இரு [illegible] போல அவைகளிலும் நல்லவர்களும், கெட்டவர்களும் உ [illegible]

[illegible] உலகத்தோடு சம்பந்தமில்லாமல், இன்னொரு [illegible] உலகத்திற்கு வெகு அருகிலேயே இந்த உலகத்தைச் [illegible] கொண்டிருக்கிறது.

[illegible] சக்திகளைக் கண்டு கொண்ட சிலர், மனிதர்களுக்கு [illegible] அவைகளுக்கு இருப்பதைக் கண்டு பிடித்து, [illegible] தன் சக மனிதர்களை மிரட்டுவதற்கு முயற்சி [illegible] இந்தச் சூட்சும சக்திகளோடு தொடர்பு [illegible] அவைகளைத் தங்கள் வசப்படுத்தி, அவைகளுக்கு [illegible] கொடுத்து, தங்களுக்கு வேண்டியதை நிறைவேற்றிக் [illegible] இடைவிடாத வைராக்கியமும், இடைவிடாத [illegible] இருந்தால் இது எவருக்கும் சாத்தியம்...’’

[illegible] அருண்மொழியோடு நடந்து கொண்டிருந்த [illegible] அடிக்குரலில் அவனுக்கு விளக்கிக் கொண்டு [illegible]

[illegible] புவியீர்ப்பு குறைந்த நாட்களில், சந்திரனின் [illegible] அதிகரிக்கின்ற நாட்களில், இந்தச் சூட்சும சக்திக [illegible] ஏற்படும். அப்போது அவைகளே கூட [illegible] தொடர்பு கொள்ள முயற்சி செய்யும். அந்தச் [illegible] தாங்கள் உடலோடு இருந்தபோது வைத்துக் [illegible] மனோ பீஷ்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள [illegible] நாடுவதுண்டு. அவைகளுக்கு உடம்பு இல்லை [illegible] பசியிருக்கும். அதாவது அவைகளுக்கு மனம் [illegible] பசியெடுப்பது போன்ற ஒரு பிரமை ஏற்படும். [illegible] தனக்குத் துக்கம் வருகிறது என்றெல்லாம் [illegible] கூட இருந்த காலத்தில் ஏற்பட்ட நினைவுப் [illegible] காரணமாக அவைகள் அல்லலுறும்.

இந்தச் சூட்சும சக்திகளுக்குக் காமமும் ஏற்படுவதுண்டு. [illegible] தவிப்பதுண்டு. சில சக்திகள் இறந்தபோது [illegible] அழுது கொண்டே இருக்கும். சில [illegible] எப்போதும் கடுங்கோபத்தில் இருக்கும்.”

அருண்மொழி அவரையே வியப்போடு பார்த்து [illegible]

[illegible] தேசத்தில் இந்தச் சூட்சும சக்திகளைப் பற்றி [illegible] அக்கறை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. இவைகளை [illegible] என்று கருதுவதற்கில்லை. அவைகள் உலகத்தில் [illegible] இருக்கட்டும் என்று விட்டு விலகிப் போய்

விடுவார்கள். பாண்டிய தேசத்திலும் இவைகள் முக்கி... ஆனால், மலைகளும், பள்ளத்தாக்குகளும் நிறைந்த தேசத்தில் இவைகளுக்கு ஏனோ ஒரு முக்கியத்துவம் ... விட்டது.

பரசுராமர் காலத்திலிருந்தே சேர தேசத்தில் ... சக்திகளோடு தொடர்பு கொள்ளுவதற்கென்று ஒரு ... இயங்கி வருகிறது. சேர தேசத்து முன் குடுமி அந்தணர் ... இவ்வித சக்திகளின் மீது அபரிமிதமான ஆசை ... அவைகளைப் பயன்படுத்தி, மக்களுக்கு நடுவே ... உயர்த்திக் கொள்ளும் அலட்டல் உண்டு.

ஆனால் அருண்மொழி... ஒரு முறை இவை... தொடர்பு கொண்டு, இவைகளுக்கு உண்டான தேவை... நிறைவேற்றித் துவங்கி விட்டால் இவைகள் மனித... எளிதில் விடுவதில்லை. எத்தனை கொடுத்தாலும் ... அடைவதில்லை. விதவிதமான அகோர ருசிகளோடு ... அலைய, அவைகளுக்கு உணவிடுவதே மிகப் பெரிய ... – வாழ்நாள் முழுவதும் செய்கின்ற கடமையாக ... விடுகிறது. வேறு எது பற்றியும் யோசிக்க முடியாத ... ஏற்பட்டு விடுகிறது. இந்தச் சூட்சும சக்திகளோடு ... கொண்டவர்கள் வாழ்க்கை – சுகமாக, சௌஜன்ய... சந்தோஷமாக இருக்காது. இவர்களும் பேய், பிசாசைப் ... முகம் இருண்டு உலாவத் தலைப்பட்டு விடுவார்கள்.

ஆற்றங்கரையில் என்னை நோக்கி ஓடி வந்தது ... பெண் அல்ல. சூட்சும உருவங்களுக்குச் செயல்பட ... உடம்பு வேண்டும். எனவே, பலவீனமான உடம்புகளில் அவைகள் புகுந்து கொள்ளக்கூடும்.

பூப்படைந்த பெண்கள், கருவுற்ற எழுபது நா... பெண்கள், மலஜலம் கழித்த பிறகு சுத்தி செய்யாத ... அந்தணர்கள், கடும் கோபத்தோடு தனக்குத்தானே பேசி... தூங்கப் போகிறவர்கள் போன்றவர்களின் உடம்புகளில் இவைகள் புகுந்து கொள்கின்றன. சில சமயம் பசு, ... போன்ற மிருகங்களுக்குள்ளும் இவைகள் நுழைவதுண்டு.

அடிப்படையில் இது ஒரு அருவெறுப்பான ... மனிதருக்குத் தேவையில்லாத ஒரு நிலை. அந்தணர்... இதனைப் பற்றி அதிகம் நாம் பேசுவதில்லை. ஆனால் ... தேசத்து அந்தணர்களின் ஒரு குழுவினர், பரம்பரை பரம்...

... தொழிலாகக் கொண்டு, இதையே தங்கள் ... எல்லா ஜனங்களுக்கும் பயிற்றுவித்து, இடை ... சக்திகளை அடக்குவதற்கான ஆயத்தங்களைச் ...டிருக்கிறார்கள். அடக்கி, பிறர் மீது ஏவி, தமக்கு ... காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆரம்ப ... அடைந்து குதூகலிக்கிறார்கள். பிற்பாடு ...படுகிறார்கள். எத்தனை அவஸ்தைப்பட்டாலும், ... மீது ஈடுபாடு கொண்டு விட்டால். இதிலிருந்து ... கொள்ள மனம் வராது..."

"... உடையாளூரில், நீங்கள் இருக்கும் இடத்தில் ... சக்திகள் உண்டா..." அருண்மொழி ஆவலாகக் ... அவன் குரலில் லேசான கலவரம் இருந்தது.

"...வரை இல்லை. இப்போது வந்திருக்கிறது..." ... சற்று கவலையாகச் சொன்னார்.

"...தான் இது..."

"... தேசத்தின தலைமையை அசைத்துப் பார்க்க ...கிறார்கள். படை திரட்டி, போர் நடத்தி ஜெயிக்க ... பிசாசை ஏவி விடுகிறார்கள்."

"... நோக்கி ஏவி விடுகிறார்கள் குருதேவரே..."

"...களுடைய குறி மாமன்னன் இராஜராஜன். ... நெருங்க வேண்டுமென்றால், கருவூர்த்தேவனை ... சாய்க்க வேண்டும். கருவூர்த்தேவனைக் கலவரப் ... வேண்டும். எனவே, உடையாளூருக்கு அனுப்பி ...கள். கருவூர்த்தேவன் யாரென்று சேரதேசத்து ...க்குத் தெரியவில்லை. எல்லாம் வல்ல சிவன் தன் ... துரிதப்படுத்த எனக்கு உற்சாகமூட்டியிருக்கிறார். ... தட்டி எழுந்துகொள்ள பைசாசங்களை அறிமுகப் ... இனி சகலமும் விரைவாக நடக்கும்."

"... தேசத்து அந்தணர்களுக்குச் சோழமன்னர் மீது ... கோபம்... உண்மையில் யார் இதைச் செய்வது..." ...மொழி கேட்டான்.

"...க்கு ஏன் புரியவில்லை... நீ சிறுவன். உனக்குச் ... அரசியலில் என்ன நடந்தது என்பது தெளிவாகத் ... என்று நினைக்கிறேன். இராஜராஜன் பட்டத்துக்கு

வரும் முன்பு சோழ தேசத்தை ஆண்டது யார் என்று [illegible] தெரியுமா?"

"தெரியும் உத்தம சோழர் என்றழைக்கப்படும் மதுராந்தகர்..." அருண்மொழி பதில் சொன்னான்.

"மதுராந்தகருக்கு முன்பு சோழ தேசத்தை ஆட்சி செய்தவர் யார் என்று தெரியுமா?

"தெரியும்... சுந்தரசோழர்."

"சுந்தர சோழருக்குப் பிறகு யார் ஆட்சியில் இருந்தார்கள் என்று தெரியுமா?" அருண்மொழியை கூர்மையாகப் பார்த்தபடியே கருவூர்த்தேவர் கேட்டார்.

"தெரியும். ஆதித்த கரிகாலர் இளவரசுப் பட்டம் [illegible] அவர்தான் அரசராக வரவேண்டியவர். ஆனால் அவரை [illegible]" அருண்மொழி தயங்கினான்.

"சொல்..."

"அவரைப் பாண்டிய தேசத்து மன்னனின் ஆபத்துதவிகள் கொலை செய்து விட்டார்கள். சுற்றி வளைத்துக் கொடூர முறையில் கொன்று போட்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்."

"அப்படிக் கொன்று போட்டவர்கள் யார் என்று தெரியுமா?" கருவூலத்தேவர் கேட்டார்.

"தெரியும். ரவிதாஸன் என்ற பெயரைக் கேள்விப் பட்டிருக்கிறேன். உடையார்குடி அவன் ஊர் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்." அருண்மொழிப்பட்டன் ஆவலாக பதில் சொன்னான்.

"உடையார்குடி எங்கிருக்கிறதென்று தெரியுமா?"

"தெரியும்..."

"போயிருக்கிறாயா?" - கருவூலத்தேவர் கண்களை சுருக்கிக் கொண்டு அருண்மொழிப்பட்டனை உற்றுப் பார்த்தபடி கேட்டார்.

அருண்மொழிப்பட்டனின் காது பக்கத் தலையிலிருந்து நீர் வழிந்து, தோளில் உருண்டு, மார்பில் வழிந்து கொண்டிருந்தது.

"நான் உடையார்குடி போயிருக்கிறேன்." - அருண்மொழி பதில் சொன்னான்.

[illegible] போனது!"

"[illegible] வரும்முன் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து [illegible] ஏரி வழியாய் உடையார்குடி போய், அங்கு [illegible] தங்கிவிட்டு, பிறகு குடந்தையை நோக்கிப் [illegible]."

"[illegible] உடையார்குடி போக வேண்டும் என்று உனக்கு யார் [illegible]?"

"[illegible] தந்தை அவர் அங்கு நடந்தவைகளைக் கதைபோல சொல்லியிருக்கிறார். மாமன்னர் இராஜராஜரின் [illegible] பேச்சு வந்தபோது, அதன் வீரியம் பற்றி சொன்னார். ஆதித்த கரிகாலனை ரகசியமாகக் [illegible], மதுராந்தகருடைய ஆட்சியில் அதற்கு எந்தத் [illegible] பெறாமல், மாறாய் சன்மானம் பெற்று, [illegible] ஏரிப்பாசனத்திற்கு அருகே மிகப் பெரிய [illegible] சொந்தமாக்கிக் கொண்டு ஒரு பிரபுவைப் [illegible] வந்த ரவிதாஸனையும், அவனது சுற்றத்தார் [illegible] வருடங்கள் கழித்து மறுபடியும் விசாரித்து, [illegible] உண்மையைச் சொல்லவைத்து, அவர்கள் [illegible] இருக்கும்படியால் - ரவிதாஸனையும், அவன் [illegible], அவர்களது மகன், மகள், மகனுக்குத் தன் மகளைக் [illegible], பேரன் பேத்திகளுக்குப் பெண் கொடுத்து, பெண் [illegible] முறையானவர்கள் எல்லோரையுமே - நிலபுலன் [illegible] சொத்து பத்துக்களையும் விட்டுவிட்டு, உடுத்திய [illegible] உடையார்குடியை விட்டு வெளியேறச் சொல்லி, [illegible] மொத்தமாய் சோழதேசத்தின் எல்லைக்குக் [illegible] போய், அநாதையாய் நாடு நடத்தியதை தந்தை [illegible] சொல்வார்.

"[illegible] தண்டனையை அவர் நேரடியாகக் கூடத் [illegible] ரவிதாஸனைப் பார்த்தால், தான் வாள் உருவிப் [illegible] விடுவோம் என்று அச்சப்பட்டு, அப்படிச் செய்யக் [illegible] என்று தீர்மானித்து, தன்னுடைய ஸ்ரீமுகத்தை ஓலை [illegible] எழுதி அனுப்பி, பிறகு ஊர் கூட்டச் சொல்லி, [illegible] ஓலையைப் படிக்கச் சொல்லி, ஊர் அதிகாரிகள் [illegible] தீர்ப்பை ரவிதாஸனுக்கு விவரித்து, தீர்ப்பு [illegible] விநாடியே அவர்களை ஊர்விட்டு விரட்டுகின்ற [illegible] ஊர் மக்களிடம் கொடுத்து, தன்னுடைய

கோபத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார் என்று தந்தை [illegible] கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். எவ்வளவு அழுத்தமான, [illegible] கோபம் இருந்தால் இப்படி ஒரு காரியம் செய்திருக்க [illegible] ஆதித்த கரிகாலன் கொலை பற்றி எவ்வளவு [illegible] மனோவேதனை இருந்தால், தான் ஆட்சிபீடம் ஏறிய வருடமே அதை விசாரணைக்குட்படுத்தி இத்தகைய [illegible] வழங்க முடியும்... மன்னருடைய மன உறுதியும், [illegible] கரிகாலன்பால் அவர் கொண்டிருந்த அன்பும் இழப்பினால் அவர் அடைந்த துயரமும் இந்தத் [illegible] எவ்வளவு தெளிவாகத் தெரிகின்றன....”

“ரவிராஸனைக் கொன்று போட்டிருக்கலாமே?” கருவூர்த்தேவர் சோழ சரித்திரம் தெரியாதவர் போல் [illegible] மொழிப்பட்டனைக் கேட்டார்.

“இல்லை. அது நல்ல முடிவாகாது. ரவிதாஸன் [illegible] பொறுப்பல்ல. அந்த அந்தணர் குடும்பம் மொத்தமும் [illegible] பொறுப்பு. அவர்கள் அனைவரும் பாண்டியனின் துதவிகள். சேர தேசத்திலிருந்து பஞ்சம் பிழைக்க வந்து இங்கே வந்தவர்கள். வேதமந்திரங்கள் சொல்லி, ஆகம [illegible] சொல்லி மெல்ல மெல்ல மக்களிடையே புகுந்து அரசியலில் நுழைந்து, சோழ தேசத்திற்கு எதிராகச் செயல்பட்ட யவர்கள். அவர்களில் பெண்டுகள்கூட தண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்று மன்னர் தீர்மானித்து, அத்தனை பேரையும் சோழ தேசத்தை விட்டு விரட்டினார். ஒரு [illegible] தண்டனையை விட, வாளால் வெட்டி ஒரு மனிதனைக் கொல்வதைவிட, ஆயிரத்து முந்நூற்று இருபத்தாறு [illegible] கொண்ட அந்த வம்சம் நடந்து நடந்து சோழ தேசத்து எல்லையைத் தாண்டி அநாதையாக நிறுத்தப்பட்டது [illegible] உயர்வான தண்டனை ஒன்று தர முடியும் என்று [illegible] தோன்றவில்லை. இராஜராஜத்தேவரின் கடுங்கோபத்திற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு...”

“உடையார்குடியில் அந்த மண்டபம் பார்த்தாயா?”

‘இராஜராஜத்தேவரின் ஸ்ரீமுகம் வாசிக்கப்பட்ட மண்டபம்தானே... ஆமாம். பார்த்தேன். அங்கு சற்று [illegible] உட்கார்ந்திருந்தேன். கோவிலின் பின் பக்கம் [illegible] ரவிதாஸனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனையைப் [illegible]

[illegible] எழுதப் பெற்றிருந்த கல்வெட்டையும் நான் பார்த்தேன். சோழ தேசத்திற்கு ஏற்பட்ட அந்தக் [illegible] வேதனைக்குள்ளாக்கியது. மன்னராக இருக்க [illegible] இளவரசர் ஆதிக்க கரிகாலரின் மனக்கேதம் தீர்க்கும் [illegible] அங்கே நெய்யில் ஒரு நந்தா விளக்கு ஏற்றிவிட்டு [illegible] தான் இருந்த மூன்று நாட்களும் அந்த நொந்தா [illegible] ரிவிட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது.”

[illegible] ஆதித்த கரிகாலனின் மனக்கேதம் தீர்ந்திருக்கும் [illegible] ஆனால் அந்த ரவிதாஸன் ஆட்கள் இன்னமும் [illegible] கொண்டிருக்கிறார்கள்...” – கருவூர்த்தேவர் சொன்னார்.

[illegible] இதுதான் புரியவில்லை குருதேவரே, காந்தளூர்ச் [illegible] படையெடுப்பின்போது, ரவிதாஸன் குடும்பத்தினரை [illegible] அவர்களில் போர் செய்யும் ஆண்களை இராஜராஜ [illegible] டிக் கொன்று விடவில்லையா... ரவிதாஸன் ரகசிய [illegible] திரட்டுகிறான். காந்தளூர் கடிகையில் அவர் [illegible] பயிற்சி கொடுக்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டுத்தானே ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் கோபத்தோடு காந்தளூர் கடிகையிடித்து ரவிதாஸனைத் தண்டித்தார். [illegible] இருக்கிறார்கள் அந்த வம்சத்தினர்?”

[illegible] அன்று குழந்தைகளாக இருந்தவர்கள். [illegible] வளர்க்கப்பட்டு, அங்குள்ள குருமார்களால் [illegible] பட்டு, சோழ தேசத்திற்கு எதிராகத் திருப்பி [illegible] இருக்கிறார்கள். அந்தக் குழந்தைகளுக்கு வீரம் [illegible] வாள் உருவிப் போர் செய்ய முடியாத அந்த [illegible] டான் வாலிபர்கள் மந்திரதந்திரங்களால் சோழ [illegible] ஒழித்துவிட முடியும் என்று நினைக்கிறார்கள். கருவூர்த்தேவர் இருக்கும்வரை அது ஒருக்காலும் [illegible]

ரவிதாஸன் மரணத்திற்குப் பழிக்குப் பழி என்று பைசாசங் [illegible] விட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது இந்தப் பெண் மூலம் பைசாசம் கூட கொல்லிமலையிருந்து இங்கு [illegible]” – கருவூர்தேவர் வெகு தொலைவே பார்த்தார்.

“[illegible]மொழி... உனக்கு வேலை வந்துவிட்டது. சோழ [illegible] அரசரைக் காப்பாற்ற நீ தயாராக இருக்கிறாயா?” [illegible]தேவர் சட்டென்று திரும்பி கூர்மையாகக் கேட்டார்.

அருண்மொழி சட்டென்று விறைப்பானான். [illegible] லிருந்த வாளை எடுத்து நெஞ்சில் வைத்துக் கொண் [illegible] படீரென்று நெஞ்சில் அறைந்து கொண்டான்.

"இது என்னுடைய மண், இராஜராஜர் என் [illegible] அரசர். என் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தும் அ [illegible] சமர்ப்பிக்கிறேன். இந்த தேசத்திற்காக, என் மொழிக்கா [illegible] சமயத்திற்காக, என் மன்னருக்காக எதையும் எப்போதும் [illegible] நான் தயாராக இருக்கிறேன். இது சத்தியம்... சத்தியம்... சத் [illegible] என்று அருண்மொழி உணர்ச்சி பொங்கக் கூறினான்.

தொலைதூரத்தில் மேற்கே இடி இடித்தது.

"ஆமாம். உன் தகப்பனார் சேனாதிபதி [illegible] இப்போது எங்கிருக்கிறார்?" – திடீரென்று அருண்மொ [illegible] கருவூர்த்தேவர் கேள்வியை வீசினார். பேச்சைத் [illegible] மாற்றினார்.

"தெரியவில்லை குருதேவரே... அரசர் எங்கிருக்கி [illegible] அங்குதான் தந்தையும் இருப்பாரென்று நினைக்கிறேன்."

கருவூர்த்தேவர் அவன் பதிலைக் காது கொடுத்து [illegible] கொள்ளவில்லை. மிக வேகமாக மாளிகைக்குள் நுழை [illegible] மான் தோல், கூடத்திற்கு நடுவே விரிக்கப்பட்டிருந்தது [illegible] மான்தோலில் அமர்ந்து, அன்றைய அனுஷ்டான [illegible] செய்யத் துவங்கினார்.

24

ஒரு தேசத்தின் அதிகாரிகள், ஒரு இடத்திலி [illegible] இன்னொரு இடம் போவதற்கு மிகச் சரியான வா [illegible] குதிரைதான். கொடி வைத்த தேரோ, ஆட்கள் தூக்கிப் [illegible] சிவிகையோ, அம்பாரி கட்டிய யானையோ அதிகாரிகள் [illegible] லாயக்கான விஷயமல்ல. உறவுப் பெண்க [illegible] சந்தோஷமாய்ச் சிரித்துக் கொண்டு போக தேர் நல்ல [illegible] கொஞ்சம் சல்லாபமாய் போக முத்துச் சிவிகையைப் [illegible] பயன்படுத்தலாம். அம்பாரி கட்டிய யானை கம்பீரமே [illegible] அதன், அசைவுகள் வெகு தூரம் பயணப்பட லாயக்கில்லாத [illegible]

[illegible] இறங்கியதும், தூங்கமுடியாமல் ஒரு [illegible] உடம்பு முழுவதும் ஏற்பட்டு விடும்.

[illegible] ஜாதிக் குதிரைக்கு, நோகாத சேணமிட்டு, [illegible] கடிவாளமிட்டு, சரியாகப் பராமரித்து வந்தால் [illegible] வேகத்தில் பத்து காதம் வரை அயராது ஓட்டலாம். [illegible] தவிர, நல்ல காடுகளூடே, ஒற்றையடிப் பாதையில், [illegible] மறைப்பில் எவருக்கும் தெரியாமல் மறைந்தும் [illegible]

[illegible] எல்லா வாகனங்களுக்கும் ராஜபாட்டை தேவைப் [illegible] குதிரைகளில் பயணப்பட அவ்விதம் தேவை இல்லை. [illegible] இல்லாத இடங்களில் பாதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, [illegible] வரும்போது சற்று சுற்றிக் கொண்டு தோப்புக் [illegible] வயல் வரப்புகளூடோ அல்லது காடுகள் மண்டிய [illegible] எவர் கண்ணிலும் படாமல் நகர்ந்து போய்விட [illegible] இரண்டு சோழ தேசத்துக் குதிரை வீரர்கள் [illegible] என்று மக்கள் தொலைவிலிருந்து கையுயர்த்திப் [illegible] தவிர, குறிப்பாக யார் போகிறார்களென்று [illegible] போகிறவர்களைக் கண்டுகொள்ள முடியாது. [illegible] ஒரு தேசத்தின் அதிகாரி இவ்விதம் ரகசியமாய்ப் [illegible] தேவையாக இருக்கிறது.

[illegible] இந்தப் பயணம் ரகசியமானதுதான். அதே [illegible] தெரிவதால் எந்தக் கெடுதலும் நடந்துவிடப் [illegible] எதற்கு, ஏன் என்ற கேள்விகள் மக்கள் நடுவே [illegible] என்று குடத்தைப் பக்கம் வந்திருக்கிறாரே. என்ன [illegible] மக்கள் தேவையில்லாமல் பேசிக் கொள்வார்கள். [illegible] கோவில் கட்டத் துவங்கவில்லையா' என்று [illegible] கேள்வி கேட்பார்கள். 'மன்னர் வெளியூர்களிலிருந்து [illegible] வரவழைக்கிறாராமே, யாரெல்லாம் வந்திருக் [illegible] என்று தகவல் கேட்பார்கள்.

[illegible] அதிகாரிகளிடம் நேரடியாகத் தகவல் கேட்பதும் [illegible] அதிகாரிகள் பதில் சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். [illegible] அரசாங்க ரகசியங்களைத் தவிர, மன்னருடைய [illegible] அன்னாருக்கு அருகே தங்கியிருப்பவர் யார், [illegible] அடுத்த திட்டமென்ன, மன்னருடைய அடுத்த [illegible] என்ன, மன்னர் எப்போது இந்த ஊருக்கு வருவார்

என்பன போன்ற கேள்விகளுக்கெல்லாம் ஒரு அதிகாரி
சொல்லியாக வேண்டும். சொல்லாது போனால்,
மக்கள் சந்திக்கிறபோது, 'சேனாபதியான பிரம்மராயர்
நாங்கள் விசாரித்தோம். எந்தப் பதிலும் சொல்லாமல்
திருப்பிக் கொண்டு போகிறார். எங்களுக்கு அது அவமானம்
யாக இருந்தது. நாங்கள் என்ன தவறு செய்தோம்
சேனாபதி எங்களைப் புறக்கணிக்கிறார்..." என்று
சுமத்துவார்கள்.

மன்னர் இதை விரும்பமாட்டார். அப்படிக்
சுமத்தப்பட்ட உடனேயே, குற்றம் சுமத்தப்பட்ட
அருகில் இருந்தால் வெகு வேகமாய் அந்த
மிரட்டிப் பார்ப்பார்.

ஒருமுறை இப்படி மக்கள் புகார் சொல்ல, பிரம்மராயர்
உற்றுப் பார்த்த மன்னர் தானே எழுந்து, "பிரம்மராயர்
பதிலாக நான் மன்னிப்பு கேட்கிறேன்" என்று கரம் கூப்ப
மக்கள் வட்டம் பதறிவிட்டது. பிரம்மராயர் தவித்துப்

அதே கூட்டத்தில் கூட்டம் முடிகிறபோடு, 'முடிந்த
என் அதிகாரிகளை உங்களிடம் பணிவாகவும், பிரியமாக
வெகு நிச்சயம் பேசச் சொல்கிறேன். உங்களிடம் பேசுவதை
வேறு எந்தப் பணியும் அவர்களுக்கு முக்கியமில்லை
உங்களுக்குத் தரக்கூடாத தகவல்கள் ஏதும் அரண்மனையில்
நடைபெறுவதில்லை. தகுந்த காரணமில்லாது உங்களிடம்
எதையும் மறைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. படை
நடத்தப் போவதாக இருந்தாலும், அது பற்றி முன்கூட்டியே
உங்களுக்குச் சொல்லியாக வேண்டும் என்று நான்
விட்டிருக்கிறேன்.

பிரம்மராயர் - சோழ தேசத்தின் மீதும், என் மீதும்,
மீதும் மிகுந்த மரியாதையும், மதிப்பும் வைத்திருப்பவர்
நமக்கெல்லாம் பிரியமானவர். காரணமின்றி அவர் உங்களிடம்
பேச மறுத்திருக்க மாட்டார். எனவே, இந்த முறை
மன்னித்து விடுங்கள்..." என்று அவர் கரம் கூப்ப, பிரம்மராயர்
எழுந்து நின்று, தன்னிலை விளக்கம் சொல்ல
தாயிற்று.

'இளவரசர் இராஜேந்திர சோழருக்கும், மாமன்னர்
இராஜராஜருக்கும் ஏதேனும் மனக்கசப்பு உண்டா?

இளவரசர் இராஜேந்திரர் பிரிந்திருக்கிறார்?'
என்னைக் கேட்டார்.

சேனாதிபதியான நான் என்ன பதில் சொல்ல
கேள்வியை அந்தக் கிழவர் என்னிடம்
மாமன்னர் இராஜராஜரிடம் கேட்டிருக்கலாம்.
இராஜேந்திரரிடம் கேட்டிருக்கலாம். அப்படி
சேனாபதியான என்னிடம் கேட்டபோது, அதற்கு
சொன்னாலும் உவப்பாக இராது என்பதால்
சாதித்தேன்..." என்று பிரம்மராயர் தன்பக்க

அந்த விளக்கம் கேட்டு வாய்விட்டுச் சிரித்தார்.
பிரம்மராயரை அருகே அழைத்து அணைத்துக்

உங்கள் நிலைமை புரிகிறது பிரம்மராயரே.
கேள்விக்கு நீங்கள் பதில் சொல்லாமல்
இருந்தபோது, இந்தக் கேள்வியின் உக்கிரம் அதிக
குறைவதில்லை. மறுபடியும் அவர்கள்
கும்வரை அல்லது இளவரசர் இராஜேந்
கும்வரை இற்தக் கேள்வியைத் தங்களுக்
கொண்டு, தாங்களே பதில்கள் ஏதேனும்
அல்லல்பட்டிருப்பார்கள். இந்தக் கேள்வி
பிறகு கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்வி அல்ல.
சொல்லுங்கள்" என்று சொல்லிவிட்டு, நீங்கள்
மௌனமாக வந்தது அதிகமான ஆவலைத்
என்று நான் கருதுகிறேன்.

இப்போது இந்தக் கேள்விக்குப் பதில்
எனக்கும், எனது மகனான இளவரசர்
நெல்முனையளவுகூட கருத்து வேறுபாடு
எனக்கு அடங்கிய பிள்ளையாக, என் மீது அதிகம்
பிள்ளையாக, நான் காட்டிய வழியில்
முன்னேறுகின்ற மகனாக, சோழப் படையின்
நாயகனாக இளவரசர் இராஜேந்திரன்
என்று சோழமன்னர் ராஜராஜர் சொல்ல, மேல்
போட்டு மக்கள் ஆரவாரித்தார்கள்.

இராஜராஜர் வாழ்க, இளவரசர்
வாழ்க..." என்று கூவினார்கள். மெய்க்காவல்

படையினர். வாளை உருவி கவசத்தில் அடித்து [illegible] சோழம்' என்று இடைவிடாது கத்தினார்கள்.

"ஆனால் ஏன் என்னைவிட்டு இளவரசர் [illegible] இருக்கிறார் என்று கேட்கிறீர்கள் அல்லவா. [illegible] போன்ற பரந்து விரிந்த தேசத்தில், கூட்டுக் [illegible] எல்லோரும் பழையாறையில் அடைந்து [illegible] முடியாது. அரச குடும்பத்தினர் அத்தனை பேருக்கும் [illegible] விதமான வேலைகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் [illegible] ஒருமுறை அல்லது இருமுறை கூடிப் பேச முடியுமே [illegible] நேரங்களெல்லாம் பிரிந்திருக்க வேண்டிய [illegible] ஆளாகிறார்கள்.

நான்தான் இளவரசர் இராஜேந்திரனை [illegible] அனுப்பியிருக்கிறேன். சோழ தேசத்தின் வட [illegible] வீடு பலமாக அமைத்து, அங்கே காவல் இருக்கும்படி [illegible] கிறேன். சோழ தேசத்தின் எல்லையிலிருந்தால், [illegible] நாள் பயணத்தில் நடு நாடு போய்விட முடியும். [illegible] பயணத்தில் தொண்டை மண்டலம் போய்விட [illegible]

அதேபோல, நமது வடமேற்கு [illegible] பாடியைக் கவனித்துக் கொள்ளவும் இளவரசரால் [illegible] எல்லைகளை உறுதியாகப் பார்த்துக் கொண்டால்தான் [illegible] படை வீரர்களை உற்சாகப்படுத்துகின்ற ஒரு [illegible] இருந்தால்தான் தஞ்சையிலும், குடந்தையிலும், [illegible] புரத்திலும் நாம் அமைதியாக உழவுத் தொழில் செய்து [illegible] வாழ முடியும்.

எனக்குத் தஞ்சையில் மிக முக்கியமான [illegible] இருக்கிறது. அது என்ன என்பதைப் பற்றிப் பிறகு [illegible] என்னுடைய சில காரியங்களை நான் அமைதியாகச் [illegible] காகத்தான் இளவரசர் இராஜேந்திரனை [illegible] இருக்கச் சொல்லி இருக்கிறேன்.

இளவரசர் இராஜேந்திரன் மட்டுமல்ல; என் [illegible] குந்தவையின் கணவர் வந்தியத்தேவரும் இவ்விதமே [illegible] ஊர்களுக்குப் பயணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். [illegible] நாச்சியாரும், அவரைத் தொடர்ந்து போய்க் [illegible] என் பாட்டியார் செம்பியன் மாதேவியாரும் [illegible] கோயில்களைக் கற்றளிகளாக மாற்றுகின்ற மகத்தான [illegible] மேற்கொண்டு ஊர் ஊராக நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

[illegible] சிற்றப்பா, முன்பு இந்தச் சோழ தேசத்தின் [illegible] இருந்த 'உத்தம சோழர்' என்று பெயரிட்டுக் [illegible] ராந்தகரின் மகன் – மதுராந்தக கண்டராதித்தர், [illegible] லாக நான் நிவந்தம் கொடுத்த கோவில் [illegible] சென்று, அங்கு கணக்குத் தணிக்கைகள் செய்து [illegible].

[illegible] ஊர் மக்களும், கோவிலும், கோயில் [illegible] சபைகளும் சரிவர இயங்குகின்றனவா என்று [illegible], எனக்கு நாள் தவறாது ஓலைகள் அனுப்பிக் [illegible], தகவல்கள் வந்துகொண்டு இருக்கின்றன.

[illegible] ஒரு குறிப்பிட்ட கோவிலில் நிவந்தங்களை [illegible], அதற்கு ஏற்றபடி அந்தணர்கள் [illegible] வில்லை, ஆறுகால பூஜைகள் செய்யவில்லை [illegible], அவர்களை மிகக் கடுமையாகக் கண்டித்து, [illegible] அவர்களுக்குப் பதிலாய் வேறு ஆட்களை நியமித்து, [illegible] அங்கத்தினர்களை மாற்றி, ஊரின் நிர்வாகத்தை [illegible] செய்துவிட்டு இடம் பெயர்ந்திருக்கிறார்.

[illegible] சோழ தேசம்போல ஒரு விரிவான தேசத்தை [illegible] என்பது எளிதல்ல, என்னுடைய உறவினர் [illegible] சேனாபதி பிரம்மராயர் போன்றவர்களையும் [illegible] நான் இந்த ஆட்சியைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

[illegible] னால் மட்டுமே சோழ தேசத்தை ஆண்டுவிட [illegible] என் பின்னே, பலம் பொருந்திய திறமைமிக்க [illegible], அதிகாரிகளும் இருப்பதால்தான் இந்தத் தேசம் [illegible] நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

[illegible] யெல்லாம் விட, என் மீது மாறாத காதல் [illegible] சோழ மக்கள் காட்டுகின்ற அன்பு, அவர்கள் [illegible] காணிக்கை, தானே முன் வந்து செலுத்துகின்ற [illegible], நிணைவரி இவைகளால்தான் சோழ தேசம் [illegible] இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

[illegible], என்னுடைய வீடு பற்றி எந்தக் கவலையும் [illegible] என்னுடைய உறவுகள் பற்றி எந்தச் சந்தேகமும் [illegible] சந்தோஷமாக, உங்கள் வேலைகளைச் செய்து [illegible] உங்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சிறிய குறைகளையும் எந்த [illegible], எந்த வெட்கமுமின்றி உங்கள் அதிகாரிகளிடம்

தெரிவியுங்கள். உங்களுக்கு ஏற்பட்ட குறைகள் என்... ஒரு வார காலத்திற்குள் வந்து சேராவி... அதிகாரிகளை நான் கடுமையாகக் கண்டிப்பேன்.

எனவே, சோழ தேசத்தின் உயிர்நாடியான ம... இருக்கும்வரை எனக்கு எந்தக் கவலையும் இ... சொல்லிக் கொண்டு உங்களிடமிருந்து விடை... என்று மாமன்னர் இராஜராஜர் மறுபடி கைகூப்பி...

மக்கள் அந்த அன்பான பேச்சுக்குச் சத... பிரம்மராயரின் கால் தொட்டு மன்னிப்புக் கேட்...

பிரம்மராயரைக் கண்டிப்பதுபோலக் கண்டி... சமயத்தில் மிக உயர்ந்த நிலையில், மக்கள் மனதி... பற்றி ஒரு அபிப்பிராயத்தைத் தோற்றுவித்த மன்ன... சாமர்த்தியத்தைக் கண்டு, பிரம்மராயர் வியந்து போ...

மன்னரோடு தனியே இருக்கும் போது அ... தொட முற்பட, மன்னர் பாய்ந்து வந்து தடுத்தார்.

"என்னிலும் நீங்கள் வயதானவர்கள். என்னிலு... அனுபவம் மிக்கவர்கள். அதையும் தவிர, வேதமறிந்த... நீங்கள் என் காலில் விழுவது மரபுப்படி சரியாக இ... மனித நேயப்படி தவறு. ஒருநாளும் மறுபடி... முயற்சியைச் செய்யாதீர்கள். மாறாய் இந்த ... மக்களுக்கு பிடித்த மன்னனாக, வாழ்நாள் முழு... வேண்டுமென்று மனப்பூர்வமாய் ஆசீர்வாதம் ... இராஜராஜனுக்காக மட்டுமல்லாது, இந்தச் சோழ ம... சோழ மன்னர்களின் பரம்பரைக்காக பரம்பரை பரம்... உழைப்பேன் என்று சத்தியம் செய்யுங்கள். அது... எனக்கு..."

"மன்னா..." பிரம்மராயர் தடுமாறினார்.

"பரம்பரை பரம்பரையாக உழைக்க வேண்டு... சத்தியம் செய்யுங்கள்." மறுபடியும் மன்னர் உரத்... பேசினார்.

சுற்றியுள்ள அமைச்சர்கள் திகைத்தார்கள்.

"ஏன்? சத்தியம் செய்ய என்ன தயக்கம்?" அதட்டலாகப் பேசினார்.

"நீங்கள் என்ன கேட்கிறீர்கள் என்று புரியவில்லை மன்னா..."

... இந்த தேசத்தின் மிக புத்திசாலியான சேனாதிபதி, ...ளிலேயே அறிவிற் சிறந்த அந்தணர், வாளெடுத்துப் ...ச் செல்லக்கூடிய அறிவு பெற்றவருக்கு ஒரு மன்னர் ...கிறார் என்று தெரியவில்லையென்றால், இதைவிட ... விஷயம் சோழ தேசத்தில் வேறு என்ன இருக்க ... மன்னர் கோபமும், கேலியுமாகப் பேசினார்.

...உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள் ...தச் சித்தமாக இருக்கிறேன்..."

...த்துவிட்டால்..." மன்னர் மறுபடியும் உரத்துக் கேள்வி

...டி என்னைக் கொல்லுங்கள்..." - பிரம்மராயர் உறுதி ...ன்னார்.

...அந்தணனைக் கொல்வது மரபல்ல என்று உங்களுக்குத் ... சோழ மன்னர்கள் அந்தணர்களைக் கொல்வ... என்று உங்களுக்குத் தெரியுமே... உடனிருந்து நீங்கள் ...ருக்கிறீர்களே..."

...ன்னா... என்னை நாடு கடத்துங்கள்..."

...உங்களை நாடு கடத்திவிட்டு நான் எப்படி ஆட்சி ... நான் உங்களைக் கேட்பது பரம்பரை பரம்பரையாக ...உதவி செய்யுங்கள் என்பதே. உங்களுக்கு ஏன் அது ...ன்னா!"

பிரம்மராயர் அமைதியாக யோசித்தார். "என் மகனைக் ...கிறீர்களா மன்னரே..." என்று கைகூப்பினார்.

அருண்மொழி நேற்று சோழ தேசத்திற்குள் வந்து ...தாக எனக்குச் செய்தி வந்தது. காந்தளூர்ச் சாலை...ல் யுத்தப் பயிற்சி முடித்து விட்டு, காஞ்சிபுரம் ...ல் அரசியல் தந்திரங்கள் பற்றிப் படித்துவிட்டு, சோழ ...ன் எல்லா எல்லைகளையும் தங்கியிருந்து பார்த்துவிட்டு, ... இரவு தனியனாய் சோழ தேசத்தின் எல்லையில் கால் ... விட்டதாய் இராஜேந்திரனிடமிருந்து ஓலை வந்தது. ...மொழியிடம் சில முக்கியமான தகவல்கள் கொடுத் ...தாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அருண்மொழியைப் பற்றி ...ன் இராஜேந்திரர் மிக அழகான குறிப்பு ஒன்று அந்த ...ல் எழுதியிருக்கிறார்... அதை நான் படிக்கிறேன் ...கிறீர்களா!"

மன்னர் சொல்ல, ஆவலோடு பிரம்மராயர்
பார்த்தார்.

மன்னர் பிரம்மராயரைப் பார்த்துச் சிரித்தபடி
குழலிலிருந்து பனை ஓலையை எடுத்து நீவிப்
துவங்கினார்.

25

'இனிய தந்தையே இந்த இளைஞன் அருண்மொழி
எனக்கு அருகிலேயே இருக்கும் அதிகாரியாக
தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது குறித்து
சேனாதிபதி பிரம்மராயரிடம் பேசுங்கள். அவருக்கு
மகனைத் தனக்கு உதவியாக வைத்துக்கொள்ளும்
இருக்கலாம். ஆனால் இந்த அருண்மொழிப் பட்டன்
சேனாதிபதிக்கு உதவியாளனாக இருக்க வேண்டிய
மில்லை. இந்த இளைஞன் முழுமையானவன். பல வி
நன்கு கற்றுத் தெளிந்தவன். மிகத் துடிப்பானவன்.
அதற்கான பதில்களும் அவனிடம் நிரம்பியிருக்கின்றன
நிதானமாகவும், மிக்க கோர்வையாகவும், மிகத் தெளிவாக
அவன் சிந்திக்கிறான்.

அவனோடு நேற்று விளையாட்டாக வாள்
செய்தேன். அவனை நெருங்கக்கூட முடியவில்லை.
சேர்ந்து தாக்கியும் அவனை அடக்க முடியவில்லை.
எளிதாக அவன் எங்களை சமாளித்தான். சோழதேச
பற்றி அவன் கருத்துக்கள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி
கின்றன. அவனுடைய லட்சியம் 'பரத கண்டம் முழுவதையும்
சோழப் புலிக்கொடிக்குக் கீழ் கொண்டு வருவது'
சொன்னபோது அவனை ஓடிப்போய் தழுவிக்கொண்டேன்.

அருண்மொழிப்பட்டன் தனது தந்தையைச்
இன்று இரவு கிளம்புகின்றான். அவனை நீங்களும்
ஆசீர்வதித்து, எனக்கு சேனாதிபதியாய் அனுப்புமாறு
யுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அருண்மொழியின்
சேனாதிபதி பிரம்மராயருக்கும் மற்றும் அங்குள்ள
களுக்கும் என் பணிவான வணக்கங்களைச் சொல்லவும்

மன்னர் படித்து முடித்ததும், குபுக்கென்று
கண்ணில் நீர் தளும்பியது. சட்டென்று திரும்பி
முதுகு காட்டி பிரம்மராயர் தலை குனிந்துக்
அழுகையினால் அவர் உடம்பு குலுங்கத்
அமண்குடி துர்க்கையை நோக்கி மனதுக்குள்

மஹா துர்கே. சிம்மவாஹிணி. உன்னைக் குறித்து
உன் அருளினால் பெற்ற பிள்ளை எனக்கு
வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறான். அவன் சீரும் சிறப்பு
உன் பாதங்களை பற்றிக் கொள்கிறேன். தாயே, உன்
உன்முன்னே ஆயிரம் பேருக்கு அன்னதான
தாயே, அவனை ஆசீர்வாதம் செய். உனக்கு என்
வெவ்வேறு விதமாய் தெரிவிக்கிறேன் என்று கை
வேண்டுகிறபொழுதே உணர்ச்சி தாங்காமல்
பதறியது. மன்னர் அவர் முதுகு தொடுவது

அவரைத் திருப்ப, பிரம்மராயர் தலைகுனிந்த

இது. சேனாபதி பிரம்மராயர் மாவீரன் என்று
டிருக்கிறேன். ஆனால் அருண்மொழிப்பட்டனின்
இவ்வளவு கோழையாக இருக்கிறாரே... ஏன் இப்படி?
தந்தைப் பாசம் என்று பெயரா...?"

புரிகிறது பிரம்மராயரே, மாமன்னர் நான்
ஜேந்திரனின் தகப்பன் இராஜராஜனாக இருக்கிற
வேறு. இராஜேந்திரனைப் பற்றி நான் எவ்வளவு
டுக் கொண்டிருக்கிறேன் என்று உங்களுக்குத்
அன்விதமே, எனது நண்பரும், சேனாதிபதியுமான
மகனைப் பற்றி பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள
என்பதற்காகத் தான் இத்தனைபேருக்கு நடுவே,
எனக்கு வந்த ஓலையை வாசித்தேன். நல்ல
பெறுவது என்பது மிகப்பெரிய கொடுப்பினை,
இது இறையருள், குருவருள்.

ராயரே! என் மகன் வேண்டிக்கொண்டபடி என்
தந்தையாகிய இந்த இராஜராஜன் ஒரு தந்தையிடம்
அவர் மகனைத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறான்.

தருவீரா அருண்மொழிப்பட்டனை என் மகனுக்குத் தர அனுப்புவீரா?

இராஜேந்திரன் எவரையும் புகழக்கூடியவன் அல்ல. அவன் கர்வமிக்கவன். சற்று முன்கோபி. மன்னரே இத்தனை தூரம் பாராட்டியிருக்கிறான் என்றால் அருண் மொழிப்பட்டன் இந்த பாராட்டையெல்லாம் மீறி உயர்ந்தவனாய் இருந்திருக்க வேண்டும். எனவே, அப்படி ஒரு இளைஞன் என் மகனுக்குத் துணையாக இருப்பதை நானும் விரும்புகின்றேன்.

பிரம்மராயரே! அருண்மொழிப்பட்டன் வந்ததும் எனக்குச் சொல்லி அனுப்புங்கள். சந்திக்க ஆவலாய் இருக்கிறேன். அவனுக்கு சோழ தேசத்தில் இளவரசர் இளவரசரின் தனிப்படைக்கான சேனாதிபதி பதவி காத்திருக்கிறது. உங்கள் மகனை சோழதேசத்துக்குத் தத்தம் செய்யுங்கள்'' என்று மன்னர் பிரம்மராயரைப் பார்த்து கைகூப்பினார்.

"மாமன்னரே! நான் தின்ற சோறு உங்களுடையது. இந்த சோழ மண்ணினுடையது எனில், இந்த மண்ணின் விளைவால், இந்த சோற்றின் விளைவால் எனக்குப் பிறந்த மகனும் உங்களுடையவன். இந்த மண்ணுக்குச் சொந்தமானவன். அவனை உங்களுக்காக உபயோகப்படுத்த என்னிடம் அனுமதி வாங்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. சோழதேசத்தின் ஒவ்வொரு குடிமக்கள் மீதும் உங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. என் மகன் உங்கள் சொத்து... அது உங்கள் மகனின் சொத்து. எனவே என்னுடைய அனுமதி கேட்கவேண்டிய அவசியமே உங்களுக்கு இல்லை. இருப்பினும் தந்தை என்ற முறையில் என் மூத்த மகன் அருண்மொழிப் பட்டனை உங்கள் குடும்பத்திற்காக நான் தத்தம் தந்தேன். தந்தேன்'' என்று வலக்கையை உயர்த்தி உரக்க மும் முறை சொன்னார்.

மந்திரி சபைக்கூட்டம் எழுந்து நின்று ஆரவாரித்தது. "சேனாபதி கிருஷ்ணன் ராமனான பிரம்மராயர் வாழ்க'' என்று வாழ்த்துக் கூறியது. மாமன்னரின் மெய்க் கீர்த்தியை ஒட்டுமொத்தமாய் உரக்கச் சொன்னார்கள்.

அடுத்த மூன்று மாதமும் அருண்மொழிப்பட்டன் அப்பாவோடு இருந்ததை விட மாமன்னர் இராஜராஜ

தேவரோடு இருந்த நாட்கள் தான் அதிகம். தன்னோடு அருண்மொழியை கருவூர்க்கு அழைத்துப் போன மன்னர், அவனை 'கருவூர்த் தேவரோடு போய் இரு' என்று ஆணையிட்டார். அருண்மொழியை தனியே அழைத்துப்போய் அவருக்கும் கருவூர்த்தேவருக்கும் இருக்கும் தொடர்புகளை விவரித்துக்

மன்னரின் கட்டளையை ஏற்று, கருவூர்த்தேவர் தங்கியிருந்த உடையாளூர் நோக்கி போன மாதமே அருண் மொழிப்பட்டன் பயணப்பட்டு விட்டான். இளவரசரின் சேனாபதி என்று அவனுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, எந்தப் பிரமாணமும் நடந்துவிடவில்லை. அதுபற்றி அவன் கவலைப்படவில்லை. அவன் கைசெலவுக்கு ஒரு பை பொற்காசுகள் கொடுத்து கட்டித் தழுவி மன்னர் அனுப்பியது தவிர வேறு பரிசும் தந்துவிடவில்லை. அந்தக் குழந்தைக்கு ஏதேனும் நிலங்களை தர வேண்டாமா என்று மாதரசி பஞ்சவன்மா தேவி மன்னருக்கு நினைவூட்ட, 'மொத்த சோழ மண்டலமே அவன் நிர்வகிக்கக் கொடுக்கப் போகிறேன். கையகல நிலம் கொடுத்து என்ன ஆகப்போகிறது... இவையெல்லாம் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம். இப்போது எந்த அவசரமும் இல்லை' என்று சொன்னார்.

மன்னர் மனதில் அருண்மொழிப்பட்டனைப் பற்றிய பெரிய நம்பிக்கைகள் இருப்பதை பிரம்மராயர் புரிந்து கொண்டார். இன்றைக்கு உடையாளூரிலிருக்கும் கருவூர்த் தேவரை நோக்கி அவசரமாக போகும்படி நேரிட்டதால் மகனைப் பற்றிய சிந்தனைகளும் பிரம்மராயருக்கு அதிகமாகி மகனையும் பார்க்க முடியும் என்கிற ஒரு விஷயம் உள்ளுக்குள்ளே சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது.

உடையாளூரிலிருந்து அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு திருநறையூர் என்கிற நாச்சியார் கோவிலுக்குப் போய் அங்குள்ள பெருமாளை வணங்கி விட்டு, அங்கிருந்து பட்டீச்சுரத்துக்கு போய் துர்க்கைக்கு ஒரு அபிஷேகம் செய்துவிட்டு, தஞ்சை திரும்பலாம் என்ற எண்ணம் வந்தது.

இரவு முழுவதும் தூக்கமின்மையால் பசியும், களைப்பும் மிக அதிகரித்தன. திருக்கபித்தலம் நெருங்கியபோது சூரியன் மறைந்து போகாமல் ராஜபாட்டையின் வழியே

ஊருக்குள் நுழைந்தார். 'தான் வந்திருப்பதைச் சொல்
அருகே வந்த ஆதிகேசவனை முன்னே அனுப்பினார்.

ஆதிகேசவன் குதிரையைத் துரத்திக் கொண்டு
போய் பிரம்மராயரின் வருகையைச் சொல்ல,
அதிகாரிகளும், வேளாளர்களும், அந்தணர்களும்
கூடினார்கள். வரவேற்றார்கள். ஊரிலுள்ள சிறிய
வரிசையாக நின்று வாளுயர்த்தி அவரை வரவேற்றது.

பிரம்மராயர் கபித்தலத்தில் இறங்கி காவிரியில்

ஆதிகேசவன் அதற்குள் அவருக்கு பிடித்த
தயார் செய்யச் சொல்லி உத்தரவிட்டிருந்தான். ஒரு
வீட்டில் உணவெடுத்துக் கொண்டதும், ஆதி
உணவுக்கான காசை அவரிடம் தட்சணையாக மரியா
சமர்ப்பித்தான். அவர் மறுத்த போது, 'அது
வாங்கிக்கொள்வதே மரியாதை' என்று வற்புறுத்த
அவர்கள் வாங்கிக் கொண்டு ஆசீர்வதித்தார்கள்.
வீட்டுக்குழந்தைகளை அவருக்கு விசிறச் சொன்னார்கள்.

தெற்குப்பார்த்த வாசலுள்ள வீடு அது. காற்று
குபுவென்று வரும். வழியில் மரக்கட்டில் போட்டு
மெல்லியதுணி விரித்து தலைக்கு மரப்பலகையும் அதன்
துணிகட்டிய கோரைப்பாயும் போட்டு
கொடுத்தார்கள். தன்னுடைய பருத்த உருவத்தைச் சாய்த்து
பிரம்மராயர் உறங்கிப் போனார். ஆதிகேசவன் அவர்
அருகே குத்திட்டு உட்கார்ந்துகொண்டார்.
தூங்கினார்.

நான்கு நாழிகை அயர்ந்து தூங்கியதும் எழுந்து
நீர் இறைத்துக் கொண்டு, வாய்கொப்புளித்து, சூடான
சாப்பிட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டு, கபித்தலப்
கோவிலுக்குப் போய், புஜங்காயனத்தில் கிடந்த
பெருமாளின் தாள் பற்றி வணங்கி கோவிலின் வசதிகள்
விசாரித்துவிட்டு, குடந்தைக்குப் போகிறேன்' என்று
மறுபடியும் குதிரையேறி அவரும் ஆதிகேசவனும்
பயணப்பட்டார்கள்.

கபித்தலப்பெருமாளை வணங்குகிற போதே நாச்சி
கோவிலுக்குப் போக வேண்டும் என்று எண்ணம்
விட்டது. வைணவத்தின் அதிரூப சுந்தரனான சீனிவாசன

நாச்சியார் என்கிற மஞ்சுள வல்லித் தாயாரையும்
பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை வந்துவிட்டது.

"...கேசவா..." – பிரம்மராயர் மெல்ல அழைத்தார்.

...கேசவன் குதிரையை அருகில் கொண்டு வந்தான்.
...து போல பார்த்தான்.

"...நாச்சியார் கோவிலுக்கு இரவுக்குள் போய்விடலாமா?"

...

...கேசவன் விழிகள் சற்றே விரிந்தன. போய்விடலாம்
... சொன்னான்.

"...நாச்சியார்கோவில் சுவாமி தரிசனம் செய்ய
... என்ற ஆசை இருக்கிறதா?"

"... செய்யலாமே சீனிவாசனை தரிசனம் செய்து
...ஆயிற்று. நான்கு வருடம் முன்பு என் மைத்துனிக்கு
...ந்தது. அவளைப் புக்ககத்தில் கொண்டு போய்
... நானும் போயிருந்தேன். அவளுடைய புக்ககம்
... கோவில். உப்பிலியப்பன் கோவிலிலிருந்து
... மனைவியும் மட்டும் நாச்சியார் கோவிலுக்குப்
...காரம் செய்து விட்டு அரைநாள் அங்கு தங்கி விட்டு
...மறுபடியும் சீனிவாசர் தரிசனம் என்றால் கசக்கவா
ஆதிகேசவன் ஆனந்தமாய்ச் சொன்னான்.

"...நாச்சியார் கோவிலில் உனக்குப்பிடித்த விஷயங்கள்

"...க்கு மட்டுமா... எல்லா வைஷ்ணவர்களுக்கும்
...கோவில் என்றால் ஒரு தனி விருப்பம்தான்.
...களின் மிக முக்கியமான சடங்கான பஞ்ச
...த்தை அங்கு சீனிவாசனே செய்து வைப்பதாக ஒரு
... உண்டு. மஹாலட்சுமி மஞ்சுளவல்லி என்ற நாமத்தில்
...க்க, அங்கே மகாவிஷ்ணு வந்து லட்சுமிதேவியை
... செய்ததாகவும் தலவரலாறு பேசும். இதையெல்லாம்
திருமங்கையாழ்வாருக்கு இது மிகவும் பிடித்த தலம்.
... மேற்பட்ட பாசுரங்களால் அவர் சீனிவாசனைக்
...பாடியிருக்கிறார். சங்கு சக்கரதாரியாக நிற்கின்ற
...ன் ஒரு அடி முன்னே வந்து பக்தர்களை
...கின்ற ஒரு அவசர நிலையில் தோற்றமளிப்பதாகவும்
...த்தைப் புகழ்வார்கள். இதையும் தவிர, நாச்சியார்

கோவிலில் வாழ்ந்த ஒரு வைணவ பிரம்மச்சாரிக்கு [illegible] வைஷ்ணவ தலங்களைக் காண வேண்டும் என்று [illegible] இருந்தது. ஆனால் இயலவில்லை. இதற்காக தினமும் [illegible] மல்க சீனிவாசனைப் பிரார்த்திக்க சீனிவாசன் கனவில் [illegible] நூற்றியெட்டு வைணவ தேசத்து பெருமாள்களின் விக்[illegible] கொடுத்ததாகவும், அதை நெடுங்காலம் தனது [illegible] வைத்து அந்தப் பிரம்மச்சாரி பூஜித்ததாகவும், அவருக்[illegible] இந்த விக்கிரகங்கள் திருநாறையூர் என்கிற இந்த [illegible] கோயிலில் வைக்கப்பட்டு விட்டதாகவும் இன்னொரு [illegible] சொல்கிறார்கள். இம்மாதிரி பல்வேறு சிறப்புகள் [illegible] கோவிலுக்கு உண்டு. அங்கு போய் சுவாமி தரிசனம் [illegible] வைஷ்ணவனுக்கும் உற்சாகமாகத்தான் இருக்[illegible] ஆதிகேசவன் நிதானமாகப் போனான்.

"ஆதிகேசவா! வைஷ்ணவனான எனக்கும் [illegible] கோவில் பிடிக்கும். ஆனால் நீ சொன்ன [illegible] மட்டுமல்ல. நாச்சியார்கோவில் பற்றி இன்னுமொரு [illegible] இருக்கிறது. நான் சொல்வது சரித்திரம். சங்ககாலச் [illegible] கோச்செங்கிணன் என்று ஒரு சோழன் இருந்தான். [illegible] உனக்குத் தெரியுமல்லவா?"

"ஆமாம். கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்," ஆதிகேசவன் [illegible] சொன்னான்.

"அவனைப்பற்றிய ஒரு கதை. இந்த ஊர் [illegible] பட்டதாய் உண்டு. மறுபடியும் சொல்கிறேன். இது, தல [illegible] அல்ல, சரித்திரம். உண்மை நிகழ்ச்சி.

பிரம்மராயர் தனது ஒற்றர்படையின் [illegible] ஆளான ஆதிகேசவனிடம் மனம்விட்டு கோச்செங்[illegible] கதையைப் பற்றி பேசத் துவங்கினார்.

26

கதிரவனின் பொன்னிற கிரணங்கள் ஆற்றங்[illegible] வரிசையாக முளைத்திருக்கும் மரங்களை தகதகக்க [illegible] கொண்டிருந்தன. சற்று மேட்டில் ஏறி பின்பு [illegible] மெல்லிய ஓட்டமாக சரிவில் இறக்கும்போது காவிரியினு[illegible]

[illegible] மரங்களின் வரிசையும், தொலைதூரம் படர்ந்த [illegible] கண்ணுக்கு மிக ரம்மியமாக இருந்தன. [illegible] ஒளிபட்டு காவிரி உருக்கிய வெள்ளி போல் [illegible]டிருந்தாள். அந்த அலைகளிலிருந்து ஒரு முழ [illegible] வெளிச்சம் தெரிந்து, இமைக்க ஒட்டாமல் அந்த [illegible] பார்க்க வைத்தது.

[illegible] ஓய்வெடுத்துக் கொண்ட உழவர் பெருமக்கள் [illegible] பணியை வயல்களில் துவங்கியிருந்தார்கள். [illegible] பிரம்மராயரின் குதிரைக்கு அருகே தன் [illegible] ஓட்டியபடி அவரையே பார்த்தபடி தொடர்ந்து [illegible] போதும் நீண்ட தூர பயணத்தின்போதும் [illegible] வேலையாள் என்ற பாகுபாடெல்லாம் இல்லை.

[illegible] குறிப்பாக, மும்முடிச் சோழ பிரம்மராயரான [illegible] அவ்விதம் பார்ப்பதில்லை. அவருக்கு [illegible] பிடித்து விட்டதென்றால் தோளில் கை போட்டுக் [illegible] சுகமாய் உரையாடுவார். பிடிக்கவில்லை [illegible] திரும்பிக் கூட பார்க்க மாட்டார். உண்மை, [illegible] வேலை, தெளிவு போன்ற குணங்கள் [illegible] அவர் மிகவும் நேசிப்பார். இழுத்து வைத்துக் [illegible]வார். உண்மை சிறிது பிசகினாலும் ஏதோ ஒரு [illegible] பொய் சொல்ல முயற்சித்தாலும் அவர், அந்த [illegible] பிறகு அருகே சேர்ப்பதில்லை.

[illegible] கீழ் வேலை செய்யும் ஒற்றர் படை [illegible] சோழ தேசத்து மற்ற படை வீரர்களுக்கு இல்லாத [illegible] உண்டு. அப்படி சலுகைகள் தரப்பட்டிருக் [illegible] அவருக்கும் மன்னனுக்கும் தவிர வேறு [illegible] தெரியாது.

[illegible] ஒற்றர்படையினர் ஆடம்பரமாக இருப்பதை [illegible]வதில்லை.

[illegible] கொடுக்கப்பட்ட சன்மானங்கள் உன் வீட்டின் [illegible] உன் வீடு உன்னை மரியாதையுடன் போற்று [illegible] பட்டும், முத்தும், பவளமுமாய் வெளியே வந்தால், [illegible] பார்வை அதிகம் போகும். ஒற்றர் படையில் [illegible] பிரபலமாய் இருப்பது கூடாது. கும்பலோடு [illegible] மிக மிக சாதாரணமாய் இருப்பதுதான் ஒற்றர்

படையில் உள்ளவனுக்கு அழகு. தன்னை [illegible] கொள்கிறவனுக்கு என்னிடத்தில் வேலை இல்லை [illegible] இறுக்கமாகப் பேசுவார். ஒழுக்கம் பற்றி அதிகம் [illegible]

"பெண் சுகம் என்பது மிக முக்கியம். அது [illegible] போஷாக்கு. நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், போற [illegible] லெல்லாம் பாய் விரித்துப் படுக்காதே. [illegible] உண்ணாதே. மனைவியைத் தவிர வேறு யாரோ[illegible] தேவரடியாரோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள். [illegible] ஆனால் எல்லாப் பக்கமும் மனசை அலைய விடு[illegible] ஒற்றன் வேலைக்கு லாயக்கில்லாதவன். அப்படி [illegible] தேவரடியாரோடு நீ சிநேகமாக இருந்தால், அந்த [illegible] உன்னைப் பற்றிய ரகசியக் குறிப்புகளில் பதிவு [illegible] வேண்டும். அவளும் நமது கண்காணிப்புக்கு [illegible] வாள் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும்."

கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேருடைய பிரம[illegible] ஒற்றர்படையிலுள்ள அத்தனை வீரர்கள் பெயரும், [illegible] சரித்திரமும் பிரம்மராயருக்குத் தெரியும். இந்த [illegible] ஒற்றர்களை, அவர் மீது மிகுந்த மரியாதையுடன் [illegible] வைத்தது.

ஆதிகேசவனுக்கும் அந்த மரியாதை உண்டு. [illegible] பெரிய மரியாதை மும்முடிச்சோழ பிரம்மராயரின் [illegible] பற்று, அதை விட பெரிய மரியாதை அதை எல்லா[illegible] பறையடித்துக் கொள்ளாமல் எப்போதேனும் ஒரு [illegible] ஆட்களிடம் அது பற்றி மனம் நெகிழ உரையாடு[illegible] அது மட்டுமில்லாது, மற்ற வைணவர்களைப் [illegible] சைவர்களிடம் அலட்சியமாகவோ, அகம்பாவத்[illegible] நடந்து கொள்ளாமல் அவர்கள் கொடுக்கின்ற திருநீ[illegible] வாயில் போட்டுக் கொண்டு தலைஉச்சியில் தடவிக் [illegible] குணம் அவரிடம் இருந்தது.

சைவர்கள் மிகுந்த சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் [illegible] சைவராக இருந்த, மகா மந்திரியும் சேனாதிபதி[illegible] கிருஷ்ணன் ராமன் வைணவராக இருந்தபடியால், [illegible] விண்ணகரங்கள், அவைகளுக்கு உண்டான பங்கைப் [illegible] ஆறுகால பூஜையோடும், நல்ல வேலையாட்களோ[illegible] நிவந்தங்கள் விட்ட நிலங்களோடும் செழிப்பாக இருந்தா[illegible]

[illegible]பட்ட சேனாதிபதியை, ஊர் மக்கள் [illegible] போது விலகியிருந்த ஆதிகேசவன் இப்பொழுது [illegible] மிக நெருக்கமாகச் செலுத்தி, "ஏதோ கதை [illegible] என்று சொன்னீரே..." என்று கிட்டத்தட்ட [illegible] அவர் மௌனத்தைக் கலைத்தான்.

[illegible] கோச்செங்கணான் கதை. சட்டென்று கதையைத் [illegible] வேறெங்கோ போய்விட்டது. இறையனுபவம் [illegible] எல்லோருக்குமா ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அறிவோ, [illegible], பணபலமோ, படைபலமோ இருந்தால் இறை [illegible] கிடைத்து விடுமா? காசு கொடுத்து எதை [illegible]னாலும் வாங்கலாம். இறை அனுபவத்தை எப்படி [illegible]?

[illegible]செங்கணானுக்கு ஒரு இறை அனுபவம் ஏற்பட்டது. [illegible], அவன் சைவன். வைணவத்தின் மீது அதிக பிடிப்பு [illegible], தன்னுடைய கோயில் என்று. சிவன் இருக்கின்ற [illegible] கொண்டாடி, விண்ணகரத்திற்கு அழுது அழுது [illegible] சிறிது கொடுக்கிறவன்.

[illegible] தேசத்தை இன்றிலிருந்து அறுநூறு வருடங்களுக்கு [illegible] ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த கோச்செங்கணான் [illegible] வந்த எதிரிகளால் தாக்கப்பட்டு தேசத்தை [illegible]த்தப்பட்டான். காடுகளில் ஒளிந்து வாழ்ந்த [illegible]ணான் மணிமுத்தாறு நதிக்கரையில் முனிவர்கள் [illegible] வணங்கினான். அவன் மன்னனென்பதையும், [illegible]ரசநிலையையும் புரிந்து கொண்ட முனிவர்கள் [illegible] என்கிற இந்த நாச்சியார் கோவில் உப்பி [illegible] நேர்ந்து கொண்டு உபவாசம் இருந்தால் உடனே [illegible]டும்' என்று சொன்னார்கள்.

[illegible] தீவிர சைவனாக இருந்த சோழ மன்னன் தன் [illegible] உணர்ந்து, ஸ்ரீனுவாசனை மனதார துதித்து, 'எனக்கு [illegible]டினால் உனக்கு வேண்டியது செய்கிறேன்' என்று [illegible] செய்து கொண்டு உபவாசம் இருந்தான்.

[illegible] சில நாட்களில் மணிமுத்தாறு நதியில் மூழ்கி [illegible], கைகளுக்குள் ஒரு வாள் சிக்கியது. அந்த வாளைத் [illegible] ஒரு வீர உணர்வு உள்ளுக்குள் படர்ந்தது. இந்த [illegible] மறுபடியும் உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவரும் [illegible] தோன்றியது. அவன் அந்த வாளை இடுப்பில் தரித்து,

மறுபடியும் உப்பிலியப்பனை வணங்கி, சிதறிக் [illegible] படைகளை ஒன்று திரட்டி, நல்ல நாள் பார்த்து, [illegible] அடைந்து, அங்குள்ள மக்களுக்கு ரகசிய செய்தி [illegible] எதிரிகள் அறியா வண்ணம் மறுபடியும் காடுகளுக்குள் [illegible] படைகளுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுத்து எதிரிகளைத் [illegible] சோழதேசத்தை கைப்பற்றிக் கொண்டு, பிறகு ஓட ஓட [illegible] அவருடைய எல்லையைத் தாண்டி பலகாதம் [illegible] சோழ தேசம் வெகு சீக்கிரம் விடுதலை பெற்றது.

நன்றி மறவாத கோச்செங்கணான், ஸ்ரீ [illegible] கோயிலில் தன் பெயரில் ஒரு திருமண மண்டபம் [illegible] விமானத்திற்கு தங்கம் வேய்ந்து, கோவிலுக்கு நல்ல [illegible] நிலங்கள் அளித்து, மூலவருக்கு ஆபரணங்கள் பூட்டி [illegible] தன் நன்றியை தெரிவித்தான்.

அந்த காலத்தில் தாம் செய்த நன்கொடை [illegible] கல்வெட்டில் எழுதி வைக்கும் பழக்கமில்லை. [illegible] அப்போது வாழ்ந்த பெரியவர்கள், அரசர்கள் [illegible] நல்லவற்றை தங்கள் பாடலிலே எழுதி வைத்தார்கள்.

"செம்பியன் கோச்செங்கணான் சேர்ந்த [illegible] திருநறையூர் மணிமாடம் சேர்மின்களே தெய்வவாள் [illegible] கொண்ட சோழன் சேர்ந்த திருநறையூர் மணி [illegible] சேர்மின்களே" என்று திருமங்கையாழ்வாரால் அந்த [illegible] மன்னன் பாடப்பட்டான். அவன் அறுபத்து [illegible] நாயன்மார்களில் சோழ நாயன்மாராக கருதப்பட்டான் [illegible] நேற்றல்ல. வெகுகாலம் முன்பு சைவ சமய [illegible] நம்பெருமாள் கவர்ந்து கை கூப்பித் தொழ வைத்திரு [illegible] நமது மன்னரையும் நம்பெருமாள் கவரலாகாதா ஆதி [illegible] ஆதிகேசவன் பேசாது அவரையே பார்த்தபடி வந்தான்.

"தஞ்சையில் பரதகண்டமே பார்த்திராத [illegible] கோயில் சிவனுக்காக நமது மன்னர் எழுப்பப் போகிறார் [illegible] ஆயிரக்கணக்கான கல்தச்சர்களை தஞ்சைக்கு வர [illegible] மிகப்பெரிய கற்றளி அமைக்கப் போகிறார். அந்த [illegible] அவர் மனதுக்குள் துவங்கிவிட்டது எனக்குத் தெரி [illegible] அதற்காகவே அவர் இடைவிடாது சிந்தித்துக் [illegible] டிருப்பதை நான் உணர்கிறேன். அதனுடைய முதற் [illegible] தேவரடியார்கள் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வரைபடங்கள் [illegible] வந்திருக்கிறார்கள். இனி அடுத்த சில வருடங்கள் [illegible]

[illegible] கட்டுகின்ற கோயிலுடைய நினைப்பாகவே நம் [illegible] வந்துவிடும்.

[illegible] இருந்தாலும் நான் வைணவனல்லவா ஆதிகேசவா. [illegible] கோயில் நம் பெருமாளுக்கும் எழுப்ப எவராவது [illegible] என்று தோன்றுகிறது. அப்படி ஒரு ஆசை [illegible] அகலமுமான கோயில்கூட தேவையில்லை. [illegible] விண்ணகரங்களை சுத்தப்படுத்தி, உள்ளுக்குள் [illegible] சிலைகளைச் செப்பனிட்டு எல்லாப் பகுதிகளிலும் [illegible] நிவந்தங்கள் விட்டு, வைணவத்தை ஆதரிக் [illegible] சந்நியாசிகளுக்கு உணவிட்டு உபசரிக்க [illegible] அரசாங்கத்தில் எவரேனும் செய்தால்கூட [illegible] திரும்ப நானே விண்ணகரத்திற்கு செய்து [illegible] எவருக்கேனும் கசப்பை ஏற்படுத்துமோ என்ற [illegible] இருக்கிறது. ஆகவேதான், வைஷ்ணவனான [illegible] செய்யாமல், சைவம் சார்ந்த எவராவது [illegible] நிவந்தங்கள் விட்டால், உதவி செய்தல், [illegible] உடையதாக இருக்கும். வெகு நிச்சயம் சமயச் [illegible] சோழ தேசத்தில் குறைக்கும்" பிரம்மராயர்

[illegible] சொன்னீர்கள், உங்களுடைய ஏக்கம் எனக்கு [illegible] உயரமான கோயில் வேண்டாம். இருக்கின்ற [illegible] பராமரித்தால் போதும் என்று சொன்னீர்கள் பாரும். [illegible] ஒரு வார்த்தை. மக்களில் சைவர்கள் அதிகம் [illegible] வர்களால் கோயிலை பராமரிக்க முடியவில்லை [illegible] முக்கியமான விஷயம். சிவனடியார்கள் செல்வச் [illegible] இருக்க, வைஷ்ணவ திரிதண்டி சந்நியாசிகள் சற்று [illegible] இருக்கிறார்கள். இதை நாம் சுட்டிக் [illegible] அவர்கள் எதிரியாக நினைக்க வாய்ப்பு [illegible] சரி, அரசர் விண்ணகரத்திற்கு எதுவும் செய்த [illegible] ஆதிகேசவன் கேட்டான்.

[illegible] செய்திருக்கிறார். இன்னமும் செய்வார்." [illegible] பதில் சொன்னார்.

[illegible] நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் சைவத்திற்கு என்று [illegible] அவர்கள் உங்களைக் கேட்கக்கூடும்" ஆதிகேசவன் [illegible] பிரம்மராயர் சடக்கென்று திரும்பினார். பிரம்ம [illegible] இடதும், வலதும் நகர்ந்து ஆதிகேசவனின் [illegible]

“ஓ... அப்படி ஒரு கேள்வி என்மீது [illegible] நினைக்கிறாயா?” பிரம்மராயர் ஆதிகேசவனிடம் [illegible]

“நிச்சயம் வரும். நீங்கள் இது குறித்து கேள்வி [illegible] பதில் கேள்வி சைவர்கள் எழுப்ப மறுப்பார்களா?” [illegible] பதிலுரைத்தான்.

“ஆமாம். எழுப்புவார்கள்.”

“அவர்கள் கேள்வி எழுப்புவதற்கு முன்பு [illegible] செய்துவிட்டால்...”

“எனக்குப் புரியவில்லையே ஆதிகேசவா...”

“நீங்கள் சைவத்திற்கு எதிரி இல்லையே?” [illegible] கேள்வி எழுப்பினான்.

“உண்மைதான். நான் சைவத்திற்கு எதிரி இல்லை. சைவத்திற்கு நான் என்ன செய்திருக்கிறேன். எங்கேனும் கோயில் கட்டியிருக்கிறேனா? அல்லது செங்கல் [illegible] கற்றளியாக புதுப்பித்திருக்கிறேனா? இல்லையே. நான் [illegible] மன்னன் விண்ணகரங்களை புதுப்பிக்க வேண்டும் [illegible] எண்ணுகிறேனே, நல்லது ஆதிகேசவா, சரியான [illegible] ஞாபகப்படுத்தினாய். என்னுடைய ஊரான [illegible] அரசரின் பெயரால் அரசனுக்குப் பிடித்த சிவனுக்கென கோயில் நான் நிச்சயம் எழுப்புவேன். அருகே [illegible] சுந்தரியை ஸ்தாபிப்பேன். நான் வைஷ்ணவனாக [illegible] போருக்குப் போகும்போது என் மனம் துர்க்கை [illegible] சரணடைகிறது. போரின் உக்கிரத்தை பார்க்கும்போது துர்க்கை பற்றிய ஆவேசம் ஏற்படுகிறது. நான் சாக்த [illegible] செய்வதில்லையெனினும், சைவ, வைஷ்ணவத்தைத் [illegible] இந்த சோழ தேசத்தை துர்க்கைதான் காப்பாற்றிக் [illegible]டிருக்கிறாள் என்கிற பரபரப்பு ஏற்படுகிறது.

ஆதிகேசவா, சிவன் கோயில் மட்டுமல்லாது அஷ்ட புஜ துர்க்கைக்கும் ஒரு சந்நிதி ஏற்படுத்தி, என் [illegible] வழிபடும்படி நான் செய்வேன். இதோ என் [illegible] பொங்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கிற காவேரித்தாய் மீது [illegible] இதோ என் குதிரை நடந்து கொண்டிருக்கிற சோழ மண் மீது ஆணை. இதோ வானத்தை தங்க [illegible] கொண்டிருக்கிற கதிரவன் மீது ஆணை. நான் சைவத்திற்கு ஏதேனும் நிச்சயம் செய்வேன். இது மட்டுமல்லாது [illegible]

[illegible] நான் இவ்வாறு செய்வதால், இன்னும் நாலு [illegible] விண்ணகரத்திற்கு செய்வார்கள் அல்லவா, [illegible] பேச்சோடு பேச்சாய் என் கண்களைத் திறந்து [illegible] நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எனக்குத் [illegible]. வா, விரைவாக போகலாம்.” பிரம்மராயர் [illegible] வேகமாக விரட்டினார்.

27

[illegible] வக்ரகாளி, சிவந்த நிறத்தில் இடுப்புப் [illegible] தரித்து அமர்ந்த கோலத்தில் இருந்தாள். முழங்கை தடிமனுக்குப் பெரிய சாமந்தி மாலை [illegible]ந்தது.

[illegible] தரையில் ஊன்றி, வலக்காலைக் குத்திட்டு [illegible] கைகளோடு ஒரு மெல்லிய சிரிப்போடு, [illegible] கொஞ்சம் கோபத்தோடு அமர்ந்திருந்தாள். [illegible] ஒரு அட்டிகையைத் தவிர, கால் கொலுசு தவிர [illegible]களெல்லாம் கழற்றப்பட்டு மெருகேற்ற எடுத்துப் [illegible]த்தார்கள்.

[illegible] வெயில் கொளுத்திக் கொண்டிருந்தது. வானம் [illegible] நீலமாக இருந்தது. வெளிச்சம் தரையைத் தாக்கி, [illegible] உயரத்துக்கு மேலே எகிறி, கண்களைச் சுருக்கிப் [illegible]த்தது. அப்படிக் கண்களைப் பலவீனப்படுத்தி, [illegible] பார்க்கிறபோது இருட்டாக்கியது.

[illegible] ஸ்ரீ ராஜராஜத் தேவரின் பெரியப்பா கண்ட [illegible] மனைவி செம்பியன் மாதேவி மூதாட்டியார். [illegible] பார்த்துவிட்டுக் கண்களை மூடிக்கொண்டார். பிறகு கண்களைத் திறந்தார். மறுபடியும் காளியைப் பார்த்தார். [illegible] போல அவள் உட்கார்ந்திருப்பது பார்க்க [illegible] இருந்தது.

செம்பியன் மாதேவியை சந்நிதி விளிம்பில் தனியே [illegible] விட்டு, சேடிப்பெண்களும், வேலையாட்களும், [illegible] படையினரும் விலகி நின்றார்கள்.

இளங்காலைப் பொழுதினில் கோயிலுக்கு [illegible] சிவபூஜை செய்வார். சிவபூஜை முடித்து வெயில் உக்[illegible] போது, காளி எதிரே போய் உட்கார்ந்து கொள்வார் [illegible] உச்சிக்கு வரும்வரை முணுமுணுத்தபடி காளியோடு [illegible] கொண்டிருப்பார்.

சில சமயம் உரக்கப் பேசுவார். தான் [illegible] என்னவென்று மற்றவருக்குத் தெரிய வேண்[illegible] எல்லோரையும் விலகியிருக்கக் கட்டளையிடுவார். அ[illegible] மிக அந்தரங்கமான வேலைக்காரியைக் கூட அந்த [illegible] அவர் அண்ட விடுவதில்லை. என்ன பேசுகிறாரென்று [illegible] கொள்ள வேண்டும் என்று எவரேனும் காதைத் [illegible] கொண்டு அலைந்து திரிந்தால், அவரைத் தன் பணி[illegible] விலக்கி விடுவார்.

“என்னை வேவு பார்ப்பதற்குத் துணிந்தவர் [illegible] அருகே நான் வைத்துக்கொள்ள இயலாது. நீ [illegible] போய்விடலாம். அங்கே போய் இராஜராஜர் [illegible] சேர்ந்து கொள்ளலாம். அல்லது - பிரம்மராயர் [illegible] ராமனுடைய வேவுக்காரப் படையிலே நல்ல பதவி [illegible] என்னிடம் உனக்கு எந்த வேலையும் இல்லை. விலகு[illegible] என்று கூலி கொடுத்து அனுப்பிவிடுவார்.

செம்பியன் மாதேவிக்கு மெய்க்காவலாக இருக்[illegible] வீரர்கள், எடுபிடி, ஆட்கள், சமையல் வேலை செய்[illegible] கணக்கு - வழக்குகளைக் கவனித்துக் கொள்கிறவர்கள் [illegible] வரும் வேறு எந்த வீரர்களோடும் பேசிப் பழகுவதை [illegible] விரும்பவில்லை. குடும்பம், குழந்தைகளோடு அங்கிருக்[illegible] கின்ற தொந்தரவில்லாத வேலையாட்களையே [illegible] மாதேவி தன்பக்கம் வைத்துக் கொண்டார்.

மெய்க்காவல் படை வீரனும், சமையல் [illegible] பெண்ணும் கணவன் மனைவியாக இருப்பார்கள். [illegible] வாசலுக்குப் போகின்ற எடுபிடி ஆளும், செம்பியன் [illegible] குக் கால்பிடித்து விடுகின்ற பணிமகளும் ஒட்டி [illegible] வாழ்வார்கள்.

செம்பியன் மாதேவி அவர்களைக் குடும்பம் குடும்[illegible] சுவீகரித்து, கிட்டத்தட்ட தன்னைத் தாண்டிப் போகா[illegible] வைத்துக் கொண்டார்.

[illegible] வருடம் ஊர் மாற்றி, வெவ்வேறு ஊர்களுக்கு [illegible] வெவ்வேறு, சிவன் கோயில்களைப் பார்வையிட்டு, [illegible] இருக்கின்ற சிவன் கோவில்களைக் கருங்கல் [illegible] மாற்றி, கும்பாபிஷேகம் நடத்தி, அந்த ஊரில் [illegible] உணவளித்து, அவர்கள் மத்தியில் மிக உயர்வான [illegible] வாழ்ந்து வந்தார்.

[illegible] சோழ மன்னராக இருந்து மேற்கெழுந்தருளிய [illegible] மனைவியார், இராஜராஜனின் தமையனான [illegible] கரிகாலனின் மரணத்திற்குப் பின், கிட்டத்தட்ட [illegible] ஆண்டுகள் சோழ சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்து ஆட்சி [illegible] உத்தம சோழனின் தாயார், தற்போது [illegible] மாமன்னர் இராஜராஜசோழரின் பெரிய [illegible] செம்பின் மாதேவியார் தன் கணவர் கண்டரா [illegible] இடையறாது சிவப்பணிகள் செய்து, சிவ [illegible] தேவாரப் பாடல்கள் பெற்ற செங்கற்றளி [illegible] மாற்றியமைத்து, ஹோம யாகங்கள் [illegible] சிறப்புகளினாலும் புகழ்பெற்று, தனியே வைக்கப் [illegible] போலப் பிரகாசித்து வந்தார்.

[illegible] 'எங்கள் ஊருக்கு வாருங்கள் - எங்கள் [illegible] சரி செய்யுங்கள்' என்று பல ஊர்களிலிருந்து [illegible] கெஞ்சிக் கேட்டிருந்தார்கள்.

[illegible] ஊர் கோயிலின் புராணக் கதை இது. ஸ்தல [illegible] கோயிலின் உருவ அமைப்பு இப்படி' என்று [illegible] சொல்லி, செம்பியன் மாதேவியைப் பரவசப்படுத்தி, [illegible] தங்கள் ஊருக்கு வரவழைத்து, ஊருக்கு வந்ததும் [illegible] ஒழித்துக் கொடுத்து, பல வசதிகள் ஏற்படுத்திக் [illegible] அவரிடமிருந்து கிடைக்கின்ற பொன்னும், [illegible] வைத்துக் கொண்டு ஊரின் செழிப்பை வளர்ந்து, [illegible] கனமாகக் கட்டிக் கொண்டார்ககள்.

[illegible] மாதேவியார் காலடி எடுத்து வைக்கும் ஊரின் [illegible] விடுகிறது. செல்வச் செழிப்பு மிகுதியாகி [illegible] பணப்புழக்கம் தாராளமாகி விடுகிறது. மறவர் [illegible] ஓலைக் குடிசைகளெல்லாம் ஓட்டு வீடுகளாகி [illegible] ஓட்டு வீடுகளெல்லாம் தளங்கள் போட்ட [illegible] விடுகின்றன. அரிசியும், பருப்பும், நெய்யும் [illegible] எண்ணெயும் அரசியாருக்காக வந்து, மக்க [illegible] கிடைக்கின்றன.

ஒவ்வொரு பண்டிகைக்கும் விதம் விதமாய் உணவு செய்து, ஊர் மக்கள் அனைவரையும் கூட்டி, வயிறார போடுவது செம்பியன் மாதேவியின் வழக்கமாக இருக்கும்.

செம்பியன் மாதேவியோடு, நூற்றுக்கும் ஆண்களும் பெண்களும் கொண்ட படையும் ஊரில் தங்கும். செம்பியன் மாதேவி அழைத்தாரென்று மரத்தச்சர்களும், ஓவியர்களும் வந்து தங்கியிருப்பார்கள்.

அவர்களுக்காக தினமும் உணவு தயாராகும். உணவில் ஒரு பகுதி கிராமத்துக் குழந்தைகளுக்குப் கிராமத்துக் குழந்தைகள் கோயிலில் சாப்பிட்ட வீட்டிலுள்ள அரிசி பெரியவர்களுக்குப் போதுமானதாக இருக்கும்.

அது தவிர, இரவு நேரங்களில் புராணக்கதை சொல்ல பாட்டுப் பாடவும், கூத்து நடத்தவும் தினமும் செம்பியன் மாதேவி ஏற்பாடு செய்வார். நல்ல விஷயங்களைக் கொள்ள கிராம மக்களுக்கு இது உதவியாக இருந்தது.

அதேசமயம், செம்பியன் மாதேவி அதிகம் களை விரும்புவதில்லை. தனியே அமைதியாக திருப்பதையே அவர் விரும்புகிறார் என்று சொல்லப்பட்டது. இடையறாது மந்திர ஜபமும், கூர்மையான இறைவழி செய்து, சோழ தேசத்தின் செழிப்புக்காக வேண்டிக் கொண் என்று சொல்லப்பட்டது.

வெயில் கொளுத்துகின்ற அந்தக் காலை வேளை செம்பியன் மாதேவி வக்ரகாளியின் முன்பு உட்கார்ந்து கொண்டார்.

தஞ்சையிலும், பழையாறையிலும், குடந்தையிலும் மழையாம். காவிரி ஒரு ஆள் ஆழத்திற்குச் சுழித்துக் கொண்டு ஓடுகிறதாம். எல்லா நீர் நிலைகளிலும் ஜலம் தளும்புகிறது. கால்வாய்களில் மதகுகளைக் கவனமாகத் திறந்து விட்டு, வேகத்தைக் குறைந்திருக்கிறார்களாம். சிலுசிலுவென்று யாக இருக்கிறதாம். அந்தப் பக்கமிருந்து மேகங்கள் திருவக்கரை மீது நகர்ந்தாலும் மழை பொழியவில்லை. இரவிலும் வெக்கை இருந்தது.

செம்பியனி மாதேவி, கையிலிருந்த ஜபமாலையை உருட்டினார்.

என்ன ஓரவஞ்சனையடி...” வக்ரகாளியை சிரித்தார்.

ஒரு நாள் பயணத்திலிருக்கின்ற குடந்தையில் இங்கு சிறு தூறல் கூட இல்லை. நானிருக்கிற குளுமையாக்கமாட்டாயோ... என் வயிற்றைக் மாட்டாயோ... எப்பொழுதுமே நான் ஒரு வெம்மை கலந்த வேதனையில் தவித்துக் கொண் வேண்டும் என்பது தான் உன்னுடைய விருப்பமா. மாதேவி என்ற பெயருக்குப் பெரியவளாய் என்னை ஊர் வணங்கச் செய்துவிட்டு, உள்ளுக்குள்ளே வளாய் என்னை ஏன் வளர்த்திருக்கிறாய்... சுற்றியிருந்த அத்தனை பேரும் இறந்து விட்டார்கள். நெடுநாள் வாழவைத்து, இப்படி ஒரு ஏன் செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?

இந்த இடத்திற்கு வந்து மூன்று வருடங்களாகி ஒவ்வொரு நாளும் உன் எதிரே நின்று, ‘என்னுடைய பதில் சொல்’ என்று உன்னைக் கெஞ்சிக் கொண்டு இருக்கிறேன். விதம் விதமாக மந்திர ஜபங்கள் கொண்டு இருக்கிறேன். ஒரு சிறு அசைவுகூட சிறந்த செழிப்போடு சோழ தேசத்தை வாழ கொண்டிருக்கிறாய்.

ராஜராஜன் கோவில் கட்டப் போகிறான். இதுவரை பார்த்திராத அளவிற்கு, பல பனைகள் உயரத்திற்குக் கட்டப் போகிறானாம். ஆயிரக் கணக்கில் வரை தயாராகி, பெட்டி பெட்டியாய் சோழ தேசத்தை கொண்டிருக்கின்றன.

தஞ்சையில் தங்கியுள்ள அத்தனை சிற்பிகளும், ஓவியர் வேலைதான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களாம். பண்டாரத்தைத் திறந்து வைத்து, எவரெல்லாம் கோவில் வேலை செய்கிறார்களோ, அவர்களுக் குறைவற பொன்னும் பொருளும் வாரிக் கொடுத்துக் கிறானாம்.

முழுவதும் நாட்டியமாம்... நாடகமாம், அவன் கதைகளையெல்லாம் வரிசையாக ஜனங்களுக்குச் காட்டுகிறார்களாம். அவன் எப்படி ஜெயித்தான் யாருக்குத் தெரியும்... எனக்கு மட்டுமே தெரியும்...

இராஜராஜனின் வெற்றி எவ்வளவு கேவலமானது [illegible] என்னைத் தவிர வேறு யார் அறிவார்?

இந்த அரச பட்டத்திற்கு அவன் உரியவன [illegible] சோழ தேசத்திற்கு அவன் மன்னனாக இருக்கத் [illegible] என் பிள்ளையல்லவா... என் பிள்ளை மதுராந்த[illegible] தொடர்ந்து ஆட்சி செய்திருக்க வேண்டும். மக்கள் [illegible] கிறார்கள் என்று எம் பிள்ளையைத் தரை இறக்கினா[illegible] தர்மத்தின்படி நடந்த என் பிள்ளை மீது [illegible] சுமத்தினானே... நீ ஆண்டது போதுமென்று பதினா[illegible] கழித்து அமைச்சர்களையும், சேனாதிபதிகளையும் [illegible] வைத்து, தலையில் இருக்கிற கிரீடத்தைத் தரையி[illegible] வைத்தானே...

சரி... என் பிள்ளை சரியாக ஆட்சி செய்யவி[illegible] பிள்ளைக்கு சாமர்த்தியம் போதவில்லை. ஆனால் [illegible] அடுத்தபடி என் பேரனுக்கல்லவா போயிருக்க [illegible] மதுராந்தகனான உத்தம சோழனுக்குப் பிறகு, மது[illegible] கண்டராதித்தனுக்கல்லவா போயிருக்க வேண்டும் [illegible] செல்வர் கண்டராதித்தருடைய பேரன் [illegible] கண்டராதித்தனல்லவா ஆட்சி செய்திருக்க [illegible] இடையில் இவன் புகுந்து, கிரீடத்தை எவ்வளவு [illegible] பறித்துக் கொண்டான்?

மாமன்னர் பராந்தகருக்கு மூன்று பிள்ளைகள் [illegible] ராஜாதித்தர். இரண்டாமவர் என் புருஷன் கண்[illegible] மூன்றாமவர் அரிஞ்ஜெயன்.

முதல்வர் ராஜாதித்தர் தக்கோலப் போரில் [illegible] மடைந்தார். அவருக்கு வாரிசு இல்லை. அடுத்தபடி ப[illegible] வரவேண்டியவர் யார்? கண்டராதித்தர்தானே, அவர் [illegible] திற்கு வந்தார். அவர் இறந்த பிறகு அரிஞ்ஜெயன் - அ[illegible] தம்பி பட்டத்திற்கு வந்தார்.

இப்போது அடுத்தபடி அரசாள வேண்டியவர் [illegible] இரண்டாவது பிள்ளையின் வாரிசுதானே அரசாள [illegible] ஆனால், மதுராந்தகனுக்கு வயது போதவில்லை [illegible] இளைஞன். அவனின் சிற்றப்பனான அரிஞ்ஜெயனின் [illegible] சுந்தரசோழன் வாலிபமானவன். எனவே, சுந்தர [illegible] ஆட்சிப் பீடத்தில் ஏற்றலாமென்று முடிவு செய்து [illegible] மன்னராக்கினார்கள். இதிலும் ஒரு நியாயமிருக்கிறது.

[illegible] ஆட்சிக்கு வந்து, வயதாகி, உடல்நிலை [illegible] இறந்தபிறகு யார் ஆட்சிக்கு வரவேண்டும் [illegible], இதில் எந்தத் தவறும் இல்லையே...

[illegible] சுந்தர சோழனின் மகன் ஆதித்த கரிகாலனுக்கு [illegible] ம் சூட்டினார்கள். வயிறு எரிந்து போயிற்று. [illegible] வம்சம் அப்படியே நின்று போகவேண்டுமா' [illegible] கேள்வி கேட்டேன்.

[illegible] 'மதுராந்தகனுக்குத் திறமை போதாது' என்று [illegible] 'அவனுக்கு வலிவு இல்லை' என்று [illegible] அரசாளுகின்ற திறமை இல்லையென்று [illegible] 'நூறு மதுராந்தகன் சேர்ந்தால் ஒரு ஆதித்த [illegible] என்று சொன்னார்கள். எதிர்த்துப் பேச முடிய [illegible] ஆதித்த கரிகாலன் மனிதனா... அவன் மிருகம். [illegible] தேசத்தையும், சேர தேசத்தையும் சூறையாடியவன். [illegible] இப்போதும் அந்தக் கொடுங்காட்சி கண் [illegible] கிறது.

[illegible] சண்டை நிகழ்வதுண்டு, போர் [illegible] ஒருவரையொருவர் தாக்கிக் கொள்வதுண்டு. நாடு [illegible] ஆசை வருவதுண்டு. கையில் வாளெடுத்து, உன்னால் [illegible] முடியுமா என்று சண்டை போடுவதுண்டு.

[illegible] போரிலிருந்து வெகு தூரம் ஓடியவனை, [illegible] ஓடி ஒளிந்தவனை, பின்னால் துரத்திக் கொண்டு [illegible] மடக்கிப் பிடித்து, அந்தப் பாண்டியன் [illegible] கொய்து, அதை ஈட்டியில் சொருகிக் கொண்டு [illegible] அழுகிய தலையைத் தஞ்சைக் கோட்டை [illegible] மாட்டி வைத்தானே – இந்தக் கொடுமையை [illegible] காண முடியும்?

[illegible] கொடுங்கோலனான ஆதித்த கரிகாலன் [illegible] செய்ய வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்பி [illegible] சோழ தேசம் இப்படித்தான் நாகரீகமாக வளர [illegible] எவர் ஆசைப்பட்டார். நல்லவேளை, சோழ [illegible] நல்லவேளை – ஆதித்த கரிகாலனை யாரோ கொன்று [illegible] எங்கு, எவரை, எப்படி அநியாயமாகக் [illegible] தெரியவில்லை – அதே விதமாக, அநியாயமாய்க் [illegible] ஏரியில் மிதந்து கிடந்தான்.

[illegible] இப்போது ஆட்சிக்கு வரவேண்டியவர் யார்... ஆதித்த [illegible] தம்பி இராஜராஜ சோழனா... அப்பொழுது கண்ட

ராதித்தருடைய மகனான மதுராந்தகர் என்ன [illegible] இருப்பார்... அவருடைய கதி என்ன... நான் [illegible] ‘கேட்டேன். இராஜராஜன். ‘மதுராந்தகனே ஆட்சி செய் [illegible] என்று நகர்ந்து விட்டான். எனக்கு வயிறு குளிர்ந்தது [illegible] பிள்ளை; நியாயம் தெரிந்த பிள்ளை என்று நினைத்தேன் [illegible] வம்சத்தில் இதோ ஒரு குணக்குன்று என்று கொண்டாடி [illegible] ஆசீர்வதித்தேன். ஆரத் தழுவிக் கொண்டேன்

ஆனால், அது புலி, பதுங்குகிற புலி பாய்ந்து [illegible] குதறுவதற்குத்தான் பதுங்குகிறது என்று இந்தக் [illegible] தெரியாமல் போயிற்று. பதினாறு வருடம் கழித்து, அந்த [illegible] பாய்ந்து கடித்துக் குதறி விட்டது. எதிர்க்க... [illegible] முடியவில்லை.

அந்தப் பதினாறு வருடமும் சோழ தேசத்தின் [illegible] இடங்களிலும் தனது செல்வாக்கை ஆழ [illegible] அழுத்தமாய் ஊன்றி, அவனும் அவன் தமக்கையும் [illegible] ஆட்சியைப் பிடித்து விட்டார்கள். அவனுடைய தமக்கை [illegible] கணவன் அவனுக்கு உறுதுணையாய் உதவி செய்ய, [illegible] ஒவ்வொரு அங்குலமாய் முன்னேறி, மதுராந்தகனை [illegible] எறிந்துவிட்டு தான் ஆட்சிக்கு வந்து விட்டான்.

“சரி... உனக்கும் ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று [illegible] இருக்கும். உனக்குப் பிறகு யார்’ என்று கேட்டான். [illegible] வாயே திறக்கவில்லை. மதுராந்தகன் மகன் கண்டராதித்த [illegible] வெறும் அதிகாரியாக நியமித்தான்.

‘கோவில் கணக்கு வழக்கைப் பார்’ என்று சொன்ன [illegible] வெறும் விபூதியைத் தலையில் கொட்டி, சிவன் அருள் [illegible] என்று கொண்டாடினான். தேவாரம் எவ்வளவு இனிமை [illegible] பாடுகிறார்’ என்று அவன் மனதை மாற்றினான்.

ஆட்சி செய்ய சிறிதளவும் தகுதியில்லாதவனாய் [illegible] கையில் கப்பரையையும், ஊன்று தடியையும் கொடு [illegible] பல்லக்கில் ஏற வைத்து, சாதாரண சிவன் ஆண்டியாய்ச் [illegible] மதுராந்தக கண்டராதித்தனையும் காணாமல் [illegible] விட்டான்.

அவனுக்கு இறை நிலைமை முற்றிப்போய் சகலத்தை [illegible] விடுவித்துவிட்டு, வெறும் கோவணதாரியாய் வெகுதூரம் [illegible] விட்டான். வடக்கே போய்விட்டான் என்று சொன்னா [illegible]

[illegible] இருக்கவே பிரியப்படவில்லை; ஆட்சியைப் பற்றி [illegible] கவலையும் இல்லை’ என்று சொல்லிவிட்டதாய்ச் [illegible]

[illegible] இந்தச் சோழ தேசத்தில் அசைக்க முடியாதவாறு [illegible] உட்கார்ந்திருக்கிறான். எனக்கு தாங்க [illegible] வக்ரகாளி... என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள [illegible] என் கண்ணெதிரில் என் மகனையும் காணோம்... [illegible] காணோம்... என் வம்சம் ஒரு முடிவுக்கு வந்து [illegible] இன்னொரு வம்சம் கிளைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. [illegible] கொண்டிருக்கிறது. வானுயர வளர்ந்து கொண் [illegible] மிகப்பெரிய கோயில் கட்டத் திட்டமிட்டுக் [illegible] என்று பார்க்கிற பொழுது என்னால் ஏக்கப் [illegible] இருக்க முடியவில்லை.

[illegible] என் ஜபங்கள் உன் காதிற்குள் விழ [illegible] என் பிரார்த்தனைகள் உன்னை எட்ட [illegible] இப்படி அநியாயம் செய்தவரை நீ பழிவாங்க [illegible] உனக்கு இராஜராஜர் தேவையா... என் [illegible] தேவையில்லையா... உனக்கு இந்தக் கற்றளி [illegible] நான் தானே. உன் குடிசையைக் கோவிலாக [illegible] நான் தானே... பதிலுக்கு நீ எனக்கு என்ன [illegible] என் வம்சம் அழிந்து போயிற்றே. இதற்குப் [illegible]

[illegible] ‘என்ன வேண்டும் உனக்கு’ என்று [illegible] எனக்குச் சோழ தேசம் அழிய வேண்டும் என்ற [illegible] சோழ மக்கள் வேதனைப்பட வேண்டும் என்ற [illegible]

[illegible] அழிய வேண்டும். இந்த க்ஷணமே [illegible] அவன் சாக வேண்டும். அவன் தலை கொய்யப்பட [illegible] அவன் இடது கையும், வலது கையும் சீழமுற்று விழ [illegible] அவன் வாயில் நுரை கக்கி, கண் பார்வை போய், [illegible] கடும் சூலை நோயால் அவதிப்பட்டு மெல்ல [illegible] சாக வேண்டும்.

[illegible] ராதித்தா, கண்டராதித்தா’ என்று என் பேரன் [illegible] சொல்லி மாள வேண்டும். ‘மதுராந்தகா... [illegible] என்னை மன்னித்து விடு’ என்று கதறிச் சாக [illegible] பாட்டியே... என்னை மன்னித்து விடுங்கள்’ என்று

என் காலில் விழுந்து கண்ணீரால் நனைத்து, நான் மரணமடைய வேண்டும். இதை நடத்திக் [illegible] வக்ரகாளி... உனக்கு என்ன வேண்டும் சொல்... [illegible] தயாராக இருக்கிறேன்..."

அவர் மெல்ல மெல்ல உரத்துப் பேச [illegible] உக்கிரமாகப் பேச ஆரம்பித்தார். மனம் விட்டு [illegible] ஆத்திரத்தோடு பேச ஆரம்பித்தார்.

சுற்றும் முற்றும் பார்த்தார். வெகுதூரத்தில் [illegible] யாட்கள் நின்றிருந்தார்கள் எழுந்தார். முகம் [illegible] கொண்டார். கையிலிருக்கின்ற பூக்கூடையில் [illegible] செவ்வரளியையும், செம்பருத்தியையும் அள்ளி, வாரி [illegible] யின் மீது போட்டார்.

'இது என் பிராத்தனை நிறைவேற்றி வை' என்று [illegible] விட்டுத் திரும்பினார். அவர் படியிறங்கியதும் [illegible] அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். கைத்தாங்கலாய் [illegible] கொண்டுபோய், திரை மறைப்புகளுக்குள் நகர்ந்து, [illegible] உட்கார வைத்தார்கள். உணவு பரிமாறினார்கள்.

கோவில் கருவறையிலிருந்து, மூடியிருந்த [illegible] விலக்கி விட்டு ஒரு இளைஞன் வெளியே வந்தான். [illegible] நழுவி, கோவிலின் பின்பக்கம் போய் மரத்தடியில் [illegible] கொண்டான். மரத்தடியில் கோயில் அர்ச்சகர் வெற்றிலை [illegible] களிப்பாக்கும் எடுத்து வாயில் அதக்கிக் கொண்டு [illegible] 'என்ன' என்று கேட்டார்.

"நீங்கள் சொன்னது சரி, அவள் அரசருக்கு எதிராக [illegible] புலம்புகிறாள்..."

"முற்றிலும் கேட்டாயா?"

"முழுவதும் ஒரு வார்த்தை விடாமல் கேட்டேன்."

"என்ன செய்யப் போகிறாய்?"

"இப்பொழுதே பிரம்மராயரிடம் போய் [illegible] பேசியதைச் சொல்லப் போகிறேன்..."

"நல்லது... போய் வா. தொடர்ந்து கண்காணிக்க என்னுடைய மகன் இருக்கிறான். நீ எவ்வளவு [illegible] பிரம்மராயரிடம் போக முடியுமோ. அவ்வளவு சீக்கிரம் [illegible]

[illegible] அர்ச்சகர் சொல்ல, அந்த இளைஞன் தோளில் [illegible] போட்டுக் கொண்டு கோயிலை விட்டு [illegible].

[illegible] பிரம்மராயரின் ஒற்றர் படைகள் இல்லாத இடமே [illegible] செம்பியன் மாதேவிக்குத் தெரியவில்லை. [illegible] சிறப்புக்குக் காரணம், பிரம்மராயர் போன்ற [illegible] சேனாதிபதிகள்தாம் என்பதும் அவருக்குப் புரிய [illegible]

[illegible] உணவருந்தும்போது அவர்க்கு அருகிருந்து [illegible] இன்னொரு பெண் வந்து சேர்ந்து கொண்டாள். [illegible] பிரம்மராயரின் வேவுப்படையைச் சேர்ந்தவள் என்பது [illegible] மாதேவிக்கு மட்டுமல்ல; அங்கிருந்த எவருக்கும் [illegible].

28

[illegible] முதிர்ந்த செம்பியன் மாதேவியாருக்கு எதிரே [illegible] விரித்து, அதில் வெள்ளை வெளேரென்ற [illegible] வெஞ்சினங்களும் கூட்டும் பரிமாறி நெய்யூற்றி [illegible] நின்றார்கள்.

[illegible] மாதேவியார் உணவைப் பார்த்துக் [illegible] தொலைவில் தெரிந்த நீலவானத்தை வெறித்துப் [illegible]

[illegible] சிவனே... காலையில் எழுந்து பூஜை முடித்து [illegible] பசிக்கிறது. கடுமையாகப் பசிக்கிறது. [illegible] என்று நிறைய உணவு போட்டு உண்டால் பல [illegible] வருகின்றன.

[illegible] உடனேயே மூச்சுத் திணறுகிறது. நெஞ்சில் வலி [illegible] முதுகில் ஒரு அழுத்தம் பரவுகிறது. நல்ல கிறுகிறுப்பு [illegible] உடம்பில் ஒரு நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. வியர்த்துக் [illegible] சாப்பிட்டது போதும் என்று தோன்றுகிறது. [illegible] எழுந்தால், சாப்பிட்ட சிறிதுநேரத்திலேயே [illegible] பசிக்கிறது.

வைத்தியர் வந்து நாடி பிடித்துப் பார்த்துவி… நாடிகளுமே தளர்வாக இருக்கின்றன என்று சொன்… போய்விட்டார். 'உனக்கு இனி வைத்தியம் செய்ய… உன் உடம்பு மெல்ல மெல்ல அடங்கிக் கொண்டி… என்று சொல்லாமல் சொல்லி விட்டுப் போய்வி… தளர்ந்து வருவது தெரிகிறது. ஆனால் மரணம் எப்… என்று தெரியவில்லை."

செம்பியன் மாதேவி பெருமூச்சு விட்டார். இலை… உணவை மறுபடியும் பார்த்தார். யாருக்கேனு… கொடுத்துவிட்டுச் சாப்பிட்டால் நல்லது என்று… 'யாரேனும் விருந்தாளிகள் உண்டா' என்று ஆவலாக விசாரித்தார்.

"யாரும் இல்லையம்மா... நீங்கள்தான் சாப்பிடுகிறீர்கள்."

"நீங்கள் சாப்பிடவில்லையா?" செம்பியன்… வேகமாகக் கேட்டார்.

சேடிகள் இல்லையென்று தலையசைத்தார்கள்.

"நீங்கள் சாப்பிடாமல் இங்கு வேறு யாரும் சா… இல்லை. அர்ச்சகர்கூட சாப்பிடுவதில்லை. நீங்கள் சாப்… அம்மா..." சேடிப்பெண் ஒருத்தி சொன்னாள்.

"இல்லையடி. யாருக்கேனும் உணவு கொடுத்… சாப்பிடலாம் என்று தோன்றுகிறது. யாராவது இருக்கி… அர்ச்சகரையாவது அழைத்து வா..." என்று செம்பியன்… சொல்ல, அவர் சொன்ன நேரம் கோயில் வாசல்… நான்கு வடதேசத்து பைராகிகள் உள்ளே நுழைந்தார்கள்.

இடுப்பில் கோவணம், முதுகில் புலித்தோல், மூங்கில் கழி, அதில் செருகப்பட்ட சூலம், வேலாயுதம்… யில் குறுவாள். ஜடாமுடி, நீண்ட தாடி, மீசை, கழுத்தி… உருத்திராட்சங்கள், உடம்பெல்லாம் திருநீறு. அவர்… சேடிப் பெண் செம்பியன் மாதேவியிடம் அழைத்துப்…

"கோயிலில் பிரசாதமுண்டா..." பைராகிகள் கேட்டார்கள்.

செம்பியன் மாதேவி எழுந்து கைகூப்பினார். '… வாருங்கள்' என்று அழைத்தார். கைதட்டி சேடிப் பெண்… கூப்பிட்டார்.

…ர்களுக்கு என் எதிரிலேயே இலை …" என்று சொன்னார்.

… திரும்பி கோவில் நோக்கி வணங்கினார்கள். … பெரிய கங்காளத்திலிருந்து நீரிறைத்து முகம் கழுவிக் … மண்டபம் போக படியேறினார்கள்.

… வழிகாட்ட, மூன்று பக்கமும் திரை போடப் … அறைபோல மாற்றப்பட்டிருக்கும் மண்டபத்தின் … போனார்கள்.

… செம்பியன் மாதேவியை உற்றுப் பார்த்தார்கள். …' என்று கையுயர்த்தி வாழ்த்தினார்கள். 'சிவோ … மண்டபம் கிடுகிடுக்கக் கூவினார்கள்.

"… – அன்னமிருக்குமா...?"

… சம்பிரதாயமாய் கப்பரையை நீட்டினார்கள்.

"… வருக..." செம்பியன்மாதேவி இலைவிட்டு எழுந்து, … பிடித்துக் கொண்டு பிறகு சேடிகள் … நடந்து, குனிந்து அவர்களின் கால்களைத் … அவர்களுடைய உருத்திராட்சங்களைத் தொட்டு … ஒற்றிக் கொண்டார்.

… விபூதி எடுத்து அவர் தலையில் தடவினார்கள். … பூசினார்கள். ஒருவன் சட்டென்று முதுகுப்பக்கம் … விலக்கி, பரபரவென்று விபூதியை முதுகில் … தன் வலக்கையை செம்பியன் மாதேவி … கோர்த்துக் கொண்டான். உற்று அவரைப் … செம்பியன் மாதேவிக்கு அந்தச் செய்கைகள் … இருந்தன. என்ன என்பதுபோல் அவனை உற்றுப் [illegible]

"… சரியில்லையா...?" அவன் வடமொழியில் [illegible]

'… ஆம்' என்று செம்பியன் மாதேவி தலையசைத்தார்.

"… சில நொடிகளில் சரியாகி விடும்."

… இடக்கையில் விபூதியை எடுத்து சிறிது நேரம் … வைத்துக் கொண்டான். தலைக்கு அருகே வைத்து … ஊதினான். விபூதி பறந்து நாலாபக்கமும் பரவியது.

செம்பியன் மாதேவியை அவர் இடுப்பில் கைவைத்து நிமிர்த்தினான்.

"நிமிர்ந்து நில்லுங்கள் ஆழ்ந்து சுவாசியுங்கள்" [illegible] மொழியில் கட்டளையிட்டான்.

செம்பியன்மாதேவி அவ்விதமே செய்தார்.

"இப்போது இருமுங்கள்..." என்று கால்கட்டை மிதித்துக்கொண்டான்.

செம்பியன் மாதேவி மெல்ல இருமினார்.

"வேகமாக இருமுங்கள்..." என்று மறுபடியும் சொன்[illegible]

செம்பியன்மாதேவி மறுபடியும் இரும, [illegible] சட்டென்று ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது. எல்லாம் [illegible] விட்டதுபோல் ஒரு தோற்றம் ஏற்பட்டது. வாய்வழி[illegible] குபுக்கென்று ஏப்பமாய் வெளியேறியது.

"உட்காருங்கள்..." என்று அவருடைய இலை[illegible] பித்தான். அவர் உட்கார்ந்து கொண்டார்.

அவர்களுக்கும் உணவு பரிமாறப்பட்டது. உட்[illegible] கொண்டார்கள். அருகே சூலத்தையும் வேலாயுதத்[illegible] வைத்துவிட்டு, அவர்கள் இடையறாது சில [illegible] ஜெபித்தார்கள்.

புத்துருக்கு நெய் போடப்பட்டு, 'சாப்பிடுங்கள்' [illegible] சேடிகள் கைகாட்ட, அவர்கள் திரும்பி செம்பியன் [illegible]யைப் பார்த்தார்கள். செம்பியன் மாதேவி இரண்டு கைகளை[illegible] குவித்து 'சிவனடியார்கள் சாப்பிட வேண்டும்' என்று [illegible] சொன்னார்.

'நல்லது, நல்லது' என்று அவர்கள் கொச்சைத் [illegible] சொன்னார்கள். சாப்பிடத் துவங்கினார்கள். முதல் [illegible] உண்ட பிறகு, செம்பியன் மாதேவியை நோக்கி 'ஆகட்டும்' [illegible] கைகாட்டினார்கள். செம்பியன் மாதேவியும் உணவு உண்[illegible] துவங்கினார்.

இப்போது அவருக்குப் பசி அதிகமிருந்தது. உண[illegible] போது எந்தப் பிரச்சினையும் ஏற்படவில்லை. உணவு நன்[illegible] பிசையப்பட்டு, பற்களால் அரையப்பட்டு சுகமாய் வயிற்று[illegible] இறங்கியது.

[illegible] சிறிது கீரைக்கூட்டு சேர்த்து, பிறகு தயிர் சேர்த்து [illegible] செம்பியன் மாதேவி சாப்பிட்டார். 'வெகு நாட்[illegible] நன்கு உண்கிறேனய்யா' என்று அவர்களைப் [illegible]னார்.

[illegible] வாய்விட்டுச் சிரித்தார்கள். கை கழுவிக் [illegible] வாய் கொப்புளித்தார்கள்.

[illegible] மாதேவி வெற்றிலையும் பாக்கும் நீட்ட, [illegible] அடித்து, நசுக்கி வாயில் அதக்கிக் [illegible] அவர்கள் பையிலிருந்து கசக்கிய இலையை [illegible] இன்னும் கசக்கி அதையும் வாயில் அதக்கிக் [illegible] பலமான ஏப்பம் விட்டார்கள். 'மிக்க நன்றி' [illegible]த்தார்கள். 'சேடிப்பெண்கள் சாப்பிடலாமே' [illegible]ர்கள்.

[illegible] மாதேவி சேடிப்பெண்களைச் சாப்பிடப் [illegible] சொல்ல, அவர்கள் அங்கிருந்து அகன்றார்கள்.

[illegible] ஒருவன் எழுந்து திரையின் ஒரு பக்கம் [illegible] கொண்டான். இன்னொருவன் எழுந்து திரையின் [illegible] பக்கம் போய் நின்று கொண்டான். மூன்றாமவன் [illegible] பின்பக்கம் போய் நின்றான்.

[illegible] நிற்பது பார்த்தால், செம்பியன் மாதேவியையும் [illegible] இருந்தவனையும் தனித்துவிட்டு வேறு எவரும் [illegible] காவலிருப்பது போலிருந்தது.

[illegible] மாதேவி வியப்போடு எதிரே இருக்கிறவனைப் [illegible]டம் 'என்ன' என்று தமிழில் கேட்டார். அவன் [illegible]தேவியையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

[illegible] விளங்கவில்லையா... உங்களுக்கு என்ன [illegible] மொழியில் தட்டுத்தடுமாறி செம்பியன் [illegible]ார்.

[illegible] தெரியவில்லையா மகாராணி..." எதிரே [illegible] தமிழில் பேசி கைகூப்பினான்.

[illegible] மாதேவியை மகாராணி என்று இப்போது [illegible]வதில்லை. அவர் மகாராணியாக இருந்த [illegible]விட்டன. 'யார் இப்போது நம்மை மகாராணி [illegible]' - செம்பியன் மாதேவி கண்களைச் சுருக்கிப் [illegible]ப்பார்த்தார்.

அவன் ஜடாமுடியை அவிழ்த்து அசைத்து நகர்த்தினான். வழுக்கைத் தலை தெரிந்தது. தாடியையும் மீசையையும் களைத்தான். வேறு பட்டது.

"நான் மலையனூரான். ரவிதாஸனுடைய மலையனூரான். என்னை மறந்து விட்டதா மலையனூரான் சாம்பானை உங்களால் கொள்ள முடியவில்லையா. உங்கள் மகன் அமர்ந்த முதல் ஐந்து வருடங்களில், அந்தக் களில் நான் உங்களுக்கு மெய்க்காவலனாக இருந்தேனே மிருக்கிறதா...

ஆதித்த கரிகாலனைக் கொன்றது யார் என்று எல்லோரையும் சந்தேகப்பட்ட காலத்தில், உங்களை மகனையும் சுற்றி அறுநூறுபேர் கொண்ட எப்பொழுதும் எதற்கும் தயாராகி இருந்ததே. மிருக்கிறதா...

'அரண்மனையிலேயே அடங்கியிருக்க சோழதேசம் முழுவதும் வலம்வர வேண்டும்' என்று விரும்பியபோது உங்கள் விருப்பத்திற்கேற்ப, சோழ எல்லா தலங்களுக்கும் உங்களோடு படை நடத்தி பாதுகாப்பாக இந்த மலையனூரான் வந்தானே, கிறதா... சற்று பெருத்துவிட்டேன். முகம் ஏகப்பட்ட மன உளைச்சல்களால் உடம்பு நிறம்

கிட்டத்தட்ட முப்பத்து நாலு வருடங்களுக்கு இருபது வயது இளைஞனாக இருந்தபோது, உங்கள் மெய்க்காவலனாக நியமிக்கப் பட்டேன். உங்கள் படாமல் பாதுகாத்தேன். என் அனுமதியில்லாமல் எங்கும் நகர்ந்ததில்லை. 'சாம்பா, சாம்பா' என்று நூறுமுறையேனும் என்னை அழைத்து, தூக்கத்தில் 'சாம்பா' என்று என்னைக் கூப்பிடுவதை நான் கிறேன். என்னை நினைவிருக்கிறதா மகாராணி மிகவும் வாஞ்சையோடு குரல் தாழ்த்தி எதிரேயிருந்த பேசினான்.

செம்பியன் மாதேவிக்கு வயிறு பிசைந்தது அடைத்தது. படபடப்பு அதிகமாகி, மெல்லத் தன் தலையைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

செய்கிறது மகாராணி..."

உடல்நலம் சரியாக இல்லை. சிறிய அதிர்ச்சிகூட பெரிய வேதனையைக் கொடுத்துவிடுகிறது. தெரியவில்லை."

என்கிற சாம்பான், மகாராணியின் அவரின் இடக்கையை எடுத்து சில விநாடிகள் மெல்லக் கீழிறக்கினான். தன் இடுப்பிலுள்ள பையிலிருந்து பச்சிலை எடுத்து நசுக்கினான். க்கினான்.

வாயில் போட்டுக் கொள்ளுங்கள் மகாராணி..."

க்காயைவிட சிறிய உருண்டையை அவர் நீட்டினான். செம்பியன்மாதேவி பயத்தோடு பார்த்தார்.

கவலைப்படாதீர்கள். இன்றைக்கும் இந்தச் மகாராணியின் மெய்க்காவலன். உங்கள் உடம்புக்கு என்றால், என்னால் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியாது. உங்களை உயிருள்ளவரை அன்று சத்தியம் செய்தேனே... அந்தச் சத்தியம் மனதைவிட்டு நீங்காமல் இருக்கிறது. கவலைப்பட மருந்து. நல்ல மருந்து. உங்கள் படபடப்பைக் சாப்பிடுங்கள்..."

மாதேவி அந்த உருண்டையைச் சடக்கென்று கொண்டார்.

கீழே அதக்கி வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று காண்பிக்க, அவர் அவ்விதமே அதக்கி கொண்டார்.

உருண்டையிலிருந்து சுயமான ஒரு உணர்வு பரவி புகுந்து, வாயிலிருந்து நெஞ்சுக்குள் இறங்கி, வயிற்றில் பரவி, வயிற்றிலிருந்து உடம்பு அப்படியே சாய்ந்து கொள்ள வேண்டும் தோன்றியது.

இருக்கிறதே... என்ன மருந்து இது..." உற்சாகமாக மாதேவி கேட்டார்.

இருக்கட்டும். நீங்கள் ஏன் இப்படி நாடோடியாக சாம்பான் மறுபடியும் அடிக்குரலில்

"ஏன் இப்படி எல்லோரையும் வளர [illegible] இராஜராஜரை உங்கள் பிடிக்குள் வைத்திருப்பீர்கள் [illegible] நினைத்தேன். முற்றிலும் நகர்ந்துபோய், [illegible] போனாலென்ன என்று என் மௌனமாகி [illegible]

ஊரும் உறவும் சேர்ந்து ஏமாற்றி, உங்களை [illegible] உட்கார வைத்திருக்கிறது. ஏன் கோபமுற்று இருக்[illegible] தொண்டு என்று உங்களை நீங்களே ஏன் [illegible] கிறீர்கள். எங்கும் இருக்கப் பிடிக்காமல் ஏன் இப்படி [illegible] பிச்சைக்காரியாய் அலைகிறீர்கள்.

மக்களைச் சந்தித்து நியாயம் கேட்கப் [illegible] என்றுதானே களமிறங்கினீர்கள். நீங்கள் யாரையும் [illegible] எனக்குத் தெரியவில்லை. செங்கல்லால் [illegible] கோயில்களைக் கற்றளியாய் மாற்றுகின்ற வேலை[illegible] போகிறேன் என்று ஆரம்பித்து, தனக்குத் [illegible] கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதாய் கேள்விப்படு[illegible] மக்களைச் சந்திக்கவில்லையா... அல்லது மக்கள் [illegible] சந்திக்கவில்லையா... அல்லது நீங்களும் மக்களும் [illegible] வண்ணம் யாரேனும் நடுவே புகுந்து குழப்பம் [illegible] யிருக்கிறார்களா...

மதுராந்தகர் பதவியிறங்கியதும், இராஜராஜ[illegible] யேற்றதும் நீங்கள் எடுத்த சில முடிவுகள் கண்டு [illegible] எங்களுக்கு விடிவுகாலம் பிறக்கும் என்று நம்பினோ[illegible] – உங்களுக்காக நாயாய் உழைத்த நாங்கள் எந்த [illegible] வில்லை. உங்களுக்காக உயிரையும் தியாகம் செய்[illegible] செய்த அத்தனை வேலைகளும், வித்தைகளும் [illegible] இறைந்த நீராய் போய்விட்டது.

மதுராந்தகர் என்கிற உத்தம சோழரும் எங்களை[illegible] விட்டார். உத்தம சோழரின் மகன் மதுராந்தக கண்ட[illegible] எங்களைக் கைவிட்டார். நீங்கள் காப்பாற்றுவீர்[illegible] நாங்கள் காத்திருந்தோம். நீங்களும் எங்களைப் [illegible] விட்டீர்கள். மகாராணியாரே... உங்களுக்கு ஞாபக[illegible] சாம்பான் விழிகளை குத்திட்டு மகாராணியை [illegible] பார்த்துப் பேசினான். அவன் கண்களில் நீர் [illegible] நடுங்கியது.

29

[illegible]ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, நடுங்கும் [illegible] செய்து கொண்டு மலையனூரான் சாம்பான், [illegible]மாதேவி பார்த்து பேச்சுத் தொடர்ந்தான்.

[illegible] யார்குடிக்கு ஒருநாள் காலை, சக்கரவர்த்தி [illegible]சோழரிடமிருந்து ஸ்ரீமுகம் என்று ஒரு ஓலை வந்தது. [illegible]மிருந்து ஓலை வந்திருக்கிறது என்று பறையறி[illegible]

[illegible] போய் நின்று, 'உத்தமசோழரா ஓலை அனுப்பி [illegible] கொடுங்கள்' என்று கேட்டோம். 'சக்கரவர்த்தி [illegible] உத்தமசோழரல்ல; இராஜராஜத் தேவர்' என்று பதில் [illegible]ர்கள். நாங்கள் வாயடைத்துப் போனோம்.

[illegible]த்தில் என்ன எழுதியிருந்தது தெரியுமா. எங்கள் [illegible]ண்ணன் பிரம்மாதிராஜன் ரவிதாஸனையும், அடுத்த [illegible] இருமுடிச் சோழ பிரம்மாதிராயர் பரமேஸ்வரனை [illegible]யும், எங்கள் மனைவிமார்களையும், எங்கள் தாய் [illegible]ரையும், எங்களுக்குப் பெண் கொடுத்த பெரியோர் [illegible] அவர்கள் குடும்பத்தாரையும் எங்கள் அக்காள் – [illegible]க்குப் பிள்ளைகள் கொடுத்த பெரியோர்களையும், [illegible] குடும்பத்தாரையும் ஒட்டுமொத்தமாய் ஊரைவிட்டு [illegible] சொன்னார்கள்.

[illegible]டைய ஆறு வீட்டையும், நாங்கள் குடியிருந்த [illegible] வீடுகளையும் விட்டுவிட்டு, ஏரிப்பாசனமான [illegible] முக்கால் வேலி நஞ்சையை விட்டுவிட்டு, பெரிய [illegible] காட்டை விட்டு, தென்னந்தோப்புகளையும், [illegible]களையும் விட்டுவிட்டு, ஒட்டுமொத்தமாய் அந்த [illegible] விட்டு வெளியேற்றப்பட்டோம்.

[illegible]களைப் பிரம்பால் அடித்தார்கள். எதிர்த்தவர் [illegible] போட்டு இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள். வழி [illegible] சோழ மக்கள் நின்று காறி உமிழ்ந்தார்கள்.

[illegible]யால் குத்திக் கொன்று விடுவேன் என்று [illegible]யும், குழந்தைகளையும் பயமுறுத்தினார்கள். என் [illegible] எட்டி உதைத்தார்கள். என்னை கசையால் அடித் [illegible] முடியாத வார்த்தைகளைச் சொன்னார்கள்.

ஒருவன் ஓடிவந்து என் பூணூலை [illegible]
அந்தணனாடா நீ... துரோகி துரோகி' என்று கத்தினான் [illegible]
வெற்றிலை மென்று உமிழ்ந்த மண்சட்டியைக் கொண்டு [illegible]
எங்கள் அண்ணன் ரவிதாஸன் தலையில் போட்டு [illegible]
உடம்பெல்லாம் வெற்றிலை மென்ற எச்சில் வழிய [illegible]
அண்ணன் சேரதேசம் நோக்கி நடந்து போனார்.

மகாராணியாரே... இந்தக் கொடுமைகள் [illegible]
எங்கேனும் சொல்லப்பட்டனவா... யாராவது விவரித்தார் [illegible]
பெண் குழந்தைகள் கைக்குழந்தைகள், வயதுக்கு வந்த [illegible]
நிறைமாத கர்ப்பிணிகள், கிழவிகள், கிழவர்கள் [illegible]
யெல்லாம் அழைத்துக் கொண்டு ஒரு ஒற்றை மா [illegible]
கூட இல்லாமல், அடுத்த வேளை உணவுகூட இல்லாமல் [illegible]
உடைகூட இல்லாமல் கையில் ஒரு செப்புக் [illegible]
இல்லாமல்..."

மலையனூரான் சாம்பான் கண்மூடிக் கொண் [illegible]
அவன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வழிந்தது.

திரைச்சீலைக்குப் பின்னால் நின்று கொண்டிருந்த [illegible]
போர்வீரன் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுவதை செம்பியன் [illegible]
வியப்போடு பார்த்தார்.

"அவன் ஏன் அழுகிறான் என்று பார்க்கிறீர்களா [illegible]
ரவிதாஸனின் மூன்றாவது மகன் துர்கசரவணன். [illegible]
அவனுக்குப் பன்னிரண்டு வயது.

'எதற்காக வீட்டை விட்டுப் போகிறோம். ஏன் [illegible]
வீட்டை விட்டுப் போகிறோம். இது என் வீடு. இதை [illegible]
போக மாட்டேன்' என்று அவன் கூவி, கையில் [illegible]
கொண்டு நாலாபக்கமும் சுழற்றி நிற்க, அவனைக் [illegible]
கல்லால் அடித்தார்கள். எருமை மீது உட்கார வைத்து [illegible]
கட்டினார்கள். எருமையின் வாலைப் பிடித்து [illegible]
புரளவிட்டார்கள். முகமெல்லாம் சேறாக, தலை [illegible]
சேறாக அவனை அவிழ்த்துக் கொண்டு சமாதான [illegible]
கூட்டிக்கொண்டு போவதற்குள் போதும் போதும் [illegible]
விட்டது.

'நிறை கர்ப்பிணியாக மூன்று பெண்கள் இருக்கிறா [illegible]
ஒரு வண்டி கொடுக்கக்கூடாதா' என்று என் தாய் கேட் [illegible]

[illegible] பொதுமகள் என்று அழைத்தார்கள். பொது
[illegible] வண்டியேற உரிமை இல்லை' என்று சொன்னார்கள்.

[illegible] எங்கள் தாயை ஒருவன் பொதுமகள் என்று
[illegible] நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம். எங்கள் தாய்
[illegible] கத்த, 'இன்னும் ஒருமுறை பேசினால், உன்
[illegible] பொட்டுத்துணி இருக்காது' என்று எச்சரித்
[illegible]

[illegible] க்கணக்கான சோழர் கூட்டம். நடுவே நூற்றுப்
[illegible] கொண்ட எங்கள் குடும்பம். என்னால் மறக்க
[illegible] தாயே, இப்பேற்பட்ட கொடுமைக்கு நீங்கள்
[illegible] என்று நினைத்தேன். உத்தமசோழரின்
[illegible] ராஜராஜரின் ஆட்கள் முடித்துவிடுவார்கள் என்று
[illegible] தெரியும்.

[illegible] தாண்டியதுமே ரவிதாஸன் அவர்கள் எங்கள்
[illegible] தழுவி, "நான் ஏன் மௌனமாக இருந்தேன்
[illegible] வாழ்வதற்காக, ஏன் உயிர் வாழ வேண்டும்
[illegible] டேனென்றால் பழி தீர்ப்பதற்காக, நான் ஏன்
[illegible] வேண்டும் என்றால் – அது என்னுடைய கடமை –
[illegible] என்று சொன்னார்.

[illegible] கையால் காசு வாங்கி, உணவு உண்டு கொழுத்த
[illegible] உடையது. உங்களுக்கு ஒரு ஆபத்து என்றால்
[illegible] போம் என்று சத்தியம் செய்தவர்கள் நாங்கள்.

[illegible] ஒரு ஆபத்து என்றால் நீங்கள் வருவீர்கள்
[illegible] த்தோம். நீங்களும் வரவில்லை. உங்கள் மகனும்
[illegible]

[illegible] யான கண்டராதித்தனை அவர்கள் பக்கம்
[illegible] கொண்டு விட்டார்கள். தலைநிறைய விபூதியும்,
[illegible] இடுப்பிலே ஒற்றை ஆடை கட்டி, 'சிவனருட்
[illegible] என்று வளர்த்து விட்டார்கள். வேறு எதுவும்
[illegible] தலைதூக்காதவாறு பார்த்துக் கொண்டார்கள்.
[illegible] வடிகளை இடுக்கக் கொடுத்து, இதுதான்
[illegible] என்று மாற்றி விட்டார்கள். அவர்கள் மட்டும்
[illegible] யும், தேசத்தையும் இறுகப் பற்றிக் கொண்டு
[illegible]

தாயே உங்களை நம்பிய இந்தக் குடும்பத்[illegible] எப்பேற்பட்ட உதவிகள் செய்திருக்கிறீர்கள் தெரி[illegible] இப்போது போட்ட சோறு கசந்தது தாயே[illegible] இராஜராஜன் ஏமாற்றவில்லை. நாங்கள் [illegible] போலவே பழிதீர்த்துக் கொண்டான். ஆனால் [illegible] விட்டீர்கள் தாயே. எங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்[illegible] மௌனமாக இருந்து விட்டீர்கள். அவதிப்பட[illegible] எங்களைக் கைவிட்டு விட்டீர்கள்.

தாயே... ரவிதாஸன் சேர அந்தணர் [illegible] முன்குடுமி சோழியர்கள் ஒருநாளும் [illegible] மாட்டார்கள். இடது கையில் வேதமும், வலதுகை[illegible] தரித்தவர்கள் நாங்கள். தர்ப்பைப் புல் கையிலும், [illegible] செருப்பும் அணிந்தவர்கள் நாங்கள். எங்களுக்[illegible] தெரியும். சாஸ்திரமும் தெரியும். சண்டைப் பயிற்சியு[illegible]

சண்டைப் பயிற்சி சரிவராது என்று தெரிந்[illegible] நாங்கள் எங்கள் யுத்த முறைகளை வேறுவித[illegible] கொண்டோம். அண்ணன் ரவிதாஸன் காந்தளூர்[illegible] போர்களத்தில் இறந்த பிறகு, தம்பி பரமேஸ்வரன் [illegible] குலையுயிருமாய் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு இறந்[illegible] தலைமை தாங்கினேன்.

இனி இவர்களோடு நேரடியாகப் போரி[illegible] அர்த்தமில்லை என்று தெளிவாகப் புரிந்து கொண்[illegible] யுத்தம் வேறாக மாறியது. அந்த யுத்தத்தில் [illegible] உங்களையும் அழைத்துப் போவதற்கு வந்திருக்கிறே[illegible] மற்றவை இரவில் சொல்கிறேன். தற்போது உங்க[illegible] நடமாட்டங்கள் அதிகரித்து விட்டன. நான் எதற்[illegible] நேரம் பேசுகிறேன் என்று ஆட்கள் முன்னும் பின்னும்[illegible] துவக்கி விட்டார்கள். ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளுங்க[illegible] பேசுவோம்."

–அவன் சட்டென்று எழுந்தான். 'ஜெய விஜயீ [illegible] குரல் கொடுத்தான். நான்கு பேரும் அங்கிருந்[illegible] வக்ரகாளி இருக்கும் மண்டபத்திற்குப் போய் [illegible] கொண்டார்கள். செம்பியன்மாதேவி மறுபடியும் [illegible] விடப்பட்டார். திரும்பவும் அவருக்குத் தலை சுற்றிய[illegible]

மலையனூரான் என்றழைக்கப்படும் சா[illegible] ஐம்பத்து நான்கு வயது இருக்கும். ஆனால் அ[illegible]

[illegible]த்தை, கன்னத்தில் செழுமையை, கை கால்களின் [illegible] பார்க்கிற போது வயது குறைவாகவே மதிப்பிடத் [illegible] பொய்யான சடாமுடி தரித்திருந்தபடியால், [illegible] வயது பற்றி யாராலும் எதுவும் சொல்ல முடிய[illegible]

[illegible]னுக்கு அருகே முப்பது வயது மதிக்கத்தக்க [illegible] இளைஞன் இருந்தான். அவன் ரவிதாஸனுடைய [illegible] மகன். துர்கசரவணன் என்ற அவனை, துர்கா என்று [illegible] அழைப்பார்கள். அவனுக்கும் கற்றையான [illegible] இருந்தது. இடுப்பில் கோவணமும், முதுகில் கரடித் [illegible] தரித்திருந்தான். மிக திடகாத்திரமாக இருந்தான். மற்ற [illegible] உயரமாக இருந்தான். வெகுவேகமாய் ஓடக் [illegible] என்று அவனுடைய தொடைகள் தெளிவாக்கின.

[illegible]வுக்குப் பக்கத்தில், கிட்டத்தட்ட அதே உயரத்தில் [illegible] இன்னும் நல்ல நிறத்தில், பெரிய கண்களோடு, சற்று [illegible] உடம்போடும் பீமசேனனைப் போல இன்னொரு [illegible] இருந்தான். அவன் ரவிதாஸன் தம்பியான [illegible]ரின் நான்காவது மகன். பெயர் காளிதாஸன்.

[illegible]காவதாய் அமர்ந்திருந்தவனுக்கு இருபத்தோரு [illegible] இருக்கும். மெல்லிய உடம்பு. கூர்மையான பார்வை. [illegible] மூக்கு. மேலுதடு ஒரே கோடாக இருந்து, கீழுதடு [illegible] உடம்பில் பெண்மையின் சாயல் அதிகமிருந்தது. [illegible]களில் ரோமங்கள் அதிகமில்லாமல் உருவிவிட்டது [illegible] வழுவழுப்பாக இருந்தது. அவன் பெயர் [illegible]

[illegible] எல்லோருமே வெறும் விபூதி மட்டும் [illegible] பூசிக்கொண்டு, நெற்றியில் இரண்டு [illegible] இணைத்து அரக்கு நிற குங்குமத்தையும் [illegible]. அந்தக் குங்குமம் அவர்களுடைய முகத்தைக் [illegible] காட்டியது. எல்லோரும் வெற்றிலை போடுகிற [illegible] உடையவர்களாய் இருந்தார்கள். வெற்றிலையோடு [illegible] மென்றார்கள். நல்ல கனமான பட்டுப் பாயை [illegible] கட்டுகிற கயிற்றிலே செருகிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

[illegible] கொட்டைப் பாக்கை எடுத்து, மிகச் சிறிய [illegible] கொடுவாளால் வெட்டி அதைத் தண்ணீரில்

நனைத்து, தரையிலேயே போட்டு ஊறவைத்து, சிறிது பொறுத்து வாயில் அதக்கிக் கொண்டார்கள்.

வாயில் ஊறின உமிழ்நீரை, உடனே எழுந்து [illegible] துப்பினார்கள். அது பதப்பட்டு வந்ததும், [illegible] லுள்ள வெற்றிலையை எடுத்து, வேகமாக [illegible] சுருட்டி வாயில் போட்டுக் கொண்டார்கள்.

வெற்றிலை போடும்வரை எதுவும் பேசாமல், [illegible] போடுவதில் மும்முரமாய் இருந்தார்கள். அரைத்த [illegible] வெற்றிலையும், பாக்கும் ஒரு பதத்திற்கு வந்த பிறகு, [illegible] ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள் [illegible] திக்குகளிலும் பார்வையைப் படரவிட்டார்கள். உணவுக்குப் பிறகு - பாக்கும், வெற்றிலையும் பதமாக [illegible] ஊறி, ஒரு சுகமான அனுபவத்தைக் கொடுத்தன.

"சிற்றப்பா... இதுதான் வக்ரகாளியா..."

"ஆமாம்."

"சோழர்களின் குலதெய்வமா..."

"குலதெய்வங்களில் ஒன்று. சோழர்களின் [illegible] என்றால், அது தஞ்சையில் இருக்கின்ற நிசும்ப சூதனி. [illegible] கோரமான உருவம்."

"இந்த உருவம் அழகாக இருக்கிறதே சித்தப்பா..."

"ஆமாம். கடவுளைக் கட்டிளங்கன்னியாகப் [illegible] வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட எவனோ ஒரு சிற்பி [illegible] செதுக்கியிருக்கிறான். கைகளும் ஆயுதங்களும்தான் [illegible] என்று பறைசாற்றுகின்றன. மற்றபடிக்கு ஒரு மத்திம பெண்ணின் அடையாளந்தான் இது. ஒருவேளை இது [illegible] சொல்ல முடியாத கோயிலாகவும் இருக்கலாம்."

"எவ்வளவு பெரிய மண்டபங்கள், திரைச் சீலை [illegible] அழகாகக் கட்டிக்கொண்டு உள்ளே படுக்கை விரித்துப் [illegible] கொண்டால் குளிரோ, வெப்பமோ எதுவும் [illegible] மகாராணி செம்பியன்மாதேவி வாழ்க்கையை [illegible] அனுபவிக்கிறார் என்று நினைக்கிறேன்." காளிதா[illegible] கொஞ்சம் கோபம் கலந்த குரலிலே கூறினான்.

[illegible] அவருடைய வாழ்க்கை முடியப் போகிறது [illegible] உடல் நலம் முற்றிலும் குறைந்துவிட்டது. மனதில் [illegible] மட்டுமே இருக்கிறது. அவர் புத்தியும் தடுமாற [illegible] விட்டது. அதிகம் தனக்குள் பேசுகிறார் என்று நான் [illegible]. அவர் நாடியைப் பிடித்துப் பார்க்கும்போது, [illegible] பார்க்கும்போது, விழிகளில் அசைவைப் [illegible] அப்படித்தான் தோன்றியது. அதிகம் தனக்குள் [illegible] விழிகள் நிலைத்து நிற்காது. பித்தநாடி [illegible] இருக்கும். எவருக்கெல்லாம் நிதானம் [illegible] - அவருக்கெல்லாம் பித்தம் தலைக்கேறி விடும்."

[illegible]... இந்தக் கோயிலுக்கு நிறைய நிவத்தங்கள் [illegible] போலிருக்கிறது. மலர் மாலையைப் [illegible] எவ்வளவு அடர்த்தியாகக் கட்டியிருக்கிறார்கள். [illegible] தானியங்கள் வேறு இறைந்திருக்கின்றன. [illegible] அபிஷேகம் செய்திருப்பார்களோ..."

[illegible] காளிக்குமுன் தானியங்கள் கொண்டு வந்து [illegible] கொடுத்து விட்டுப் போயிருப்பார்கள்."

[illegible]?"

[illegible], நேர்ந்து கொண்டவர்கள் அப்படிச் [illegible] வழக்கம்."

[illegible] - அரசரைத் தவிர மக்களும் காளியை [illegible]..."

[illegible] நிச்சயமாய் அரசன் கட்டடம் கட்டித் தருவான். [illegible] களை நியமிப்பான். அந்த வேலையாட்கள் கிராமங் [illegible] தானியங்களை, பொற்காசுகளை வசூல் செய்து [illegible]."

[illegible], இது செழிப்பான கோயிலா சிற்றப்பா..." [illegible] நெருங்கிக் கொண்டு கேட்டான்.

[illegible] நிச்சயமாய் செழிப்பான கோயில்தான்."

[illegible] ஏன் இப்படிச் சிலைகளை வைத்து பூஜை [illegible]..." சாயா வியப்போடு கேட்க மலையனூரான் [illegible] சாம்பான் வாய்விட்டுச் சிரித்தான்.

[illegible] யாரேனும் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்க [illegible] என்று நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். [illegible] கேட்டு விட்டாய்.

[illegible], நாம் அந்தணர்கள். நமக்கு உருவ வழிபாடு [illegible]. ஆகம விதிகளைக் கடைப்பிடிக்கிறவர்கள்,

வேதமறியா அந்தணர்கள். நாம் வேதம் தெரிந்த [illegible] வேதத்திலும் மிக முக்கியமாக இருக்கின்ற அதர்வண [illegible] மிகத் தெளிவாகக் கற்றவர்கள், அதன் மூலம் நாம் சூட்சும [illegible] இருக்கின்ற சக்திகளைத் தொடர்பு கொண்டு, அந்தச் சக்தி [illegible] மூலம் இறைவனை அடைய முயற்சிக்கிறவர்கள். [illegible] கல்லை வழிபட வேண்டிய அவசியம் நமக்கு [illegible] இல்லை."

"அப்பொழுது யார் கல்லை வழிபடுகிறார்கள்?"

"எவருக்கு வைராக்கியம் இல்லையோ, எவருக்கு [illegible] புத்திக்கூர்மை இல்லையோ, எவரால் வேதபாராயணம் [illegible] முடியவில்லையோ, எவரால் மந்திர ஜபத்தைக் கைக்கொள்ள [illegible] முடியவில்லையோ, எவரால் குறுக்கு நிமிர்த்தி மணிக்கணக்கில் [illegible] உட்கார்ந்து, தன்னுள் தன்னைப் பார்க்க முடியவில்லையோ [illegible] அவர்கள் பக்தி என்கிற பெயரில் வெறும் விக்கிரக வழிபாடு [illegible] அந்த விக்கிரகத்துக்கு அபிஷேக ஆராதனைகளும் [illegible] கிறார்கள்.

அப்பொழுதும் மனம் அலைபாயும். அபிஷேகம் [illegible] செய்வதால் மனம் குவிந்து விடாது. மந்திரஜபம் [illegible] இறைவனிடம் சேர்க்கும். அந்த மந்திரஜபம், சூட்சும சக்திகளை [illegible] நமக்கு அருகே கொண்டுவந்து கொடுக்கும். அந்தச் சக்திகள் [illegible] நமக்கு இறைவனிடம் போவது எப்படி என்பதைத் தெளிவாக்கி [illegible] விடும்."

"சிற்றப்பா இதுதான் நம் பரம்பரை வழக்கமா..."

"ஆமாம்."

"இப்படிப்பட்ட நல்ல வழக்கம் இருந்தும் நாம் தோற்றுப் [illegible] போயிருக்கிறோமே... ஏன் சிற்றப்பா?" துர்கா கவலையோடு [illegible] கேட்டான்.

சாம்பான் முகம் திருப்பிக் கொண்டான். வெளியே [illegible] பார்த்தான். சிறிதுநேரம் அவன் பேசவே இல்லை. [illegible] பார்வை தொலைதூரத்திலேயே நிலைத்திருந்தது.

30

திருவக்கரை வக்ரகாளி சந்நிதியில் சாம்பான் [illegible] கல் போல் அமர்ந்திருந்தான். மற்ற மூவரும் அவனை [illegible] பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

[illegible] சிற்றப்பா... துர்கா கேட்ட கேள்விக்கு நீங்கள் ஏன் [illegible] சொல்லவில்லை. நம்முடைய வழிமுறை தவறா... [illegible] நாம் ஏன் தோற்றுப் போனோம். சிற்றப்பா?"

[illegible] கேட்டான்.

[illegible] சாயா. நம்முடைய வழிமுறை மிக உயர்வான [illegible] யஜுர், சாம வேதத்தைவிட அதர்வண வேதம் [illegible] சக்தி வெகு விரைவாகச் செயல்படக் கூடிய [illegible] சூட்சும சக்திகளை அது நமக்கு அருகில் வெகு [illegible] கொண்டு வந்து விடுகிறது. அதேநேரம் அந்த சூட்சும [illegible] திருப்திப்படுத்துவது என்பது எளிதான காரியமல்ல. [illegible] இருக்கும் பொழுதுதான் இந்த விஷயங்கள் நன்கு [illegible] தவறு செய்து விட்டால் சகலமும் தலை [illegible] விடுகின்றன."

[illegible] ஆனால் எங்கோ, ஏதோ தவறு நிகழ்ந்து [illegible] சிற்றப்பா..." காளிதாஸன் அருகே நெருங்கி வந்து [illegible]

[illegible] குழந்தாய். நம்முடைய பரம்பரையில் சில [illegible] நடந்துவிட்டன. பெண்கள் விஷயத்தில் சில பல [illegible] நடந்துவிட்டன. பெண்களும் பலவீனமாகி விட்டார் [illegible] மந்திர ஜபம் செய்து கொண்டிருக்கிற [illegible] ஒழுக்கக் கேடு நடந்தால் அந்த வீட்டின் [illegible] அசைத்துப் பிடுங்கப்படும். ஓடுகள் சரிந்து விழும். [illegible] அப்படி சூட்சும சக்திகள் கோபப்படும்படி [illegible] நடந்துவிட்டன. என்ன என்பது முக்கிய [illegible] அதர்வண வேதத்தைக் கைக்கொண்டு அதில் [illegible] கடும் ஒழுக்கத்தோடு இருக்க வேண்டும்.

[illegible] என்பதை பெண்களோடு உண்டான தொடர்பு [illegible] சிற்றப்பா..."

[illegible] பெண்களோடு என்பது மிக முக்கியம் சாயா. [illegible] அதர்வண வேதக்காரன் காசு கொடுத்துப [illegible] தன் மனைவியோடு எப்பொழுது வேண்டு [illegible] சந்தோஷமாக இருக்கலாம். ஆனால் மாற்றான் [illegible] தனக்கு இருக்கின்ற சக்திகளைக் கொண்டு [illegible] அவளை அனுபவிக்கிற போது, அவள் எழுந்து [illegible] வாரித் தூற்றுகிறபோது வீடு குலைந்து போய்

"அப்படி யாரும் நம் குடும்பத்தில் செய்துவி [illegible]" சாயா கன்னத்தில் கை வைத்துக் கேட்டான்.

"ஆமாம். அப்படிச் செய்து விட்டார்கள்..."

"யார் சிற்றப்பா..."

"யாரென்பது முக்கியமில்லை சாயா. நீ செ [illegible] என்பதுதான் முக்கியம்..."

"என்ன நடந்தது சிற்றப்பா. விரிவாகச் சொல் [illegible]" காளிதாஸன் வெகு அருகே வந்து கேட்டான்.

"வெகுநாளைக்கு முன்பு, உடையார்குடி [illegible] சொல்பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, [illegible] என்கிற பட்டத்தோடு கிட்டத்தட்ட ஒரு சிற்ற [illegible] ரவிதாஸர் கொலு வீற்றிருந்தபோது, கண்ணுக்கு [illegible] வரை வயலும் மற்ற தோட்டங்களும் நமக்குச் [illegible] இருந்தபோது, நாம் எது கேட்டாலும் கொண்டு வந் [illegible] உடையார்குடியும் சுற்றுப் புறங்களும் தயாராக இ [illegible] நம்முன் மண்டியிட்டு வணங்கி ஆசீர்வாதம் பெற் [illegible] அரசரும், அரசரின் துணைவியாரும் வரும்போது இ [illegible] தவறுகள் ஏற்பட்டுவிட்டன.

அரசரின் துணைவியாருக்கு ஏதோ [illegible] இருந்திருக்கிறது. உத்தம சோழருக்கு ஐந்து மனை [illegible] மனைவிகளுக்குள்ளும் பிணக்கு இருந்திருக்கிற [illegible] நான்காவது மனைவி மிகவும் வேதனைப்பட்டு, நம் [illegible] ஒருவனிடம் நெருங்கி இதைத் தீர்க்க வேண் [illegible] சொன்னபோது, சேர தேசத்தைச் சேர்ந்த அந் [illegible] பெண்ணின் வனப்பிலே மனதைப் பறிகொடு [illegible] அவளை மயக்கமடையச் செய்து அவன் அவளைக் [illegible] செய்துவிட்டான்.

யார் என்ன செய்ய முடியும் என்கிற அகம்பா [illegible] செய்ய முடியாது என்கிற திமிர்; விழித்தெழுந் [illegible] பெண்மணி பயந்து போய் எவருக்கும் சொல்லாம [illegible] போய்விடுவாள் என்கிற எண்ணம் – அவ்விதம் நடந் [illegible] விட்டான்.

ஆனால், விழித்தெழுந்த பிறகு அந்தப் [illegible] மன்னரிடம் சொல்ல, மன்னர் கோபப்பட, 'அவன் [illegible] விஷம் கலக்கத் துணிந்தாள். எனவேதான் அ [illegible]

[illegible] இருக்கின்ற பொறாமையை, வஞ்சனையை [illegible] கருதி – அவளை நிர்வாணமாக்கி உடம்பை [illegible] வருடினோம்' என்று பொய் சொல்லிவிட்டார்கள்.

[illegible] கூடவே இல்லை' என்று சோழதேசத்தின் மீது [illegible] தார்கள். அந்தப் பெண் மீது அபாண்டமாய் பழி [illegible] உத்தமசோழர் தன் மனைவியை ஒதுக்கி [illegible] அந்தத் தெருவில் நின்று, அவள் நம் வீட்டின் [illegible] வீசினாள். அவள் அப்படி மண் வீசிய ஏழாம் [illegible] வீடு நம்மிடமிருந்து பறிபோயிற்று..."

[illegible] அண்ணா ரவிதாஸர் எதுவும் சொல்ல [illegible] சிற்றப்பா..." – பரமேஸ்வரனின் மகனான [illegible] கேட்டான்.

[illegible] நடவடிக்கை எடுத்தால் குடும்பம் பிளவுபடும். [illegible] கோப்பு உடையும், ஒரு குடும்பமாய், ஒற்றுமை [illegible] பொழுதுதான் சோழ தேசத்தின் அரசியலையே [illegible] பார்க்க முடிந்தது. சோழமன்னரையே காலில் [illegible] வைத்தது. சோழ தேசத்தின் மன்னருக்கு எதிராக [illegible] ஓரமாக வைக்க முடிந்தது. இந்தக் [illegible] கலையக்கூடாது என்று பெரியமனது செய்து [illegible] மன்னித்து விட்டார்.

[illegible] உச்சாடனம் செய்கிறவன் பெண் சாபத்தைப் [illegible] டாது. வேறுவிதமாகச் சொல்வதென்றால், ஒரு [illegible] நிர்மூலப்படுத்த வேண்டும் என்றால், அந்தக் [illegible] பெண் சாபம் பெற்றால் போதும், அந்தக் குடும்பம் [illegible] மண்ணாகப் போய்விடும்..."

[illegible] மூன்று பேரும் சாம்பானை உற்றுப் பார்த்துக் [illegible] த்தார்கள். சாயா பளிச்சென்று முகம் மலர்ந்தான். [illegible] சாயாவை சாம்பான் உற்றுப் பார்த்தான்.

[illegible] புரிந்து விட்டது சிற்றப்பா..." சாயா உரக்கச் [illegible]

[illegible] நம் குடும்பம் அழிந்ததோ, அதனாலேயே சோழ [illegible] மறுபடியும் அழிக்க நீங்கள் முயற்சி [illegible] மாமன்னன் இராஜராஜ சோழனின் குடும்பத்தை [illegible] ஒரு பெண் தேடி இங்கு வந்திருக்கிறீர்கள் [illegible] சிற்றப்பா..."

சாம்பான் சிரித்தான். மெல்ல கைநீட்டி, [illegible] தலையில் கைவைத்தான். 'ஜெய விஜயீ பவ' என்று [illegible] கொடுத்தான்.

"கெட்டிக்காரன். நீ சொல்வது சரி. கொல்லிமலையில் யாகம் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். படைகளைத் திரட்டி நம்முடைய தலைவர் [illegible] பரமேஸ்வரனும் தண்டிக்கப்பட்டதற்கு, நம் [illegible] பெண்களும், கிழவர்களும், குழந்தைகளும் தெருவில் [illegible] விரட்டப் பட்டதற்குப் பழிவாங்க முடியாது. நமக்கு அந்த [illegible] இல்லை.

நம்முடைய வலிவு – மந்திர உச்சாடனம் [illegible] தந்திர உபாசனை. எனவே, கொல்லிமலையில் [illegible] இடைவிடாது இராஜராஜனைச் சரிப்பதற்கு, அவன் [illegible] நலத்தைக் குலைப்பதற்கு. அவன் வீட்டுக்குள்ளே [illegible] ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் சக்திகளை ஏவிக்கொண்டு இருக்கிறோம். தேசம் முழுவதும் பலவீனப்பட்ட பெண்களைக் கலந்து [illegible] உண்டு பண்ணவும் சூட்சும சக்திகளை ஏவிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

சாயா... அந்த யாகம் பூர்த்தியாகின்ற [illegible] இருக்கிறது. ஆயிரம் இருப்பினும், நம்மீதும் தவறு [illegible] முழு உக்கிரத்தோடு அந்த ஹோம குண்டத்தில் [illegible] வற்றலை அடித்து இராஜராஜனை ஒழியச் செய்ய [illegible] வில்லை. அந்த மனவலிவு நமக்கு இல்லை.

உண்மையிலேயே இராஜராஜனால் பாதிக்கப்பட்ட [illegible] கருமிளகு எடுத்து ஹோமகுண்டத்தில் வீசி எறிந்த [illegible] என்றால், முழு ஆத்திரத்தோடு அடித்தார்கள் என்றால் [illegible] அதிலிருந்து கிளம்பும் புகையைச் சூட்சும சக்திகள் [illegible] கொண்டு, யார் இந்தக் கெடுதலைச் செய்தார்களோ அவர் முகத்திலே உமிழ்ந்து விடும்.

மிகவும் யோசித்து ராஜராஜனுக்கு எதிராக [illegible] – செம்பியன் மாதேவி இருக்கிறார் என்பதைப் புரிந்து [illegible] அவளைக் கொல்லிமலைக்கு அழைத்துப்போகவே வந்திருக்கிறேன்..." மலையனுரான் என்கிற [illegible] சொன்னான்.

"இது நடக்குமா சிற்றப்பா..."

[illegible] நடக்குமா என்று கேட்கிறாய் காளிதாஸா..."

[illegible] கருமிளகு அடித்தால் ராஜராஜன் [illegible]?"

[illegible] வாசலில் மண் எறிய, நாம் சரிந்து [illegible] அவர்கள் குடும்பத்திலிருந்து ஒரு பெண் [illegible] அடித்தால் இராஜராஜன் குடும்பம் சிதறாதா... [illegible] பிள்ளைக்கும் சண்டை ஏற்படாதா... அவனுடைய [illegible] வலது காலும் கடுமையாய் பாதிக்கப்படாதா. [illegible] புத்தி பிசகாதா. எனவே, நாம் தாக்கப்பட்ட [illegible] அவனையும் தாக்க இந்தக் கிழவியை நாம் [illegible] போக வேண்டும்..."

[illegible] கிழவியை அழைத்துப் போவது அவ்வளவு எளிதா [illegible] கேட்டான்.

[illegible] எளிது. அதற்கென்று தனியே வசிய மந்திரம் [illegible] அந்த வசிய மந்திரத்தை நான் அவளுடைய [illegible] கலந்து விட்டேன். அதற்காகத்தான் உணவு [illegible] நேரம் பார்த்து இங்கு வந்தேன். இன்று இரவு [illegible] செம்பியன் மாதேவி தன் இடம் விட்டு நகர்ந்து [illegible] சந்தேகம் இல்லை..."

[illegible] தூணில் சாய்ந்து உட்கார்ந்தபடியே கண்மூடி [illegible] கொண்டார்கள்.

[illegible] நேரம் கிணற்றடியில் குளித்துவிட்டு, அங்குள்ள [illegible] தோல் பரப்பி உட்கார்ந்து ஜபம் செய்யத் [illegible].

[illegible] ஒரு குறை இருக்கிறது..." சாயாவின் முகத்தைக் [illegible] ஒரு வாளிப்பான இளம் பெண் அவன் காலில் [illegible] கைகூப்பினாள். சாயா மனதை இறுக்கிக் [illegible] 'என்ன' என்று கேட்டான்.

[illegible] நான்கு வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. [illegible] ஐந்து வருடம் ஆகிவிட்டது. இன்னம் [illegible] இல்லை. என் கணவர் இரண்டாம் திருமணம் [illegible] போகிறேன் என்கிறார். அப்படிச் செய்தால் என் [illegible] இன்னமும் மோசமாகிவிடும். வாழ்க்கையில் பிடிப்பு [illegible] குழந்தைப்பேறு ஏற்பட நீங்கள் ஏதேனும் மருந்து

தர வேண்டும்" - கண்களில் நீர் வர அந்தப் பெண் நோக்கிக் கேட்டாள்.

சாயா மனம் ஒருமித்து தன்னுள் பார்த்தான் தேடினான். அவள் கருப்பை இயல்புக்கு மாறாய் இருந்தது என்பதை அவனால் உணர முடிந்தது.

இடுப்பிலிருந்து கத்தியை உருவினான். தன் ஒன்றை உச்சியில் அறுத்தான். சுருட்டினான். நேரம் வைத்துக் கொண்டான். கத்தியை செருகிக் கொண்டான். அந்தப் பெண்மணியை புன்னகையோடு ஆசீர்வதித்தான்.

"நல்லது சகோதரி. உன்னுடைய குறை என்ன நான் உணர்ந்துவிட்டேன். இதோ, இது என்னுடைய இதை எந்த நேரமும் இடுப்பில் இறுக்கிக் கட்டிக்கொள் இறுக்கிக் கட்டிக்கொள்வதால் உன்னுடைய வேறுவிதமான நிலைக்கு நகரும். அந்த நிலைக்கு ஒரு மூன்று மாதத்திற்குள் உனக்குக் கரு உற்பத்தி நிச்சயம் உனக்குக் குழந்தைப் பேறு உண்டாகும் வேண்டாம். ஜெய விஜயீ பவ..." என்று வாழ்த்தினான்.

"ஐயா... என் பொருட்டு உங்களுடைய சடாமுடி அறுத்துக் கொடுத்தீர்களே. உங்களுக்குப் பதிலுக்கு நான் கைம்மாறு செய்யப் போகிறேன். உங்கள் பாதம் என்று அருகே வந்தாள்.

"நில். மறந்து போயும் என்னைத் தொட்டுவிடாதே. அது நல்லதல்ல. விலகிப் போ. உனக்குக் கடவுள் யிருப்பார். பராசக்தி வக்ரகாளியைத் தினமும் பெருக்கி சுத்தமாக வைத்திரு. அந்த சேவைசெய்து கொண்டு முடிந்த போதெல்லாம் நறுமணப் புகை போட்டுக் அது போதும். ஜெய விஜயீ பவ..." என்று அவளை விலக்கி

அந்தப் பெண் சந்தோஷமாகக் கோவிலுக்குள்

சாம்பான், சாயாவைத் திரும்பிப் பார்த்தான்.

"சாயா... உன்னைப் பார்க்கிற போது என் அப்பா ரவிதாஸனைப் பார்ப்பதுபோலவே இருக்கிறது. அழகாக அந்தப்பெண்ணைப் புறக்கணித்தாய். தலைவனாக நம் குடும்பங்கள் ஏற்று, மறுபடி

நாம் வருவோம் என்று நினைக்கிறேன். ஜெய சாம்பான் நிதானமாகச் சொன்னான்.

நால்வரும் மறுபடியும் கண்ணை மூடி ஜபம் செய்தார்கள். மெல்ல இருட்டத் துவங்கியது.

விசிறிக் கொண்டிருக்க, செம்பியன்மாதேவி கண்ணயர்ந்தார். தூக்கத்திற்குள் ஆழ்ந்து கனவு முளைத்தது. அவருடைய பதின்மூன்று வந்தது.

யுத்த களம். கண்டராதித்தர் முன்னே குதிரையில் பின்னே சிறு தேரில் விரைகிறாள். உட்கார சிறிய கொள்ள நடுத்தடியும்தான் இருக்கின்றன. கணவர் கண்டராதித்தர் அளவுக்கு அவள் சிறுதேரின் வேகம் போதவில்லை. தேர் ஓட்டு திறமை போதவில்லை.

"வேகமாகப் போ..." அவள் பதட்டமாய் கூவ, முடியும்..." தேரோட்டி குரல் கொடுக்கிறான்.

குரல் அவள் மகன் உத்தம சோழன் குரலாக முதுகு உத்தமசோழன் முதுகாக இருக்கிறது. அவன் சினம் வருகிறது.

காட்டில் நின்று விடுகிறது. உத்தமசோழனின் ஆரத்தியெடுத்து செம்பியன் மாதேவியை கள்.

அம்மா' என்று கொஞ்சுகிறார்கள். தலையில் கிறார்கள்.

கண்டராதித்தரைக் காணவே காணோம். அவர் லோகம் போய்விட்டதாய்ச் சொன்னார்கள். இனி வாய்ப்பே இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

காட்டில், அவளுக்குத் தெரிந்தவர்கள் கூச்சலாய் வரவேற்றாலும், கண்டராதித்தர் அங்கு இல்லாதது துக்கமாக இருந்தது.

ராதித்தர் எங்கு போனார்?"

போய்விட்டார். திரும்பி வர மனமில்லாமல் ஒதுக்கருளி விட்டார்..."

"ஏன் அப்படி..." செம்பியன் மாதேவி [illegible] கேட்டாள்.

"உன்னையும் உன் பிள்ளையையும் [illegible] சகலமும் துறந்து தேசம் விட்டு வெளியேறி [illegible]

உத்தம சோழனின் மனைவியருள் [illegible] கத்தினாள். சொன்னவள் மீது செம்பியன் [illegible] கோபமும் வந்தது. பயமும் வந்தது.

"அடி நாயே..." உத்தமசோழன், [illegible] மனைவியை வெட்டப் போனான்.

செம்பியன்மாதேவி, 'ஐயோ' என்று கத்தினாள் [illegible] கனவு கலைந்தது.

31

'சோழ தேசத்தின் சூரிய வெளிச்சமான [illegible] சோழ உடையார் அவர்களுக்கு...

ஒற்றர்படைத் தலைவன் கடுவன்காரியின் [illegible] நமஸ்காரம். தேவரடியார்கள் கூட்டத்துடன் நலமே [illegible] வந்து சேர்ந்தேன். இங்கே அரசர் தேவரடியார்களை [illegible] கொள்ள, வரைபடங்கள்அடங்கிய பெட்டிகள் [illegible]

சேனாதிபதி பிரம்மராயரும், அவருடைய [illegible] கூட்டமும் அரசருக்கு அருகேதான் இருக்கின்றன. [illegible] சுற்றிய மெய்க்காவல்படை மிக கவனமாகவும், [illegible] இருக்கின்றது. அரசரைத் தொலைவிலிருந்து [illegible] கூட என்ன என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் [illegible] லிருந்து பார்க்கச் சொல்கிறார்கள்.

அரசரோடு பஞ்சவன்மாதேவியும், அவரது [illegible] இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறியாமல் தொடர்ந்து [illegible] போய் வேவு பார்த்ததில், அரசருக்கு மெல்லிய [illegible] உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டதைக் காண முடிந்தது [illegible] புரட்டி வாயிலெடுத்தார்.

[illegible] பொதுமக்கள் எவரையும் சந்திக்கக்கூட விடாது, [illegible] தஞ்சையை நோக்கிப் பயணப்படுங்கள் [illegible] விட்டார்கள். தஞ்சையிலுள்ள அரண்மனையில் [illegible] வைக்கப் போகிறார்களாம். மெய்க்காவல் [illegible] அதிகம் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சை [illegible] யிலிருந்தபடியே கோயில் வேலைகளை அரசர் [illegible] பார்த்து துவக்கி விடுவார் என்று சொல்கிறார்கள்.

[illegible] சிற்பிகளோ, கல்தச்சர்களோ தஞ்சைக்கு [illegible] இந்த வரைபடங்களை மன்னர் பார்த்து ஒரு [illegible] பிறகு, அவர்களுக்கு ஓலை அனுப்பப்படும் [illegible] யார் என்ன சொன்னாலும், எவர் எப்படித் [illegible] மன்னர் கோயில் கட்டுவதில் உறுதியாக

[illegible] முழுவதும் பரவலாக மழை பெய்திருக்கிறது. [illegible] புரண்டு ஓடுகிறது. இரண்டாம் போகம் [illegible] பால் பிடிக்கத் துவங்கி விட்டன. கரும்பு [illegible] அதிகம் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible] பெருகி, விரவிக் கிடக்கின்றன. மக்கள் [illegible] பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[illegible] உடையாளூருக்குப் பயணப்பட்டிருக்கிறார் [illegible] அவர் வீட்டிலுள்ளோர் மூலம் அறிந்தேன். [illegible] தான் கருவூர்த்தேவர் அமர்ந்திருக்கிறார். [illegible] சேனாதிபதி பிரம்மராயரின் மகன் [illegible] உடன் இருக்கிறான். மிக ரகசியமாய் [illegible] ஏதோ பயிற்சி கொடுப்பதாக இங்கு பேசிக் [illegible]

[illegible] மாதேவியின் கொடி பட்டொளி வீசிப் [illegible] அரசரை அவர் கண்ணும் கருத்துமாகக் கவனித்துக் [illegible] அரசரின் மற்ற மனைவியர் பழையாறையிலும், [illegible] இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறோம்.

[illegible] செம்பியன்மாதேவியார், திருவக்கரை [illegible] காளி அம்மனுக்குக் கற்றளி எழுப்பி கடுந்தவம் [illegible] டிருப்பதாகவும், இருமல் ஈளையால் பாதிக்கப் [illegible] தைப்படுவதாகவும், மருந்துகளில் குணமாகாமல் [illegible] கொண்டிருப்பதாகவும், தனித்துப் பேசிக் கொண் [illegible] இங்கு நம்மைச் சார்ந்த ஒரு ஒற்றன் கூறினான்.

உங்களுடைய ஒற்றர்படை அரசனைச் [illegible]
தஞ்சையைச் சுற்றிலும் வெகுபலமாய் ஊன்றப்பட்டி[illegible]
தஞ்சையின் அதிகாரிகளோடு பேசிப் பார்த்ததி[illegible]
களுக்கும் அரசர் கோயில் கட்டுவதில் விருப்பமில்[illegible]
தெரிகிறது. பகல், இரவு தூங்கமுடியாமல் கூடுதல் [illegible]
வந்து சேரும் என்று சலித்துக் கொள்கிறார்கள்.

போர் ஒரு பழக்கமான விஷயம். துணிந்து [illegible]
நாழிகைகள் வேகமாகப் போரில் ஈடுபட்டால் வெற்றி [illegible]
வீரமரணம் என்று தெரிந்துவிடும். பிறகு [illegible]
ஏற்றபடியோ, வீரமரணத்திற்கு ஏற்றபடியோ [illegible]
அமைந்துவிடும்.

ஆனால் வருடக்கணக்கில் மெல்ல மெல்ல [illegible]
வேண்டிய கோயிலை முதன்மையாக வைத்துக் கொ[illegible]
வேறு விஷயங்கள் ஏதேனும் செய்யமுடியுமா என்ப[illegible]
கவலையாக இருக்கிறது என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

அந்தணர் குடியிருப்புகளிலும் இதுபற்றிய சிறிய [illegible]
நான் உணர்ந்தேன். 'இது அவசியமில்லையே... அக்னி [illegible]
அதைவிட உயர்ந்த விஷயம் வழிபடுவதற்கு உண்டா' [illegible]
தலைமை அந்தணர் கேட்க, மற்றவர்கள் தலையா[illegible]
நான் நேரில் பார்த்தேன்.

தஞ்சையின் மூலப் பண்டாரம் முழுவதும் இ[illegible]
வேறு எங்கோ ரகசியமாய் வைக்கப்பட்டதாய் [illegible]
கிடைத்தது. இது எவ்வளவு உண்மை என்று தெரியவில்[illegible]
போட்ட பல்லக்கு வண்டிகளில் பொற்காசுகளை இ[illegible]
யிருக்கலாம் என்று நமது ஆள் சொல்கிறான்.

என்னை இதுவரை யாரும் சந்தேகிக்கவில்லை. [illegible]
மிக கவனமாய் என்னைப் பின்தொடர்ந்து வருகிறார்கள் [illegible]
எழுதப் படிக்கத் தெரியாத வெறும் காவலாளியாய் [illegible]
வருகிறேன்.

தொடர்ந்து மாமன்னரைப் பற்றி உங்களுக்குத் [illegible]
அனுப்புகிறேன். மாமன்னர் திருவையாறிலிருந்து [illegible]
நோக்கிக் கிளம்பிவிட்டார். நான் இரண்டு நாள் இ[illegible]
விட்டு பிரம்மராயரின் அசைவுகளைத் தெரிந்துகொண்டு [illegible]
மன்னரைப் பின்தொடர்வேன். தஞ்சையிலிருந்து ம[illegible]

[illegible] ஓலை அனுப்புவேன். இவை என் எழுத்து -
[illegible]

[illegible] ஓலைகளுக்கு மஞ்சள் பூசினான். வாங்கி
[illegible] பச்சைக் கற்பூரத்தை மேலே தடவினான்.

குதிரையின் சேணத்தைத் திறந்து, அதற்குள்ளே
[illegible]படி வைத்தான். குதிரைச் சேணத்தை மறுபடி
[illegible]தைத்தான்.

[illegible] தங்கியிருந்த ஒட்டு வீட்டை விட்டு வெளியே
[illegible]ளில் நின்ற இளைஞனிடம் குதிரைச் சேணத்தைக்
[illegible] குதிரையைக் கட்டச் சொன்னான்.

பதினேழு வயது இளைஞன் குதிரையில்
[illegible], கடுவன்காரி, கவனமாகப் பார்த்தான். அந்த
[illegible] தட்டிக்கொடுத்து விடைகொடுத்தான்.

குதிரை, இராஜேந்திர சோழர் இருக்கும்
[illegible] நோக்கி மிதமான நடையில் அந்த
[illegible] செலுத்தப்பட்டது.

[illegible]திர சோழருடைய ஒற்றன் கடுவன்காரி, தான்
[illegible] வெள்ளாளர் வீட்டிலிருந்து விடைபெற்றுக்கொண்டு,
[illegible] அந்தக் கிராமத்தை விட்டு சாலை மீது
[illegible]

[illegible] சாலையோரம் மருவூரின் காவல் தெய்வமான
[illegible]ருந்தாள். சிறிய கோயில் கட்டி, முன்னே
[illegible] கட்டி, அவளுக்கு நித்தியப்படி சுற்றுப்புற
[illegible] வாழும் மக்கள் வந்து வணங்கி, பூஜை செய்து
[illegible]த்தார்கள். அவள் அனுமதி பெற்றே ஒவ்வொரு
[illegible] நடத்தி வந்தார்கள். முழங்கை உயரமுள்ள
[illegible] அமைப்புள்ள மாயா சிரித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

[illegible]ன்காரி கோயிலுக்குள் நுழைந்தான். இடுப்பில்
[illegible]டிக் கொண்டான். சட்டியில் வைத்திருந்த திருநீறை
[illegible]ற்றியில் பூசிக் கொண்டான்.

[illegible] சோழ தேசத்தவனாயினும், சோழ மன்னரை
[illegible]க்கின்ற வேலை எனக்குக் கொடுத்திருக்கிறாய்.
[illegible], பிள்ளையையும் என்னுடைய தலைவர்களாக,
[illegible]க்கக் கொண்டிருப்பினும், மகனுக்காகத் தந்தையை
[illegible]க்கின்ற ஒரு இடத்தை அளித்திருக்கிறாய்.

இராஜேந்திர சோழரின் வளமான எதிர்கா[illegible] சோழ தேசத்தின் சிறப்பான எதிர்காலம் கருதி, [illegible] நான் தொடர்ந்து செய்ய இருக்கிறேன். [illegible] பலபேர் புகழ்ந்து சொல்லக் கேட்டிருக்கிறே[illegible] பிரியமுள்ள காவல் தெய்வம்., பக்தர்களின் [illegible] உடனடியாய் நிறைவேற்றுகின்ற தேவதை [illegible] கேட்டிருக்கிறேன்.

தாயே... என்னால் மன்னருக்கோ, மன்னரின் [illegible] இராஜேந்திர சோழருக்கோ எந்த தொந்தரவும் [illegible] இயன்றவரை இந்தச் சோழதேசத்துக்கு நன்மை [illegible] வாழ்க்கையை எனக்குத் தர வேண்டும்.

என்றைக்கு ஒற்றர் படையில் சேர்ந்தேனோ, [illegible] குடும்பம் என்பதையும், குழந்தைகள் பெறுவது [illegible] நான் மறந்து விட்டேன். இவைகள் இருப்பவ[illegible] ஒற்றனாக இருக்க முடிவதில்லை.

இவையற்று தனியே திரிகின்ற எனக்கு [illegible] துணை. நீயே ஆறுதல். அடுத்து நான் செய்யும் [illegible] எனக்கு அருகேயிருந்து என்னை ஆசீர்வதிக்க வேண்[illegible] சோழ தேசம். வாழ்க சோழமன்னர் இராஜ[illegible] இளவரசர் இராஜேந்திரத் தேவர். அம்மா மருவூர் [illegible] வாழ்க...” – நெடுஞ்சாண்கிடையாய் விழுந்து [illegible] வாசலுக்கு வந்தான். படகோட்டி தொலைவில் [illegible] நிற்பது தெரிந்தது. அவனை நோக்கி நடக்கத் துவ[illegible]

தன்னை நோக்கி கடுவன்காரி வந்ததும், [illegible] தோப்புக்குள் நுழைந்தான். இருவரும் சற்று [illegible] இடத்திற்குப் போனதும் அருகருகே நின்றுகொண்[illegible]

“என்ன விஷயம்...” – கடுவன்காரி கேட்டான்.

“எல்லோரிடமும் சொல்லிவிட்டேன். மொத்த[illegible] ஆறு பேர். அனைவரும் உங்களைப் பார்க்க [illegible] இருக்கிறார்கள்....” – கடுவன்காரியின் வினாவுக்கு [illegible] பதிலளித்தான்.

“எல்லோரும் நமது ஒற்றர்கள்தானா ?”

“ஆமாம் ஐயா... சந்தேகத்திற்கிடமில்லா[illegible] ஒற்றர்கள்தான்.”

[illegible] எவரேனும் இடையில் புகுந்திருக்க வாய்ப்பிருக்

[illegible]யென்று அடித்துச் சொல்ல என்னால் இயலாது. [illegible] யார் ஒற்றர், யார் சாமான்யர், யார் எவருக்கு [illegible] கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கடினம். இருப்பினும், [illegible] எதுவும் சோழதேசத்திற்கு எதிராக இல்லை [illegible]த்தால் இந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்டியிருக்கிறேன். [illegible]பொழுது வருகிறீர்கள் ?”

[illegible] எங்கே...” கடுவன்காரி கேட்டான்.

[illegible] எல்லைப்புறத்தில் கருந்தட்டார்குடி [illegible]படும் கம்மாளருடைய கிராமப் பகுதியில்...”

[illegible]யா... பக்கத்தில் அக்ரஹாரம் ஏதும் இருக்கிறதா ?”

[illegible] கருந்தட்டார்குடியைச் சுற்றி வேளாளர்களும், [illegible] இருக்கிறார்களே தவிர, அந்தணர்கள் யாரும் [illegible]வதான் அந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தேன்.

[illegible] அந்தணர்களை ஒருபோதும் நம்பாதே... அவர்கள் [illegible] பிரம்மராயரின் ஆட்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். [illegible] ஆட்கள் மன்னருடைய ஆட்கள் என்றும் [illegible]லை. அவர்கள் தனிவழியில் செயல்பட்டுக் [illegible]கிறார்கள். சிலசமயம் மன்னருக்கு எதிராகவும் [illegible]கிறார்கள். எனவே, நம்முடைய விஷயங்களில் [illegible] ஒருபோதும் இல்லாமல் இருப்பதே நல்லது.”

[illegible] எப்பொழுது வரப்போகிறீர்கள் ?”

[illegible] இரவு கருந்தட்டார்குடியில் சந்திக்கிறேன். நீ [illegible]விட்டு முன்னதாக அங்கு போய்விடு...” [illegible] படகோட்டிக்கு விடைகொடுத்தான்.

[illegible] ஆறு ஒற்றர்கள். இராஜேந்திர சோழரால் [illegible]யும், மாமன்னரையும் வேவு பார்க்க அனுப்பப் [illegible] பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிற [illegible] ஒன்றுகூடி கடுவன்காரியிடம் பேசப் [illegible]

என்ன நடக்கிறது திருவொற்றியூரில்... [illegible] சோழரின் எண்ணம் என்ன... மாமன்னர் இராஜரா[illegible] கட்டுவதைப் பற்றி என்ன அபிப்ராயம் கொண்டி[illegible] தொடர்ந்து கோயில் கட்டுகின்ற ஒரு காரிய[illegible] ஆரம்பித்தால், தஞ்சையினுடைய மாற்றங்கள் எப்படி [illegible] இது சரியா, தவறா என்று அடிக்குரலில் [illegible] போகிறார்கள். இந்த விஷயத்திற்குக் கருந்தட்டா[illegible] பத்திரமான இடம் என்று தெரியவில்லை.

திருவையாறுக்கும், கருந்தட்டார்குடிக்கும் [illegible] ஆறுகளும், மூன்று கால்வாய்களும் இருக்கின்றன [illegible] வரும் ராஜபாட்டை தவிர, மற்றெல்லா இடங்களும் [illegible] யாய்க் கிடந்தன.

நெல்வயல்களில் முழங்கால் சேறு இருக்கு[illegible] சேறுதான் சோழதேசத்தின் ஆதாரம். மக்களின் [illegible] பரம்பரையின் கலாச்சாரம். ஆட்டமும், பாட்டமும் [illegible] கேள்வியும் இந்த விளைநிலங்களால் வளர்கின்றன.

ஒற்றன் கடுவன்காரி, தொலைவே நடந்து [illegible] படகோட்டியைப் பார்த்துத் தனக்குள் சிரித்துக் கொ[illegible]

32

இந்தப் படகோட்டி நீலன் மிக கெட்டிக்காரன் [illegible] எழுதப்படிக்கக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறான். [illegible] இராஜேந்திரர், அவனுடைய கெட்டிக்காரத்தனத்தைக் [illegible] வியந்து, அவனைக் காஞ்சிபுரத்திற்கு அனுப்பி, அவன் [illegible] இளைஞன் என்று சொல்லி, அவனுக்கு எழுதப் படிக்க[illegible] கொடுத்து, மறுபடியும் இங்கே படகோட்ட வைத்தி[illegible] இந்தப் படகோட்டிக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியும் என்று [illegible] தேசத்தில் யாராலும் நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாது [illegible]

இந்தப் படகோட்டி மட்டுமல்ல; இதுபோன்று [illegible] இராஜேந்திரர் தயார் செய்திருக்கிறார். இராஜேந்திர[illegible] இளமையும், திறமையும், நன்றியும், நம்பிக்கையும் [illegible] பட்டாளம் இருக்கிறது. ஏனோ அந்தப் பட்டாளத்தி[illegible] அந்தணர்கூட இல்லை.

[illegible] சோழருக்கு அந்தணர்களை அவ்வளவாகப் [illegible] அந்தணர்களை அருகே சேர்க்காமலும், [illegible] வெறுப்பை வெளிக்காட்டாமலும் இராஜேந்திர [illegible] தன்மையோடு நடந்து கொண்டிருக்கிறார். அவ் [illegible] வேண்டுமென்று தன் வீரர்களுக்கும் [illegible]ருக்கிறார்.

[illegible] இராஜராஜர் அந்தணர்களுக்கு அதிக [illegible] கொடுப்பது இளவரசர் இராஜேந்திரருக்குச் சற்று [illegible] இருக்கலாம்.

[illegible] மாமன்னர் இராஜராஜர் கொடுக்கும் சலுகை [illegible] அளவில் பயன்படுத்திக் கொண்டு, மற்றவர்களைக் [illegible] தங்களை உயர்வாக நினைக்கின்ற அந்தணர்களின் [illegible] அவர்கள் மீது கோபமாக இருக்கலாம்.

[illegible] இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலனுடைய மரணத் [illegible] உடையார் குடியைச் சேர்ந்த அந்தணர்கள் [illegible] தேசத்திலிருந்து சோழ தேசத்திற்குக் குடியேறிய [illegible] வேதம் கற்ற முன் குடுமிச் சோழியர்கள்தான் காரண [illegible] அந்தணர்களுக்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் [illegible] விட்டது என்ற நிலைமை கண்டு வேதனைப்பட்டு, [illegible] ஆயுதங்கள் எடுத்துப் போராடத் துவங்கி விட்டார்கள் [illegible] வெளித்து, இதைச் சற்று அடக்கி வைக்க வேண்டும் [illegible] இருக்கலாம்.

[illegible] தேசத்து அந்தணர்களை மாமன்னர் இராஜராஜர் [illegible] குடியிலிருந்து நிலம் பறித்துத் துரத்தி அனுப்பி, பிறகு [illegible] வைத்து அவர்களைச் சர்வநாசம் செய்த பிறகும் [illegible] அந்தணர்களைப் பற்றிய வெறுப்பு அரச குடும்பத் [illegible] குறையவில்லை.

[illegible] – அரசியலில் ஈடுபடும் அந்தணர்களை [illegible] சந்தேகத்தோடே பார்த்தார்கள். அப்படிப் பார்த்தால், [illegible] அரசியலில் பிரகாசமாக இருக்கின்ற அந்தணர் – [illegible] சேனாதிபதியான கிருஷ்ணன்ராமன் என்கிற [illegible] அமன்குடியைச் சேர்ந்த அந்த அந்தணர் பெரும் [illegible] மிகத் திறமையானவர். சோழ தேசத்திற்காகப் [illegible] செய்தவர். ஆனாலும் சமீபத்திய அந்தணர் [illegible] போக்கு அவர்மீதும் படிந்து, அவரையும் மக்களில் [illegible] வெறுக்கத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். 'எங்கள்

ஆதித்த கரிகாலனைக் கொன்று விட்டீர்களே [illegible] என்று இன்னமும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மருவூரிலிருந்து கடுவன்காரி மெல்ல நடந்து [illegible] ராஜபாட்டையைத் தேர்ந்தெடுத்துக் [illegible] கருந்தட்டார்குடியை நோக்கி நடக்கத் துவங்கினான்.

இளவரசர் இராஜேந்திரருக்கு [illegible] பிடிக்காதது, மட்டுமல்ல; கம்மாளர்களை மிகவும் [illegible] கருந்தட்டார் குடியில் கைதேர்ந்த கம்மாளர்கள் [illegible] வாழ்கிறார்கள். சோழ தேசத்தின் ஆயுதங்கள் [illegible] அந்தக் கருந்தட்டார் குடியில்தான் தயாராகின்றன.

கம்மாளர்களில் பலபேர் ஒற்றர்களாக [illegible] இராஜேந்திர சோழருக்கு உண்மையாக இருப்பதாய் [illegible] மீது சத்தியம் செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் [illegible] கூட்டத்தில் இராஜேந்திர சோழர் பற்றியும், [illegible] அரசியல் திட்டங்கள் பற்றியும், கோயில் கட்டுவது [illegible] அபிப்ராயம் பற்றியும் கவனமாகப் பேச வேண்டும். [illegible] உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்.

சோழ தேசத்தின் பாதுகாப்பிற்கு எந்தவித [illegible] இராஜேந்திர சோழர் வடக்குப் பக்கம் அரணாக [illegible] அவரைத் தாண்டி எந்த எதிரியும் உள்ளே வர முடியாது.

தெற்கே இருக்கின்ற பாண்டியர்கள் [illegible] கிடக்கிறார்கள். சேரர்கள் சோர்ந்திருக்கிறார்கள். [illegible] பயமுமின்றி சோழ மக்கள் தங்களுடைய [illegible] கவனித்து வரலாம்' என்று அவர்களுக்கு எடுத்துச் [illegible] வேண்டும்.

'அப்படியானால் கோயில் கட்டுவதும் [illegible] என்று எவரேனும் ஒரு கெட்டிக்காரன் கேள்வி [illegible] கோயில் கட்டுகிற நேரத்தில், அந்தக் கவனம் [illegible] நேரத்தில் அதைப் புரிந்துகொண்டு எதிரிகள் [illegible] என்ன செய்வது?

ஒரு தேசத்தில் கோயில் கட்டுவது தவறல்ல [illegible] மாமன்னர் இராஜராஜர் கேட்டிருக்கிற வரைபடம் [illegible] போட்டிருக்கிற கோயில் மிக மிகப் பிரம்மாண்டமானது [illegible] பனை உயரம் கொண்டது. ஐந்து பனை உயரம் [illegible] கற்றளியை எழுப்ப எத்தனை ஆயிரம் ஆட்கள் [illegible] இவர்களை எங்கிருந்து, எங்கே கொண்டு வருவது [illegible]

[illegible] எப்படி இது நடக்கும்... எத்தனை வருடங்களாகும் [illegible] போட்டுப் பார்க்கிறபோது, எதிரிகள் வசம் [illegible] சிக்கிக் கொள்ளக்கூடிய விஷயமாகத்தான் [illegible] கட்டும் பணி இருக்கிறது.

[illegible] எல்லாவற்றையும் கவனித்து, ஆழ்ந்து யோசித்து, [illegible] தேவையா' என்று இராஜேந்திரர் அஞ்சுகிறார். [illegible] இராஜேந்திரர் கொண்ட அன்பும் மரியாதையும் [illegible] இல்லை. மன்னரைப் பற்றி இடையறாது தகவல்கள் [illegible] கொண்டிருக்கின்றன. மன்னரைச் சுற்றி [illegible] குறித்தும் அவர் விசாரித்துக் கொண் [illegible] – குளிர்காலத்தில் இராஜேந்திர சோழர், [illegible] பார்ப்பதற்காக வரவும் கூடும். அந்தச் சந்திப்பு [illegible] தஞ்சையில் நிகழும். அப்படி நிகழும்போது, உங்கள் [illegible] நிச்சயமாய் இராஜேந்திர சோழர் அமர்ந்து [illegible] போவார் என்று சொல்லலாம்.

[illegible] கேட்டவுடன் கம்மாளர்கள் எகிறிக் குதிப்பார்கள். [illegible] கொள்வார்கள். 'சோழம், சோழம்' என்று [illegible] கம்மாளர்களுடைய அன்பு மிகப் [illegible] இராஜேந்திர சோழர் அதில் முங்கி முங்கி [illegible]

[illegible] மேற்கேயும் தலைமையேற்று பல [illegible] போது, இரவு பகலாய் உழைத்து, அனல் வீசு [illegible] இரும்பைக் காய்ச்சியடித்து, கேடயங்களும் [illegible] விற்பொறிகளும் இந்தக் கம்மாளர்கள் [illegible] திருக்கிறார்கள்.

[illegible] செய்யாத ஒரு விஷயத்தை, இராஜேந்திர [illegible] வெற்றிக்குப் பிறகு செய்தார். தன் கூடவே [illegible] செப்பனிட்ட, பதினாறு கம்மாளர்களைக் [illegible] கழுத்தில் தங்கச் சங்கிலி அணிவித்தார். [illegible] தங்கச் சங்கிலி அணியாத கம்மாளர்கள் எவருமே [illegible] தங்களுடைய பிறப்புரிமையாகக் கம்மாளர்கள் [illegible] விட்டார்கள். இது குறித்து சிலர் முகம் [illegible] வாய் திறந்து சொல்ல எவருக்கும் தைரியமில்லை.

[illegible] இராஜேந்திர சோழரை மிகவும் நேசித் [illegible] என்ன செய்ய வேண்டும்; உத்தரவிடுங்கள், [illegible]' என்கிறார்கள். 'இந்த இரும்புத் தொழிலாளர்

களுக்குத் தங்களுடைய வேலை வேறு திசைக்கு [illegible] விடுமோ என்ற பயமிருக்கிறது. ஒருவேளை - போர் [illegible] துவங்கினால், நிறைய உளிகளும், சுத்தியல்களும், [illegible] பிளக்கின்ற இரும்பு ஆணிகளும், கடப்பாறைகளும் [illegible] களுக்கான அச்சுகளும், சக்கரத்தைச் சுற்றியுள்ள [illegible] பட்டைகளும் செய்யும்படி ஆகிவிடும். அப்படிப் [illegible] துவங்கிவிட்டால், இராஜேந்திர சோழரோடு [illegible] விடும்படியாய் நேரிடும். யுத்த களத்திற்குப் போவது [illegible] பட்டு விடும்.

கோயில் வேலையைவிட, போருக்கான வேலை [illegible] சந்தோஷமாக இருக்கிறது. போரின் ஒரு பகுதியாக [illegible] கம்பீரமாக இருக்கிறது. கோயில் வேலை [illegible] என்பதில்லை. ஆனால் வாழ்க்கை முழுவதும் [illegible] வேலைதான் என்று முடிவாகிவிட்டால் என்ன [illegible] கம்மாளர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். கோயில் [illegible] வேண்டாமே என்று சொல்லுமளவுக்குச் சில [illegible] தயாராகி விட்டார்கள்.’

கடுவன்காரி யோசித்துக் கொண்டே நடந்தாள்.

‘எல்லா பக்கத்திலிருந்தும், எல்லா வகையிலும் [illegible] எதிர்ப்பு கிளம்பிக் கொண்டிருக்க, அரசர் மட்டும் [illegible] கட்டுவதில் உறுதியாக நிற்கிறார். இன்னும் அதிக [illegible] செயல்படுகிறார்.

சோழ தேசத்தில் ஏதோ ஒரு மாறுதல் இப்போது [illegible] போகிறது. அது நல்லதா, கெட்டதா என்று தெரிய [illegible] கோயில் கட்டுவது வேண்டாம் என்று யார் சொன்[illegible] மன்னர் கேட்கமாட்டார்.

இராஜேந்திர சோழர் கோயில் பற்றிய விஷய[illegible] ஆரம்பித்து தன் கருத்தைச் சொல்ல, மன்னர் மிகவும் [illegible] ‘அப்படியானால் நீ என்னோடு இருக்க [illegible] அவசியமில்லை. விலகிப் போ’ என்று கூச்சலிட்[illegible] செவி வழிச் செய்தி மக்களிடையே புழங்கி [illegible] இதனாலேயே இராஜேந்திரர் தந்தையிடமிருந்து [illegible] திருவொற்றியூரில் பாடியமைத்து உட்கார்ந்து கொண்டி[illegible] என்று பேசப்படுகிறது. இந்தச் சண்டை உண்மையா, [illegible] என்று தெரியவில்லை.

[illegible] இரண்டு பேருக்கும் நடுவே - மன்னரின் [illegible] மனைவியான பஞ்சவன்மாதேவி சமாதான [illegible] முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார். இருவரின் [illegible] தணித்து, சுமுகமான உறவு ஏற்படுத்த தீவிரமாய் [illegible] செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்றும் பேசப்படுகிறது.

[illegible]மாதேவிக்கு அருகே ஒரு ஒற்றரை வைக்க [illegible] சோழரால் முடியவில்லை. ஆனாலும் இப்போது [illegible] கூட்டத்தில் எவரேனும் ஒரு பெண் [illegible] சோழரின் ஒற்றராக இருக்கலாம்’ என்ற சந்தேகம் [illegible] வந்தது.

[illegible] ஒற்றர்தான் யாரென்பதை இன்னும் கடுவன் [illegible] கொள்ளவில்லை. ‘இந்தக் கூட்டத்தோடு [illegible] கடுவன்காரிக்கு இராஜேந்திர சோழர் நேரடியாய் [illegible] போதே இந்தக் கூட்டத்திற்குள் யாரோ [illegible] சோழரின் ஒற்றர் ஆள் இருக்கிறார்கள் என்பது [illegible]

[illegible] விசாரிக்கின்ற தைரியம் கடுவன்காரிக்கு [illegible] வேண்டிய அவசியம் வரும்போது, ஒற்றரே [illegible] வெளிப்படுத்தி, முத்திரை மோதிரம் காட்டி [illegible] செய்து, சங்கேத வார்த்தைகளால் தன்னை [illegible] கொள்வார்.

[illegible], இன்னார் ஒற்றராக இருக்கக்கூடும் என்ற ஒரு [illegible] கடுவன்காரிக்கும் இருக்கிறது. அந்த திருவக்கரைப் [illegible] இராஜராஜீ. இராஜேந்திர சோழரின் [illegible] சேர்ந்தவளாக இருக்கலாம் என்று ஒரு [illegible] இருக்கிறது. அவள் கெட்டிக்காரத்தனமும், [illegible] அவள் பார்த்த விதமும், பேசிய விதமும் அவள் [illegible] தாண்டி பல்வேறு விஷயங்களை தெரிந்தவள் [illegible] எளிதாக வெளிப்படுத்தி விட்டன.

[illegible] நாட்கள் அவளோடு தொடர்ந்து நடந்த போது, [illegible] பார்த்துக் கொண்டு பயணப்பட்ட போது [illegible] தோன்றாத உணர்வுகள் கடுவன்காரிக்குத் [illegible]

[illegible] நாலு அகவை முடிந்தும் திருமணம் பற்றிய [illegible] இல்லாமல், இருந்தது. இருபது வயதில் வாள் உருவி,

சாளுக்கிய தேசம் நோக்கி வலங்கை வீரனாக நுழைந்த இராஜேந்திரர் கடுவன்காரியின் போர் பார்த்துவிட்டு மாமன்னர் இராஜராஜத் தேவர் கடுவன்காரியை [illegible] லிருந்து பிரித்து இளவரசர் இராஜேந்திரரிடம் அனுப்பினார்.

இராஜேந்திர சோழர் எழுதப் படிக்கத் தெரியுமா என்று கேட்டார். 'தெரியாது' என்றதும், தமிழ் ஆசான்களிடம் படிக்கப் பயிற்சியும், தன் நேரடிப் பார்வையில் ஒற்றர் [illegible] கொடுத்தார்.

ஒரு ஒற்றன் திருமணம் செய்து கொள்வதைத் தடுப்பதில்லை. ஆனால் கவனமாக இருக்கச் சொல்லி குடும்பத்தோடு இருக்கிறவர்களுக்கு முதன்மையான படை அதிகாரத்தைத் தர மாட்டார்கள்.

கடுவன்காரிக்கு முதன்மையான வேவுப்பணி [illegible] கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரம், என் [illegible] திருவக்கரை தேவரடியார் ராஜராஜீயிடம் இருந்து பேதலித்துக் கிடக்கிறது. 'இவளோடு தஞ்சையின் [illegible] கிராமத்தில் காவல்படை வீரனாய் உத்தியோகம் [illegible] சிறிதளவு நிலம், நீச்சோடு குடித்தனம் நடத்தி [illegible] பெற்றால் எப்படி இருக்கும்.'

கடுவன்காரி சிறிது நேரம் கற்பனையில் மிதந்து சட்டென்று நிமிர்ந்து தலை உதறினான்.

ஆசை ஒரு பக்கமும், கடமை ஒரு பக்கமும் அலைக்கழித்தன. மத்திம வயதில் காதலில் எல்லோருமே மனம் பேதலித்தவர்களாகவே இருக்கின்றனர். அவர்களால் காதலைத் தவிர வேறு எதிலும் முழுமையாக ஈடுபட முடிவதில்லை.

கடுவன்காரி கருந்தாட்டார்குடி கம்மாளர் குடியிருப்பை அடைந்த போது இருட்டத் துவங்கி விட்டது.

33

உடையாளூரில் கருவூர்த்தேவர் வீட்டு வாசலில் [illegible] அகல் விளக்குகளும், படியிறங்கி தெருவின் ஓரத்தில் எண்ணெய் தீப்பந்தமும் எரிந்து கொண்டிருந்தன.

[illegible] இருட்டில் மெல்ல நடந்து மும்முடிச்சோழ [illegible] கிருஷ்ணன்ராமன் வீட்டு வாசலில் கால் [illegible] கருவூர்த்தேவர் கூடத்திலிருந்து விலுக்கென்று [illegible] பிரம்மராயரை நோக்கி நடந்து வந்தார். [illegible] களையும் விரித்தார்.

"[illegible] வேண்டும். வரவேண்டும். சோழ தேசத்தின் [illegible] காவல் அதிகாரியே, உங்கள் வரவு நல்வரவாக [illegible] இந்த ஏழையின் குடிசையைத் தேடி நான்கு வேதமும் [illegible] சாஸ்திரம் தெரிந்த, லட்சோப லட்சம் சோழ [illegible] வலிமையால் பாதுகாக்கின்ற மகத்தான மனிதர் [illegible] சந்தோஷப்படுகிறேன். இது இறையருள். வருக. [illegible]"

[illegible] மிகப்பணிவோடு விரித்த கையைக் கூப்பி [illegible] வரவேற்க, அதுவரை மேலே போட்டிருந்த [illegible] சட்டென்று உருவி, இடுப்பில் சுற்றி இறுக்கிக் [illegible] கிருஷ்ணன்ராமன் கைகூப்பினார்.

[illegible] துண்டு போட்டு இறுக்கிக் கொண்டதும் அவர் [illegible] போகிறார் என்று அங்குள்ளவர்களுக்குப் புரிந்து [illegible] ஒரு அடி நடந்து வந்து நெற்றி நிலம்பட கருவூர்த்தேவர் [illegible] விழுந்து தன் சிரசை கருவூர்த்தேவர் காலில் வைக்க [illegible] பதறினார்.

"[illegible], இது தகாது. நீர் செய்வது – தர்மத்திற்கு [illegible] என்னை நீர் வணங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. [illegible] எழுந்திரும்" என்று குரலில் லேசான கடுமையை [illegible] விட்டார்.

"[illegible] நீங்கள் வர்ணாசிரம தர்மம் பேசுகிறீர்கள். [illegible] அனுபவத்திலிருந்து இந்த வணக்கத்தைச் [illegible] நீங்கள் ஞானி, பிரம்ம ஞானி, சோழ தேசத்தை [illegible] காவல் செய்வது போல நீங்கள் சொல்கிறீர்கள் [illegible] ஆசீர்வதியுங்கள் ஐயா. காவல் காப்பது நீர்..." என்று [illegible] பிடித்தபடியே பேசினார்.

"[illegible] சௌபாக்கியங்களைப் பெற்று குடும்பத்துடன் நீடூழி [illegible] வேண்டும். உலக வரலாற்றிலேயே உங்கள் பெயர் [illegible] உள்ள வரை அசையாது நிற்க வேண்டும் என்று

இறைவனை உளமார வேண்டுகின்றேன். எழுந்திருங்கள்" என்று கருவர்தேவர் குனிந்து பேசினார்.

கிருஷ்ணன்ராமன் எழுந்து நிற்க கருவூர்த்தேவர் அவரைப் பார்த்தார்.

கருவூர்த்தேவரின் கண்களில் மின்னும் பிரம்மராயருக்கு ஜீரணிக்கக் கஷ்டமாக இருந்தது. அந்த தாடியும், விரிந்த வெண் சிகையும், வெண்மையான முகத்தில் விழுந்த சுருக்கமும், மெல்லிய கைகளும் கையின் சிவப்பும் அவரைப் பரவசப்படுத்தின.

"ஐயா, உங்களை மறுபடியும் சந்திப்பதற்கு நான் பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டும். உங்களைப் பார்ப்பது காலத்து முனிவர்களைப் பார்ப்பது போல் இருக்கிறது" கிருஷ்ணராமன் கைகூப்பினார்.

கருவூர்த்தேவர் அந்தக் கனிவான பார்வையை சோழ பிரம்மராயரிடமிருந்து எடுக்கவே இல்லை. சொன்னது காதில் விழாதது போலவே இருந்தார்.

"சற்று பருத்து விட்டீர். கண்களில் கலவரம் கண்ணுக்குக் கீழே கோபமிருக்கிறது. யார் மீதோ இருக்கிறது. அசைவுகளில் படபடப்பு இருக்கிறது. சட்டென்று ஒரு முடிவுக்கு வரமாட்டேன் என்று தாபமிருக்கிறது. பிரச்சினைகள் அதிகமிருக்கின்றன இல்லையா..."

ஒரு வயது முதிர்ந்த தகப்பன். தன் பொறுப்பான மகனிடம் பேசுவது போல ஆழ்ந்த அன்போடு பேசினார்.

"ஆமாம்" பிரம்மராயர் தலையசைத்தார்.

"உள்ளே வாரும் சோழ தேசத்தை நானும் காப்பாற்ற வில்லை. நீயும் காப்பாற்றவில்லை. நிசும்ப சூதனி காப்பாற்று கிறாள் ஐயா. அவளுடைய ஆட்சிதான் சோழ தேசத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

சோழ தேசத்தில் வெளிப்படையாக சைவம் செழித்தோங்கி வந்தாலும், இந்த தேசத்தின் அடிப்படை சாக்தம்தான் உயிரோட்டமாக இருக்கிறது. சக்தி வழிபாடு முதன்மையாக இருக்கிறது. பெண்களுக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. பெண்களை உயர்வாக அவர்கள் கருதுவதால்தான் ஆண்கள் வளமாக வளர்க்கப்படுகிறார்கள். ஆண்கள் வளமாக

...த்தனமாகவும் வளர்க்கப்படுவதால்தான், அந்த ...க்குள் - பல்வேறு விதமான போஷாக்குகள் அவர் ...டைப்பதால்தான் வீரம் செறிந்தவர்களாக, விவேகம் ...ாக, தந்திரமும் கெட்டிக்காரத்தனமும் கொண்டவர் ...கிறார்கள்.

...த் கெட்டிக்காரத்தனத்தை, விவேகத்தை பெண்கள் ... ஆண்கள் காட்ட, பெண்கள் ஆண்களுக்கு மிகப் ... அனுசரணையாய் இருக்கிறார்கள். பெண்கள் ...ண்டி அனுசரணையாக இருப்பதால் மழை நன்கு

...முடிச் சோழ பிரம்மராயரே இதுதான் வாழ்க்கையின் ... இது எப்போது மீறப்பட்டாலும் பிரச்சினை வரும். ...த் தாங்குவது என்பது ஆண்களின் கடமை. ...த் தாங்கும் ஆண்களுக்குப் பணிவிடை செய்து, ...காரியங்கள் செய்யச் செய்வது பெண்களின் கடன்.

...இரண்டிற்கும் அடிப்படை அன்பு. பரஸ்பரம் மதிப்பு. சோழ தேசத்தில் இது இருக்கும்வரை எந்தக் கொம்பனும் ...சாய்த்துவிட முடியாது. இந்த வளர்ச்சியை, இந்தத் ... நிசும்பசூதனி இடைவிடாது சோழ மக்களுக்குப் ...கொண்டிருக்கிறாள். நிசும்ப சூதனியின் வழிபாடு சோழ ... நடக்கும் வரை, சாக்த வழிபாடு சோழ தேசத்தில் ... வரை எந்தப் பிரச்சினையும் இருக்காது.

...த வழிபாட்டை பல பேர் தவறாகக் கையாளு... சாக்த வழிபாட்டை சிலபேர் அதீதமாய் ...க்கிறார்கள். இது மிகப்பெரிய தவறை ஏற்படுத்தும். ... சிலர் அந்தணர்களுக்குக்கூட புரியவில்லையே ...தான் என் வருத்தம்.

...ன சாப்பிடுகிறீர்கள்... முத்தான பொன் தங்கை... பால் ...டாகக் கொடு. பிரம்மராயர் சூடாகக் குடிப்பவர்... ...ன் பிரம்மராயரே' - ஆசனம் போட்டு அமரச் ...ார்.

...ம்மராயர், அமருவதற்கு முன்பு மறுபடியும் இடுப்பில் ... இறுக்கிக் கொண்டார். என்ன என்பது போல் கருவூர்த் ... பார்த்தார்.

“சோழ தேசத்தின் சேனாதிபதியாக நமஸ்கரித்தேன். நீங்களும் ஆசீர்வாதம் செய்தீர்கள். என்னுடைய மகனுக்குத் தகப்பனாய் உங்களை விரும்புகிறேன்.

என் வேண்டுகோளை ஏற்று, அவனை பக்குவப்படுத்தி வருகிறீர்கள் என்பதைக் கேள்விப்பட்டு சந்தோஷமாகிறேன். இதற்கெல்லாம் காசு கொடுத்து தெரிவிக்க முடியாது. காசு வாங்குபவரும் அல்ல நீர். ஒரு தந்தை என்ற முறையில் என்னுடைய சாஷ்டாங்க காரங்களை உங்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள கின்றேன்.”

கிருஷ்ணன்ராமன் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயப்படி முன்பு பலமுறை விழுந்து எழுந்தார். நீண்ட கிடையாக விழுந்து வணங்குவது, எழுந்து நின்று என்று எட்டுமுறைக்கு மேலும் செய்ய, கருவூர்த் பதறினார்.

“என்ன இது. ஏன் இந்தப் பிடிவாதம். போதும். என்னுடைய மனப்பூர்வமான ஆசீர்வாதம் துங்கள் ஐயா...” என்று பதற,

“எனக்குப் போதும் என்று தோன்றும் நமஸ்கரிக்க அனுமதியுங்கள்...” என்று பன்னிரண்டு நமஸ்கரித்தார்.

ஞானிகளுக்கும், மிகப்பெரிய மகான்களுக்கும் பன்னிரண்டு முறை நமஸ்கரிக்க வேண்டுமென்பது சம்பிரதாயம். இது மனிதருக்கு மனிதர் கொடுக்கும் மரியாதை.

பல லட்சக்கணக்கான பேர் வணங்கி, நடுங்கி நிற்கும் சேனாதிபதி பிரம்மராயர் பன்னிரண்டு முறை, கொப்புளிக்க, பருத்த சரீரத்தோடு விழுந்து வணங்குவதை கருவூர்த் தேவரின் சீடர்கள் வாய் பொத்தி நின்றார்கள்.

அருண்மொழி தொலைதூரத்திலிருந்து அப்பாவை பார்த்தான். அப்பாவின் மீது அவனுக்கு இரக்கம் சந்தோஷம் ததும்பியது. ‘என் அப்பா’ என்று பெருமி சொல்லிக் கொள்ளத் தோன்றியது.

முத்தான பொன்நங்கை பால் கொண்டு வர, முடித்ததும் மேல் துண்டால் வாய் துடைத்துக் கொண்டு துண்டால் உடம்பு போர்த்திக் கொண்டார்.

ராயரே, வீட்டில் பேசலாமா... வெளியே போய் கருவூர்த்தேவர் ரகசியமாகப் பேசினார்.

இப்போது ரகசியமாகப் பேசுவதைக்கூட தொலை உங்கள் சீடனால் உங்கள் வாயின் அசைவை கண்டு பிடித்துவிட முடியும். அப்படிக் கூட கண்டு தபடி நாம் பேச வேண்டும்.”

வெளியே போய் விடுவோம்.”

தேவர் எழுந்து நிற்க, அவருடைய சீடர்கள் விரைந்தார்கள்.

கழிகளைப் பாதுகாப்புக்காக எடுத்துக் முன்னால் இரண்டு பேரும், பின்னால் அவர்களை நடுவே நடக்கவிட்டு பாதுகாப்பாய்

ரின் சிவன் கோயிலுக்கு எதிரே ஒரு இருக்கிறது. அந்தப் பால்குளத்தின் மறுபக்கம் பெரிய இருக்கிறது. அந்தப் புல்வெளியைத் தாண்டி வயல் அந்தப் புல்வெளிக்கு நடுவே உள்ள திட்டில் அருண்மொழி சற்று உயரமான மர ஆசனங்கள் போட்டான்.

மொழியினுடைய கெட்டிக்காரத்தனத்தைப் நாம் வெகுநேரம் நின்று பேச முடியாது என்று தெரியும். எனவே, உட்கார ஆசனம் கொண்டு அருண்மொழி. ஆசனம் போட்டால் மட்டும் புகையும் போடு...” என்று சொல்ல... அருண் மொழி கற்களும், கற்பூரம் தடவிய சருகுகளும் எடுத்து வைத்தான்.

முற்றும் பார்த்து காய்ந்த சுள்ளிகளை உடைத்துக் போட்டான்.

சில சீடர்களும் எங்கிருந்தோ சுள்ளி கொண்டு வந்து நெருப்பு கொளுத்தப்பட்டது. மெல்லப் பற்றிக் தகதகவென்று தணலாக எரிந்தது.

எரிவது கண்டு அந்தப் பக்கம் ஜனங்கள் என்ன வேடிக்கை பார்த்தார்கள். அங்கே கருவூர்த்தேவரும், சோழ பிரம்மராயரும் இருப்பது அவர்களுக்குத் பட்டது. ‘ஓ’வென்று குரல் கொடுத்தார்கள்.

கருவூர்த்தேவர் பிரம்மராயருக்கு அவர்களைக் காட்டினார். பிரம்மராயர் எழுந்து போய், குளக்கரை கைகளை உயரே தூக்கி அவர்களை வணங்க, அவ்வாறே வணங்கினார்கள்.

'வருகிறேன் இருங்கள்' என்று சைகை செய்ய, தலையசைத்தார்கள். மறுபடியும் பிரம்மராயர் வந்து அமர, மக்கள் கலைந்து போனார்கள்.

"என்ன விஷயம்..." - கருவூர்த் தேவர் நேரடியாகக் கேட்டார்.

"மன்னருக்கு உடல்நலமில்லை..."

'எப்போதிலிருந்து?"

"நான்கு நாட்களுக்கு முன்னமிருந்து..."

"என்ன கோளாறு?"

"அஜீரணம்..."

"எதனால்?"

"தெரியவில்லை..."

"எப்படித் தெரிந்தது..."

"வாயிலெடுத்தார்..."

"எப்போது?"

"நேற்று காலை..."

"நான்கு நாட்களாக என்று சொன்னீர்..."

"உணவு உட்கொள்ளல் சரியில்லை. செரிமானம் இல்லை என்று மன்னர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்."

"யார் மன்னரோடு இருப்பது?"

"பஞ்சவன்மாதேவி..."

"பிறகு?"

"பஞ்சவன்மாதேவியின் சீடர்கள்..."

"மெய்க்காவல் படையில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்?"

"வழக்கம்போல நூற்றியோரு பேர்..."

"என்ன செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள்?"

"மன்னரை மிக கவனமாகப் பாதுகாத்து வருகிறார்கள்."

"இதைத் தவிர வேறு யார் இருப்பது?"

...என்னுடைய சீடன் கமலக் கண்ணனும் அருகே போக முடியும். மற்றபடி வேறு எவரும் ...து."

...எங்கே போகிறார்."

...இரவு பழமர்நேரி போனார். திருவொற்றியூரி...தாசிகளும், திருவக்கரையிலிருந்து வரை படங்களும் ...ன. மிகப்பெரிய கூட்டமொன்று தஞ்சைக்கு ...ண்டிருக்கிறது. அதில் பலபேர் தேவரடியார்கள். ...ளிகள்..."

...ற்றியூரிலிருந்தும், திருவக்கரையிலிருந்தும், காஞ்சி ...மா... எல்லாமும் இராஜேந்திர சோழன் பலமாகக் ...க்கும் இடங்கள். அங்கிருந்து வந்த அத்தனை இராஜேந்திர சோழனின் ஆட்களாகத்தான் ...ன்" - கருவூர்த் தேவர் சொன்னார்.

...ஜேந்திர சோழருக்கு மாமன்னர் இராஜராஜர் ...துவது சற்றும் பிடிக்கவில்லை. எல்லை இன்னும் ... இருப்பதாகவே இராஜேந்திரர் நினைக்கிறார். ...சாவில் எதற்கு என்று எனக்கும் ஓலை ...க்கிறார்..." பிரம்மராயர் அடிக்குரலில் பேசினார்.

...லிருந்து ஆட்கள் வந்தால் எதற்கென்று நீங்கள் ...வேண்டாமா..." கருவூர்த்தேவர் கேட்டார்.

...ர்ந்து போக ஆட்கள் அனுப்பியிருக்கிறேன். ...னும் நான் விசாரித்து விடமுடியும். இளவரசர் ...ளை நான் விசாரிப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல, ...ருக்கு என்னை அதிகம் பிடிப்பதில்லை.

...தான் என்பதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ...நான் வயதானவன். இரண்டாவது - நான் அந்தணன் ...வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன.

...நான் விசாரிக்கின்றேன் என்று தெரிந்தால், அவர் ...திகளை அனுப்பி விசாரிப்பை நிறுத்தச் சொல்லி ...ன் அனுப்புகிறார். ஒருமுறை தள்ளி நின்று வேடிக்கை ...டி எனக்கு முத்திரை ஓலையே அனுப்பினார். நான் ...செய்வது... தகப்பனுக்காக வேலை செய்வதா... ...காகப் பயந்திருப்பதா என்று அவஸ்தைப்பட்டுக் ...க்கிறேன்.

இந்த வேலை வேண்டாம் என்று உதறிவிட்டு கோயில்களுக்குச் கற்றளி உபயம் செய்யலாமா என்று தோன்றுகிறது. வெறும் பிரபந்தங்கள் பாடுகின்ற ஆளாக இருந்து விடலாமே என்று தோன்றுகிறது.

வைஷ்ணவ திரிதண்ட சந்நியாசியாய் க்ஷேத்திராடனம் போகலாம் என்றும் தோன்றுகிறது. பழக்க தோஷம். ஒவ்வொரு பிரச்சினை வரும்போதும் சோழ தேசத்தை இறுக்கிக் கட்டிக் கொள்கிறேன். வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது...'' பிரம்மராயர் பிரசங்கம் செய்து முடிக்க கருவூர்த்தேவர் சிரித்தார்.

34

பாற்குளத்தின் அருகே புல் தரையில் போட்ட ஆசனத்தில் பிரம்மராயர் அசைந்து உட்கார, ஆசனம் மண்ணில் இறங்கிப் பதிந்தது. கருவூர்த்தேவர் பிரம்மராயர் மேனி வளப்பம் பார்த்துப் பேசினார்.

"துறவியான எனக்கே சோழ தேசத்தை விட்டு முடியவில்லையே சேனாபதியான நீர் எப்படி விலகி முடியும்.

பிரம்மராயரே... அரசருக்குச் சமைப்பது யார். சமைக்கிறார்கள். அவருக்குச் சமைப்பதை யார் கிறார்கள். என்றெல்லாம் சற்று நாம் வேவு பார்க்க அடிக்கடி ஆட்களை மாற்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

பஞ்சவன்மாதேவிக்கு கவனம் போதாது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பஞ்சவன்மாதேவிக்குப் மிகச் சரியான ஒரு பெண்மணியை அனுப்ப வேண்டும்.

பஞ்சவன்மாதேவி அன்புள்ளவர். ஆனால், திறமை பற்றி வர வர எனக்குச் சந்தேகமாக அரசரைச் சுற்றிச் சுற்றி வருவதில், அரசருக்கு அடுத்த இருக்கின்ற இரண்டாவது வளையத்தை அவர் தில்லை. அதைத் தன் சேடிகளிடம் ஒப்படைத்து அந்தச் சேடிகளுக்குப் பொறுப்பு போதவில்லை.

கொடுப்பதை அரசர் உண்ணும்படியாக இடத்தில் கூட விரல் நீட்டி, என்ன நடக்கிறது. யார் நடத்துகிறார்கள் என்று கேள்வி கேட்க வேண்டும். இது குறித்து உங்கள் எண்ணமென்ன?"

ஏற்பாடு செய்கிறேன். ஆனால் எப்படி இளவரசர் என்னால் சமாளிக்க முடியவில்லையோ, அதே பஞ்சவன்மாதேவி சிலசமயம் தூக்கி எறிவதையும் சமாளிக்க முடியவில்லை.

முன்பு என்னோடு இருந்த நெருக்கம் மெல்ல குறைந்து வருகிறது. நானும் வயதின் தளர்வினால், சரி போதும் என்று விலகி நிற்கிறேனே தவிர, விவேகமாய் அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதில் முனைப்பு இல்லை. இந்தப் பதவியை வேறு யாருக்கேனும் விடலாமா என்று நினைக்கிறேன். உள்ளுக்குள் இது ஆசை இருக்கிறது..." என்று பிரம்மராயர் சொல்ல.

தெரியும். உங்கள் ஆசை என்னவென்று எனக்கு தெரியும். அருண்மொழியை பிரம்மராயராக மாற்ற என்று நீங்கள் ஆசைப்படுகிறீர்கள் – இல்லையா..."

இராஜராஜசோழருக்கு மட்டுமல்ல, இராஜேந்திர அருண்மொழிதான் இருக்க வேண்டும். தவிர வேறு யாரும் இருக்கக்கூடாது.

இது பரம்பரைச் சொத்தாக இருக்க வேண்டும் நினைக்கிறீர்களா?"

அரச பதவி எப்படி பரம்பரைச் சொத்தோ – சேனாதிபதி விஷயமும் பரம்பரைச் சொத்தாக அல்லது. அது ஒரு பக்குவமான விஷயமென்று கருது இந்த சேனாதிபதி என்கிற பதவியின் சூட்சுமத்தை ஒரு தன் மகனுக்குச் சொல்லிக் கொடுப்பதுபோல, மற்ற சொல்லிக் கொடுத்துவிட முடியாது.

கற்றுக்கொண்டு வருவதல்ல. அனுபவத்தின்பால் அல்ல. பிரம்மராயராக இருப்பதற்குப் பயிற்சி கொள்ள வேண்டும். அந்தப் பயிற்சியை ஒரு தன் மகனுக்குத் தரமுடியுமே தவிர, வேறு ஒருவன் அதை அடைய முடியாது.

அருண்மொழியை பிரம்மராயராக மாற்ற [illegible] என்பதற்காகவே காந்தளூர் கடிகைச் சாலையில் [illegible] பெற அனுப்பி வைத்தேன். அது தவிர, உலகியல் [illegible] வேண்டும் என்று உங்களிடம் அனுப்பினேன்.

இத்தனை நாள் அருண்மொழி இங்கிருக்கிறா[illegible] தாலேயே அவன் இதற்குத் தகுதியானவன் என்பதை [illegible] விட்டான்.

அவன் தகுதியானவனாக இல்லையெனில், [illegible] நாள் நீங்கள் அவனை என்னிடம் திருப்பி அனுப்பி[illegible] அ.வன் அவ்வாறு வரவில்லையென்பது எனக்கு [illegible] சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது. உங்கள் மனதில் [illegible] இடம்பிடித்து விட்டான் என்பது தெரிந்தது.

கருவூர்த்தேவரே... அதிகாரமும் செல்வமும் [illegible] பரம்பரையாக வரவேண்டும் என்பதற்காகவே நான் [illegible] செய்யவில்லை. சோழ தேசத்திற்கு நான் உடன்ப[illegible] என்னுடைய செல்வாக்கும், அதிகாரமும், என் [illegible] – மாமன்னர் ராஜராஜரால் எனக்குக் கொடுக்க[illegible] அவர் கொடுத்தற்கு நான் பதில் கொடுத்தேன். [illegible] இன்னும் பாக்கியிருக்கிறது.

அவர் என்னை உயரே தூக்கி வைத்ததற்கு [illegible] எதுவும் செய்யவில்லை. எனவே, என்னைக் கொடுத்[illegible] என் மகனையும் கொடுத்தால்தான் அது நல்ல[illegible] நினைக்கிறேன். சோழ தேசத்தைக் கட்டிக் காப்பத[illegible] வைப்பதற்குத் திறமையான ஒரு சேனாதிபதியை நான் [illegible] செய்வதைவிட, மிக முக்கியமான பணி வேறு என்ன [illegible] முடியும்...”

“அற்புதமாய்ப் பேசுகிறீர் பிரம்மராயரே. [illegible] தேவதை உங்கள் நாக்கிலே இருக்கிறாள். அமண்குடிக்கு [illegible] வந்தீரா...”

“இல்லை போக வேண்டும் என்ற தாபத்[illegible] உங்களைப் பார்த்துவிட்டு அமன்குடிக்கு போகலாம் [illegible] இருக்கிறேன்...”

“நானும் அருண்மொழியும் போன பௌர[illegible] அமண்குடி போய் வந்தோம். என்ன அழகு, என்ன [illegible] எட்டுக் கைகளும், செழித்த முகமும், சிங்கத்தின் மீது [illegible]

[illegible] அடேயப்பா... அந்தக் கம்பீரம் எப்படிப் [illegible]கிறது. அந்த இடத்தில் ஒரு சூடு பரவி உடம்பு [illegible] தாக்குகிறது.

[illegible] சொல்கிறேன்–சாக்த உபாசத்தை, சக்தி வழி [illegible] மிக அழகாக, மிக மிக நேர்மையாக நீங்கள் [illegible]கள். அதனால்தான் அந்த தேவதை அங்கே [illegible]ள். அந்த தேவதை அங்கு குடியிருப்பதால்தான் [illegible]மும், உங்கள் செல்வாக்கும், உங்கள் வீரமும் கொடி [illegible]கின்றன. உங்களை அவள் கண்ணின் இமைபோல [illegible] உங்களுக்காக சோழ தேசத்தையும் காக்கிறாள்...”

[illegible]ரின் உடல்நிலை பற்றி எனக்கு எப்போது கவலை [illegible] அப்போதே இது வெறும் உடல் நிலைக் கோளாறு [illegible] ஏதோ விஷயம் என்று உள்ளுணர்வு தட்டியது...”

[illegible] உங்களைப் போன்ற சக்தி வழிபாட்டார்களுக்கு [illegible] அதிகம் பேசும். அது சரியாகவும் இருக்கும். நீங்கள் [illegible] சரி. மாமன்னர் இராஜராஜரைக் குறி வைத்துப் [illegible]விதமான தாக்குதல்கள் இருக்கின்றன. கொல்லி [illegible] ஒரு கூட்டம் தவறான விஷயங்களை மன்னரை [illegible] அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. மன்னனுக்குத் துணை [illegible]வர்களை நோக்கியும் அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. [illegible]நோக்கியும் வந்தது...” கருவூர்த்தேவர் சொல்லி [illegible]

[illegible] அது...” பிரம்மராயர் கேட்டார்.

[illegible] சொல்கிறேன். பகலைவிட இரவு நேரத்தில் [illegible] விஷயங்களின் உக்கிரம் அதிகமாக இருக்கும்...”

[illegible]மான விஷயங்கள் என்று எதைச் சொல்கிறீர்கள்?”

[illegible]தேவதைகளின் நடமாட்டத்தைச் சொல்கிறேன்...”

[illegible]வூர்த்தேவர் இருக்குமிடத்தில் துர்தேவதைகள் [illegible]

[illegible]வார்கள். ஏவிப் பார்ப்பார்கள். அவர்களுக்கென்ன... [illegible] செய்து இராஜராஜரையும், இராஜேந்திரரையும் [illegible] ஒழிக்க வேண்டும். சோழ தேசத்தில் மீன் கொடி [illegible] வேண்டும்.”

[illegible] நடக்குமா?”

"நடக்க விடமாட்டேன்..." கருவூர்த்தேவர் ... யில் அடித்துக் கொண்டார். பல் கடித்தார்.

"கருவூர்த்தேவர் கோபப்பட்டு நான் பார்த்ததில்...

"இது மனிதர்கள் மீதுள்ள கோபமல்ல. மனித... கருவியாக்கி... சில ஹடயோகிகள் செய்கின்ற அபத்த... கவிழ்க்க பேய், பிசாசங்களை நாடுகின்ற துர்குணம்..."

"யார் அந்த ஹடயோகி..." பிரம்மராயர் ... கேட்டார்.

"ரவிதாஸனுடைய மகன்..."

"ரவிதாஸன் மகனா... இன்னும் அவர்கள் ... வில்லையா..." பிரம்மராயர் கவலையோடு கேட்டார்.

"பெருத்து விட்டார்கள். பெரிய கூட்டமாய் ... திரண்டு விட்டார்கள்."

கருவூர்த்தேவர் கவலையோடு சொன்னார்.

பிரம்மராயரின் மனது இப்போது ரவிதாஸன் ... எப்படி இருப்பான் என்று தேடியது.

அவர்கள் இருவரும் அமைதியாய் தரை... கொண்டிருந்தார்கள். அருகிலுள்ள குளத்து நீரிலிருந்து ... தாய் கொப்புளங்கள் கிளம்பின.

சேறு நிரம்பிய நீர் நிலையும், முள் நிறைந்த ... பாழடைந்த மண்டபமும், பராமரிக்கப்படாத ... வளாகமும், இடுகாடும், சுடுகாடும், வெட்ட வெளியும் ... சக்திகள் வந்து இறங்குவதற்கு வசதியான இடங்கள் ... சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

"கருவூர்த்தேவரே... இத்தனை வயது வாழ்ந்து ... களில் பங்கு பெற்று, இந்த தேசத்தின் பல மூலை முடுக்... பயணம் செய்து, இரவும் பகலும் மனிதர் தங்க... இடங்களில் தங்கி பல அனுபவங்களை நான் பெற்றிருக்... நீங்கள் இப்போது பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே பேய் ... என்று... அவைகளை நான் சந்தித்ததே இல்லை. இது ... வர்களின் சூழ்ச்சி என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

பாமரர்களைப் பயமுறுத்த, தன் வழிக்குக் கொண்டு... தன்னை மற்றவர்களை விட அறிவாளி என்று காட்டிக்... யாரோ இந்தப் பேய்க்கதைகளை விதம் விதமாகப் ...

...க்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. காலம் காலமாகப் ... இந்தச் செய்தி கண், காது, மூக்கு முளைத்து ஒரு ... நம்மிடையே நடமாடிக் கொண்டிருக்கிறது. ...மையாலும், அறிந்து கொள்ளும் ஆசையாலும் ... பேய்கள் உண்டா..." பிரம்மராயர் கேட்டார்.

...வூர்த்தேவர் பிரம்மராயரின் கேள்விக்குப் பதில் ... தலை குனிந்து உட்கார்ந்திருந்தார். பிரம்மராயர் ...ரித்தார்.

...ழ்வு தாண்டி, இந்தப் பிரபஞ்சம் பற்றி மனிதன் அறிந்து கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதில் எல்லா ... ஈடுபடாமல் – சில மனிதர்கள் மட்டும், சில ...ட்டும் குறிப்பாக இந்தக் கேள்வி விசாரணைகளில் ... மெல்ல மெல்லத் தெளிந்து கொண்டு வருகிறார்கள். ... தெளிவுக்கும் வந்துவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட ... அந்தணர்கள் என்று உலகத்தார் அழைக்கிறார்கள்.

...னால், இங்கு ஒரு அந்தணன் அந்தத் தெளிவு பற்றி ...ஞானமுமில்லாமல், க்ஷத்திரியனைப் போல உலகத்தின் ...லும் நகர்ந்து, வாள் உருவிப் போர் செய்துவிட்டு, ...து பேய் உண்டா என்று கேட்கிறான். ஒரு குலம் ... அடிப்படையான வேலையை விட்டு வேறு இடத் ...சை மாறி, சக்தி வழிபாட்டை முழுமையாய் செய்யாது, ...லாமல் இங்குமில்லாமல் இரண்டுங்கெட்டானாக ...து.

...முடிச் சோழ பிரம்மராயர் மிகுந்த கெட்டிக்காரர், ...த்தில் பெரும் சாமர்த்தியம் காட்டியவர். இவரால் ...தேசத்திற்கு மிகப் பெருமை.

...னாலும், பல்வேறு விஷயங்களில் இவர் சரியான முடி... அந்த முடிவுகளால் சோழ தேசம் நஷ்டப்படும்படி ...க்கிறார். காரியங்களை வேகமாக முடிப்பதற்குத் தடை... ...க்கிறார்.

...ன்னும் பொறுத்துப் பார்ப்போம் என்று க்ஷத்திரிய ...க்கு எதிரான அந்தண குணத்தைப் போரில் பிரயோகம் ...க்கிறார். அந்தத் தாமதத்தால் ஒரு உயிருக்குப் பத்து ...இழப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க [illegible] ஒரு பேராவல் இவருக்கு இருக்கிறது. அரசவை [illegible] அதிக முக்கியத்துவம் முதலில் கொடுத்தது. [illegible] இதனால் அந்த வீட்டுக்குள்ளே, அரசரின் [illegible] குள்ளே பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டன.

குந்தவைதேவி சகலமும் அறிந்தவள்போல் [illegible] நிற்பதும், பேசுவதுமாக இருக்கிறாள். அவள் [illegible] பெண்தான். ஆனால், ஒரு ஆணின் அனுபவம் [illegible] பெண்ணுக்கு வராது.

வாளெடுத்துப் போர் செய்து, முகத்தில் [illegible] வலியில் துடித்து, முகத்தில் ரத்தம் வழிய ஆக்ரோ[illegible] குதிரையேறி, போர்க்களத்திற்குள் புகுந்து, தன்னை [illegible] வனைத் தேடி, துரத்தித் துரத்தி வெட்டுகின்ற ஆக்ரோ[illegible] பெண்ணுக்கு வராது. இது வராத வரையில் [illegible] அனுபவம் இருட்டாகத்தான் இருக்கும்.

வாழ்க்கை வன்முறையானது. வாழ்க்கையின் [illegible] வளர்ச்சியும் வன்முறையைச் சார்ந்தது. உயிரினங்கள் [illegible] வன்முறையையே வாழ்க்கையின் அடிநாதமாகக் [illegible] டிருக்கிறபொழுது, இங்கே மென்மை பற்றி [illegible] முட்டாள்தனம்.

பெண்களின் மென்மை பல இடங்களில் [illegible] இந்த அந்தணருக்குத் தெரியவில்லை. பெண்களை [illegible] படுத்துகிறேன் என்று அரண்மனைப் பெண்டிரோடு [illegible] பேச, இங்கே குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. அர[illegible] பெண்டிரிடம் அரசியல் பேசியது போலவே இங்[illegible] பற்றித் தெரியாது என்று பேசுகிறார். கேட்கவே [illegible] இருக்கிறது.

என்ன செய்வது, இந்த இடம் நாற்ற[illegible] கொண்டிருக்கிறது. இறுக்கமாகிக் கொண்டிருக்கிற[illegible] பரபரப்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு மெல்லிய [illegible] படர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

இங்கு மறுபடியும் ஏதோ ஒரு ஏவல் வேலை [illegible] போகிறது. அந்த ஏவல் வேலை யாரை நோக்கி என்று [illegible] வில்லை. ஆனால் தன்னால் வர முடியும் என்று [illegible] காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்ன செய்து விடுவா[illegible]

[illegible] கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை [illegible]வில்லை.

[illegible] செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்கு முன்பு, [illegible] செய்வார்கள் என்று அரசாங்கத்தின் உச்சிக் [illegible] இவரைப் போன்றவர்களாவது தெரிந்து [illegible]டும். நல்லது அப்படித்தான் நடக்க வேண்டும் [illegible] இந்த அந்தணருக்குப் பேய் பற்றியும் கற்றுக் [illegible]

[illegible]த்தேவர் நிமிர்ந்து நாலாபக்கமும் பார்த்தார். அந்த [illegible] சுற்றி வந்தார். பாற்குளத்திற்கு அருகே [illegible]யது.

[illegible] அருகே வரும்பொழுது, இடம் குளுமை [illegible] வேண்டும். ஏன் வெப்பம் ஏற்படுகிறது' என்று [illegible] மேற்பரப்பை உற்றுப் பார்க்க கொப்புளங்கள் [illegible] சட்டென்று திரும்பி பிரம்மராயரைப் பார்த்தார்.

[illegible] ஆலமர ஆசனத்தின்மீது அமர்ந்து, கால் மீது [illegible] வலக்கை சுண்டு விரலால் பல்லிடுக்கில் சிக்கிக் [illegible] ஏதோ, உணவுப் பொருளை எடுக்க முயற்சிப் [illegible] 'அடடே, தவறல்லவா செய்து கொண்டிருக் [illegible] கருவூர்த்தேவர் பதறினார்.

35

[illegible] கை வைத்து கை விரல்களை எச்சில் செய்து [illegible] கழித்து கால் அலம்பாமல் வருவது, மூக்குச் [illegible] மீது படுவது, கண்ணிலுள்ள ஈளை கை [illegible] தங்கிவிடுவது போன்றவை பீடையான அறிகுறி [illegible] பீடையான அறிகுறிகள் உள்ள இடத்தில் தீய சக்திகள் [illegible] தாக்கும்.

[illegible] பிரம்மராயர் வாங்கிக் கொள்ளப் போகிறார். [illegible] ஏதோ ஒன்று எழும்பப் போகிறது. எழும்புகிற [illegible] பார்த்தால் மிக உக்கிரமாக இருக்கும் போலிருக்கிறது. [illegible] சுற்றி கோடு போட்டு, அது அவரைத் தாக்க [illegible] செய்துவிடலாம். ஆனால் பிரம்மராயர் அனுபவம்

வேண்டுமென்று சொல்கிறாரே, என்ன … அந்தணருக்கு அனுபவம் தருவது நல்லதல்லவா.

அதுவும் அரசபதவியில் உயர்நிலையில் … ஒருவருக்கு இப்படியும் உலகத்தில் ஆட்கள் இரு… என்று வேறு ஒரு விஷயமும் தெரியவைப்பது … அவர்களை அடக்க நான் போக முடியுமா. பிரம்ம… வாளேந்தி கொல்லிமலை நோக்கிப் போக வேண்டும்…

கருவூர்த்தேவர் மறுபடியும் சுற்றுமுற்றும் … தொலைவில் அருண்மொழி கைகட்டி நின்றிருந்தான் … சற்று தூரத்தில் கருவூர்த்தேவரின் சீடர்கள் தங்களுக்குள் … கொண்டிருந்தார்கள்.

கருவூர்த்தேவர் அவர்களை நோக்கிக் கை… அவர்கள் ஓடி வந்தார்கள்.

"என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்…"

"ஐயா. எங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம்…"

"மாலை நெருங்கி விட்டது. அந்தி நேரத்தில் … வேண்டிய ஜபதபங்களைச் செய்யுங்கள்." என்று … யிட்டார்.

குளத்தில் கை, கால்களைக் கழுவிக் கொள்ள … இறங்க, அவனைத் தடுத்தார்.

"வேண்டாம். மந்திரத்தாலேயே உடம்பைச் சுத்தி… கொள். நீரற்ற இடத்தில் குளிக்க வேண்டும் என்று சொ… எப்படிக் குளிப்பது என்று சொல்லிக் கொடுத்தி… னல்லவா… மந்திரத்தால் உன் உடம்பைச் சுத்தம் … கொண்டு மந்திரஜபம் இடைவிடாமல் செய்யத் துவங்கு…" சொன்னார். அருண்மொழியை நோக்கிக் கைகாட்டினார்…

அருண்மொழி சட்டென்று திரும்பி ஓடிவந்தான் … என்று பணிவாகக் கைகூப்பினான்.

கருவூர்த்தேவர் அவன் தலையைத் தடவிக் கொ… நெஞ்சை நீவினார்.

"இங்கு எது நடந்தாலும், இந்த இடத்தைவிட்டு … பொழுதும் அசையக் கூடாது."

"ஐயா…"

… என் கட்டளை. இங்கு எது நடந்தாலும், ஒரு … இந்த இடம்விட்டு நீ அசையக்கூடாது."

"… ஐயா…" அவன் மறுபடியும் கைகூப்பினான்.

… அதிகமாகியது.

… செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்."

பிரம்மராயர் திரும்பினார். நீரின் மேற்பரப்பையே … கொண்டிருக்கிற கருவூர்த்தேவருக்கு அருகில் வந்து … பிரம்மராயர் கையில் இன்னும் எச்சில் இருந்தது.

… என்று நீர் தளத்திலிருந்து ஒரு வேகம் பொங்கி, …, தபதபென்று தரையில் சிதறியது. யாரோ … எழும்பி வெளியே வந்ததுபோல் கணநேரம் ஒரு … ஏற்பட்டது.

அப்பொழுது தோன்றியது ஒரு பெண். பெரிய …, கோரமான முகமும் நிர்வாணமுமான ஒரு பெண்.

அந்த இடத்தில் சட்டென்று மிக மோசமான ஒரு நாற்றம் … அந்த உருவம் சூட்சுமமாய் இருந்ததால், கருவூர்த் தேவருக்கு மட்டுமே அது தெரிந்தது.

பிரம்மராயர் சற்று கலவரமாகி, கருவூர்த்தேவரையும், நீர் … மறுபடி பார்க்க, அவர் கையைப் பளிச்சென்று … வேகமாக இழுத்து நீருக்குள் போட்டது. பிரம்மராயர் … தலைகுப்புற விழுந்தார்.

… மார்பும், பலமான இடுப்பும், உறுதியான … களும், புஜங்களும் உள்ள கனமான பிரம்மராயரை … வலுவுள்ள மனிதன் இழுத்துப் போடுவது கூட கடினம். … தெரிந்தவர்கள் மட்டுமே பலவீனமான நேரத்தில், … இடத்தில் தாக்கி, நெம்புகோல் தந்திரத்தைப் … இப்படி ஒரு ஆளைப் புரட்டிப் போட முடியும்.

அருகே எவருமில்லாமல், சட்டென்று கால் விரிய மேலே … தலைகுப்புற தண்ணீரில் தான் விழுந்ததைப் பார்த்து, பிரம்மராயர் திகைத்துப் போனார். நீருக்குள் தலைகுப்புற … தரை தொட்டார்.

திரும்ப முயற்சிக்கிறபோது, காலை தரைக்குக் கொண்டு … முடியாவண்ணம், அவரை அப்படியே யாரோ

பிடித்திருந்தார்கள். உதற முயற்சிக்க, மூச்சுத் திணற உடம்பை ஆட்ட, நீரலைகள் எழும்பின.

ஆனால் என்ன செய்தும் உடம்பை நோக்க வில்லை. தலையை மேல்பக்கம் கொண்டு வர முடியவில்லை. காலை உதைத்தால் தானே மேலே போக முடியும்.

அவர் சேற்றில் கையூன்றி உதறி எழுந்திருக்க முயன்ற போது, இன்னும் சேற்றுக்குள் அழுத்தப்படுவது தெரிந்தது. என்று கத்த வாயெடுத்தபோது, வேறு யாரோ கூர்மையான ஆயுதத்தால் சட்டென்று எதையோ அறுத்த

இப்படித்தான் அதை உணர முடிந்தது. தன்னை கட்டியிருந்த ஏதோ ஒன்றை – இரண்டு, மூன்று வீச்சுகளில் வெட்டி வீழ்த்துகிறார்கள் என்று உணர முடிந்தது. வெட்டி வீழ்த்திய பிறகு, உடம்பு நீருக்குள் போனதும் மாய் தானாகத் திரும்புமே – அப்படித் திரும்பியது.

பிரம்மராயர் காலை உதறி ளியே வந்தார் தூக்கினார். நீர் மட்டத்துக்கு மேல்வந்து ஆழ்ந்து சுவாசித்தார்.

கண்களை நீர் மறைத்தது. எதிரே என்ன நடக்கிறது தெரியவில்லை. தலையைச் சிலுப்பினார். நகர்ந்து கரைக்குப் போனார். கண் திறந்து பார்த்தார்.

எதிரே கருவூர்த்தேவர் வாளைக் கையில் ஏந்தியவாறு கைகளை விரித்துக் கொண்டு, மிகுந்த கோபத்தோடு கொண்டிருப்பது கேட்டது. அந்த ஹுங்காரம் – வெட்டி செய்துவிடுவேன் என்று தெரிவித்தது. ஆனால் யாருக்குத் தெரிவிக்கிறார் என்று புரியவில்லை.

கருவூர்த்தேவர் படியிறங்கினார். கைநீட்டினார். நீட்டிய கையை பிரம்மராயர் பற்றிக் கொள்ள, மேலே இழுத்து வந்தார். கரைபக்கம் சேர்த்தார். அவருடைய உதவியாளர்கள் முன்னே ஓடி வந்தார்கள். அவர்களை உலர்ந்த துணி கொண்டு வரச் சொல்ல, தலைதெறிக்க ஓடினார்கள்.

ஒருவன் தன்னுடைய மேல்துணியால் பிரம்மராயரின் முதுகிலும், மார்பிலும் உள்ள நீரைத் துடைக்கத் துவங்கினான்.

"என்ன நடந்தது..." – பிரம்மராயர் குரலில் ஒரு பயத்துடன் கேட்டார். பிரம்மராயருக்கு இது மனுஷ சக்தி அமானுஷ்ய சக்தியின் வேலை என்பது புரிந்தது. ஆனால் நம்பவும் அவர் மனம் தயாராக இல்லை.

என்ன நடந்தது ஏன் இப்படி விழுந்தேன்..." பிரம்மராயர் கேட்டார்.

"நான் உங்களுக்குச் சொன்ன விஷயம்தான் நேரடியாக யுத்தத்துக்கு வர முடியாதவர்கள். வேதம் தெரிந்ததாலேயே தீய சக்திகளை அரசன் மீது முன்பு பழையாறையிலும், உடையாளூரிலும் ர்களை மிரட்டிப் பார்க்கிறார்கள். அப்பாவி அதிகாரிகளுக்கும் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். போகட்டும் என்று நினைக்கிறவர்கள். 'உடையாருக்கு கருவூர்த்தேவர் இருக்கிறார். இருந்தாலுமென்ன, நம்மால் க்க முடியாதா' என்று மமதையில் செயல்படுகிறார்கள்."

"என்னை நீரில் தள்ளியது பைசாசமா?"

"ஆமாம்..."

"அப்படி செய்ய இயலுமா?"

"இயலும்..."

"தாஸன் மகனா இதைச் செய்கிறான்?"

"ஆமாம். ஓரளவு இங்கு நடந்த விஷயம் பற்றி எனக்குச் தெரியும். சோழ அதிகாரிகளில் மிக முக்கியவரான இது கண்ணெதிரே தெரிந்துவிட்டது. இது பற்றி ஒரு அனுபவம் ஏற்பட்டு விட்டது. இதன் யான விஷயங்களை நான் இப்போது கற்றுக் முன் வந்தால் நீங்கள் மனமாரக் கற்றுக் கொள்வீர்கள். அப்படி எதிர்ப்பது என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லித் தருவேன். நீங்கள் அதை மிக எளிதாகப் புரிந்து கொள்வீர்கள். இல்லாதவரால் இதை எதிர்க்க எப்படிக் கற்றுக் கொள்ள முடியும். இப்போது இந்த விஷயம் உண்மை என்று க்கு ஒரு அபிப்ராயம் ஏற்பட்டு விட்டதல்லவா?"

"ஆம்..." பிரம்மராயர் அமைதியாகச் சொன்னார். கருவூர்த் தேவர் நோக்கிக் கைகூப்பினார்.

"என்னை நீங்கள்தான் காப்பாற்றினீர்கள் என்பது மூழ்கிக் கொண்டிருக்கும்போதே தெரிந்துவிட்டது. நீங்கள் கையில் வாள் ஏந்திய பாவனையோடு பார்த்தபோது, என்னைச் சுற்றி கத்தி வீசி விடு என்பது புரிந்துவிட்டது. உங்களுடைய மகத்தான நான் கண்ணார அனுபவித்தேன். என்னைக்

காப்பாற்றியதற்கு நன்றி. மறுபடியும் என் சார்பாக மகன் சார்பாகவும் உங்களை நமஸ்கரிக்க விழைகிறேன்.

"வேண்டாம், வேண்டாம்..." கருவூர்த்தேவர் ... பிரம்மராயர் அதைப் புறக்கணித்துவிட்டு, தனது ... கருவூர்த்தேவரின் காலில் வைத்தார். எழுந்து நின்றார்.

"அந்தணன் என்பவன் யாரையும் வணங்க ... அவசியமில்லை என்று சொல்வார்கள். அது தவறு ... களையும், குருமார்களையும் ஒரு அந்தணன் வணங்கி, ... செய்யத்தான் வேண்டும். அந்தப் பைசாசம் ஏன் ... தாக்கியது."

"சொல்லியிருப்பார்கள். யார் அங்கு முக்கியமானவரோ அவரை அடி என்று..."

"இங்கு முக்கியமானவர் நீங்கள் இல்லையா ..." பிரம்மராயர் தனது கேள்வி வித்தையால் கருவூர்த்தேவரை சந்தேகத்துடன் வினவினார்.

"இல்லை. நான் முக்கியமில்லை. நான் அவர்களால் தொடப்பட முடியாதவன். என்னை அசைக்க முடியாது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் எனக்கு அருகே இருப்பவர் களை அசைத்துப் பார்ப்பார்கள். என் வீட்டு ஒடுக்கையை ... முயற்சி செய்வார்கள். எனது வேலைக்காரியை, பணியாளை, சீடர்களைத் தாக்குவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால், என் விருந்தாளியான உங்களைத் ... விட்டார்கள். நான் இதற்குப் பதில் சொல்லாது விட மாட்டேன். இந்த நேரம் பிரம்மராயரைப் புரட்டிவிட்டதாக அவர்கள் கொக்கரித்துக் கொண்டு இருப்பார்கள்."

"இதை அறவே தடுப்பது எப்படி?"

"எங்கிருக்கிறார்களோ - அங்கு போய் தாக்கி அவர் களுடைய இடத்தைச் சின்னாபின்னப்படுத்த வேண்டும். அவர்கள் பூஜையைக் குலைக்க வேண்டும்."

"இந்நேரம் அரசரிடமும் போயிருப்பார்களோ?"

"அரசரிடம் போக முடியாது. அவரிடம் மந்திர ... பெற்ற ஒரு அரைநாண் கயிறு இருக்கிறது. அதுவும் தவிர, சிவன் கோயில் கட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் ... நியதிகளோடு வாழ்கிறார். விரதமிருப்பதுபோல் ... பஞ்சாட்சரம் ஓதி, தன்னைச் சுற்றி திக்கு கட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்.

... செய்யும்படி அவருக்கு நம்பியாண்டான் நம்பி ...கிறார். தேவார, திருவாசகங்களை சிதம்பரத்தி... ... பிடித்துக் கொண்டு வந்தபோது, நம்பி ... நம்பியோடு பல மாதங்கள் மன்னர் இராஜராஜர் ...கிறார். பல்வேறு விஷயங்களை நம்பியாண்டான் ... கற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்.

... ஜபங்களும், மூச்சுப் பயிற்சியும், குண்டலினி ... ஹடயோகமும் செய்வதால்தான் அவருடைய ... உயர்வாகப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. கடந்த ...களாக நம்பியாண்டான் நம்பியின் தொடர்பு ... வலுவாகி விட்டது.

...யாண்டான் நம்பி சொல்வது போல அவருக்குத் ... புராணக் கதைகள் சொல்ல வேறு எவரும் ...இல்லை. பண்டிதர்கள் சொன்னால் அரசருக்கு அது ... இல்லை.

...களில் நீர் வழிய, உளமுருகி சிவனடியார்களின் ... நம்பியாண்டான் நம்பி சொல்லும்போது, அரசர் ... விடுகிறார். ஒரு நல்ல சத்சங்கம் அங்கு ஏற்பட்டு ... வலுவாக்கியிருக்கிறது.

இப்போது அரசர் - மனைவியைத் தவிர வேறு எந்தப் ... பெண்ணோடும் கூடுவதில்லை. இந்த மாதிரி ஒழுக்க ... எல்லாம் பைசாசங்கள் அவரை அண்டுவதில்லை.

ஆனாலும் ரவிதாஸன் குடும்பம் இடையறாது வீழ்த்த ... செய்யும். எங்கு தவறு நடக்கும் என்று காத்திருந்து, ... ஏற்பட வைத்து தடுமாற வைக்கும்..." கருவூர்த் தேவர் ...னார்.

"நான் என்ன தவறு செய்திருக்கிறேன். அந்தணனான ... எப்படி பைசாசம் தீண்டியது?"

"...நீங்கள் ஜபதபங்கள் செய்வதில்லை பிரம்மராயரே. மனம் ... கட்டாகுவதில்லை. நாலாபக்கமும் அலை பாய்ந்து ...றீர்கள். அதுதவிர, கண்ட இடங்களில் சாப்பிடுகிறீர்கள். ... போதவில்லை. அதனால் மிக எளிதில் பைசாசம் ... தாக்கிவிட்டது. மிக வலுவான பைசாசம் அது ... பலிவாங்கியிருக்கும். ஆனால் வருமென்று தெரிந்து

நான் கவனமாக இருந்ததால், அதனால் [illegible] முடியவில்லை.

உங்களுக்குச் சரியாக வழிகாட்ட [illegible] பிரம்மராயரே. உங்களை உயரத்தில் வைத்து, [illegible] விடுகிறார்கள். நீங்கள் தனி ஆளாய் தவித்துக் [illegible] கிறீர்கள்.

மனம் வலுப்பட்டு இன்னும் அதிகமாக [illegible] ஈடுபட்டு உங்களை வலுப்படுத்திக் கொள்ள [illegible] இது. நீங்கள அப்படி இருந்தவர்தான். இடையே [illegible] சினைகளால் உங்கள் ஒழுக்கங்களை நழுவவிட்டு [illegible] ஒழுக்கம் குறைந்தவர்களை பைசாசம் எளிதில் [illegible]

அதோ, அருண்மொழியைப் பாருங்கள். [illegible] கிழித்து, 'நகராதே' என்று சொன்னேன். இந்தக் [illegible] அவன் நகரவே இல்லை.

ஒரு நல்ல விஷயம் சொல்லட்டுமா. சோழ [illegible] ஒரு பிரம்மராயர் கிடைத்துவிட்டார். நீங்கள் [illegible] போல உங்கள் மகன் வெகுநிச்சயம் சோழ [illegible] பிரம்மராயராக வருவான். சேனாதிபதியாய் [illegible] பிரம்மராயர் என்கிற பட்டமும், சேனாதிபதி [illegible] அவனுக்கு நிச்சயம் கிடைக்கும். அவன் உங்களை[illegible] பல போர்களில் ஈடுபட்டு, உங்களைவிட நிறைய [illegible] அடைந்து வெகுநலமே அவன் வாழ்வான்."

"ஹப்பா... கேட்கவே சந்தோஷமாக இரு[illegible] பூரணமாக இருக்கிறதல்லவா?"

"இருக்கிறது" - கருவூர்த்தேவர் [illegible] சொன்னார்.

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள் கருவூர்த்தேவ[illegible]

"மத்திய வயதில், நாற்பத்தைந்து நாற்பத்தாறு [illegible] கண்டம் இருக்கும். அப்போது அருண்மொழி [illegible] லாம். அல்லது துறவறம் பூணலாம். [illegible] நாற்பத்தைந்து வயதில் துறவறம் பூண்டு விடுவான் [illegible] நினைக்கிறேன்..."

"உயிரோடு இருந்தால் போதுமானது..." [illegible] பிரம்மராயர் பேசினார். மறுபடியும் கருவூர்த்தேவரை [illegible] கைகூப்பினார். உலர்ந்த துணிகள் வர, கட்டிக் [illegible]

[illegible] இன்று இரவு இங்கு தங்கிவிட்டு, நன்கு தூங்கி [illegible] காலை விடியும் நேரத்தில் அருண்மொழியோடு [illegible] விடலாம். அருண்மொழிக்கு நான் சில விஷயங் [illegible] கொடுத்திருக்கிறேன். அருண்மொழியின் [illegible] இனிதாக இருக்கும். அது பற்றிக் கவலைப்பட [illegible]

[illegible] நீங்கள் இருவரும் கண்ணின் மணிபோல் பாது[illegible] என்பது என்னுடைய விருப்பம். நீங்கள் நகர்ந்த [illegible] நானும் உங்களைத் தொடர்வேன். போவதற்கு [illegible] ஊரான அமன்குடிக்குப் போய், அங்கு [illegible] தரிசித்துவிட்டு, அவளுக்குப் பசியாற அன்னபலி [illegible] பிறகு உங்கள் பயணத்தைத் தொடருங்கள். [illegible] அரசரைச் சந்தித்த இரண்டு நாளில் அரசர் [illegible] நானும் வந்துவிடுவேன்.

[illegible]ராயரே... இன்னும் ஒரு முக்கியமான விஷயம். இந்த [illegible] ஒரு பெரிய அரச குடும்ப சாவு நிகழ இருக் [illegible] அது செம்பியன் மாதேவியாக இருக்கும். [illegible] இருங்கள்.

[illegible]மாதேவி தனக்கென்று ஒரு குழுவை [illegible] நிலையில் வைத்திருக்கிறார். அந்தக் குழு [illegible] என்று தெரியவில்லை. அழுது, அலம்பல் செய்து [illegible] நடந்து கொள்ளப் போகிறது. அப்படி [illegible] முன்பே அடக்கி விடுங்கள். அங்கே வன்முறை [illegible] வேண்டாம்."

[illegible]தேவர் பிரம்மராயரின் கைப்பிடித்து தன் [illegible] அழைத்துப் போனார். "அருண்மொழி வா..." என்று [illegible]டார்.

[illegible]மொழி பின் தொடர்ந்தான். அவனது மனசு ஆடிக் [illegible]

36

[illegible] அவரால் நெஞ்சு வலியைப் பொறுத்துக் [illegible] முடியும் என்று தோன்றவில்லை. முதுகு முழுவதும் [illegible] போல் வலி படர, செம்பியன்மாதேவி தாங்க [illegible] அலறினார்.

பல்லக்கு நிறுத்தப்பட்டது. தரையிறக்கப்பட்டது [illegible] சகலரும் உட்கார்ந்து, 'என்ன' என்று விசாரித்தார்கள்.

"என்னால் முடியவில்லை. நான் இறங்கிக் [illegible] என்னைச் சற்று நேரம் பூமியில் படுக்க வையுங்கள். பல்லக்கில் குறுக்கி உட்காருவது எனக்கு கஷ்டமாக [illegible] கால் நீட்டி நெஞ்சில் கை வைத்து நான் படுக்க [illegible] என்னால் இனி தொடர்ந்து பயணப்பட முடியும் என்று [illegible] வில்லை. நான் முடியப் போகிறேன். என் வாழ்க்கை [illegible] மாகப் போகிறது. இந்த சோழ தேசத்தைவிட்டு நான் [illegible] யோடு போகப் போகிறேன். தயவுசெய்து என்னைத் [illegible] படுக்க வையுங்கள்." திணறித் திணறிப் பேசினார்.

அவர்கள் மூன்று பேராய்ச் சேர்ந்து [illegible] மாதேவியை தரையில் படுக்க வைத்தார்கள். [illegible] அவருக்கு அருகே வந்தான். அவர் முகத்தை உற்றுப் [illegible] எழுந்து நின்றான். சுற்றும் முற்றும் பார்த்தான் [illegible] பிதுக்கினான்.

"என்ன சொல்கிறீர்கள்..."

"ஆரம்பத்திலிருந்தே நல்ல சகுனங்கள் எனக்குத் [illegible] வில்லை. எதற்காக வந்தோமோ அதை வெற்றிகரமாக [illegible] போமா என்று எனக்குச் சந்தேகமாகவே இருந்தது [illegible] பயந்தது போலவே நிகழ்ந்து விட்டது." - மருவூர் [illegible] தலையைக் குனிந்து கொண்டு உரக்கப் பேசினான்.

"செம்பியன் மாதேவியாரைக் கொள்ளிடம் [illegible] அழைத்துப் போக முடியாதா?"

"போய் எந்தப் புண்ணியமுமில்லை. இவள் [illegible] தேசத்தைவிட்டு வருவதற்கு முடியாமல் மனம் தடுமாறி [illegible] மடையப் போகிறாள். அங்கேயே - திருவக்கரையில் [illegible] ஹோமங்கள் செய்து இவள் உயிரைக் கட்டி இழுக்க [illegible] வேண்டும்.

ஆனால் திருவக்கரையிலிருந்தால் இவள் [illegible] மரணமடைவாள் என்பது நமக்குத் தெரிந்திருக்காது [illegible] பிரயாணம் இவள் உடம்பை நிலை குலைத்து [illegible] இருதயத்தைப் பாதித்துவிட்டது. இன்னும் கூடுதலாக [illegible] மாதம் திருவக்கரையில் இருந்திருப்பாள்.

[illegible] பயணப் பட்டதால், பயணம் தாங்காமல் [illegible] வேலையை நிறுத்தப் போகிறது. இவளை சூட்சுமமாய் [illegible] போக நம்மால் ஆகாது. கண்டுபிடித்து [illegible] என்றால் வாழ்க்கை முழுவதும் சோழதேசத்துக் [illegible] தான் கழிக்க வேண்டியிருக்கும்.

[illegible] னுடைய சபதங்கள் எதுவும் நிறைவேறாமல், [illegible] வெறும் கூச்சலாகவே போக வேண்டி [illegible] இப்போதும் ஐயன் ரவிதாஸனுடைய சபதங்களை [illegible] நம்மால் முடியுமா என்று சந்தேகமாகவே

[illegible] சாம்பான் சப்பணமிட்டு செம்பியன்மாதேவிக்கு [illegible] அமர்ந்து கொண்டான். அவர் மார்பில் வலக்கை [illegible] இடக்கையால் உச்சி தடவினான்.

[illegible] த்து விடுங்கள் அம்மா. உங்கள் உடலுக்கு உபாதை [illegible] விட்டோம். உங்கள் மகன் இருக்கிறார் என்று [illegible] பொய் சொல்லி விட்டோம். உங்கள் மகனைத் [illegible] இவ்வளவு தூரம் வந்தீர்கள்.

[illegible] மகன் எங்களோடு இல்லை. உங்களை வரவழைக்க [illegible] சொன்ன பொய் அது. உங்கள் மகன் உங்களுக்கு [illegible] மாறாய், புத்த சந்நியாசியாய் எங்கோ அலைந்து [illegible] கிறார். சைவ மதத்தைவிட, நீங்கள் சொல்லிக் [illegible] சிவன் நெறியைவிட - புத்தம் உத்தமமானது என்று [illegible] வாகிவிட்டார்.

[illegible] கடைசிக் காலத்தில் உங்களிடம் பொய் சொன்ன [illegible] மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்கு என்ன [illegible] கொடுத்தாலும் சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

[illegible] அரசியல். நீங்கள் இதில் எத்தனை சூதாடியிருக் [illegible] எவ்வளவு வேகமாய் காய்களை நகர்த்தியிருக்கிறீர்கள். [illegible] தந்திரங்கள் செய்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் மகனைப் [illegible] கொண்டு வர வேண்டும் என்று எவ்வளவு [illegible] பட்டிருக்கிறீர்கள். அந்தப் பாடுதான் நானும் பட்டுக் [illegible] கிறேன்.

[illegible] பாடு என்ன என்று உங்களுக்குப் புரியும். சூட்சும [illegible] எழுந்து என்னைக் கோபமாய் அதட்டுவதை விட்டு, [illegible] க்கியமாக முயற்சி செய்யுங்கள். உங்களுக்கு உதவ

நானும் முயற்சிக்கிறேன். உங்களுக்குப் பிடித்தமான
நாமத்தை நான் உங்கள் காதுகளில் சொல்ல,
வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். நமச்சிவாயம்... நமச்சி
நமச்சிவாயம்...”

– மருவூர் சாம்பான் இடது கையைத் தலையிலும்
கையை அவர் மார்மீதும் வைத்து, அவர் காதுகளில்
நேரத்து மந்திரம் போல் இறைவன் நாமம் சொல்ல,
மாதேவி பளிச்சென்று விழித்துப் பார்த்தார். அவர்
அவளுக்குத் தெரிந்து விட்டது.

“என் மகன் இல்லையா...”

“இங்கு இல்லை...”

“எங்கிருக்கிறான்...”

“தெரியாது. ஏதோ ஒரு இடத்தில் புத்த சந்நியாசியாக
இருக்கிறார்.

“தெரியும் என்று சொன்னாயே?”

“உங்களை அழைத்து வர பொய் சொன்னேன்.”

“எதற்காக?”

“சோழ சாம்ராஜ்யத்தைச் சரித்து வீழ்த்துவதற்கு,
இராஜராஜ சோழனைப் பழிக்குப் பழி வாங்குவதற்கு.”

“இந்தக் கிழவியை அழைத்து வந்து ஒரு
எப்படிப் பழிவாங்க முடியும்...?”

“நான் உங்களை உடல் ரூபமாகப் பார்க்கவில்லை.
ஆன்மாவின் மூலம், உங்கள் சூட்சும சக்தியின் மூலம்
தேசத்தைச் சிதறடிக்க முயற்சி செய்தேன்...”

செம்பியன்மாதேவி யோசித்தார். கண்களை
கொண்டார். மறுபடி திறந்தார். ‘செய்’ என்று சொன்னார்.
புலன்கள் பளிச்சென்று உள் வாங்கி நெஞ்சில் குவிந்தன.
துடிப்பு மெல்ல மெல்ல அடங்கியது.

“நமச்சிவாயம்... நமச்சிவாயம்... நமச்சிவாயம்...”
சாம்பான் இடைவிடாது சொன்னான்.

செம்பியன்மாதேவியின் உயிர் பளிச்சென்று
கழுத்தில் ஒரு சின்ன அசைவு இருந்தது. கண்கள் பாதி
வாய் சற்று பிளந்தது. சாம்பான் அவரையே பார்த்தபடி

வைத்தான். நாடி நின்று விட்டிருந்தது.
சடைசித் துடிப்பான ‘டப்’ கேட்டது.

அவர் கண்களை வருடி மூடினான். வாயை
இடுப்பிலிருந்து துணி உருவி, வாய் மறுபடியும்
வண்ணம் தலையோடு இறுக்கக் கட்டினான்.
முன்பக்கம் வைத்து, கட்டை விரல்களைப் பிணைத்
கால்களை நேராக்கி, கால் கட்டை விரல்களையும்
எழுந்து நின்று கை கூப்பினான்.

பார்களே, எவ்வளவு பெரிய வாழ்க்கை எங்கு கிடக்
பார்த்தீர்களா, சோழ தேசம் முழுவதும் வணங்கி எழுந்த
எங்கே மரணமடைந்து விட்டாள் பார்த்தீர்களா...
அரியணையில் ஏற்றுவதற்குப் படாதபாடுபட்ட
எப்படி துயின்றாள் பார்த்தீர்களா. சிவன்
எத்தனையோ கோயில்களைக் கட்டி,
பேருக்கு உதவி செய்தவளுக்கு மரணம் எங்கு
பார்த்தீர்களா. இவளைச் சுற்றி இவளுக்குச் சம்பந்த
நாம்தான் இருக்கிறோம். நம்முடைய பொய்
களைக் கேட்டு நமக்குப் பின்னே வரும்படி இவளுக்கு
இருக்கிறது. இவள் மரணம் பற்றி நெருங்கிய
கூடத் தெரியாமல் இவள் முடிவு வந்துவிட்டது–

வருத்தமான முடிவு. வேதனையான முடிவு. இவள்
பக்கம், இவள் ஒரு பக்கம் என்று விதி இவர்களை
பிரித்துப்போட்டு விட்டது– வேறுயாரை
எப்படிப் பிரித்தாளோ தெரியவில்லை. எதனின்று பிரித்
தெரியவில்லை. இங்கு எல்லாவற்றிலும் பிரிவுபட்டு
கிடக்கிறாள். இதைப் பார்க்கிற பொழுது
மந்திரமும், தந்திரமும், அரசியல் வேலைகளும்,
பழி வாங்குதலும் எந்த அர்த்தமுமற்றுப் போகின்றன.

நாம் சத்தியம் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம்;
கொடுத்திருக்கிறோம். வேறு வழியில்லை. நாம் நமது
தொக்கிப் போய்த்தான் ஆக வேண்டும். வாருங்கள்.
”

விட்டு விட்டா?” – ஒருவன் கை காட்டினான்.

கை காட்டியதைப் பார்த்து மருவூர் சாம்பான்
சிரித்தான்.

"இதை என்று சொல்லி விட்டாயல்லவா. [illegible] இது என்று மாறிவிட்டதல்லவா. அடடா, இதுதான் [illegible] அருகே இருக்கின்ற முக்கூடல் கிராமம் [illegible] விஷயத்தைச் சொல்லுவோம். நாம் பரதேசிகள் [illegible] வழிப்போக்கர்கள் என்றும் சொல்வோம். [illegible] தூக்கிகளைக் காணோம் என்று சொல்வோம். [illegible] வருவதற்குள் நாம் வேறு ஊர் போய் விடுவோம். [illegible] லேயேகூட குதிரைகள் கிடைத்தால் நல்லது. [illegible] விரைவாய் கொல்லிமலை நோக்கிப் போக வேண்டு[illegible]

அவர்கள் முக்கூடல் என்ற கிராமத்தி[illegible] தார்கள். மக்களிடம் விசாரித்து கிராமத்து [illegible] அழைத்தார்கள்.

"யாரோ ஒரு பெண்மணி. அரசவம்சம்போல [illegible] கிறார். அவர் ஒரு மரத்தடியில் படுக்க வைக்கப்ப[illegible] அருகில் பல்லக்கு இருக்கிறது. பல்லக்குத் தூ[illegible] காணோம். அந்தப் பெண்மணி மரணமடைந்து [illegible] நீங்கள் போய் யாரென்று பாருங்கள்..."

"அப்படியா... நீங்கள் யார்?"

"நாங்கள் வழிப்போக்கர்கள். பைராகிகள்..."

"இருக்கலாம். ஆனாலும் ஒரு மரணத் [illegible] சொன்னதால், அதைப் பற்றி நாங்கள் விசாரிக்கிற [illegible] நீங்கள் எங்கும் போகக் கூடாது." - கிராம அதிகாரி [illegible] மருவூர் சாம்பான் 'சரி' என்று தலையசைத்தான்.

ஒரு வீட்டின் திண்ணையில் சூலங்களைப் [illegible] விட்டுச் சரிந்து உட்கார்ந்தான். மற்றவர்கள் [illegible] பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

கிராம அதிகாரி ஆட்களை அனுப்பினார். [illegible] இரண்டு வாலிபர்களைக் காவல் வைத்தார். [illegible] ஆட்களோடே கிளம்பிப் போனார்.

"தம்பி, போய் முக்கூடலில் குதிரை கிடைக்குமா [illegible] கேட்டு வா..." என்று ஒருவனை அனுப்ப, காவல் வா[illegible] அவனைப் போகக்கூடாது என்றார்கள்.

"நான் இருக்கிறேனே ஐயா. அவன் போய் [illegible] பயணத்திற்குண்டான ஏற்பாடுகளைச் செய்யட்டும்" [illegible] சாம்பான் சொல்ல, அரை மனதோடு அனுமதித்தார்கள்.

[illegible] குதிரைகள் வாங்கி விட்டதாகச் செய்தி [illegible] மருவூர் சாம்பான் எழுந்து வாலிபர்களை [illegible]

[illegible]மேல் தாமதிக்க எங்களுக்கு விருப்பமில்லை. [illegible]தொலைவு போக வேண்டும். எங்களுக்கும் சோழ [illegible]யங்களுக்கும் எந்தச் சம்பந்தமுமில்லை. நாங்கள் [illegible] உங்கள் தலைவரிடம் சொல்" என்று சொல்ல, [illegible]ர்கள் அவனை மடக்கிப் பிடித்தார்கள்.

[illegible] பளிச்சென்று அவர்களைத் தட்டித் தரையில் [illegible] அவர்கள் எழுந்திருக்கும் முன்பு வேலாயுதத்தால் [illegible] அடித்தான். அவர்கள் அடி தாங்காமல் துவண்டு [illegible]ர்கள்.

[illegible] நிதானமாக நடந்தான். எதிர்வீட்டில் நின்றிருந்த [illegible] உரக்கக் கத்தினாள். மற்ற வீடுகளிலிருந்து பெண்கள் [illegible] பார்த்தார்கள்.

[illegible] சூலத்துடனும், கமண்டலங்களுடனும் அந்தப் [illegible] வடக்கு நோக்கி நகர்ந்தார்கள். ஊர் எல்லையில் [illegible]கப்பட்டிருநத குதிரைகளில் தாவி ஏறினார்கள்.

[illegible] சாம்பான் குதிரையேறி திரும்ப கிராமத்துக்குள் [illegible] தரையில் சூலத்தான் பெரிய மீன் இலச்சினை [illegible] போகும்போது ஊர் எல்லையிலிருந்த வேப்ப [illegible] கிளையை சூலத்தான் பற்றியிழுத்து உடைத்தான்.

[illegible] மக்கள் கோபத்தில் வீறிட்டார்கள். சாம்பான் [illegible]ாடு குதிரையை வடக்கு நோக்கிச் செலுத்தினான். [illegible] மலைக்குப்போக அவனுக்கு இன்னும் இரண்டு [illegible]

இரண்டு முழங்கை உயரத்திற்கு அமன்குடி துர்க்கை [illegible] வீற்றிருந்தாள். பீடமே அரை முழம். பீடத்தின்மேல் [illegible] ஒரு காலை பீடத்தில் வைத்தபடி, மறுகாலைச் [illegible] முதுகில் வைத்தபடி அமன்குடி அம்மன் மிகக் களை [illegible] காட்சி கொடுத்திருந்தாள். எட்டு கைகளிலும் ஆயுதம் [illegible]ந்தாள். மெல்லிய குறுஞ்சிரிப்பு அவள் முகத்தில் [illegible] கிடந்தது. சந்நிதி முழுவதும் ஒரு வெம்மை [illegible]

அர்ச்சகர் தீபாராதனை செய்து தட்டு நீட்ட [illegible] சோழ பிரம்மராயரான கிருஷ்ணன்ராமன் தீபத்தைக் [illegible] ஒற்றிக் கொண்டார். துர்க்கைக்கு எதிரே பாய் [illegible] சொன்னார். தர்ப்பைப் பாய் விரித்து போடப்பட [illegible] உட்கார்ந்து கொண்டார்.

சற்றுத் தெலைவில் நின்றபடி அமன்குடி கிராம [illegible] அவருக்குத் பெரிய பனை விசிறியால் விசிறத் துவங்கி [illegible]

உட்கார்ந்த பிரம்மராயர் மெல்ல, பஞ்சாட்சர [illegible] சொல்லத் துவங்கினார். அம்மனையே பார்த்துக் [illegible] தார். 'என்னோடு பேசு' என்று உள்ளுக்குள் கெஞ்சினா [illegible] உன்னை விட்டுவிட்டேனா. அல்லது நீ என்னை வி [illegible] டாயா' என்று குமுறினார்.

'பைசாசம் தள்ளும்படியாகவா நான் வாழ்ந்தி [illegible] என் சக்திகள் என்னவாயின. என் பலம் என்னவாயிற் [illegible] அருகே எப்போதும் துணையிருப்பேன் என்று [illegible] கொடுத்தாயே. ஒரு பைசாசம் என்னைப் புரட்டிப் [illegible] போது, நீ எங்கே போயிருந்தாய். உன்னை நான் [illegible] வணங்கவில்லை என்ற குறையா. உனக்குப் பலி [illegible] என்னையே கை விட்டு விட்டாயெனில் என் [illegible] எங்ஙனம் காப்பாற்றுவாய். தேவி... என்ன பிழை [illegible] எதற்காக இந்த அவமானம். ஏன் இப்படி நெஞ்சு [illegible] வேதனை கொடுத்து விட்டாய். என் தொழிலில் நான் [illegible] பிசகு செய்தேன். என் வாழ்க்கையில் நான் என்ன [illegible] செய்தேன்' - பிரம்மராயர் மனதிற்குள் வேதனை [illegible] பேசினார்.

அருண்மொழி கோயிலுக்கு வெளியே, நண்ப [illegible] சந்தித்து, கட்டித்தழுவி அளவளாவிக் கொண்டிருந்தா [illegible] குரல் மெல்லியதாய் பிரம்மராயருக்குக் கேட்டது.

"தேவி, ஒரு சிறிய குடிசையில் உன்னை வைத்திரு [illegible] என்ற கோபமா, நேரமின்மையால் இந்த வேலையைச் [illegible] முடியவில்லை. அரச காரியங்களுக்காக முன்னும் [illegible] அலைந்து கொண்டிருக்கிறேனே தவிர, என் கிராமத்தை [illegible] வீட்டை நான் கவனிக்கவில்லை. உன்னையும் நான் [illegible] பார்க்கவில்லை. இதனால்தான் கோபமா?

இப்பொழுது சொல்கிறேன் கேள். மன்னர் எல்லாம் [illegible] சிவனுக்குக் கோயில் எழுப்புகிறார். நான் என்ன [illegible]

[illegible] இங்கு ஒரு சிறிய கற்றளி அமைப்பேன். இந்த அமன் [illegible] உன்னை மையமாக வைத்து ஒரு சிவன் கோயில் [illegible] உன்னைச் சோழ தேசம் முழுவதும் வந்து பார்க்கும் [illegible] மிகச்சிறப்பாய் ஒரு வழிபாட்டுத் தலம் அமைப்பேன்.

[illegible] விதிப்படி, அற்புதமான ஒரு கோயிலை நிச்சயம் [illegible] வெறும் கோயில் கட்டுவது மட்டும் எனக்கு [illegible] உவப்பானதல்ல. ஊர் மக்களுக்கு நன்மை தரும் [illegible] மிகப்பெரிய குளம் ஒன்றும் அமன்குடியில் [illegible] கேணிகளும், சிறிய கால்வாய்களும் மட்டுமே [illegible] இந்த இடத்தில், அந்தக் குளம் கோடைக்காலத்திலும் [illegible] வற்றாத நீரூற்றாகப் பயன்படும்.

[illegible] உன்னை நான் மறந்து விட்டேன் என்று என்னை [illegible] த்து விடாதே. எனக்குத் துணையாக இரு. என் [illegible] எல்லாம் ஆதாரமாக இரு. நான் இப்போது ஏற்ற சிறிய [illegible] நீதான் நிறைவேற்றித் தர வேண்டும். சோழ [illegible] நான் செய்கின்ற வேலைகளை ஆசீர்வதிக்க [illegible] என் குழந்தை அருண்மொழியை உன் பாதுகாப்பில் [illegible] கொள்ள வேண்டும்.

[illegible] அரசர் கோயில் கட்டி முடிக்கட்டும். நான் [illegible] கதி என்று வந்து, உன்னை மந்திரத்தால் [illegible] மனம் குளிரச் செய்கிறேன். எனக்குத் துணையிரு [illegible] கைகூப்பினார். உதறி எழுந்தார். அவர் எழுந்ததும் [illegible] நிசப்தமாயிற்று. மக்கள் அவரை நெருங்கி வந்து [illegible] கள். கடுவன்காரி, தொலைவிலிருந்து அவசரம் [illegible] யாரும் அறியாது சைகை செய்தான்.

37

[illegible] ரசே... செம்மண்கரடு இந்த இடத்தோடு முடிவடை [illegible] தற்குப் பிறகு நிலத்தின் தன்மை மெல்ல மெல்ல மாறு [illegible] நகருக்குள் நிலம் வண்டல் மண்ணாகி, கருந்தட் [illegible] த் தாண்டுகிறபோது இன்னும் வளமாகி, ஆற்றங் [illegible] நெருங்கிறபோது மிக மிக வளப்பமாகி விடுகிறது. [illegible] தென்கரையில் கோயில் கட்ட வேண்டும் என்று [illegible] தீர்மானித்து விட்டீர்கள். காவிரியின் தென்கரைப் பக்க

முள்ள நிலத்தில், இந்த இடமே கோயில் கட்டுவதற்கு [illegible] சிறந்த இடமென்று நானும் என் குழுவினரும் தீர்மானித்திருக் [illegible] கிறோம்.

மண் பரிசோதனைகளும், காற்றுப் பரிசோதனைகளும் [illegible] செய்து முடிக்கப்பட்டுவிட்டன. திசை எப்படி இருக்க [illegible] என்றும் ஆராயப்பட்டது. கோயிலும், மிகப்பெரிய [illegible] இருக்கிற ஒரு இடத்தில்தான் நாம் வேறு ஒரு கோயில் [illegible] போகிறோம். பழைய கோயிலை இடித்துவிட்டுச் [illegible] போகிறோமோ. இடிக்காமல் செய்யப் போகிறோமா [illegible] எனக்குப் புரியவில்லை. அதை நீங்கள்தான் முடிவு [illegible] வேண்டும்...” - ராஜராஜப் பெருந்தச்சர் கைகட்டி [illegible] மாமன்னர் இராஜராஜருக்கு எதிரே நின்று பேசினார்.

உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் அவரையே [illegible] கொண்டிருந்தார். அவருக்குண்டான பல [illegible] ராஜராஜப் பெருந்தச்சருக்கும் இருந்தன. இராஜ [illegible] போலவே மத்திம உயரம். சற்று பருமனான [illegible] மெத்தென்ற கைகள். அழகாய் வளர்ந்த நகங்கள் [illegible] உருளையாய், கனிவு மிக்கதாய், கூர்மையாய், [illegible] இங்குமங்கும் அலைபவையாய் அவருக்கு இருந்தன [illegible] விரைவாகச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்ற [illegible] அவருடைய ஒவ்வொரு அசைவிலும் தென்பட்டன [illegible] தகவல்களைச் சொல்லவேண்டும் என்ற முனைப்பு [illegible] பேச்சில் இருந்தது.

“சரி. மேற்கொண்டு ஒரு கோயில் கட்டுவதற்கு [illegible] என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதைச் செய்யத் துவங்கு [illegible] உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் மிருதுவாகப் பேசினார்.

தஞ்சை அரண்மனையில், அரண்மனை முகப்பு [illegible] முற்றம் சார்ந்த சபையில் மன்னர் ஒரு பெரிய [illegible] கால் மடக்கிச் சாய்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார். இ [illegible] அடைத்த திண்டை இடக்கை அக்குளுக்கு நடுவே [illegible] கொடுத்திருந்தார். மன்னர் ஓய்வாக, அதேநேரம் மிக [illegible] இருக்கும்போது அப்படி உட்காருவது வழக்கம். பஞ்சவன்மா [illegible] தேவி மன்னரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

உடல்நலம் இப்போது சரியாகி விட்டது [illegible] முகத்தில் ஒரு சோர்வு இருக்கிறது. இப்படி அடிக்கடி [illegible] கொடுத்து சரிந்து உட்காருவது அந்த சோர்வினால் [illegible]

[illegible] ஆனால், உடம்புதான் சோர்வாக இருக்கிறதே [illegible] இடையறாத விழிப்புடன் - சகல விஷயங்களையும் [illegible] கொண்டிருக்கிறது; பெருந்தச்சரைப் பலநூறு [illegible] விதம்விதமாக அவருடைய பேச்சை ஆராய்ந்து [illegible] என்பதை பஞ்சவன்மாதேவி புரிந்து [illegible]

[illegible] செய்து விடலாமே. அரண்மனை ஜோசியரை [illegible] நல்ல நாள் பார்க்கச் சொல்லுங்கள். அந்த நல்ல [illegible] நான் என் வசப்படுத்திக் கொண்டு வேலையைத் [illegible] இந்த நிலத்தில் கோயில் கட்டு என்கிற [illegible] வாய்மொழியிலும் எழுத்திலும் நீங்கள் எனக்குத் தர, [illegible] குழி தோண்டி அந்த இடத்தில் நீர் நிரப்பி, [illegible] எல்லைகளை யானை கொண்டு ஓட்டி, [illegible] இடங்களிலெல்லாம் நவதானியங்கள் [illegible] அந்தணர்களைக் கொண்டு வேதம் ஓதச் செய்து, [illegible] திருவாசகங்கள் பாடி, அந்த இடத்தினுடைய எல்லா [illegible] களையும் விலக்கி வேலையைத் துவங்கி [illegible] ராஜராஜப் பெருந்தச்சர் சொன்னார்.

[illegible] சொல்வது நிலத்தைக் கையப்படுத்தி, நிலமங்கை [illegible] கேட்டு, திக்குகளை வழிபட்டு, எல்லைகளைத் [illegible] அதன்பிறகு என்ன என்று கேட்கிறேன்...” - [illegible] சரிவாகச் சாய்ந்து கொண்டார்.

[illegible] வரவேண்டும்...”

[illegible] சொல்லி இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பே [illegible] உத்தரவு போட்டு விட்டேனே...”

[illegible] திக்குகளுக்கு ஓலை போயிருக்கிறது. [illegible] வேலையை முடித்துவிட்டுத்தான் கல்தச்சர்கள் [illegible] அவசரப்படுத்தினால் ஆங்காங்கே நடந்து கொண் [illegible] வேலைகளும், கோயில் வேலைகளும் [illegible] வந்து இந்த வேலையில் ஈடுபட்டு விட்டால், [illegible] விட்ட வேலையைத் தொடர்வதற்குப் பல [illegible] ஆகும்...”

[illegible] இந்தக் கோயில் கட்ட எத்தனை வருடங்கள் [illegible] நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். பெருந்தச்சரே...” - பெருந் [illegible] மன்னர் இடைமறித்தார்.

"இடையறாது உழைத்தால் நான்கு வரு[illegible] விடலாம் என்று நினைக்கிறேன்..."

"சரி. கோயில் கட்ட உங்களுக்கு [illegible] தேவையான விஷயங்கள் என்ன..."

"கற்கள்தான். நிலப் பரிசோதனை முடித்த [illegible] களைத் தீர்மானித்த பிறகு, நிலத்திலே கோடுகள் [illegible] களுக்காக அஸ்திவாரம் தோண்ட வேண்டியிருக்[illegible] அடியிலிருந்து பாறைகள் கற்கள் அடுக்கி வர[illegible] கற்கள், பெண் கற்கள் என்று மாற்றி மாற்றி [illegible] லிங்கமும் வைத்து வேலை செய்யவேண்டும். [illegible] அஸ்திவாரம் எழுப்பி விட்டோமென்றால் கோயில் [illegible] சூரியர்கள் இருக்கும்வரை நிலைத்து நிற்கும்..."

"எத்தனை ஆழம் தோண்டுவீர்கள்..." - பஞ்சவ[illegible] கேள்வி கேட்டாள்.

"ஆறு அல்லது ஏழு முழங்கை ஆழம் தோ[illegible] போதும். இப்படிச் சொல்கிறேன். ஒன்றரை ஆ[illegible] போதும்."

"அப்படியா. மன்னர் மிகப்பெரிய கோயில் [illegible] றல்லவா சொல்லியிருக்கிறார். ஆறு பனை உயரமுள்[illegible] கட்ட, ஒன்றரை ஆள் உயரமுள்ள அஸ்திவார[illegible] உயரம் போகப் போக அஸ்திவாரம் பலமா[illegible] வேண்டாமா..." - மறுபடியும் பஞ்சவன்மாதேவி கேட்டாள்.

"இல்லை தாயே. இதுவரை எவரும் செய்யாத [illegible] சியை, வேறு ஒரு கணக்கின் கீழ் இந்தக் கோயிலை [illegible] போகிறேன். உயரத்திற்கும், அஸ்திவார ஆழத்திற்[illegible] முண்டு. ஆனால் நான் கோயிலின் அடிப்பகுதியை [illegible] மெல்ல மெல்ல குறுக்கிக் கொண்டு போய் உயரமா[illegible] போகிறேன். அடிப்பகுதியிலிருந்து பலகை பலகையா[illegible] கொண்டு போய் அடுக்கி, அந்த அடுக்கிய கற்களின் [illegible] சிறிது சிறிதாகக் குறைத்து உச்சியில் குறுக்கப் [illegible] எனவே, அஸ்திவாரம் ஆழமாகத் தேவைப்படாது [illegible] ஆள் ஆழத்துக்குப் பிறகு எந்தப் பூமியில் தோண்டி[illegible] கசிவு ஏற்படும். நீர்க்கசிவு ஏற்பட்ட பிறகு அந்த [illegible] வாரத்தைப் பலமுள்ளதாய் நான் நினைக்க மாட்டே[illegible]

[illegible]ஜரும், பெருந்தச்சரும், பஞ்சவன் மாதேவியும் [illegible]டிருப்பதை அரசவையிலுள்ள உயரதிகாரிகள் [illegible]ண்டிருந்தனர். சுற்றியுள்ள மாடங்களிலிருந்து [illegible] பெண்டிர் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

[illegible]வைக்குச் சற்றுத் தள்ளி திறந்தவெளி முற்றம் [illegible] அந்த முற்றத்திற்கு வருவதற்கு இரண்டு பக்கமும் சிறிய [illegible] இருந்தன.

[illegible] வாசல்களின் வழியே, அரசவையில் மன்னர் கொலு [illegible] என்று கேள்விப்பட்ட தஞ்சை மக்கள் சாரை [illegible] வந்து நின்று கொண்டிருந்தனர்.

[illegible] நுழையும்போது சிறு சலசலப்பு ஏற்பட்டாலும், [illegible] அரசரைப் பார்த்ததும், அரசர் பேசிக் கொண் [illegible] என்பதைக் கேட்டதும் அமைதியாய் கைகூட்டி [illegible]ண்டார்கள். மேல் துண்டை இடுப்பில் இறுக்கிக் [illegible]ண்டு மிகப்பணிவோடு பார்த்தார்கள். கூட்டம் [illegible]கொண்டே வந்து ஜனங்கள் எட்டி எட்டித் [illegible] உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் பார்த்தார்.

[illegible]தச்சரே... சற்று இருங்கள். நான் மக்களோடு பேசி [illegible]றேன்..." என்று எழுந்தார்.

[illegible] எழுந்து மக்களை நோக்கிப் போக, பஞ்சவன் [illegible] இடம் மாறி பெருந்தச்சருக்கு அருகே போய் [illegible] கொண்டாள்.

[illegible] பெண்டிர் யாரும் வழக்கமாய் சபையில் [illegible] அருகே போய் உட்காருவதில்லை. ஆனால், [illegible]தேவிக்கு யாரும் எந்தக் கட்டுப்பாடும் விதிப்ப [illegible]

[illegible]தச்சரே... உடனடியாக தஞ்சையில் உங்களுக்குக் [illegible] செய்ய எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள். இன்னும் [illegible] பேர் தேவைப்படும்..." என்று விசாரித்தாள்.

[illegible], உண்மையில் எனக்குக் கீழே வேலை செய்கின்ற [illegible] கல்தச்சர்கள் தவிர, எடுபிடிக்கான ஆட்கள் பத்து [illegible] இருக்கிறார்கள். வெறும் பத்து பேரை வைத்துக் [illegible] எந்த வேலையும் செய்ய முடியாது. அஸ்திவாரம் [illegible] மண் எடுத்துக்கொண்டு போய் வெளிப்புறத்தில்

போட, உள்ளுக்குள்ளே பாறைக் கற்களை [illegible] உடனடியாய் எனக்கு நானூறு ஆட்கள் தேவைப்படு[illegible]

"நானூறு ஆட்களா?"

"ஆமாம். அரசர் சொல்கிற உயரத்திற்கு, [illegible] வேலைப்பாட்டிற்கு என்னுடைய புத்திக்கு [illegible] நாலாயிரம் ஆட்கள் தேவை. நான் - கல்தச்சர்கள் [illegible] வேண்டுமே, அவர்கள் தஞ்சைக்கு வர வேண்டும் [illegible] படவே இல்லை. இன்று இல்லையெனில் நாளை [illegible] தச்சர்கள் தங்கள் வேலை முடிந்ததும் வந்து [illegible] வேலை செய்ய, மண் தோண்ட, கல் சுமந்து [illegible] கொடுக்க, செதுக்கிய கல்லைக் கொண்டு போய் [illegible] எங்கிருந்து ஆட்கள் வருவார்கள் என்பதுதான் [illegible] புரியாத புதிராக இருக்கிறது.

ஆனால், மன்னருடைய மனது வேறுமாதிரி [illegible] காட்டிவிட்டால் போதும். அவருக்குப் பல்வேறு [illegible] புரிந்து விடும். எங்கிருந்து ஆட்களைக் கொண்டு [illegible] என்ற திட்டத்தை அவர் இந்நேரம் யார் மூலமாகவோ [illegible] கொண்டிருப்பார் என்றுதான் தோன்றுகிறது. [illegible] அதிகம் பதட்டப்படாமல், சகலமும் மன்னர் [illegible] விட்டு எனக்கு ஆட்களைக் கொடுங்கள் என்று [illegible] கொண்டு நிற்கிறேன்..."

"ஆட்கள் இருக்கிறார்கள் பெருந்தச்சரே, [illegible] அவர்கள் வருவதற்குண்டான ஓலையை மன்னர் [illegible] அனுப்பவில்லை. அதுதான் கவலையாக இருக்கிறது."

"எங்கிருந்து ஆட்கள் வரவேண்டும்?"

"கலிங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும், சாளுக்கிய [illegible] சேர்ந்தவர்களுமான போர் அடிமை வீரர்கள் [illegible] திருவொற்றியூரிலும் இளவரசர் இராஜேந்திரனுக்[illegible] காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக [illegible] இராஜேந்திரனுக்குக் கட்டுப்பட்டு எந்தவித [illegible] சுற்றி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

"அப்படியா... சாளுக்கிய வீரர்கள் விலங்கில்லாமல் [illegible] இருக்க முடியும்?"

[illegible] இராஜேந்திரனின் சாமர்த்தியம். இதை மன்ன[illegible] ஒருவர் சொல்லி, நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம். [illegible] பூட்டப்பட்டுத்தான் இருந்தனவாம். ஒருநாள் [illegible]யெல்லாம் அகற்றிவிட்டு, அவர்களுக்கெல்லாம் [illegible] இராஜேந்திரன் விருந்து கொடுத்தாராம். நீங்கள் [illegible] திரும்பலாம் என்றாராம். சாளுக்கிய வீரர்கள் [illegible] போனார்களாம்..." - பஞ்சவன் மாதேவி சொல்ல, [illegible] பெருந் தச்சரும் திகைத்தார்.

38

[illegible] உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத் தேவருக்கு அன்பின் [illegible]வும், அரசியல் காரணமாகவும் பல திருமணங்கள் [illegible] அப்படித் திருமணம் செய்து கொண்ட [illegible]களில் பலரும் தஞ்சையிலேயே இருந்தார்கள். [illegible] அரண்மனையில் மிகவும் விசாலமாக உள்ள [illegible]த்தில் அவரவர் ஊர்க் கதைகளைப் பரிமாறிக் [illegible] வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

[illegible]திருக்கும்போது கேலியும், கூச்சலுமாய் இருக்கிற [illegible] பெண்மணிகள், மன்னர் அரண்மனைக்கு வந்ததும் [illegible] அமைதியாகி விடுவார்கள். மன்னர் எதிரே பேச்சு [illegible] திகைப்பார்கள். தங்கள் விருப்பத்தை மன்னரிடம் [illegible] சொல்லத் தயங்குவார்கள். பட்டமகிஷியான [illegible] மாதேவி கூட மன்னரின் மனோநிலையை பஞ்சவன் [illegible] தெரிந்து கொண்டுதான் மன்னரிடம் பேசத் [illegible].

[illegible] மன்னரோடு இருக்க மிகுந்த விழிப்போடு [illegible] வேண்டும். எப்போதும் விழிப்போடு இருக்க எப்போதும் [illegible] இருக்க வேண்டும். எப்போதும் பசியோடு இருப்பது [illegible] முடியாத காரியம்.

[illegible] மீது எனக்கு இருக்கும் ஆர்வம் தான் என்னைப் [illegible] வைக்கிறது. தூக்கம் விலக்க வைக்கிறது' என்று [illegible]மாதேவி கூறுவாள்.

வயது முதிர முதிர, மன்னர் உடையார் ஸ்ரீ [illegible] தேவரின் கோபம் மெல்ல குறைந்து வருகிறது. [illegible] எப்போதேனும், எதற்கேனும் அவர் சீறும்போது [illegible] ஆடிப்போகிறது. அவர் கோபத்திற்கு ஆடாது - [illegible] அதை எதிர்கொள்வது பஞ்சவன்மாதேவி மட்டுமே.

அதனாலேயே அரசு சபையிலும் பஞ்சவன்மாதே[illegible] பயமின்றி உட்கார முடிந்தது. அரச சபையிலுள்ள [illegible] மற்றோர்களையும் அரசரின் கோபத்திற்கு ஆளா[illegible] அவளால் மட்டுமே காப்பாற்ற முடியும். அவளுக்[illegible] இளவரசர் இராஜேந்திரரால்தான் அரசர் [illegible] எதிர்கொள்ள முடியும். அரசரை மட்டுமல்ல, இரா[illegible] பற்றியும் பஞ்சவன்மாதேவி நன்கு அறிந்திருந்தாள்.

இராஜராஜப் பெருந்தச்சர் கைகட்டி [illegible] இராஜேந்திரன் சளுக்கியர்களையும், கலிங்கர்களை[illegible] வசப்படுத்தியதைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

அதிகாரிகளோடு அவள் சமமாக உட்கார்ந்து [illegible] யும், அதிகாரிகள் பேசுவதை மறுப்பதையும், மாற்றி[illegible] சொல்வதையும், குறுக்கு விசாரணை செய்[illegible] அரண்மனைப் பெண்டிர் வியந்து பார்ப்பார்கள். [illegible] பார்த்தார்கள்.

இளவரசர் இராஜேந்திரன் பேசிய தொனி[illegible] பஞ்சவன்மாதேவி ராஜராஜப் பெருந்தச்சரிடம் [illegible] சம்பவத்தை விளக்கினாள்.

"நீங்கள் போரில் தோற்றவர்கள், சோழ தேசத்[illegible] வீரர்கள் முன்னே, கத்தியைக் கீழே போட்டுவி[illegible] பணிந்தவர்கள். உங்களை நீங்கள் போர் செய்த இட[illegible] விலங்கிட்டு அடிமையாக்கி, எங்கள் தேசத்திற்கு[illegible] வந்திருக்கிறோம்.

இப்போது உங்களுக்கு விடுதலை. நீங்கள் [illegible] ஊர்நோக்கிப் போகலாம். மறுபடியும் நல்ல பயிற்சி [illegible] வாளேந்தி, மீண்டும் சோழ தேசத்தை நோக்கிப் படை [illegible] வரலாம். அல்லது - நாங்கள் படையெடுத்து வருகி[illegible] எங்கள் எதிரே வந்து நின்று சண்டைக்கு [illegible] வெற்றிவாகை சூடி மகிழலாம். ஆனாலும் நீங்கள் [illegible] தோற்று விலங்கிடப்பட்டு அடிமையாக இருந்தவர், [illegible]

[illegible] விடுவிக்கப்பட்டதும் உங்கள் மனதில் நிச்சயம் ஒரு [illegible] இருக்கும். நீங்கள் ஊருக்குப் போனால், உங்கள் [illegible] மகளும்கூட நீங்கள் அடிமையாக இருந்து [illegible] தானே என்று ஏசக்கூடும்.

[illegible], உங்களுக்கு வேறு விதமான ஒரு வாய்ப்புத் [illegible] கலிங்கத்தாரும், சாளுக்கியர்களும் சிவபெருமான் [illegible] மிகுந்த பிரியமும், மதிப்பும் உடையவர்கள் என்று [illegible] தெரியும்.

[illegible] மன்னர் உடையார் ஸ்ரீ ராஜ ராஜத்தேவர் மிகமிகப் [illegible] கற்கோயில் லிங்கோத்பவருக்கு எழுப்ப இருக்கிறார். [illegible] பணியிலே சேர விருப்பமுள்ளவர்கள் எங்களோடு [illegible] அந்தக் கட்டடப் பணியிலே கருங்கல் சுமப்பதும், [illegible] மண் கொண்டு போய் போடுவதுமான [illegible] ஈடுபட விரும்புபவர்கள் எங்களோடு தஞ்சைக்கு [illegible] விருப்பமில்லாதவர்கள் போய்விடலாம்.

[illegible], நானும் வேவ்வேறு தேசமாக இருந்தாலும் ஒரே [illegible] கடவுளை வழிபடுபவர்கள். கழுத்திலே லிங்கம் [illegible] பூஜை செய்கிற சாளுக்கியர்களை நாங்கள் துன்புறுத்துவ [illegible]றாய், அவர்கள் பூஜை செய்வதற்குண்டான சகல [illegible] செய்து தருகிறோம். அவர்களுடைய கைகளைப் [illegible]இல்லை.

மாமன்னர் இராஜராஜருக்கு சிவ வழிபாடுதான் மிக [illegible] சிவன் பெயரைச் சொல்வதுதான் அவர் [illegible] உன்னதமான லட்சியம். சிவனுக்குக் கோயில் [illegible]தான் அவரின் உயிர் மூச்சு.

[illegible] விலங்கிட்டு அடிமையாக நடத்தாமல், [illegible] பார்க்காமல் - ஒரு உன்னதமான சிவன் பணியில் [illegible] உங்களைக் கைகூப்பி அழைக்கிறேன். விருப்பமுள்ளவர் [illegible] விருப்பம் இல்லாதவர் மெல்ல நடந்து அவரவர் [illegible] போகலாம்.

இன்று மாலை சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன்பு உங்கள் [illegible] சொல்லி விடுங்கள்..." என்று தெரிவிக்க, ஆயிரத்து [illegible] போர் வீரர்களில் நாற்பத்தேழு பேர் மட்டுமே [illegible]புரிலிருந்து கலிங்கம் நோக்கிப் போயிருக்கிறார்கள்.

மேல்பாடியிலுள்ள கைதிகளிடமும் இவ்விதம் [illegible] நிகழ்த்த, அங்கிருந்த இரண்டாயிரம் பேரில் [illegible] மட்டுமே மேலைச் சாளுக்கியம் நோக்கி நகர்ந்திருக்கிறார்கள் [illegible] விருப்பத்தோடு வேலை செய்கிற ஆட்கள் [illegible] இருக்கிறார்கள். உங்களுடைய வரைபடங்கள் தயார் [illegible] அவர்கள் இங்கே வந்து விடுவார்கள்.”

“அம்மா, நான் போட்ட வரைபடங்கள் [illegible] மிருக்கின்றன. ஆனால், மன்னர் அதில் திருப்தி அடை[illegible] காஞ்சியிலிருந்து பழைய ஓலைச் சுவடிகளை [illegible] சொல்லி, அங்குள்ள அந்தணர்களைக் கலந்து ஆலோசி[illegible] தச்சர்களையும் பொற்கொல்லர்களையும் பார்த்து [illegible] விமானம் போன்ற அமைப்புடைய ஒரு [illegible] வரைபடமாகத் தயாரித்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் [illegible] பக்கமும் கோபுரம். நடுவே சிறிய விமானம் [illegible] இன்றுவரை கோயிலில் இருந்தது.

ஆனால், ஒரே ஒரு விமானம், வெட்ட வெளியில் [illegible] பெரிய உயரத்துடன் எழும்பி நிற்க வேண்டும் [illegible] மன்னருடைய ஆசையாக இருக்கிறது. இப்படி ஒரு [illegible] அவருக்குள் ஏன் வந்தது என்று எனக்குப் புரியவே [illegible]

‘விமானம் மட்டுமே பெரிதாக இருக்கட்டும். கோபுரம் [illegible] சிறியனவாக இருந்தால் நல்லது’ என்பது மன்னர் [illegible] விருப்பம். சுற்று மதில்களும், கோபுரங்களும் [illegible] இருந்தாலும் நல்லது என்பது அவருடைய எண்ணம் [illegible] பிரம்மராயர், ‘கோபுரம் இருக்கத்தான் வேண்டும் [illegible] பக்கமும் சிறிய அளவிலாவது கோபுரம் இருக்க [illegible] என்று விரும்பினார். சபையில் அவர் பேச்சும் [illegible] விட்டது.

எனவே, சிறிய கோபுரத்தோடு மிகப் பெரிய விமானம் [illegible] அதாவது ஆறு பனை உயரமுள்ள விமானம் [illegible] அடித்தளமும், குமுதப்பட்டையும், தூணோடு கூடிய [illegible] மதிலும் இப்போது ராஜராஜீ என்கிற தேவரடியாரின் [illegible] வந்திருக்கிறது. விமானம் எப்படியிருக்க வேண்டும் [illegible] பற்றிய வரைபடம் இன்னும் வரவில்லை.

மன்னர் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள பண்டிதர்களுக்கு [illegible] தனித்தனியே காசு கொடுத்து, மாதிரிப் படங்கள் [illegible] அனுப்பச் சொல்லி உத்தரவிட்டிருக்கிறார். அந்த [illegible]

[illegible] எல்லாவற்றையும் சேர்ந்து, அவரவர் பெயர், விலாசம் [illegible] பெட்டியில் வைத்து அடுத்த மாதம் அனுப்புவதாக [illegible] தகவல் வந்திருக்கிறது.

[illegible] கீழே சுவரின் அகலமும் ஆழமும் என்ன, பூமிக்கு [illegible] கட்டடத்தின் திண்மை என்ன, அதற்கு மேலே [illegible] களின் கனம் என்ன, அதற்கு மேலே விமானத்தின் [illegible] என்ன என்கிற விஷயங்கள் இனிமேல்தான் வரும். [illegible] உயரமுள்ள விமானம் கட்டினால் அதற்கு என்ன [illegible] வேண்டுமோ, அதற்கான அடிப்படைத் திட்டங்கள் [illegible] இப்போது வந்திருக்கின்றன.

இப்படிப் பல்வேறு விஷயங்கள் பாதி பாதியாக நிற்க, [illegible] பூமி பூஜை பற்றிப் பேசுகிறார். எனக்குப் பயமாக [illegible] தாயே. எந்தத் திசை நோக்கிப் பயணப்படுகிறோம் [illegible] தெளிவு இல்லாமல் பயணப்படுகிறோமோ என்கிற [illegible] ஏற்படுகிறது. இதை மன்னரிடம் நான் எப்படிச் [illegible]?” - ராஜராஜப் பெருந்தச்சர் பஞ்சவன்மாதேவியை [illegible] கவலையோடு கேட்டார்.

பஞ்சவன்மாதேவி தோள் முழுவதும் போர்த்திக் [illegible] பெருந்தச்சரின் ஆசனத்திற்கு அடுத்த ஆசனத்தில் [illegible] உட்கார்ந்தபடி தொலைதூரம் யோசித்தாள். எந்தப் [illegible] அரசவையில் இவ்விதம் உட்காருவதில்லை. [illegible] மாதேவி, பல நேரங்களில் தன்னை மறந்து, ஆழ்ந்த [illegible] அந்தப்புரத்திலிருக்கிற ஒரு எண்ணத்தோடு [illegible] விடுவான்.

ஆனால், இது பற்றி எவரும் கேள்வி எழுப்புவதுமில்லை. [illegible] பார்த்ததும் இல்லை. ஆரம்பத்தில் சில [illegible]களும், பொதுமக்களும் அதிர்ந்து போனார்கள். அதே [illegible] பஞ்சவன்மாதேவி ஒரு பிரச்சினையின் அடிவேரைப் [illegible] கொண்டு, பளிச்சென்று அதற்குத் தீர்வு சொல்வதைக் [illegible] வியந்து போய் ஆர்ப்பரித்தும் இருக்கிறார்கள்.

பொதுமக்களிலிருந்து ஒருவன் உண்டி எடுத்துக் கொண்டு [illegible] தேடி வந்தான்.

“அய்யா, நீங்கள் வந்து தரிசனம் தந்தது மிகவும் [illegible]. ஆனால், பஞ்சவன்மாதேவியைத் தயவு செய்து [illegible] பகுதிக்கு வரச் சொல்கிறீர்களா, எங்களுக்கு அவரால் [illegible] காரியங்கள் ஆக வேண்டியிருக்கின்றன.”

"அப்படியா, என்ன அது, என்ன காரியம் என்னிடம் சொல்லுங்களேன்..."

"உங்களுக்குப் பல வேலைகள் இருக்கும் மாமன்னரே... நாங்கள் பஞ்சவன்மாதேவி அவர்களிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி எங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்கிறோம்..."

"என்ன பிரச்சினை என்று சொல்லுங்கள்..."

"எங்கள் ஊரில் மூன்று பாம்புப் புற்றுகள் இருக்கின்றன. பாம்புகளின் நடமாட்டம் ஏகமாக இருக்கிறது. யாரையும் தீண்டியதில்லையென்றாலும், என் துணி மேல் படும்போதும், என் கை என் மீது படும்போதும், மனைவியின் கை என் முதுகைத் தொடும்போதும் பாம்பு என்று அலறி பயந்து விடுகிறேன். எதைத் தொட்டாலும் நம்மீது பட்டாலும் பாம்பு தீண்டியது போல் இருக்கிறது. நினைப்பு வாழ்க்கையின் சுகத்தைக் கெடுத்து விடுகிறது" என்று அவன் சொல்ல, ஊர் மக்கள் சிரித்தார்கள்.

உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவர் சிரிக்கவில்லை. தொலை தூரத்திலுள்ள பஞ்சவன்மாதேவியைப் பார்த்து அருகில் வரச்சொன்னார்.

மன்னர் கூப்பிடுகிறார் என்று சொல்லியபடி மாதேவி துள்ளி எழுந்து மன்னரை நோக்கி வர, தன்னைத்தான் இராஜராஜர் அழைக்கிறாரென்று பெருந்தச்சர் தவறாக நினைத்துக் கொள்ள, சற்று தொலைவே மக்கள் நடுவே நின்றிருந்த மன்னரிடம் இரண்டு பேரும் விரைந்து போனார்கள்.

"அடடே, நான் உங்களை அழைக்கவில்லை. பஞ்சவன் மாதேவியை அருகே வரச்சொல்லி அழைத்தேன். இந்த தேசத்தின் மிக உயர்ந்த சிற்பியை, கணிதமேதையை, சகல வல்லவனை ஒரு நாளும் இந்த ராஜராஜன் சைகை செய்து கூப்பிட மாட்டான்..." மன்னர் மன்னிப்புக் கேட்டது போல ராஜராஜப் பெருந்தச்சரின் தோளில் கைவைத்தார்.

"ஏன் - அழைத்தாலென்ன... அழைப்பது மன்னரல்லவா. இதில் என்ன தவறு இருக்க முடியும். நீங்கள் எப்படி அழைத்தாலும், எப்படி அழைத்தாலும் வரவேண்டியது கடமை."

என்ன விஷயம் சொல்லுங்கள்..." ஆர்வத்தோடு மன்னருக்கு அருகே வந்தார்.

மனிதரை நான் சிறு வயதிலிருந்து அறிவேன். பெயர் ...லையே தவிர, முகம் மறக்கவில்லை. இவர் ஊரில் புற்றுகள் மூன்று இருக்கின்றனவாம். பாம்புகள் ...மும் அதிகமாம். உங்களுக்கு வேலைகள் பல. பஞ்சவன்மாதேவியிடம் இதைச் சொல்லிவிட்டால், ...நடவடிக்கை எடுப்பாள்' என்கிறார்கள். அதனால் ...மாதேவியை அழைத்தேன்."

...து அப்படிச் சொன்னது. இதென்ன அதிகப் ...தனம். பிரச்சினையைச் சொல்லிவிட்டு கைகூப்பி ...தெரியாதா. அது யாரால் தீர்க்கப்பட வேண்டும் ...தும் நீங்களே சொல்வீர்களா. இதற்குப் பெயர்தான் ...தேசத்துத் திமிர். மிக மோசமான குசும்புத்தனம். ...வழிகாட்டிய அந்த மனிதர் யார்?" –சீறலுடன் ...மாதேவி கூட்டம் நோக்கிக் குரல் கொடுத்தாள்.

...ஊரில் மூன்று பாம்புப் புற்றுகளா... எந்த ஊரில் ...!" - ராஜராஜப் பெருந்தச்சர் மன்னரைத் தாண்டி கூட்டத்தை அணுகினார்.

கோயிலுக்குச் சுண்ணாம்புச் சாந்து கலக்க புற்றுமண் ஒரே ஊரில் மூன்று புற்றுகள் இருக்கின்றதென்றால் ஊர் முழுவதும் தேவை..." பெருந்தச்சர் சந்தோஷக் ...ன் பேசினார்.

பஞ்சவன்மாதேவி மனசுக்குள் ஒரு சின்ன திகைப்பு ...து. கோயில் கட்டுவதற்கான சௌகரியங்கள் மனித ...த்தனம் மீறி, தானாகவே ஏற்படுவதுபோல ...கிறது. கடவுளின் வழிகாட்டல் இருக்கிறதென்று ...ர் நம்புவதால்தான் தன்னைக் காட்டிலும், மற்றவரைக் ...தும் அமைதியாக இருக்கிறார் என்று ஒரு எண்ணம் ...

மாமன்னர் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் கூட்டத்தில் யாரையோ பார்த்து முன்னேறி, நலமா என்று ...த்தார்.

கருந்தட்டார்குடி மக்கள் கும்பலாய் வந்திருப்பதை பஞ்சவன்மாதேவி அப்போதுதான் பார்த்தாள்.

39

"பாம்புகளா... பல்லாயிரக்கணக்கிலா... கிராமம் ஊர்கின்றனவா... இப்படி ஒரு செய்தி இதுவரை நான் கேள்விப் படவே இல்லையே... ஏன் என்னிடம் சொல்லவில்லை..." வேகமாகத் திரும்பி பஞ்சவன்மாதேவியைப் பார்த்து கேட்டார். பஞ்சவன்மாதேவியும் இந்தச் செய்தி தனக்கு அதிசயம் என்பதுபோல் முகம் வைத்துக்கொண்டு ஊர்மக்களை உற்றுநோக்கினாள்.

யார் முகமும் தெரிந்ததுபோல் படவில்லையே என்று கூர்ந்து கவனிக்க, அவள் கவனிப்பதைப் பார்த்து கிராமத்தின் வயசாளிகள் இளசுகளைத் தள்ளிக்கொண்டு முன்னே வந்து, வணக்கம் சொன்னார்கள். வணக்கம் சொன்னவர்களை அவள் அடையாளம் கண்டுகொண்டாள்.

"மன்னரே, இது சமீபத்தில் நடந்த விஷயம். ஒரே ஒரு கிராமத்திலிருந்து விலகி ஒரு கோயிலுக்கு அருகே இருக்கிறது. ஆனால், அதனால் அதிக தொந்தரவுகள் இல்லை. எப்போதேனும் புற்று தாண்டுகிறபோது சிறிய சலசலப்பு கேட்கும். சிலர் அதைக் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், சமீபமாய் மிகச் சமீபமாய் அவைகள் பல்கிப் பெருகி விட்டன. பெரிய தாழம்புதருக்கு நடுவே பூப்பறிக்கப் போனபோது, மார் உயரத்திற்குப் புற்று இருப்பதைப் பார்த்துவிட்டு, திகைத்துப் போய் பெண்கள் வந்து சொன்னார்கள். அந்த தாழம்புதரை அகற்ற முற்பட்டபோது, நூற்றுக்கணக்கில் பாம்புகள் வெளியே வந்தன..

என்ன செய்வதென்று தெரியாமல், அப்படியே விட்டுவிட்டோம். அடித்துக் கொல்வதும் தவறு என்று தோன்றியது. ஏனெனில், இதுவரை அந்தப் பாம்புகள், ஊர் மனிதர் அல்லது விலங்குகள் என எதையும் தீண்டியதில்லை. அதேநேரம் இனம்புரியாத கலவரத்தை அந்தப் பாம்புகள் ஊர்மக்கள் எல்லோருக்கும் கொடுத்துவிட்டன.

உண்மையைச் சொல்வதென்றால் அருகே படுத்துக் கொண்டிருக்கிற மனைவி இரவில் புரண்டு படுத்து மார்பில் கைவைத்தால், 'ஐயோ பாம்பு' என்று எழுந்திருக்கிற ஆண்கள் அதிகம்." - ஒரு முதியவன் சொல்ல, இளைஞர்கள்

கூடியிருந்த அரண்மனைச் சேவகர்களும் சிரித்தார்கள். சோழ தேசத்தின் தலைசிறந்த ராஜராஜப் பெருந்தச்சரும் வாய்விட்டுச் சிரித்தார்.

ஆனால், மாமன்னர் ராஜராஜர் சிரிக்கவில்லை. மன்னர் மௌனமாக இருப்பது கண்டு, உள்ளெழுந்த சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டு பஞ்சவன்மாதேவி மௌனமாக

"என்ன உதவி வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்..." ராஜராஜர் மக்களைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

"தெரியவில்லை மன்னரே, பாம்புகளை அழிப்பதா, விரட்டுவதா, அல்லது அப்படியே இருக்கட்டும் என்று விடுவது என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஆனால், ஏதேனும் செய்தாக வேண்டும்."

"எத்தனை வீடுகள் இருக்கின்றன..."

"நூற்று வீடுகள் இருக்கின்றன..."

"அடியப்பா.. நான் சென்றவருடம் வந்தபோது அத்தனை வீடுகள் பார்த்ததாய் நினைவில்லையே..."

"ஆமா, சமீபத்தில் எதிர்ப்பக்கம் ஆறு திரும்பி வெள்ளம் வந்தது. அந்தப் பக்கமுள்ளவர்கள் எல்லோரும் இந்தப் பக்கம் வீடுகள் அமைத்துக் கொண்டனர். இரண்டு கிராமங்கள் சேர்ந்து ஒரே கிராமமாக வெகு சமீபத்தில் மாறி விட்டது."

"இந்த மாறுதலினால் இந்த விளைவு ஏற்பட்டிருக்குமா?"

"நாங்கள் அவ்விதமாகவும் நினைத்தோம். மக்கள் குடி பெயர்ந்ததுபோல ஆறுதாண்டி பாம்புகளும் குடிபெயர்ந்து விட்டதோ என்ற கவலை எங்களுக்கு இருக்கிறது. மக்கள் குடிபெயர்ந்தபோது அந்த ஊர்க் கோவிலிலிருந்து தெய்வத்தையும் கொண்டு வந்து ஊரின் மறு எல்லையில் வைத்தார்கள். ஒரு எல்லையில் எங்கள் கோவில் இருக்க, மறு எல்லையில் அவர்கள் கோவில் இருக்க, அவர்கள் கோவில் வந்ததிலிருந்து இந்த மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்குமோ என்ற கவலையிருக்கிறது. ஆனால் உறுதியாகச் சொல்வதற்கில்லை".

"அன்பரே, இப்போது காரணம் முக்கியமில்லை..." - மன்னர் ராஜராஜர் கவலையாக அந்த மக்களைப் பார்த்துச் சொன்னார்.

"என்ன செய்வது என்பதுதான் முக்கியம். [illegible] அப்புறப்படுத்துவதா... அல்லது ஊர் மக்களை [illegible] மாற்றுவதா என்பது தான் கேள்வி..." - ராஜராஜர் [illegible] மக்கள் திகைத்துப் போனார்கள். அவசர [illegible] கைகளை உயர்த்தி மன்னரிடம் பேச முற்பட்டார்கள்.

"பல ஆண்டு காலங்களாக நாங்கள் வாழ்ந்து [illegible] அது. வண்டல்மண் மிக்க பிரதேசம் அது. எங்கள் முன்[illegible] அங்கு வாழ்ந்து மறைந்ததற்கு அடையாளமாக பல [illegible] இருக்கின்றன. அந்த நடுகற்களை நாங்கள் இன்றளவும் [illegible] செய்து வருகிறோம். எங்கள் மண் மிகச் செழு[illegible] இருக்கிறது. எது போட்டாலும் நன்கு விளைகிறது. [illegible] எங்களை அப்புறப்படுத்துவது என்ற விஷயத்தில் [illegible] நன்கு யோசிக்க வேண்டும்." - முதியவன் ஒருவன் [illegible] பேசினான்.

"பாம்புகளை அப்புறப்படுத்துவது எங்ஙனம் [illegible] உங்களுக்கு ஏதேனும் தெரியுமா..." மாமன்னருக்குப் [illegible] பஞ்சவன்மாதேவி முன்வந்து பேசினாள்.

"இல்லை. தெரியாது. என்ன செய்வதென்று தெ[illegible] தான் நாங்கள் உங்களிடம் வந்திருக்கிறோம்.." - அந்தக் [illegible] மறுபடியும் பேச, அந்த இடத்தில் ஒரு மௌனம் [illegible] கொண்டது.

ராஜராஜப் பெருந்தச்சர் தொண்டையைச் [illegible] கொண்டு பேசத்துவங்கினார்.

"பாம்புகளை அப்புறப்படுத்துவதென்பது [illegible] காரியம். வேண்டுமென்றால் தீயிட்டு அழித்துவி[illegible] ஆயிரக்கணக்கான பாம்புகள் பல்வேறு இடங்களில் [illegible] யிட்டுக் குஞ்சு பொரித்துக் கொண்டிருக்கும். ஒரு [illegible] தாண்டி அதிலிருந்து பாம்புக்குட்டிகள் வெளிவரும். [illegible] பாம்புக்குட்டிகள் ஓரிரு வருடத்திலே நல்ல நீளம் [illegible] மறுபடியும் முட்டையிடும்.

இவைகளை மகுடி ஊதி அழைத்தோ வேர் [illegible] பிடித்தோ - விரட்ட இயலாது. நீங்கள் சொல்வதைப் பார்[illegible] இரண்டு, மூன்று வருடங்களாகவே பாம்புகள் [illegible] குடிபெயர்ந்து, இப்போது வெளியே உலாவத் துவங்கியி[illegible] புற்றுக்கள் இடநெருக்கடியாலும், உணவுக்காகவும் [illegible]

[illegible] நோக்கி வரத் துவங்கியிருக்கலாம். அந்தப் பாம்பு [illegible]வதென்பது எளிதானதல்ல என்பதை தயவுசெய்து [illegible]ள்ளுங்கள்."

"[illegible] பெருந்தச்சரே, நிச்சயமாகவே அகற்ற முடியாதா.." [illegible] கவலையோடு கேட்டார்.

"[illegible], பாம்புகளுக்கு மிகப் பிடித்தமான உணவு எலி. [illegible] அதிகம் வாழும் இடம் வயல். வயல்களையெல்லாம் [illegible] அழித்து, வெறும் கட்டாந்தரையாக பலகாலம் [illegible]த்தால் பாம்புகள் வேறு இடம் குடிபெயர்வதற்கு [illegible]. இவர்கள் தங்கள் நிலங்களை கட்டாந்தரையாக [illegible] வைத்திருப்பார்களா..."

[illegible] உள்ள ஊர்மக்கள் பலமாகத் தலையசைத்தார்கள். [illegible] என்று சிலபேர் உரத்துச் சொன்னார்கள்.

"[illegible] முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால், [illegible]டிலும் சரியான வழி எனக்குத் தென்படவில்லை." [illegible]ப் பிடாரர்கள் நாற்பது ஐம்பது பேரைத் திரட்ட [illegible]."

"[illegible]ப் பிடாரர்கள் அதிகமிருப்பது சேரதேசம். [illegible]த்திலிருந்து அவர்களை இதற்காக வரவழைக்க [illegible] என்ன முயற்சி செய்தாலும், பத்து இருபது பாம்புகள் [illegible]லாம். மீண்டும் அந்தப் பத்து, இருபது பாம்புகள் ஒரே [illegible] நூறு, இருநூறு பாம்புகளாக மாறும். மறுவருடத்தில் [illegible] பாம்புகளாக வளரும். பிறகு மீண்டும் நீங்கள் பாம்புப் [illegible]ளை வரவழைக்க வேண்டியிருக்கும். எனவே இது [illegible] தீர்வாக இருக்காது." - பெருந்தச்சர் உரத்துச் [illegible]னார்.

[illegible] முகத்தைத் தொங்கப்போட்டுக் கொண்டார்கள்.

"[illegible] என்னதான் வழி..." - மாமன்னர் கேட்க, [illegible] நிலத்தை ஆழமாகப் பார்த்திருந்தார். கண்களைச் [illegible] தொலைதூரம் பார்த்தார். சட்டென்று மன்னரிடம் [illegible] மைகூப்பினார்.

"[illegible] முறை நான் போய் அந்த கிராமத்தைப் பார்த்து [illegible] வருகிறேன் ஏன் அப்படி நிகழ்கிறது என்று எனக்கு [illegible] தோன்றுகிறதா என்று பார்க்கிறேன். இதைத் தவிரவும் [illegible]மான எண்ணம் என் மனதில் ஓடுகிறது."

"என்ன அது.." - மன்னர் கேட்க, கூட [illegible] பெருந்தச்சர் விலகிப் போய் நின்றார். அவர் [illegible] விரும்புகிறார் என்பதை அவர் விலகி நிற்பதிலிருந்து தெரிந்து கொண்டார். பஞ்சவன்மாதேவியையும் [illegible] அழைத்துக் கொண்டு பெருந்தச்சரின் அருகே போய் "என்ன..." என்று கேட்டார்.

பெருந்தச்சர் மன்னரின் காதோரம் குனிந்து [illegible] மக்களுக்கு முதுகு காட்டி நின்றார்.

"இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பு.."

"எதற்கு..."

"பாம்புப்புற்று நமக்குத் தேவைப்படும்..."

"எப்போது... ஏன் தேவை..."

"கோவில் கட்டுவதற்கு மென்மையான மண் [illegible] புற்றுமண் என்பது மிக உயர்ந்த பொடியான [illegible] சுண்ணாம்புக் கலவையோடு இந்த மண் கலக்க [illegible] நெருக்கமாக அந்தக் கலவை அமைந்து விடுவதுண்டு."

"மூன்றே மூன்று புற்று இருக்கிறது. ஒரு பக்க [illegible] கதவு கட்ட முடியும் ஒரு சிறிய கோபுரம் கட்ட [illegible] அவ்வளவுதானே. அதற்காகவா இந்த மூன்று புற்றும் தேவைப்படும்."

"இல்லை அந்தப் புற்றுகள் மட்டுமில்லை. அந்த [illegible] மொத்தமுமே மண் நன்றாக இருக்கிறது என்று அர்த்தம் [illegible] மண்ணில் பாம்புகள் குடியேறுகிறதென்றால் அந்த [illegible] ஒரு சூடு இருக்கிறது அது பாம்புகளுக்கு இதமாக [illegible] என்று பொருள். அந்த மண் இருக்குமிடத்தில் எறும்புகள் அதிகம் இருக்கின்றன. சிறிய மண் துணுக்குகளை எறும்புகள் எடுத்துக் கொண்டு போய் புற்றுகள் கட்ட, பாம்புகள் எளிதில் அங்கு வந்து குடியேறுகின்றன. என் அபிப்ராயம் இந்தப் புற்றுகள் ஆழமாக இருக்கும். மூன்று புற்றில் ஆயிரக்கணக்கான பாம்புகள் இருக்க முடியும். இன்னும் பல்வேறு இடத்தில் மறைமுகமாய் புற்றுகள் புதர்களுக்குள் இருக்கக் கூடும். நாம் போய் ஆராய்ந்தால் அது தெரியும்."

"சரி. அப்படித் தெரிந்துகொண்டு என்ன செய்வது உத்தேசம்?"

"அந்தக் கிராமத்தை நாம் சுவீகரித்துக் கொள்ள வேண்டும்."

"என்ன பேசுகிறீர் பெருந்தச்சரே?"

"நமக்கு அந்த மண் மிக அவசியம் தேவை... இது பற்றி [illegible] சொல்கிறேன் மன்னா.. ஆகவே, அந்த மக்கள் அந்த [illegible]திலிருந்து வெளியேற வேண்டும்." - பெருந்தச்சர் [illegible] பேசினார்.

"சரி. அதை இங்கே பேச வேண்டாம்." - பஞ்சவன் மாதேவி இடைமறித்தாள்.

தொலைவிலுள்ள கிராமத்து மக்கள் மன்னரையும் பஞ்சவன்மாதேவியையும், பெருந்தச்சனாரையும் கவலையோடு [illegible]பார்த்துக்கொண்டு பதிலுக்குக் காத்திருப்பது அவளுக்குப் [illegible]. அவர்களுக்கு எந்தச் சந்தேகமும் ஏற்படுக்கூடாது [illegible] அவள் விரும்பினாள்.

"புற்றுமண் தேவை என்று வந்து விட்டால் ஊர் வெளியேறத்தான் வேண்டும். ஆனால் அது மன்னரின் [illegible]யாக ஒருபோதும் இருக்கக்கூடாது. அது மக்களின் [illegible]ப்பைச் சம்பாதிப்பதாக ஆகிவிடும். இப்போதிருக்கிற [illegible] எவர் வெறுப்பையும் இராஜராஜத்தேவர் சம்பாதித்து [illegible]க்கூடாது."

அவள் விரைவாகச் சிந்தித்து தெளிவான முடிவுக்கு [illegible] மன்னரையும், பெருந்தச்சரையும் சபைக்குப் போகச் [illegible]விட்டு, ஊர் எதிரே வந்து நின்றாள்.

"இது ஒரு சிக்கலான விஷயம்.. பாம்புகளைக் கொல்வது [illegible] நல்லதல்ல. அது அரசாங்கத்திற்குத் தீமை பயக்கும். [illegible] அதனால் தீது உண்டாகுமென்று பெருந்தச்சர் [illegible]. இப்படி ஒரு சூழ்நிலையில் நாம் பாம்புகளைக் [illegible] போகிறோமா?" - பஞ்சவன்மாதேவி கேட்க, மக்கள் [illegible]. 'இல்லை, இல்லை' என்று சொன்னார்கள்.

"பாம்புகளைக் கொல்லப்போவதில்லை. அவற்றைக் [illegible]த்துக் கொண்டுபோய் வேறிடத்தில் விடுவதற்குப் [illegible] சம்மதிக்குமா. கடும் விஷம் தீண்டி பலர் [illegible] நேரிடும். இது சாத்தியமே இல்லை. மந்திரம், [illegible] தெரிந்த, பாம்புகளைப் பற்றி நன்கு விவரங்கள் [illegible] ஒரு மனிதரை மன்னர் வரவழைக்கப் போகிறார்."

"யாரம்மா, கருவூர்த்தேவரா..." - ஒரு இளைஞன் துடிப்போடு கேட்டான்.

பஞ்சவன்மாதேவி சட்டென்று விழித்துக்கொண்டாள்.

"ஆமாம், கருவூர்த்தேவர்தான்." என்று [illegible] திரும்பி அவளுக்கு வழிகாட்டிய அந்த இளைஞனைப் பிரியத்தோடும் நன்றியோடும் பார்த்தாள். "உன் பெயர் என்ன" என்று கேட்டாள்.

"பொன்னன்..." என்று அவன் பதில் சொன்னான்.

"பொன்னா, உங்கள் ஊர்ப் பெரியவர்களிடம் [illegible] அவர்களை மெல்ல ஊருக்கு அழைத்துப்போ. மன்னர் [illegible] வருவதோ, பெருந்தச்சர் அங்கு வருவதோ [illegible] கருவூர்த்தேவரோடு நாங்கள் எல்லோரும் வருவதோ [illegible] ஏதோ ஒன்று விரைவில் நடக்கும்.

உங்கள் பிரச்சினையை நீங்கள் மன்னரிடம் [illegible] விட்டீர்கள். மன்னர் இது குறித்துப் பலரிடம் [illegible] முடிவுக்கு வருவார். எனவே, எந்தக் கவலையுமின்றி [illegible] ஊருக்குப் போகலாம். இன்னும் சில நாட்களில் [illegible] பிரச்சினை முழுவதுமாக களையப்பட்டு விடும் என்று [illegible] உங்களுக்கு உறுதி கூறுகிறேன்." - பஞ்சவன்மாதேவி கைகூப்பினாள்.

முதியோர்களும், இளைஞர்களும், குழந்தைகளும் நெடுங்சாண்கிடையாக பஞ்சவன்மாதேவியின் காலில் [illegible] நமஸ்கரித்தார்கள்.

மன்னர் அந்தக் கூட்டம் நமஸ்கரிப்பதை [illegible] பார்த்தார்.

"என்ன சொன்னாள், எப்படிச் சொன்னாள், [illegible] கூட்டம் இவ்வளவு வேகமாகக் கட்டுப்பட, இவள் [illegible] தந்திரம் வைத்திருக்கிறாள்' என்று புன்சிரிப்போடும் வியப்போடும் அவளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, [illegible] மாமன்னருக்குச் சற்று அருகே வந்து நின்றார்.

"சட்டென்று என் மனதிலே ஒரு எண்ணம் [illegible] அதை உங்களோடு பகிர்ந்து கொள்வதற்கு [illegible] வேண்டும். என் எண்ணம் தவறாக இருந்தாலும் [illegible] மன்னிக்க வேண்டும். பிரச்சினை [illegible] என்னுடையது அல்ல. ஆயினும், இதில் லாபம் [illegible]

[illegible] என்பதால் உங்களிடம் காதோரமாக ஒரு விஷயம் [illegible] ஆசைப்படுகிறேன்."

"சொல்லுங்கள் பெருந்தச்சரே..." - அவருக்கு வாட்டமாகக் [illegible] இராஜராஜத்தேவர் சாய்ந்து கொண்டார்.

40

"அந்தக் கிராமத்தை ஒட்டுமொத்தமாகக் காலி செய்து, [illegible] நாம் ஆக்ரமித்துக் கொள்வது நல்லது." - [illegible] பெருந்தச்சர் சொல்ல,

"[illegible]..." - இராஜராஜத்தேவர் பதட்டமின்றிக் கேட்டார்.

"அந்தக் கிராமம் முழுவதுமே மெல்லிய மண் நிரம்பி [illegible] இடுப்பு உயரப் புற்றுகள் மூன்று எழுந்திருக்கு[illegible] அந்தக் கிராமம் முழுவதும் நல்ல மெல்லிய மண் [illegible]மென்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அந்த விதமான மண் [illegible] தேவை.

[illegible]கெங்கே அவ்விதம் மண் இருக்கிறதோ, அதை [illegible] எடுத்து - தனியே குவித்து, சற்று நீர் தெளித்து - ஆற [illegible] மறுபடியும் லேசாக அரைத்து சுண்ணத்தோடு கலந்து [illegible] தயாரித்து, இரண்டு பாறைகளுக்கு நடுவே [illegible], இரும்பைக் காய்ச்சி ஊற்றி இறுக்கிறது [illegible] இருக்கும்.

எனக்கு உடனடியாக அந்தக் கிராமத்திற்கு போய் அந்த [illegible] பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசை [illegible] நான் போய் பரிசோதித்து, அந்த மண் [illegible]மென்று சொன்னால் அந்த மக்கள் என்ன செய்வார்கள் [illegible] எனக்கு தெரியவில்லை.

அவர்கள் சொல்வதுபோல காலம் காலமாக வாழ்ந்து [illegible] பூமியை விட்டு அவர்களை வெளியேறச் சொல்ல [illegible] என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அந்த உத்தரவை [illegible] தான் பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு உத்தரவை [illegible] பிறப்பித்தால், அவர்கள் உங்களை எவ்விதம் [illegible]ர்கள், எப்படி மதிப்பார்கள், எந்தவிதமாய்

எதிர்ப்பார்கள் என்றும் எனக்குப் புரியவில்லை. உங்களுக்கு [illegible] இழுக்கு தரக்கூடுமோ என்ற அச்சமும் எனக்கு [illegible]

ஆனால் அந்த மண் வேண்டுமென்ற ஆசையை [illegible] தணித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. நீங்கள் எந்த [illegible] எடுப்பதற்கு முன்பு, நான் என்னுடைய ஆட்களை [illegible] அனுப்பி, இரண்டு கூடை மண் கொண்டு வர[illegible] போகிறேன். என் எண்ண ஓட்டங்கள் சரிதானா மன்[illegible] பணிவோடு கேட்டார்.

மாமன்னர் ராஜராஜத்தேவர் கண்மூடிக் கொண்[illegible]

"ஒரு கோயில் கட்டுகிறபோது இப்படி [illegible] இடைஞ்சல்கள் ஏற்படத்தான் செய்யும். உங்களுக்கு [illegible] கிராமம் அவசியம் தேவையெனில், அதை நான் நிச்சயம் [illegible] கொடுப்பேன். அந்த மண் மிக உயர்ந்ததெனில் அந்த [illegible] நிச்சயம் அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்துவேன்.

எத்தனை காலம் அவர்கள் வாழ்ந்த பூமியாக [illegible] இருப்பினும், அந்த மண் நமக்குக் கோயில் கட்ட [illegible] யெனில், அந்த மக்கள் அந்த இடத்தை விட்டுக் குடி[illegible] தான் வேண்டும். வேறிடத்தில் நாம் அவர்[illegible] குடியேற்றுவோம். கவலை வேண்டாம். நீங்கள் போகாது [illegible] ஆட்களை பாம்புப் பிடாரர்கள்போல் வேடமணிய[illegible] அனுப்புங்கள். மண் எடுத்து வரச் சொல்லுங்கள். பரி[illegible] முடிவு சொல்லுங்கள்." – மன்னர் கட்டளையிட, பெ[illegible] விலுக்கென்று எழுந்தார். குனிந்து வணங்கினார். [illegible] அரசவையைக் கடந்தார். முற்றம் தாண்டினார். குறுகிய [illegible] வழியே வெளியேறினார்.

வெளியே மிகப்பெரிய திடல் ஒன்று இருந்தது. [illegible] திடலுக்குப் போய், அங்கிருந்த குதிரை லாயத்தில் [illegible] குதிரையைத் தேடி தாவி ஏறினார். வேமாகச் செலுத்தி[illegible]

அவர் வேகமாகப் போவதை அந்த ஊர் [illegible] பார்த்தார்கள். அவர்களுக்கு முகம் கொடுத்துப் [illegible] பெருந்தச்சரின் போக்கு அந்த மக்களுக்குப் பிடிக்க[illegible] அவரால் தங்கள் ஊருக்கு ஏதேனும் ஆபத்து வரக்கூடு[illegible] அவர்கள் உள்ளுணர்வு சொல்லியது.

ஊர் மக்கள் கலைந்து போய்விட, கடுவன்காரி அ[illegible] முற்றத்திலேயே இருந்தான். ஒரு ஆள் மட்டும் [illegible]

[illegible] உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதை காவலாளி பார்த்து [illegible] அவன் பஞ்சவன்மாதேவி உட்காரச் சொன்னதாய் [illegible]றான்.

"[illegible]ளிடம் அப்படிச் சொல்லவில்லையே..."

"[illegible]னிடம் சொன்னார். அவருக்குச் செய்தி கொண்டு [illegible]றேன். ஓய்வான நேரத்தில் அவர் என்னை வந்து [illegible]ச் சொல்லியிருக்கிறார்..."

"[illegible]படியா – நான் விசாரிக்கட்டுமா?"

"[illegible]ங்கள்..."

[illegible]வலாளி உள்ளே போனான். பஞ்சவன்மாதேவியின் [illegible]த் தேடினான். கூப்பிட்டு விஷயம் சொன்னான். [illegible] மூலமாக பஞ்சவன்மாதேவிக்கு விஷயம் தெரிவிக்கப் [illegible]

"[illegible] பெயர் என்ன..." என்று பஞ்சவன்மாதேவி கேட்க, [illegible] பெயர் கேட்காமல் வந்திருப்பது தெரியவந்தது. அவள் [illegible]த்திற்கு வந்து எட்டிப் பார்த்தாள். கடுவன்காரி [illegible] நின்று கைகூப்பினான்.

"[illegible]லிருந்து வருகிறார் என்று விசாரித்துச் சொல்." – [illegible] காவலாளிக்கு உரக்கச் சொன்னாள்.

[illegible]வன்காரி நின்ற இடத்திலிருந்து, 'புலிக்குட்டி' என்று [illegible] கூவினான். அருகிலுள்ள காவலாளி அம்மனிதன் தன் [illegible] சொல்வதாய் நினைத்துக் கொண்டான்.

[illegible]சவன்மாதேவி துணுக்குற்றாள். வேறு யாரேனும் [illegible] பார்க்கிறார்களா என்று சுற்றும் முற்றும் பார்த்தாள். [illegible] என்று தெரிந்தவுடன், உதட்டின் மீது விரல் [illegible] 'அமைதி' என்று சொன்னாள்.

[illegible]க்குட்டி என்றால் இராஜேந்திரசோழர் என்று [illegible] ஆனால், இராஜேந்திர சோழரிடமிருந்து வந்த அந்த [illegible] உடனடியாகப் பார்க்க முடியாது.

[illegible]போது கீழிறங்கினால் எதற்கு என்ற கேள்வி வரும். [illegible] விசாரிப்பார். மன்னர் அந்த ஊர் பற்றிய கவலையில் [illegible]ர். வேறு என்ன செய்வது, வேறு எந்த இடத்தில் அந்த [illegible] இடம் கொடுப்பது என்ற யோசனையிலிருக்கிறார். [illegible] அவருக்கு அருகே இருப்பதுதான் அழகு.

அதுவும் தவிர, வந்திருந்த வரைபடங்களை [illegible] பார்க்கவே இல்லை. அதுவும் பார்க்கவேண்டி [illegible] அதையும் தவிர, அந்தப்புரத்திலுள்ள மற்ற அர[illegible] மன்னரோடு பேசி வெகு நாளாயிற்று என்று [illegible] சொல்கிறார்கள். இன்று பிற்பகல் அவர்களோடு [illegible] பேசுவதாக ஒரு ஏற்பாடு இருக்கிறது.

இந்த நேரத்தில் அந்தத் தூதுவனைப் போய்ப் பார்த்[illegible] இந்த வேலைகள் மொத்தமும் கெட்டுவிடக்கூடும் [illegible] அவனை நாளை வரை இருக்கச் சொல்ல வேண்டு[illegible] நினைத்து, அவனை கோட்டைக்கு வெளியே காத்[illegible] சொல்லி செய்தி அனுப்பினாள். கடுவன்காரி அர[illegible] முற்றத்தை விட்டு வெளியேறினான்.

மன்னர் பகலுணவு உண்ண உட்கார்ந்தார். அவரை[illegible] அரசிகள் உட்கார்ந்தார்கள். சேடிப் பெண்கள் [illegible] ஆரம்பித்தார்கள்.

"நீங்கள் கோயில் கட்ட விரும்புவதாக எல்லோரும் [illegible] கொள்கிறார்கள். எங்களிடம் இதுவரை நேரே [illegible] மனதிலுள்ள கோயில் என்ன என்பதை நீங்கள் சொ[illegible] இல்லை. தயவுசெய்து எங்கள் எல்லோருக்காகவும் [illegible] விதமான கோயில் கட்ட போகிறீர்கள்; ஏன் இந்தக் [illegible] கட்டும் ஆவல் எழுந்தது என்று நீங்கள் சொல்ல வே[illegible] எங்களோடு இந்தப் பிற்பகல் முழுவதும் பேச வே[illegible] உங்களோடு பேசி இரண்டு மாதமாகிவிட்டது." - வான[illegible] மாதேவி சொல்ல, மன்னர் ஒருகை சோறு எடுத்து, [illegible] பொறித்த காயை வைத்து அவளிடம் நீட்டி, 'சாப்பிடு' [illegible] சொன்னார். வானவன்மாதேவி சந்தோஷமாக வா[illegible] கொண்டாள்.

"விலகி உட்கார்ந்திருக்கிறீர்களே, இன்னும் சற்று [illegible] வட்டமாக உட்காருங்கள்." என்று மற்றவர்களைப் பார்த்[illegible] சொல்ல, அங்கிருந்த ஆறு மனைவியரும் நெருங்கி உட்[illegible] மன்னரைச் சுற்றி உட்கார்ந்தார்கள்.

தொலைவிலிருந்து பார்த்த பஞ்சவன்மாதேவிக்கு, அ[illegible] காட்சி மிகுந்த சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது.

"எனக்கு ஏன் கோயில் கட்ட வேண்டும் என[illegible] தோன்றியது தெரியுமா. அதற்கு ஒரு நல்ல காரணம் உ[illegible]

[illegible]யாரேனும் திருத்தொண்டர் புராணக் கதைகள் [illegible]த்திருக்கிறீர்களா. எவருக்கேனும் தெரியுமா. என்ன கதை [illegible] என்று சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம்..." - இராஜராஜ[illegible] வினவ, அவர் மனைவியர்கள் மௌனமாக [illegible]ர்கள்.

"[illegible]க்கு இரண்டு கதைகள் தெரியும்..." - வானவன்[illegible] சொல்ல,

"[illegible] கதைகள் இருக்கின்றன வானவன்மாதேவி. பல நூறு [illegible] இருக்கின்றன. அதில் வெகு சிலவே தொகுப்பாகி [illegible]ன்றன. பல கதைகள் மறைந்தும் வருகின்றன. [illegible], கண்ணப்ப நாயனார் பற்றிய கதை என் நெஞ்சை [illegible]டது தேவி." - மன்னர் சொன்னார்.

"[illegible] கதை..." - ஒரு இளம் மனைவி மன்னரை [illegible]த்தாள்.

"[illegible]கே வா..." - மன்னர் அவளைக் கையசைத்துக் [illegible]ட்டார்.

அவள் அருகே வந்து, மன்னருக்கு நெருங்கி உட்கார்ந்து [illegible]ள், மன்னர் அவள் மீது மெல்ல சாய்ந்து கொண்டார். [illegible] பிடி அன்னம் அவளுக்கும் கொடுத்தார். தானும் [illegible]ட்டார்.

"இந்த ஆர்வம் முக்கியம். இப்படி ஆர்வப்படுபவர்களை [illegible] பிடிக்கும். கண்ணப்ப நாயனாரின் கதையை [illegible]க்குச் சொல்கிறேன் கேளுங்கள்." - மன்னர் ஒரு [illegible] ஆசிரியரைப்போல சொல்ல, மற்ற மனைவிகள் [illegible] ஆசையோடு கேட்க, பஞ்சவன்மாதேவி கடுவன்காரியை [illegible] போகலாமா என்று யோசித்தாள். அவளுக்கு கண்ணப்ப [illegible] கதை மன்னரால் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டிருந்தது.

இதற்கு முன்பே அரசரால் ஒரு முறையும், கருவூர்த்தேவர் [illegible] முறையும், நம்பியாண்டார் நம்பி அவர்களிடம் இரண்டு [illegible] கண்ணப்ப நாயனார் கதை கேட்டு பஞ்சவன்மாதேவி [illegible]யிருக்கின்றாள். இப்போதும் குளிர்காற்று வீசுகின்ற [illegible]த்துக்கு நடுவே பஞ்சணையில் சரித்து உட்கார்ந்து, [illegible]ஈடுபாட்டுடன் மன்னர் அந்தக் கதையைச் சொல்ல [illegible]த்து கேட்க வேண்டும் என்ற ஆவல் மீண்டும் பெருகிற்று. [illegible] அரசிகள் அந்தக் கதையை எப்படி உணர்கிறார்கள்.

அவர்கள் முகபாவம் எப்படி மாறுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும் என்று ஆவலும் ஏற்பட்டது.

ஆனால் இராஜேந்திரனிடமிருந்து கடிதம் வந்திருப்பதை புத்தி அடிக்கடி ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு இருந்தது. வெறும் ஓலையாய் செய்தி அனுப்பாமல், ஆள் மூலம் செய்திகள் அனுப்பியிருக்கிறான் என்றால், இராஜேந்திரனுக்கு ஏதோ பதில் தேவை என்பதும் முக்கியமாகிறது.

கடுவன்காரி கேள்விகள் கேட்க, தஞ்சையின் இன்றைய அரசியல் பற்றி அவனுக்கு விளக்கிச் சொல்லி, மன்னரின் மனோநிலை பற்றி, இராஜேந்திரனுக்குத் தெளிவாகப் புரியும் வண்ணம் விவரம் சொல்லி அனுப்ப வேண்டும்!

"மன்னா எனக்குச் சில வேலைகள் இருக்கின்றன. நான் அரண்மனையை விட்டு வெளியே போய் வரலாமா" பஞ்சவன்மாதேவி மன்னரின் அருகே போய் காதில் கேட்டாள்.

"நீ கண்ணப்ப நாயனார் கதை கேட்க விருப்பம் இல்லையா?"

மன்னர் இதைவிட முக்கியமான வேலை உனக்கு என்ன இருக்கிறது என்பதுபோல் கேட்க, பஞ்சவன்மாதேவி தயங்கினாள். மன்னரை ஊடுருவிப் பார்த்தாள். மன்னர் அந்த பார்வையைச் சிறிது நேரம் கவனித்தார்.

"சரி; இதைக்காட்டிலும் மிக முக்கியமாக வேலை இருக்கிறது. ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது. என்னுடைய வேலையைத்தான் நீ மும்முரமாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறாய் என்று எனக்குத் தெரியும். போய் வா. இது வரை சொல்லப்படாத ஒரு கதையைக் கூட நான் இங்கு சொல்லலாம் என்று நினைத்திருந்தேன். முதலில் கண்ணப்ப நாயனார் கதை சொல்லிவிட்டு, பிறகு திருத்தொண்டர் மாக்கதையிலிருந்து ஒரு புதிய கதை சொல்லும் போது உனக்கு ஆளனுப்பி அழைத்துக் கொள்கிறேன். நீ வந்த பிறகு சொல்கிறேன். போய் வா. உன் வேலையைக் கவனி" என்று மன்னர் சொல்ல அவள் எழுந்து மன்னர் பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்து கை கூப்பினாள்.

'மனிதர்களைப் புரிந்து கொள்வதில் உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவருக்கு நிகர் வேறு எவருமில்லை. முடிவு எடுப்பதில் அவர் காட்டும் அமைதி வேறு எவரும் காட்ட

அவர், 'இரு, பிறகு போய்க்கொள்ளலாம்' என்று சொல்லிவிட்டால் எவரும் நகர முடியாது.

ஆனால் 'என் வேலையைத்தானே நீ செய்கிறாய், போய் வா' என்று அவர் சொன்னது மிகப்பெரிய உற்சாகத்தைத் தந்தது. இந்த உற்சாகப்படுத்தல்தான் மன்னருடைய வெற்றிக்குக் காரணம். இந்தக் கோயில் வேலையை நோக்கி எத்தனை எதிர்ப்புகள் வந்தாலும், தனித்தனியே மனிதர்களை உற்சாகப்படுத்தி, கோவில் வேலையை நோக்கி அவர்களை நகர வைத்து விடுகிறார்.

இந்தக் கண்ணப்ப நாயனார் கதை இங்கே என் முன்னிலையில் இப்போது பேசப்படுவதுகூட – கோயிலை நோக்கி அரசிகளை நகர்த்துவதை நோக்கமாகக் கொண்டுதான் நடக்கிறது.

சிவனைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். சிவநெறியைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள் என்று வீட்டிலிருந்து தன் வேலையைத் துவங்குகிறார். மன்னருடைய மனைவிகள் அதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டால் – குடும்பத்தோடு கோயில் வேலையில் இறங்கினால், அவர்களைச் சுற்றியுள்ள மனிதர்கள் இந்த வேலைக்கு உடன்படுவார்கள்.

அவர்கள் உடன்பட, அந்தந்த அரச குடும்பத்து மனிதர்களும் வேலையாட்களும் களமிறங்குவார்கள். இவ்வாறு மிகப்பெரிய கூட்டம் கோயில் கட்ட வந்துவிடும் என்று தான் மன்னர் இன்றைக்கு எல்லா வேலைகளையும் ஒதுக்கி தன் மனைவியருக்கு நடுவே அமர்ந்து கண்ணப்ப நாயனார் கதை சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்.

இங்குள்ள ஒவ்வொரு அரசியரும் மிகப்பெரிய அரசியல் பலம் கொண்டவர்கள். அரச குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்த அரசிகளிடம் சிவநெறியை ஊட்ட, இவர்கள் தங்கள் வீட்டுக்குப் போய் அங்கு சிவநெறியைப் பேசி, மன்னரின் பெருமையைச் சொல்லி – சீராகவும், கொடையாகவும் – ஆட்களை அனுப்பி, திருப்பணிக்கான உபகரணங்களையும், நடனமாந்தர் களையும், அவசியப்பட்டால் பொன்பொருள்களையும் கொண்டு வந்து குவித்து விடுவார்கள்.

மிகப்பெரிய இறைபணி நடக்கிறது. அங்கு போவோம்' என்று அந்த அரசியின் குடும்பத்தினர் தானே முன் வந்து

நேரடியாய் உதவி செய்ய தஞ்சைக்கு வந்து [illegible] பஞ்சவன்மாதேவி யோசித்துக்கொண்டு படியிறங்[illegible]

வாசற்பக்கம் போகாமல், ஒரு ஆள் விட்டு [illegible] அரண்மனைக்குள் வரவழைத்தாள். அரண்மனை[illegible] கடுவன்காரியை எதிர்க்கொண்டு 'வா' என்ற [illegible] வரவேற்று, பின்கட்டு நோக்கி நடந்தாள்.

கடுவன்காரியும் அவளைத் தொடர்ந்து [illegible] நோக்கிப் போனான். கட்டடத்தின் அடுத்த [illegible] பஞ்சவன்மாதேவி படியேற, கடுவன்காரி பின் தொ[illegible]

மேல் தளத்தில் தொட்டி வைத்து மாதுளை[illegible] வளர்க்கப்பட்டிருந்தன. அவள் அதற்கு நடுவில் [illegible] அமர்ந்துகொள்ள, எதிரே மந்தாரைச் செடி நிழலில் [illegible] நின்று கொண்டான்.

"என்ன விஷயம் சொல்..." என்று பஞ்சவன்[illegible] விசாரிக்க, கடுவன்காரி தொண்டையைச் செருமிக்கொ[illegible] சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

41

"சந்தித்தவுடன் அன்னைக்கு என் சாஷ்டாங்க [illegible] காரங்களைத் தெரிவித்துவிடு என்று இளவரசர் இரா[illegible] உங்களிடம் தெரிவிக்கச் சொன்னார். என்னை நம[illegible] சொன்னார். நான் நமஸ்கரிப்பதை அவர் நமஸ்கரி[illegible] பாவித்து அங்கீகரிக்கச் சொன்னார்." - பஞ்சவன்மா[illegible] விட பத்து வயது மூத்தவனான கடுவன்காரி [illegible] நெடுஞ்சாண்கிடையாய் பஞ்சவன்மாதேவியின் காலில் [illegible] நமஸ்கரித்தான். அசையாது தரையில் கிடந்தான்.

"என் சிவனே..." - பஞ்சவன்மாதேவி கூவினாள்.

"போதும் எழுந்திருங்கள்..." என்றாள்.

ஆனால், கடுவன்காரி எழுந்திருக்கவில்லை. "[illegible] ஆசீர்வாதம் செய்யச் சொன்னார்..." என்று படுத்[illegible] உரக்கப் பேசினான்.

[illegible] மனப்பூர்வமான ஆசிர்வாதங்கள். எழுந்திருங்கள் [illegible]." - கட்டளையாக பஞ்சவன்மாதேவி சொன்னாள்.

[illegible]ன்காரி எழுந்து நின்றான்.

[illegible] இளவரசரைச் சந்தித்து பத்து தினங்கள் ஆகி [illegible]லும், அதற்குப் பின் உண்டான ஒவ்வொரு நாள் [illegible] எனக்கு இளவரசர் ஆளனுப்பி சொல்லிக் [illegible]க்கிறார்.

[illegible]மாக - மூன்று தகவல்களை உங்களிடம் சொல்லச் [illegible] மன்னருடைய சமீப உடல் நிலையையும், அவர் [illegible]த்து அவஸ்தைப் பட்டதையும், அவருடைய [illegible]க் கட்டுக் காவல்கள் அதிகப்படுத்தப்பட்டதையும் [illegible] மூலம் செய்தியாக அனுப்பி விட்டேன்.

[illegible]புரத்திலிருந்து வரைபடங்களின் ஒரு பிரதி [illegible]ருக்கும் போயிருக்கிறது. இராஜேந்திரர் அதைப் [illegible]டுப் பிரமித்துப் போய் இருக்கிறார். பகல் முழுவதும் [illegible]பேசாமல் தனியே உலவிக் கொண்டிருந்தார். மாலை [illegible]களைப் போன்ற ஒற்றர்கள், தளபதிகள் நான்கு பேரை [illegible]மிகுந்த கவலையோடு பேசினார்.

[illegible]ரின் மனோநிலை என்னால் புரிந்துகொள்ள [illegible]லை. இவ்வளவு பெரிய கோயில் எதற்கு என்று [illegible]லை. வரைபடத்தில் கோயிலுடைய விமானம் [illegible] உயரம் காண்பிப்பதற்காக, மனித உருவமும் வரையப் [illegible] அநேகமாய், மனித உருவமும் ஒரு புள்ளியாகத் [illegible]ந்தது. முதல் தளமே மூன்று ஆள் உயரத்திற்கு [illegible] என்கிறபோது என்னால் அதைக் கற்பனைகூட [illegible] பார்க்க முடியவில்லை' என்று ஆதங்கத்தோடு [illegible]த்தார்.

[illegible] நாட்கள் தீவிரமாய் யோசித்து, பலரோடு கலந்து [illegible] கோயில் கட்டுவதற்காகப் பளு தூக்கும் ஆட்களை [illegible] அனுப்ப முடிவு செய்தார். மிகப்பெரிய [illegible]பாழிவு ஒன்றை நிகழ்த்தி, எவருக்குக் கோயில் [illegible] ஆர்வமிருக்கிறதோ, அவர்கள் தஞ்சைக்குப் [illegible] என்று, பிடித்து வைத்திருந்த அந்நிய தேசத்துப்போர் [illegible]ளிடம் பேசினார். மற்றவர்களை விடுதலை செய்வதாகச் [illegible]னார்.

ஆனால், அந்த விடுதலை உங்களுக்கு மரியாதை என்றும் பேசினார். மற்றபடி, கோயில் கட்ட தருவதாகச் சொன்ன போர்வீரர்களை சோழ தேசம் மரியாதையாக நடத்தும் என்று வாக்குறுதி கொடுக்க

அவர்களிடம் பேசிவிட்டு எங்களிடம் வந்த இளவரசர் என்கிற முறையில் இவர்களை இழிக்க மாட்டேன். பழித்துப் பேசமாட்டேன், என்று நான் உத்தர கொடுத்து விட்டேன்.

ஆனால் சோழ தேசம் இந்த உத்தரவாதத் கொடுக்குமா, சோழ மக்கள் அப்படி நடந்து கொள் என்று எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. எசுத்தாரத் பெயர் போன சோழ தேசத்து மக்கள், இவர் பார்த்தவுடனேயே இழிவாகத்தான் நடத்தத் துவங்குவ

இவர்களை இழிவாக நடத்தத் துவங்கினா வீரர்கள் மனம் கொதித்துப் போய் கலவரத்தில் வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆனால் இவர்களைவிட வலுவான நம்மிடம் உண்டு. கலவரத்தை ஆரம்பத்திலேயே விடலாம் என்றாலும், மனம் கொதித்துப் போய் இந்த கலவரத்தில் ஈடுபடுவதை, இந்தத் தஞ்சைத் தரணி என்பது சந்தேகம். மன்னருக்கு இதனால் ஆபத்து என்று நான் அஞ்சுகிறேன்' என்று சொன்னார். தன் உங்களிடமும் சொல்லச் சொன்னார்."

– கடுவன்காரி பேச்சுக்கு நடுவே ஆசுவாசப் கொண்டான்.

"எத்தனை வீரர்கள் வருவார்கள்." – பஞ்சவன் கேட்டாள்.

"பத்தாயிரம் வீரர்கள் முதல் பகுதியாக வரு அவர்களை தஞ்சைத் தரணி எப்படி நடத்துகிறது பார்த்து, அடுத்தபடி ஆள் அனுப்பலாம் என்பது இ இராஜேந்திரன் திட்டம். இந்தப் பத்தாயிரம் வீரர்களை கொண்டு வர, சோழ தேசத்து ஐந்நூறு குதிரைப்படை வருவார்கள்.

'அரசர் சொன்னால் போதாது. பஞ்சவன் அவர்கள் கைப்பட ஓலை எழுதி அனுப்பினால்தான் பத்தாயிரம் வீரர்கள் திருவொற்றியூரிலிருந்து நகரத்

என்று இராஜேந்திரர் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். உத்தரவை, எழுத்துப் படியை அவர் ஆவலோடு கிறார். பிரச்சினையைப் புரிந்துகொண்டு நீங்கள் சொல்வீர்கள் என்று நினைக்கிறார்."

பிரச்சினை என்ன இருக்கிறது..."

அடிமையாக்கப்பட்ட வீரர்கள், தஞ்சைத் தரணிக்குள் போகிறார்கள். கோயில் கட்ட பாறை தூக்கும் கூலி செய்யப்போகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தங்குமிடம், இன்னும் பல வசதிகள் செய்து தரப்பட வேண்டும். வெறுமே வசதிகள் மட்டும் செய்வதோடு நில்லாமல், களுக்கு மரியாதையும் தரப்பட வேண்டும் என்று ந்திரர் விரும்புகிறார். இல்லையெனில் கலவரம் என்று நினைக்கிறார்."

அவ்வளவுதானே. இதற்கு நான் உத்தரவாதம் தருகிறேன். நிகழாது. நிகழ்ந்தால் அடக்கப்படும். மற்றபடி ந்திரர் வேறு என்ன சொன்னார்?" – பஞ்சவன்மாதேவி காரியைக் கூர்மையாகப் பார்த்துக் கொண்டு கேட்டாள்.

கோயில் கட்ட ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு – தஞ்சையையும், யைச் சுற்றியுள்ள ஊர்களையும் நம்முடைய வேவுப் வைத்து, ஊரில் யார் யார் இருக்கிறார்கள்... அவர் அந்த ஊருக்கும் என்ன சம்பந்தம். யாரேனும் தவறான ஊருக்கு நடுவே இருப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறதா... கும்பல்கள் சிதறியிருக்கிறார்களா என்று ஒரு முறை த்துப் பார்த்துக் கொள்ளச் சொன்னார். கொல்லிமலையி ஒரு கூட்டம் சோழ தேசத்திற்குள் ஊடுருவிப்பதாக குச் செய்தி வந்தது என்பதையும் தங்களிடம் தெரிவிக்கச் னார்."

சரி, இது நல்ல யோசனை. செய்துவிடலாம். பிறகு?"

இராஜராஜீயை உங்களுக்குத் துணையாக அனுப்பியிருக் இராஜராஜீ பல்வேறு விதங்களில் பயிற்சிகள் பெற்றுத் ளவள். அவளுக்குத் தற்காப்புப் பயிற்சியும், தரப் க்கின்றன."

ஏன்?"

இராஜராஜீ தேவரடியார் அல்ல. அவள் மாமன்னரைப் உடையார் வம்சத்துப் பெண். சோழ தேசத்திற்காக சூல

இலட்சினை இட்டுக்கொண்டு தன்னை தேவ[illegible] மாற்றிக் கொண்டாள். அப்படி மாற்றிக் கொ[illegible] இராஜேந்திரர் வேண்டிக் கொள்ள இது நடந்தது.

குறிப்பாய், உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்[illegible] இப்படிப்பட்ட திறனுள்ள ஒருவர் மன்னருக்கு அருகே [illegible] நல்லதென்றும் இராஜேந்திரர் கருதுகிறார். [illegible] இராஜராஜீயை அங்கீகரித்து, முழு நம்பிக்கையோடு [illegible] பழகலாமென்றும் உங்களிடம் சொல்லச் சொன்னார்.

பஞ்சவன்மாதேவி மெல்லச் சிரித்தாள்.

“அதைத் தவிர, இராஜராஜீ இங்கு என்ன நட[illegible] ரகசியமாய் இளவரசருக்கு ஓலையும் அனுப்புவாள் [illegible] என்று சிரித்தபடி கேட்டார்.

“அப்படியும் ஒரு உத்தரவு இராஜராஜீக்கு [illegible] அது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால், அப்படி ஒரு [illegible] இராஜராஜீக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் அது [illegible] நலனுக்காக, மன்னர் நலனுக்காக, சோழ தேச[illegible] நலனுக்காகத்தான் இருக்குமே ஒழிய, ஒரு பொழுதும் [illegible] எதிரானதாக இருக்காது.”

“இராஜேந்திரனின் அன்புக்கு நன்றி. என் மனப்பூ[illegible] ஆசீர்வாதம். இங்கு நடப்பவைகளை எந்த ஒற்றர் [illegible] இராஜேந்திரன் அறிய வேண்டிய அவசியமில்லை. [illegible] என்னென்ன நடக்கிறது என்று நானே உனக்குச் [illegible] விடுகிறேன். நீ தகுந்த ஆட்கள் மூலம் இதை இராஜேந்திர[illegible] சொல்லிவிடு. இராஜேந்திரனுடைய ஆவல், மன்னரைச் [illegible] நடக்கின்ற விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ளத் [illegible] வேகம் எனக்குப் புரிகிறது. ஆனால், இங்கு ரகசியமாக [illegible] நடைபெறவில்லை என்பதையும் ராஜேந்திரன் புரி[illegible] கொள்ளட்டும்.

அந்தப் பத்தாயிரம் வீரர்களை உடனே புறப்படச் [illegible] எவ்வளவு சீக்கிரம் அவர்கள் தஞ்சைத் தரணிக்கு [illegible] சேர்கிறார்களோ, அவ்வளவு நல்லது. மன்னர் இ[illegible] உத்தரவை எப்போதோ சொல்லிவிட்டார். தங்குமிட[illegible] நான் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறேன். அந்த வீரர்கள் [illegible] மரியாதையுடனும், கம்பீரத்துடனும் நடத்தப்படுவார்கள்.

[illegible] வந்த பிறகு அவர்களுக்கு ஏதாவது மரியாதைக் [illegible]ந்தால் அவர்கள் இங்கிருந்து தங்கள் தேசத்திற்குப் [illegible]லாம். அவர்கள் உடனடியாக விடுதலை செய்யப் [illegible] வேறு ஏதேனும் செய்தி உண்டா காரி?”

பஞ்சவன்மாதேவி கம்பீரமாகக் கேட்டாள்.

“இல்லை தாயே...” கடுவன்காரி கைகூப்பினான்.

“[illegible]விகள் சில எனக்குண்டு காரி...” – சற்று புருவம் [illegible] கடுவன்காரியை பஞ்சவன்மாதேவி உறுத்துப் [illegible]ள்.

கடுவன்காரி அந்த உறுத்தல் தாங்காமல் கண்களை மூடிக் [illegible]ன்.

“கேளுங்கள் தாயே...”

“கம்மாளர் குடியிருப்பில் இரண்டு நாட்கள் [illegible]ர்களாமே?”

“ஆமாம்...”

“அங்கு என்ன செய்து கொண்டிருந்தீர்கள்?”

“என்னுடைய நண்பர்கள் சிலர் அங்கு உண்டு. சந்தித்துப் [illegible] நாட்கள் ஆகிவிட்டன. அவர்களோடு பேசிக் [illegible]ருந்தேன்.”

“என்ன பேசிக் கொண்டிருந்தீர்கள், அரசியலா?”

“[illegible]டு நடப்பு பேசி முடித்த பிறகு, நாட்டு நடப்பைப் [illegible] பேச்சு வரத்தான் செய்யும். கம்மாளர்கள் கவலையோடு [illegible] நடக்கிறது என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நான் பதில் [illegible] கொண்டிருந்தேன்.”

“அந்தக் கம்மாளர்கள் இராஜேந்திரனிடம் மிகுந்த [illegible]முள்ளவர்களா?”

“ஆமாம் தாயே...”

“இளவரசர் இராஜேந்திரனிடம் விசுவாசமாக இருப்ப[illegible], மன்னர் உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவரிடமும் [illegible]மாக இருப்பார்கள் என்று ஏதேனும் உண்டா... [illegible] மனோபாவம் வந்துவிடாதா...”

“இல்லை தாயே. அங்கு ஒரு உயிர்கூட மன்னருக்கு [illegible] அசையாது. இது சத்யம்...”

"ஆனால், எதற்குக் கோயில் கட்டுகிறார் என்று தலையிலடித்துக் கொள்ளுவார்கள். அப்படித்தானே" என்று பஞ்சவன்மாதேவி கேட்டாள்.

"இந்த வேவுக்காரனையே வேவு பார்த்திருக்கிறீர்கள் என்று புரிந்து கொண்டேன் தாயே..."

"உலகத்திலுள்ள அத்தனை உயிர்களையும் இராஜராஜர் வேவு பார்ப்பார் என்பதை தயவுசெய்து இராஜேந்திரனும் ஞாபகம் வைத்துக் கொள்ளட்டும். மன்னருக்குத் தெரியாமல் இந்தச் சோழ தேசத்தில் துரும்புகூட அசையாது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளட்டும். சிரிப்பாய், இதமாய், மிருதுவாய் மன்னர் இருப்பதாலேயே ஏமாளியாய் இருக்கிறார் என்று கணக்குப் போட்டால் அது மிகப் பெரிய தவறு என்பதையும் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

இங்குள்ள கம்மாளர் கூட்டம் இராஜேந்திரரைத் தங்களுடைய தலைவனாக நினைத்துக் கொண்டு இராஜேந்திரரை வழிபாடு செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அதை மன்னர் பெருந்தன்மையோடு அனுமதிக்கிறார்.

நாளைக்கு அரசராகப் போகிறவரை இன்றே கொண்டாடு கிறார்கள். இதில் என்ன தவறு என்று கேட்கிறார். ஆனால் இராஜேந்திரரைக் கொண்டாடுகின்ற வேகத்தில், மன்னர் செய்கின்ற காரியங்களை விமரிசித்து கம்மாளர்கள் பேசுகிறார்கள் என்றும் நான் கேள்விப்படுகிறேன்.

இன்னொரு முறை வெளிப்படையாக மக்களுக்கு நடுவே கம்மாளர்கள் மன்னருடைய காரியங்களை விமரிசித்து பேசினால், நான் கடுமையாக இருப்பேன் என்று கம்மாளர் கூட்டத்துக்குச் சொல்லி விடுங்கள்."

– பஞ்சவன்மாதேவியை இத்தனை கோபமான முகத்தோடு அந்த அரண்மனையில் எவரும் பார்த்ததில்லை.

42

"அம்மா... பிரச்சினை என்னவென்று நான் தெரிந்து கொள்ள விடட்டுமா?" – கடுவன்காரி கைகூப்பினான்.

எனக்குத் தெரியும். போர் நடந்தால்தான், போர்க்கருவிகள் செய்தால்தான் கம்மாளர்களுக்கு வாழ்க்கை உயரும். போர் நடக்காத சமாதான காலங்களில் அவர்களுக்கு வேலையிருக்காது. வேலை இல்லையெனில் வருமானம் இருக்காது. வருமானமில்லையெனில் வாழ்க்கை சந்தோஷமாக இருக்காது என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கோயில் கட்டுவதற்குக் கருவிகள் வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு ஏன் புரியவில்லை. இதை வெறும் கடப்பாரை மண் வெட்டியாலும், உளி, சுத்தியலாலும் மட்டுமே கட்டிவிடப் போவதில்லை. வேறு சில புதுவிதமான உபகரணங்களை அவர்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கும். மிக கவனமாகச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். எனவே, போர்க்கருவி செய்ய முடியவில்லையே, வருமானம் வரவில்லையே என்று அவர்கள் வெளிப்படையாகப் புலம்புவதை உடனடியாக நிறுத்தச் சொல்லுங்கள்.

தஞ்சைத் தரணிக்கு அருகே இருந்து கொண்டு – ஒரு கூட்டம் மன்னருடைய நடவடிக்கைகளை எதிர்த்துப் புலம்பினால் அது மக்களிடையே வேறுவிதமான விளைவை உண்டாக்கும். மன்னருக்கு எதிராக ஒரு சிறு குரல்கூட எழும்புவதை நான் விரும்பவில்லை. இப்படி ஒரு குரலாக எழும்புகின்ற குரல்கள், மக்களிடையில் பெருத்துப் போய் மிகப் பெரிய எதிர்ப்பாக மாறும் என்பதை நான் அறிந்திருக்கிறேன்.

எனவே, கம்மாளர்கள் எந்த அபிப்ராயமும் இல்லாமல் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்பதை மன்னர் உத்தரவாக அவர்களுக்குச் சொல்லி விடுங்கள். அவர்களுக்கு நடுவே நின்று, 'இராஜேந்திர சோழர் தன் அன்பைத் தெரிவிக்கச் சொன்னார். அன்பைத் தெரிவிக்கச் சொன்னார்' என்று பொற்கிழி கொண்டு போய் கொடுப்பதை நீங்களும் தயவுசெய்து நிறுத்துங்கள். இது நல்லதல்ல. மிகக் கெடுதல்.

இது மன்னரிடம் இன்னும் போகவில்லை. இதை எப்படிச் சொல்வது என்று தெரியாமல் நான் மருகிக் கொண்டிருக்கிறேன். மன்னர் வசிக்கின்ற அரண்மனைக்கு அருகே ஒரு ஊர். அதிலே ஒரு பகுதி, அந்தப் பகுதியில் இளவரசரை ஆதரிக்கின்ற ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது என்று இருப்பின், இந்த தஞ்சைத் தேசத்தின் தலையெழுத்து என்னவாகும். இது சரிதானா...

நியாயம்தானா. இதைச் செய்வதற்கா காஞ்சிபுரத்தி... நீங்கள் நடையாக நடந்து இங்கே வந்திருக்கிறீர்கள் ... சொல்வது புரிகிறதா கடுவன்காரி...” – கோபத்தோடு ... மாதேவி கேட்டாள்.

“பழுதற வேவு பார்த்திருக்கிறீர்கள் என்பது ... நீங்கள் அறியாமல் இந்த தேசத்தில் எதுவும் நடக்காது ... எனக்கு நன்கு தெரியும். ராஜேந்திரரும் உணர்ந்திருக்கி... ஆனால், நீங்கள் நினைப்பதுபோல மன்னருக்கு எதிராக ... சோழ தேசத்திற்கு எதிராகவோ அங்குள்ள கம்மாளர்கள் ... காரியத்தையும் செய்யவில்லை என்பதை தயவுசெய்து ... யோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பிழைப்பு போயிற்று என்பது மட்டுமல்ல, அ... ஊருக்கு மன்னர் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவர் வந்து மூன்று வரு... ஆகின்றன. போர் நடக்கும்போது வாரத்திற்கொரு ... மன்னர் அங்கு விஜயம் செய்வார். கருவிகள் செப்பனிடு... யும், புதிதாக உருவாக்குவதையும் மேற்பார்வையிடுவார்.

மூன்று வருடங்களாக ஒரு தளபதி கூட நுழையாத ... கிராமத்திற்குள் நான் நுழைந்தபோது, மக்கள் சற்று ஆச்சரிய... பேசத் துவங்கிவிட்டார்கள் என்பது உண்மை. ஆ... அவர்கள் எவரும் விரோதிகள் இல்லையென்பதை ... மறுபடியும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.”

“தவறான பேச்சு ஆரம்பித்திருக்கிறது. தவறான ... தவறான வழிக்குக் கொண்டுபோய் விடும் என்பது கடுவன்... உனக்கு புரியவில்லை...”

“புரிகிறது தாயே. நான் கண்டித்து வைக்கிறேன்...”

“கடுவன்காரி...”

“அம்மா... சொல்லுங்கள்...”

“எனக்கு வேவுக்காரனாக சிறிது நேரம் நீ பணிபுரிய... வேண்டும்...”

“உத்தரவிடுங்கள் அம்மா. நான் சோழ தேசத்தின் ... சோழ தேசத்தின் நலனுக்காக எவருக்கு வேண்டுமானாலும் ... கைகட்டிப் பணிவேன்...”

“ராஜேந்திர சோழனின் தனிப் படைத் தளபதி... உன்னை நான் வேலை வாங்குவது நல்லதல்ல. இருப்பினும் ... எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. என்னுடைய ஆ...

...சொன்னால் அது சரியாக வராது. எனவே, நீ போய் எனக்குச் ... தகவல்கள் சேகரித்துத் தரவேண்டும்.

...சொல்லுங்கள்...”

...அருகிலே ஒரு கிராமத்தில், பாம்புகளின் நடமாட்டம் ...இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கிராமத்தைச் ... பார்த்து விட்டு வரவேண்டும். அங்கிருந்து ஒரு கூடை ...அள்ளிக்கொண்டு வர வேண்டும். அந்த மண் கோயில் ...க்கு உபயோகமாகுமென்று ராஜராஜப் பெருந்தச்சர் ...னார்.

...அப்படி அந்த மண் உபயோகமாகுமென்றால், அங்கிருந்து ...கிராம மக்களைக் குடிபெயரச் செய்து, வேறு ஒரு ...இல் வீடு கட்டிக் கொடுத்து குடியேற வைக்க ...யிருக்கும்.

அந்த வேளாளர்கள் அதற்கு ஒத்துக்கொள்வார்களா ...தெரியவில்லை. யார் சொன்னால் அவர்கள் இதை ...கொள்வார்கள் என்பதை எனக்குக் கண்டுபிடித்துச் ...வேண்டும். அந்த மக்கள் என்னவிதமாக எதிர்ப்பார்கள் ...அவர்களிடம் பேசி எனக்குத் தகவல் தெரிவிக்க ...வேண்டும்.

இப்போது கண் முன் நிற்கிற உடனடியான பிரச்சினை, ...மண் வேண்டுமென்று பெருந்தச்சர் உத்தரவிட்டு ...டால் அது எப்படியாவது மக்களுக்குத் தெரிந்து விடும். ...கிராமம் விட்டு அனுப்பப் போகிறார்கள் என்று ...றினால், மக்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பார்கள். மக்கள் ...ப்புத் தெரிவித்தால் அது நல்லதல்ல.

கோயில் கட்ட ஆரம்பிக்கும்பொழுதே இப்படி ஒரு எதிர் ... வரக்கூடாது என்று நான் விரும்புகின்றேன். மிகச் ...தானமாகப் பேசி, மிக உயர்ந்த இந்தக் காரியத்தில் ...களது பங்கினைச் சொல்லி, அவர்களை அப்புறப்படுத்து... ...அப்படி என்பதை நான் யோசிக்க வேண்டும். அதற்கான ...முறைகளை நீ கண்டறிந்து எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்...”

“நிச்சயம் செய்கிறேன் தாயே...”

“ராஜேந்திர சோழன் தருகின்ற பண முடிப்புகள் தவிர்த்து, ...காக உனக்குத் தக்க சன்மானம் வழங்கப்படும்...”

“நான் வாங்கிக்கொள்ள மாட்டேன் அம்மா...”

"ஏன்..."

"ராஜேந்திர சோழர் எனக்குக் கட்டளையிட்டு [illegible] 'அன்னை பஞ்சவன்மாதேவி ஏதேனும் வேலை [illegible] அங்கேயே தங்கி நன்கு செய்து முடித்துவிட்டுப் பிறகு [illegible] போதும்' என்று எனக்கு உத்தரவாகியிருக்கிறது..."

"அடடா, ராஜேந்திர சோழன் என்னையும் வேவு [illegible] ஆள் அனுப்பியிருக்கிறானா?"

"ஏன் தாயே இப்படிப் பேசுகிறீர்கள். உங்களை [illegible] பார்த்து என்ன ஆகப்போகிறது...?" கடுவன்காரி [illegible] பேசினான்.

"இது அரசியலில் சகஜம்தான். தந்தை மகனை [illegible] பார்ப்பதும், மகன் தந்தையை வேவு பார்ப்பதும் [illegible] விஷயம்தான். இது குறித்து எனக்கு எந்தக் கவலையும் [illegible] என்னைப் பற்றிய செய்திகளையும், நீ அவ்வப்போது [illegible] திருவொற்றியூருக்கோ, காஞ்சிபுரத்துக்கோ [illegible] கொண்டிருக்கலாம். ராஜராஜீயும் அதற்குத்தானே [illegible] அருகே நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறாள்..." என்று பஞ்சவன் [illegible] சிரித்தபடி சொல்ல, அதுவரை இறுகின முகத்தோடு [illegible] கடுவன்காரியும் வாய்விட்டுச் சிரித்தான்.

"தாயே... உங்களைப் போன்ற ஒருவர் அரசருக்கு [illegible] இருக்கும்போது, அரசரை யாரும் எதுவும் செய்ய முடியாது [illegible]

"இல்லை. அந்தக் கர்வம் எனக்கில்லை. அப்படி [illegible] விட்டார்கள் என்று ஒரு சின்ன வலி, வேதனை, தோல்வி [illegible] பான்மை எனக்கு வந்துவிட்டது கடுவன்காரி. இன்னும் [illegible] காவலைப் பலப்படுத்தவேண்டும். அதேநேரம் மக்கள் [illegible] வருவதையும் தடுக்காதிருக்க வேண்டும். பாண்டிய [illegible] ஆபத்துதவிகள் அதிகமாகி விட்டார்கள். உள்ளுக்குள் [illegible] ஊடுருவிவிட்டார்கள் என்று நானும் கேள்விப்பட்டேன் [illegible] எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை [illegible]

"அதற்கு நான் உதவியாக இருக்கிறேன். நீங்கள் [illegible] யிட்டால் இராஜேந்திரருக்குச் செய்தி அனுப்பி, [illegible] இந்தப் படையோடு பாண்டிய நாட்டு ஆபத்துதவிகளைக் [illegible] பிடிக்கின்ற ஒற்றர் படையையும் நான் இராஜேந்திர [illegible] அனுப்பச் சொல்கிறேன்...."

[illegible]வில்லையே..." – பஞ்சவன் மாதேவி முகம் சுருக்கிக் [illegible]

[illegible] தேசத்து ஆளாக வராது, கல் தூக்குகிற கூலி [illegible] அண்டை நாட்டுப் படை வீரர்களாக, அடிமை [illegible] பிடித்து வைக்கப்பட்டிருப்பவர்களாக, சோழ ஒற்றர் [illegible] பத்து பேர் அந்தக் கூட்டத்தோடு வருவார்கள். [illegible] அதிகம் பாதிக்கப்பட்டதாய் நடிப்பார்கள். அண்டை [illegible] ஆபத்துதவிகளைப் புகழ்ந்து பேசுவார்கள். அதன் மூலம், [illegible] நாட்டு ஆபத்துதவிகளுக்கு வலை விரிப்பார்கள். இது [illegible] என்று யோசித்துச் சொல்லுங்கள். நான் விரிவாய் [illegible]க்குச் செய்தி அனுப்புகிறேன்..." கடுவன்காரி [illegible] சொன்னான்.

[illegible]வன்மாதேவி, தலைக்குமேல் படர்ந்திருந்த மாதுளங் [illegible] மெல்ல வருடிக் கொடுத்தாள். இலையைக் கிள்ளி [illegible] பார்த்தாள். இதமான இனிப்பு வாசனையடித்தது.

[illegible] அனுப்பச் சொல். அந்தப் பத்து பேர் யாரென்று எனக்குத் [illegible] வேண்டும். அவர்கள் தனியே என்னை வந்து பார்க்க [illegible] பாண்டிய நாட்டு ஆபத்துதவிகளைத் தடுப்பதற்காக [illegible] ஒற்றர்களைக் கூலி ஆட்களோடு கலந்து அனுப்பச் [illegible] நான் வேறு வழியிலும் முயற்சிக்கிறேன் என்பதைத் [illegible]

[illegible] வேறு ஏதும் வேலைகள் உண்டா தாயே...." கடுவன்காரி [illegible]னான்.

[illegible] மறைப்பிலிருந்து முப்பது பொற்காசுகள் கொண்ட [illegible] எடுத்து கடுவன்காரியிடம் பஞ்சவன்மாதேவி [illegible]தாள்.

[illegible] முதல் தொகை. அடிக்கடி இவ்விதம் தரப்படும். [illegible]காரிக்குக் குடும்பமில்லை என்று அறிகிறேன். [illegible] நீ சந்தோஷமாக இருப்பதற்கான செலவுகள் [illegible] சோழ அரண்மனை கவனித்துக் கொள்ளும். [illegible]..." என்று உத்தரவிட்டாள்.

[illegible] உள்ளங்காலிலிருந்து உச்சந்தலை வரைக்கும் சகல [illegible] பஞ்சவன்மாதேவிக்குத் தெரிந்திருக்கின்றன என்று [illegible] கொண்ட கடுவன்காரி, மறுபடியும் அவள் காலில் [illegible] வணங்கினான்.

"எதற்கு..." - பஞ்சவன்மாதேவி பதறினாள்.

"நீங்கள் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டும் தாயே. [illegible] சோழ தேசத்தின் அச்சாணி என்பதைப் புரிந்து [illegible] நமஸ்கரிக்கிறேன். உங்களை என்னால் இயன்றவரை [illegible] பேன்..." - கடுவன்காரி கைகூப்பினான். விடை பெற்றான்.

கருவூர்த்தேவர் அவர் சீடர்களோடு [illegible] எல்லைக்கு வந்து நின்றார். குடமுருட்டி ஆற்றில் [illegible] உட்கார்ந்து கொண்டார். அவரைச் சுற்றி மீன்கள் [illegible] குதித்தன. வாயால் நீர் முகர்ந்து, முழு பலத்தோடு [illegible] வாய் முழுவதும் நீர் வைத்துக் கொண்டு கண்களை [illegible] அடித்துக் கொண்டார். நீருக்குள் வயிறை [illegible] அழுத்தினார். கரையேறி புதர் மறைவில் அமர்ந்து [illegible] வயிறு சுத்தம் செய்தார்.

மறுபடியும் ஆற்றில் இறங்கி, இடுப்பளவு [illegible] உட்கார்ந்து மூச்சையடக்கி, ஆசனவாய் வழியே [illegible] இழுத்தார். வேகமாய் ஓடுகின்ற ஆற்றுநீர், [illegible] குடலுக்குப் போயிற்று.

குடல் முழுவதும் நீர் நிரம்பிய பின்னர், [illegible] மறைவிற்குப் போனார். மூச்சுத் திசை மாற்றி வயிறு [illegible] வெளியே பீய்ச்சினார். குடலும், ஆசன வாயும் துணி [illegible] துடைத்ததுபோலச் சுத்தமாயின.

ஆற்றின் நடு மையத்திற்குப் போய், முங்கிக் [illegible] கரையேறி உடம்பு துவட்டிக் கொண்டார். அவரது [illegible] கொய்யாப் பழங்களையும், வாழைப்பழங்களையும் [illegible] சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி வைத்து உண்ணக் கொடுத்தார்[illegible]

"நீங்களும் ஏதாவது பழங்கள் எடுத்துக் கொள்[illegible] துக்கச் செய்தி வரப்போகிறது. தகனம் நடக்க [illegible] நாட்களாகும். எதுவும் சாப்பிட முடியாது..." - சொல்[illegible] கருவூர்த்தேவர் மேற்கு பார்த்து ஜபம் செய்ய உட்கார்ந்தார்.

அவர் சீடர்கள் அவரைப் போலவே குடல் சுத்தம் [illegible] கொண்டார்கள். பழங்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

கருவூர்த்தேவர் தஞ்சையை நோக்கிப் போகும்[illegible] ஐயாறு தஞ்சை ராஜபாட்டையில் ஒரு பெரிய குதிரை[illegible] அவரைத் தாண்டிப் போயிற்று.

[illegible] மாதேவி இறந்துவிட்டார்கள் தெரியுமா..." [illegible] சீடர்களிடம் பேச, அவர்கள் மௌனமாய்க் [illegible] கொண்டார்கள்.

43

[illegible] போய்விட்டாய் பஞ்சவன்மாதேவி. மன்னர் [illegible] இருக்கும்போதுகூட உனக்கு அரசாங்க [illegible] அவரோடு இருக்கமாட்டாயா. மன்னர் நீ [illegible]யென்பதற்காக கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திரம் [illegible] ஏதேதோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். வேறு [illegible] நாயன்மார்களின் கதையைச் சொல்லி முடித்து 'எங்கே பஞ்சவன்மாதேவியைக் காணோம்' என்று [illegible] பக்கமே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். தயவுசெய்து [illegible] வா. எந்த வேலையாக இருந்தாலும் இரண்டு [illegible] பிறகு செய்து கொள்ளலாம். விநோதினி, எச்சுமி... [illegible] இரண்டு பேரும் அந்தப்புரத்திற்குள் எவரும் நுழையாத [illegible] தடுத்து நிறுத்துங்கள்..." என்று பட்டமகிஷி வெளியே [illegible] பஞ்சவன்மாதேவியைக் கையோடு அழைத்துக் கொண்டு [illegible] போனாள். வாசலில் இருக்கும் பணிப்பெண்களுக்குக் [illegible] காவலிருக்க உத்தரவிட்டாள்.

பட்டமகிஷி கொடும்பாளூரின் இளவரசி. பிறந்தவுட[illegible] இவள் இராஜராஜருக்குத்தான் என்று தீர்மானமாகி [illegible] பட்ட பெண். பரம்பரை பரம்பரையாக ஆட்சி செய்து [illegible] பறந்த குடும்பம். வீரத்திற்கும் விவேகத்திற்கும் [illegible] போன பரம்பரை.

அந்தப் பரம்பரையிலிருந்து வந்து பட்டமகிஷியாக ஆட்சி [illegible] இந்தப் பெண்மணி, ஓடி வந்து கைப்பிடித்துக் கொண்டு [illegible] தேவரடியாரை அழைத்துக் கொண்டு போகிறாளென்றால், [illegible] நான்காவது மனைவியை 'வா' என்று கூட்டிக் [illegible] போகிறாளென்றால், இது எவ்வளவு பெரிய [illegible], மன்னர் பஞ்சவன்மாதேவிக்கு அளித்திருக்கிற [illegible] பெரிய உயர்வு.

[illegible] கொண்டே இருக்கும்போது பஞ்சவன்மாதேவிக்கு [illegible] கலங்கியது.

"அக்கா... திருவொற்றியூரிலிருந்து ஒற்றன் [illegible] அவனை விசாரித்து வருவதற்காகப் போயிருந்தேன்."

"இந்த அரண்மனைக்கு வேறு யார் [illegible] ஒற்றர்கள், படை வீரர்கள், சேனாதிபதிகள், மந்திரிகள், கிராமத் தலைவர்கள் என்றுதான் யாராவது மாற்றி மாற்றி [illegible] கொண்டிருப்பார்கள். நல்ல மனிதர்கள் இங்கு வந்து நாட்களாகி விட்டது என்று உனக்குத் [illegible] பஞ்சவன்மாதேவி.

ஆறேழு வருடங்களுக்கு முன்பு நம்பியாண்டார் [illegible] பகல் பொழுது இருந்து உடனே கிளம்பிவிட்டார். [illegible] பிறகு சொல்லிக் கொள்ளும்படி இந்த அரண்மனைக்கு [illegible] வரவில்லை. எவரோடும், எதுவும் பேசமுடியவில்லை.

மன்னர் அரசியலைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டு [illegible] கிறார். எங்களுடைய நிலைமை எவ்வளவு [illegible] இருக்கிறது தெரியுமா. அரசியல் தெரிந்தால் பேசலாம். [illegible] யென்றால் வெறுமே முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு [illegible] ருக்கலாம் என்று முட்டாள் தனமாய் போய்விட்டது.

யார் செய்த புண்ணியமோ – இன்றைக்கு [illegible] நாயனார் சரித்திரம் சொல்லுகிறேன் என்று மன்னர் [illegible] தார். அவரோடு கலகலப்பாய்ச் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டு [illegible] கிறோம். மாமன்னரோடு இப்படிப் பேசியே [illegible] ஏழெட்டு மாதங்கள் ஆகிவிட்டது. அவருடைய பிறந்த நாள் [illegible] ஏதோ ஒரு படையெடுப்பைப் பற்றிச் சொல்ல, நாங்கள் [illegible] வாய் திறக்காமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்.

இப்போது பேசப்போவது, நாயன்மார்களின் சரித்திரம் என்பதால், அவரவருக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகங்களை அரசரிடம் கேட்கிறோம். அரசரும் பதில் சொல்கிறார். கேள்வி [illegible] பதில் பெற்று புருஷனோடு சல்லாபிப்பது [illegible] சந்தோஷமாக இருக்கிறது தெரியுமா. அடியே, நிறைய [illegible] கிடைத்திருக்கிறது. மற்ற பெண்களுக்கு எவ்வளவு [illegible] இருக்கிறது தெரியுமா.

'ஐயோ அரசர் பேசுகிறார் அக்கா' என்று ஒரு [illegible] வாய்விட்டுக் கூவினாள். எனக்குச் சிரிப்பு வந்துவிட்டது. [illegible] அரசியலைக் கவனிப்பதுபோல, அரண்மனையைக் கவனிப்பது போல, நீ தயவுசெய்து அந்தப்புரத்திலுள்ள மற்ற பெண்களை [illegible]

[illegible] கவனிக்கத் துவங்கு. இது மிக முக்கியமான விஷயம்..." [illegible] வானவன்மாதேவி கட்டளையிடுவது போல் [illegible] தேவியிடம் பேசினாள்.

"[illegible] அக்கா... அப்படியே செய்கிறேன்." – பஞ்சவன் [illegible] சொன்னாள்.

"[illegible] எழும்பத் துவங்கிவிட்டால் மன்னர் எங்கும் நகர [illegible] இங்கேயே நாள் முழுவதும் இருப்பார். ஓய்வெடுக்க [illegible] வந்துவிடுவார். அப்போது ஆயிரம் விஷயங்கள் [illegible] சொல்லலாம்.'' – பஞ்சவன்மாதேவி தொடர்ந்து [illegible]

"[illegible] எனக்கும் அப்படித்தான் தோன்றுகிறது. [illegible] கோயில் கட்ட ஆரம்பித்துவிட வேண்டும். [illegible] இந்தப் பேச்சை ஆரம்பிக்கலாமா. எப்போது [illegible] டுவார் என்று கேட்கலாமா..."

"மன்னர் இன்னும் அந்த முடிவுக்கு வரவில்லை. நாலைந்து [illegible] குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எந்த நாளில் ஆரம்பிக்கப் [illegible] என்று தெரியவில்லை. அதை மன்னர்தான் [illegible] வேண்டும்."

[illegible] நீண்ட நடைகளைக் கடந்து படிகள் ஏறி [illegible] த்திற்குள் போய், விசாலமான அந்த அறைக்குள் [illegible] தார்கள்.

மன்னருக்கு எதிரேயுள்ள பஞ்சணையில் பஞ்சவன் [illegible] உட்கார, அவளை மன்னர் என்ன என்பதுபோல் [illegible] ஏதுமில்லை என்று கண்களாலேயே பஞ்சவன் [illegible] சொன்னாள். பஞ்சவன்மாதேவிக்குச் சற்று [illegible] ந்தபடியால் அவளுக்கு விசிறிவிட இரண்டு பணிப் [illegible] ஓடி வந்தார்கள். அதில் ஒரு பணிப்பெண்ணைத் [illegible] டு மன்னரின் ஒரு மனைவி பஞ்சவன்மாதேவிக்கு [illegible] துவங்க, பஞ்சவன்மாதேவி திரும்பி 'வேண்டாம்' என்று [illegible] மெல்ல கடிந்து கொண்டாள்.

"பணிப்பெண்கள் விசிறட்டும். மன்னருக்கு அருகே போய் [illegible]" என்று கட்டளையிட, அவள் மன்னருக்கு அருகே உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

"இன்னும் கண்ணப்ப நாயனார் கதை சொல்லவில்லை [illegible]!" – ஆவலோடு பஞ்சவன்மாதேவி கேட்டாள்.

"இல்லை. உனக்காகத்தான் காத்துக் கொண்டி[illegible]

"வேறு யாரைப் பற்றிச் சொனனீர்கள்!"

"சுந்தரரைப் பற்றி சிறிது சொல்லிக் கொண்[illegible] பிறகு திருமூலரைப் பற்றி விளக்கினேன். கதையாக [illegible] நாயனாரைப் பற்றி இனிமேல்தான் ஆரம்பிக்க[illegible] உனக்காகத்தான் நாங்கள் காத்திருந்தோம்." என்று [illegible] இராஜராஜத்தேவர் சொல்ல, "நான் சித்தமாயி[illegible] என்று பஞ்சவன்மாதேவி கைகூப்பினாள்.

"கடவுள் என்பதற்கும், படிப்பிற்கும் சம்பந்த[illegible] கடவுள் என்பதற்கும், அறிவிற்கும் சம்பந்தமுண்[illegible] என்பதற்கும் குலத்திற்கும் சம்பந்தமுண்டா. நல்ல [illegible] பிறந்து, நன்கு படித்து அறிவுடையவனாய் இ[illegible] மட்டும்தான் கடவுள் என்கிற விஷயம் கைக்கெட்[illegible]

நாம் வேதமறிந்த அந்தணர்களை வணங்கு[illegible] அவர்கள் படித்தவர்கள் என்பதாலா. ஞானிகளை, [illegible] நமஸ்கரிக்கிறோமே - அவர்கள் கூர்மையான புத்தி[illegible] கள் என்பதாலா. தேவாரம் திருவாசகங்கள் பல[illegible] பண்ணிய பெரியோர்களை, தமிழ்ப் புலவர்களை [illegible] கிறோமே - அது அவர்கள் படிப்புக்குக் [illegible] மரியாதையா. நானூற்றைம்பது பாடல்கள் [illegible] என்பதாலேயே அவருக்கு மரியாதை தருகிறோ[illegible] வகையில் ஆமாம்.

ஆனால், கடவுள் என்கிற விஷயம் இவர்களி[illegible] இருப்பதாக நினைத்தோமானால் அது பெரும் பிச[illegible] எங்கும் நிறைந்தவர். எல்லாவற்றிலும் இருப்பவர் [illegible] வேண்டுமானாலும் எப்படி வேண்டுமானாலும் தோன்[illegible] அவரைப் பிடிப்பதற்கு எது முக்கியம். அன்புதான் மு[illegible] சரணடைதல்தான் முக்கியம். அன்பு உள்ளவர்[illegible] கடவுளை எளிதாகச் சரணடைய முடியும்.

சரணடைதல் என்றால் என்ன - உனக்குத் [illegible] வானவன் மாதேவி. தன்னுடையது என்று எதையும் [illegible] கொள்ளாமல், தான் முக்கியம் என்று கருதாமல், தன் [illegible] வலிவு, பணம், அதிகாரம் எதையும் லட்சியம் செ[illegible] சகலமும் இறைவனால் தரப்பட்டவை.

[illegible] நாளும், ஒவ்வொரு நொடியும் இறைவன் [illegible] கொண்டிருக்கிறான். என்னை அரசனாக, [illegible] இவனை குதிரையோட்டியாகச் செய்து [illegible]. என்னை ஆணாக, உன்னைப் [illegible] படைத்திருக்கிறான்.

[illegible] அவனுடைய ரூபம். அவன்தான் இங்கு நானாய், [illegible], நரியாய், சகலமுமாய் பரவியிருக்கிறான். இந்த [illegible] முழுவதும் கடவுளால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] இருப்பு தவிர, வேறெதுவுமே இங்கு இல்லை. [illegible] ஒரு மகத்தான சக்தியின் பல்வேறு ரூபங்கள்தான் [illegible].

[illegible] நான் என்னை அரசனென்று நினைத்துக் [illegible] என்ன. மிகப்பெரிய மயக்கம். நீ உன்னை [illegible] நினைத்து, கால் மேல் கால் போட்டு [illegible] கர்வம் என்ன. அது உன்னுடைய மயக்கம்."

[illegible] தன் கால்களை நேராக்கிக் கொண்டாள். [illegible]. பஞ்சவன்மாதேவி அவரைக் கூர்மையாகக் [illegible] துவங்கினாள்.

[illegible] எங்கும் தோன்றுவார். எவருக்கும் ஆட்படுவார். [illegible] இன்னார், இனியார் என்கிற பேதமில்லை. அவரை [illegible] வேதபாடங்கள் முக்கியமல்ல. இவையேது [illegible] அவர் உன்னிடம் சிக்குவார். அவரிடம் [illegible] கூடிய மனம் உனக்கு இருக்கிறதா என்பதுதான் [illegible] இருப்பதே சரணடைதல்.

[illegible] ஒரு உடம்பு. தான் ஒரு வடிவு என்தை மறந்துவிட்டு, [illegible] தன் நினைப்பை ஒதுக்கிவிட்டு, அவனாய் உணரத் [illegible] உள்ளுக்குள் இருக்கிற கடவுள் சக்தி, எதிரே [illegible] கடவுள் சக்தியோடு கலந்து, உலக மாயை உடைபட்டு, [illegible] நிறைந்து விடுகிறது.

[illegible] சொல்வது புரியவில்லை அல்லவா. கடினமாக [illegible]. கதையாய்ச் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தத்துவம் [illegible] புரியும்.

[illegible] நாயனார் ஆதியில் ஒரு வேடன். வேட[illegible] மகன் இளவரசன். பெயர் திண்ணன். திண்ணென்று [illegible] இருந்ததால் திண்ணன், அவனுக்கு இளவரசுப் [illegible] கட்டி, புதிய வாளும், வில்லும், அம்பும் கொடுத்து,

அவனுக்கென்று நல்ல உண்மையான துணைவர்களை [illegible] 'இன்று முதல் இந்தக் கானகத்தின் இளவரசன் நீ. [illegible] நீ. இதைத் தெளிவாக அறிவித்துவிட்டேன். [illegible] உன்னுடைய முதல் வேட்டையை இப்போதே [illegible] தலைவன் சொல்ல, பெண்கள் குலவை போட, [illegible] மேலே மான் தோலும் அணிந்திருந்த அந்த [illegible] ஆயுதங்களோடு ஓட்டமாக அடர்ந்த கானகம் [illegible] போனான். அவனை அவனுடைய பாதுகாவலர்கள் தொடர்ந்தார்கள்.

கானகத்திலேயே வளர்ந்த பிள்ளையல்லவா [illegible] ஒவ்வொரு மூலையும் தெரிந்த வாலிபனல்லவா. [illegible] மலைகளில் ஏறி, காடுகளைக் கடந்து, முட்புதர்களை [illegible] சாய்த்து, வழி ஏற்படுத்திக் கொண்டு ஒரு இடத்தில் [illegible] பன்றியின் உறுமல் சத்தம் கேட்டது.

அவன் நண்பர்களோடு பதுங்கிப் பார்க்க, [illegible] ஒரு காட்டுப் பன்றி சீறலோடு அந்தப் பகுதியில் [illegible] மனித வாசனையை நுகர்ந்து விட்டதால், [illegible] தயாராக உடம்பைச் சிலுப்பிக் கொண்டு நாலா [illegible] அலைந்தது.

பன்றியைக் கண்ட அந்தக் கானகத்து [illegible] சந்தோஷமடைந்தான். வாள் உருவிக்கொண்டு [illegible] போனான். வேகமாய்த் தாக்கினான். பன்றியும் [illegible] வேகமாய் அவனைத் தாக்கியது. நண்பர்கள் [illegible] கழியால் ஓங்கி அடித்தார்கள். ஒன்றுக்கு நான்கு [illegible] வாலிபர்கள் சுற்றியிருப்பதைப் பார்த்த பன்றி, [illegible] பிடிக்க முடியாது என்பதைத் தெரிந்து, புதர்கள் தாண்டி [illegible] ஓடிற்று.

'இது முதல் வேட்டையாயிற்றே. இதைக் [illegible] விடக் கூடாது' என்று அவர்கள் கோபமானார்கள். [illegible] துரத்தினார்கள். பன்றி மிக வேகமாக ஓடியது. [illegible] பாராட்ட வேட்டையாடுகின்ற இளவரசனும், [illegible] பயந்து ஓடுகின்ற பன்றியும் பல மைல் தூரம் ஓடினார்கள். [illegible] பன்றி வெகுவேகம் காட்டியது. இளவரசனை நெருங்க [illegible] அலைக்கழித்தது. நண்பர்கள் பின் தங்கிவிட, [illegible] விடாது பன்றியை நோக்கி ஓடினான். பன்றி ஒரு [illegible] இளைப்பாறிக் கொண்டிருப்பது கண்டு [illegible]

[illegible] கானக இளவரசனுக்கும் மிகப்பெரிய யுத்தம் [illegible]

[illegible] பன்றியின் முதுகைத் துளைத்து, இருதயம் [illegible] ஊன்றி, அதை அசையாமல் இடுப்பு ஒடித்து நிற்க [illegible] துடிக்கத் துடிக்க இளவரசன் கொன்றான். வெற்றி [illegible] பெரிதாய் ஊளையிட்டான். உரக்க தகப்பன் பேர் [illegible]

[illegible] என்ன இடம்' என்று சுற்றிப் பார்க்க முற்பட்ட [illegible] ஒருமலையேறி வந்திருப்பது தெரிந்தது. இன்னும் [illegible] மலைக்கு மேலே போக, அந்த இடத்திலிருந்து ஒரு [illegible] வந்தது.

[illegible] நறுமணம் புதிதாக இருக்கிறதே என்று அதே [illegible] போக, ஒரு திடல் தெரிந்தது. அந்தத் திடலுக்கு நடுவே [illegible] இருந்தது. சிவலிங்கத்தைப் பார்த்ததும், அந்த [illegible] உடம்பு சிலிர்த்தது..." – மன்னர் பேச்சை [illegible]

[illegible] மகிஷிகள் அமைதியாய் அவரையே பார்த்துக் [illegible] கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு நாடகம்போல் மன்னர் சொன்ன [illegible] அவர்களுக்கு முன்னே மெல்ல மெல்ல அரங்கேறிக் கொண்டிருந்தன.

44

"கடவுளைச் சந்தித்தல் முன் ஜென்மவினையின் [illegible] ஏற்படும். அவன் பார்த்தது ஒரு சிவலிங்கத்தை. [illegible] கல் சிலையை. ஆனால் அந்த இளவரசன் அதைப் [illegible] திகைத்துப் போனான்.

'எப்போதோ பார்த்ததுபோல இருக்கிறதே. இந்த உருவம் [illegible] மிக நெருக்கமானதாய் இருக்கிறதே. இதன் கண்கள் [illegible] கருணையோடு பார்க்கின்றனவே. இதன் உதடுகள் [illegible] வா என்று கூப்பிடுவதுபோல் இருக்கின்றனவே. இந்த [illegible] நாசியை நான் எங்கேயோ பார்த்திருக்கிறேன்' என்று [illegible] பட்டான். தயங்கி அருகே போனான். மண்டியிட்டான்.

அந்த சிவலிங்கத்தின் முகத்தில் வெள்ளியால் [illegible] வரையப்பட்டிருந்தன. கூர்த்த நாசி பதிக்கப்பட்டு [illegible] உதடுகள் வரையப்பட்டிருந்தன. தேர்ந்த சிற்பியால் [illegible] பட்டிருந்ததால், அதில் ஒரு உயிரோட்டம் இருந்தது. [illegible] தாண்டி இடையறாத பூஜையால், அந்தச் சிலையில் [illegible] சக்தி இருந்தது. அதையும் தாண்டி அந்த இடம் [illegible] தாய் மாறியது.

மண்டியிட்ட இளவரசன் தன்னை மறந்து [illegible] 'நலமா' என்று கேட்டான். ஏன் அப்படிக் கேட்டேன் [illegible] இளவரசனுக்குத் தெரியவில்லை.

இந்தக் கானகத்தில், இப்பேற்பட்ட சூழ்நிலையில் [illegible] மிருகங்களோடு தனியே அமர்ந்திருக்கிறீர்களே. [illegible] எதுவும் அபாயமில்லாமல் இருக்கிறதா... [illegible] பயமுறுத்தாமல் இருக்கிறார்களா..' என்று [illegible] மறுபடியும் நலமா என்று கேட்டான்.

வானவன் மாதேவி, எப்போதேனும் கோயிலுக்குப் [illegible] இறைவனைப் பார்த்து, நலமா என்று கேட்டிருக்கிறீர்களா [illegible] வெட்கப்படாதே வானவன் மாதேவி. நானும் கேட்டதில்லை [illegible] வேடன் கண்ணப்பர் இப்படிக் கேட்டார் என்று தெரிந்த [illegible] நான் போய்க் கேட்டால் அது நாடகமாகப் போய் [illegible] என்பதால் இந்தக் கதை தெரிந்த பிறகும் கேட்கவில்லை. ஆனால், அந்த வேடுவ இளைஞன் மண்டியிட்டு, [illegible] தனியே காட்டில் அமர்ந்திருக்கீரே. கடவுளே நீர் நலமா' [illegible] கேட்டான்."

யாரோ, ஒரு இளவரசி மெல்ல விசும்பத் துவங்கினாள். மற்ற பல பேருக்குள்ளே ஒரு அடர்த்தியான சோகம் [illegible]

"சிவனே, எத்தனை நாட்கள் இப்படி இருக்கிறீர்கள். உங்கள் மேனியிலெல்லாம் ஏதோ வாடிய பூக்கள் இருக்கின்றன. உங்களைச் சுற்றி இலைகளையெல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். சே, என்ன இது. உணவு அருந்தினீர்களா. நீர் குடித்தீர்களா. குளித்தீர்களா. அதற்கு ஏற்பாடு செய்யட்டுமா' என்று [illegible] அந்த இடத்திலுள்ள பூக்களை, அர்ச்சனை செய்யப்பட்ட [illegible] இலைகளை விரைவாக இரண்டு கையால் விலக்கினான். உணவுக்கு என்று ஓடி வந்தான். ஓடி வரும்போதுதான் [illegible] உணவு கொடுப்பது என்று சிந்தனை எழுந்தது.

[illegible] காட்டுப் பன்றியைக் கொன்று போட்டிருக்[illegible] அந்த மாமிசம் கொழுப்பு நிறைந்ததாயிற்றே. அதைக் [illegible]லாமே' என்று எண்ணம் தோன்றியது. சட்டென்று திரும்பினான். காட்டுப் பன்றிக்கு அருகே போனான். எடுத்தான். வெட்டினான். துண்டுகளாக்கினான். [illegible]ான், ஒரு இலையில் போட்டுக் கொண்டு வந்தான்.

குளித்தீர்களா என்று கேட்டோம். குளித்ததாய்த் [illegible]இல்லை. குளிப்பதற்கு நீர் எடுத்துக்கொண்டு வரலாமா. [illegible] கொண்டு வரவில்லையே. நண்பர்களிடம் சிக்கிக் கொண்டுவிட்டது. என்ன செய்வது. தண்ணீர் இருக்கிறது. மலைக்குக் கீழ் ஆற்றில் இருக்கிறது. அந்தத் [illegible] எடுத்து வரலாமா. எப்படி அங்கிருந்து எடுத்து வருவது. பாத்திரமும் இல்லை. கையில் ஏற்கெனவே சமைத்த கறி [illegible] வேடன் திகைத்தான்.

அவன் ஆற்றில் அப்படியே மூழ்கி, வாயால் நீரை [illegible] கொண்டான். முடிந்த அளவு தேக்கிக் கொண்டான். [illegible] உப்பிய வண்ணம், கையில் கறியைத் தூக்கிய வண்ணம் [illegible] மலை மீது ஏறினான். இறைவனைப் பார்த்தான். [illegible] விடும்' என்று மனதினுள் நினைத்து, வாயிலுள்ள நீரை [illegible]த்தின் மீது துப்பினான்.

சிவலிங்கத்தின் உச்சியில் அவன் கொப்புளித்த நீர்பட்டு [illegible] அவரெதிரே மாமிசத்தை வைத்தான்.

[illegible] உண்ணுங்கள். நன்கு சாப்பிடுங்கள். தேவைப்பட்ட [illegible] எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் வேண்டுமென்றாலும் [illegible]ங்கள். உடனே போய் அறுத்து வதக்கி வருகிறேன். பதம் [illegible] இருக்கிறதா பாருங்கள். இதோ, இந்தக் கறி அருமையாக [illegible]' என்று துண்டுகளை வரிசைப்படுத்தினான். [illegible]மான் மௌனமாக இருந்தார்."

அரசர் சுற்றி தன்னுடைய மனைவிகளைப் பார்த்தார். [illegible] கதையில் ஆழ்ந்து போயிருந்தார்கள்.

தஞ்சை அரண்மனையின் வாசலில் கருவூர்த்தேவர் வந்து [illegible] கைகூப்பினார். "நான் வந்திருப்பதாகத் தெரிவி..." என்று [illegible]னார்.

[illegible]தர்கள், வாயிற்காவலர்கள் படபடத்தார்கள். அவரை [illegible] தனியிடம் கொடுத்தார்கள். விழுந்து நமஸ்கரித்து [illegible] கழுவ முயற்சித்தார்கள்.

''நமஸ்கரித்தது போதும்...'' என்று கருவூர்த் கையுயர்த்தினார்.

வாயிற்காவலர்கள் வேகமாய் அரண்மனை நுழைந்தார்கள். அந்தப்புரத்தில் போய் நின்று கருவூர் வருகையைச் சொன்னார்கள்.

"இன்னும் இரண்டு நாழிகைக்கு எவர் வந்தாலும் வரக்கூடாது என்பது பட்டமகிஷியின் கட்டளை. தன்னுடைய மனைவிகளோடு உட்கார்ந்து பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். எவர் வரினும் உள்ளே போவதற்கு இல்லை. செய்தியும் சொல்வதற்கு இல்லை. இரண்டு நாழிகை பொறுக்க முயற்சிக்கிறோம்..."

"அம்மா... வந்திருப்பது கருவூர்த்தேவர்..."

"யாராயினும் சரி. இது தெளிவான கட்டளை. மீறுவதற்கு இல்லை..." என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

வாசலில் உட்கார்ந்திருந்த கருவூர்த்தேவருக்கு இந்த பேச்சு மனதில் ஒலித்தது. அவர் சிரித்துக் கொண்டார். 'கண்ணப்ப நாயனார் சரிதமா... நடக்கட்டும்' என்றார். என்ன பேசுகிறார் என்று பக்கத்திலிருந்தவர் களுக்குத் தெரியவில்லை.

மாமன்னர் உடையார் ஸ்ரீராஜ ராஜத்தேவர் கண்ணப்ப நாயனார் சரிதத்தைத் தொடர்ந்தார். அவருடைய மனைவியர் அசையாது கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"நான் இருப்பதால் உணவு உண்ண கூச்சப்படுகிறீர் போலும். சரி; நான் போய் விடுகிறேன். எனக்கும் பசிக்கிறது' என்று சொல்லி சிவலிங்கத்தைத் தனியே விட்டு மலையடிவாரம் போய் பன்றியை அறுத்து, வதக்கி, உண்ணத் துவங்கினான் வேடுவ இளவரசன் திண்ணன்.

தினசரி அந்த மலைக்கோயிலுக்கு வந்து, ஒரு சிவ பூஜை செய்கிற அந்தணர் மெல்ல ருத்ரம் சொல்லியபடி படியேறி, கோயிலுக்குள்ளே நுழைய, அங்கு இறைச்சி வைக்கப்பட்டிருப்பதும், சிவன் தலையில் ஏதோ நீர் கொட்டப் பட்டிருப்பதும் பார்த்து அருவெறுப்பானார்.

'யார் இந்த மகாபாதகத்தைச் செய்தது. எதற்கு இப்படி ஒரு அட்டூழியம் செய்கிறார்கள். இந்த வேடர்களுக்கு கொழுப்பு அதிகமாகி விட்டது. இவர்களுக்கு உண்ண

இல்லை. இந்தச் சந்நிதிதானா கிடைத்தது' என்று சொல்லியபடி, அந்த மாமிசங்களை அவ்விடத்திலிருந்து நீக்கி, இடத்தைச் சுத்தம் செய்தார். பூக்கள் போட்டார். வில்வத்தால் அர்ச்சனை செய்தார். வணங்கி விடை பெற்றார்.

உணவு முடித்து மறுபடி மலைக்கு வந்த வேடுவ இளவரசன் திண்ணன் – மீண்டும் இலைக் குப்பைகளும், பூக்களும் இருப்பது பார்த்துக் கோபமானான்.

'யார் இந்த வேலையைச் செய்வது. அவருக்கு எவ்வளவு திமிர். இந்த இடம் முழுவதும் ஏன் இலையால் குப்பையாக்கு கிறார்கள். நான் கொடுத்த உணவு எங்கே' என்று தேடினான். 'அவர் உண்டுவிட்டாரா' என்று ஆசையாய் வினவினான். 'உமக்கும் பசிக்குமே. கொண்டு வரட்டுமா' என்று கேட்டான். மறுபடியும் கீழே போனான். பன்றி மாமிசம் அறுத்தான். வதக்கினான்.

'நான் இருந்தால் உண்ண மாட்டீர் அல்லவா. போகிறேன்' என்று விடைபெற்றான். கீழிறங்கினான்.

மறுநாள் காலை, அந்தணர் மறுபடியும் மேலே வந்தார். மாமிசம், இலையைப் பார்த்தார். 'சண்டாளப் பாவிகளா' என்று கத்தினார்..."

அரசர் ஒரு அந்தணர் போலக் கத்த, அவருடைய மனைவிகள் வாய் விட்டுச் சிரித்தார்கள். "அந்த அந்தணர் அந்த இடத்தைச் சுத்தம் செய்தார். பூக்கள் போட்டார். வில்வத்தால் அர்ச்சனை செய்தார்..."

'இறைவனே உன்னைத் தயவு செய்து காத்துக் கொள்ளும். இப்படிப்பட்ட சண்டாளர்களைக் கடுமையாகத் தண்டியும்' என்று வேண்டினார். வேண்டுவதைத் தவிர அந்தணரால் வேறு எதுவும் செய்ய முடியவில்லை.

மறுபடியும் வேடுவ இளவரசன் ஓடி வந்தான். 'அடடே, மறுபடியும் குப்பையா, என்று கோபமானான். மறுபடியும் காட்டுக்குச் சென்று இன்னொருவித மாமிசம் அவருக்குப் படைத்தான்.

இப்படியே தொடர்ந்து மாறி மாறி நடந்தது. அந்தணர் கோபமானார். 'யார் இந்த அநியாயத்தைச் செய்வது' என்று பார்த்து கொள்ள விரும்பினார். விடியலுக்கு முன்பே கோயிலுக்குப் போய் ஒளிந்திருந்து பார்க்கும்பொழுது, அங்கே

ஒரு வேடுவ இளைஞன் இலை முழுவதும் பரவைக் [illegible] 'உண்ணுக உண்ணுக' என்று வேண்டிக் கொண் [illegible] தெரிந்தது.

அந்த வேடுவ இளைஞன் முகத்தில் மிகப்பெரிய [illegible] இருந்தது. அவன் இறைவனோடு பேசுவது பார்த்தால் [illegible] கைநீட்டி எடுத்து உண்டு விடுவான் என்று [illegible] தோன்றியது.

'இப்படிப் பேசுகிறானே. இவ்வளவு வாஞ் [illegible] உபசரிக்கிறானே. இப்படி நானும்கூட செய்ததில்லையே [illegible] சாதாரண இளைஞனாகத் தோன்றவில்லையே' [illegible] அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அந்த நேரம், அந்த அந்தணருக்கு இந்த [illegible] இளைஞனின் மகிமையைத் தெரிவிக்க இறைவன் விரும்பி [illegible] சிவனுடைய ஒரு கண் சிவந்தது. சிவந்த கண்ணை அந்த [illegible] இளைஞன் உற்றுப் பார்த்தான்.

'என்ன இது. ஏன் கண் சிவக்கிறது உமக்கு' [illegible] சிவந்த கண்ணிலிருந்து ரத்தம் வழிந்தது. [illegible] பதறிப்போனான்.

அந்தணரும் ஆவலாகப் பார்த்தார். அவ [illegible] உள்மனது 'பொறு… இங்கு ஏதோ நடக்கிறது. அமைதியா [illegible] என்று கட்டளையிட்டது. அவர் அசையாமல் [illegible] இளைஞனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

'ஐயனே, உமக்குக் கண்வலியா. ரத்தம் வருகிறதா [illegible] என்ன மருந்து?'

பச்சிலைகளைக் கொண்டு வந்து பிழிந்தான். ரத்தம் [illegible] வில்லை. கட்டுப்போட்டான். ரத்தம் பாய்ந்து பெருகியது [illegible]

'என்ன செய்வது. இந்தக் கண் பழுதடைந்திருக் [illegible] பழுதடைந்த கண்ணுக்கு மாற்றுக்கண் பொருத்தினால் [illegible] நிற்க முடியும். இன்னொரு கண் எங்கே கிடைக்கும்' [illegible] யோசிக்க, சட்டென்று அவனுக்குத் தன்னுடைய [illegible] ஞாபகத்திற்கு வந்தது. கையில் அம்பை எடுத்தான். [illegible] கண்ணில் சொருகினான். வெளியே எடுத்தான். ரத்தம் [illegible] கண்ணில் அந்தக் கண்களை அப்பினான்.

[illegible] துடித்துப் போனார். வாயிலிருந்து எழுந்த [illegible] சலைத் துணியால் அழுத்தி அடக்கிக் கொண்டார். [illegible] கண்ணிலிருந்து ரத்தம் வருவது நின்றது.

[illegible] யப்பா நல்ல மருந்து கண்டுபிடித்து விட்டேன். நல்ல [illegible] இதுதான் மருந்து என்று என் உள்ளுணர்வில் கலந்து [illegible] தெரிவித்து விட்டீர். ரத்தம் நின்றுவிட்டது. வலியும் [illegible] விட்டதல்லவா' – தன் வலியைப் பற்றி யோசிக்காமல், [illegible] வேடுவ இளைஞன் சிவலிங்கத்தைத் தடவியபடி [illegible]

[illegible] சிவலிங்கத்தின் அடுத்த கண்ணும் சிவந்தது. வேடுவ [illegible] பயந்தான். அதிலிருந்தும் ரத்தம் வரத் துவங்கியது. [illegible] ஆவலோடு பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

[illegible] சிவனே, இன்னொரு கண்ணிலிருந்தும் ரத்தம் [illegible] என்ன செய்வேன் தெரியவில்லையே. அட, [illegible] கண் இருக்கிறது. அந்தக் கண்ணையும் எடுத்து [illegible] விடலாம். ஆனால், என் கண்ணை எடுத்துவிட்டால் [illegible] கண் இருக்கின்ற இடம் எனக்கு எப்படித் தெரியும். [illegible] அடையாளம் வைத்துக் கொள்ளவேண்டுமே. எப்படி [illegible] கையை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றால், கண்ணை [illegible] கை வேண்டுமே. சரி; காலை அடையாளமாக [illegible] கொள்வோம்'. அவன் செருப்புக் காலைத் தூக்கி, [illegible] ரத்தம் வரும் கண்ணில் நிலை நிறுத்தினான். [illegible] கண்ணை நோண்டுவதற்குக் கூரிய அம்பு எடுத்து, விரலால் [illegible] கூர்மை பார்த்து வலக்கண்ணுக்கு அருகே வைத்தான்.

[illegible] டென்று சிவலிங்கத்திலிருந்து ஒரு கை நீண்டது. அம்பு [illegible] இருக்கும் அவன் கையை இறுகப் பற்றிக்கொண்டது, [illegible] கண்ணப்ப' என்று அசரீரியாய் வாக்குத் தோன்றியது. [illegible] இடம், மிகப் பிரகாசமாய் மாறிற்று. கண்ணப்பன் [illegible] னால் தொடப்பட்டான். இறைவன் அவனை நோக்கிப் [illegible] அவனுடைய இயற்பெயரான திண்ணனை விட்டு [illegible] 'கண்ணப்பா' என்று கனிவோடு அழைத்தார்."

அரசர் தழுதழுத்த குரலில் பேச, எல்லா அரசிகளின் [illegible] களிலிருந்தும் கண்ணீர் வழிந்தது.

'பஞ்சவன்மாதேவி… என்ன அற்புதம் பார்த்தாயா. 'நில்லு [illegible] ணப்ப' என்று இறைவன் சொல்லியிருக்கிறார். புதிதாய் ஒரு

பெயரும் சூட்டியிருக்கிறார். எந்தப் பிரதிபலனும் [illegible] காது, இறைவனுக்கு ஏற்பட்ட நோயைத் தீர்ப்பதற்காக [illegible] கண்ணை நோண்டிக் கொடுக்க சித்தமாயிருக்கிறவன் [illegible] பற்றி, 'நில்லு கண்ணப்ப' எனும் இறைவன் தொட்டு [illegible] தானே முன்வந்து அவன் கையை இறுகப் பற்றியிருக்கிறார்.

இறைவனைத் தேடித்தேடி இந்த ஜன சமூகம் [illegible] கொண்டிருக்கிறபோது, அந்த வேடுவனை நோக்கி [illegible] வந்து, அவனைத் தொட்டிருக்கிறாரென்றால் அந்த [illegible] செய்த பாக்கியம் என்ன. இந்தச் சரணாகதி [illegible] உயரமான விஷயம். தனக்குக் கண் வேண்டியதில்லை [illegible] சொல்லி, இறைவனுக்குத் தன் உடலை, தன் கண்ணை, [illegible] அர்ப்பணிக்கின்ற அந்த அற்புதம் வேறு எந்த மதத்தில் [illegible] வேறு எந்த தேசத்திலாவது நடந்திருக்கிறதா பஞ்சவன் [illegible]

என்ன புத்தம், என்ன சமணம், இரக்கம், அன்பு, [illegible] என்று தானே சொல்கிறார்கள். இதைவிட அன்பு, [illegible] இரக்கம், இதைவிட கனிந்த ஒரு மனநிலை வேறு [illegible] உண்டா..."

அரசர் கண்களிலிருந்து மெல்ல கண்ணீர் வழிந்தது. [illegible] பஞ்சணையில் சாய்ந்து கொண்டார். அரசிகள் [illegible] அருகே போய் அவரின் முதுகு தடவினார்கள். அரசர் [illegible] உட்கார்ந்தார். சிரித்தார்.

45

"நான் இங்கே நெகிழ்ந்து போகிறேன். திரும்பத் [illegible] அந்தக் கதையை யோசித்து வியந்து போகிறேன். [illegible] கண்ணப்ப' என்ற சத்தம் என் காதில் இடையறாது [illegible] கொண்டிருக்கிறது. 'சைவ சமயமே சமயம், சேர [illegible] ஜெகத்தீரே' என்று கூவத் தோன்றுகிறது. சிவன் ருத்ர [illegible] ரௌத்திரமுடையவன் அல்ல. கோபமானவன் அல்ல. [illegible] அன்பே வடிவானவன். அன்பே சிவம் என்பது [illegible] கதைகளால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது."

[illegible] என்ன ஆயிற்று. கதையைத் தொடருங்களேன்..." - [illegible] கேட்க, அரசர் தலைநிமிர்ந்தார். உடம்பு உதறிக் [illegible]

அந்தணர் வாயடைத்துப் போய் இறைவன் தோன்றி [illegible] பார்த்தார். 'கண்ணப்ப' என்ற வார்த்தையைக் கேட்டார். [illegible] கண்ணப்பனின் காலில் விழுந்து வணங்கினார். [illegible] இறைவனால் தீண்டப்பட்டவுடன் இரண்டு [illegible] பெற்றவனானான். 'நீர்தான் பூஜை செய்கின்ற [illegible], இது குப்பை என்று நினைத்துவிட்டேன். மன்னிக்க [illegible]' என்று கைகூப்பினான். அந்தணர் பார்க்க, [illegible] ஜோதியில் இரண்டறக் கலந்தான்.

அந்தணர் மலையிலிருந்து கீழே இறங்கி வந்து, அந்த இளைஞன் கண்ணப்பன் என்று பெயர் பெற்றதை [illegible] கூட்டத்திற்கும், ஊருக்கும் சொல்ல, இன்றைக்கும் [illegible] சிவனின் புகழைச் சொல்லிக் கொண்டு விளங்கி [illegible] கண்ணப்பர் கதையைப் பேசி வருகிறது.

இப்படிப்பட்ட சிவனுக்கு நாம் கோயில் எழுப்ப [illegible]டாமா. ஒரு உயர்ந்த இருப்பிடத்தை என் வாழ்நாளிலேயே [illegible] தர வேண்டாமா. 'ராஜராஜசோழன் சிறந்த [illegible], சைவ சமயம் தழைக்கப் போராடியவன்' என்று [illegible] நல்லுலகம் சொல்ல வேண்டாமா. சைவ சமயம் [illegible] பரவ வேண்டாமா. எனவேதான், நான் எல்லாம் [illegible] இறைவனுக்கு என்னால் எவ்வளவு பெரிதாய் கோயில் [illegible] முடியுமோ, அவ்வளவு பெரிதாய் கோயில் கட்ட [illegible]கின்றேன். அவன் மிகப் பெரியவன். சொல்லுக்கு [illegible] அளவுக்குப் பெரியவன். எனவே, என்னால் முடிந்த [illegible] உயரமாய் ஒரு விமானம் கட்ட விரும்புகின்றேன்.

அன்புள்ளவர்களே, உங்கள் ஆதரவு தேவை. உங்கள் [illegible]த்தார் ஆதரவு தேவை. உங்கள் ஊருக்கு நீங்கள் போய், [illegible] குடும்பத்தாருக்கு இவைகளைச் சொல்லி, அவர்களால் [illegible] அளவு மனித பலமும், பொருள் பலமும் எனக்கு வழங்க [illegible] என்று நீங்கள் வேண்டிக் கொண்டு வர வேண்டும். [illegible] எந்தக் கட்டாயமுமில்லை. கொடுக்கச் சம்மதமில்லை [illegible], தர வேண்டிய அவசியமில்லை. எனவே, யாசகமாக [illegible] இராஜராஜர் கேட்கிறார் என்று மட்டும் கேளுங்கள். [illegible] கட்டளையில்லை என்று தெளிவாகச் சொல்லிவிடுங்கள்.

நீங்களும் கடுமையாகப் பேசாதீர்கள். வெகு நிச்சயமாக ஊர்களிலிருந்து மனமுவந்து பல்வேறு பொருட்கள் கள். எத்தனை வந்தாலும் நான் நினைத்துக் கொண்ட கோயில் கட்டுவதற்குச் செல்வம் போதாது. ஆள் பலம் அதிகம் வேண்டும். எனவே, எல்லாம் வல்ல சிவனுக்கு எல்லோரும் சேர்ந்து கோயில் கட்டுவதற்குண்டான களைச் செய்ய வேண்டும். இது என் அன்பான கோரிக்கை மன்னர் கைகூப்பினார்.

அரசியார்கள் துடித்துப் போனார்கள்.

"என்ன இது, கட்டளையிட வேண்டிய நீங்கள் கோரிக்கை என்று சொல்கிறீர்களே..."

"கட்டளை வேறு விஷயத்தில் இடலாம். இங்கே தகாது. எனவேதான், இதைக் கோரிக்கை என்று சொன்னேன். பணபலம் ஆள்பலம் மட்டுமில்லாமல், சேவை செய்ய நிறைய பெண்களும் வேண்டும். நடனமாதர்கள் வேண்டும். சமைப்பதற்கான ஆட்கள் வேண்டும். உற்சாகமூட்ட வாத்திய காரர்கள் வேண்டும். காவலர்கள் வேண்டும். கயிறு நாற்பவர் வேண்டும். கம்மாளர்கள் வேண்டும்.

எனவே, இவர்களையும் உங்கள் ஊர்களிலிருந்து கொண்டு வாருங்கள். அவர்களுக்கு முடிந்த வசதிகளைச் தருகிறேன். நல்ல வசதிகள் கிடைக்குமென்று அவர்கள் பார்க்க வேண்டாம். இது கோயில் பணி என்பதால், வசதிகளை வைத்துக் கொண்டு எல்லோரும் உழைக்க வேண்டும் என்று கைகூப்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்..." என்று மன்னர் சொல்ல, மற்ற அரசியார்கள் எழுந்து நின்றார்கள். 'கோயில் கட்ட மன்னருக்கு உறுதுணையாய் இருப்போம்' என்று பிரதிக்ஞை செய்தார்கள்.

பஞ்சவன்மாதேவி வாசல் பக்கமுள்ள காவல் பெண் கால் மாற்றித் தவிப்பதை உணர்ந்தாள். எழுந்து அருகே போனாள்.

"கருவூர்த்தேவர் வந்திருக்கிறாராம். வந்து ஒன்றரை நாழியாகி விட்டதாம். வாசலில் உட்கார வைத்திருக்கிறார் களாம். நீங்கள் யாரையும் உள்ளே விடவேண்டாம் என்று அனுப்பவில்லை."

"அடிப்பாவிகளா, இது மற்றவருக்குப் பொருந்துமே தவிர, கருவூர்த்தேவருக்குப் பொருந்துமா. சட்டென்று உள்ளே அழைக்காமல் வாசலில் உட்கார வைத்தீர்களே. மன்னருக்குத் தெரிந்தால் சீற்றம் கொள்வாரே. என்னடி முட்டாள் பெண் இப்படிச் செய்து விட்டீர்கள்..." என்று படபடத்தாள். சற்று சமாதானமானாள். உள்ளே போனாள்.

தஞ்சையிலுள்ள பிரம்மராயரின் ஆள் ஒருவன் வந்திருப்ப தாக அறிந்ததாக ஒரு தகவல் வந்தது. என்ன என்று அந்த வீரனிடம் விசாரித்தாள்.

"அம்மா. நடுநாட்டைச் சேர்ந்த கூடலூரிலிருந்து ஆட்கள் வந்திருக்கிறார்கள்."

"அதனால், என்ன விஷயம்?"

"ஏதோ துக்கச் செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்..."

"அப்படியா. யார் அவர்கள்?"

"பிரம்மராயரைத் தேடினார்கள். அவர் இல்லையென்ற உங்களைப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறார்கள். மிக மோசமான செய்தி என்று சொல்கிறார்கள்..."

"நடுநாடா. யாராக இருக்கும்?" பஞ்சவன்மாதேவி கவலையாகச் சிந்தித்தாள்.

யாரை முதலில் உள்ளே வரச்சொல்வது என்று யோசித்தாள்.

'கருவூர்த்தேவரை வரச்சொல்...' என்று கட்டளையிட்டு படியில் இறங்கி, அரண்மனை வாசல் நோக்கி அவளே நடந்தாள். அவளுக்கு முன்னால் ஆட்கள் ஓடினார்கள்.

ஆட்கள் ஓடிவருவதைப் பார்த்து கருவூர்த்தேவர் எழுந்தார். பின்னே பஞ்சவன்மாதேவி ஓடி வருவதைப் பார்த்து திண்ணையை விட்டு வெளியே வந்தார். நடந்து அவளை நோக்கி வந்து 'வாழ்க பஞ்சவன்மாதேவி' என்று கையுயர்த்தினார். பஞ்சவன்மாதேவி அவர் காலடியில் விழுந்து வணங்கினாள்.

மன்னர் கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திரத்தில் மௌனமாய் ஆழ்ந்திருக்க, அவரைச் சுற்றியுள்ள அரசிகளும் அதே சரித்திரத்தில் மனம் தோய்ந்து உட்கார்ந்திருந்தார்கள்.

கருவூர்த்தேவருக்குப் பின்னால் வெகு தூரத்தில் நான்கு வீரர்கள் நின்றிருந்தார்கள். அவர்கள் கையில் குத்தீட்டிகள்

இருந்தன. அரசியார் தங்களைப் பார்ப்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்கள். அவர்களில் வயது முதிர்ந்த ஒருவன் கையிலிருக்கிற குத்தீட்டியைத் தலைகீழாய்ப் புரட்டிக் காட்டினான். அதற்கு துக்கச் செய்தி என்று பொருள்.

கருவூர்த்தேவருக்குக் கண் பின்னாலும் இருந்தது. திருப்பப்படுவதை அவரும் உணர்ந்தார். "அம்மணி, போகலாம் வா. மன்னரை நான் உடனே சந்தித்தாக வேண்டும்" என்று சொன்னார்.

பஞ்சவன்மாதேவியும், கருவூர்த் தேவரும் அத்தாணி நோக்கி நடக்கத் துவங்கினார்கள்.

சிறு எக்காளம் முழங்கப்பட்டது. பறை அறிவித்தது. கருவூர்த்தேவரின் வருகை அரண்மனையிலுள்ள எல்லோருக்கும் சொல்லப்பட்டது.

உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் பேசுவதை நிறுத்தினார். துள்ளி எழுந்தார். உடனிருந்த அவர் மனைவிகளும் எழுந்து நின்றார்கள். வாசல் பக்கம் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்த எச்சுமி ஓடி வந்தாள்.

"கருவூர்த்தேவர் வருகிறார். பஞ்சவன்மாதேவி அவரை அழைத்து வருகிறார்கள்."

"என் சிவனே, என் சிவனே..." - மன்னர் கை கூப்பினார். வானம் பார்த்தார்.

"கண்ணப்ப நாயனார் சரிதம் சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது நான் கருவூர்த்தேவரைத்தான் நினைத்தேன். அவரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டேன். எப்போது மனதில் ஆசை பொங்கி வழிகிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் கருவூர்த் தேவர் எனக்கு அருகே வந்து விடுகிறார்." என்று சொன்னார்.

"எதற்கு கருவூர்த்தேவரைப் பார்க்க ஆசைப்பட்டீர்கள்" பட்ட மகிஷி வானவன்மாதேவி ஆவலோடு கேட்டாள்.

அவளுக்கு மன்னரைப் பற்றி மெல்லியதாய் ஒரு பயம் தொற்றிக் கொண்டது. மன்னர் அதிகமாய் சிவகாரியங்களில் ஈடுபட்டு, உலக வாழ்க்கையை மறந்து, எங்கேனும் துறவு கொண்டு விடுவாரோ என்ற பயம் - சில மாதங்களாக அவளுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. மன்னரைத் திசை திருப்ப வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஒன்று முளைவிட்டுக் கொண்டே இருந்தது. பஞ்சவன்மாதேவியிடம் இதைப்பற்றிப் பேசலாமா வேண்டாமா என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தாள். எனவே, மன்னருடைய மனதை அறிய அவள் தொடர்ந்து கேள்வி கேட்டாள்.

"கண்ணப்ப நாயனாரின் மனநிலை போல என்னால் ஆக முடியுமா என்று கேட்கத்தான் நான் கருவூர்த்தேவரைச் சந்திக்க நினைத்தேன். ஒரு வேடனுக்கு இறை பக்தி, அசைக்க முடியாத பக்தி எப்படி வந்தது. இறை உணர்வு வருவதற்குக் காரண [illegible] அது புத்தியா, மனமா... அதற்குக் காரணம் பூர்வ [illegible], அல்லது முயற்சியா என்று தெரிந்து கொள்ள எனக்கு ஆவல் இருக்கிறது."

"இதெல்லாம் தெரிந்து என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்..." - மகிஷி கேட்க, மன்னர் சட்டென்று திரும்பினார்.

"ஏன், உனக்கென்ன பயம்..." அரசர் வானவன் மாதேவியின் மனப்போக்கைத் தெரிந்து கொண்டு கேள்வி கேட்டார்.

"அரசர் அரசராகவல்லவா இருக்கவேண்டும். நீங்கள் மாறி விடுவீர்கள் என்ற ஒரு கவலைதான்..."

"என்ன விதமாக மாறுகிறேன்..."

"அதிகம் கடவுள் விஷயத்தில் ஈடுபடுகிறீர்கள். நீங்கள் கோயில் கட்டுவது என்பதுகூட - சாதாரணமாக ஒரு பெருமைக்காக, ஒரு கம்பீரத்துக்காக, மற்றவர்கள் புகழ வேண்டும் என்பதற்காகக் கட்டவில்லை. உங்களுக்குள் ஒரு [illegible] இருக்கிறது. உங்களுக்குள் ஒரு ஆவல் இருக்கிறது. [illegible] அடைய வேண்டும் என்று எண்ணி நீங்கள் கோயில் கட்டுகிறீர்கள்."

"மிகச் சரியாகச் சொன்னாய் வானவன்மாதேவி. இவ்வளவு திறமையாக நீ பேசி நான் கேட்டதே இல்லை. மிக்க [illegible] உள்ளே ஏதோ ஒன்றை அடைய வேண்டும் என்ற ஆவல் [illegible]மாகத்தான் காலத்தால் அழிக்கமுடியாத, என் மனம் [illegible]க்கூடிய, எனக்கு மேன்மை தரக்கூடிய, என்னை உயரே [illegible] கூட்டிக்கொண்டு போகக் கூடிய ஒரு விஷயத்தில் நான் [illegible]டுக் கொண்டிருக்கிறேன். இதைச் செம்மையாய்ச் செய்து [illegible]கிறபோது, மிக உயர்வான இடத்தை நான் அடைந்து [illegible]வேன் என்று நினைக்கிறேன்."

"மிக உயர்வான இடமென்றால் என்ன மன்னரே..." - வானவன் மாதேவி மறுபடியும் கவலையோடு கேட்டாள்.

"இறைவனுடன் இரண்டறக் கலப்பது..."

"இறைவனுடன் இரண்டறக் கலப்பது என்றால் [illegible] போவதா மன்னரே..." - வானவன்மாதேவி [illegible] எழுப்பியபோது, அவள் குரல் கம்மி, குமுறத் [illegible]

"அரசி, மரணம் சகலருக்கும் வரும். உனக்கும் [illegible] தகப்பனுக்கும் வரும். உன் பிள்ளைக்கும் வரும். எனக்கும் [illegible] எதிரே இருக்கிறவர்களுக்கும் வரும். இனி [illegible] களுக்கும் வரும். மரணம் கண்டா பயப்படுகிறாய் [illegible] செய்யும் மறவர் குலத்தில் பிறந்துவிட்டு, இப்படி [illegible] கவலைப்படுகிறாய். உனக்கு வயதாகி விட்டது [illegible] தேவி. வயதாக வயதாக வாழ்க்கையை இறுக்கிப் [illegible] கொள்ள வேண்டும். இன்னும் அனுபவிக்க வேண்டும் [illegible] உனக்குத் தோன்றி விட்டது. புருஷனோடு [illegible] வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறாய். இது பற்றி [illegible] விரிவாகப் பேசலாம்." - மன்னர் பட்டமகிஷியைத் [illegible] வாசல் நோக்கி விரைவாக நடந்தார். மேல்மாடி [illegible] பக்கம் போய் கீழிறங்கினார். அந்தப்புரத்தின் வாசலில் [illegible] மெய்க்காவல் படையினர் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர் [illegible]

"அவசியமில்லை. சற்று விலகி நில்லுங்கள். கருவூர்த் [illegible] வருகிறபோது இத்தனை வீரர்கள் தேவையில்லை." [illegible] கட்டளையிட்டார்.

ஆனால், அவர் கட்டளையை மெய்க்காவல் [illegible] கேட்கவில்லை. கூடவே வந்தது.

"தயவுசெய்து சொல்கிறேன். இரண்டு பேர் [illegible] மற்றவர்கள் சற்று பின்னால் வரலாம்..." - மன்னர் [illegible] மெய்க்காவல் படைத் தலைவர்கள் போலிருந்த [illegible] வீரர்கள் மன்னரைப் பின் தொடர்ந்தார்கள். மற்ற [illegible] சற்றுப் பின்னால் வந்தார்கள்.

கருவூர்த்தேவர் அரண்மனை வாசலைத் தாண்டி [illegible] வர, மன்னர் அவரை எதிர்கொண்டு வரவேற்றார். [illegible] அவர் பாதங்களில் நெடுஞ்சாண் கிடையாய் [illegible] வணங்கினார்.

கருவூர்த்தேவர் மன்னரை அள்ளி எடுத்துக்கொண்டு [illegible] குழந்தையைப் பார்க்கிற பரிவோடு ஆவலாகப் பார்த்தார் [illegible]

மன்னரால் அந்தப் பார்வையைத் தாங்க முடியாமல் [illegible] கண்களை மூடிக்கொண்டார். கண்களை மூடிக் [illegible]

[illegible] மனம் மொத்தமும் கழற்றி, குருவின் காலடியில் [illegible]

[illegible] மன்னர் தானற்று தன் எதிரே நிற்பது கருவூர்த்தேவருக்குப் [illegible]

[illegible] என் சிவனே, என் சிவனே. நீ நீண்ட நெடுங்காலம் [illegible] சந்திர, சூரியர்கள் உள்ளவரை இந்த உலகத்தில் கொடி [illegible] பறக்க வேண்டும் ஐயா..." என்று தலையில் கை வைத்து [illegible] வாழ்த்தினார்.

[illegible] வயிற்றிலிருந்து குரல் எழுப்பி, 'மாமன்னர் உடையார் [illegible] இராஜராஜத் தேவர் வாழ்க' என்று உரக்கக் கத்தினார். [illegible] மெய்க்காவல் படையினரும், கருவூர்த்தேவரின் [illegible] மற்ற வேலைக்காரர்களும் தொடர்ந்து, அவர் [illegible] எதிரொலித்தார்கள்.

46

"உங்களுக்கு முன்னே நான் மன்னனில்லையே ஐயா. [illegible] ஒரு சாதாரண சீடன்..."

"இராஜராஜன் எப்படி சாதாரணனாக முடியும். சதய [illegible] நட்சத்திரத்தில் பிறந்தவன் எப்படி வெறும் ஆளாய் நிற்க [illegible] கையிலே சங்கும், சக்கரமும் தரித்தவன் எப்படி [illegible] சாமானியனாக முடியும். விஷ்ணுவைப்போல் அகன்ற மார்பும், [illegible] பிரம்மனைப்போல் குறுகிய இடுப்பும், சிவனைப்போல் [illegible] கலந்த ரோமமுமுடைய தலையைக் கொண்டவன், [illegible] எதுமற்றவனாக இருக்க முடியும். நீ கடவுளின் பிரதிநிதி. [illegible] சொல்லாதபடி எங்கும் பிரகாசமாய் இருக்கும் இறையின் [illegible] வடிவம். இறை விரும்பி வடிவெடுத்து, இங்கே இராஜ [illegible] ராஜனாக வந்திருக்கிறது."

"இல்லை ஐயா. எனக்கு அப்படித் தோன்றவில்லை. நீங்கள் [illegible] புகழ்கிறீர்கள். நான் பல்வேறு குழப்பத்தில் ஆழ்ந்திருக் [illegible]"

"இது வெறும் மாயை. இந்த மாயை ராமபிரானுக்கும் [illegible] சீதையைத் தேடி, 'எங்கே, எங்கே' என்று காடுகளெல் [illegible] அலைந்து, மரங்களுக்கு முன்பெல்லாம் விழுந்து, 'மானே,

நீ சீதையைப் பார்த்தாயா. யானையே, நீ சீதையைப் [illegible] அன்னமே, என் மனைவியைப் பார்த்தாயா' என்று [illegible] அரற்றி புலம்பினார்.

கடவுள் அழுவாரா ராஜராஜா. மனைவி [illegible] தேடியலைவாரா ராஜராஜா... அது மாயை. தனக்குத் [illegible] களை மூடிக்கொண்டு விளையாடுகின்ற தீராத [illegible] மற்றவர் தனக்கு அருகே வந்து, தன்னைப் புரிந்து [illegible] வேண்டுமென்று அவரே செய்த திட்டம். நல்லதை [illegible] கின்ற ஒரு கதை வேண்டுமென்பதற்காக, கெட்டதை [illegible] மனைவியைத் தூக்கி வரச்செய்து, பிறகு தான் போய் [illegible] செய்திட்ட ஒரு திட்டம்.

அதே விஷயம்தான் இங்கேயும் நடக்கிறது. [illegible] உருவில் வந்து, தனக்கு ஒரு இருப்பிடம் அமைத்து [illegible] முடிவு செய்துவிட்டது. இந்தப் பூமியின் ஒரு முக்கிய [illegible] மிகத் துடிப்பான நாடியில் குடியிருக்க விரும்பி [illegible] கருவூர்த்தேவர் சொன்னார்.

"ஐயா, குருதேவரே, கோயில் கட்டலாம் என்று [illegible] சொல்கிறீர்களா?"

"வேறு எதற்காகவும் நீ இங்கு பிறக்கவில்லை [illegible] நீ செய்கிற எல்லா காரியமும் இதை நோக்கித் [illegible] நகர்ந்திருக்கிறது. இப்போது அதற்கான வேளை வந்துவிட் [illegible]

"ஆனால் குருதேவரே. சூழ்நிலை சரியாகவே இல் [illegible]

"மிகச் சரியாக இருக்கிறது ராஜராஜா. உன்னை [illegible] படுத்தத்தான் பல காரியங்கள் உன்னைச் சுற்றி [illegible] கொண்டிருக்கின்றன. உன்னைக் கால் இடற வைக்கின் [illegible] காரியங்களும் முன்னிலும் துரிதப்படுத்தவே [illegible] கொண்டிருக்கின்றன. நீ யார் என்று எனக்குத் தெரியு [illegible] தடுக்கிறபோது, மறுக்கிறபோது, முடியாது என்று [illegible] போது, இயலாது என்று நினைக்கிறபோது, இது நம்மால் [illegible] என்று நினைக்கக் கூடியவன் நீ. செய்யவேண்டும் என்று [illegible] கொண்டவன் நீ. அடுத்த முகூர்த்தத்திலேயே கோயில் [illegible] கால்கோள் விழா நடக்கட்டும். மண் தோண்டி, நீரூற்றி, [illegible] நாம் கோயில் வேலையைத் துவங்கி விடலாம்..."

"இதைச் சொல்லவா இவ்வளவு விரைவாக வந்தீ [illegible]

[illegible]ஆமாம் ராஜராஜா..."

"அப்படியென்றால் சொல்லுங்கள். எப்பொழுது [illegible]யைத் துவங்கலாம்?"

"இன்றே. இப்பொழுதே வேலையைத் துவங்கலாம்..." – [illegible]த்தேவர் மிகப்பெரிதாய் புன்னகை செய்தார். மன்னர் [illegible] வியப்போடு பார்த்தார். அவர் மனதில் மெல்ல ஒரு [illegible] புகுந்தது.

"ஐயா, நான் விரதம் ஏதும் அனுஷ்டிக்கவில்லையே. [illegible] ஏதும் கட்டிக்கொள்ளவில்லையே..."

"தேவையில்லை. பரிசுத்தமானவர்களுக்கு எதற்கு விரதம். [illegible] எப்போதும் சிவனைப் பற்றியே சிந்தனை தோன்று [illegible]களுக்கு எதற்காக நியம நிஷ்டைகள். நீ இறைவனோடே [illegible] இறையம்சம். உனக்கு இவையெல்லாம் தேவை [illegible]"

"இவ்வளவு அவசரமாகச் செய்யச் சொல்வதற்கு ஏதேனும் [illegible] இருக்கிறதா..." – ராஜராஜர் கேட்க, கருவூர்த்தேவர் [illegible] இருந்தார்.

பஞ்சவன்மாதேவி சட்டென்று பேசினாள்.

"காரணம் இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். [illegible] நாம் கிளம்பலாமா. தஞ்சையின் தெற்குப் பகுதியில் [illegible] நிலம் தேர்ந்தெடுத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். மேடான [illegible] தேர்ந்தெடுத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். அங்கு போய் [illegible] கருவூர்த்தேவர் என்ன சொல்கிறாரோ அதைச் [illegible]லாம்..."

"நான் தயார்" – கருவூர்த்தேவர் கிளம்ப ஆயத்தமானார்.

"நான் போய் குளித்துவிட்டு வரட்டுமா..." – ராஜராஜர் [illegible]டார்.

"தேவையில்லை ராஜராஜா. எதற்காகக் குளியல்?"

"இல்லை. அந்தப்புரத்தில் மனைவிகளோடு உட்கார்ந்து [illegible]கொண்டிருந்தேன்..."

"எது பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தாய்?"

"கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திரம்..."

"அப்படியென்றால் அது நீ ஆயிரம் முறை குளித்தற்குச் [illegible] உன் மனைவியரும் குளிக்கவேண்டாம். வரச்சொல்

அனைவரையும். பட்ட மகிஷியும் நீயும் தேரில் [illegible]
கள். மற்றவர்கள் வேறு தேர்களில் பின்தொடரட்டும். [illegible]
மாதேவி குதிரையேறி முன்னால் போகட்டும். [illegible]
யானை கொடு. நான் மக்களைப் பார்த்தபடியே [illegible]

"அடடா... முக்கியமான நேரத்தில் [illegible]
பிரம்மராயர் ஊரில் இல்லையே..."

"அதனாலென்ன... மற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள் [illegible]
பிரம்மராயர் விரைவில் இங்கு வந்து கலந்து கொள்வார் [illegible]
வேண்டாம். ஆனால், பஞ்சவன்மாதேவி... இங்கு [illegible]
யார் இருக்கிறார்கள். திறமையானவர்கள் எவர் இருக்[illegible]
அவர்களை உடனே இங்கே வரச்சொல். [illegible]
கோட்டைக்குக் காவல் யார்..." என்று கருவூர்த்தேவர் [illegible]
கேட்டார்.

"உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத் தேவருக்குக் [illegible]
செய்கின்ற பொய்கை நாட்டுக் கிழவர் ஆதித்தன் [illegible]
அவரை நாங்கள் மூவேந்த வேளாளன் என்று அழைப்[illegible]

"ஆஹா. பார்த்திருக்கிறேன். உயரமாய், [illegible]
உடம்பாய், நீண்ட மீசையாய் இருப்பாரே. அவர்தானே [illegible]
மிக கெட்டிக்காரப் பெரியவராயிற்றே... வரச்சொல். [illegible]
தவிர வேறு யார் இருக்கிறார்கள்?"

"சிறுதனத்துப் பெருந்தரம் கோவன் அண்ணாமலை[illegible]
அவரை நாங்கள் கேரளாந்தக விழுப்பரையன் [illegible]
அழைப்போம்..."

"ஆம். அந்த இளைஞனும் கெட்டிக்காரன் [illegible]
அவனுக்குச் சமீபமாய் திருமணமாயிற்றல்லவா. [illegible]
அவனும் வரட்டும். பிறகு?"

"காஞ்சிபுரத்திலிருந்து இங்கு வந்திருக்கிற [illegible]
திவாகரன். இவரை நாங்கள் ராஜராஜ மூவேந்த வேளா[illegible]
என்று அழைப்போம்..."

"நான் பார்த்ததில்லை. வரச்சொல். உதயன் [illegible]
என்ற பெயர் நன்றாக இருக்கிறது. வரச்சொல்." – கருவூர்த் தே[illegible]
கட்டளையிட்டார்.

"என்னுடைய ஊரைச் சேர்ந்த வடுகன் என்பவர் [illegible]
அதிகாரியாக இருக்கிறார்."

"அவரை எப்படி அழைப்பீர்கள்..."

[illegible] விநோத வளநாட்டு நல்லூர் நாட்டுப் பஞ்சவன்மா
[illegible] மங்கலத்து வடுகன்."

[illegible]னுடைய ஊர்க்காரனா. நல்லது – வரச்சொல். வேறு
[illegible]?"

[illegible]ராஜத்தேவர் பெருந்தனம் கத்தி அரையன் மகன்
[illegible] என்கிற ஒரு அதிகாரி இருக்கிறார். இவர்
[illegible] இவரை ராஜராஜ கத்தி அரையன் என்று
[illegible]போம்..."

[illegible] இளைஞர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். இவரையும்
[illegible] இறையினுடைய விளையாட்டு இது. இவர்களுக்குத்
[illegible]லில் முக்கியப் பங்கு இருக்கப் போகிறது. அதனால்
[illegible] இங்கே ராஜராஜருக்கு அருகே இருக்கிறார்கள்.
[illegible] அவரையும் நான் இப்பொழுதே பார்த்தாக வேண்டும்.
[illegible] உடனே வரச்சொல்..." – கருவூர்த்தேவர் பரபரத்தார்.

[illegible] உள்ளே போனார். ஈரத்துணியால் அவர்
[illegible], முகத்தையும் துடைத்தார்கள்.

[illegible] கிரீடம் அமைத்தார்கள். அரசிகள் வேறு உடை
[illegible], மன்னர் உடுத்திக் கொண்டார். நீலப் பட்டு
[illegible] இடுப்பில் கட்டி, பின்பக்கம் சொருகி, மஞ்சள்
அதன்மேல் இறுக்கிக் கட்டி, மேலே வெண்பட்டு
[illegible] இடது கையில் சிகப்புத்துணி சுற்றிக் கொண்டார்.
[illegible] திருநீறிட்டுக் கொண்டார். மார்பிலும், கழுத்திலும்,
[illegible], தோளிலும் சந்தனம் பூசிக்கொண்டார். வேறு சில
[illegible] திரவியங்களும் அவருக்குப் பூசப்பட்டன. மெல்லிய
[illegible] நெற்றியின் நடுவே தீட்டினார்கள்.

[illegible]பெண்டுகளே. நீங்களும் சீக்கிரம் தயாராகுங்கள். எங்கே
[illegible] மாதேவி. விரைவில் அவள் தயாராக வேண்டும்.
[illegible] தேரில் வரவேண்டும்."

அரசிகள் பல்வேறு திக்கில் ஓடினார்கள். நிறைய
[illegible] அங்கே போடப்பட்டன. மெல்லிய கூச்சல்கள்
[illegible] ஒரு பரபரப்பு அங்கே பற்றிக் கொண்டது.

பஞ்சவன்மாதேவியும், கருவூர்த்தேவரும் தனித்து விடப்
[illegible]ர்கள்.

[illegible]தேவர் எது செய்தாலும் சரியாக இருக்குமென்று
[illegible] தெரியும். ஆனால் ஒரு மாலைப் பொழுதில் திடுமென

வந்து உள்ளே நுழைந்து, 'இன்றே, இப்போதே பூஜை [illegible] சொல்கிறீர்களே இதுதான் புரியவில்லை. வாசலில் [illegible] செய்தியோடு வேறு சிலர் நின்றிருக்க, இப்போது இந்த பூஜை எந்தவிதமாய் நடக்குமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை' - பஞ்சவன்மாதேவி கீழ் குரலில் பேசினாள்.

"உன்னுடைய மனக்கலக்கத்திற்குக் காரணம் [illegible] வில்லை. இது ஆசீர்வாதம். ஒரு நல்ல விஷயம் நடக்கும்போது மிகப்பெரிய தடை உண்டாவது ஒரு ஆசீர்வாதம். அவர் வேறு எங்கும் போகாமல், இங்கிருந்து இந்த வேலையை செவ்வனே செய்வார்கள்..."

"செம்பியன்மாதேவியா செவ்வனே செய்யப் போகிறார். அதுவும் இராஜராஜர் காரியத்தையா ஆசீர்வதிக்கப் போகிறார்..."

"உடம்பாக இருக்கிறவரைதான் தூஷணைகள். [illegible] போன பிறகு அவர்களுக்குச் சகலரும் சமம். நீ அவரை இன்னும் அரச குடும்பப் பெண்ணாக நினைக்காதே. அது [illegible] விட்டது. இனி அவர் தெய்வரூபம்..."

"எப்படி இறந்தார். எங்கு இறந்தார் - எதுவும் [illegible] வில்லை. அதை விசாரிக்கவே இல்லை. வெறுமே வாசலில் [illegible] வைத்திருக்கிறேன்..." - பஞ்சவன்மாதேவி சொல்ல,

"இப்போது விசாரிக்க வேண்டாம். அவர்களை உன்னோடு அழைத்துப் போய் விடு. எங்கு இந்த பூஜை நடக்கிறதோ - அந்த இடத்தில் போய் தெற்குப் பக்கம் [illegible] வரிசையாய் நிற்கட்டும். இந்த பூஜை முடிந்த பிறகு, அவர்களை நோக்கி நான் மன்னரை அழைத்து வருகிறேன். அப்போது அவர்கள் செய்தியைச் சொல்லட்டும். அதுவரை [illegible] எவரோடும் பேசவேண்டாம் என்று அவர்களுக்குக் கட்டளை யிட்டு விடு."

பஞ்சவன்மாதேவி குருதேவரை வணங்கி எழுந்தாள். [illegible] மிகப் பெரிய காரியம். இதை நீங்கள்தான் செவ்வனே [illegible] வைக்க வேண்டும். மன்னருடைய வேகம் பார்க்கும் பொழுது அவர் இரவெல்லாம் தூங்காமல் அலைவது பார்க்கும் பொழுதும் மிக வேதனையாக இருக்கிறது" என்று வேண்டிக் கொண்டாள்.

"பஞ்சவன்மாதேவி, நீ சொன்னது போல இது மிகப்பெரிய [illegible] எளிதில் நடக்கக்கூடிய விஷயமல்ல. இது வேதனைப் [illegible] நடந்து முடியாது. பிரசவம்போல வலியும், [illegible]யும், தவிப்பும் அடைந்துதான் ஆகவேண்டும். அப்படி [illegible]தான் சிறப்பு. வலியற்று பிள்ளை பெற்றால் பாசம் [illegible] அதனால்தான் சொல்கிறேன். எது குறித்தும் [illegible]படாதே.

இறை தன்னை இங்கே நிலை நிறுத்திக் கொள்ள முடிவு [illegible]விட்டது. மொத்தமும் இறைவனிடமும் ஒப்படைத்து [illegible] மிகப்பெரிய விஷயம் ஒன்றும் உருவாகப் போகிறது. [illegible] அழிக்க முடியாத ஒரு சரித்திரச் சின்னம் இங்கே [illegible]ப் போகிறது. ராஜராஜனின் புகழ், உன் புகழ், உலக [illegible]யின் புகழ், இங்குள்ள அரசிகளின் புகழ், மந்திரிகளின் [illegible] சேனாபதிகளின் புகழ், என் புகழ் கடைசி வரை இந்த [illegible] நிலைத்து நிற்கப் போகிறது.

நாம் மிக முக்கியமான ஒரு கால கட்டத்தில் இருக்கிறோம். [illegible]ளின் சேர்க்கை மிக அற்புதமாக இருக்கிறது. எனவே, [illegible]மால் முடியுமா என்ற ஒரு கேள்வியை அறவே தூக்கிப் [illegible]விட்டு, இறைவன் இங்கே ஏதோ நடத்திக் [illegible]ருக்கிறான் என்ற எண்ணத்தோடு செயல்படு. [illegible]யெனில் சிக்கிக் கொண்டு மனவேதனைப்படுவாய். [illegible] சொல்வது புரிகிறதா, வேறு எவருக்கும் இது புரியாமல் [illegible]லாம். உனக்குப் புரிய வேண்டும் பஞ்சவன்மாதேவி. [illegible]வர்க்கு நீ சொல்லித் தர வேண்டும்."

கருவூர்த்தேவர் வேகமாகவும், சற்று கோபமாகவும் [illegible]னார்.

பஞ்சவன்மாதேவி அவரைப் பார்த்துக் கைகூப்பினாள்.

"முடிந்த அளவில் இதைப் புரிந்து கொள்ள முயற்சிக் [illegible] அப்படியே நடக்க பிரயத்தனம் செய்கிறேன். ஆனால், [illegible] மீறி குழந்தைபோல நான் சில சமயம் தடுமாறி [illegible]றேன்..."

"அப்போது இந்தக் கிழவனின் பெயரைச் சொல் [illegible]வன்மாதேவி. கருவூரா, கருவூரா என்று கூவு. நான் வந்து [illegible] அப்படிக் கூவும்படியான வேதனை ஏதும் உனக்கு [illegible]திருக்கட்டும்..." - கருவூர்த்தேவர் பஞ்சவன்மாதேவியை [illegible]வதித்தார்.

47

உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத் தேவர் மாளிகையை [illegible] வெளியே கிளம்புகிறார் என்பது எக்காளமாக [illegible] பொதுமக்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. ஒரு சிறிய முரசு [illegible] மேல் வைத்து, அதை ஒரு இளம் வீரன் வேகமாய் [illegible] கொண்டு போனான். பெரிய முரசுகளை யானை மீது [illegible] பூமி அதிர வேகமாய் அடித்தார்கள்.

அப்பொழுது எழுந்த ஒலியால் குதிரைகள் [illegible] கனைத்து காலைத் தூக்கி அட்டகாசம் செய்தன. [illegible] நின்று பேசிக் கொண்டிருந்தவர்கள் கூச்சலிட்டு [illegible] ஓடினார்கள். அந்தக் கூச்சலால் பெரியவர்களும், [illegible] திரும்பிப் பார்த்து என்ன, ஏது என்று அறிவதற்கு [illegible] வாசல் பக்கம் குழுமினார்கள்.

வீட்டிற்குள் வேலை செய்து கொண்டிருந்த [illegible] சாளரங்கள் வழியே எட்டிப் பார்த்தார்கள். [illegible] களின் உறவினர்கள் அலங்கரித்துக் கொள்ளவும், [illegible] அணிந்து கொள்ளவும் பரபரத்தார்கள்.

அந்தப்புர சுவர் நிழலில் உட்கார்ந்தும், படுத்[illegible] நீட்டியும் கிடந்த அரசரின் மெய்க்காவல் படை [illegible] எழுந்து கொண்டது. என்ன என்று விசாரித்தது.

அரசர் தெற்கு நோக்கி உள்ள புல்வெளிக்குப் [illegible] அங்கே தளிக்குலத்தார் ஆலயத்திற்கு அருகே [illegible] கோயிலுக்குக் கல் நடும் வேலையைச் செய்யப் போகிறா[illegible] புரிந்துகொண்டு வேகமாய் அந்தப்படை [illegible] துவங்கியது. முதலில் வரிசையாக நின்றது. அதில் [illegible] பத்துப் பத்தாகப் பிரிந்தார்கள். தளிக்குலத்தார் கோயில் [illegible] ஒரு சிறிய உதிரிப்படை விரைந்தது. வழியில் நிற்பவரை [illegible] பண்ண இன்னொரு படை விரைந்தது. அரசரை [illegible] நிற்பதற்கும், எதில் போகப் போகிறார் என்று [illegible] இன்னொரு படை பரபரத்தது. இப்படி அரசர் வெளியே [illegible] விட்டால் கோட்டையை யார் காப்பது என்பதைத் [illegible] செய்தது.

பழக்கத்தின் காரணமாய் மிகச் சில விநாடி[illegible] கட்டளைகள் நிறைவேறி, அவர்கள் சமமாகப் பிரிந்து [illegible]

[illegible] இடங்களுக்கு வேகமாய் நகர்ந்தார்கள். அப்படி [illegible] குறுக்கே யார் வருகிறார்கள். எதற்கு வருகிறார்கள் [illegible] பார்க்காமல் கடும் துரிதத்தோடு செயல்பட்டார்கள்.

[illegible] அரண்மனை வாசலிலும், முற்ற வெளியிலும், [illegible] க்கு வெளியேயும் பரபரப்பு ஏற்பட்டது. பத்து [illegible] வீரர்கள் தலை தெறிக்க தெற்கு நோக்கிப் போவதைப் [illegible] விட்டு, வீடுகளில் உள்ள ஆண்கள் என்ன என்று [illegible] கள்.

[illegible] அடுத்தபடியாக வந்த சிறிய படை அவர்களுக்கு விவரம் [illegible] "அரசர் இவ்வழியே வரப்போகிறார். தெற்கிலுள்ள [illegible] யில் தளிக்குலத்தாருக்கு அருகே புதிய கோயில் கட்டு [illegible] அடிக்கல் நாட்டப் போகிறார். விலகி நில்லுங்கள்."

"[illegible] பற்றி முன்னமே பறையறிவிக்கவில்லையே…" என்று [illegible] கேட்க.

"[illegible] – உமக்குச் சொல்லிவிட்டுத்தான் எதுவும் செய்ய [illegible] என்ற எண்ணமா. இது மன்னருக்கே கூட தெரியாது [illegible] நினைக்கிறேன்…"

"[illegible] கருவூர்த்தேவர் வந்தார். உடனடியாகச் செய்யச் சொல்லி [illegible]. எனவே, இந்த வேலை அவரின் கட்டளையால் [illegible] நடைபெறுகிறது."

"அப்படியா. கருவூரார் சொன்னால் ஏதோ காரணம் [illegible]" என்று பெரியவர் பின் வாங்கிக் கொண்டார்.

[illegible] குதிரைப்படையினர் ஒழுங்கு படுத்தாமலேயே [illegible] ஒழுங்காக நின்றனர். மன்னரை வரவேற்பதற்கு [illegible] செய்வது என்று வேகமாகப் பேசினார்கள்.

"[illegible] அருகிலுள்ள வேதியர் குடிக்குப்போய் அரசர் இந்த [illegible] வருகிறார். அவரை வரவேற்கும் மங்கள வார்த்தை [illegible] சொல்வதற்காக இங்கு உடனே அந்தணர்களை [illegible] சொல்லுங்கள்." என்று ஊர்ப்பெரியவர்கள் கட்டளை [illegible] ர்கள்.

[illegible] தஞ்சையிலுள்ள முக்கியமான வீதிகளில் குடியிருக்கும் [illegible] ராஜவீதியின் ஒரு திருப்பத்தில் நின்று [illegible] ர்கள். தோரணம் கட்ட முயற்சித்தபோது [illegible] காவல் படையினர் தடுத்து விட்டார்கள்.

"தேவையில்லை. அவசரமாய் செய்கிற எந்த [illegible] ஆபத்தாய் முடியும். அரசர் யானையில் வருவார் [illegible] நினைக்கிறேன். அப்படி வந்தால் அந்த உயரத்தில் [illegible] தோரணங்கள் சரியாக வராது. இடைஞ்சலாகப் [illegible] அரசரே அகற்றும்படியாகும். எனவே, தோரணங்கள் [illegible] வேறு எந்தவிதமாக வரவேற்க முடியுமோ [illegible] செய்யுங்கள்..." என்று சொல்ல, வீட்டுப் பெண்கள் [illegible] சேந்தி எடுத்துவர, வாலிபர்கள் அதை வாங்கி தெரு [illegible] தெளித்தார்கள்.

தெருவின் புழுதி அடங்கி ஒரு குளுமை [illegible] பெண்கள் பெரிதாக அரிசி மாவில் கோலங்கள் போ[illegible] பூக்களைப் பறித்து வந்து அந்தக் கோலத்தின் மீது வைத்[illegible] வீட்டு வாசலுக்குத் தோரணங்கள் கட்டினார்கள் [illegible] வைத்தார்கள். அரசர் மீது தூவுவதற்காக சில கூடை[illegible] வைத்துக் கொண்டார்கள்.

ஒரு மெய்க்காவல் ஆள் இறங்கி அந்தப் பூக்கூடை[illegible] முறைக்கு இருமுறை புரட்டிப் பார்த்தான்.

"பூக்கள்தானய்யா... ஏன் சந்தேகப்படுகிறீர்கள்."

"இது பூக்கள் என்று எனக்கும் தெரியும். [illegible] எனக்குச் சந்தேகமில்லை. அவசரத்தில் பூக்களில் [illegible] களோடு அரசர் மீது தூக்கிப் போட்டு அரசருக்கு [illegible] ஏற்படுத்தப் போகிறீர்கள் என்று அச்சப்படுகிறேன். [illegible] தான் உங்கள் பூக்கூடையைச் சந்தேகிக்கிறேனே [illegible] உங்களைச் சந்தேகிக்கவில்லை" - அந்தப் பூக்கூடை [illegible] படியும் சோதித்துவிட்டு நன்றாக இருக்கிறது என்று [illegible] கொடுத்தான்.

"அரசரின் மெய்க்காவல் படையை யாராலும் [illegible] செய்ய முடியாது. அவர்கள் புத்திசாலித்தனத்திற்கு [illegible] கூட பணிந்துதான் போக வேண்டும்" - ஒரு பெண் [illegible] சொன்னாள். அந்த வீரன் உதட்டின் மீது விரல் [illegible] அமைதியாக இரு என்று எச்சரித்தான்.

அந்த மெய்க்காவல் படையிடம் ஒரு கண்டிப்பு [illegible] மெல்லிய கனிவும் இருந்தது. ஒரு மேன்மாடத்தை [illegible] படைத்தலைவர் சுட்டிக் காட்டினார். ஒரு மெய்க்காவல் [illegible] வீரன் உடனே தாவி ஏறினான். அந்த வீட்டின் மேன் [illegible]

[illegible] இளைஞர்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அரசர் [illegible] வேடிக்கை பார்க்க ஆவலாக இருந்தார்கள். அவர்கள் [illegible] நெட்டித்தள்ளி அந்த வீரன் கீழே கொண்டு [illegible]

[illegible]தற்காக... என் வீடு. நான் அரசரைப் பார்க்க விரும்பு[illegible] நீங்கள் யார் மறுப்பதற்கு..." - அந்த இளைஞர்கள் [illegible]தார்கள். அவர்கள் மெய்க்காவல் படைத்தலைவரிடம் [illegible] வரப்பட்டார்கள்.

[illegible] போய் நிற்கக்கூடாது என்று போனமுறையே [illegible]தன். உங்கள் வீடு பழைமையான வீடு. அது சிதிலமாக [illegible] அங்கே போய் நின்று நீங்கள் ஆவலில் எட்டிப் [illegible] அங்கிருந்து கல் உருண்டு ஓடி முதற்கூரையில் விழுந்து, [illegible] கூரையிலிருந்து இரண்டாம் கூரைக்குத் தாவி, அங்கிருந்து [illegible] தலையிலோ - அல்லது அரசருடைய குதிரையிலோ - [illegible] பின்னால் வரும் பல்லக்கிலோ அடிபடலாம். இது வீண் [illegible] கொடுக்கும். உங்கள் மேன்மாடத்தைப் பூட்டி [illegible] என்னிடம் கொடுங்கள். செப்பனிடப் போகிறீர்கள் [illegible]தெரிந்தாலொழிய நீங்கள் யாரும் மேன்மாடத்தில் ஏறக் [illegible] என்பது என்னுடைய கட்டளை. மீறி ஏறினால் நான் [illegible] தண்டிப்பேன். இதைப் போன முறையே நான் [illegible] சொல்லியிருக்கிறேன்."

[illegible] மெய்க்காவல் படைத் தலைவர் அதட்ட, அந்த [illegible] மேன்மாடம் பூட்டி அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டது. [illegible] வரும்போது, வீட்டின் தலைவரிடம் ஒரு மெய்க் [illegible] ஆள் இதமாகப் பேசினான்.

[illegible] தலைவர் பேசி விட்டாரே என்பதற்காக நீங்கள் [illegible] வேண்டாம். அரசருடைய நன்மைக்காகவும், [illegible] நன்மைக்காகவும்தான் அவர் அப்படிச் [illegible] போன முறை சொன்னபோது நீங்கள் சரியென்று [illegible] உடனே செப்பனிடுவதாகச் சொன்னீர்கள். இதுவரை [illegible]யென்பதால்தான் இம்முறை அவர் உங்களிடம் [illegible] பேசினார்.

[illegible]னிடுவதற்குண்டான அனைத்து ஆயத்தங்களையும் [illegible] உடனே என்னிடம் வாருங்கள். மேல் மாடத்தின் [illegible] என்னிடம்தான் இருக்கும். நானே வந்து திறந்து

கொடுக்கிறேன்." என்று அந்த வீரன் இதமாகப் பேசினார் [illegible] வீட்டின் சொந்தக்காரர் தலையசைத்தார்.

மேன்மாடத்தில் போய் நின்ற இளைஞர்களைத் [illegible] கொண்டார். 'உங்களால்தான் எனக்குக் கெட்ட பெயர் [illegible] கோபித்துக் கொண்டார்.

அந்த இளைஞர்களை மெய்க்காவல் படை வீரன் [illegible] கொண்டு போய் மிகச் சரியான இடத்தில் நிற்க வைத்தான் [illegible]

"இந்த இடத்திலே நின்று கொள்ளுங்கள். அரசர் [illegible] நிச்சயமாக சில விநாடிகள் தாமதிப்பார். அவசியமானால் [illegible] இன்னும் அதிக நேரம் கூட நிற்பார். இன்னும் அவசியமானால் [illegible] இந்த மண்ணைத் தொட்டு விட்டு நமஸ்கரித்து [illegible] போவார்.

மிக முக்கியமான காரியங்களுக்குப் போகும் [illegible] போருக்குப் போகும்பொழுது, அல்லது வேறு சில [illegible] களுக்குப் போகிறபோது - அரசர் இந்த இடத்தை [illegible] தாண்டுவதே இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா [illegible] கேட்க, அவர்கள் விழித்தார்கள்.

"அதோ அந்தக் கல்லை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா [illegible] கட்டிக் காட்டினான்.

"ஆமாம். குதிரைகளை நாங்கள் அந்தக் கல்லில் [illegible] கட்டுவோம்."

"என்ன செய்வது. இது காலத்தின் கோலம். இது [illegible] அது குதிரை கட்டுகிற கல்லாக மாறிவிட்டது. உண்மையில் [illegible] குதிரைகள் கட்டுகிற கல் இல்லை நண்பனே. அது ஒரு [illegible] தன்னைத்தானே பலியிட்டுக் கொண்ட ஒரு போர்வீரனின் [illegible] நடுகல்."

"அப்படியா? அம்மாதிரி அதில் ஒன்றும் எழுதப்பட [illegible] வில்லையே."

"எழுதப்பட்டது பூமிக்கு அடியிலே புதைந்து [illegible] இருக்கிறது. வெள்ளத்திலும், மழையிலும் மண் [illegible] மூடிவிட்டது. அகற்றிப் பார்த்தால் நிச்சயம் தெரியும் [illegible] ராஜருக்கு அந்தக் கல் மேலே மிகுந்த பிரியம் உண்டு [illegible] நின்று அந்தப் போர்வீரனை வணங்கி விட்டுத்தான் [illegible]

"எப்பொழுது அந்தப் போர் வீரன் தன்னைப் பலியிட்டுக் [illegible] கொண்டான்."

[illegible] வெகு காலத்திற்கு முன்பு" என்று மெய்க்காவல் படை [illegible] அந்த வீட்டிற்கு அருகே நின்று அந்த இளைஞர்களோடு [illegible]

"வெகுகாலம் என்றால் எப்போது..." - அந்த இளைஞர்கள் [illegible] சுற்றிக் கொண்டு கேட்டார்கள்.

"விஜயாலயச் சோழன் என்ற ஒரு மன்னர் நூற்றைம்பது [illegible] களுக்கு முன்பு சோழ தேசத்தை ஆண்டு வந்திருக்கிறார். [illegible] சோழதேசத்தின் சிறப்புக்கு அவர்தான் காரணம். [illegible] யச்சோழன் பல்லவர்களோடு சேர்ந்து சாளுக்கியர் [illegible] திருப்புறம்பியம் என்ற இடத்திலே எதிர்த்துப் போர் [illegible] அவர்களை வெற்றி கொண்டார்.

அப்படி போருக்குக் கிளம்புகிறபோது, ஒரு வீரன் [illegible] யச் சோழன் புகழ்பெறவேண்டுமென்றும், இந்தச் சோழ [illegible] பெரும்பரம்பரையாக விளங்க வேண்டும் என்றும், [illegible] நீடித்து நின்று உலக சரித்திரத்திலே இடம்பெற [illegible] என்றும், சந்திர சூரியர்கள் உள்ளவரை இந்தச் சோழ [illegible] மறக்கப்படக்கூடாது என்றும், அதன் மன்னர்கள் [illegible] வேண்டும் என்றும் காளியிடம் பிராத்தனை செய்து [illegible] தன்னைப் பலியிட்டுக் கொண்டான்." - பையன்கள் [illegible] பேச்சை ஆவலாய் கேட்டார்கள்.

"தன்னைப் பலியிட்டுக் கொள்வது எப்ப்டி என்று நீங்கள் [illegible] கிறீர்களா..."

அவர்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள்.

ஒரு மெல்லிய மூங்கிலை பூமியில் நட்டு விடுவார்கள். [illegible] மூங்கிலின் நுனியில் அந்த வீரன், தன் குடுமியை முடிந்து [illegible] பிறகு மண்டியிட்டு உட்கார்ந்து கொள்வான். [illegible] மூங்கில் வளைந்து முடியை இறுகப் பிடித்துக் [illegible] அந்த வீரன் கத்தியை உருவி விஜயாலயச் சோழன் [illegible] றபோது தன் கழுத்திலே வேகமாக வீசிக்கொள்வான். [illegible] கழுத்தை வெட்டித் துண்டித்துப் போடும். அந்த மூங்கிலில் [illegible] தொங்குகின்ற தலை நாலாபுறமும் வீசி ஆடி ரத்தத்தைத் [illegible] சில சமயம் அது மன்னர் மீதும், மன்னரின் [illegible] மீதும் தெறிக்கும் என்று சொல்வார்கள். அப்படி [illegible] தெறித்தால் நல்ல சகுனம் என்று சொல்வார்கள். இந்த [illegible] தன்னை வெட்டிக்கொண்டபோது, அந்த ரத்தம் எகிறி

விஜயாலயச் சோழன் நெற்றியிலே பொட்டாக விழுந்தது சுற்றியுள்ள வீரர்கள் முகத்தில் விழுந்ததென்றும், வெற்றி என்றும் கோஷமிட்டார்கள். விஜயாலயச் சோழன் பலிகொண்ட அந்த வீரனின் குடும்பத்திற்கு நிறைய அளித்தார் என்றும், பொற்கழஞ்சுகள் கொடுத்தார் அவருடைய குழந்தைகளுக்குப் பதவிகள், கொடுத்தாரென்றும் சொல்லப்படுகிறது. விஜய சோழனின் வெற்றிதான் சோழ சாம்ராஜ்ஜிய அஸ்திவாரம்.

பல்லவர்களுக்காக விஜயாலயச் சோழன் பல்லவர்கள் சோழ தேசத்தை விஜயாலயச் சோழ கொடுத்து விட்டுப் போனார்கள். அதற்குப்பிறகு ஆட்சி செய்தார். அதற்குப் பிறகு ஆதித்த சோழர் செய்தார். அதற்குப் பிறகு பராந்தகர். பராந்தகருக்கு மகன்கள். முதல் மகன் ராசாதிராசன். இரண்டாவது கண்டராதித்தர். பிறகு மூன்றாவது அரியணை அரிஞ்சயர்.

அரிஞ்சயருடைய மகன் சுந்தர சோழர். சோழருக்குப் பிறகு கண்டராதித்தருடைய மகன் மதுராந்தகன் என்கிற உத்தம சோழர் ஆட்சி செய்ய, இப்போது சோழருடைய மகனான அருண்மொழி என்னும் ராஜராஜ உங்களுக்கு சோழசரித்திரம் புரிகிறதா...” என்று கேட்க, அந்த இளைஞர்கள் ‘ஆம்’ என்று தலையாட்டினார்கள்.

“எங்களுக்கு ஏற்கெனவே மனப்பாடமான விஷயம். ஆனால் நீங்கள் சொன்னபோது மிக சந்தோஷமாக இருந்தது. இந்த நடுகல்லைப் பற்றி நீங்கள் சொன்னதும் மிக நல்ல விஷயம். நாங்கள் ஒன்று செய்யலாமா... இந்த நடுகல்லை நீர்விட்டு அலம்பி, சந்தனம் பூசி, குங்குமமிட்டு, ஒரு அணிவித்து விடட்டுமா.”

அந்த வீரன் தயங்கினான். “சரி, செய்யுங்கள்,” சொன்னான்.

அந்த இளைஞர்கள் வீட்டிற்குள் ஓடினார்கள். நின்ற இளைஞர்கள் ஏன் வீட்டிற்குள் ஓடுகிறார்கள் பெரியவர்கள் திகைக்க, தொலைவே எக்காளம் ஒலிக்க மன்னர் புறப்பட்டு விட்டார் என்று அந்த எக்காளம் சொல்லிற்று.

எக்காளத்தாலும் சிறு முரசாலும் தெரிந்தால் போதாது. கிளம்பிவிட்டது தெரியவேண்டும் என்பதற்காக குதிரை வீரர்கள் வேகமாக வந்து தெருவில் நிற்கும் எச்சரிக்கை, எச்சரிக்கை என்று கூவி உற்சாகப்படுத்தினர்.

குதிரையிலுள்ள வீரர்கள் தங்களுடைய வாட்களை கட்டிக்கொண்டு, ஈட்டிகளை உயர்த்திப் பிடித்துக் மன்னரின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தார்கள். மக்கள் தெருவை அடைத்துக் கொண்டிருந்ததால் விலகிப் வேகமாய் எச்சரித்தார்கள்.

முதலில் ஒரு சிறிய குதிரைப் படை நாலாபக்கமும் பார்த்துக் கொண்டு வந்தது. தெருவில் நிற்பவர் ஊடுருவிப் பார்த்தது. தெரியாத முகங்கள் ஏதேனும் என்று சோதனையோடு நடந்தது. சட்டென்று ஒரு பைராகியைப் பிடித்து யார், எந்த ஊர் என்று கேட்டது. பைராகி என்று தெரிந்ததும் ‘இங்கே நிற்க கூடாது; போ’ என்று துரத்தியது. ‘மன்னரைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்’ என்று அந்தப் பைராகி சொன்னதும், உள்ளவர்களை, ‘இந்தப் பைராகியின் மீது ஒரு கண் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்று சொல்லிவிட்டு தொடர்ந்து சென்றது. அங்கே காவல் நிற்கின்ற போர்வீரன் அந்தப் பைராகியை அருகே நிற்க வைத்துக் கொண்டான்.

படை சிறிய சலசலப்புகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு போக, அடுத்தபடி மூன்று யானைகள் ஒரு சேர அணிவகுத்து வந்தன. பாதையை அந்த யானைகள் ஏற்படுத்தின. மக்கள் முன்னே போது, அந்த யானைகளின் வருகையினால் பின்னே நகரும்படி நேரிட்டது. மக்கள் கூட்டம் ஒருவர் மீது ஒருவர் இடித்து ஓரம் நின்று கொண்டது. மூன்று யானைகள் போகக்கூடிய அகலத்தை அந்த ஊர்வலம் ஏற்படுத்திக் கொள்ள, அதற்குப் பிறகு இன்னொரு சிறிய குதிரைப்படை போயிற்று. அந்தப் படை முன்னே நகர்ந்தாலும், அடிக்கடி பின்னே திரும்பி மன்னருடைய அசைவை, வருகையைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தது.

மன்னர் அதற்கடுத்தபடியாக உள்ளான தேரில் கம்பீரமாக உட்கார்ந்திருந்தார். அவருக்கருகே பட்டமகிஷி அமர்ந்து கொள்ள, அவருக்கு இடப்புறத்தில் சற்று கீழே ஓர்

ஆசனத்தில், பஞ்சவன்மாதேவி உட்கார்ந்திருந்தாள். [illegible] ஒரு கால், தேரின் ஒரு படியில் இருந்தது. [illegible] வேண்டுமானாலும் இறங்கக்கூடிய தயார் [illegible] பஞ்சவன்மாதேவி உட்கார்ந்திருந்தாள். தேரோ[illegible] கேராளந்த விழுப்பரையர் என்று பார்க்கும் போதே [illegible] அவருடைய மீசையும் தலைப்பாகையும் கம்பீரமாக [illegible]

மன்னர் பொற்கிரீடத்துடன், பட்டு உடைகளு[illegible] கம்பீரமாய் மக்களைப் பிரியமாகப் பார்த்துக் கொ[illegible] போனார்.

"மக்களை என் பின்னே தளிக்குலத்தார் ஆலய[illegible] வரச் சொல்லுங்கள்..." என்று கட்டளையிட, அங்குள்ள[illegible]களுக்கு அவை தெரிவிக்கப்பட, அவர்கள் [illegible] தாண்டியதும், "அவசியமெனில் நீங்கள் மன்னரின் [illegible] போகலாம். தளிக்குலத்தார் ஆலயத்திற்கருகே உங்களை [illegible] வரச் சொல்லியிருக்கிறார்..." என்று சொல்ல, மக்கள் மன்[illegible] பின் தொடர்ந்தார்கள்.

மன்னரின் தேருக்குப் பிறகு நான்கு தேர்கள் வர, [illegible] தேர்களிலும் அரசிகள் அமர்ந்திருந்தார்கள். [illegible] தேர்களுக்குப் பிறகு யானைகள் வர, அந்தத் தேர்களை [illegible] நெருங்க முடியவில்லை.

யானைகளுக்குப் பிறகு இன்னொரு மெய்க்காவல்[illegible] குதிரை வீரர்கள் வர, ஒரு கட்டுப்பாடான [illegible] தெற்கிலிருந்து புல்வெளியை நோக்கி நகர்ந்தது. மக்கள் அ[illegible] பின்னே பேசியபடியே போனார்கள்.

அந்த நடுகல் இடம் வந்ததும் சட்டென்று [illegible] வலப்பக்கம் பார்த்தார் மன்னர். அந்த நடுகல் - [illegible] மெழுகப்பட்டு, குங்குமம் இடப்பட்டு, திருநீறு சார்த்த[illegible] ஒரு தாமரைப் பூமாலை போடப்பட்டிருந்தது. அ[illegible] மூன்று இளைஞர்கள் கைகட்டி நின்றார்கள்.

மன்னர் திகைத்தார். தேரை நிறுத்தச் சொன்[illegible] கீழிறங்கிப் போய் அந்த நடுகல்லைத் தொட்டு கண்ணில் [illegible] கொண்டார். நெடுஞ்சாண்கிடையாக விழுந்து வண[illegible] "யாரிதற்கு மாலைகள் இட்டது..." என்று கேட்டார்.

அந்த இளைஞர்கள் 'நாங்கள்தான்' என்று [illegible] கூப்பினார்கள்.

[illegible]க்க சந்தோஷம். இது என்ன என்று அறிவீரா..." என்று விசாரித்தார்.

அவர்கள் விஜயாலயச் சோழனின் காலத்தில் நடந்த [illegible] சொன்னார்கள்.

மன்னர் சந்தோஷமானார். அவர்களைத் தடவிக் [illegible]த்தார். ஆளுக்கொரு பொற்காசு கொடுக்கச் சொன்னார். [illegible] இந்த நடுகல்லுக்குச் சந்தனம் தடவி மலர் வைத்து [illegible] வாருங்கள். உங்களுக்கு நல்லது நடக்கும்..." என்று [illegible]னார். தேர் ஏறினார். உட்கார்ந்து கொண்டார். மக்கள் [illegible] பின்னே சுணங்கித் தவித்தது.

"என்ன – போகிற பாதையில் சட்டென்று இறங்கி [illegible]கள்..." என்று பஞ்சவன்மாதேவி சொல்ல,

"எனக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. வேகமாகக் கிளம்பி [illegible]ோம். இந்த நடுகல்லுக்கு எதுவும் செய்யாமல் [illegible]றோமே என்று நெருங்கும்போது தவித்தேன். ஆனால் அந்த [illegible] தன்னைத்தானே அலங்கரித்துக் கொண்டு விட்டது. நான் [illegible] போகும் காரியம் ஜெயமாகும் என்று எனக்குத் தெரிந்து [illegible]து" - மன்னர் உற்சாகமாய் பேசினார்.

சந்தனம் தடவிய இளைஞரில் ஒருவன், தன் தலையை [illegible]ருக்காய் கொய்து கொண்டால் என்ன என்று [illegible]த்தான்.

48

தளிக்குளத்தார் ஆலயத்தின் முன்பு ஊர்வலம் போய் [illegible] நின்றது. மன்னர் தேர்விட்டுக் கீழிறங்க, மற்றோரும் [illegible]னார்கள்.

அங்கங்கே வேலை மண்ணில் குத்தி நட்டு, சுற்றி கயிறு [illegible] ஒரு பாதுகாப்பு வளையத்தை மெய்க்காவல் படையினர் [illegible]த்தியிருக்க, ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் அந்த வளையத்திற்குள் [illegible], அங்கே இருந்த ராஜராஜப் பெருந்தச்சர் அவரை [illegible]ற்றார். அவருக்குப் பின்னே நான்கைந்து இளைஞர்கள் [illegible] உடுத்தி கைகட்டி நின்றிருந்தார்கள். அவர்கள் அக்குளில் [illegible]டிய துணிப்பை இருந்தது. காலின் கீழ் கருவிகள் இருந்தன.

மாமன்னர் இராஜராஜர் அவர்களை நோக்கி [illegible] அவர்கள் முன்னே வந்து இராஜராஜரின் கால்களைத் [illegible] வணங்கினார்கள். இராஜராஜர் கைதட்டி எழுப்ப, [illegible] எழுந்து நின்று கும்பிட்டார்கள். பட்டமஹிஷி [illegible] அவரையும் நமஸ்கரித்தார்கள்.

கருவூர்த்தேவர் கூட்டத்தின் தென்திசையைப் [illegible] கொண்டு உள்ளுக்குள் வந்தார்.

“எந்த இடம் ராஜராஜப் பெருந்தச்சரே...” என்று [illegible] ராஜராஜப் பெருந்தச்சர் அவர் காலைத் தொட்டு [illegible] ஒற்றிக் கொண்டார். இடம் காட்டினார்.

“இது மேடான இடம். இந்த இடத்திலேயே [illegible] இடம். இந்த இடத்தில்தான் கர்ப்பக் கிருகத்தின் ஈசான்ய [illegible] மூலை வரப்போகிறது. கர்ப்பக் கிருகத்தின் ஈசான்ய [illegible] மூலையில் இக்கல்லை நட்டு இங்கிருந்து துவங்கப் போ[illegible] இதற்குப் பிறகு இந்த இடத்தில் முதல் மண்டபம் - பிறகு [illegible] அங்கு சிறிய கம்பு நட்டிருக்கிறேனே... அது இர[illegible] மண்டபம் என்று விரிவாகப் போகிறது.

மண் பரிசோதனைகள் முடிந்துவிட்டன. [illegible] பரிசோதனைகள் முடிந்து விட்டன. நீர் பரிசோத[illegible] முடிந்துவிட்டன. நீங்கள் உத்தரவு கொடுத்தால், மன்ன[illegible] என்று தலையசைத்தால் நான் வேலையைத் துவங்கிவி[illegible] என்று சொல்ல, கருவூர்த்தேவர் மன்னரை நோக்கி [illegible] மன்னர், கருவூர்த்தேவர் கால்களைத் தொட்டு [illegible] மன்னரை அவர் எழுப்பி அணைத்துக் கொண்டார்.

“ராஜராஜா... இந்தக் கணத்தில் நீ உன் மூதாதை[illegible] நினைத்துக் கொள்ளவேண்டும். விஜயாலயச் சோழ[illegible] ஆரம்பித்து வருகின்ற உன் பரம்பரையை மட்டும் [illegible] வில்லை. அதற்கு முன்பு பெயர் தெரியாது பல்லவர்[illegible] லாம் முன்பு ஆட்சி செய்து வாழ்ந்தார்களே... அந்த [illegible] சோழர்களையெல்லாம் கூட நீ நினைவுக்குக் [illegible] வரவேண்டும்.

இந்தத் தஞ்சைத் தரணி சிறப்பதற்காக ஆட்சி [illegible] மன்னர்களை, அவருக்குத் துணையாக இருந்த [illegible] மார்களை, தவசீலர்களை, இந்தத் தஞ்சை மண்ணை [illegible] பிரியாமல் இங்கேயே சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற அந்தர் [illegible]

[illegible] நீ தியானித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தக் [illegible] தஞ்சை மண்ணைப் பெருமைப்படுத்த நடத்தப்போகிற [illegible] தமிழ் கூறும் நாகரிகத்தை உலகுக்குச் சொல்லப்போகிற [illegible] கணிதத் திறமையை, கலைத்திறமையை, ஆராய்ச்சி [illegible]மையை, எழுத்தை, படிப்பை, நாகரிகத்தின் பேச்சை, [illegible], செயலை, தத்துவத்தை, கடவுள் தேடலை உலகுக்குச் [illegible]கின்ற காரியம்.

[illegible]மன்னா... முழுமூச்சாக இதில் இறங்கிவிடு. இதைத் [illegible] வேறு எதுவுமே உனக்கு முக்கியமாக இருக்கவேண்டிய [illegible]தில்லை. மிகப்பெரிய காரியம் செய்கிறபோது நடுவே [illegible]ஞ்சல்கள் ஏற்படலாம். அது பற்றி எந்தக் கவலையும் [illegible]ாதே. சிவனருளால் அந்த இளைஞர்கள், உன்னைச் [illegible]வர்கள் தீர்த்து வைப்பார்கள். இராஜேந்திர சோழன் [illegible] துணையாக நிற்பான். பஞ்சவன்மாதேவி [illegible]ையைப் பார்த்துக் கொள்வாள். உன்னுடைய [illegible]யார்கள் இதற்குத் துணையாக நிற்பார்கள். மந்திரிமார் [illegible] வேலை செய்வார்கள்.

[illegible]ப்பட்ட கோயில் கட்டவேண்டும். என்னவிதமாகக் [illegible]வேண்டும் என்கிற விஷயத்திலெல்லாம் வேகமாக [illegible] வந்துவிட்டு, அதற்குண்டான ஆட்களைத் தயார் [illegible] அவர்களுக்குண்டான வசதிகளைச் செய்து [illegible]துவிடு. இதில் ஈடுபடுகிற எவரும் முகம் சுளிக்காமல் [illegible]டும். இதில் ஈடுபடுகிறது தெய்வ காரியம் என்று அவர் [illegible] சொல்லி விடு. இதில் சௌகரியக் குறைவு இருந்தாலும் [illegible] கொள்ளச் சொல். நான் செய்கிறேன் என்று [illegible]ாமல் சகலரையும் இதில் பங்கு பெறச் செய். இது [illegible]டைய கோயில் என்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்து.

[illegible]மன்னா... மனிதர்கள் கூடிவாழும் இயல்பினர்கள். [illegible] கூடித்தான் பெரும் காரியங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். [illegible]டைய காலத்தில் உன்னுடைய மக்கள், உன்னுடைய [illegible]மார்கள், உன்னுடைய மனைவிகள், உன் அரசாங்கத்து [illegible] எல்லோரும் ஒன்றுகூடி மிகப்பெரிய ஒரு தொண்டை [illegible]க்காக, இறைவனுக்காகச் செய்யப்போகிறீர்கள். இது வாழ் [illegible] வாழும். வையத்தில் வெகுநாள் நிலைத்து நிற்கும். பூமி [illegible]ம்வரை இந்தப் பெருங்கோயில் இருக்குமென்று நான் [illegible] உறுதிகூறுகிறேன்.

உன் பெயரைத் தமிழனாகப் பிறந்திருந்த ஒவ்வொருவன் [illegible] வாழ்க்கையில் ஒரு முறையேனும் சொல்லாமல் [illegible] மாட்டான். தமிழனாகப் பிறந்தவன் வாழ்க்கையில் [illegible] யேனும் நீ கட்டுகின்ற கோயிலுக்கு வாராமல் இருக்கமாட்டான். மிகப்பெரிய ஒரு சாதனையை நீ செய்யப்போகிறாய். [illegible] காகவே பிறந்திருக்கிறாய். அதைத்தான் உன் மங்களச் [illegible] கள் சொல்லுகின்றன. எனவே, இதில் ஏற்படுகின்ற [illegible] இடைஞ்சல்களையும் இறைவனுடைய கைகளிலே [illegible] விட்டு, இந்த இளைஞர்களெல்லாம் உன்னை [illegible] வந்திருக்கிறார்கள் என நீ நினைத்துக் கொள்ளும் [illegible] ஏழு வருடங்களில் இந்த விஷயம் நன்கு வளர்ந்து [illegible] முடியும். எனவே எந்தக் கவலையுமில்லாமல் இந்த [illegible] இறங்கு.

உன்னுடைய கையால் மண்கொத்தியை [illegible] சிற்பியிடம் கொடு. சிற்பி வெட்டுகிற குழியில் உன்னுடைய கையால் நீர் ஊற்று. நவரத்தினங்களை இடு. தங்கக் [illegible] போடு...” என்று கருவூர்த்தேவர் கட்டளையிட்டார்.

மறுபடியும் இராஜராஜர் கருவூர்த்தேவர் [illegible] பணிந்தார். அரசிகள் எல்லோரும் பணிந்தார்கள். இராஜராஜர் எழுந்து நின்று பெருந்தச்சரைப் பார்த்துக் கைகூப்பினார்.

“நான் மட்டுமே இந்தக் காரியத்தைச் செய்வதாக [illegible] நினைக்கவில்லை பெருந்தச்சரே. உங்களுடைய கலைத்திறன், உங்களுடைய ஆர்வம், உங்களுடைய கணிதம் இவை [illegible] சேர்ந்துதான் இங்கே பெருங்கோயிலாக உருவாகப் போகிறது. இந்நாட்டில் எனக்கு இணையான நண்பராய் நீர் பிறந்திருக்கிறீர் என்பது மிகப் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். உங்களுக்கு [illegible] குறையுமில்லாமல் நடக்க நான் முயற்சி செய்வேன். ஒருவேளை என்னால் ஏதும் குறையிருக்குமாயின், அதை [illegible] மன்னித்து, அந்தக் காரியம் எனக்காகச் செய்யப்படவில்லை இறைவனுக்காகச் செய்யப்படுகின்ற காரியம் என்பதை [illegible] மனதிலே தேக்கி, குறைவர முடித்துத் தருமாறு பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.” என்று கைகூப்பி உடல் [illegible] வணங்க, மன்னரின் மனைவிகள் அனைவரும் பெருந்தச்சரை வணங்கினார்கள். பெருந்தச்சர் அதே பணிவோடு இராஜ ராஜரை வணங்கினார்.

“பெருந்தச்சனாரின் துணைவியார் வரவில்லையா. [illegible] தச்சனார் துணைவியார் வரவேண்டியது ஒரு [illegible] மாயிற்றே...”

“ஆமாம். அழைத்து வந்திருக்கிறேன்...” என்று சொல்ல, [illegible] லிருந்து பெருந்தச்சரின் துணைவியர் இருவரை [illegible] வந்தார்கள்.

இருவரும் வந்து மன்னர் இராஜராஜரைக் கால்தொட்டு [illegible] கருவூராரை நமஸ்கரிக்க, அங்கு அவர்களுக்கு [illegible] பாக்கும் பொற்கிழிகளும் தரப்பட்டன.

“அம்மா... அவர் மிகப்பெரிய ஒரு வேலையிலே தன்னை [illegible] கொண்டிருக்கிறார். அந்த வேலையிலிருந்து [illegible] திசை திருப்பாமல், அந்த வேலையை நோக்கி [illegible] தீவிரமாக ஈடுபடும்படியாக நீங்கள் இருவரும் செய்ய [illegible]” – பட்டமகிஷி கேட்டுக் கொள்ள, சரி என்று [illegible] தலையசைத்தார்கள்.

[illegible] பார்க்கும் குண்டில் இருந்த நூல்கயிறை உயரத் [illegible] பெருந்தச்சர் பிடிக்க, அதை சிறிய கத்தியால் பட்டென்று இராஜராஜர் அறுத்தார்.

பெருந்தச்சர் வலக்கையை நீட்ட, கிட்டத்தட்ட முழங்கை [illegible] அந்தக் கயிறை – அந்த வலக்கை மணிக்கட்டில் [illegible] இரண்டு மனைவிகளும் இரண்டு விரல்களை [illegible] அந்த இரண்டு விரல்களைச் சுற்றி, மணிக்கட்டையும் இராஜராஜர் கங்கணம் கட்டினார். அவர்கள் விரல்களை [illegible] கொள்ள, அந்த மணிக்கட்டுக் கயிறு பெருந்தச்சனார் [illegible] தொங்கியது. அந்தக் கங்கணத்தில் மன்னர் தங்கப் பூவை [illegible] பெருந்தச்சர் மறுபடியும் கைகூப்பினார்.

தன்னுடைய உதவியாளர்களை அருகே அழைத்தார். [illegible] உமாபதி, அடுத்தவன் தானுமாலயன், அதற்கடுத்து [illegible] விஸ்வநாதன். இவர்கள் மூவரும் இங்கே நடக்கின்ற [illegible] வேலைகளுக்கும் முழுமுதற் பொறுப்பானவர்கள். நான் [illegible] போனாலும் இந்த வேலையைத் திறம்பட செய்பவர் [illegible] இந்த வேலையை இவர்கள் திறம்பட என்னைப் போல [illegible] தற்காக, நான் அணிந்த கங்கணம்போல் அவர்களுக்கும் [illegible] விக்கிறேன்.” என்று சொன்னார். அருகே அழைத்தார். [illegible] யிலிருந்து தொங்கும் நூலை எடுத்து அவர்கள் கையை [illegible] கைகூப்பி நிற்க வைத்தார்.

"மாமன்னர் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜ[illegible] சத்தியமாக, கருவூர்த்தேவர் கால்தூசியின் சத்[illegible] காவிரியின் சத்தியமாக, தஞ்சை மண் மீது சத்தியமாக, [illegible] குலதெய்வம் விராடபுருஷன் சத்தியமாக, முப்பது மு[illegible] தேவர்கள் சத்தியமாக, எங்கள் அந்தராத்மா[illegible] சத்தியமாக இந்த வேலை முடிகிற வரையில் மது அருந்[illegible] மாமிசம் உண்ணலோ, மங்கையரை நாடலோ எதுவுமி[illegible] கடும் விரதமிருந்து கடவுளருளால் இந்த வேலையை முடி[illegible] தருகிறோம். இது சத்தியம். சத்தியம். சத்தியம்." [illegible] சொன்னார்கள்.

மாமன்னர் இராஜராஜர் கவலையோடும், [illegible] யோடும் அவர்களைப் பார்த்தார். மூவருமே இளை[illegible] செழிப்பானவர்கள். வாழ்நாளின் ஒரு முக்கிய பகுதியை, [illegible] சுகங்களையும் புறக்கணித்துவிட்டு, கோயில் கட்டுகிற [illegible] ஆட்படுத்திக் கொண்டு விட்டார்கள்.

கோயில் கட்டுதல் எப்போது முடியும் [illegible] தெரியவில்லை. குறைந்த பட்சம் ஆறு ஆண்டுகளாவது [illegible] என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்கப்பாலும் ஆகும். [illegible] வரையில் இவர்கள் வேறு எதுவும் செய்ய முடியாது. வாழ்[illegible] யில் ஈடுபடுவதற்கு இயலாது. அப்படி ஈடுபடமாட்டேன் [illegible] சத்தியம் செய்திருக்கிறார்கள்.

மன்னர் மனம் நெகிழ்ந்தார். திரும்பி பட்ட மகிஷி[illegible] பார்த்தார். பட்ட மகிஷி கண் கலங்கினாள். பஞ்சவன்மா[illegible] மெல்ல தலைகுனிந்து, அந்த இளைஞர்களின் மனநிலை[illegible] பற்றி யோசித்தாள். சற்று நேரம் அங்கு ஒரு அமைதி இ[illegible]

அரசரிடம் மண் கொத்தியை உமாபதி எடுத்துக் கொ[illegible] அந்த மண்கொத்தியை நெஞ்சில் வைத்து அரசர் தியானி[illegible]

"எல்லாம் நீ. உனக்காக நீ செய்து கொள்ளுகிறாய். [illegible] என் செயல் என்று எதுவுமில்லை. எனக்கு எந்தக் கர்வ[illegible] கொடுக்காமல், உன்னுடைய அடியவனாகவே இரு[illegible] ஆசீர்வாதம் செய். இந்த வேலையை நீ நிறைவேற்றிக்கொ[illegible] முழுமையாக்கிக் கொள். உன்னை இங்கு காண்பதற்கா[illegible] தவியாய்த் தவிக்கிறேன். உன்னை உலகத்தோருக்குக் கா[illegible] வேண்டுமென்பதற்காகவே இந்த முயற்சியைச் செய்திருக்[illegible] நீ விரும்பினால் ஒழிய உன்னை எவரும் பார்க்க இயலா[illegible] சம்மதித்தால் ஒழிய இங்கே உன் உருவம் தோன்றாது. நீ [illegible]

[illegible]தானம், சாந்நித்யம், இங்கே இருக்க வேண்டுமென்பதற் [illegible] நான் உன்னை இறைஞ்சி மனமாற வேண்டிக்கொள்கிறேன். [illegible] சிவனே. என் இறையே. வருக. வருக. இங்கு வந்து அமர்க..." [illegible] மனமாற வேண்டினார்.

[illegible] மண்கொத்தியைக் கைநீட்டி ராஜராஜப் பெருந்தச்சரிடம் [illegible]த்தார். ராஜராஜப் பெருந்தச்சர் அதை வாங்கி கண்ணில் [illegible] கொண்டார்.

"நான் ஒரு கருவி. இதோ இந்த மண்வெட்டியைப் போல [illegible] கருவி. இந்த மண்வெட்டியைப்போல கூர்மையாகவும், [illegible]யாகவும், அமைதியாகவும் இருப்பதற்கு எனக்குக் கற்றுக் [illegible] என்னை ஆசீர்வாதம் செய். எந்த ஆரவாரமுமில்லாமல் [illegible]தியாக இந்தப் பணியை முழுமையாக முடிக்க நான் [illegible]னையே நம்பியிருக்கிறேன். என்னுடைய கணக்கும், [illegible]ளித்தையும் நீ கொடுத்த பிச்சை. உன்னிடம் வாங்கிய [illegible]சயிலேயே கோயில் கட்டுகிறேனே தவிர – நான், [illegible]னுடையது என்று எதுவுமில்லை. நீயே உன்னை நிறுவிக் [illegible]ள்." என்று வணங்கினார். அரசரைப் பார்த்து ஆரம்பிக் [illegible] என்று கேட்டார். அரசர் சரி என்று தலையசைத்தார்.

[illegible] மண்கொத்தியை உயரப்பிடித்து ஜனங்களுக்கெல்லாம் [illegible]டினார். பெண்கள் குலவை போட்டார்கள். ஆண்கள் [illegible]களை மேலே விசிறினார்கள். 'ஜெய விஜயீ பவ. ஜெய [illegible] பவ. ஜெய விஜயீ பவ' என்று கோஷமிட்டார்கள். [illegible]ணர்கள் வேதம் சொன்னார்கள். புலவர்கள் பதிகங்கள் [illegible]னார்கள். பைராகிகள் உடுக்கைகள் முழங்கினர். முரசுகள் [illegible]சப்பட்டன. எக்காளம் ஊதப்பட்டது.

கூட்டத்தைப் பிளந்து கொண்டு தளிச்சேரி பெண்கள் ஆடி [illegible]தார்கள். வரிசையாய் நின்றார்கள். 'சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ [illegible] என்று உரக்கப்பாடி ஆடினார்கள். தாளம் போட்டார்கள். [illegible]ங்கள் முழங்கின. சங்கும் ஊதப்பட்டது. கழுத்தில் கட்டிக் [illegible]ண்ட வீணையில் வெகு துரிதமாக ஒருவர் சிவநாமத்தை [illegible]சித்தார். மக்கள் கைகொட்டி அதேவிதமாக சிவ நாமத்தைப் [illegible]டினார்கள். அந்த இடமெங்கும் சிவநாமம் பொங்கிப் [illegible]த்தது. மன்னரும் கைகூப்பினார். 'சிவ சிவ சிவ சிவ சிவ [illegible] என்று அவரும் கூறினார்.

மண்வெட்டி மறுபடியும் உயர்த்தப்பட்டது. மீண்டும் [illegible]கள் பலமாயின. ஓங்கி ஒரு கொத்து மண்ணில் மண்வெட்டி

கொத்தப்பட்டது. மண் புரண்டு விழுந்தது. பலமுறை [illegible] பட்டது. ஆழம் தோண்டப்பட்டது. ராஜராஜப் [illegible] உதவியாளர்கள் களத்தில் இறங்கினார்கள். [illegible] மண்தோண்டி வெளியே போட்டார்கள். ஒரு [illegible] காவிரி நீர் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தக் காவிரி [illegible] குழியில் மாமன்னர் ஊற்றினார். ஊற்றும்பொழுதே [illegible] பட்டமகிஷியார் நவரத்தினங்களைப் போட்டார். [illegible] இடப்பட்டன.

அந்தக் குழி நிறையும் வரை மாமன்னர் ஸ்ரீ [illegible] தேவர் காவிரி நீரை ஊற்றினார். எல்லா அரசிகளும் [illegible] போட்டார்கள். மோதிரங்களைக் கழட்டிப் போட்டார்கள் [illegible] அரசி வளையலைக் கழட்டிப் போட்டாள். இன்னொரு [illegible] நவரத்தின அட்டிகையை இட்டாள். சகலமும் அந்தக் [illegible] அடங்கிப் போய் நின்றன.

நீர் நிரம்பும் வரை ஊற்றப்பட்டது. [illegible] மன்னர் நீர் ஊற்றுதலை நிறுத்தினார். எல்லோரும் [illegible] அந்த நீரைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நீர் [illegible] அவ்விதமாகவே வெகுநேரம் இருந்தது. "இது நல்ல [illegible] கூடவும் இல்லை. குறையவும் இல்லை. சமமாக [illegible] கொள்கிறது" என்று சொல்ல, எல்லோரும் மகிழ்ந்தார்கள்.

"வேறு ஏதேனும் போட வேண்டும் என்றால் [illegible] என்று சொல்ல, கருவூர்த்தேவர் தன் மடியிலிருந்து [illegible] பாக்களவுள்ள சந்திர காந்தக் கல்லை எடுத்து [illegible] போட்டார். கேரளாந்தக விழுப்பரையன் என்கிற [illegible] வைர மோதிரத்தைக் கழட்டிப் போட்டார். வேறு சில [illegible] களும் தங்க ஆபரணங்களைப் போட, மக்கள் வரிசையாக [illegible] தங்கள் கையிலிருந்த செப்புக் காசுகளையும், பொற்காசுகளை [illegible] அந்தக் குழியிலே போட்டார்கள். ஒரு பெண்மணி [illegible] தங்கச் சங்கிலியைக் கழட்டிப் போட்டாள்.

இன்னொருத்தி, இடுப்பிலிருந்து அரைஞாணை [illegible] அறுத்து அதிலிட்டாள். காது தோடுகளை பல [illegible] போட்டார்கள். கடுக்கண்களும், மோதிரங்களும் [illegible] குழிக்குள் விழுந்தன.

இனி போடுவதற்கு எதுவுமில்லை [illegible] வேகமாய் மண் போட்டு அந்த இடத்தை மூடினார்கள். [illegible] நிரம்பியதும் ஒரு மூலைக்கல்லை அழுத்தி பொருத்தினார் [illegible]

[illegible] இன்னொரு மூலைக்கல்லை வைத்தார்கள். அரைத்த [illegible] அந்தக் குழிக்குள் கொட்டி இறுக்கினார்கள். அந்தக் [illegible] மலர்மாலை வைத்தார்கள்.

"[illegible] நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் அரசே. நீங்கள் [illegible]லாம்." – பெருந்தச்சர் கைகூப்ப, மன்னர் திரும்பினார்.

[illegible] தேரேறி தளிக்குளத்தார் கோயிலுக்கு அருகே [illegible]போது, கருவூர்த்தேவர் அங்கு நின்றிருந்த வீரர்களை [illegible] காட்டினார். மன்னர் யாரென்று பார்க்க, அந்த [illegible] ஈட்டியைத் தலைகீழாகப் பிடித்து தரையில் [illegible]ர்கள். அதற்கு துக்கச் செய்தி என்று பெயர். மன்னர் [illegible]டார். என்ன என்று கருவூர்த்தேவரைப் பார்த்தார்.

அவர்கள் அருகே வந்தார்கள். 'யார்' என்று மன்னர் [illegible]ய் கேட்க, "சுந்தரசோழரின் துணைவியார் செம்பியன் [illegible]யார்" என்று பதில் வந்தது. மன்னர் சட்டென்று தேரில் [illegible]ர்ந்தார். தலை கவிழ்த்துக் கொண்டார். அங்கே பேரமைதி [illegible]யது.

பெருமழை ஒன்று பெய்வதற்காக கடும் புழுக்கம் அந்தக் [illegible] வேளையில் பரவியது. மக்கள் அமைதியாய் [illegible]யே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"அம்மா, என் தாயே... சிவனருள் செல்வி. செம்பியன் [illegible]... நீ போய்விட்டாயா..." என்று யாரோ ஒருவர் கதற, [illegible] கூட்டம் மடை உடைத்த வெள்ளம்போல் கதறியழத் [illegible]யது.

49

'சோழ மாமன்னர் முதலாம் பராந்தகனின் மருமகளும், [illegible] இரண்டாவது மகன் கண்டராதித்தனுடைய பட்ட [illegible]யும், சோழ தேசத்தைச் சிறிது காலம் ஆண்ட உத்தம [illegible] என்னும் மதுராந்தகனின் தாயாரும், சுந்தரசோழரின் [illegible] தாயும், அருண்மொழி என்று சிறுவயதில் அழைக்கப் [illegible] உடையார் ஸ்ரீ ராஜராஜத்தேவரின் பாட்டியாருமான [illegible]மாதேவி கூடலூர் என்கிற சிறுகிராமத்தில் கொங்கு

தேசத்தில் ஒரு மரத்தடியின் கீழ் சிவநாமம் [illegible] உயிர்நீத்தார்.

மாமன்னர் உடையார் இராஜராஜத்தேவர் [illegible] விருக்கும் பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்திற்கு அடிக்கல் [illegible] பிறகு இந்தச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு, வடமேற்கு [illegible] சிறிய படையோடு ஈமக்கிரியைகள் செய்யப் [illegible] அவரோடு பஞ்சவன்மாதேவியும், கருவூர்த்தேவரும் [illegible] பட்டிருக்கிறார்கள்.

கேரளாந்தகப் பழுவேட்டரையர் தலைமையில் [illegible] அரண்மனையும், நகரும் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றன.

அரசரோடு ஆறு அதிகாரிகள் குதிரைப் படையோடு [illegible] தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். பதின்மூன்று நாட்கள் சோழ [illegible] முழுவதும் துக்கம் கொண்டாடப்படவேண்டும். [illegible] மகிழ்வான விழாக்களும் நிறுத்தப்படவேண்டும். வழக்கமான [illegible] பூஜைகள் மட்டுமே செய்துவரவேண்டும்' என்று [illegible] எழுதப்பட்டு, சோழதேசத்தின் முக்கிய நகரங்களுக்குக் [illegible] வீரர்கள் மூலம் அனுப்பப்பட்டது.

அதிகாரியின் மேற்பார்வையில் சோழ இலச்சினை [illegible] தாங்கிய ஓலையோடு, இடைவிடாது குதிரை வீரர்கள் [illegible] மூட்டை முடிச்சுகளோடு பயணப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்[illegible]

செய்தி கேட்ட துக்கம் குறைவதற்காக, அரண்மனை[illegible] வாசலில் ஒற்றைத் துண்டோடு அரசர் நிற்க, அவர் தலையில் [illegible] காவிரி நீர் ஊற்றப்பட்டது. அரசர் ஒற்றை ஆடையோடு [illegible] நீர்சொட்டும் தலையோடும் அருகே உள்ள கல் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.

அரசர் கண்களில் இருந்து கண்ணீர் வழிகிறதா, அல்லது தலையில் சொட்டிய நீர் புருவம் தாண்டி கன்னத்தில் வழிகிறதா என்று புரியாமல் மக்கள் அவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அரண்மனைத் தாதிகள் தொலைவிலிருந்தபடியே [illegible] சுற்றி வந்தார்கள்.

வீரர்கள் அடிக்குரலில் கெடுபிடி வார்த்தைகளை உபயோகித்தார்கள். ஒரு பரபரப்பும், அதேநேரம் ஒரு அமைதி யும் அந்த இடத்தில் இருந்தது.

[illegible]மன்னர் உடையார் ஸ்ரீராஜராஜத்தேவர் செம்பியன் [illegible]வியைதான் முதன்முதலில் சந்தித்தது எங்கே என்று நினை[illegible] கொண்டுவர பிரயத்தனப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

"இந்த தேசம் மதுராந்தகனுடையதுதானே... வேறு [illegible]காவது இதில் உரிமையுண்டா..." - ஒரு அரச சபையில் [illegible] கண்டராதித்தனின் மனைவியான செம்பியன்மாதேவி [illegible]சாமுரை நோக்கி விரல் நீட்டிப் பேசியதுதான் முதலில் [illegible] வந்தது.

சபையில் சலசலப்பு ஏற்பட, கைதட்டி செம்பியன் [illegible]தேவியே அமைதியாக்கினார்.

"என்ன - நான் பேசுவது உங்களுக்கு வியப்பைக் [illegible]க்கிறதா அல்லது வேதனையைக் கொடுக்கிறதா... என்ன [illegible] பேசுகிறாளே என்று வியக்கிறீர்களா. இப்படிப் பேசி [illegible]ளே என்று வேதனைப்படுகிறீர்களா. நான் இங்கு பேசா[illegible]டால் நாளை காலம் பேசும். அதனாலேயே நான் [illegible]பொழுது பேசுகிறேன். மறுபடியும் என் கேள்வியை உங்கள் [illegible] வைக்கறேன். இந்தச் சோழதேசம் யாருடையது. யார் [illegible] மன்னராக வரவேண்டிய தகுதியுடையவர். [illegible]ராந்தகனா, ஆதித்த கரிகாலனா... சபை எனக்குப் பதில் [illegible]லியே ஆகவேண்டும். உங்கள் பதிலைப் பொறுத்து என் [illegible]க்கைத் திசை மாறும்..."

சோழதேசத்துப் பெண்கள் கூர்மையானவர்கள். கெட்டிக் [illegible]ர்கள். வாய்ச்சொல்லில் வல்லவர்கள். ஆனால் செம்பியன் [illegible]தேவியைப் போல் பயமின்றி சபையில் எழுந்து பேசக் [illegible]யவர்கள் எவருமே இல்லை.

குந்தவை நாச்சியார் என்றும், ஆழ்வார் என்றும் மக்களால் [illegible]ழைக்கப்படும் தமக்கை அருகே இருக்க, அருண்மொழி [illegible]ழைக்கப்பட்ட இளைஞனான இராஜராஜர் செம்பியன் [illegible]தேவியையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"பாட்டி கோபமாக இருக்கிறாரா..." என தமக்கையைக் [illegible]டார்.

"இல்லை. திமிராக இருக்கிறார்..." என்று குந்தவை பதில் [illegible]ன்னாள்.

"திடீரென்று இந்தக் கேள்வியை எழுப்ப வேண்டிய [illegible]வசியமென்ன. இப்பொழுது அரசுக் கட்டில் பற்றிய கேள்வி

எதற்காக வந்தது. நான் நன்றாகத்தானே இருக்கிறேன். நலமாகத்தானே வாழ்கிறேன். தெளிவாகத்தானே அரசு நடத்துகிறேன். ஏன் இந்தக் கேள்வியை எழுப்பினீர்கள் தாயே என்று சுந்தரசோழர் கேட்க...

"நான்தான் சொல்லிவிட்டேனே - இன்று நான் எழுப்ப விட்டால் நாளை காலம் எழுப்பும் என்று. மனிதர்கள் அழியக்கூடிய மானவர்கள். சுந்தர சோழருக்குப் பிறகு இங்கு பட்டத்திற்கு வரப் போவது யார் என்பது தெளிவாக வேண்டிய நேரம் வந்து விட்டது என்று நினைத்தேன். கேள்வி கேட்கிறேன்."

"என் ஆட்சிக்காலம் முடிந்து விட்டது என்று நினைக்கிறீர்களா."

"எது தொடங்கியதோ - அது அழியும். எது ஆரம்பிக்கிறதோ - அது முடியும். உன் ஆட்சிக்காலம் என்று ஒன்று ஆரம்பித்தால் அதற்கு ஒரு முடிவும் இருக்குமல்லவா. அந்த முடிவை நோக்கி நாம் நகர்ந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, அடுத்தபடி [illegible] என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டாமா..."

"என் முடிவு நோக்கி எது நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது..." சுந்தர சோழர் சற்று கோபமாகக் கேட்டார்.

"ஏன் கோபப்படுகிறாய் சுந்தரசோழா. வாரிசு பிரச்சினை ஒன்று இருக்கிறது என்பதை வசதியாக மறந்துவிட்டு ஆதித்த கரிகாலனை மட்டும் நான்கு திசைகளிலும் போருக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறாய். ஆதித்த கரிகாலன் ஒவ்வொரு முறையும், ஒவ்வொரு இடத்திலும் வெற்றிவாகை சூடிக்கொண்டு ஊருக்கு வந்து மாலை சூட்டிக் கொண்டிருக்கிறான்.

எல்லாப் போர்களிலும் வெற்றி பெற்றதாலேயே, பாண்டியர்களை அடக்கி விட்டதாலேயே, மக்களுக்கு [illegible] கம்பீரமாகி விட்டதாலேயே ஆதித்த கரிகாலன் அரசனாகிவிட முடியாது. ஆதித்த கரிகாலனுக்கு முன் மதுராந்தகன் இருக்கிறான் என்பதை நீ மறந்துவிடக் கூடாது. மதுராந்தகன் போர்களில் கலந்து கொள்ளாதாலேயே அவன் ஆட்சிக்குத் தகுதியற்றவன் என்று எவரும் முடிவு செய்துவிடக் கூடாது.

சிவநெறிச் செல்வர்கள் பல பேர் இங்கு ஆண்டிருக்கிறார்கள். மதுராந்தகனின் தந்தை கண்டராதித்தரைவிட [illegible] சிவநெறிச் செல்வர் இங்கு உண்டா.

போரில் ஜெயித்து வருவது என்பது அரசரின் தகுதியால் அல்ல, தனிமனிதனின் உரத்தால் மட்டுமல்ல. நல்ல படைகள், நல்ல மந்திரிகள் உடன் போனால் வெற்றி நிச்சயம். ஆதித்த கரிகாலன் போனாலும் சரி, மதுராந்தகன் போனாலும் சரி, இனி இளைஞனாக இருக்கின்ற அருண்மொழி போனாலும் சரி... சோழர்களின் வெற்றிமாலை என்பது சோழ தளபதிகளின் கையில் இருக்கிறது. தளபதிகளின் திறமையில் இருக்கிறது. எனவே, தளபதிகளின் திறமையெல்லாம் ஆதித்த கரிகாலனின் தலையில் ஏற்றி, அவனே அரசன் என்று வேறு யாரும் முடிவு செய்து விடலாம். நீ செய்து விடலாகாது என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சபையிலே எழுந்து நின்று பேசுகிறேன்..."

"தாயே... நீங்கள் அவசரப்படுகிறீர்கள்..." - கிருஷ்ணன் ராமனான பிரம்மராயர் எழுந்து நின்று சமாதானப்படுத்தினார்.

"நீங்கள் அவசரப்படுகிறீர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆதித்த கரிகாலனை இளவரசன் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று உங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டதாக எனக்குச் செய்தி வந்தது. அது உண்மையெனில், உடனடியாக அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் இப்போது நான் பேசுகிறேன்..."

கேரளாந்தகப் பழுவேட்டரையர் தன் ஆசனத்தில் இருந்து எழுந்தார். செம்பியன்மாதேவியை நோக்கி நடந்தார்.

"சோழ தேசத்திற்கு எதிரிகள் அதிகமிருக்கிறார்கள் தாயே. அடைந்திய வெற்றிகளால் நாம் எதுவும் அடைந்து விடவில்லை. மாறாய், அதிகம் எதிரிகளைச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்த நேரமும், எந்த இடத்திலும் தாக்கப்படலாம் என்கிற பதட்டமான நிலைதான் இப்போது இருக்கிறது. சோழ தேசத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தளபதிகள் மட்டும் இருந்தால் போதாது. மிகமிகத் திறமையான ஒரு அரசர் தேவை."

பழுவேட்டரையர் தொடர்ந்தார்.

"ஒரு தேசம் தளபதிகளால் நடத்தப்படுவதில்லை. தளபதிகள் செயலாற்றுகிறார்கள். என்ன செய்ய வேண்டும். எப்பொழுது செய்யவேண்டும். எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்பதை ஓர் அரசர் தீர்மானிக்க வேண்டும். அந்த அரசர் தன் தீர்மானத்திற்கு முன்பு அவையினரோடு கலந்து பேசுவது

வழக்கம். ஆனாலும் முழு முதற் பொறுப்பும் [illegible] சேருகின்றன. எனவே, சோழ சிம்மாசனத்தை [illegible] போகிறவர், அறிவுள்ளவராகவும், ஆற்றலுள்ளவராகவும் அதிர்ஷ்டம் உள்ளவராகவும் இருக்க வேண்டும்."

"என் மகனுக்கு இவை எதுவும் இல்லை [illegible] நினைக்கிறீர்களா விழுப்பரையரே... அவன் [illegible] போகாததை வைத்து ஆட்சிக்கு லாயக்கு இல்லாதவன் [illegible] முடிவு கட்டுவிட்டீர்களா..."

"தாயே, நான் மதுராந்தகனைப் பற்றி நெல் [illegible] இழிவாக நினைக்கவில்லை. நீங்களாகப் பேசி, நான் [illegible] பேசி, நான் ஏதோ சொன்னதாக சபைக்கு நடுவே [illegible] செய்து விடவேண்டாம். யார் ஆட்சிக்குத் தகுதியானவர் [illegible] ஒரு பேச்சு வருமல்லவா. மக்களால் எடை போடப்படுவது [illegible] அல்லவா..."

"எடை போடுவது மக்களா. அல்லது தளபதிகள் [illegible] நீங்களா..."

"அம்மா. நாங்கள் ஏவல் தொழில் செய்பவர்கள்..."

"இல்லை. சோழ தேசத்தின் தலையெழுத்தை நீங்கள்தான் மாற்றி அமைக்கிறீர்கள் என்று எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். [illegible] உட்கார்ந்திருக்கிற பிரம்மராயரும், ஆறு பெருத்த அதிகாரி[illegible] சோழ தேசத்தின் தலையெழுத்தை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சுந்தர சோழர் உட்காரவும், நிற்கவும், [illegible] நீங்கள்தான் கட்டளையிடுகிறீர்கள். இதுவும் எனக்குத் தெரியும்."

குந்தவை திரும்பி அருண்மொழியைப் பார்த்தாள். [illegible] மொழி குந்தவையை என்ன என்று விசாரித்தார்.

"பெரிய பாட்டி பேச்சை முட்டாள்தனம் என்று [illegible] ஒதுக்கி விடலாகாது. சில உண்மைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. உற்றுக் கவனி..."

"இதில் எவை உண்மைகள்" என்று இளைஞனான [illegible] ராஜர் குந்தவையைக் கேட்க, "நாம் அதுபற்றி [illegible] பேசுவோம். சகலமும் ஞாபகம் வைத்துக் கொள்..." [illegible] காதோரம் கிசுகிசுத்தாள்.

"இது என்ன அபாண்டப்பழி. நான் என்ன தலையெழுத்தை எழுதுகிற பிரம்மனா. நான் இங்கே ஒரு சாதாரண [illegible] எனக்குச் சில சேவகர்கள். ஒரு ஒற்றர்படை. இவ்வளவுதான்

[illegible]றேன். சோழ தேசத்தின் நலன் தவிர வேறு எதுவும், [illegible] நான் சிந்தித்ததேயில்லை என்பதை நீங்கள் தயவு [illegible] உணர வேண்டும்."

"சோழ தேசத்தின் நலன் என்பது உங்கள் கைகளில்தானே [illegible] பிரம்மராயரே..."

"[illegible] திரும்பத் திரும்ப அடாது பேசுகிறீர்கள். நான் [illegible] என்ன தீமை செய்தேன். மதுராந்தகர் அரசராக [illegible]டாது என்று நான் ஒரு நாளும் நினைத்ததில்லை. இதை [illegible] செய்ய வேண்டியவர் ஒருவரே. அவர் அரசர். மாமன்னர் [illegible] சோழர். அவர் தீர்மானித்து, இவர்தான் அடுத்தபடி [illegible] என்று சொன்னால், பணிந்து ஏற்க நாங்கள் தயாராக [illegible]றோம்."

"இது சபைக்காகப் பேசுகிற பேச்சு. உண்மையில் உங்கள் [illegible] வேறொரு எண்ணம் இருக்கிறது என்பதை நான் [illegible]. என்ன எண்ணம் என்பதைத் தயவுசெய்து நீங்கள் [illegible] விடுங்கள். சபை அதையும் கேட்கட்டும். உங்களுக்கெல் [illegible] ஆதித்த கரிகாலன் இளவரசராக வந்து, பிறகு மன்னராகப் [illegible] ஏற்றால் மிகுந்த சௌகரியம்..."

"என்ன சௌகரியம் அம்மா வந்துவிடப் போகிறது..." – [illegible] கோபமாகக் கேட்டார்.

"போர்.. போர் என்று போர் வெறிகொண்டு அந்த [illegible] அலைந்து கொண்டிருக்கிறான். அவனை [illegible] நீங்கள் போரில் ஈடுபடுவீர்கள். சுற்றியுள்ள எல்லா [illegible]களுக்கும் போய் போர் செய்வீர்கள். வீரர்கள் அனுப்பி [illegible]க்குவீர்கள். எரியூட்டுவீர்கள். கொள்ளையடிப்பீர்கள். [illegible] அடித்த பணத்தில் கணிசமாய் நீங்கள் உங்கள் [illegible]தாக ஒதுக்கிக் கொள்வீர்கள்.

உங்கள் படை வீரர்களுக்கென்று நீங்கள் தனியாகக் கூலி [illegible]. கனமான ஆட்களை உங்களைச் சுற்றி உட்கார [illegible] கொள்வீர்கள். ஒரு பெரும்படையோடும், அதிகாரத் [illegible], மன்னருக்கே சவால் விடுகின்ற ஒரு அமைச்சராக [illegible] மாறிவிடுவீர்கள். உங்களைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளத் [illegible] இளவரசனான, முரடனான, வேகமிகுந்த இளைஞனான [illegible] கரிகாலனைத் தூண்டிவிட்டுப் போகிறீர்கள்.

சோழ தேசம் கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாக ஓய்வு விடாத யுத்தம்தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலை மாற வேண்டுமென்று கண்டராதித்தர் விரும்பினார். நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. எனவே அவரைத் துரத்திவிட்டு அருஞ்செழியரை நீங்கள் அரசராக்கினீர்கள்..."

"அம்மா. யார் கண்டராதித்தரைத் துரத்தியது. மீண்டும் அபாண்டம் பேசுகிறீர்கள்..."

"கண்டராதித்தர் தன் பதவியை விட்டுவிட்டு [illegible] நோக்கி நடக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது. [illegible] மனம் வெறுத்துப் போகும்படி நீங்கள் போரில் ஈடுபட்டீர்கள் என்பதும்தான் உண்மை..."

"அம்மா, நாங்கள் வேறு விதமாகக் கேட்கிறோம். நீங்கள் இவ்வளவு பேசுவதால் நாங்களும் பேச வேண்டியதாகி விட்டது..."

"என்ன பேசுவீர்கள்..." - செம்பியன்மாதேவி [illegible] குரலில் கேட்டாள். சபை அதிர்ச்சியில் ஆழ்ந்திருந்தது.

"உங்கள் மீது வெறுப்பு கொண்டு, உங்கள் மீது ஆத்திரம் கொண்டு, உங்களை அடக்கமுடியாமல் கண்டராதித்தர் [illegible] நோக்கிப் போய்விட்டார். துறவியாகப் போய்விட்டார். 'இந்த தேசத்திற்கும் எனக்கும் எந்த சம்பந்தமுமில்லை. இந்த வாழ்க்கை எனக்குத் தேவையில்லை' என்று உதறிவிட்டுப் போய்விட்டார். அவர் போனதற்கு நீங்கள்தான் காரணம்." - பிரம்மராயர் எழுந்து நின்று கோபத்தோடு கர்ஜிக்க, சபை சலசலத்தது.

தமக்கை குந்தவையின் உடம்பு நடுங்குவதை அருண் மொழி உணர்ந்தார்.

மெல்ல குந்தவையின் கை மீது கை வைத்தார். "ஏனக்கா பதறுகிறீர்கள்..."

"கடவுளே, கடவுளே... அருண்மொழி, வாழ்க்கையின் மிக முக்கியமான கட்டத்தில் நீ இருக்கிறாய். சோழ தேசத்தின் சரித்திரம் இங்கு மறுபடியும் திசை மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. நீயா, மதுராந்தகனா என இப்போது முடிவு செய்யும் நேரம் ஏற்பட்டுவிட்டது."

"ஏனக்கா... எதற்கு என் பெயரைச் சொல்லுகிறீர்கள். மதுராந்தகரா, ஆதித்த கரிகாலரா என்பதுதானே..."

"இல்லை. ஆதித்த கரிகாலன் இல்லையென்று குடந்தை ஜோசியர் சொல்லியிருக்கிறார்..."

"ஏனக்கா திடீரென்று நீங்கள் ஏதோ ஒரு கல்லைத் தூக்கிப் போடுகிறீர்கள்..."

"ஆமாம். இன்று மாலை நான் உன்னை குடந்தை ஜோசியரிடம் அழைத்துப் போகிறேன்..."

"அக்கா, ஜோசியரை நம்பியா அரசியல் செய்கிறீர்கள்..."

"ஜோசியமும் அரசியல் செய்யத் துணை புரியும். நிதானமாகவும் யோசித்துப் பார்ப்பதில் தவறு ஏதும் வந்து விடாது. ஆதித்த கரிகாலனுக்குப் பிறகு நீதான்..."

"ஆதித்த கரிகாலனுக்குப் பிறகு என்றால் எப்படி. அவர் இளையவர்தானே - இளைஞர்தானே..."

"இல்லை. ஆதித்த கரிகாலன் ஆயுசு பற்றி குடந்தை ஜோசியர் அச்சத்துடன் பேசியிருக்கிறார்..."

"அக்கா... தயவுசெய்து இப்படிப் பேசாதீர்கள். அண்ணாவுக்கு ஒரு தீங்கெனில் என்னால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது..."

"அருண்மொழி, நீ பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டிய பல கொடுமைகள் இன்னும் வர இருக்கின்றன. எனவே, பொறுமையாக இருக்கப் பழகிக் கொள்." - பேசிய தமக்கை குந்தவையை அருண் மொழி வியப்போடு பார்த்தார்.

50

"அருண்மொழி... உடைவாளின் மீது அடிக்கடி கை வைப்பவன் முட்டாள். இந்தச் சபைக்கு வரும்போது உடைவாள் இல்லாமல் வருவதற்கே நீ கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்." - குந்தவையின் பேச்சு திடமாய் இருந்தது.

"ஏனக்கா..."

"இங்கே வாக்கு சாதுர்யமும், தந்திரமும், அறிவும், சாகசமும்தான் சோழ தேசத்தை ஆட்சி செய்கின்றன. உடை வாளுக்கு ஒரு மரியாதையும் இல்லை. ஒற்றர்கள், ஒற்றர்கள், ஒற்றர்கள் என்று இரவு முழுவதும் சோழ தேசத்தில் ஒற்றர்கள்

அலைகிறார்கள். யார் எங்கு போகிறார்கள். என்ன [illegible] கள் என்ற செய்தி பரிமாறிக் கொண்டேயிருக்க[illegible] எவரையும் நம்ப முடியவில்லை."

"அரசியலில் இது சகஜம்தானே அக்கா..."

"ஆனால், இது அளவுக்கு அதிகமாகிப் போய[illegible] தம்பி..."

பிரம்மராயரின் உரத்த குரல் குற்றச்சாட்டி[illegible] செம்பியன்மாதேவி அமைதியாக இருந்தார்.

"ஆட்டைக் கடித்து மாட்டைக் கடித்து பிரம[illegible] கடைசியில் என் தலையிலேயே நீங்கள் கை [illegible] விட்டீர்களா... கண்டராதித்தர் நாடுவிட்டுக் காடு போன[illegible] காரணம் நான்தான் என்று நீங்கள் சபையில் பேசிவி[illegible] அல்லவா. சரி; இதைக் கேட்கிறேன். இதை நான் ஏற்[illegible] மதுராந்தகருக்கு இளவரசர் பட்டம் கட்டுவதற்கும் [illegible] சம்பந்தமும் இல்லை. என் கேள்விக்குப் பதிலளிக்கட்ட[illegible] சுந்தரசோழருக்குப் பிறகு இளவரசர் பட்டம் கட்டி பட்[illegible] வரவேண்டிய நபர் யார். மதுராந்தகனா, ஆதித்த கரிகால[illegible]

"ஆதித்த கரிகாலன்தான் என்று சொல்லிவிட்டால் [illegible] செய்வீர்கள்..." என்று விழுப்பரையர் கேட்க...

"இந்த சபையிலிருந்து வெளியேறுவேன். பிறகு [illegible] தேசத்திலிருந்தும் வெளியேறுவேன்..."

"என்ன... என்ன பேசுகிறீர்கள் நீங்கள்..."

"நீ என்ன பேசுகிறாய் என்று புரிந்து கொண்டிருக்கி[illegible] விழுப்பரையா. இந்த வம்சம் எப்படி வளரவேண்டும் [illegible] தீர்மானிக்கும்படியான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டுவி[illegible] ஆதித்த கரிகாலன்தான் அரசன் என்று தீர்மானித்து வி[illegible] சோழதேசம் துவம்சப்படும். அமைதி கெடும். சோழ [illegible] விட்டுப் போவேன் என்றவுடன் பதறினீர்களே... நான் [illegible] போவேன் என்று சொன்னால் என்ன செய்வீர்கள்..."

"அதையும் சொல்லித் தொலைத்து விடுங்கள்" பிரம்மராயர் எழுந்து நின்று கேட்டார்.

"பாண்டிய தேசம் போவேன்..."

சகலரும் தலையிலடித்துக் கொண்டார்கள். கண் மூடிக் [illegible]ண்டார்கள். உடம்பு முறுக்கினார்கள். பெருமூச்சுவிட்டார் [illegible] பல் கடித்தார்கள். தொடையிலடித்துக் கொண்டார்கள்.

"உங்களுக்கென்ன பைத்தியமா பிடித்து விட்டது. ஏன் இப்படிப் பேசுகிறீர்கள்..."

"மதுராந்தகனுக்கு இளவரசர் பட்டம் கட்ட வேண்டும் [illegible]தில் நான் உறுதியாக இருக்கிறேன் என்பதை உங்களுக்கு [illegible] எந்த வழியிலும் தெரிவிக்க என்னால் இயலவில்லை. [illegible], அதை இவ்விதமாகத் தெரிவிக்கவே நான் முயன்றேன். [illegible] இன்னும் எந்த இடத்திற்கும் போய்விடவில்லை. போக [illegible] நிர்ப்பந்திக்காத பட்சத்தில் நான் இங்கேயே இருந்து [illegible] சோழ வளநாட்டை மேம்படுத்துவேன் என்று இந்தச் [illegible]யிலே உறுதி கூறுகிறேன்." – சொல்லிவிட்டு, செம்பியன் மாதேவி லேசாகச் சிரித்தார்.

சபை அவரை வெறுப்போடு பார்த்தது.

அரசபை அரியாசனத்தில் அமர்ந்து சகலரும் பேசுவதைக் [illegible]த்துக் கொண்டிருந்த சுந்தரசோழர் மெல்ல கண்களை [illegible] கொண்டார். சற்று இடப்பாகம் சரிந்து உட்கார்ந்து [illegible]ண்டார். சேடிப்பெண்கள் அருகே ஓடி வந்தார்கள்.

வயது முதிர்ந்த ஒரு தாதி மன்னருக்கு அருகே வந்து, [illegible] செய்கிறது' என்று கேட்க, மன்னர் மயக்கம் வருவதாகக் [illegible]னார்.

அந்த வயது முதிர்ந்த தாதி திரும்பி பிரம்மராயரைப் பார்த்து, அரசருக்கு உடல்நிலை சரியில்லை என்பதை [illegible]சைகையில் சொல்ல, அரசரை அழைத்துப் போகுமாறு பிரம்மராயர் அதே விதமாய் சைகையில் கட்டளையிட்டார். [illegible] கேரளாந்தக விழுப்பரையரைப் பார்த்தார். விழுப்பரை[illegible] அவருடைய கட்டளையை ஆமோதித்தார்.

இதையும் கூர்மையாகப் பார்த்த செம்பியன் மாதேவி [illegible]களை மூடி பல் கடித்தார்.

இவையனைத்தையும் அருண்மொழியும், குந்தவையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"கடவுளே, பாட்டிக்கு ஏன் இவ்வளவு கோபம் வருகிறது. [illegible]வும் பிரம்மராயரைக் கண்டால் அவரால் சகித்துக் [illegible]ள்ளவே முடியவில்லையே... ஏன்..."

"பாட்டிக்கு ஆட்சி செய்யும் ஆசை வந்தால் தனக்குக் கீழே புவனம் முழுவதும் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார். வேறு எவரும் தன்னை எதிர்த்துப் பேசக் கூடாது என்பதில் விருப்பமாக இருக்கிறார். பேசினால் தண்டனை தரவேண்டுமென்று ஆத்திரப்படுகிறார். பாட்டிதான் பேசுகிறாரா... அல்லது பாட்டிக்குப் பின்னால் வேறு யாரேனும் நின்று பாட்டியைப் பேச வைக்கிறார்களா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை..."

"அக்கா... அப்படியும் இருக்குமா. பாட்டியைப் பேச வைக்கிறவர்கள் யாராக இருக்கும்..."

"அருண்மொழி, வெறும் கேள்விகளை மட்டுமே கேட்பது உன்னுடைய தொழில் என்று தயவுசெய்து எண்ணிக் கொள்ளாதே. எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் பதில் என்னிடம் இருக்கிறது என்றும் நீ நினைத்துக் கொள்ள வேண்டாம்."

"நான் கேள்வி கேட்டேன். அதற்கு அர்த்தம் எனக்குப் பதில் தெரியும் என்று அல்ல. அது என்ன என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கேட்டேன்..."

"பேசுகிறபொழுது எந்த அவசரமும் இல்லாமல் எதைப் பேசுகிறோம் என்று தெரிந்து கொண்டு பேசு." - கண்டிப்புடன் குந்தவை சொல்ல, அருண்மொழி முகம் சுருங்கிப் போனது.

"அருண்மொழி.. தயவுசெய்து..." என்று குந்தவை அருண்மொழியின் தோளில் கை வைக்க, "எனக்குப் புரிகிறது அக்கா. நீ அருமையாக சொல்லிக் கொடுத்தாய் - இனிமேல் அவசியமில்லாமல் ஒரு வார்த்தை கூட நான் பேச மாட்டேன். தயவு செய்து நீ மன்னிப்புக் கேட்க வேண்டாம். உன்னிடமிருந்து நான் பல விஷயங்கள் கற்றுக் கொள்கிறேன் அக்கா.

உன்னைப்போல் பொறுமையாகவும், அழகாகவும், இனிமையாகவும் சொல்லிக் கொடுக்க வேறு எவரும் எனக்கில்லை. இவையெல்லாம் நான் அப்பாவிடம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் அப்பாவை நெருங்கக்கூட முடியவில்லை. எந்நேரமும் மருத்துவர்களும் தாதிகளும் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது நான் என்னவென்று தொந்தரவு செய்வது. எப்படிப்போய் கேட்பது. உன்னருகே உட்கார்ந்து உன்னை இம்சைப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"அடடா... இதைவிட சந்தோஷமான இம்சை ஏதேனும் உண்டா அருண்மொழி. உனக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிற பொழுது எனக்கும் பரவசம் ஏற்படுகிறது. ஆனால் கற்றுக் கொடுக்கும்போது, சில சமயம் கண்டிப்புகள் முக்கியம் என்பதையும் புரிந்து கொள். நான் கோபப்பட்டு உன்னிடம் பேசவில்லை. கண்டிப்பாகப் பேசுகிறேன். கட்டாயம் நீ கற்க வேண்டும் என்கிற விஷயத்தை இப்படிக் கோபமாக வெளிப்படுத்துகிறேன்..."

"புரிகிறது அக்கா. நீ என்னிடம் கோபமாகப் பேசலாம்..."

"அதற்கில்லை அருண்மொழி. எதிர்கால சோழ மன்னனிடம் நான் கோபமாகப் பேசுகிறேனே என்கிற பயமும் வருகிறது..."

"அக்கா, நான் இன்னும் இளவரசன் கூட இல்லை. ஆவதற்கு நீ தேவையில்லாமல் அரசுப் பட்டம் கட்டி ஒரு [illegible]தையும் தருகிறாய்."

"ஆம். இளவரசுப் பட்டம் உன்னைத் தேடி வரும். அரசுப் பட்டமும் உன் காலடியில் நின்று கதறும். எடுத்துக்கொள், எடுத்துக் கொள் என்று மொத்த சோழ தேசமும் கதறிய பிறகு அதைத் தூக்கி உன் தோளில் வைத்துக் கொண்டு உலகம் முழுவதும் பவனி வரப்போகிறாய்..."

"என்ன அக்கா... மறுபடியும் ஜோஸ்யமா. ஜோஸ்யம் பார்க்க வேண்டியதுதான். ஆனால் இவ்வளவு திடமான நம்பிக்கைதான் அதில் வைப்பது நல்லதல்லவே..."

"ஏன் வைக்கக்கூடாது அருண்மொழி. என்ன நடக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்படி நடந்திருக்கிறது. சொன்னபடி நடந்திருப்பதால் சொல்வதும் நடக்கும் என்று தோன்றுகிறது..."

"வேறு என்னக்கா சொல்லியிருக்கிறார்கள்..."

"செயற்கரிய செயலை நீ செய்வாய். உன்னுடைய புகழ் சந்திர, சூரியர்கள் இருக்கும் வரை நிற்கும். இப்படி ஒரு ஜாதகம் ஆயிரம் வருடமாய் வந்ததே இல்லை. இது புதுமையாய் விஷ்ணுவின் ஜாதகம்போல இருக்கிறது. உன்னுடைய அங்கங்களில் சில ரேகைகள் இருக்கும். சில மச்சங்கள் இருக்கும். இவையெல்லாம் திருமாலின் அம்சத்தை நிரூபிப்பவை. எனவே,

உன்னைக் கடவுளாக மக்கள் தொழுவதும், நீ ... காப்பதும் நிச்சயம் நடக்கும்...”

“ஏனக்கா, என்னைப் பற்றி மட்டுமேதான் ... கேட்டுக் கொண்டு வருகிறாயா. உன்னைப் பற்றி எதுவும் ... வில்லையா. உனக்கு எப்பொழுது திருமணமாகும். ... குண்டான பருவத்தைத் தாண்டி ஆறேழு வருடங்களாகி ... இன்னும் அசையாமல் அப்படியே கன்னியாக ... கொண்டிருக்கிறாய்...”

“அருண்மொழி... இதென்ன அதிகப்பிரசங்கித் ... பேச்சு. யார் இப்படி உனக்குப் பேசக் கற்றுக் கொடுத்தது...”

“பிரம்மராயர் வீட்டிற்குப் போயிருந்தேன். ... வீட்டில் அவர் துணைவியார் இப்படிப் பேசினார். ... பேச்சு வழக்கு நன்றாக இருந்தது. அதையே நான் உன்னிடம் ... பிரயோகித்தேன்...”

“அந்தணர்கள் எப்போதும் அலுப்பாகத்தான் ... கள். நாம் அப்படிப் பேசலாகாது. எனக்குத் ... முக்கியமில்லை. சோழதேசத்தின் நலன் முக்கியம். ... தேசத்தின் நலனைக் காக்க எவர் முன் வருகிறாரோ ... அவரைத்தான் நான் திருமணம் செய்துகொள்ள ... தவிர, ஏதோ ஒரு தேசத்தின் இளவரசனைத் திருமணம் ... கொண்டு, ஏதோ ஒரு தேசத்தில் எந்தப் பிடிப்புமின்றி ... குடித்தனம் பண்ண என்னால் ஆகாது. அப்படிக் ... செய்பவர்களால் குழப்பங்கள்தான் ஏற்படும்...”

“செம்பியன்மாதேவி அப்படிப்பட்டவர் என்கிறாரா ...

“இல்லை. மதுராந்தகருக்கு ஒரு மனைவி வந்து ... கிறார் பார். வெறும் அந்தப்புரப் பதுமையாகவே இருக்கிறார். ... இந்த தேசம் பற்றியும், இங்குள்ள மக்கள் பற்றியும், ... பற்றியும் அவருக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை. அப்படி ... என்னால் முடியாது...”

“சரி. எனக்குப் புரிகிறது. ஆனால் எப்பொழுது ... போகிறாய். எவரோடு வாழப்போகிறாய் என்று ஜோசியரிடம் ... கேட்டுக் கொண்டு வரக்கூடாதா...”

“கேட்கவில்லை தம்பி. உண்மையாகவே கேட்கவில்லை. ... ஆனால் அவராகவே ஒரு விஷயம் சொன்னார்...”

“அப்படியா... என்ன அது...”

மெல்லியதாய் ஒரு வெட்கம் குந்தவையின் முகத்தில் ... அடங்கியது. அக்காவின் வெட்கத்தை அருண்மொழி ...பாடு பார்த்தார்.

“உனக்குப் புருஷன் வந்து கொண்டேயிருக்கிறான். குரு ... வந்துவிட்டது. இன்னும் மூன்று மாதங்களில் நிச்சயம் ...ணம் ஆகும். உனக்குப் பிடித்தவரே வருவார்’ என்று ...அவே சொன்னார்...”

“இது சொல்லி எத்தனை நாளாயிற்று...”

“ம்ம்... மூன்று மாதங்கள் முடிந்துவிட்டன...”

“ஆஹா... ஆஹா... அப்படியானால் மிகச் சமீபமாய் ...யா என் அக்காவின் புருஷன் இருக்கிறார். அவரை நான் ... வேண்டுமே...” என்று அருண்மொழி நாடகமாய்ப் ...க்க, குந்தவை வாய்விட்டுச் சிரித்தாள். அவளுக்குள் ஒரு ... எகிறிற்று.

“அருண்மொழி... நான் திருமணம் செய்து கொண்டு என் ...ோடு வெளியூர் போய்விட்டால் நீ என்ன செய்வாய்...”

“அக்கா, சிறிது நாள் ஏங்குவேன். வருத்தப்படுவேன். ... எப்படியாவது சமாளித்துக் கொள்வேன். நீ சுகமாக ...பதற்கே போயிருக்கிறாய் என்று தெரிய, மிகுந்த ஆனந்தத் ... நீ இல்லாத தனிமையை அனுபவிப்பேன். நீ எப்படி ...க்கிறாய் என்று ஒற்றர்களையோ, தூதுவர்களையோ ... விசாரித்துக் கொண்டிருப்பேன். நாள் கிழமைகளில் ... வந்து பார்த்து, நமஸ்கரித்து உன்னுடைய உறவைப் ...படுத்திக் கொள்வேன்...” என்ற அருண்மொழி ...ர்ந்தான்.

“அக்கா, அப்பாவிற்கு என்ன ஆயிற்று என்று பார்க்க ...டாமா... மயக்கம் வருகிறது என்று போயிருக்கிறாரே...”

“அரசருக்கு அந்தப் பேச்சு பிடிக்கவில்லை. செம்பியன் ...தேவி பேச்சை நிறுத்த வேறு வழி தெரியவில்லை. சபை ...யட்டும் என்று நடுவே சொல்வதற்குப் பதில், மயக்கம் வந்து ...து என்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். உண்மையில் ...வருக்கு மயக்கம் ஏதும் இல்லை. அரண்மனையில் ...தப்புரத்து உப்பரிகையில் தனியே உட்கார்ந்து, வானத்தை ...த்துப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்...”

"அப்பா வேகமான முடிவு ஏன் எடுக்கமாட்டேன் என்கிறார்..."

"ஒரு விஷயம் புரிந்துகொள். உண்மையில் ஆதித்த கரிகாலனுக்குச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் எந்த உரிமையும் இல்லை. அப்படி உரிமை வேண்டுமென்று கேட்டால், இந்த சாம்ராஜ்யத்தை வடக்கு - தெற்காகப் பிரித்து, அல்லது கிழக்கு மேற்காகப் பிரித்து பாதிப்பதியாய் கொடுத்து அரசாள வேண்டியிருக்கும். இதைவிடக் கேவலம் வேறெதுவும் இல்லை. எப்பொழுது இப்படிக் கோடு போட்டுப் பிரிக்கப்படுகிறதோ அப்பொழுது மக்கள் பிரிந்து போவார்கள். மக்கள் பிரிந்து போனால் வரலாறு காணாத வகையில் பெரிய சண்டை வரும். பரஸ்பரம் அடித்துக் கொள்வார்கள். ஒரு கோடு தாண்டி இவன் வந்துவிட்டான் என்றும், அவன் வந்துவிட்டான் என்றும் ரணகளம் ஏற்படும். சோழ மண்ணிலேயே சோழ மக்கள் ஒருவரையொருவர் தாக்கிக் கொள்ளும் கேவலம் ஏற்படும்.

தமிழ் பேசுகின்ற இனமான சேரர்களும் பாண்டியர்களும் பிரிந்திருப்பது போதாதா. நாம் வேறு பிரிந்திருக்க வேண்டுமா. எனவேதான் சோழ தேசத்தைப் பிரிக்கக்கூடாது என்று சுந்தரசோழர் மிக மிக கவனமாக இருக்கிறார். அதேசமயம் மதுராந்தகனுக்குப் பட்டம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் உணர்ந்திருக்கிறார்.

மதுராந்தகனுக்குப் பட்டம் கொடுக்காவிட்டால் மக்களிடையே செய்தி பரவி சுந்தரசோழர் செய்த அநியாயம் என்று தனியே ஒரு கதையும் கட்டுவார்கள். வரலாற்றில் அழிக்க முடியாத ஒரு அவமானமாக இது போய்விடும் என்றும் சுந்தர சோழர் அஞ்சுகிறார்."

"மதுராந்தகருக்குப் பட்டம் கொடுத்துவிட்டுப் போகட்டுமே... நானும், அண்ணாவும் எல்லைப் புறத்தில் வீடுகளில் அமர்ந்து கொண்டு வீரர்களோடு சந்தோஷமாக இருக்கலாமே..."

"இல்லை. எந்த வீரனாலும் எல்லைப் புறத்தில் மட்டும் சந்தோஷமாக இருந்துவிட முடியாது. தான் உயிர் கொடுத்துக் காப்பாற்றுகின்ற எல்லையை எவனோ சம்பந்தமில்லாத ஒருவன் ஆட்சி செய்கிறான் என்று நினைப்பு வந்துவிட்டால் உன்னால் அங்கு உட்கார முடியாது...

அங்கு உட்கார்ந்திருக்கிற நீ வீரம் செறிந்த உன்னுடைய தோள்களினால் மக்களின் மனதைப் பிரித்துவிட்டு, ஊர்வலமாக தலைநகர் நோக்கி வந்தால் மக்கள் ஆரவாரிப்பார்கள். குதூகலிப்பார்கள். மாலை போடுவார்கள். கொண்டாடுவார்கள். அதை இங்கே உட்கார்ந்து ஆட்சி செய்பவர்களால் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது..."

"எனவே, இந்தப் பிரச்சினை தீர்வதற்கு வேறு என்ன வழி." - அருண்மொழி குறுக்கே புகுந்து வேகமாகக் கேட்டார்.

"இதற்கொரு தீர்வு உண்டு..."

"சொல்லுங்கள் அக்கா..."

"சோழ தேசத்தை மதுராந்தகனுக்குக் கொடுத்து அரசனாக்கிவிட வேண்டியது..."

"ஆஹா... செய்து விடலாம்..."

"பாண்டிய தேசத்தை ஆதித்த கரிகாலனுக்குக் கொடுத்து அங்கே அவனை அரசனாக்கி விடவேண்டியது..."

"ஆஹா... அதுவும் எளிது..."

"நீ சேரதேசத்தை ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்பது என் விருப்பம். நிலமும், நீர் வளமும், கடுமையாய் உழைக்கும் மக்களும் கொண்ட அந்த தேசத்தை நீ பராமரித்தால், மிக உன்னதமான ஒரு நிலைக்குச் சேரதேசம் வந்துவிடும். பரத கண்டத்தில் தென்மேற்கு மூலையிலிருக்கிற அந்த அற்புதமான தேசம் உன்னுடைய ஆட்சியில் சிறந்த முறையில் வளர்ந்து, நல்ல விஷயங்களைக் கற்று, சரித்திரத்தில் அழியா இடம் பெறும்..."

"அக்கா, சேரர்களுக்கு என்று மன்னர் இருப்பாரே. நம்முடைய வலிமையால் நாம் அங்கு போய் அமர்ந்து சேரனாக மாறிவிட வேண்டுமே. எப்படி அக்கா. என்னை சோழ தேசத்தான் என்றுதானே பார்ப்பாய்..."

"இல்லை. ஒரு மக்களை அவர்களோடு கலந்து மாற்றுவது எளிது. வேற்று மொழி பேசுகிறவர்கள் இங்கு வந்து தமிழ் மொழியைத் தெரிந்து கொண்டு, முற்றிலும் தமிழ் மக்களோடு கலந்து பழகி, தமிழ் மக்களின் இதயத்தைப் பிடித்தவர்கள் பல பேர் இருக்கிறார்கள்..."

"யாரக்கா..."

"பிரம்மராயர். அவருடைய இடம் சோழ தேசம். அவருடைய மூதாதையர்கள் வடக்கே ஜகந்நாதபுரத்திலிருந்து வந்தவர்கள். ஜகந்நாதர் என்கிற மரத்தாலான தெய்வத்தை வழி படுகிறவர்கள். அங்கு வலிமை மிக்க அந்தணர் கூட்டம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கிருந்து வந்த பரம்பரையினர் இருந்து ராமனான பிரம்மராயர் இங்கு வந்து இந்த மக்களோடு கலந்து பேசி, இங்கு சேனாபதியாக அமர்ந்து விடவில்லையா. வீட்டிற்குள் மட்டும் ஜகந்நாத வழிபாடு வைத்துக் கொண்டு வெளியே எல்லாக் கோயில்களுக்கும் போய் வரவில்லையா. சிவனுக்குக் கோயில் எழுப்பவில்லையா. அப்படி நீயும் இருந்து விடலாம்... ஏன், பழுவேட்டரையர் தஞ்சையைச் சேர்ந்தவர் இல்லையே. பழுவூரில் குறுநில மன்னராக இருந்த பழுவேட்டரையர், இங்கு வந்து ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று முற்றிலும் தன் குடும்பத்தை இங்கே கொண்டு வந்து விடவில்லையா...

"அக்கா, இப்படி நடக்குமென்று குடந்தை ஜோஸ்யர் சொன்னாரா..."

"இல்லை. ஜோஸ்யம் இல்லை. இது என் கனவு."

"ஆனால் எனக்குப் பிடிக்கவில்லையே. இந்த மண்ணை விட்டு, இந்தக் காவிரிக் கரையை விட்டு, இந்த வளமான பூமியை விட்டு, இந்த மக்களைவிட்டு என்னால் எங்கும் போக முடியாது. ஒரு சாதாரண உபசேனாதிபதியாய் பழையாறையில் இருப்பேனே தவிர, மதுராந்தகருக்கு ஆட்சிப் பொறுப்பைக் கொடுத்துவிட்டு தஞ்சையில் அவர் ஆட்சி செய்ய, அவருக்குச் சிறிதளவும் என் மீது சந்தேகம் ஏற்படாத வண்ணம் ஒதுங்கி புறமாய் உடையார் குடியில் வாழ்வேனே தவிர - ஒரு நாளும் சேர தேசம் போகமாட்டேன். அங்கு போய் அமர்ந்திருக்க மாட்டேன்.

இது என்னுடைய இடம். இது என்னுடைய பூமி. இங்கு அரசராக வேண்டுமென்று அவசியமில்லை. ஆனால் இங்கு அன்னியனாக வேண்டுமென்று யாரேனும் நினைத்தால் நான் மிகப் பொல்லாதவனாக இருப்பேன். அருண்மொழியை இங்கு கடத்த வேண்டுமென்று யாரேனும் திட்டமிட்டால் அவர்களை அழித்துவிட்டுத்தான் வேறு வேலை பார்ப்பேன். என்னையும் என் தமக்கையையும் கூடப் பிரித்து விடலாம். என்னையும் இந்த தஞ்சை மண்ணையும் எவராலும் பிரிக்க முடியாது" என்று

தணலில் கோபமாக விழிகள் சிவக்க அருண்மாழி சொல்ல, புன்சிரிப்புடன் குந்தவை அருண்மொழியைப் பார்த்தாள். எழுந்து வந்து அவன் தலையில் கை வைத்தாள்.

"உத்தமனே... வாழ்க நீ. உன்னுடைய வீரம் என்னை நிறைவடையச் செய்கிறது. நிம்மதியைத் தருகிறது. என் தம்பி சாதாரணமானவன் இல்லை என்று ஜோஸ்யர் சொல்வதை விட்டாலும், கண்ணெதிரே கண் சிவக்க 'என்னையும் என் மண்ணையும் பிரிக்க முடியாது' என்று வீராவேசமாய்ச் சொல்கிற உன்னைப் பார்க்கிறபொழுது, சோழ தேசத்தின் பெருமையெல்லாம் என் கண்முன்னே பவனி வருகின்றன. இப்பொழுது சொல்கிறேன் - உன்னையும், சோழ அரண்மனையையும், சோழ அரியணையையும் எவரும் பிரிக்க முடியாது. அவை உனக்கே..."

தமக்கையும், தம்பியும் பேசிக் கொண்டே அரண்மனைக்குள் நுழைய, பழையாறையின் ஒற்றர் தலைவர் அருகே ஓடி வந்தார். கையில் சிறு ஈட்டி இருந்தது. வணங்கினார்.

"அம்மா, பிரம்மராயர் உடனே சந்திக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றார். இந்தச் சந்திப்பு அரசியல் சந்திப்பாக இல்லாமல் ஆலயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற சந்திப்பாக இருக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார். எனவே - கையோடு ஒரு சிலையையும், சிற்பியையும் கொண்டு வருகிறார். அந்தச் சிலையையும், சிற்பியையும் நீங்கள் பார்வையிட வேண்டும். அருகே அருண்மொழியும் இருக்க வேண்டும்."

"அதைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு நாங்கள் காத்திருக்கிறோம் என்று சொல்..."

அரண்மனைக்குள் நுழைந்த குந்தவை, பிரம்மராயருக்கு ஆசனம் போடவும், கீழே பெரிய கம்பளம் விரிக்கவும் ஏற்பாடு செய்தாள். கம்பளத்தின் மீது பெரிய மனைப் பலகையை வைக்கச் சொன்னாள். மனைப்பலகையில் கோலம் போடச் சொன்னாள். அருண்மொழியை எதிரிலுள்ள ஆசனத்தில் அமர வைத்தாள். கை தட்டி சில வீரர்களை அழைத்தாள்.

"யாரும் அருகே நெருங்காத வண்ணமும், எவரும் அறியாத வண்ணமும் கவனமாக இருங்கள். சந்தேகமாக இருப்பவர்களை மிக வேகமாக அப்புறப்படுத்துங்கள்..." என்று

கட்டளையிட்டாள். சேடிகள் எவரும் அருகே வரக்கூடாது என்று கடுமையாக கட்டளையிட்டாள்.

பிரம்மராயர் அரண்மனைக்குள் நுழைந்தார். [illegible] பின்னால் ஒரு சிறிய பல்லக்கில் படுக்க வைக்கப்பட்டு [illegible] துணி மூடப்பட்டு எடுத்து வரப்பட்டது. [illegible] இறக்கப்பட்டது. சிலை அள்ளி எடுக்கப்பட்டது. [illegible] நடுவே உள்ள மனைப்பலகையில் நிற்க வைக்கப்பட்டது.

வெள்ளை வெளேரென்று ஒரு புது மாதிரி [illegible] விநாயகர் சிலை அது. இரண்டு முழத்துக்கும் அதிகமாக [illegible] இருந்தது. மிகக் களையாக இருந்தது. மிக கம்பீரமாக [illegible] இடுப்பைச் சுற்றி ஒரு துணி சுற்றப்பட்டிருந்தது.

பிரம்மராயர் தேரிலிருந்து இறங்கி உள்ளே [illegible] குந்தவைக்கு வணக்கம் சொன்னார். ‘அருண் மொழி’ [illegible] நீட்டினார். அருண்மொழி அருகே வர, [illegible] கொண்டார்.

“குந்தவை... இந்தச் சிலையைப் பார்த்தாயா [illegible] அற்புதமான ஒரு கல்லினால் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. [illegible] ஏற ஏற சிலை வெண்மையாகிறது. வெயில் குறையக் [illegible] சிலை கறுமையடைகிறது. மழைக்காலங்களில் சிலை [illegible] கறுப்பாக இருக்கிறது. நிறம் மாறும் சிலையை [illegible] பார்த்திருக்கிறாயா. பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகக் [illegible] வந்தேன்...”

“அடடே... யாரது... வெள்ளைத் துணியாலும், [illegible] யாலும் இந்தப் பிம்பத்திற்கு வெளிச்சம் கொடுங்கள்,” [illegible] சொல்ல, பல்லக்கு தூக்கி வந்தவர்கள் அவ்விதம் செய்தார்கள்.

பிள்ளையார் மீது வெளிச்சம் சிதறடிக்கப்பட்ட [illegible] பிள்ளையார் இன்னும் வெள்ளையாவதை அவர்கள் தெளி[illegible] உணர்ந்தார்கள்.

“இப்பொழுது வெளிச்சத்தை நீக்கி விடுவோம். [illegible] திரைச்சீலை போட்டு இருட்டாக்கி விடுவோம்.”

பளிச்சென்று அரண்மனையில் உள்ள திரைச்சீலைகள் இழுக்கப்பட்டன. கதவுகள் சார்த்தப்பட்டன. ஜன்னல்கள் மூடப்பட்டன. எங்கிருந்தெல்லாம் ஒளி வந்ததோ [illegible] ஒளியெல்லாம் நிறுத்தப்பட்டு, இரண்டு மூன்று [illegible] விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன.

பிள்ளையார் கண்ணங்கரேல் என்று காட்சியளித்தார்.

“என்ன ஆச்சரியம்...” அருண்மொழியும், குந்தவையும் [illegible]த்தார்கள்.

“அம்மா, இந்த ஆச்சரியத்தைக் காட்ட மட்டும் நான் [illegible] வரவில்லை. உங்களோடு பேச வேண்டுமென்று வந்திருக் [illegible]” என்று சொன்ன பிரம்மராயரை அவர்கள் இருவரும் [illegible] கவனிக்கத் துவங்கினார்கள்.

51

விநாயகரின் உருவம் ஒளி குறைந்ததும் கருப்பாயிற்று. [illegible] விளக்கு ஒளியில் சற்று முன் வெள்ளை வெளேரென் [illegible] விநாயகர் நீலக் கருப்பாய் மாறினார். முன்னிலும் அதிகக் [illegible]யாகத் தெரிந்தார். அருண்மொழியும், குந்தவையும் [illegible]போடு கல்லைத் தொட்டுத் தொட்டுப பார்த்துக் [illegible]டிருந்தார்கள்.

“இது எங்கு கிடைத்தது...” குந்தவை வியந்தாள்.

“இது வேங்கி நாட்டிலிருந்து கொண்டு வந்த கல்... [illegible]பானப் பாடியிலிருந்து சிற்பி ஒருவனை வரவழைத்து [illegible] கல்லின் தன்மை என்ன என்பதை ஆராய்ந்து, [illegible]டைய விருப்பப்படி இதிலே விநாயகர்சிலை வடித்து [illegible]க்கப்பட்டது.

இது ரசவாதக்கல் என்று சொல்லுகிறார்கள். பாதி [illegible] நீரிலும், பாதி கடும் வெயிலிலும் நிற்கும் பொழுதும் [illegible] இம்மாதிரி இரண்டு குணங்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன என்று சொல்கிறார்கள். எங்கோ ஒரு மலை முகட்டில் அருவிக்கு [illegible] இடையறாது நீரும், பிறகு கடும் வெயிலும் தாக்கப்பட்டு [illegible] கல் இருந்திருக்க வேண்டும். கிருஷ்ணா நதிக்கரையில் [illegible] கிடைத்தது என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் கல்லை எடுத்து [illegible] என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் இருக்கும் பொழுது, [illegible]பானப்பாடி சிற்பி ஒருவன் இதை விநாயகர் உருவம் [illegible] வேறு செதுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டான். [illegible] பதினைந்து நாட்களுக்குள் செதுக்கியும் கொடுத்தான்.

வெகுநாட்களாய் என் வீட்டுக் கொல்லைப்புறத்திலே [illegible] வைத்து பூஜை செய்து கொண்டிருந்தேன். யாருக்காவது

பரிசளிக்கலாமா. இல்லை நாமே வைத்துக் கோயில் கட்ட வேண்டும் என்று தவித்துக் கொண்டிருந்தேன். இதற்கு இப்போது ஒரு விடிமோட்சம் கிடைத்திருக்கிறது.

இதை உன்னிடம் காட்டுவது போல் இங்கு கொண்டு வந்துவிட்டு, என் ஊரான அமன்குடிக்கு அனுப்பி விடுங்கள். அமன்குடியில் இந்த விநாயகரை வைத்துக் கோயில் கட்ட வேண்டும் என்று என் மனைவி சொல்கிறாள். இந்த விநாயகரைப் பார்க்கப் பார்க்க ஒரு ஆச்சரியம் ஏற்படுகிறது." வேகமாகப் பேசினார் பிரம்மராயர்.

"என்ன ஆச்சரியம் பிள்ளையாரே..."

"வெறும் கல்லாக இருந்தது. இப்பொழுது சிலையாகி விட்டது. சிலையாக இருப்பது வெகு விரைவில் தெய்வமாக மாறும். வெறும் மனிதராக இருந்தவர்கள் பிறகு இளவரசர்களாக இருப்பார்கள் பிற்பாடு எல்லோரும் கொண்டாடும் பேரரசராக மாறுவார்கள். இப்பொழுது அருண்மொழி எனப்படும் இளைஞன் இளவரசன் கூட இல்லை. சாதாரண போர்வீரன், அரச குலத்து இளைஞன் அவ்வளவே. ஆனால் பார் புகழும் மன்னனாக மிகப் பெரிய மாளிகையிலே அரச சபையில் கொலு வீற்றிருக்கும் நாள் வரத்தான் போகிறது."

"இதைச் சொல்லவா இந்த விநாயகரை எடுத்துக் கொண்டு வந்தீர்கள்..." அருண்மொழி கேலியோடு பிரம்மராயரை நோக்கிக் கேட்டான்.

"இல்லையே அருண்மொழி, சுந்தரசோழர் பல்வேறு மனவேதனையினாலும், உடல் வேதனையினாலும் தளர்வுற்றுக் கிடக்க, அரசன் இல்லாத இந்த சோழ தேசத்தைக் கபளீகரம் செய்ய பல பேர் முயற்சி செய்து வருகிறார்கள். எப்படியாவது சோழ தேசத்தைக் குருவிக் கூடு போல கலைத்து விட வேண்டும் என்று திட்டமிடுகிறார்கள். மறுபடியும் பாண்டிய சாம்ராஜ்யம் ஏற்படும் என்று கனவு காண்கிறார்கள்.

தொலைதூரத்திலுள்ள சேர மன்னனுக்குச் சோழ தேசத்தைப் பிய்த்துப் போட்டுப் பார்ப்பதில் மிகப்பெரிய ஆர்வம் வந்திருக்கிறது. அவன் தேசத்து அந்தணர்களை இங்கு அனுப்பி, என்ன ஆட்டமெல்லாம் ஆடமுடியுமோ அத்தனையும் ஆடுமாறு சொல்லியனுப்பியிருக்கிறான். மிகப்பெரிய பொருள் கொடுத்தனுப்பியிருக்கிறான். நமது அரச சபையில் [illegible]

[illegible]தவியார் அப்படிப் பேசுவதற்கு அந்த சேரப்படை வீரர்கள்தான் காரணம்..."

"எங்கிருக்கிறார்கள் அந்தப் படை வீரர்கள்..."

அருண்மொழி மிகுந்த கோபத்தோடு தொடை தட்டி எழுந்தான். குந்தவை அவன் விரல் பிடித்து உட்கார வைத்தாள்.

"அருண்மொழி இதுதான் கடைசி முறை. நான் உனக்கு எச்சரிப்பது. இனி மேல் எச்சரிக்க மாட்டேன். ஆதித்த கரிகாலன் என்ன தவறு செய்கிறானோ அதே தவறை நீயும் செய்கிறாய். அவனை விடவும் சில சமயம் படபடப்பாகவும் பேசி விடுகிறாய். அரசனாகப் போகும் உனக்கு இத்தனை ஆத்திரம் கூடாது. கோபத்தைச் சரியான வழியில் செலுத்த முடியாதவன் ஆட்சி செய்ய முடியாது.

நீ செய்வதில் சிறிய ஒரு நாடகத்தன்மை இருக்கிறது. நானும் பிரம்மராயரும் உன்னைப் பாராட்ட வேண்டும் என்பதற்காக நீ துள்ளிக் குதித்து எழுந்திருக்கிறாயோ என்று தோன்றுகிறது. தயவுசெய்து இந்த நாடகத்தன்மையை நிறுத்து. ஆதித்த கரிகாலன் அதிகமாகப் பேசிப் பேசி அதிகமாக ஆர்ப்பரித்து, அதிகமாகக் கொக்கரித்து, அதிகமாக வாள் உருவி, தன்னை அதிகமாக நினைத்துக் கொண்டு அலைய ஆரம்பித்துவிட்டான். இது அவனுக்கு நல்லதில்லை என்று நான் பலமுறை, எச்சரித்தும் அவன் கேட்கவில்லை.

தம்பி, செய்தியை முழுவதும் கேள். பிறகு என்ன செய்வது என்பதைத் தீர்மானம் செய். அந்தத் தீர்மானம் முடிவானதும், முழுமையானதுமாய் இருக்கட்டும். மறந்துபோயும் மற்றவருக்காக எந்தக் காரணம் கொண்டும் எந்த நேரமும் நாடகம் ஆடாதே..." குந்தவை கூர்மையாகப் பேசினாள்.

"அக்கா... நான் பேசுவதில் உண்மையில்லை என்று நினைக்கிறாயா..."

"இருக்கிறது. உண்மையைவிட உன்னுடைய பேச்சு அதிகமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு உண்மை. எவ்வளவு வேகம் இருக்கிறதோ – அதைவிட அதிகமாக வெளிக்காட்ட முயற்சி செய்கிறாய். இயல்பாக இரு அருண்மொழி. இயல்பாக இருக்கக் கற்றுக்கொள். நான் சொல்வதை இப்பொழுது யோசிக்காதே. இரவு தனித்துப் படுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது அக்கா என்ன சொன்னாள் என்று யோசி. அப்பொழுது வெகு நிச்சயமாய் நான் சொல்லுகின்ற விஷயத்தின் சூட்சுமம் புரியும்."

குந்தவை பேசுவதைப் பார்த்து பிரம்மராயர் பலமாகத் தலையாட்டினார். ஆஹா, ஆஹா என்று கூவினார். கைகூப்பினார்.

"ஆதித்த கரிகாலனுக்கு இல்லாத ஒரு பாக்கியம் உனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அருண்மொழி, மிகச் சரியான தேரோட்டி முரட்டுக் குதிரையின் லகானை இழுத்துத் திசை திருப்புவது போல் குந்தவையார் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தயவு செய்து... தயவுசெய்து உன் தமக்கையார் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை முற்றிலும் புரிந்து கொள். ஒரு பெண் சொல்லி, நான் கேட்பதா என்று ஒரு நாளும் எண்ணிவிடாதே.

குந்தவையினுடைய புத்திக் கூர்மை என்னை வியக்க வைக்கிறது. எதை, எவ்வளவு, எப்படிச் சொல்ல வேண்டுமோ அப்படிச் சொல்ல இந்தப் பெண்மணிக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. இளவரசே... இது சோழ தேசம் செய்த பாக்கியம்.

குந்தவையாரே... ஒரு நல்ல தேசம் உருவாக மன்னனைச் சுற்றி ஆறேழு பேர்களாவது இருக்க வேண்டும் என்று நான் அர்த்த சாஸ்திரத்தில் படித்திருக்கிறேன். நல்ல தந்தை, அருமையான தாய், திறமையான மந்திரி, உண்மையான நண்பன், இனிமையான தோழி, இதமான வேலைக்காரன் என்று ஆறு பேர் இருக்க வேண்டும். எனக்கென்னவோ நீங்கள் ஒருவரே அத்தகைய விஷயத்தையும் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று படுகிறது. அருண்மொழியை மிக அழகாகத் தயார் செய்து கொண்டு வருகிறீர்கள்.

அருண்மொழி, குந்தவை சொல்லியவுடன் சட்டென்று உட்கார்ந்தாயே... இந்தக் குணத்தை ஒரு போதும் கைவிட்டு விடாதே. இது மிக நல்ல குணம். உன் தமக்கையார் சொன்னது போல ஆதித்த கரிகாலனிடம் இந்தக் குணம் இல்லை. சகலரையும் உதறிவிட்டு, தான் என்ன நினைத்தானோ அதை வெகு வேகமாக செயலாற்ற முற்படுகிறான். இதுவரை செய்திருக்கிறான். இனி எப்படி என்று புரியவில்லை."

"சரி, பிரம்மராயரே... நீங்கள் என்ன பேச வந்தீர்கள் அதைத் தொடர்ந்து பேசுங்கள்..."

பிரம்மராயர் தொண்டையைக் கனைத்துக் கொண்டார்.

"முன் குடுமிச் சோழியர்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்த சேர தேசத்து அந்தணர்கள் வெறுமே மறை ஓதுபவர்கள் மட்டுமல்லர். வைதீகங்களில் ஈடுபடுபவர்கள் மட்டுமல்ல.

அவர்கள் ஆயுதங்களைத் தயார் செய்வதில் வல்லவர்கள், குறிப்பாய் சேர தேசத்து வில்லாளிகளுக்கு இந்த அந்தணர்கள் பயிற்சி கொடுக்கிறார்கள். கூர்மையான கண் பார்வையும், பொறுமையான சகிப்புத் தன்மையும், மனதை ஒருங்கிணைக்கின்ற ஆவேசமும் கொண்டவர்கள்.

சேரதேசத்து வில்லாளிகளக்குக் கடும் பயிற்சி கொடுக்க அங்குள்ள பாடசாலைகளில் இந்த அந்தணர்கள் ஆசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அந்தணர்களைக் கண்டால் சேர தேசம் நடுங்கும். மெல்லிய பிரம்பைக் கையில் வைத்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு எதிராக எவர் பேசினாலும் அந்த இடத்தில் மிக மோசமாய் அந்தப் பிரம்பால் தண்டிப்பார்கள்.

உடல் வலிமை, புத்திக்கூர்மை, செயல் திறன், பேச்சு சாமர்த்தியம் போன்றவைகள் இருப்பதால், அவர்களை எவராலும் வெல்ல முடியவில்லை. குறிப்பாய் நான்காவது வர்ணத்தினர் சேர தேசத்தில் இவர்களிடம் சிக்கிக் கொண்டு படாத பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

போர் வீரர்களின் குடும்பத்தினரும் அந்த சேர அந்தணர்களின் பேரரசருக்கு மிகுந்த பயம் உடையவர்களாய் இருக்கிறார்கள். மன்னர்களும் எதிர்த்துப் பேசுவதில்லை. அரச குடும்பத்தினர்களும் அதட்டுவதில்லை. அந்தணர் என்கிற மரியாதையைத் தாண்டி இவர்களுடைய துன்புறுத்தல்களுக்காகவும், கடுந்தண்டனைகளுக்காகவும், சேர தேசம் பயந்து கொண்டிருக்கிறது" – பிரம்மராயர் நீண்ட பெருமூச்சு விட்டார்.

"உலகத்தின் அமைதியை நாடுபவன்தான் அந்தணன். உலகத்தின் அமைதியைக் காப்பவன்தான் அந்தணன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் நேர்மாறானவர்களாய் இருக்கிறார்களே...

'இதற்கு ஏதேனும் காரணம் சொல்கிறார்களா பிரம்மராயரே..."

"ஆஹா, அருமையான காரணங்கள் சொல்கிறார்கள். 'பசு மாட்டிற்குக் கொம்பு இருப்பது போல ஆபத்துக் காலத்தில் அந்தணன் வாள் எடுக்கலாம். எதிர்த்துத் தாக்கலாம்' என்று சொல்கிறார்கள்.

"ஆபத்துக் காலம் என்பதை யார் முடிவு செய்வது..."

“அவர்களே முடிவு செய்கிறார்கள். பரசுராமர் உதாரணம் காட்டுகிறார்கள். அந்தணரான பரசுராமர் ஆயுதம் எடுத்து சகல அரசுகளையும் அடக்கி ஆளவில்லையா. நாங்கள் அந்த க்ஷேத்திரத்திலிருந்து வருகிறோம். பரசுராமனுடைய பரம்பரை, எங்களுக்கு ஆயுதம் எடுக்கவும் தெரியும் அந்தணனாக இருக்கவும் தெரியும். எங்களுக்குக் கீழ்த்தான் அரசர்கள் இருக்க வேண்டுமே தவிர, ஒரு நாளும் எங்களை மீறி நடந்து விடக்கூடாது. அரசர்களே அடங்கியிருக்கும்போது மற்ற ஜாதியைப் பற்றி நாங்கள் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை.

நாங்கள் நடந்து போகும் பொழுது, எதிரே எவரும் எதிர்படலாகாது. ஓரமாக நின்று கைகட்டி நிற்க வேண்டும். நாங்கள் நடந்து வரும் பொழுதும் அரசர்கள் மேல் துணியை எடுத்து இடுப்பிலே கட்டிக் கொள்ள வேண்டும். அரசகுலப் பெண்கள் உட்பட மற்ற எல்லா பெண்களும் மார்புத் துணியை விலக்கி நின்றுவிட வேண்டும். காலில் செருப்புப் போட்டுக் கொண்டு போகுதல் கூடாது. மக்கள் எதிரே பல்லக்கில் வரக்கூடாது. நாங்கள் நிற்கச் சொன்னால் எந்தப் பட்டாளமும் நின்றுதான் ஆக வேண்டும். எங்களுக்கு வணக்கம் செய்த பிறகுதான் எந்தப் படையும் நகர்ந்து போக வேண்டும் என்றெல்லாம் கட்டளை போட்டிருக்கிறார்கள்.

எந்தக் கோயிலிலும் இவர்களுக்குத்தான் முதல் மரியாதை. இவர்கள் உணவருந்திய பிறகுதான் மற்றவர்கள் உணவருந்த வேண்டிய சம்பிரதாயம். சில சமயம் கிராமத்துத் தலைவர்களை நோக்கி, ‘நாங்கள் சாப்பிட்ட இலையில் நீ சாப்பிடு’ என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் நிச்சயம் சாப்பிட்டாக வேண்டும். சாப்பிட்டுவிட்டு மிகப் புண்ணியம் என்று சொல்ல வேண்டும் என்றெல்லாம் பேசுகிறார்கள்.

“என்ன… அநாகரிகமாக இருக்கிறதே மனிதர், மனிதர் எச்சிலை உண்ண வேண்டிய அவசியமென்ன…”

“அவர்கள் உணவு தெய்வப் பிரசாதமாம். அதற்காகத்தான் இப்படிக் கட்டளை இடுகிறார்களாம்…”

“அவர்கள் என்ன சித்த புருஷர்களா…”

“இல்லை ஆனால் சித்த புருஷர்களாக வேடம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சில வித்தைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.”

“என்ன மாதிரி வித்தை…”

“ஏதோ ஒரு பச்சை மூலிகை கசக்கி ஓலைக்கூரை மீது எறிகிறார்கள். உடனே வீடு பற்றிக் கொள்கிறது. வாழை மரத்தை வெட்டி, அதன் அடிப்பாகத்தில் மூன்று கோணங்களில் குச்சிகளை நட்டு அந்த அடிமரத்தின் மீது ஏறி நிற்கிறார்கள். வாழை மரம் ஆற்றோடு அடித்துக் கொண்டு போகும்போது அவர்கள் தண்ணீரின் மீது நடந்து போவதுபோல் ஒரு தோற்றம் ஏற்படுகிறது. ஜனங்கள் பயந்து கைகூப்புகிறார்கள்.

“என்ன செப்படி வித்தையா.”

“இல்லை. வெறும் பயிற்சி, வாழைமரம் புரளாமல் மிதப்பதற்கு மூன்று கோணங்களில் சரியானபடி கணக்கிட்டு குச்சியை வைத்து, அந்தக் குச்சியின் மீது வாழை மட்டைகளை அடுக்கி விட்டால் அவை அசையாமல் போகின்றன. அவைகளின் மீது இவர்கள் சாமர்த்தியமாகப் பயணம் செய்கிறார்கள். அப்படிப் பயணம் செய்வதற்குப் பயிற்சி எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். பாமர மக்கள் இதைக் கண்டு ஏமாறுகிறார்கள்.”

“பிறகு…”

“வைத்தியத்தில் மிகவும் கைதேர்ந்தவர்கள். பாம்புக்கடிக்கு வைத்தியம் பண்ணத் தெரிந்தவர்கள். மந்திரம் ஜபிக்கத் தெரிந்தவர்கள். இன்று இரவு மழை பெய்யும் என்று அவர்கள் சொன்னால் மழை பெய்யும். இனி மேல் மழை பெய்யாது என்று அவர்கள் சொன்னால் மழை பெய்யாதிருக்கும்.”

“இது எப்படி நடக்கிறது…”

“வான சாஸ்திரம் படித்தவர்கள். மிகுந்த கெட்டிக்காரர்கள். அந்தக் கெட்டிக்காரத்தனத்தினுடைய உச்சியில்தான் கர்வம் கொப்பளித்து ஆடுகிறார்கள்.”

“அப்படியானால் அவர்கள் கடுமையாக உழைக்கிறார்கள் என்று சொல்லுங்கள்…” என்று குந்தவை அவரைப் பார்த்துச் சொல்ல.

“ஆமாம் அம்மா… ஒவ்வொரு தலைமுறையும் புதிது புதிதாய் விஷயத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்றும் சங்கல்பம் கொண்டிருக்கிறார்கள். என் தாத்தா இதைக் கண்டு பிடித்தார். நான் இதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார்கள்.”

“புரியும்படியாய் சொல்லுங்கள் பிரம்மராயரே…” அருண்மொழியும் ஆவலோடு கேட்டான்.

"போரில் காயம் ஏற்பட்டால் ரத்தப் பெருக்கை உடனே நிறுத்தி, ரணத்தை மூன்று நாளில் ஆற்றுவதற்கு அவர்களிடம் மருந்து இருக்கிறது."

"அடடே, அப்படியா..."

"ஆனால், அந்த ரகசியத்தை அவர்கள் கொன்றாலும் சொல்ல மாட்டார்கள். சேர மன்னனுக்கு இப்படி வைத்தியம் செய்து அவனைக் கைக்குள் போட்டுக் கொண்டார்கள்."

"பிறகு வேறென்ன தெரியும் அவர்களுக்கு" - குந்தவை ஆவலோடு விசாரித்தாள்.

"அரசியல் சாணக்கியம் தெரிந்தவர்கள். யாரிடம் எப்படி பேச வேண்டும் என்று தெரிந்தவர்கள். பிரித்தாளும் குணம் உடையவர்கள். இரண்டு ஜாதிக்காரர்களை மோதவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறவர்கள். இதைத்தவிர அவர்கள் பில்லி சூனியம் ஏவலையும் செய்கிறார்கள்..."

"இது உண்மையா பிரம்மராயரே... இப்படிச் செய்ய முடியுமா..." அருண்மொழி ஆவலாகக் கேட்டான்.

52

சேர தேசத்தில் பிறந்து, பாண்டியர்களுக்கு ஒற்றர்களாக வளர்ந்து வரும் முன்குடுமி அந்தணர்களைப் பற்றி தொடர்ந்து பிரம்மராயர் பேசினார்.

"முடியும் அருண்மொழி... வேதனைப்பட்டு இறந்தவர்களின் ஆவிகள் பூமியில்தான் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும். அவர்கள் மறுபடியும் வாழவேண்டும் என்கிற ஆசையோடு அலைவார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களோடு மானசீகமாய், நைச்சியமாய்ப் பேசி அவர்கள் விருப்பப்படுவதைக் கொடுத்து அவர்களைத் தங்கள் வசம் செய்து கொள்கின்ற ஒரு வித்தை உண்டு..."

"அப்படிப்பட்டவர்கள் என்ன விருப்பப்படுவார்கள்"

"அநேகமாய் நரபலிதான் அவர்களுடைய விருப்பமாக இருக்கும்."

"கடவுளே... என்ன கொடுமை இது..."

"ஆமாம். இளம் பிள்ளைகளை அரிந்து அந்த ரத்தத்தை தரையில் தெளிக்கும்போது, அந்த ரத்தத்தை பைசாசங்கள் உறிஞ்சிக் குடிக்கின்றன என்று சொல்வார்கள். இந்தச் சேர தேசத்து முன் குடுமிச் சோழியர்கள் இம்மாதிரி பல நரபலி கொடுத்து காட்டுக்கு நடுவே கொடுத்து தங்களை வலுப்படுத்தி கொள்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. ஆனால் இதை நான் நம்பவில்லை. நம்புவதா வேண்டாமா என்று தெரிய வில்லை..." பிரம்மராயர் தொலைதூரம் பார்த்தபடி யோசித்தார்.

"சரி விடுங்கள். வேறென்ன..."

"சிறிதும் நேர்மையற்றவர்கள். மிகுந்த பொறாமை கொண்டவர்கள். யார் அவர்களுக்கு எதிராக கம்பீரமாக நடந்து போனாலும் துடித்துப் போனார்கள். தன் எதிரே நெஞ்சை நிமிர்த்திக் கொண்டு போகிறானா. யார் அவன்... அவனை என்ன செய்தால் அலறுவான் என்று உடனே யோசிக்கத் துவங்கி விடுவார்கள்.

அவர்கள் மட்டுமல்ல, அவர்கள் வீட்டுப் பெண்களும் பொறாமைக்காரிகள்தான். நகைகளுக்குப் பெரிய ஆசை உள்ளவர்கள். வணிகப் பெண்களை ஏமாற்றி நகைகளைப் பிடுங்கிக் கொண்டு, அவர்களைப் பைத்தியம் பிடிக்க வைக்குமாறு முன்குடுமிச் சோழியப் பெண்கள் செய்வார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்."

"ஆக, சேரதேசம் இவர்கள் கையில் சிக்கியிருக்கிறதா..."

"சேரதேசம் மட்டுமில்லை அருண்மொழி சேரதேசத்தில் இனி ஜெயிக்க ஒன்றுமில்லை என்று அந்தணர்கள் தெரிந்து கொண்டு, பாண்டிய தேசத்துப் பக்கம் திரும்பி விட்டார்கள். மலையேறி இறங்கி பாண்டிய தேச எல்லைகளை வசப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுரையில் பல குடும்பங்கள் வந்து தங்கிவிட்டன. மதுரையிலுள்ள செல்வாக்குள்ள குடும்பங்களில் இவர்கள் போய் பூஜை செய்து, அந்தக் குடும்பங்களை வளைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்."

"பாண்டிய தேசம் நம் வசமல்லவா இருக்கிறது."

"பாண்டியர்களை அவ்வப்போது தாக்கி அவர்களுடைய திறமையை, வல்லமையைக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறோமேயொழிய, முற்றிலும் ஆட்சியை அகற்றி விடவில்லை. நாம் கலைத்துப் போட்ட பாண்டிய தேசத்தின் படை வீரர்களை இவர்கள் ஒன்று சேர்த்து தூண்டிக் கொண்டிருக்

கிறார்கள். விற்பயிற்சியைக் கொடுப்பதற்காகப் பெருந் தொகையை வாங்கியிருக்கிறார்கள். பாண்டியர்களுள முரட்டு வெறியைத் தூண்டி சோழர்களைக் கொல்ல வேண்டாமா, சோழ தேசத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டாமா என்று அவர்களிடம் பேசி, அவர்களிடமிருந்தும் காசு பறித்து அவர்களைத் தங்களுக்குக் கீழே ஏவல் தொழில் செய்ய வைத்திருக்கிறார்கள்.

பாண்டியர்களுக்கு வில்வித்தை கற்றுக் கொடுப்பதற்காக மிகப்பெரிய கடிகை ஒன்று நிறுத்துவதற்கு அரசரிடம் காசு கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பாண்டிய மக்களிடம் நன்கொடை வசூலிக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே மழையின்றியும் சரியான சாகுபடி இன்றியும் தவித்துக் கொண்டிருக்கும் பாண்டிய தேசம் இவர்களால் இன்னும் கலங்கிப் போய் இருக்கிறது.

இவர்கள் வாலிபர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதே இளம் வயது பத்திலிருந்து பதின்மூன்று வயது வரையுள்ள சிறுவர்களைத் தான் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். தங்களுக்கு அடிமையாக இருக்க வேண்டும் என்று ஓலைச்சீட்டில் எழுதி வைத்துக் கொள்கிறார்கள். அடிமையாகவே நடத்தப்படுகிறார்கள்.

அவ்வப்போது சிறிய வித்தைகளைச் சொல்லித் தருகிறார்கள். அதில் வலிவுள்ளவனைத் தேர்ந்தெடுத்து அவனுக்கு வர்ம அடியும், மர்ம அடியும் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். கம்பு சுற்றவும், ஈட்டி எறியவும் சுற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். வில் செய்வதற்குப் பயிற்றுவித்திருக்கிறார்கள். விற்கள் அதிக அளவில் தயாரானதும், அம்புகள் அதிக அளவில் தயாரானதும், பயிற்சியை ஆரம்பிப்போம் என்று சொல்கிறார்கள்.

அந்தச் சிறுவர்களை ஆடு, மாடு மேய்ப்பவர்கள்போல சோழ தேசத்தின் எல்லைக்கு அனுப்பி, சோழ தேசத்திலுள்ள வயசாளிகளை, வாலிபர்களை, பெண்களை மறைந்திருந்து அம்படித்துக் கொல்வது அவர்களுடைய திட்டம். இதை ஆறேழு முறை நிறைவேறியும் இருக்கிறது."

"உண்மையாகவா..."

"ஆமாம். இதைக் கண்ணெதிரே ஒருமுறை ஆதித்த கரிகாலன் பார்த்து விட்டுத்தான் மிகக் கோபமாக பாண்டிய தேசத்தின் எல்லையைத் தாக்கினான். அந்த வீரர்களைக்

கொடுமைப்படுத்தி கதறடித்தான். என்னோடு சண்டைக்கு வா ஒரு பெண் மீது அம்பெய்கிறாய் என்று கடுமையாக சவுக்கால் அடித்தான். ஆதித்த கரிகாலன் ஆத்திரப்படுவதிலும் ஓர் அர்த்தம் இருக்கிறது."

"ஏன் ?"

"அவர்கள் ஆத்திரப்படும்படியாகவே, ஆத்திரமூட்டுவதற்காகவே சில காரியங்கள் செய்கிறார்கள்."

"என்ன மாதிரியான காரியங்கள் ?"

"பசுவும் கன்றும் இருந்தால் கன்றைக் கொன்று விடுவார்கள். சில இடங்களில் பசுவைக் கொன்றுவிடுவார்கள். தூக்கிக் கொண்டு போய் காடுகளில் போட்டு விடுவார்கள். பெண்களை அழைத்துக் கொண்டு போய் பிரம்பால் அடித்து நிர்வாணப்படுத்தி, அவர்கள் மூர்ச்சையாகும்படி தாக்கி, பிறகு ஆறேழு பேர் அவளை அனுபவித்துவிட்டு அப்படியே விட்டுவிட்டுப் போய் விடுகிறார்கள். ஊர் கிணற்றில் விஷம் வைக்கிறார்கள்."

"எப்படி இதெல்லாம் தெரியாமல் போயிற்று எனக்கு ?"

"அருண்மொழி, மறுபடியும் ஆத்திரப்படாதே என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்..." குந்தவை மெல்ல அதட்டினாள்.

"ஆதித்த கரிகாலன் இதற்குக் கடும் தண்டனைகள் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ஆடு மேய்க்கின்ற, மாடு மேய்க்கின்ற அந்தச் சிறுவர்களைப் பிடித்து சிரச்சேதம் செய்து விட்டான். பலபேரைக் கழுவில் ஏற்றி விட்டான். வேண்டுமென்றே பாண்டிய தேசத்தின் எல்லையைத் தாண்டி ஊர்களுக்குப் போய், அங்குள்ள வயசாளிகளைக் கொண்டு வந்து பட்டியல் போட்டுக் சாகடித்திருக்கிறான். பாண்டியர்கள் கோபித்துப் போயிருக்கிறார்கள். இதை ஆதித்த கரிகாலன் செய்யாமல் இருந்திருக்கலாம்.

"ஏன், அவர்கள் செய்கிறபோது நாம் செய்தால் என்ன".

"தவறு அருண்மொழி, இவைகளில் என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறார்களோ அங்கே போய் நாம் சிக்கிக் கொள்ளக் கூடாது. நம்மை ஆத்திரமூட்டுவதற்காக அவர்கள் காரியம் செய்கிறார்கள். நாம் ஆத்திரப்பட்டுக் காரியம் செய்தால் பாண்டிய மக்களுடைய மிகப் பெரிய கோபத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்வோம். நமக்கும் பாண்டியர்களுக்குமிடையே மிகப்பெரிய பிளவை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான் அந்த அந்தணர்